

अथ श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः नमः परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय अथैकविंशताऽ
 ध्यायेर्विसर्गस्वर्यैर्द्वयेते विसर्गस्वीश्वराधीनैर्ब्रह्ममन्वादिभिः कृतः १ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेमनुकन्याऽन्वयाः पृथक् वर्ण्येतेयत्रयज्ञादिमूर्तिभिः
 प्रभवोहरेः २ मनुकन्याऽन्वयविस्तरेणवक्तुमाह मनोस्त्विति चकारात्द्वौपुत्रौच १ तुशब्दादन्यतोऽपिपुत्रलाभः सूचितस्तद्दर्शयितु-
 माह पुत्रिकाधर्ममाश्रित्येति अस्मात्तृकांप्रदास्यामितुभ्यंकन्यामलंकृताम् अस्यां योजायतेपुत्रः समेपुत्रोभवेदितिभाषाबंधेनकन्या
 दानंपुत्रिकाधर्मः सचास्मात्तृकायांकन्यायांपुत्रार्थिनएवप्रसिद्धस्तथापिपुत्रबाहुल्यकामस्तथाकृतवानित्याह स्मात्तृमतीमपीति २ मिथुनं

श्रीकृष्णायनमः मैत्रेयउवाच मनोस्तुशतरूपायांतिस्रः कन्याश्चजज्ञिरे आकूतिर्देवहूतिश्च
 प्रसूतिरिति विश्रुताः १ आकूतिरुचये प्रादादपि स्मात्तृमतीनृपः पुत्रिकाधर्ममाश्रित्यशतरूपानुमोदितः २
 प्रजापतिः सभगवानरुचिस्तस्यामजीजनत् मिथुनंब्रह्मवर्चस्वीपरमेणसमाधिना ३ यस्तयोः पुरुषः सा
 क्षाद्विष्णुर्यज्ञस्वरूपधृक् यास्त्रीसादक्षिणोभूतेरंशभूताऽनपायिनी ४ आनित्येस्वगृहपुत्र्याः पुत्रवित्तत
 रोचिषम् स्वायंभुवोमुदायुक्तोरुचिर्जग्राहदक्षिणाम् ५ तांकामयानांभगवानुवाहयजुषांपतिः तुष्टा-
 यांतोषमोपन्नोऽर्जनयद्वादशात्मजान् ६ तोषः प्रतोषः संतोषोभद्रः शान्तिरिडस्पतिः इध्मः कविर्विभुः स्व
 न्हः सुदेवोरोचनोद्विषट् ७ तुषितानोमतेदेवा आसन्स्वायंभुवांतरे मरीचिमिश्राक्षयोयज्ञः सरगणे
 श्वरः ८ प्रियव्रतोत्तानपादोमनुपुत्रोमहोजसौ तत्पुत्रपौत्रनसृणामनुवृत्तंतदंतरम् ९ देवहूतिमदात्तात्तक-
 र्दमायात्यजांमनुः तत्संबंधिश्रुतप्रायंभवतागदतोमम १०

तस्तयोर्विवाहोनविरुद्धइतिभावः ४ ५ यजुषांयज्ञानांमंत्राणांवापतिर्विष्णुः ६ द्विषट्द्वादश ७ प्रसंगात् स्वायंभुवमन्वंतरगतंषट्कमाह तुषि
 ताइतिदाप्त्याम् मन्वंतरंमनुर्देवामनुपुत्राः सरेश्वरः ऋषयोऽशावतारश्चहरेः षड्विधमुच्यतइतिवक्ष्यति तत्रस्वायंभुवोमनुः तुषितादेवाः मरीचि
 प्रमुरवाः सप्तर्षयः यज्ञोहरेरवतारः सएवसरगणेश्वरः इंद्रः ८ प्रियव्रतोत्तानपादोमनुपुत्रोऽर्ध्वीपालकौतदेवंयज्ञस्यैदेरूपेणषड्विधत्वंतयोः
 पुत्रपौत्रनसृणांवंशोरनुवृत्तंव्याप्तपालितंतत्तत्तमन्वंतरम् ९ श्रुतप्रायंबाहुल्येनश्रुतम् तत्कन्यावंशानामश्रुतत्वात्प्रायग्रहणम् १० ६२

११ प्रसूतिप्रसवंपुत्रपौत्रादिभिर्विस्तारम् १२ ययोर्विशेनापूरितम् १३ कश्यपस्यवंशंषष्ठेवक्ष्यति द्वितीयस्यवंशमाह पूर्णिमेति देवकुल्याना-
मकन्यांच हरेःपादक्षालनाज्जन्मान्तरेयादिवः सरिङ्गाःअमृत १४ आत्मेशब्रह्मसंभवान् विष्णुरुद्रब्रह्मणामंशैःसंभवान् १५ किंचित्किं
स्वित् किंकर्तुमिच्छवइतिवा १६ ऋक्षेनामकुलाद्रितपसिस्थितःसन् १७ तस्मिन्कुलाद्रौ प्रसूनानांस्तवकायेषुपलाशाशोकेषुतेषांकान

दक्षायब्रह्मपुत्रायप्रसूतिंभगवान्मनुः प्रायच्छत्यत्कृतःसर्गस्त्रिलोक्यांविततोमहान् ११ याःकर्दम
सुताःप्रोक्तानवब्रह्मर्षिपुत्रयः तासांप्रसूतिप्रसवंप्रोच्यमानंनिबोधमे १२ पत्नीमरीचैस्तृकलासुषुवे
कर्दमात्मजा कश्यपंपूर्णिमानंचययोरापूरितंजगत् १३ पूर्णिमासूतविरजंविश्वगंचपरंतप देवकुल्यां
हरेःपादशोचाद्याःसूत्सरिदिवः १४ अत्रैःपत्न्यनुसूयात्रीनृजज्ञेसुर्यशसःसुतान् दत्तदुर्वाससंसोममा
त्मेशब्रह्मसंभवान् १५ विदुरउवाच अत्रैर्गृहेसरेश्रेष्ठाःस्थित्युत्पत्यंतहेतवः किंचिच्चिकीर्ष
वोजाताएतदारव्याहिमेगुरो १६ मैत्रेयउवाच ब्रह्मणानोदितःसृष्टावत्रिब्रह्मविदावरः सहप-
त्न्याययावृक्षकुलाद्रितपसिस्थितः १७ तस्मिन्प्रसूनस्तवकपलाशाशोककानने वार्षिःस्ववद्विरुद्धेनि
विध्यायाःसमेततः १८ प्राणायामेनसंयम्यमनोवर्षशतंमुनिः अतिष्ठदेकपादेननिर्द्धोऽनिलभोजनः
१९ शरणंतंप्रपद्येऽहंयएवजगदीश्वरः प्रजामात्मसमामर्त्यप्रयच्छत्वितिचिंतयन् २० तप्यमानंविभुव
नंप्राणायामेधसाऽग्निना निर्गतेनमुनेर्मूर्धःसमीक्ष्यप्रभवस्त्रयः २१ अप्सरोमुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरो
रगैः वितायमानयशसस्तदाश्रमपदययुः २२ तत्प्रादुर्भावसंयोगविद्योतितमनामुनिः उत्तिष्ठन्नेकपादे
नददृशेविबुधर्षमान् २३ प्रणम्यदंडवद्भूमावुपतस्थेऽहंणोजलिः वृषहंससुपर्णस्थान्स्वैःस्वैश्चिन्हैश्च-
चिन्हितान् २४

नेनिर्विध्यानामनदीतस्याः स्ववद्विर्वाग्भिरुद्धेनादिते १८ १९ २० प्राणायामएवएधःसंदीपकोयस्यतेन मुनेर्मूर्धो
निर्गतेनाग्निनातप्यमानंसमीक्ष्यतदाश्रमपदययुरितिउत्तरेणान्वयः २१ अप्सरःप्रसुरैर्वेवितायमानंविस्तार्यमाणंयशोयेषांते २२ तेषांप्रादुर्भावः
प्राकट्यंतस्यसंयोगः सन्निधिः तेनविद्योतितंमनोयस्य उत्तिष्ठन् उत्कर्षेणतिष्ठन् २३ अहंणंपुष्पादिकमंजलीयस्य उपतस्थेपूजयामास वृषाद्या
रूढान्स्वैःस्वैश्चिन्हैः त्रिशूलकमंडलुचक्रादिभिः २४

रूपयाऽवलोक्यस्मिन् हसच्चतद्वदनंचतेनउपलंभितान् प्रसन्नत्वेनज्ञापितान् तेषांरोचिषादीत्या २५ श्लक्ष्णायामधुरयासूक्तयागंभीरार्थया २६ अनुयुगंकल्पेकल्पेविभज्यगृहीतोदेहोयैस्ते प्रसिद्धाब्रह्मविष्णुगिरीशायूयंवः युष्मान्प्रणतोऽस्मितेभ्यः सकाशादेकएवमेमयाउपहृतःशरणंतं प्रपद्ये इत्येकस्येवनिर्दिष्टत्वात् सचयुष्मास्तकइतियुष्माभिरेवकथ्यतामित्यर्थः २७ अस्यप्रपंचः एकइति विविधैः प्रधानैरुपचारैः विबुधप्रधानइतिवापाठः प्रजननायपुत्रोत्पत्तये चित्तीकृतः चित्तेनैक्यं नीतः मनसोऽपिदूराः अगोचराः संतः कथंतुत्रयोऽप्यत्रागताः २८ २९

रूपाऽवलोक्येनहसद्वदनेनोपलंभितान् तद्रोचिषाप्रतिहतेनिर्माल्यपुनरक्षिणी २५ चेतस्तत्प्रवणंयुंज नस्तावीत्संहतांजलिः श्लक्ष्णायामधुरयावाचासर्वलोकगरीयसः २६ अत्रिरुवाच विश्वोद्भव स्थितिलयेषुविभज्यमानैर्मायागुणैरनुयुगंविगृहीतदेहाः तेब्रह्मविष्णुगिरिशाः प्रणतोऽस्यहंवस्तेभ्यः क एवभवतांमद्वहोपहृतः २७ एकैमयेहभगवान्विविधप्रधानैश्चित्तीकृतः प्रजननायकथंनुयूयम् अत्राग तास्तनुभूतांमनसोऽपिदूराब्रूतप्रसीदतमहानिहविस्मयोमे २८ मैत्रेयउवाच इतितस्येवचः श्रु त्वात्रयेस्तंविबुधर्षभाः प्रत्योहुः श्लक्ष्णायामधुरयावाचाप्रहस्यतमृषिप्रभो २९ देवाऊचुः यथाकृत- स्तेसंकल्पोभाव्यंतेनैवनान्यथा सत्संकल्पस्यतेब्रह्मनृयद्वेध्यायतितेवयम् ३० अथास्मदंशभूतास्तआ त्मजालोकविश्रुताः भवितारोऽगृभद्रंतेविस्त्रप्यंतितेयशः ३१ एवंकामवरंदत्वाप्रतिजग्मुः सरैश्वराः सभाजितास्तयोः सम्यकुदंपत्योर्मिषतोस्ततः ३२ सोमोऽभूद्ब्रह्मणोऽशेनदत्तोविष्णोस्तयोर्गवित् दुर्वा- साः शंकरस्याशोनिबोधो गिरसः प्रजाः ३३ श्रद्धात्वं गिरसः पत्नी चतस्रोसूतकन्यकाः सिनीवालीकुहूराका चतुर्थ्यनुमतिस्तथा ३४

तेत्वयायथाकृतः संकल्पस्तेनतथैवभाव्यंनान्यथा यतः सत्संकल्पस्यतेसंकल्पः तर्हि कथमेकस्मिन्ध्या यमानेत्रयः प्रतीतास्थतत्राहुः यदेकंजगदीश्वरारव्यंतत्वंभवान् ध्यायतितएतेवयंत्रयोऽपितदेवैकंतत्त्वंनास्माकंभेदोस्तीत्यर्थः ३० विस्त्र- प्यंतिविस्तारयिष्यंति अंतर्भूतणिजर्थस्यसृष्टगतावित्यस्यरूपम् ३१ ताभ्यांसम्यक्सभाजिताः पूजिताः संतः ततः स्थानात् प्रतिजग्मुः ३२ अंगिरसः ब्रह्मणस्तृतीयपुत्रस्य निबोधबुद्धस्व ३३ ताः कन्यानिर्दिशति सिनीवालीति शशिनीदृष्टेसिनीवालीस्यात् नष्टेकुहूरमावा स्यादनुमतिरूनेराकासंपूर्णेपूर्णमासीच ३४

३५ पुलस्त्यः हविर्भुविपल्यामित्यन्वयः सोऽगस्त्यः दह्नाग्निर्जाठराग्निः विश्ववाश्चपुलस्त्यस्यसूतइतिशेषः ३६ तस्यविश्ववसः इड-
विडायांजातः कुबेरः अन्यस्यांभार्यायांकेशिन्यांरावणादयस्त्रयःसूताः ३७ ३८ ज्वलतःप्रकाशमानान् ३९ चित्रकेतुप्रमुखाः ज-
ज्ञिरे तेचसप्तर्षयोजाताः ४० तानेवाह चित्रकेतुरिति वसुभृद्यानोनानामैकः शक्त्यादयोऽपरेऽन्यस्याःपुत्राः ४१ ४२ रव्यात्यापल्या

तत्पुत्रावपरावास्तांरव्यातौस्वारोचिषेऽतरे उत्थ्योभगवानुसाक्षात्ब्रह्मिष्ठश्चबृहस्पतिः ३५ पुलस्त्यो
ऽजनयत्पल्यामगस्त्यंचहविर्भुवि सोऽन्यजन्मनिदह्नाग्निर्विश्ववाश्चमहातपाः ३६ तस्ययक्षपतिर्दे-
वःकुबेरस्त्विडविडासूतः रावणःकुंभकर्णश्चतथाऽन्यस्यांबिभीषणः ३७ पुलहस्यगतिर्भार्यात्रीनसूत
सतीसूतान् कर्मश्रेष्ठवरीयांसंसाहृणुचमहामते ३८ क्रतोरपिक्रियाभार्यावालरिवल्यानसूयत ३९
षानुषष्टिसहस्राणिज्वलतोब्रह्मतेजसा ३९ ऊर्ज्यायांजज्ञिरेपुत्रावसिष्ठस्यपरंतप चित्रकेतुप्रधानास्ते
सप्तब्रह्मर्षयोऽमलाः ४० चित्रकेतुःसरोचिश्चविरजामित्रएवच उल्बणोवसुभृद्यानोद्युमानुश-
क्त्यादयोऽपरे ४१ चित्तिस्त्वथवर्णःपत्नीलेभेपुत्रंधृतव्रतम् दध्यंचमश्वशिरसंभृगोर्वशनिबोधमे-
४२ भृगुःरव्यात्यामहाभागःपल्यापुत्रानजीजनत् धातारंचाविधातारंश्रियंचभगवत्पूराम् ४३ आ-
यतिंनियतिंचैवसूतेमेरुस्तयोरदात् ताभ्यांतयोरभवतामृकंडःप्राणएवच ४४ मार्कंडेयोमृकंडस्यप्रा-
णाद्देदशिरामुनिः कविश्चभार्गवोयस्यभगवानुशनासूतः ४५ तएतेमुनयःक्षत्तलोकान्सर्गैरभावय-
न् एषकदमदोहित्रसंतानःकथितस्तव शृण्वतःश्रद्धधानस्यसद्यःपापहरःपरः ४६ प्रसूतिमानवीद-
क्षउपयमेत्यजात्मजः तस्यांससर्जदुहितुःषोडशामललोचनाः ४७ त्रयोदशादाह्ममायतेथैकामग्नये
विभुः पितृभ्यएकायुक्तेभ्योभवायैकाभवेच्छिदे ४८

पुत्रानुपुत्रौपुत्रींच तानेवाह धातारमिति ४३ ४४ तयोर्धातृ-
विधात्रोः कविश्चभार्गवःभृगोःपुत्रःयस्यकवेःसूतःउशनाः ४५ ४६ अजात्मजःब्रह्मपुत्रःनतुप्राचेतसः ४७ युक्तेभ्यःसंयतेभ्यःमिलितेभ्योवा
४८

४९ ५० ५१ सर्वेषांगुणानामुत्पत्तिर्यस्यांसा ५२ ५३ उपतस्थुः भेजुः ५४ निजयामाययायस्मिन्नात्मनिस्वेगगनेरूपभेदंगंधर्वनगरमिवेदं-
विश्वविरचितम् तस्यात्मनः प्रतिचक्षणाप्रकाशनाय आत्मानं योऽघप्रादुश्चकारप्रकटितवान् तस्मै पुरुषाय नमः केन रूपेण प्रादुश्चकार क-
वेर्मूर्तिराकारोयस्मिन्तेन एतेन रूपेण ५५ सोऽयं नोऽस्मान् सरगणान् अनल्पकरुणायुक्तेन विलोकनेन विशिष्टेन त्रेण दृश्यात् पश्यतु कथं
भूतेन यच्छानिकेतममलमरविंदंतत्क्षिपतातिरस्कुर्वता कथं भूतः अनुमेयं शास्त्रतो विचार्य न त्वस्माकमपरोऽक्षंतत्वं यस्य कथं भूतानस्मान्

श्रद्धामैत्रीदयाशांतिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः बुद्धिर्मैधातितिक्षाहर्मूर्तिर्धर्मस्य पलयः ४९ श्रद्धाः सूतशु
भंमैत्रीप्रसादमभयंदया शांतिः सरवमुदंतुष्टिः स्मयं पुष्टिरसूयत ५० योगं क्रियोन्नतिर्धर्मस्य बुद्धिरसू-
यत मेधास्पृष्टितितिक्षातुक्षेमहीः प्रश्रयं सुतम् ५१ मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ययोजन्मन्य-
दोविश्वमभ्यनंदत्स्नानिर्वृतम् ५२ मनांसि ककुभोवाताः प्रसेदुः सरितोऽद्रयः दिव्यवाद्यंतूर्याणि पेतुः
कुसुमवृष्टयः ५३ मुनयस्तुष्टुस्तुष्टुजगुर्गंधर्वाकिनराः नृत्यंति स्मस्त्रियोदेव्य आसीत्परममंगलम् दे-
वा ब्रह्मादयः सर्वे उपतस्थुरभिष्टवैः ५४ यो मायया विरचितं निजयात्मनींदरवरूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणा-
य एतेन धर्मसदने चर्ममूर्तिनाऽघप्रादुश्चकार पुरुषाय नमः परस्मै ५५ सोऽयं स्थितिव्यतिकरो पशमा-
यसृष्टान् सत्त्वेन नः सरगणानि नुमेयतत्त्वः दृश्याददृश्यकरुणेन विलोकनेन यच्छानिकेतममलं क्षिपतारविंद-
म् ५६ एवं सरगणे स्तात भगवंतावभिष्टुतौ लब्धावलोक्यैयतुरर्चितौ गंधमादनम् ५७ ताविमौ वै भगव-
तौ हरेरंशाविहागतौ भारव्ययाय च भुवः कृष्णो यदु कुरुदहौ ५८ स्वाहाऽभिमानिनश्चाग्नेरात्मजांस्त्रीनजी-
जनेत् पावकं पवमानं च शक्चिचहुतभोजनम् ५९

स्थितेर्जगन्मर्यादाया व्यतिकरोऽन्यथात्वं तस्योपशमाय सत्त्वेन गुणेन सृ-
ष्टान् ५६ लब्धोऽवलोक्यैः सरगणैस्तेरभिष्टुतौ अर्चितौ संतौ ययतुः ५७ भुवो भारस्य व्ययाय नाशाय चकार एकवाक्यत्वार्थः तदुक्तं तंत्रे
अर्जुने तु नरावेशः कृष्णो नारायणः स्वयमितियदूहः श्रीकृष्णः कुरुदहोऽर्जुनः उभावापि कृष्णानामानौ ५८ अग्न्याभिमानिनो देवान् स्वाहा
नाम तस्य भार्या हुतभोजनमिति त्रयाणां विशेषणम् ५९

पितरस्ययः पितामहएकः तैः साकंसह ६० वैतानिकेवैदिकेकर्मणियज्ञेषां नामभिरग्निदेवताकादृष्ट्योनिरूप्यन्ते क्रियन्ते तएतेऽग्नयोनलौकिकाः
 अतोबहूनां नवैष्यर्थ्यमितिभावः ६१ सौम्याः सोमपाः येषामग्नेोकरणमस्ति तैसाग्नयः तद्रहितास्त्वनग्नयः ६२ तयोस्तु संततिर्नाभवत् जीवन्मु-
 क्तत्वादित्याह उभेतदिति ६३ गुणशीलतः आत्मनः सदृशं देवमनुव्रताऽपिसतीपुत्रं न लेभे ६४ तत्रहेतुः स्वेपितरिदक्षे अप्रतिरूपे असदृशे प्रतिकू-
 ले सतीत्यर्थः आत्मना स्वयमेवात्मानं देहमजहात्यक्तवती योगसंयुता योगमाश्रित्येति ६५ इतिचतुर्थेटीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्विती-

तैष्योऽग्नयः सममवश्चत्वारिंशच्चपंचच तएवैकोनपंचाशत्साकंपितृपितामहैः ६० वैतानिकेकर्मणिय-
 न्नामभिर्ब्रह्मवादिभिः आग्नेय्यदृष्ट्योनिरूप्यन्तेऽग्नयस्तुते ६१ अग्निष्वात्ता बर्हिषदः सौम्याः पित-
 रआज्यपाः साग्नयोऽनग्नयस्तेषां पत्नी दाक्षायणी स्वधा ६२ तैष्योदधारकन्येदेवयुनां धारिणी स्वधा उभे-
 ते ब्रह्मवादिन्यौ ज्ञानविज्ञानपारगे ६३ भवस्य पत्नी तु सती मवदेवमनुव्रता आत्मनः सदृशं पुत्रं न लेभे गुण-
 शीलतः ६४ पितर्यप्रतिरूपेस्वेभवायानागसेरुषा अप्रोदेवात्मानात्मानमजहाद्योगसंयुता ६५ इति
 श्री० चतुर्थस्कंधे विदुरमंत्रेयसंवादे प्रथमोऽध्यायः १ विदुर उवाच सवेशीलवतां श्रेष्ठे दक्षो दु-
 हितवत्सलः विद्वेषमकरोत्कस्मादनादृत्यात्मजां सतीम् १ कस्तंचराचरगुरुं निर्वैरं शांतविग्रहम् आत्मारो-
 मं कथं द्वेष्टि जगतो देवतं महत् २ एतदारव्याहिमे ब्रह्मजा मातुः श्वशुरस्य च विद्वेषस्तयतः प्राणांस्तत्यजे-
 दस्त्यजान् सती ३ मंत्रेय उवाच पुरा विश्वसृजां स च समेताः परमर्षयः तथाऽमरगणाः सर्वसानुगा मु-
 नयोऽग्नयः ४ तत्र प्रविष्टमृषयो हृत्स्वार्कमिव रोचिषा प्राजमानं वितिमिरं कुर्वन्तं तन्महत्सदः ५ उदतिष्ठन्स-
 दस्यास्ते स्वधिष्ण्येभ्यः सहाग्नयः ऋते विरिच्यं शर्वं च तद्भासाक्षिप्तचेतसः ६

ये प्रथमाध्यायोपक्षिप्तभवदक्षयोः विद्वेषेव

र्ण्यते हेतुर्विश्वसृग्यज्ञसंभवः १ सतीं सतीनाम्नीम् १ नचासौ कस्यचिद्वेषाह इत्याह कश्चित् चराचरगुरुं जगतां देवतं च तं को द्वेष्टि कथं च निर्वैरं द्वेष्टि
 निर्वैरत्वे हेतुः भावेक्तः शांतं शांतिरेव विग्रहो यस्य कुतः आत्मन्येवारा मोरतिर्यस्य तम् यद्वा कः प्रजापतिर्दक्षः कथं द्वेष्टि एवं भूते तस्मिन् द्वेषोऽयुक्तो
 ऽशक्यश्चेत्यर्थः २ यतो हेतोर्विद्वेषः यतो विद्वेषात् प्राणांस्तत्याज एतदारव्याहि ३ तदेवारव्यातुमिति हासं प्रस्तौति पुरेति समेता आसन् ४ प्रविष्टदक्ष-
 मिति शेषः महत्सदः महतीं सभाम् ५ स्वधिष्ण्येभ्यः स्त्रीयासनेभ्यः ६

७ प्राक्स्वोपवेशनात्पूर्वमेवनिषण्णमुपविष्टंमृडंशिवम् तदनाहतः तेनाभ्युत्थानादिभिरकृतादरः नामृष्यत्नासहत वामंवक्रंयथाभव
तितथाऽभिबीक्ष्य ८ मेवचनंश्रूयतांअज्ञानान्मत्सराच्चनब्रुवतः ९ स्तब्धेनउचितक्रियाशून्येन ध्वस्तेनेतिपाठेअष्टेन १० तदेवाह एषइ
ति यद्यस्मादिप्राग्निसमक्षंसावित्रीतुल्यायामेदुहितुःपाणिमग्रहीत् ११ मृगशावस्यहरिणबालस्याक्षिणीवाक्षिणीयस्याः प्रत्युत्थाना-
भिवादाहर्मयिउचितंसन्मानंवाचाऽपिनाकरोत् १२ अनर्हायकन्यादत्तेत्यनुतप्यमानआह लुप्तक्रियायेतिसार्धेश्वतुर्भिः उशतीवेदलक्षणां
गिरम् १३ प्रेतावासेषुश्मशानेषुच्युताविकीर्णाः केशाःयस्य १४ चिताभस्मनाकृतंस्नानंयेन प्रेतानांस्वजोमाल्यानियस्यसप्रेतस्त्रकूनृणामस्थी
निभूषणानियस्य शिवइत्यपदेशोनाममात्रंयस्य तमोमात्रात्मकः केवलतमोरूपआत्मास्वभावोयेषाम् १५ उन्मादाभूतविशेषास्तेषांनाथाय

सदसस्पतिभिर्देक्षोभगवान्साधुसत्कृतः अजंलोकगुरुंनत्वानिषसादतदाज्ञया ७ प्राङ्निषण्णंमृडंदृष्ट्वानामृष्य
तदनाहतः उवाचवामंचक्षुष्यामभिबीक्ष्यदहन्निव ८ श्रूयतांब्रह्मर्षयोमेसहदेवाःसहाग्नयः साधूनांब्रुव-
तोवृत्तंनाज्ञानान्नचमत्सरात् ९ अयंतुलोकपालानायशोभोनिरपत्रपः सद्भिरोचरितःपंथायेनस्तब्धेनदूषि-
तः १० एषमेशिष्यतांप्राप्तोयन्मेदुहितुरग्रहीत् पाणिंविप्राग्निमुखतःसावित्र्याइवसाधुवत् ११ गृहीत्वामृग-
शावाक्ष्याःपाणिंमर्कटलोचनः प्रत्युत्थानाभिवादाहवाचाऽप्यकृतनोचितम् १२ लुप्तक्रियायाश्चयमा-
निनेभिन्नसेतवे अनिच्छन्नप्यदाबालाशूद्रायेवोशतींगिरम् १३ प्रेतावासेषुधोरिषुप्रेतैर्भूतगणैर्वृतः अट-
त्युन्मत्तवन्नग्नोव्युत्सकेशोहसनरुदन् १४ चिताभस्मकृतस्नानःप्रेतस्त्रङ्गस्थिभूषणः शिवापदेशोत्थशिबोम-
त्तौमत्तजनप्रियः पतिःप्रमथभूतानांतमोमात्रात्मकात्मनाम् १५ तस्माउन्मादनाथायनष्टशौचायदुर्हृदे द

त्तावतमयासाध्वीचोदितेपरमैष्ठिना १६ दुर्हृदेदुष्टचित्ताय बतेतिरवेदे वास्तवस्त्वयमर्थः लुप्ताःक्रियाः यस्मिन्परब्रह्मरूप-
त्वात् अतएवनास्तिशक्त्यैस्मात् अमानिने अभिन्नसेतवेइतिचच्छेदः तस्यपरमेश्वरस्यमदीयामानुषीकन्याकथंयोग्यास्यादितिल-
ज्जादिनादातुमनिच्छन्नपितत्संबंधलोभेनदत्तवान् शूद्रायेति अनर्हत्वमात्रेदृष्टांतः नहीनत्वेपूर्वापरस्ववचनविरोधापत्तेः एतदुक्तंभवति य
थाकश्चिच्छूद्रायवेदमर्थलोभेनददाति प्रेतावासेष्वित्यादिसर्वविडंबनमात्रमिति स्वयमेवाह उन्मत्तवदिति अन्यथाउन्मत्तइत्येवावक्ष्यत् अशि-
वः नास्तिशिवायस्मात् अमत्तोऽमत्तजनप्रियइतिच्छेदः पतिःप्रमथभूतानामितिभक्तवात्सल्यमाह तामसानपिदोषमपनीयपातीतिनष्टाना
मपिशौचंशक्तिर्यस्मात् दुष्टेष्वप्येतेमयाऽनुकंप्याइतिहृन्मनोयस्यसदुर्हृत्तस्मै बतेतिहर्षेब्रह्मणोवाक्याल्लज्जाभयादिकंपारित्यज्यदत्तेत्यर्थः १६

अप्रतीपमप्रतिकूलं यथाभवति एवमेवस्थितमपि विनिंघ १७ देवानां यजनसमये देवैः सह भागं न लभतां किंतु तेभ्यः पूर्वमेवलभताम् अग्रभो-
जित्वात् यद्वा तेषु मुक्तवत्फलभतां सर्वपोषकत्वात् तत्र हेतुः देवगणोऽधमो यस्मात्सः देवगणाधीश इत्यर्थः १८ सदक्षस्तस्मात् विनि-
ष्क्रम्य जगाम हे कौरव्य १९ गिरिशस्यानुगानामग्रणीं मुख्यः रोष एव कषायस्तेन दूषितः आरक्तनेत्र इत्यर्थः तस्य गिरिशस्यावाच्य
तां वचनानर्हतां निंघतामित्यर्थः तेभ्योऽपि शापं विससर्ज २० दक्षं शपतिसां हि स्त्रिभिः एतन्मर्त्ये दक्षशरीरमुद्दिश्य श्रेष्ठं भत्वा अप्रतिद्रुहि प्र-
तिद्रोहमकुर्विति एथ कृदृष्टिः भेददर्शी तत्त्वतः परमार्थात् २१ अज्ञत्वमेवाह गृहेष्विति कर्मतंत्रं कर्मपरिकरम् वेदेयेवादा अर्थवादाः अ-

मैत्रेय उवाच विनिंघेवं स गिरिशमप्रतीपमवस्थितम् दक्षोऽथाप उपस्पृश्य क्रुद्धः शप्तुं प्रचक्रमे १७
अयं तु देवयजन इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्भवः सह भागं न लभतां देवैर्देवगणाधमः १८ निषिध्यमानः स सदस्य-
मुख्ये दक्षो गिरित्राय विसृज्य शापम् तस्माद्दिनिष्क्रम्य विवृद्धमन्युर्जगाम कौरव्य निजं नि केतनम् १९
विज्ञाय शापं गिरिशानुगाग्रणीं नदीश्वरो रोषकषायदूषितः दक्षाय शापं विससर्ज दारुणं ये चान्वमो दस्त
दवाच्यतां हि जाः २० य एतन्मर्त्यमुद्दिश्य भगवत्यप्रतिद्रुहि द्रुत्यत्यज्ञः एथ कृदृष्टिस्तत्त्वतो विमुरवो
भवेत् २१ गृहेषु कूटधर्मेषु सक्तो ग्राम्यसरवेच्छया कर्मतंत्रं वितनुते वेदवादविपन्नधीः २२ बुद्ध्या
पराभिध्यायिन्या विस्मृतात्मगतिः पशुः स्त्रीकामः सोऽस्त्विति तत्रां दक्षो बस्तमुरवोऽचिरात् २३ वि-
द्याबुद्धिरविद्यायां कर्ममय्यामसौ जडः संसरति हयं चामुमनुशवा वमानिनम् २४

क्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः सकृत् भवतीत्यादयस्तैर्विपन्नाविनष्टाधीर्यस्य २२ परो देहादिः तमेवात्मत्वेनाभितो ध्यातुं शीलं यस्या
स्तया बुद्ध्या विस्मृता आत्मनो गतिस्तत्त्वं येन अतः पशुतुल्यः अतितरां स्त्रीकामोऽस्त्विति द्वितीयः शापः बस्तस्य मुरवमेव मुरवं यस्ये-
तितृतीयः शापः २३ अयं च शापोऽस्यानुरूप एवेत्याह विद्याबुद्धिः इयमेव तत्त्वविद्येति बुद्धिर्यस्य अतो सौ जड एव हि जान् शपतिसं-
सरति तिसां हि द्वाभ्याम् शर्वमवमन्यत इति तथा तममुं दक्षं ये च अनुवर्तते ते संसरंतु जन्ममरणाद्यनुभवं त्विति एकः शापः २४

श्रुतायावेदरूपायाः पुष्पिण्याः पुष्पाणीवार्यवादाः मनःक्षोभकत्वात् अर्थवादबहुलाया इत्यर्थः मधुगंधतुल्येन प्ररोचनेन मध्या मनःक्षोभ-
केनोन्मथित आत्मा मनोयेषां ते संमुत्थं तु कर्मस्वासक्ता भवंत्विति द्वितीयः शापः २५ सर्वभक्षाः भक्ष्या भक्ष्यविचारशून्याः वृत्त्येदे
हादिपोषणाय धृतानि विद्यातपोव्रतानि यैः वित्तादिष्वेवारा मोरतिर्येषां ते याचकाः संतो विचरंत्विति च शापचतुष्टयम् २६ प्रत्यसृज
त् प्रत्यदात् शापरूपं ब्रह्मदंडम् २७ सच्छास्त्रस्य परिपंथिनः प्रतिकूलाः २८ सुरागौडीपैशीमाध्वीच आसवस्तालादिसंभवंम
घम् दंडैक्यात् षट्त्वम् तद्यत्र देवंपूज्यं देवतावदादरणीयमिति वा २९ ब्रह्मवेदम् कथंभूतम् सेतुं मर्यादारूपम् तदेवाह पुंसां

गिरः श्रुतायाः पुष्पिण्यामधुगंधेन मूरिणा मध्याचोन्मथितात्मानः संमुत्थं तु हरद्विषः २५ सर्वभक्षाद्विजा
वृत्त्येधृतविद्यातपोव्रताः वित्तदेहैर्द्रियारामायाचका विचरंत्वित् २६ तस्यैवं ददतः शापं श्रुत्वा द्विजकु
लाय वै भृगुः प्रत्यसृजच्छापं ब्रह्मदंडं दुरत्ययम् २७ भवव्रतधराये च ये च तान् समनुव्रताः पारवडिन
स्ते भवंतु सच्छास्त्रपरिपंथिनः २८ नष्टशौचामूढधियोजटाभस्मास्थिधारिणः विशंतु शिवदीक्षायां
यत्र देवं सुरासवम् २९ ब्रह्मचब्राह्मणांश्चैव यद्येयं परिनिदय सेतुं विधारणं पुंसामृतः पारवडमाश्रि-
ताः ३० एष एवाह लोकानां शिवः पंथाः सनातनः यंपूर्वे चानुसंतस्युर्यत्प्रमाणं जनार्दनः ३१ तद्ब्रह्म पर
मं शब्दं सतां वत्सनातनम् विगद्यया तपारवडं देववो यत्र भूतराट् ३२ मैत्रेय उवाच तस्यैवं दद
तः शापं भृगोः स भगवान् भवः निश्च कामततः किंचिद्दिमेना इवसानुगः ३३ तेषां विश्वसृजः सत्रस
हस्रपरिवत्सरान् संविधाय महेश्वासयत्रैज्यऋषभो हरिः ३४ आप्लुत्या वभृथ यत्र गंगायमुनयान्विता वि
रजेनात्मना सर्वस्वं स्वधामययुस्ततः ३५ इति श्रीमा० चतुर्थस्कंधे दक्षशापो नाम द्वितीयोऽध्यायः २

वर्णाश्चमाचारवतां विधारणं धारकम् ३० सेतुत्वं प्रपंचयति द्वाभ्याम् एषः वेदलक्षण एव शिवः पंथाः यंपूर्वे ऋषयः अनुसंतस्युः आश्रित-
वंतः यद्यस्मिन् जनार्दनः प्रमाणं मूलम् ३१ भूतराट् भूतानां तामसानां पतिः ३२ अन्योऽन्यशापेन उभयोर्नाशाद्दिमेना इति तथाऽ
पि भगवदनुगृहीतानां नाशो न स्यादिति हेतोर्विमेना इवेति भावः ३३ ऋषभः सर्वश्रेष्ठो हरिर्यत्रैज्यः पूज्यः तत्सत्रं सम्यग्विधाय हे
महेश्वासविदर ३४ यत्र प्रयागेऽन्विता तत्रावभृथ स्नानं कृत्वा ततः स्थानात् ययुः ३५ इति चतुर्थे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयेतुसतीतातयज्ञोत्सवदिदक्षया गमिष्यंतीमहेशेनवारितानीतिहेतुभिः १ ध्रियमाणयोःअवतिष्ठमानयोः धृङ् अवस्थानइत्यस्मा
त् १ रुद्रविहीनोयज्ञोनास्त्येव तथाऽपिदक्षस्यरुद्रपरित्यागोद्देशात्गर्वोच्च तत्रद्वेषेहेतुरुक्तः गर्वेहेतुमाह यदातुप्रजापतीनामाधिपत्येऽ
भिषिक्तः तदातस्यस्मयोगर्वोऽभवत् २ गर्वादेवब्रह्मिष्ठान्सेश्वरानभिभूयतिरस्कृत्यवाजपेयेनेष्वाहृहस्पतिसवेनयजेतेतिश्रुतेः वा
जपेयेनेष्वासमारंभे ३ कृतस्वस्त्ययनाःकृतमंगलाःसमर्तृकाइति दक्षिणादिभिः प्रथममर्हितानामपिपत्यर्हणेपुनरर्हणमुक्तम् ४
तत्तदारवेचराणांप्रजल्पतांसतांपितृयज्ञमहोत्सवंश्रुत्वा ५ तत्रव्रजतीःउपदेवानांगंधर्वादीनांवरस्त्रियश्चस्वस्यनिलयस्याभ्याशेस-

मैत्रेयउवाच सदाविद्विषतोरेवंकालोवैध्रियमाणयोः जामातुःश्वशुरस्यापिस्ममहानतिचक्रमे १
यदाभिषिक्तोदक्षस्तब्रह्मणापरमेष्ठिना प्रजापतीनांसर्वेषामाधिपत्येस्मयोऽभवत् २ इष्वासवाजपे-
येनब्रह्मिष्ठानभिभूयच हृहस्पतिसवनामसमारंभेकृतूत्तमम् ३ तस्मिन्ब्रह्मर्षयःसर्वेदेवर्षिपितृदेवताः
आसन्कृतस्वस्त्ययनास्तत्पत्यश्चसमर्तृकाः ४ तदुपश्रुत्यनभिसिरेचराणांप्रजल्पताम् सतीदाक्षाय
णीदेवीपितुर्यज्ञमहोत्सवम् ५ व्रजतीःसर्वतोदिग्भ्यउपदेववरस्त्रियः विमानयानाःसंप्रेष्ठानिष्ककंदीः
स्रवाससः ६ इष्वासनिलयाभ्याशेलोलाक्षीर्मृष्टकुंडलाः पतिंभूतपतिंदेवमौत्सुक्यादभ्यभाषत ७
सत्युवाच प्रजापतेस्तेश्वशुरस्यसांप्रतंनिर्यापितोयज्ञमहोत्सवःकिल वयंचतत्राभिसरामवामतेय
द्यर्थिताऽमीविबुधाव्रजंतिहि ८ तस्मिन्भगिन्योममभर्तृभिःस्वकैर्ध्रुवंगमिष्यंतिसुहृदिदक्षवः अहं-
चतस्मिन्भवताऽभिकामयेसहोपनीतंपरिबर्हमर्हितुम् ९

मीपेदृष्ट्वाऔत्सुक्यात् पतिमभ्यभाषतेतित्रयाणामन्व
यः कथंभूतास्त्रियोदृष्ट्वाविमानानियानानियासांताः प्रेष्ठैःसहिताः निष्कानिपदकानिकंठेषुयासांशोभमानानिवासांसियासाम् ६ लो
लानिचंचलान्यक्षीणयासाम् मृष्टानिउज्ज्वलानिकुंडलानियासांताः ७ निर्यापितःप्रवर्तितः हेवामशिवतेयद्यर्थिताइच्छातर्हिवयंच
तत्राभिसरामगच्छामः नचाद्यापियागोनिवृत्तः यतोऽमीविबुधाव्रजंति ८ औत्सुक्यंप्रकटयंत्याह तस्मिन्नितिषड्भिः पितृभ्यामुपनी-
तंदत्तंपरिबर्हमलंकारादिद्रव्यंभवतासहार्हितुंस्वीकर्तुमभिकामये अर्हितमितिपाठेसत्कृतंपरिबर्हमिच्छामीति ९ १० ११

स्वसूः भगिनीः भर्तृभिः संमिताः सदृशीः क्लिन्नधियंस्नेहार्द्रचित्ताम् चिरमुत्कंठमुत्सुकं मनोयस्याः साहं द्रक्ष्यामि हेमूड उन्नीयमानं प्रव-
र्त्यमानम् अध्वरे ध्वजमिव दृश्यं श्रेष्ठमध्वरम् यद्वा उत्क्षिप्यमाणं यज्ञे केतुं यूपं वा १० अहो किंतवा श्रव्यं येन तवैतदौत्सुक्यमिति चेद-
त आह हेअज एतद्विश्वमाश्चर्यरूपं त्वय्येव त्वन्मायया रचितं विभाति अतो यद्यपि तव नाश्चर्यबुद्धिस्तथाऽप्यहं योषिदुत्सुकस्वभा-
वात् तव तत्त्वं न जानामि अतो दीना रूपणा सती हे भव मे भव क्षितिं जन्मभूमिं दिदृक्षे द्रष्टुमिच्छामि ११ दिदृक्षामेव कैमुत्यन्यायेन व्य-
नक्ति पश्येति द्वाभ्याम् हेअभवेति सुहृद्वियोगदुःखं त्वयाना स्वादितमिति भावः अन्यायोषितः संबंधरहिता अपि प्रयांतीः पश्य

तत्र स्वसूर्मननु भर्तृसंमितामातृष्वसूः क्लिन्नधियं च मातरम् द्रक्ष्ये चिरोत्कंठमना महर्षिभिरुन्नीयमानं च मूडा
ध्वरध्वजम् १० त्वय्येतदाश्चर्यमजात्ममायया विनिर्मितं भाति गुणत्रयात्मकम् तथाऽप्यहं योषिदतत्त्वं
विचिन्ते दीना दिदृक्षे भव मे भव क्षितिम् ११ पश्य प्रयांती रभवान्ययोषितोऽप्यलंकृताः कांतसरवा वरूथ
शः यासां वज्रिः शितिकंठमंडितं नभो विमानैः कलहं सपांडुभिः १२ कथं सुतायाः पितृगेहं कौतुकं
निशम्य देहः सुरवर्ये नैगते अनाहूता अप्यभियंति सौहृदं भर्तृगुरोर्देहकृतश्च केतनम् १३ तन्मे प्रसीद
दममर्त्यवांछितं कर्तुं भवान् कारुणिको बतार्हति त्वयात्मनोऽर्द्धऽहं मदभ्रचक्षुषा निरूपितामाऽनुगृ-
हाणयाचितः १४ ऋषिरुवाच एवं गिरिवः प्रिययाऽभिभाषितः प्रत्यभ्यधत्त प्रहसन् सुहृत्पि
यः संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषून् यानाह को विश्वसृजां समक्षतः १५

कांतसरवा भर्तृसहिताः वरूथशः

संघशः कथं भूताः यासां विमानैर्नभोमंडितं ताः हे शितिकंठनीलकंठ इति परानुग्रहाय त्वया विषमपि भाक्षितमिति सूचयति १२ तदा हे सु-
रश्रेष्ठ पितृगेहोत्सवं निशम्य सुताया देहः कथं नैगते द्रष्टुं न प्रचलति तथाऽप्यनाहूताः संतः कथं गच्छामस्तत्राह सौहृदं केतनं मित्रगृहं
तथा भर्ता दीनां च गृहमनाहूता अप्यभियंति संतः ह्रस्वमार्षम् १३ हेअमर्त्यतत्तस्मात्प्रसीद इदं मे वांछितं कर्तुं भवानर्हति कारु-
णिकत्वमेवाह अदभ्रचक्षुषा अनल्पज्ञानेनापि त्वया आत्मनो देहस्यार्द्धऽहं निरूपिता धृताय तोऽर्धनारीश्वर इति रच्यातोऽसि अतो मा-
मनुगृहाणयाचितः सन् १४ अभिभाषितो याचितः कः दक्षः यानाह मर्मभिदं तियेतान् कुवागिषून् दुरुक्तिबाणान् संस्मारितः सन् १५

अनाहुताअपीतित्वयायदुदितमुक्तंतच्छोभनमेव किंतु अनात्म्यं देहादावहंकारः तत्कृतेनमदेनमन्युनाचतेबंधवोयद्यनुत्पादितदोषदृष्टयोभवंति तर्हि न उत्पादिता आरोपिता दोषदृष्टिर्येषां ते १६ ननु विद्यादिगुणयुक्तोदक्षस्त्वादृशेषु महत्सुकथं दोषदृष्टिर्भवेत् तत्राह विद्यादिभिरेव स्मृतौ हतायां विवेकज्ञानेन हेसति भूयसामहत्तमानां धामतेजो न पश्यंति हि ननु गुणैः कथं विवेकनाशस्तत्राह सतांगुणैः विवेकहेतुभिरपि असत्तमानाभितरैः दोषभूतैः अतएव तैर्भूतः धृतः पुष्टो वा अहं विद्वान् तापस इत्यादिनामानो गर्वस्तेन दुष्टादृष्टिर्येषां ते १७ स्वजनव्यपेक्षया बंधुदृष्ट्या गृहान्नप्रतीयात् नावलोकयेत् अनवस्थितचित्तत्वमेवाह येवक्रधिया कुटिलया बुद्ध्या पश्यं

श्रीभगवानुवाच त्वयोदितं शोभनमेव शोभने अनाहुता अप्यभियंति बंधुषु ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो बलीयसाऽनात्म्यमदेन मन्युना १६ विद्यातपोवित्तवपुर्वयः कुलैः सतांगुणैः षाड्भिरसत्तमेतरेः स्मृतौ हतायां भूतमानदुदृशस्तब्धान पश्यंति हि धामभूयसाम् १७ नैतादृशानां स्वजनव्यपेक्षया गृहान्नप्रतीयादनवस्थितात्मनाम् येभ्यः गतान् वक्रधियाऽभिचक्षते आरोपितभूभिरमर्षणाक्षिभिः १८ तथाऽरिभिर्न व्यथते शिलीमुखैर्वैः शेतेर्दितांगो हृदयेन दूयता स्वानां यथा वक्रधियां दुरुक्तिभिर्दिवानि शंतप्यति मर्मताडितः १९ व्यक्तत्वमुत्कृष्टगतेः प्रजापतैः प्रियात्मजानामसि स्रुसंमता अथापि मानं न पितुः प्रपत्स्यसे मदाश्रयात्कः परितप्यते यतः २०

ति आरोपिता उत्तंभिताभूर्येषु ता-
न्यारोपितभूणितैः आरोपिताभिर्भूभिरिति वा अमर्षणैः सकोर्धैरक्षिभिः १८ ननु स्वजनानां गृहं सत्त्वाद्भिर्गतव्यं तेषां दुश्चैष्टितं च सोढव्यं न तस्य दुःसहत्वादित्याह तथैति अरिभिः शिलीमुखैर्बाणैर्दितांगः खंडितगात्रोऽपि तथा न व्यथते यतः शेते स्वपिति स्वानां दुरुक्तिभिर्मर्मसुताडितो यथा दूयता व्यथमानेन हृदा दिवानि शंतप्यति १९ मयितत्र गतायां नेयं शंकेति चेत्तत्राह व्यक्तं नि-
श्चितम् उत्कृष्टगतिः स्थितिर्यस्य तस्यात्मजानां कन्यानां मध्ये त्वंप्रियेति मे संमताऽसि पितुः सकाशात्मानं न लप्स्यसे मदाश्रयात् मत्संबंधात् २०

ननु भगवन्त्वया किमिति दक्षः तिरस्कृतः यतोऽसौ त्वां द्वेष्टि अत आह पापच्यमानेन अलंदत्तमानेन हृदामनसा दुःखितैर्द्रियः काभिः पुरुषो जीवः तस्य बुद्धिश्चित्तं तत्साक्षिणां निरहंकाराणां भित्त्यर्थः समृद्धिभिः पुण्यकीर्त्यादिभिः एषां पदं स्थानमैश्वर्यं प्राप्तुमकल्पः अशक्तः सन् परं द्वेष्टि अस्मरायथा हरिं केवलं द्विषंति २१ ननु त्वया प्रत्युत्थानविनयाद्यकरणेन दवज्ञात एवा सौ तत्राह हे स मध्यमे प्रत्युद्गमादिकं मिथोजनेनैर्याद्विधीयते तत्प्राज्ञैः साधु विधीयते साधुत्वमेवाह परस्मै श्रीवासुदेवाय गुहाशयाय अंतर्धामिण एव तच्च चे तसैव परिपूर्णं तस्मिन् कायिकव्यापारायोगात् अतोऽंतर्धामिदृश्या मनसा सर्वकृतमिति भावः २२ किंच न केवलमप्यागतेष्वेव वासुदेवदृश्या न मनं क्रियते किंतु नित्यमेव मनसि वासुदेवश्चित्तं तदित्याह विशुद्धं सत्त्वमंतःकरणं सत्त्वगुणो वा वसुदेवशब्दितं वसुदेवश

पापच्यमानेन हृदा तुरेन्द्रियः समृद्धिभिः पुरुषबुद्धिसाक्षिणाम् अकल्प एषामधिरोढुमंजसा पदं परं द्वेष्टि-
यथाऽस्मरा हरिम् २१ प्रत्युद्गमप्रश्रयेणाभिवादनं विधीयते साधुमियः स मध्यमे प्राज्ञैः परस्मै पुरु-
षाय चेतसा गुहाशयायैव न देहमानिने २२ सत्त्वविशुद्धं वसुदेवशब्दितं यदीयते तत्र पुमानपावृतः स-
त्त्वे च तस्मिन् भगवान् वासुदेवोऽध्यधोऽक्षजो मे नमसा विधीयते २३ तत्ते निरीक्ष्यो नापिताऽपि देहकृ-
दक्षो मम द्विदूतदनुव्रताश्च ये यो विश्वसृज्यज्ञगतं वरोरुमामनागसदुर्वचसाऽकरोत्तिरः २४

देनोक्तम् कुतः यस्मात्तत्र सत्त्वे पुमान् वासुदेव ईयते प्रकाशते अपगतमावृतमावरणं यस्मात्सः अयमर्थः वसुदेवे भवति प्रतीयत इ-
ति हि वासुदेवः परमेश्वरः प्रसिद्धः सच विशुद्धे सत्त्वे प्रतीयते अतः प्रत्ययार्थेन प्रसिद्धेन प्रकृत्यर्थो निर्धार्यते ततश्च वासयति देवमि-
ति व्युत्पत्त्या वसत्यस्मिन्निति वासुदेवः दीव्यते द्योतत इति वा वसुभिः पुण्यैर्दीव्यते प्रकाशत इति वा वसुदेवशब्दवाच्यं शुद्धं स-
त्त्वम् ततः किमत आह सत्त्वे च तस्मिन् मे मयानमसानमस्कारेणानुविधीयते सेव्यत इत्यर्थः मनसेति पाठे मनसा विशेषेण विधी-
यते चित्तं तदित्यर्थः यतः अधोभूतेषु प्रत्याहृतेष्वक्षेषु जायते प्रकाशते इन्द्रियगोचर इत्यर्थः २३ तत्तस्मात्त्वयाननिरीक्ष्यः देहकृदपी-
ति पोषकत्वादिभि रौपचारिकपितृत्वव्यावृत्त्यर्थम् द्विदूतः तदेवाह हे वरोरुयो दक्षः विश्वसृजां यज्ञगतं मां निरपराधं तिरो करोत्तिर

विपक्षेदोषमाह यदीति महचोऽतिहाय अतिक्रम्य यतः संभावितस्य सप्रतिष्ठितस्य यदापराभवो भवति तदा सपराभवः मरणाय कल्पते
 २५ इति चतुर्थे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थेतु पतिं हित्वा गता पित्रावऽमानिता रुषा निर्मलस्य तं यज्ञे जहौ देहमितीर्यते १
 उभयत्रानुज्ञाते बलान्निवारणे च स्रद्धादिदृक्कः निष्कामती भवात्परिशंकिता पुनर्निर्विशती च तदा सा सती द्विधा आस बभूव न गता
 न च स्थिता आंदोलावत् गतिरभवत् १ स्रद्धादिदृक्षायाः प्रतिघातेन दुर्मनाः अश्रूणां कलाभिः लेशै रतिविह्वला व्याकुला अप्रतिपू
 रुषं स्वसमानपुरुषांतररहितम् प्रधक्ष्यतीव भस्मीकरिष्यतीव रुषा जातो वेपथुः कंपोयस्याः २ ततस्तं विहाय पित्रोर्गृहानगात्

यदि व्रजिष्यस्यतिहाय महचो भद्रं भवत्या न ततो भविष्यति संभावितस्य स्वजनात्पराभवो यदा ससद्यो मर
 णाय कल्पते २५ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे उमारुद्रसंवादे तृतीयोऽध्यायः ३
 मैत्रेय उवाच एतावदुक्त्वा विरराम शंकरः पत्न्यगनाशं त्युभयत्र चिंतयन् स्रद्धादिदृक्कः परिशंकि
 ता भवान् निष्कामती निर्विशती द्विधा ससा १ स्रद्धादिदृक्षा प्रतिघात दुर्मनाः स्नेहाद्रुदत्यश्रुकलाऽतिवि
 ह्वला भवं भवान्यप्रतिपूरुषं रुषा प्रधक्ष्यती वैक्षत जात वेपथुः २ ततो विनिश्वस्य सती विहाय तं शो
 केन रोषेण च दूयता हृदा पित्रोर्गात् स्त्रैण विमूढधीर्गृहान् प्रेम्णात्मनो योऽहं मदात्सतां प्रियः ३ ताम-
 न्वगच्छन् द्रुतविक्रमां सती मेकां त्रिनेत्रानुचराः सहस्रशः सपार्षदयक्षामणिमन्मदादयः पुरोवृषेन्द्रास्त
 रसागतव्यथाः ४ तां सारिका कंदुकदपणाबुजश्वेता तपत्रव्यजनस्रगादिभिः गीतायनैर्दुदुभिर्शरव
 वेणुभिर्वृषेन्द्रमारोप्य विदंकिता ययुः ५

कथं भूतम् यः प्रीत्या तस्यै आत्मनो देहस्यार्द्धमदात् त्यागे हेतुः स्त्रैणं स्त्री स्व-
 भावः तेन विमूढधीर्यस्याः ३ द्रुतविक्रमां शीघ्रं गच्छंतीम् सहपार्षदैः यक्षैर्वर्तमानाः मणिमान्मदश्वादि र्येषां ते पुरः पुरतो वृषेन्द्रो
 येषां ते गतव्यथानिर्भयाः रुद्रातिक्रमेण तस्यागमनादागतव्यथा इति वा ४ तां वृषेन्द्रमारोप्य सारिकादिभिः क्रीडोपकरणैः श्वेता
 तपत्रादिभिश्च महाराजविभूतिभिः सह विदंकिताः शोभिता ययुः सारिकापठननिरूपिता पक्षिणी गीतायनैर्गीताश्रयैः ५ ६

आसमेताद्योवेदघोषस्तेनोर्जितंशोभमानंयज्ञसंबंधिपशुविशसनंयस्मिन् यद्वा तेनोर्जितमतिशयितंयज्ञवैशसंपरस्परंस्पर्धाय
स्मिन् तद्यजनंयज्ञस्थानंसमाविशद्देवीविबुधैश्चजुष्टम् मृदादिभिर्निसृष्टानिनिर्मितानिभांडानिपात्राणियस्मिन् ६ कश्चननाद्रि
यत् नादतवान् यज्ञकृतोदक्षात्तयद्रयंतस्मात् तत्रहेतुः तेनविमानिताम् स्वसृर्जननींचक्रतेविना तास्तुसादराः परिषस्वजुः आ
लिंगितवत्यः प्रेमाश्रुभिर्निरुद्धः कंठोयासाम् ७ अप्रतिनंदिता अनादतासतीनादत्तनगृहीतवती कथं सौंदर्येणसौदरत्वेनभगिनी
नायः संप्रश्नः तत्रसमर्थयोग्यायावार्तातयासहतांचनादत्तनाशृणोदित्यर्थः ८ नविद्यतेरुद्रस्यभागोयस्मिस्तम् देवेरुद्रेकृतंहेल

आब्रह्मघोषोर्जितयज्ञवैशसंविप्रर्षिजुष्टंविबुधैश्चसर्वशः मृद्वावयःकांचनदर्भचर्मभिर्निसृष्टभांडंय
जनंसमाविशत् ६ तामागतांतत्रनकश्चननाद्रियद्विमानितांयज्ञकृतोभूयाज्जनः क्रतेस्वसृर्वजन-
नींचसादराः प्रेमाश्रुकंठ्यः परिषस्वजुर्मृदा ७ सौंदर्यसंप्रश्नसमर्थवार्तयामात्राचमातृष्वसृभिश्च-
सादरम् दत्तांसपर्यावरमासनंचसानादत्तपित्राऽप्रतिनंदितासती ८ अरुद्रभागंतमवेक्ष्यचाध्वरं
पित्राचदेवेकृतहेलनंविभौ अनादतायज्ञसदस्यधीश्वरीचुकोपलोकानिवधक्ष्यतीरुषा ९ जगर्हसाऽ
मर्षविपन्नयागिराशिवद्विषंधूमपथश्चमस्मयम् स्वतेजसाभूतगणान्समुत्थितान्निगृह्यदेवीजगतोऽ
मिशृण्वतः १० श्रीदेव्युवाच नयस्यलोकेऽस्त्यतिशायनः प्रियस्तथाऽप्रियोदेहभृतांप्रियात्म
नः तस्मिन्समस्तात्मनिमुक्तवैरकेक्रतेभवंतंकतमःप्रतीपयेत् ११

नमवज्ञाआव्हानाद्यकरणात् ९ जगर्हनिंदित-
वतीअमर्षेणकोपेनविपन्नाअव्यक्तातयाशिवंदेष्टिदतिशिवद्विदत्तम् धूमपथः कर्ममार्गस्तत्रश्चमोऽप्यासस्तेनस्मयोगर्वोयस्यदक्ष
वधायसमुत्थितान् स्वाज्ञयानिगृह्यनिवार्य १० निंदामेवाह नयस्योतित्रयोदशभिः मुक्तवैरकेत्यक्तविरोधेतस्मिन्शिवेभवंतमृते
विनाकतमःप्रतीपयेत् प्रतिकूलमाचरेत् वैराभावेहेतवः यस्यलोकेअतिशायनः अतिशयितोनास्ति तथाप्रियश्चाप्रियश्चना-
स्ति समासपाठे अतिशयेनप्रियोनास्ति देहभृतांप्रियोऽयमात्मातस्यसमस्तस्यात्मनिकारणभूतेसमस्तरूपइतिवा ११ ६

तस्यचप्रतिकूलकरणंदेधा महत्तमद्रोहेणसाक्षात्तद्रोहेणच तत्रपुरुषाणांचातुर्विध्यंवदंतीमहत्तमद्रोहमाह दोषानितिद्वाभ्या
म् हेहिजेत्यधिकक्षेपः भवादृशाः त्वद्विधाः असूयकाः परेषांगुणेषुदोषानेवगृणंहति नतुगुणान् केचिन्मध्यस्थागुणेषुदोषान्नगृणंह
ति किंतुयथास्थितान् गुणदोषान् विवेकेनगृणंहति तेतुमहांतउच्यंते साधवस्तुकेवलंगुणानेवगृणंहतिनदोषान् तेतुमहत्तराउच्यं
ते महत्तमास्तुदोषान्नगृणंहत्येव तेचप्रत्युतफलून्तुच्छानपिगुणान्बहुलीकुर्वन्तिइतिकरिणावोभवन्तितेषुभवान् अघमविदत्
विदितवान् कल्पितवानित्यर्थः तच्चब्रह्मिष्ठानभिभूयकल्पितवानित्यनेनसूचितम् १२ एतच्चदुर्जनेषुयुक्तमेवेत्याह नेति कुणपंजडं

दोषान्परेषांहिगुणेष्वसाधवोगृणंहतिकेचिन्मभवदृशाद्विज गुणांश्चफलून्बहुलीकरिणावोमहत्तमा-
स्तेष्वविदद्भवानघम् १२ नाश्वर्यमेतद्यदसत्सर्वदामहद्दिनिंदाकुणपोत्मेवादिषु सेष्यमहापुरुष-
पादपांसुभिर्निरस्ततेजःसूतदेवशोभनम् १३ यद्यक्षरनामगिरैरितनृणांसकृत्यसंगादघमाश्रितं
तितत् पवित्रकीर्तितमलघ्यशासनंभवानेहोद्देशिशिवंशिवेतरः १४ यत्पादपद्ममहतांमनोऽलिभि
र्निषेवितंब्रह्मरसासवार्थिभिः लोकस्ययद्वर्षतिचाशिषोऽर्थिनस्तस्मैभवान्द्रुह्यतिविश्वबंधवे १५

शरीरंतदेवआत्मेतिवदंतियेतेषु ईर्ष्याअक्षांतिः सेष्ययथाभवत्येवंमहतांविनिंदेतियत् एतदाश्वर्येनभवति सेष्यनिरस्ततेजःप्रभा
वोयैषामितिवा यद्यपिमहापुरुषाः स्वनिंदांसहंतेतथाऽपितत्पादरेणवस्तदसहमानाः तेषांतेजोनिरस्यंति अतोऽशक्तेषुमहन्नि-
दनमेवोचितमित्यर्थः १३ तदेवंमहत्तमद्रोहमुक्त्वातस्मिन्नेवकृतंद्रोहमाह यदितिद्वाभ्याम् यद्यस्यद्यक्षरमात्रंशिवइतितत्पसिद्धंनामनृ
णांसर्वेषामाश्रयअघंसर्वंहति केवलंगिरैर्वेरितमुच्चारितंनतुमनःपूर्वकंतत्तुसकृदपिप्रसंगादपितंशिवंदेष्टि नलघ्यंशासनमाज्ञायस्य
अहोशिवेतरः अमंगलरूपः १४ पापहरत्वमुक्त्वाशुक्तिमुक्तिप्रदत्वेनशिवंवर्णयंत्याह यस्यपादपद्ममनांस्येवालयस्तेः ब्रह्मरसोब्र
ह्मानंदः सएवासवोमकरंदः तदर्थिनः यच्चार्यिनः सकामस्यताआशिषोवर्षति १५ ६ ६ ६ ६

यदुक्तं शिवापदेशोऽद्य शिव इति यच्चोक्तं प्रेतावासेष्वित्यादि तदाक्षिपंत्याह किंवेति योजता अवकीर्य श्मशाने अवसत् वसतिस्म तस्य श्म-
शानमाल्यानि भस्मानि नृकपालानि च मृषणत्वेन संतियस्यतं त्वत्तोऽन्येन विदुः किंते विदंत्येवेति चेत् न तथा सति तेषां तद्वास्यानुपपत्तेरि-
त्याह तच्चरणादवसृष्टं गलितं निर्माल्यं मूर्धेभिर्धारयंति १६ इदानीं देहं त्यक्तुं कामाधर्मतत्त्वमाह कर्णोवाच्छाद्य निर्गच्छेत् यद्यदि मर्तु-
मारयितुं वा कल्यो न भवति कदा धर्मावितरि धर्मरक्षके ईशे स्वामिनि असृणिभिर्निरंकुशैर्नृभिरस्यमानेऽधि क्षिप्यमाणे प्रभुः शक्तश्चे-
त् रुशतीम कल्याणवादिनीं प्रसत्य बलात् छिंद्यात् ततोऽपि स्वयंप्राणान् विसृजेदिति यत्सधर्मः १७ तव त्वत्तः उत्पन्नम् शि-

किं वा शिवारव्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाः श्मशाने तन्माल्यभस्मनृकपाल्यवसत्-
पिशाचैर्ये मूर्धेभिर्दधति तच्चरणावसृष्टम् १६ कर्णोपि धाय निरयाद्यदकल्प ईशे धर्मावितर्य सृणिभिर्नृ-
भिरस्यमाने छिंद्यात्प्रसत्य रुशतीम सतीं प्रभुश्चेज्जिह्वामसूनपिततो विसृजेत्सधर्मः १७ अतस्तवो-
त्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिकंठगर्हिणः जग्धस्य मोहोऽद्विविश्रद्धिर्मंधसोज्जुगुप्सितस्योन्मूलरणं प्र-
चक्षते १८ न वेद्वादाननुवर्तते मतिः स्वएव लोके रमतो महामुनेः यथा गतिर्देवमनुष्ययोः एथ क-
स्वएव धर्मेन परं क्षिपेत्स्थितः १९

तिकंठो नीलकंठः तन्निंदकात् प्रमादादापन्नस्यापवित्रस्य त्यागं विना न श्रद्धिरिति ह-
शंतेनाह जग्धस्य भक्षितस्यान्नस्योन्मूलरणं वमनमेव पुंसः विश्रद्धिं प्रचक्षते १८ यदुक्तं लुप्तक्रियाया शूचय इति तत्प्रत्याह नेति वेद-
वादान् विधिनिषेधरूपान् स्वएव लोके स्वात्मन्येवरममाणस्य महतो मुनेः सम्यक् विरक्तस्य मतिर्नानुवर्तते निवृत्ताधिकारत्वात् अधि-
कारभेदे ह्यंशतः यथा देवानां गतिराकाश एव मनुष्याणां पृथिव्यामेव अतः स्वएव धर्मे प्रवृत्तिलक्षणे निवृत्तिलक्षणे वा स्थितः सन् परम-
न्यधर्मे पुरुषं वानक्षिपेत् न निंदेत् व्यवस्थिताधिकारत्वेनोभयोः सत्यत्वात् न क्षिपेदेवेति वाऽन्वयः १९

एतदेवोपपादयंत्याह प्रवृत्तमग्निहोत्रादि निवृत्तं शमदमादि ऋतंसत्यमेव यतः वेदे आश्रितं विहितम् तच्च विविच्य व्यवस्थया श्रितम् तत्त्ववि-
 शेषेण व्यवस्थामेवाह उभयं रागवैराग्यलक्षणम् लिंगं चिह्नमधिकारिविशेषणं यस्मिन् तत् ननु यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहोति शांतो दात इत्या-
 दिषु नैवं व्यवस्थाप्रतीयते सत्यम् तथाऽप्युभयोरेकाधिकारविरोधान्नथापर्यवस्यतीत्याह युगपद्वावोयोगपदं यौगपद्येनैकस्मिन् कर्तरित-
 त्कर्मद्वयं विरोधि ननु तर्हि निवृत्तं कर्म शिवेनापि कर्तव्यमेव नेत्याह ब्रह्मणिसदाशिवे किंचिदपि कर्म न कच्छति प्राप्नोति अतो यथा प्रवृत्तनि-
 वृत्तयोः परस्परधर्माकरणेन दोषः तथेश्वर एतदुभयधर्माकरणेऽपीति भावः २० चित्ताभिरस्मृतास्मानः तथानग्न इत्यादिना यो भोगाद्य-
 भाव उक्तस्तत्राह हे पितः अस्माभिरास्थिताः आश्रिताः पदव्यः अणिमादिसमृद्धयः वीर्युष्माकं मानसं तीत्यर्थः यतो वः पदव्यो यज्ञशाला

कर्म प्रवृत्तं च निवृत्तमप्युतं वेदे विविच्योभयलिंगमाश्रितम् विरोधितद्यौगपदैककर्तरि द्रव्यं तथा ब्रह्मणि
 कर्म न छति २० भावः पदव्यः पितरस्मदास्थिताया यज्ञशालासूनुधूमवर्त्मभिः तदन्नतृप्तैरसृग्भृद्भिरी-
 डिता अव्यक्तलिंगा अवधूतसेविताः २१ नैतेन देहेन हरेकृतागसो देहोद्भवेनालमलंकुजन्मना व्रीडाम
 माभूत् कुजनप्रसंगतस्तज्जन्मधिकुर्यो महतामवधकृत् २२ गोत्रत्वदीयं भगवान् वृषध्वजो दाक्षाय
 णीत्यो हयदासुर्दुर्मनाः व्यपेतनर्मस्मितमाश्रुतल्यहं व्युत्स्रक्ष्य एतत् कुणपं त्वदंगजम् २३

स्वेव भवन्ति ताश्च तदन्नेन यज्ञगतेनान्नेन तृप्तैः केवलमीडिता धूमवर्त्मभिश्च भुज्यन्ते या अस्मत्पदव्यस्तास्तनैवं भूताः किं त्वव्यक्तलिंगाः
 न व्यक्तं लिंगं हेतुर्यासाम् इच्छामात्रप्रभवत्वात् अवधूतैः ब्रह्मविद्भिः सेविताः अतोऽहमाद्योरुद्रोदरिद्र इति गर्वमाकृत्या इति भावः २१
 किं बहुनोक्तेन इदं देहं त्यक्ष्याम्येवेत्याह दाक्ष्याम् एतेन नालं न पूर्यते किम् अपित्वलमेव कथं भूतेन कुजन्मना तदेवाह हरेकृतापराध-
 स्य तव देहादुद्भूतेन उत्पन्नेन ननु श्लाघ्योऽयं देहः कथं त्याज्यस्तत्राह कुजनस्य तव प्रसंगतः संबंधात् मम लज्जाऽभूत् अतो यो महतामपि-
 यकर्ता तस्मात् यज्जन्म तद्विकृत् त्वत्संबन्धादश्लाघ्यमित्यर्थः २२ किंच परिहासादिषु विनोदेनापि दाक्षायणीति संबोधयन् त्वदीयं त्वत्संब-
 धवाचकं गोत्रं नाम यदा वृषध्वज आह गृणहाति तदाऽहं व्यपेतनर्मस्मितं यथा भवत्येवं सुदुर्मना अतिदुःखितचित्ताभवामि तस्माद्विनिश्चि-
 तमेतत् कुणपप्रायं व्युत्स्रक्ष्येत्यक्ष्यामि २३

दक्षंप्रत्यनुवादं कृत्वा शत्रुहन् क्रोधादिरिपुघातिन् उदीचीमुदीच्यांदिशि पाठांतरे उदङ्गुरवीशांतवाक् गृहीतमौनाजलं स्पृष्ट्वा आचम्य दृक्कृत्
शम् २४ योगमार्गमेवाह कृत्वेति अनिलो प्राणापानावूर्ध्वाधो वृत्तिकरौ निरोधेन समानौ एकरूपौ नाभिचक्रे कृत्वा तत उदानमुत्थाप्य धियास
हृद्दिस्थापयित्वा कंठमार्गेण श्चुबोर्मध्यमनयत् २५ महतां पूज्यतमेन श्रीरुद्रेण २६ चरणांबुजे आसवं भजनानंदम् भर्तुरपरं नददर्श देह-
श्च सद्यः प्रज्वलितोऽमृतं समाधिनायोऽग्निस्तेन २७ रवेः शुविचहाहेत्यादिवादः तमेवाह हंतेति विषादे देवतमस्य पूज्यतमस्य प्रिया

मैत्रेय उवाच इत्यध्वरे दक्षमनूय शत्रुहन् क्षितावुदीचीं निषसादशांतवाक् स्पृष्ट्वा जलं पीतदुकूल
संवृतानि मील्य हृग्योगपथं समाविशत् २४ कृत्वा समानावनिलौ जितासना सोदानमुत्थाप्य च नाभि
चक्रतः शनैर्हृदिस्थाप्य धियोरसि स्थितं कंठाद्बोर्मध्यमनिंदिताऽनयत् २५ एवं स्वदेहं महतां महीय
सामुहः समारोपितमं कमादरात् जिहासती दक्षरुषामनस्विनी दूधारगोत्रेष्वनिलाग्निधारणाम् २६
ततः स्वभर्तुश्चरणांबुजासवं जगद्गुरोश्चिंतयती नचापरम् ददर्श देहोहतकल्मषासती सद्यः प्रजज्वा
ल समाधिजाग्निना २७ तत्पश्यतां रवेः शुविचाद्भुतं महद्वाहेति वादः स्रमहान जायत हंत प्रियादे
वतमस्य देवी जहावसूनु केन सती प्रकोपिता २८ अहो अनात्म्यं महदस्य पश्यत प्रजापतेर्यस्य चरा-
चरं प्रजाः जहावसूनु यो हि मतात्मजा सती मनस्विनी मानमभीक्ष्णमर्हति २९ सोऽयं दुर्मर्षं हृदयो ब्रह्म-
धुकचलोकेऽपकीर्त्तिमहतीमवाप्स्यति यद्गजांस्त्वां पुरुषा द्विदुद्यतां न प्रत्यषेधन् मृतयेऽपराधतः ३०
वेदत्येवं जने सत्यादृष्ट्वा सक्त्या गमद्भुतम् दक्षतत्पार्षदाहतुमुदीति षन्नुदायुधाः ३१ तेषामापततां वेगां नि
शम्य भगवान् भृगुः यज्ञघ्नघ्नेन यजुषा दक्षिणाग्नेौ जुहावह ३२ अध्वर्युणा हूयमाने देवा उत्पेतुरो जसा
ऋभवो नाम तपसा सोमं प्राप्ताः सहस्रशः ३३ केन दक्षेण प्रकोपिता सती २८ महदनात्म्यं दोर्जन्यम् अस्म्य सर्ववस्नेह-

एव न्याय्य इत्याहुः यस्येति येन विमता अवज्ञाता २९ दुर्मर्षमत्यसहनं हृदयं यस्य लोके जनमध्ये च शब्दान्नरकंच यद्यतः स्वीयामं
गजांस्कुताम् अपराधतः स्वावज्ञया मृतये मरणायोद्यतां न निवारितवान् पुरुषा द्विदुश्शिवद्वेषी ३० अद्भुतं च दृष्ट्वा ३१ यत् यज्ञघ्नान्
हंतीति यज्ञघ्नघ्नेनापहतं रक्ष इत्यादिना ३२ अध्वर्युणा भृगुणा येन तपसा सोमं प्राप्ताः ऋभवो नाम देवा उत्थिताः ३३ ६ ६

ब्रह्मतेजसा उशद्भिर्देदीप्यमानैः ३४ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेतु सती देहत्यागमाकर्ण्य शंकरः वीरभद्रं रु-
षोत्पाद्य तेन दक्षमघातयत् १ प्रजापतेर्हेतोर्निधनम् कुतः तेनासत्कृतायाः तस्याध्वरेऽभवे देवास्तेः १ सधूर्जटिः रुद्रः घोरः सन्
जटामुत्कृत्योत्पाद्योत्थितः सन् तांशुविविससर्ज सुदृष्ट ओष्ठपुटोयेन तडितां बन्हीनां च सदाज्वालास्तद्वदुग्रम् रोचिर्यस्यास्ताम् २
ततो जटायाः सकाशात् अतिकायो वीरभद्रो जात इति शेषः तनुवातन्वादे हेनदिवं स्पृशन् अत्युच्च इत्यर्थः घनरुक् कृष्णवर्णः त्रयः सूर्या

तेरलातायुधैः सर्वे प्रमथाः सहगुल्फकाः हन्यमानादिशोभेजुरुशद्भिर्ब्रह्मतेजसा ३४ इति
श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सती देहोत्सर्गो नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ मैत्रेय उवाच
भवो भवान्यानिधनं प्रजापतेरसत्कृताया अवगम्य नारदात् स्वपाषट्सैन्यं च तदध्वरभुभिर्विद्रावि
तं क्रोधमपारमादधे १ क्रुद्धः सुदृष्टोष्ठपुटः सधूर्जटिर्जटातडिद्वहिसदोग्रो रोचिषम् उत्कृत्य रुद्रः स
हसोत्थितो हसन् गभीरनादो विससर्ज तांशुवि २ ततोऽतिकायस्तनुवा स्पृशन् दिवसहस्रबाहुं घनरुक्
त्रिसूर्यहृक् करालदंष्ट्रोज्ज्वलदग्निमूर्धजः कपालमालीविविधोद्यतायुधः ३ तं किंकरोमीति गृणतमाह व-
द्वाजं लिभे गवान्भूतनाथः दक्षं सयज्ञं जहि मद्भटानां त्वमग्रणी रुद्र भटशको मे ४ आज्ञस एव कुपि-
तेन मन्युना स देवदेव परिचक्रमे विभुम् मेनेतदात्मानमसंगं रहसामहीयसां तात सहः सहिष्णुम् ५
अन्वीयमानः सह रुद्रपाषट्सैन्यं नदीद्विर्व्यनदत्स भैरवम् उद्यम्य शूलजगदंतकांतकं सप्राद्रवत घोष-
णभूषणांघ्रिः ६ अथ त्विजो यजमानः सदस्याः ककुभ्युदीच्या प्रसमीक्ष्य रेणुम् तमः किमेतत्कुत ए-
तद्रजोऽभूदिति द्विजाद्विजपत्यश्च दध्युः ७

इव दृशो यस्य करालास्तुंगादंष्ट्रा यस्य ज्वलदग्निरिव मूर्धजा यस्य कपालमा-
लायुक्तः विविधान्युद्यतान्यायुधानियस्य ३ हे रुद्र हे भटयुद्धकुशल मद्भटानां त्वमग्रणीः सन् सयज्ञं दक्षं जहि ब्रह्मतेजो दुर्जयमिति मां संस्थाः
यत्तत्त्वं मे अंशकः ४ मन्युनारुद्रेण परिचक्रमे प्रदक्षिणीचकार असंगमप्रतिघातं यत् रहो वेगः तेन भीतात महीयसां बलीयसामपि सहः
सहिष्णुम् बलं सोढुं क्षमं मेने ५ जगदंतको मृत्युः तस्याप्यंतकं शूलम् घोषयंति शब्दं कुर्वतीति घोषणानि नूपुरादीनि भूषणानि ययोस्ता-
वंधीयस्य सः ६ ककुभिर्दिशत मोन भवति किंतु रज इति ज्ञात्वाहुः रज एतत्कुतोऽभूत् दध्युः चिंतयामासुः ७ ७ ७

हेत्वंतरासंभवेनोत्पातिकंकल्पयन्ति वातादिति दस्यूनामभावेहेतुः प्राचीनबर्हिस्तदानींतनोराजाजीवतीतिनकाल्यंतेनशीघ्रनीयंते -
 प्रसूतिर्दक्षपत्नीसामिश्रामुरव्यायासाम् विपाकःफलम् पश्यंतीनामिति तस्यादुःखाधिक्येहेतुः अवदध्यौ अवज्ञातवान् अनागाम
 नागसम् ९ नचेदंस्तताऽवज्ञामात्रं किंतुरुद्रावज्ञानंच अतोनास्यभद्रंमविष्यतीत्याहुः यस्त्वितिद्वाभ्याम् व्युप्तोविकीर्णोजटाकला-
 पोयस्य स्वशूलस्यसूच्यामग्रेअर्पिताः दिग्गजेंद्रायस्यउदितान्युन्मितानि अस्त्राणिर्येस्तेदोषोवाहवएवध्वजास्तान्वितत्यहर्षेणानृत्यतिउ-
 च्चः अट्टहासः कठोरोहासएवस्तनयितुगर्जितंतेनभिन्नादीर्णादिशोयेनसः अमर्षयित्वा असहनयुक्तंकृत्वामन्युपुतंकोपव्याप्तम् उदस्तः

वातानवांतिनहिसंतिदस्यवः प्राचीनबर्हिर्जावतिहोग्रदंडः गावोनकाल्यंतदं कुतोरजोलोकोऽधुनाकिं
 प्रलयायकल्पते - प्रसूतिमिश्रास्त्रियउद्दिग्मचित्ताऊर्चुर्विपाकोवृजिनस्येषतस्य यत्पश्यंतीनांदुहितृ-
 णांप्रजेशः स्मृतांसतीमवदेध्यावनागाम् ९ यस्त्वंतकालव्युप्तजटाकलापः स्वशूलसूच्यपितृदिग्गजेंद्रः
 वितत्यनृत्यत्युदितारुद्रोर्ध्वजानुच्चाट्टहासस्तनयितुभिन्नदिक् १० अमर्षयित्वातमेसह्यतेजसमन्यु-
 पुतंदुर्विषहंशुकुल्या करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणस्यात्स्वस्ति किंकोपयतोविधातुः ११ बक्त्रेवमुद्दि-
 ग्नदृशोच्यमानेनजनेनदक्षस्यमरवेमहात्मनः उत्पेतुरुत्पाततमाः सहस्रशोभयावहादिविभूमौचपर्यक्
 १२ तावत्सरुद्रानुचरेमरवामहान्नानायुधैर्वामनकैरुदायुधैः पिंगैः पिशंगैर्मकरोदराननैः पर्याद्रवद्भि-
 विदुरान्वरुह्यत् १३ केचिद्वभञ्जुः प्राग्वंशंपत्नीशालांतथापरे सदआग्नीध्रशालांचतद्दिहारंमहानसम् १४

विक्षिप्तोभागणोनक्षत्रसंघोयेन पुनश्चतंकोपयतोविधातुरपि किंस्वस्ति स्यान्नस्यादेवकाऽन्यस्यकथा ११ उद्दिग्नाप्रचलितादृक् यस्यते-
 नजनेनबहुयथाभवत्येवमुच्यमानेसति उत्पाततमाः महोत्पाताउत्थिताः पर्यक् सर्वतश्च कथंभूताः महात्मनोऽपिदक्षस्यभयावहाः १२
 नानाआयुधानियेषाम् वामनकैः हस्वैः उद्यतायुधैः पिंगैः कपिलैः पिशंगैः पीतैः मकरस्येवोदरमाननंचयेषांतैः परितोधावद्भिः अवरु-
 द्धः १३ यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोः अर्पितंपूर्वपश्चिमायतंकाष्ठंप्राग्वंशः तम् यज्ञशालायाः पश्चिमतः पत्नीशालाताम् यज्ञशाला-
 याः पुरतः स्थितंसदोमंडपम् सदसः पुरोहविर्धानम् तस्योत्तरतआग्नीध्रशालाम् तद्दिहारंयजमानगृहम् महानसंपाकभोजनशालाम् १४

रुरुजुः बभञुः उत्तरवेद्याः मेरवलाः सीमासूत्राणि आज्ञागुरूणां त्वविचारणीया इति हेतोर्न ते दोषभाजिन इति भावः १५ प्रत्यासन्नान्प-
लायितान् समीपस्थान् पलायितानपि जगूहः १६ १७ ग्रावभिरर्धमानाः नैकधा अनेकधा दुद्रुवुः १८ सुबोहस्ते यस्य भवो वीरभद्रः
लुलुचे उत्पादितवान् १९ उज्जहार उद्धृतवान् सदस्यः सभायां स्थितः सन् शपंतं शिवनिंदां कुर्वतं दक्षमक्षणा अक्षिसंकोचेन असूक्तच-
त् २० कलिंगदेशराजस्या निरुद्धो द्वाहे बलभद्रो यथा द्यूते दंतान् पातितवान् गरिमणिगुरुतरे रुद्रे निंघमाने दत्तः दंतान् दर्शयन् योजहा-
स पूष्णोरिति पाठे द्विवचनमैन्द्रापोष्णाश्चरुर्मवतीत्यत्रान्यसहितस्यापि पूष्णो दंतपातप्राप्त्यर्थं सूचितवान् तथाहि पूषाप्रपिष्टभागोऽदं

रुरुजुर्यज्ञपात्राणितथैकेऽग्नीननाशयन् कुंडेष्वमूत्रयन् केचिद्विभिदुर्वेदि मेरवलाः १५ अबाधंत सु-
नीनन्यएके पत्नीरतजयन् अपरे जगूह देवान् प्रत्यासन्नान्पलायितान् १६ भृगुबन्धमणिमान् वी-
रभद्रः प्रजापतिम् चंडीशः पूषणं देवं भगवन् दीश्वरोऽग्रहीत् १७ सर्वे एव त्विजो हस्वा सदस्याः सदि-
वौ कसः तैरर्धमानाः सुभृशं ग्रावभिर्नैकधा द्रवन् १८ जुहूतः सुबहस्तस्य शमश्रूणि भगवान् भ-
वः भृगो लुलुचे सदसि योऽहसत् शमश्रुदर्शयन् १९ भगस्य नेत्रे भगवान् पातितस्य रुषा भुवि उज्ज-
हार सदस्योऽक्ष्णायः शपंतमसूक्तचत् २० पूष्णाश्चापातय दंतान् कालिंगस्य यथा बलः शप्यमाने ग-
रिमणियोऽहसद्दर्शयन् दत्तः २१ आक्रम्योरसि दक्षस्य शितधारणे हेतिना छिदन्नपित दुर्द्धर्तुना श-
क्रोऽयं बकस्तदा २२ शस्त्रैरस्त्रान्वितैरेवमनिर्भिन्नत्वचं हरः विस्मयं परमापन्नो दध्यौ पशुपतिश्चि-
रम् २३

तकोहितं देवा अब्रुवन्निति विहितस्य पेषणस्य हि देवत्याभावात् तत्र तस्य दंताः संतीति वक्तव्यं स्यात् न चैतत्संग-
च्छत इत्याशंक्य तत्रापि तस्य दंतपातो अवस्थाभेदे प्रवृत्तेन द्विवचनेन प्राप्यते अतएव पूष्णोऽनुग्रहं देधा वक्ष्यति पूषा तु यजमानस्य द-
द्भिर्जक्षतुपिष्टमुकृदिति केवलश्चेत्यपिष्टमुकृमविष्यति अन्यसहितश्चेद्यजमानस्य दद्भिर्मक्षयिष्यतीत्यर्थः २१ छिदन्नपीत्यत्र शिर-
इत्युपरि व्यक्तीमा विष्यति अंबको वीरभद्रः २२ अस्त्रान्वितैर्मित्रसहितैः न निर्भिन्नात्वक्यस्य तथा भूतं दृष्टेति शेषः २३ ७

सपशूनांपतिः मरवेसंज्ञपनंयोगंकंठनिष्पीडनादिरूपंमारणोपायंहस्वातेनोपायेनाहरत् २४ अन्येषांब्राह्मणादीनांतद्विपर्ययः असाधुवा
दः अभूदितिशेषः २५ गुह्यकालयंकैलासम् २६ इतिचतुर्थेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेतुदेवसंघेनसहगत्वाभवंविधिः
सांत्वयामासदक्षादिजीविताद्यर्थमादरात् १ अथदेवगणाःस्वयंभुवेन्यवेदयन्इतिद्वितीयेनान्वयः १ शूलादिभिःसंच्छिन्नानिब्रुदि
तानिभिन्नानिविदीर्णान्यंगानियेषाम्सहकृत्विग्भिःसभ्यैश्चवर्तमानाः २ कस्यदक्षस्ययज्ञैब्रह्माविष्णुश्वनेयतुः नजग्मतुः यत्रारु

अ.

५

हस्वासंज्ञपनंयोगंपशूनांसपतिर्मरवे यजमानपशोःकस्यकायात्तेनाहरच्छिरः २४ साधुवादस्तदाते-
षांकर्मतत्तस्यशंसताम् भूतप्रेतपिशाचानामन्येषांतद्विपर्ययः २५ जुहावेतच्छिरस्तास्मिन् दक्षिणा
ग्नावमर्षितः तद्देवयजनंदग्ध्वाप्रातिष्ठतगुह्यकालयम् २६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ-
स्कंधेदक्षयज्ञविध्वंसोनामपंचमोऽध्यायः ५ मैत्रेयउवाच अथदेवगणाःसर्वरुद्रानीकैःप
राजिताः शूलपादृशानिस्त्रिशगदापरिघमुद्गरैः १ उच्छिन्नभिन्नसर्वांगाःसत्त्विकसम्याभयाकुलाः स्व
यंभुवेनमस्कृत्यकाल्प्येनैतन्यवेदयन् २ उपलभ्यपुरैर्वैतद्भगवानभ्रसंभवः नारायणश्चविश्वात्मा
नकस्याध्वरमीयतुः ३ तदाकर्ण्यविभुःप्राहतेजीयसिहृतागसि क्षेमायतत्रसाभूयान्नप्रायेणबुभूषता
म् ४ अथापियूयंकृतकिल्बिषाभवयंबर्हिषोभागभाजंपरादुः प्रसादयध्वंपरिशुद्धचेतसाक्षिप्रप्रसा
दंप्रगृहीतांघ्रिपद्यम् ५ आशासानाजीवितमध्वरस्यलोकःसपालःकुपितेनयस्मिन् तमाशुदेवंप्रिय-
याविहीनंक्षमापयध्वंहृदिविहृंदुरुक्तैः ६ नाहनयज्ञोनचयूयमन्ययेदहभाजोमुनयश्चतत्त्वम् विदुःप्र
माणंबलवीर्ययोर्वायस्यात्मतत्रस्यैकउपायंविधिस्तेत् ७

द्रकोयज्ञस्तत्रनारायणविरिंच्यावपिनागतौ ३ विभुर्ब्रह्माते-

जीयसि अतितेजस्विनिपुरुषेकृतागसिसत्यापिस्वयंतत्रकृतागसांबुभूषतामपराधंकर्तुमिच्छतांसातथाबुभूषातेषांक्षेमायनभूयात् प्रायेणोति
लोकोक्तिः नभवेदेवेत्यर्थः ४ अथापिप्रसादयध्वंक्षमापयत येभवंतः बर्हिषोयज्ञस्यभागभाजंपरादुः दूरैरवडितवंतःप्रगृहीतांघ्रिपद्यंपादौप्रगृ
ह्येत्यर्थः ५ अध्वरस्यजीवितंपुनःसंधानंप्रार्थयमानाःसंतः यस्मिन् कुपितेसतिसपालोलोकः नभवेन्नश्येदित्यर्थः ६ वयंतुतत्रगंतुंविभीमः त्व
मेवकिंचिदुपायंविधत्सेवितिचेत् अतआहनेति यज्ञस्तदानींतनइंद्रः यस्यतत्त्वंबलवीर्ययोः प्रमाणमियत्तांचनविदुः वीर्यपराक्रमः पापमितिपाठेऽपराधम् ७

८ कैलासवर्णयति जन्मोषधीत्यादिचतुर्दशभिः नरेतरेदेवेर्जुष्टम् ९ शृंगैरमणरतिप्रदमित्युत्तरेणान्वयः कथंभूतैर्नानाधातुभिर्विचित्रितैः
 नानाद्रुमलतागुल्माश्वयेषु १० नानाअमलानिप्रस्रवणानियेषु नानाकंदराः सानवश्वयेषु रमणैः सहक्रीडन्तीनाम् ११ मयूराणांकेका
 भिः स्वनेर्नादितम् मदांधैरलिभिर्विमूर्छितम् मूर्छनारागगतिविशेषः तद्भासंकृतम् रक्तकंठानांकोकिलानांप्लावितैः पुतल्वनीतैः स्वरैः
 अन्येषांचपतत्रिणांकूजितैः उद्धस्तेः उन्नतशारेवेर्दुर्मैर्दिजान् पक्षिणआव्हयंतमिव लोकेहिहस्तमुत्क्षिप्योच्चैः स्वरेणाव्हानमर्थिनांकुर्वति

सदृश्यमादिश्यसुरानजस्तैः समन्वितः पितृभिः संप्रजेशैः ययोस्वधिष्यान्निलयंपुरद्विषः कैलासमाद्रिप्र
 वरप्रियप्रभाः ८ जन्मोषधितपोमंत्रयोगसिद्धेर्नरेतरेः जुष्टकिन्नरगंधर्वैरप्सरामिवृतसदा ९ नाना
 मणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मेर्नानामृगगणावृतैः १० नानाऽमलप्रस्रवणैर्ना
 नाकंदरसानुभिः रमणैर्विहरतीनारमणैः सिद्धयोषिताम् ११ मयूरकेकाभिरुतंमदांधालिविमूर्छित
 म् प्लावितैरुक्तकंठानांकूजितैश्चपतत्रिणाम् १२ आव्हयंतमिवोद्धस्तेर्दिजान्कामदुधैर्दुर्मैः व्रजंत-
 मिवमातंगैर्गृणंतमिवनिर्झरैः १३ मंदारैः पोरिजातैश्चसरलैश्चोपशोभितम् तमालैः शालतालैश्च
 कोविदारासनार्जुनैः १४ चूतैः कदंबैर्नैपैश्चनागपुन्नागचंपकैः पाटलाशोकवकुलैः कुंदैः कुरबकैर-
 पि १५ स्वर्णाणशतपुत्रैश्चवरवेणुकजातिभिः कुब्जकैर्मल्लिकाभिश्चमाधवीभिश्चमंडितम् पन-
 सोदुंबराश्वत्थप्लक्षन्यग्राधाहिगुभिः १६ भूर्जैरोषधिभिः पूगैराजपूगैश्चजंबुभिः रवर्जूराम्रातकाभ्रा-
 द्यैः प्रियालमधुकुंगुदैः १७ दुर्मजातिभिरन्यैश्चराजितवेणुकीचकैः कुमुदात्पलकल्हारैश्चतपत्रवन-
 दिभिः १८ नलिनीषुकलंकूजतरवगवदोपशोभितम् १९

अद्रिश्चोत्क्षिप्तहस्ताकारैर्दुर्मैस्तत्रत्यापक्षिस्वनेश्च-
 तयालक्ष्यतइत्यर्थः वज्रिर्मातंगैर्व्रजंतमिवनिर्झरध्वनिभिर्गृणंतंभाषमाणमिव १३ १४ चूतामयोरवांतरजातिभेदः वेणुकीचक-
 योश्चनारंधसरंधत्वेनभेदः १५ वेणुकजातिभिरित्यत्रवेणुकाएलाजातिर्मालती १६ १७ दुर्मजातिभिरित्यत्रजातिरवांतरभेदसा-
 मान्यम् १८ कुमुदादिसमृद्धिभिर्नलिनीषुसरः सकलंमधुरंयथाभवति एवंकूजंतियानिपक्षिहृदयानितैरुपशोभितम् १९ ७५

मृगादिभिर्निर्जुष्टं निषेवितम् नाभिभिः कस्तूरीमृगैः पूर्वमृगगणाः शृंगविशेषेण त्वेनोक्ताः इदानीं स्वातंत्र्येणेत्यपौनरुक्त्यम् कदली
रवंडैः संरुद्धानि आवृतानि नलिनीनां पुलिनानि तैः श्रीः शोभायस्मिन् २० नंदयागंगया पर्यस्तं परिवेष्टितम् सत्याः भवान्याः स्नानेन
पुण्यं पुण्यतरमतिस्सुगंधमुदकं यस्याम् २१ तत्र गिरौ वनं च ददृशुः यत्र वने तन्नामसौ गंधिकं पंकजं भवति जातावेकवचनम् २२ पुरीं व
र्णयति नंदा चेति चतुर्भिः सरितो पुरादास्यतो भवतः तीर्थपादस्य हरेः पादांभोजरजसा २३ ययोर्विगात्यप्रविश्य कीडंति २४ ययोरंभो

मृगैः शारवामृगैः क्रोडैर्मृगैर्द्रक्षुः शल्यकैः गवयैर्नाभिभिर्व्याघ्रैर्निर्जुष्टं महिषादिभिः २० कदलीरवंड
संरुद्धं नलिनीपुलिनश्रियम् पर्यस्तं नंदया सत्याः स्नानपुण्यतरोदया विलोक्य भूतेशा गिरिं विबुधा वि
स्मयं ययुः २१ ददृशुस्तत्र तैरम्यामलकानामवै पुरीम् वनं सौगंधिकं चापि यत्र तन्नाम पंकजम् २२ नं
दा चालकं नंदा च सरितो बाह्यतः पुरम् तीर्थपादपदोभोजरजसाः तीवपावने २३ ययोः सुरस्त्रियः
क्षत्तरवरुह्य स्वधिष्यतः कीडंति पुंसः सिंचत्यो विगात्य रतिकर्षिताः २४ ययोस्तत्स्नानविप्रश्नवकु
कुम्पिंजरम् वितृषोऽपि पिबंत्यमः पाययतो गजा गजीः २५ तारहं महारत्नविमानशतसंकुलाम्
जुष्टां पुण्यजनस्त्रीभिर्यथारवं सतडिह्वनम् २६ हित्वा यक्षेश्वरपुरीं वनं सौगंधिकं च तत् दुर्मेः कामदुर्घे
हृद्यं चित्रमाल्यफलच्छदेः २७ रक्तकंठरवगानीकस्वरमंडितषट्पदम् कलहंसकुलप्रेष्ठं रवरदंडजला
शयम् २८ वनकुंजरसंघृष्टहरिचंदनवायुना अधिपुण्यजनस्त्रीणां मुहुरुन्मथयन्मनः २९

विगततृषोऽगजाः पिबन्ति तत्र हेतुः तासां सुरस्त्रीणां स्नानेन भ्रष्टं गलितं यन्मनवं कुंकुमं तेन पिंजरं पीतवर्णम् गजीः करिणीः २५ तारं रू
प्यम् तारादिमयविमानानां शतैः संकुलाम् तडिद्भिः स्त्रीणाम् घनैर्विमानानाम् रवेन पुर्याः सादृश्यम् २६ यक्षेश्वरपुरीं हित्वाऽति
क्रम्य तद्वनं च दृष्ट्वा ते देवाः आरात् दूरात् वदं ददृशु रिति चतुर्थेनान्वयः कथं भूतं वनम् चित्राणि माल्यानि फलानि छदाश्च पत्राणि ये
षु ते दुर्मेः हृद्यं सुरवकरम् २७ रक्तकंठरवगानामनीकस्य स्वरैर्मंडिताः षट्पदस्वरायस्मिन् कलहंसानां कुलस्य प्रेष्ठम् रवरदंडानि पद्मा
नितैर्युक्ता जलाशयायस्मिन् २८ वनकुंजरैः संघृष्टा ये हरिचंदनद्रुमाः तत्संबन्धिना वायुना पुण्यजनस्त्रीणां मनः अधि अधिकमुन्मथयत् २९

यत्रचोत्पलमालिन्योवाप्यस्तत्रकिंपुरुषैः प्राप्तंवनंदस्वापाठांतरेकिंपुरुषैः प्राप्तावापीश्वदृष्ट्वादित्यर्थः ३० योजनशतमुत्सेधउच्छ्रायोयस्य
पादोनेः सर्वतः पंचसप्ततियोजनप्रमाणैर्विदपैः शारवाभिरायतोविस्तृतः पर्यकुसर्वतः कृताअचलाछायायेननिर्गतनीडंयस्मात् ३१
मुमुक्षूणांशरणमाश्रयम् त्यक्तामर्षोऽतकस्तत्तुल्यम् ३२ तंविशिनष्टिसनंदनाद्यैरितिपंचभिः सरव्याकुबेरेणोपास्यमानम् ३३ वि
द्याउपासनातपश्चित्तैकाग्र्ययोगः समाधिस्तेषांपंथानंपवर्त्तनद्वारंलोकस्यमंगलंहितंततोवात्सल्याल्लेहाच्चरंतम् ३४ संध्याऽभ्र-
रुचारक्तवर्णेनांगेनभस्मादिलिंगंचंद्रलेखंचविभ्रतम् ३५ व्रतिनामासनंदर्षीतस्याम् ब्रह्मप्रवोचंतम् ३६ सव्यंपादपद्मंदक्षिणे

वैडूर्यकृतसोपानावाप्यउत्पलमालिनीः प्राप्तंकिंपुरुषैर्दृष्ट्वातआरादृष्टवदम् ३० सयोजनशतो-
त्सेधः पादोनविटपायतः पर्यकु कृताचलच्छायोनिर्नीडस्तापवर्जितः ३१ तस्मिन्महायोगमयेमुमुक्षू
शरणंकराः ददृशुः शिवमासीनंत्यक्तामर्षमिवांतकम् ३२ सनंदनाद्यैर्महासिद्धैः शान्तैः संशान्तविग्र
हम् उपास्यमानंसरव्याचभत्रागुह्यकरक्षसाम् ३३ विद्यातपोयोगपथमास्थितंतमधीश्वरम् चरं-
तंविश्वसुहृदंवात्सल्याल्लोकमंगलम् ३४ लिंगंचतापसाभीष्टभस्मदंडजटाजिनम् अंगेनसंध्याऽ
भ्ररुचांचंद्रलेखंचविभ्रतम् ३५ उपविष्टंदर्भमय्यावृष्यांब्रह्मसनातनम् नारदायप्रवोचंतंएच्छते
शृण्वतांसताम् ३६ कृत्वोरौदक्षिणेसव्यंपादपद्मंचजानुनि बाहुंप्रकोष्ठेऽक्षमालामासीनंतर्कमुद्र-
या ३७ तंब्रह्मनिर्वाणसमाधिमाश्रितंव्यपाश्रितगिरिशयोगकक्षाम् सलोकपालामुनयोमनूना-
माद्यंमनुंप्रांजलयः प्रणमुः ३८

उरौकृत्वाविन्यस्यजानुनिचसव्येबाहुंकृत्वाप्रकोष्ठेमणिबंधस्थाने अक्षमालांचकृत्वा

दक्षिणहस्तकृतयातर्कमुद्रयाउपलक्षितमासीनमित्यर्थः तदुक्तंयोगशास्त्रे एकपादमथैकस्मिन्विन्यसेदूरुसंस्थितम् इतर-
स्मिंस्तथाबाहुंविरासनमिदंस्मृतम् तर्कमुद्राचोक्ता तर्जन्यंगुष्ठयोरग्रेमिथः संयोज्यचांगुलीः प्रसार्यबंधनंप्राहुस्तर्कमुद्रेतिमां
त्रिकाइति ३७ ब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मानंदः तत्रसमाधिरैकाग्र्यंतमाश्रितम् योगकक्षांयोगपदंचवामजानुहृदीकरणार्थंविशेषेणो-
पाश्रितवंतम् मननशीलामनवस्तेषामाद्यंमुख्यम् ३८

आर्हत्तमो विष्णुर्वा मनमूर्तिर्यथा कस्य कस्य पश्य ३९ महर्षिभिः सहिताः ये नीललोहितमनुवर्त्तते तेऽपि तस्मै वंदनं चक्रुः एवं सर्वैर्नमस्कृतः प्राह कृतः प्रणामो देवैर्यस्मै तम् ४० यद्यपि त्वं नीचवन्मानमस्करोषि तथाऽपि तवैश्वर्यमहं वेद्यामिह जानदति विश्वस्येशं जाने तत्र हेतुः जगती यो निर्याशक्तिः प्रकृतिर्बीजं च शिवः पुरुषस्तयोः कारणं तथाऽपि निरंतरं निर्भेदं यद्ब्रह्म निर्विकारं तदेव त्वमिति जाने ४१ ननु विरुद्धमेतत्तत्राह त्वमेव सरूपयोरविभक्तयोः शिवशक्तयोः क्रीडन् विश्वसृष्ट्यादिकरोषि उर्णनाभिरिव स्वरूपयोरिति पाठे स्वांश-

सत्पलभ्यागतमात्मयोनिं सुरासुरेशैरभिवादितां घृष्टः उत्थाय चक्रे शिरसाभिवंदनमर्हत्तमः कस्य-
यथैव विष्णुः ३९ तथाऽपरं सिद्धगणामहर्षिभिर्येव समं तादनु नीललोहितम् नमस्कृतः प्राह श-
शांकः शैरवरकृतप्रणामं प्रहसन्निवात्मभूः ४० ब्रह्मोवाच जाने त्वामीश विश्वस्य जगती यो
निबीजयोः शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरंतरम् ४१ त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्तयोः सरूपयोः
विश्वसृजसि पास्यस्मि क्रीडन् नृणां पटो यथा ४२ त्वमेव धर्मार्थदुघाभिपत्तये दक्षेण सूत्रेण ससर्जि-
थाध्वरम् त्वयैव लोकेऽवसिताश्च सेतवो यान् ब्राह्मणाः श्रद्धयतेर्धतव्रताः ४३ त्वं कर्मणां मंगलमंग-
लानां कर्तुः स्मलोके तनुषेस्वः परं वा अमंगलानां च तमिस्त्रमुल्बणा विपर्ययः केन तदेव कस्यचित् ४४
न वै सतां त्वच्चरणार्पितात्मनां भूतेषु सर्वेष्वभिपश्यतां तव भूतानि चात्मन्यप्यकुदिदक्षतां प्रायेण रो-
षोऽभिभवद्यथा पशुम् ४५

योः अतो न विरोधः ४२ धर्ममर्थं च दोग्धिया त्रयी तस्या अभिपत्तये रक्षणाया ध्वरं सृष्टवानसि
यद्वा हे धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ धर्मार्थदुघ
अनुतिष्ठति ४३ सर्वकर्मफलदाता पितृमेवेत्याह हे मंगले मंगलानां शुभानां कर्मणां कर्तुः स्वः स्वर्गं परं मोक्षं वा तनुषे अमंगलानां पशुभानां कर्मणां क-
र्तुश्च तमिस्त्रं नरकं तनुषे तत्र केन हेतुना तदेव तस्मिन्नेव कस्यचित् विपर्ययो भवति ४४ त्वं कोपोऽबहेतुरित्यसंभावितमिति कैमुत्यन्यायेनाह न वै सतां
सतः रोषो अभिभवेत् तव त्वां द्वितीयार्थे षष्ठ्यो पशुमज्ञं यथाऽभिभवति तद्वत् ४५

अतः ये पृथक् धियः श्रेयसः अतः कर्मण्येव दृष्टिर्येषाम् दुष्टं आशयो येषाम् परेषां पुदयेन संपदा अर्पिता हृदि रुग्णेषाम् रंतुं दामर्ममेता-
रः देवैर्नैव वधो येषां तान् भवद्विधः निरुपमः साधुः मां वधीन्न हन्यान् ४६ प्रत्युत साधूनां वृत्तमा लोक्यानुग्रहमेव कर्तुं मर्हसीत्या-
ह द्वाभ्याम् यस्मिन् देशे यदा काले स्पृष्टधियो मोहितचित्ताः पृथक् दृशो भवंति तत्रापराधे साधवो हि अनुकंपया अनंतरमेव परदुःखा-
सहिष्णुतया चित्तप्रकंपेन कृपां कुर्वन्ति न तु क्रमं पराक्रमं कुतः देवबलात् कृतेऽर्थं ममैव देवमेवं भूतम् कोऽत्रापराधस्तेषां मिति मत्वा हन-
नं न कुर्वत इत्यर्थः ४७ भवांस्तु अस्पृष्टमतिः अतः समस्तदृक् सर्वज्ञः तया मायया हत आत्मा येषां तेषु अतएव कर्मानुगतचित्तेषु इह

पृथक् धियः कर्मदृशो दुराशयाः परोदयेनार्पितहृद्भुजोऽनिशम् परान्दुरुक्तैर्वितुदंत्यरंतुं दास्तान्माऽ-
वधीद्देववधान् भवद्विधैः ४६ यस्मिन् यदा पुष्करनाभमायया दुरंतया स्पृष्टधियः पृथग् दृशः कुर्व-
न्ति तत्र त्वनुकंपया कृपां न साधवो देवबलात् कृतक्रमम् ४७ भवांस्तु पुंसः परमस्य मायया दुरंतया-
स्पृष्टमतिः समस्तदृक् तया हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्रहं कर्तुं मिहार्हसि प्रभो ४८ कुर्वध्वरस्यो-
द्धरणं हतस्य भो त्वयाऽसमाप्तस्य मनो प्रजापतेः न यत्र भागं तव भागिनी ददुः कुर्याज्जिनो ये न मरवो नि-
नीयते ४९ जीवताद्यजमानो यं प्रपद्येता क्षिणी भगः भृगोः श्मश्रूणि रोहंतु पूष्णीं दत्तांश्च पूर्ववत् ५०
देवानां भग्नगात्राणामृत्विजां चायुधाशुमभिः भवताऽनुगृहीतानां माश्रमन्योऽस्त्वनातुरम् ५१ ए-
ष ते रुद्रभागोऽस्तूय दुच्छिष्टोऽध्वरस्यैव यज्ञस्ते रुद्रभागेन कल्पतामघ यज्ञहन् ५२ इति श्री-
भागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे रुद्रसंत्वनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६

अपराधे अनुग्रहं कर्तुं मर्हसि ४८ एवं सा-
मान्येनोक्ता प्रस्तुतमाह कुर्वन्ति त्रिभिः त्वया हतस्य अतएव असमाप्तस्य प्रजापतेरध्वरस्य हेमनो यत्राध्वरे कुर्याज्जिनाः भागिनीऽपि
तव भागं न ददुः भागाहं त्वमाह येन त्वया मरवो निनीयते फलं प्राप्यते ४९ ५० हेमन्यो अनातुरमारोग्यमस्तु ५१ भागश्च त-
वास्त्वित्याह एष इति हेरुद्रयावदित्यर्थे यदि त्यव्ययम् यज्ञे कृते यावानुच्छिष्टः अवशिष्टोऽर्थः तावानेव तव भागोऽस्तु हेरुद्र ते
न भागेनाघ यज्ञः कल्पतां संपद्यताम् ५२ इति चतुर्थे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६

वक्षसि अधिश्रितावधूर्लक्ष्मीर्यस्यसः उदारोहासो अवलोकश्चतयोः कलयालेशेन पार्श्वेऽभयतोऽभयमतीव्यजनचामरेचामरव्यजने एव-
राजहंसोयस्मिन् सः रज्यमानः शोभाऽतिशयनीयमानः २१ ब्रह्मेन्द्रचक्षुःक्षानायकामुरव्यायेषांते २२ हतरुचः तिरस्कृतप्रभाः सन्नजि-
व्हागद्गदवाचः ससाध्वसाः तन्महिम्नाक्षुभितचित्ताः उपतस्थुस्तुष्टुबुः २३ यस्यमहिमानं प्रति तु अर्वागेव वृत्तिर्येषांतेऽपि यथामति
गुणंतिस्म अस्तवन् कृतः प्रकटीकृतोऽनुग्रहार्थं विग्रहोयेन तम् यद्वा तेषामर्वाग्वृत्तिर्वहेतुः ते तु यस्यमहिमहिमाविभूतिमा

वक्षस्य अधिश्रितवधूर्वनमाल्युदारहासावलोककल्यारमयंश्च विश्वं पार्श्वेऽभयमद्वयजनचामरराजहंसः
श्वेतातपत्रशशिर्नोपरिरज्यमानः २१ तमुपागतमालक्ष्य सर्वैस्सरगणादयः प्रणमुः सहसोल्या-
यब्रह्मेन्द्रचक्षुःक्षानायकाः २२ तत्तेजसा हतरुचः सन्नजिह्वाः ससाध्वसाः मुग्धाधृतांजलिपुटा उपत-
स्थुरधोऽक्षजम् २३ अप्यर्वाग्वृत्तयो यस्यमहित्वात्मभुवादयः यथामतिगुणंतिस्म कृतानुग्रहवि-
ग्रहम् २४ दक्षो गृहीताहर्णसादनोत्तमं यज्ञेश्वरं विश्वसृजापरंगुरुम् सन्नदं दधनुर्गैव तं मुदा गृ-
णन् प्रपेदे प्रयतः कृतान्जलिः २५

अस्त्वा इत्यर्थः २४ तत्र तावत् दक्षस्तुतिप्रकारमाह दक्ष इति गृहीतमर्हणसादनो-
त्तमं येन तमुत्तमेपात्रे आसाद्य अर्हणीयेषु समर्पितेषु प्रीत्या सार्हणपात्रं स्वयमेव येन गृहीतमित्यर्थः यद्वा कथं प्रपेदे गृहीतमर्हणसा-
दनोत्तमं यथा भवति तद्गृहीत्वा प्रपेद इत्यर्थः गृहीत्वेति पाठस्तु सगमः गृणन् स्तवन् प्रपेदेशरणं जगाम दक्षः कृत्वा स दस्येश-
भृगुब्रह्मेन्द्रयोषितः ऋषयश्च तथा सिन्धायजमानोऽवलोकपाः योगिब्रह्माग्निदेवाश्च स्तवंति जगदीश्वरम् तथा गंधर्वविद्याध-
वाह्यणाश्च पृथङ्गतेः २५

ननु साक्षात्परमेश्वर एवरुद्रः तस्य ब्रह्मपुत्रत्वेन जीवत्वमनुकारमात्रं हंत किमिति त्वया भेददृष्ट्याः सौ अवज्ञात इति मां भगवान् आक्षे-
प्यतीत्याशंक्या प्रच्युतस्वरूपस्य जीवधर्मनाट्यंतवैवसंगच्छते नान्यस्येत्याह शब्दमिति स्वधाग्निस्वस्वरूपेतिष्ठन् भवान् शब्द-
चिन्मात्रं चैतन्यघनः शब्दत्वे हेतुः उपरतानित्यनिवृत्ता अखिला बुद्ध्यवस्थायस्मात् अतः एकं भेदशून्यम् अतएव अभयम् द्विती-
या द्वैभयं भवतीति श्रुतेः जीवस्यापि वस्तुतएव भूतत्वात्तद्वैलक्षण्यार्थमुक्तम् मायां प्रतिषिध्य अभिभूय स्वतंत्र एव सन्तया माया-
या पुरुषत्वं मनुष्यनाट्यमुपेत्य तस्यां मायायां तिष्ठन् अपरिशब्द इव रागादिमानिवास्ते रामकृष्णाद्यवतारे तथा प्रतीयते भवानि-

दक्ष उवाच शब्दं स्वधाग्नेयुपरतारिवलबुद्ध्यवस्थं चिन्मात्रमेकमभयं प्रतिषिध्य मायाम् तिष्ठं-
स्तयैव पुरुषत्वमुपेत्य तस्यामास्ते भवानपरिशब्द इवात्मतंत्रः २६ कस्त्विज ऊचुः तत्त्वं
न ते वयमनंजन रुद्रशापात् कर्मण्यवग्रहधियो भगवन् विदामः धर्मोपलक्षणाभिर्द्वित्रिदध्वरारव्यं
ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदो व्यवस्थाः २७

त्यर्थः अन्ये त्वविद्योपाधयो मायाऽभिभूताः संसरंति अतस्त्वमेवेश्वरो न रुद्रा-
दय इति भावः अतएवेमां दृष्टिं भगवान् वारयिष्यति अहं ब्रह्मा च सर्वश्च जगतः कारणं परमित्यादिना २६ कस्त्विजोऽपि स्वस्याप-
राधं परिहरंतः स्तुवंति सोऽनंजन उपाधि मलशून्ययद्यपि त्वमेवरुद्रादिदेवतारूपः तथाऽपि नंदीश्वरशापात् कर्मण्येव दुराग्रह-
धियः संतस्तव तत्त्वं न विद्मः किंतु धर्मस्यापूर्वस्योपलक्षणाभूतं त्रिदत् त्रयीप्रतिपाद्यमध्वरारव्यं तवरूपमस्माभिर्ज्ञातम् कीदृशम्
यस्य सिद्धयेऽधिदैवम् देवताऽधिकारेणादो व्यवस्थाः अमूर्त्यवस्थाः अत्रेयमेव देवतानान्येत्येवंभूतानियमा इत्यर्थः यद्वा व्यवस्था इत्या-
ख्यातम् अडागमाद्यभाव आर्षः यदर्थमदइदमिन्द्राद्यधिदैवस्य विशेषेणास्थितवानसीत्यर्थः २७ ६ ६ ६

सदस्यास्तु निरीश्वरेऽपि दक्षाध्वरे धनलोभेन स्वप्रवृत्तिमनुचिंत्यानुतप्ताविरक्तिमाशासनास्तुवंति हे शरणद आश्रयं प्रद उत्पत्त्यध्वनि-
संसारमार्गे वर्तमानो अज्ञानां सार्थः समूहस्ते पादौ कस्त्वत्पादरूपं निवासं कदायास्यति अशरणे विश्रामस्थानं शून्ये उरुक्लेशा एव दुर्गमस्या-
नानियस्मिन् अंतक एवोग्रो व्यालस्तेनान्विष्टे लक्ष्मी कृते विषयरूपामृगतृष्णायस्मिन् आत्माऽहंकारास्पदं शरीरं ममत्वास्पदं गेहं च स एव
उरुर्भारो यस्य सः दंढानि सरवदुःखादीन्येव श्वभाणि गर्तायस्मिन् खला एव मृगा व्याघ्रादयस्तेभ्यो भयं यस्मिन् शोक एव दावाग्निर्य-
स्मिन् कामेन उपसृष्टः पीडितः २८ श्रीरुद्रस्तु पूर्वममनिंदादुःसहासीत् इदानीं तु तान् गणयामीत्याह तवेति आशिषा कामेन अस-
क्तैर्निष्कामैः रचितधियमभिनिवेशितचित्तम् अविद्यलोकः अविद्यः विद्याहीनो लोकः मामाम् यद्यपि विद्धं जपति आचारभ्रष्टं जपति

सदस्या ऊचुः उत्पत्त्यध्वन्यशरण उरुक्लेशदुर्गेऽतको ग्रव्यालान्विष्टे विषयमृगतृष्णात्मगेहो रुभारः दं
दृश्वभिरवलमृगभयेशोकदावेऽज्ञसार्थः पादौ कस्ते शरणद कदायाति कामोपसृष्टः २८ रुद्र उवाच
तव वरद वरांघ्रावाशिषेहारिवलार्थेत्यपि मुनिभिरसक्तैरादरेणाहंणीये यदि रचितधियमाविद्यलोकोप-
विद्धं जपति न गणयेत् तत्त्वत्परानुग्रहेण २९ भृगुरुवाच यन्मायया गहनयाऽपहतात्मबोधा ब्रह्मा-
दयस्तनुमृतस्तमसि स्वपंतः नात्मनि श्रितं तव विदं त्यधुनाऽपि तत्त्वसौयं प्रसीदतु भवान् प्रणतात्मबन्धुः
३० ब्रह्मोवाच नैतत्स्वरूपं भवतोऽसौ पदार्थभेदग्रहेः पुरुषो यावदीक्षेत् ज्ञानस्य चार्थस्य गु-
णस्य चाश्रयो मायामयाद्यतिरिक्तो यतस्त्वम् ३१ इंद्र उवाच इदमप्यच्युत विश्वभावनं वपुरा-
नंदकरं मनोदृशाम् सरविद्धि दक्षपणैरुदायुधैर्भुजदंडैरुपपन्नमष्टिभिः ३२ तज्जल्पनं तव यः परोऽनुग्रहस्तेन त्व-

त्पराणां वायोऽनुग्रहस्तेन २९ भृगुस्तु स्वभावतस्तत्त्वज्ञानहीना जीवाः अतोऽज्ञानकृतं मम दुश्चेष्टितं क्षमस्वेत्याह यन्माययेति आ-
त्मन्नात्मनि श्रितमनुगतं तव तत्त्वं न विदंति प्रणतानामात्मा बंधुश्च ३० ब्रह्मादयो न विदंतीति भृगुणोक्ते तदसहमानो ब्रह्मा तत्त्वज्ञान-
माविष्कुर्वन्निवाहं नैतदिति पदार्थभेदग्राहकैरिन्द्रियैर्गुणस्यैन्द्रियस्य यद्वा ज्ञानार्थयोः कारणस्य सत्त्वादेः अतएव असतः माया-
मयात् व्यतिरिक्तो भवान् ३१ इंद्रस्तु इन्द्रियविषयः सर्वोऽपि मिथ्येति ब्रह्मणोक्तमसहमान आह इदं तव वपुरपि उपपन्नमेव ननु
प्रपंचवदनिर्वचनीयतयाऽनुपपन्नम् सराणां विद्धि दक्षपयंतीति तथा ते भुजदंडैरुपलक्षितम् ३२ ६९ ६९ ६९

अस्त्रिजांपत्यः स्तुवंति यज्ञोऽयंतवयजनायत्वांयष्टुंकेनब्रह्मणापूर्वसृष्टः हेयज्ञात्मन् तंनोयज्ञंनलिनकांत्यादृशानेत्रेणपुनीहि पवित्रं
 कुरु कथंभूतंयज्ञम् शवाःशेरतेयस्मिन्नितिशवशयनं श्मशानंतद्दाभाप्रतीतिर्येस्यसचासौशांतमेधश्चोपरतोत्सवः मेधशब्दे-
 नपशुहिंसाद्युत्सवोलक्ष्यते शवमुदकंतत्रशेते इतितथापद्यंतन्नाभेति संबोधनंवा ३३ ऋषयस्तु कर्माण्यनुतिष्ठंतस्तत्पुण्येन त-
 त्फलेनचयुज्यंते भगवतितुतद्भावमालक्ष्यविस्मिताः स्तुवंति अनन्वितमघटमानंयद्यस्मादात्मनास्वयंकर्माचरसि अनुतिष्ठ-
 सि नत्वज्यसेलिप्यसे यतश्चान्येविभूतयेसंपदेईश्वरीमुपसेदुः लक्ष्मींभेजुः यद्वा यतइतिसार्वविभक्तिकस्तसिः यामित्यर्थः भवांस्तु
 स्वयमेवानुवर्तमानांतांनमन्यतेनाद्रियते ३४ सिद्धास्तुतत्कथास्करवमभिनंदंतः स्तुवंति अयंनोमनोगजः त्वत्कथैवमृष्टंशब्दंपीयूषं

पत्युञ्चुः यज्ञोऽयंतवयजनायकेनसृष्टोविध्वस्तःपशुपतिनाद्यदक्षकोपात् तंनस्त्वंशवशयना
 भशांतमेधंयज्ञात्मन्लिनरुचादृशापुनीहि ३३ ऋषयुञ्चुः अनन्वितंतेभगवन्विचेष्टितंय
 दात्मनाचरसिहिकर्मनाज्यसे विभूतयेयतउपसेदुरीश्वरींनमन्यतेस्वयमनुवर्ततीभवान् ३४

सिद्धाञ्चुः अयंत्वत्कथामृष्टपीयूषनद्यांमनोवारणः क्लेशदावाग्निदग्धः तृषार्त्तोऽवगाढोनसस्मा
 रदावंननिष्क्रामतिब्रह्मसंपन्नवन्नः ३५ यजमान्युवाच स्वागतंतेप्रसीदेशतुभ्यंनमःश्रीनि-
 वासश्चियाकांतयात्राहिनः त्वामृतेऽधीशनांगैर्मरवःशोभतेशीर्षहीनःकबंधोयथापूरुषः ३६ लोक

पालाञ्चुः दृष्टःकिंनोदग्निमरसद्रुहस्त्वंप्रत्यग्द्रष्टादृश्यतेयेनदृश्यम् मायात्वेषोभवदीयाहिभूमन्
 यस्त्वंपृष्टःपंचभिर्भासिभूतैः ३७ तन्मयीयानदीतस्यामवगाढःप्रविष्टोदावाग्नितुल्यंसंसारतापंनसंस्मरतिनचततोनिर्ग-

च्छति ब्रह्मसंपन्नवत् ब्रह्मेक्यंप्राप्तइव ३५ यजमानीदक्षपत्नीस्तौति तेस्वागतंभद्रमागमनंजातम् हेअधीश यथाशिरसाहीनः
 कबंधमात्रःपुरुषोऽंगैः करचरणायवयवैः शोभनेरपिनशोभते तथात्वांविनाकेवलंप्रयाजाद्यंगैर्मरवो नशोभते अतो नःश्चियासह वा
 यस्त्वद्रक्तान्कुर्वित्यर्थः ३६ लोकपालास्वीश्वरत्वाभिमानारूढाभगवतस्तत्त्वमपश्यंतः ऊचुः दृष्टःकिंनदृष्टइत्यर्थः कुतः असद्रुहैः पुं
 स्त्वमाविष्टलिंगत्वादसत्प्रकाशरूपाभिः दग्निमरिंद्रियैः अयंभावः शब्दचित्तानांत्वंशब्दसत्वमूर्तिर्भासि अस्माकंतुबहिर्मुखेन्द्रियाणां
 पंचभूतोपलक्षितो जीवविशेषइवावभासि अतस्त्वमस्यदिन्द्रियगोचरोनभवसिधिगस्यज्जीवितमिति ३७ ७५ ७५

योगेश्वरास्तदभेदेनभजतामनुग्रहमास्त्रं मन्यमानाः स्वामिभृत्यभावेनभजतामप्यनुग्रहंप्रार्थयमानाः स्तुवंतिहास्याम् प्रेयानिति विश्वात्मनिपरब्रह्मणि त्वयियआत्मनः पृथक्त्वंनेक्षेत अमुतःअमुष्मादन्यः तेप्रेषोनास्ति आत्मनोजीवान् पृथक्नेक्षेतैतिवा हेवत्स लभक्तजनप्रिय अनन्यवृत्त्याअव्यभिचारिण्याभक्त्याभजतोऽनुग्रहाणेत्यर्थः ३८ अव्यभिचारिणीभक्तिः कथंस्याद्भजनीयानां ब्रह्वादित्याशंक्याहुः जगतउद्भवादिषुनिमित्तेषुदैवतो जीवा दृष्टाद्बहुधाभिद्यमानागुणायस्यास्तयास्वमाययात्मनिस्वरूपेरचिता ब्रह्मादिभेदमतिर्येनतस्मै स्वसंस्थयाकेवलस्वरूपावस्थानेनचविनिवर्तितोभेदभ्रमोगुणाश्चतद्देतव आत्मनियेनतस्मै ३९ शब्दब्रह्मस्तौति नमस्तइति श्रितंस्वीकृतंसत्त्वंयेन अतःभक्त्यादिफलप्रसविवेसत्वगुणत्वंनिर्गुणत्वंचैकस्यकथमित्याशंक्याह

योगेश्वराऊचुः प्रेयान्नतेऽन्योऽस्त्यमुतस्त्वयिप्रभोविश्वात्मनीक्षेन्नपृथग्यआत्मनः अथापिभक्त्येशतयोपधावतामनन्यवृत्त्याऽनुग्रहाणवत्सल ३८ जगदुद्भवस्थितिलयेषुदैवतोबहुभिद्यमानगुणयात्ममायया रचितात्मभेदमतयेस्वसंस्थयाविनिवर्तितभ्रमगुणात्मनेनमः ३९ ब्रह्मोवाच नमस्तेश्रितसत्त्वायधर्मादीनांचसूतये निर्गुणायचयत्काष्ठांनाहंवेदापरेऽपिच ४० अग्निरुवाच यत्तेजसाऽहंससमिद्धतेजाहव्यंवहेस्वध्वरआज्यसिक्तम् तंयज्ञियंपंचविधंचपंचभिःस्विष्टंयजुभिःप्रणतोस्मियज्ञम् ४१

यस्यकाष्ठांतत्त्वंनाहंवेद्यि अपरेब्रह्मादयश्चनविदुस्तस्मै ४० अग्नस्तुयज्ञमूर्तिंप्रणमति यस्यतेजसास्रष्टुसमिद्धंपदीक्षंतंतेजोयस्य सोऽहंप्रशस्ते अध्वरेहविर्वहामितंयज्ञियंयज्ञायहितंपालकम् यज्ञंयज्ञमूर्तिम् पंचविधत्वमेतरेयकेउक्तम् सएषयज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रंदर्शपूर्णमासौचातुर्मास्यानिपशुः सोमइतिपंचभिर्यजुभिर्मैत्रैःस्विष्टंरूपूजितम् तथाचश्रुतिः ओश्चावयेतिचतुरक्षरमस्तुष्टौषडितिचतुरक्षरंयजेतिद्व्यक्षरंयेयजामिहइतिपंचाक्षरं द्यक्षरोवषट्कारः स्मृतिश्च चतुर्भिश्चचतुर्भिश्चद्वाप्यांपंचभिरेवच हूयतेचपुनर्द्वाप्यांसमेविष्णुःप्रसीदत्विति ४१

देवास्तु सत्यं वयमपि देवास्तथाऽपि जगदाद्यंतयोस्त्वमेव नान्यः कश्चिदित्याहुः पुरेति कल्पापाये प्रलये विकृतं कार्यं जातमुदरीकृत्य संहृत्य त्वमेवाद्यः पुमान् उरगेंद्र एवाधिकम् शयनं शय्यातस्मिन् शेषे शयनं करोषि सिद्धैर्जनलोकादिवासिभिः विमृशिता विचिं-
तिताऽध्यात्मपदवीज्ञानमार्गो यस्य स एव त्वं यद्दानीमक्ष्णोः पथि चरसि प्रत्यक्षोसि अवसिरक्षसि ४२ गंधर्वाप्सरसस्तु वयं भिया-
केवलं सर्वानपि परमेश्वरत्वेनोपश्लोकयामः त्वमेव तु परमेश्वरः अन्येतु त्वदंशा एवेत्याहुः अंशांशा इति हेमूमन् महत्तम क्रीडा
भांडं क्रीडोपकरणं विश्वं ब्रह्मांडं यस्य तस्मै तेन मनं कुर्मः ४३ विद्याधरास्तु केवलं विद्याभिः संपदः प्राप्यंते अहंकारादिव्यामोहनि

देवार्जुनः पुरा कल्पापाये स्वकृतमुदरीकृत्य विकृतं त्वमेवाद्यस्तस्मिन् सलिल उरगेंद्राधि शयने
पुमान् शेषे सिद्धैर्दिवि मृशिता अध्यात्मपदविः स एवाद्याक्ष्णोर्यः पथि चरसि भृत्या न वसिनः ४२
गंधर्वा ऊचुः अंशांशास्तु देवमरीच्यादय एते ब्रह्मद्राद्या देवगणारुद्रपुरोगाः क्रीडाभांडं विश्व
मिदं यस्य च भूमन् तस्मै नित्यं नाथ नमस्ते करवाम ४३ विद्याधरा ऊचुः त्वन्माययाऽर्थमाभि
पद्य कलेवरेऽस्मिन् कृत्वाममाहमिति दुर्मतिरुत्पथैः स्वैः क्षिप्तोऽप्यसहिष्ये लालस आत्ममोहयुष्मत्क
थाऽमृतनिषेवक उद्दुदस्येत् ४४ ब्राह्मणा ऊचुः त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्वयं त्वं हि मंत्रः स
मिह भूपात्राणि च त्वंसदस्ये त्विजोदं पती देवता अग्नि होत्रं स्वधा सोम आज्यं पशुः ४५ त्वं पुरा गां रसाया
महासूकरो दंष्ट्रया पथि नीवारणेन्द्रो यथा स्तूयमानो न दल्लीलया योगिभिर्व्युज्जहर्षयत्र यागात्रयज्ञक्र-
तुः ४६

वृत्तिस्तु त्वत्कथाश्रवणं विना नास्तीत्याहुः अर्थपुरुषार्थसाधनं कलेवरमभिपद्य प्राप्य त्वन्माययाऽस्मिन् ममेत्यह-
मिति चाभिमानं कृत्वा इममात्ममोहं युष्मत्कथाऽमृतनिषेवक उत् उच्चैर्व्युदस्येत् परित्यजेन्नान्यः ननु स्वैः पुत्रादिभिरधि क्षिप्तो दुःखि-
तः सन् परित्यजे देवनेत्याहुः क्षिप्तोऽपि दुर्मतिः असत्सु विषयेष्वेव लालसा तृष्णा यस्य सः ४४ ब्राह्मणाः स्तवंति त्वमिति त्रिभिः
सदस्याश्चक्रत्विजश्च ४५ गां एष्वीम् रसायाः रसातलात् दंष्ट्रया व्युज्जहर्षय विशेषेणोद्धृतवानसि योगिभिस्तूयमानः हेव
यागात्र वेदमूर्ते यज्ञो यागः सयूपः क्रतुस्तद्विशेषः तद्रूपी यज्ञसंकल्परूप इति यज्ञः क्रतुः कर्म यस्येति वा ४६ ७

सत्त्वमस्माकं त्वद्दर्शनमाकांक्षतां प्रसीद अस्मद्यज्ञमप्युद्धरेत्यर्थः नचाशक्यंतव एतत् यतस्तव नाम्निकीर्त्यमान एव यज्ञविघ्नाः क्षयं या-
ति एवं प्रभावाद्यस्तस्मै नमः ४७ इत्यनेन प्रकारेण सर्वैः कीर्त्यमाने हेमद्रविदुर संनिन्ये प्रवर्त्तयामास ४८ सर्वात्मतया सर्वभाग-
मोक्ताऽपि भगवान्निजानंदतृप्तोऽपि स्वेन भागेन त्रिकपालपुरोडाशेन प्रीयमाण इव दक्षमाभाष्य संबोध्य वचो बभाषे ४९ योऽहं जग-
तः कारणं आत्मा चेश्वरश्च उपद्रष्टा साक्षी च स्वयं प्रकाशश्च निरुपाधिश्च स एव ब्रह्मा शर्वश्चेत्यन्वयः ५० कुत इत्यत आह अहमेवा

सप्रसीदत्वमस्माकमाकांक्षतां दर्शनं ते परिभ्रष्टसत्कर्मणाम् कीर्त्यमाने नृभिर्नाम्नियज्ञेश ते यज्ञविघ्नाः
क्षयं यातितस्मै नमः ४७ मैत्रेय उवाच इति दक्षः कविर्यज्ञं भद्रं रुद्रावमर्शितम् कीर्त्यमाने
हृषीकेशे संनिन्ये यज्ञभावेन ४८ भगवान्स्वेन भागेन सर्वात्मा सर्वभागमुक् दक्षं बभाष आभाष्य
प्रीयमाण इवानघ ४९ श्रीभगवानुवाच अहं ब्रह्मा च शर्वश्च जगतः कारणं परम् आत्मे
श्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्गविशेषणः ५० आत्ममायां समाविश्य सोऽहं गुणमयीं द्विज सृजन् रक्षन् हर-
न् विश्वं दधे संज्ञां क्रियो चिताम् ५१ तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये केवले परमात्मनि ब्रह्मरुद्रौ च भूतानि
भेदेनाज्ञोऽनुपश्यति ५२ यथा पुमान् स्वंगेषु शिरः पाण्यादिषु क्वचित् पारक्यं बुद्धिं कुरुते एवं-
भूतेषु मत्परः ५३ त्रयाणामेकभावानां यो न पश्यति वै भिदाम् सर्वभूतात्मना ब्रह्मन् स शान्तिमधिग-
च्छति ५४ मैत्रेय उवाच एवं भगवता दिष्टः प्रजापतिपतिर्हरिश्च अर्चित्वा क्रतुना स्वेन दे-
वानुभयतोऽयजत् ५५ रुद्रं च स्वेन भागेन ह्युपाधावत्समाहितः कर्मणा दवसानं तेन सोमपानितरा-
नपि उदवस्य सहर्त्विग्भिः सरुनाववभृथततः ५६

त्समायामधिष्ठाय जगत्सृष्ट्यादिकुर्वन् सन् सच क्रियो चितां संज्ञां धा-
रयामि ५१ तस्मिन् केवलेऽद्वितीये समाना समानजातीय भेदरहिते ब्रह्मणि मयि ब्रह्मरुद्रौ भूतानि च भेदेनाज्ञः पश्यतीत्यर्थः ५२ विद्वांस्तु भेदं न
पश्यतीति सदृशं तमाह यथेति ५३ तस्मादेव मैक्यं पश्यन् कृतार्थो भवतीत्याह त्रयाणामेकोभावः स्वरूपं येषाम् ५४ स्वेन क्रतुना त्रिकपाले-
ष्ट्या उभयतः अंगैः प्रधानेन च ५५ स्वेन भागेन यज्ञावशिष्टेन उदवस्यते समाप्यतेऽनेनेत्युदवासानं तेन कर्मणा सोमपानितरानपि उपाधावदित्यनुषंगः
ततश्च उदवस्य कर्म समाप्य अवभृथरूपं यथा भवति तथा स्नातवान् ५६

स्वेनैवाऽनुभावेनापराधसेप्राप्तसिद्धयेतस्माअपि ५७ ५८ आवृत्तेभजतेस्म अनन्यभावानामेकैवगतिः यः तम् प्रलयकालेसुखा
शक्तिरीश्वरमिव ५९ बृहस्पतेःशिष्यान्मयाश्रुतम् ६० परंपवित्रंयआकर्ण्यतथाऽनुकीर्तयेत्सःआत्मनःपरस्यापिअधंसंसारव्यसनं
सर्वदाधुनोति ६१ इतिचतुर्थेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ दक्षकन्याऽन्वयेप्राप्तादक्षयज्ञकथोदिता मनुपुत्रान्वयेप्राप्ताधुव-
चर्याऽथपंचमिः १ अष्टमेगुरुदारोक्तिरोषमत्सरतःपुरात् निर्गतेनध्रुवेणाहतपसातोषणंहरेः २ एवतावन्मनुकन्याऽन्वयोत्तयेवमरी

तस्माअप्यनुभावेनस्वेनैवावापराधसे धर्मएवमतिंदत्त्वात्रिदशास्तेदिवंययुः ५७ एवंदाक्षायणी
हित्वासतीपूर्वकलेवरम् जज्ञेहिमवतःक्षेत्रेमेनायामितिशुश्रुम ५८ तमेवदयितंभूयआवृत्तेप-
तिमंबिका अनन्यभावैकगतिंशक्तिःसुखेवपूरुषम् ५९ एतद्भगवतःशंभोःकर्मदक्षाध्वरुद्रहः
श्रुतंभागवताच्छिष्यादुद्धवान्मेबृहस्पतेः ६० इदंपवित्रंपरमीशचेष्टितंयशस्यमायुष्यमधौघमवर्णम
यौनित्यदाकर्ण्यनरोऽनुकीर्तयेत्धुनोत्यधंकारवभक्तिभावतः ६१ इतिश्रीभागवतमहापुराणे-
चतुर्थस्कंधेदक्षयज्ञसंधानोनामसप्तमोऽध्यायः ७ मैत्रेयउवाच सनकाद्यानारदश्चक्रमु-
हूर्त्सोऽरुणिर्यतिः नैतेगृहान्ब्रह्मसुतात्थावसन्नुर्ध्वरेतसः १ मृषाधर्मस्यभार्यासीदृषंमायांचशत्रुहन्
असूतमिथुनंतत्तुनिर्कृतिर्जगृहेऽप्रजः २ तयोःसमभवल्लोभोनिर्कृतिश्चमहामते ताभ्यांक्रोधश्च-
हिंसाचयदुरुक्तिःस्वसाकलिः ३ दुरुक्तौकलिराधत्तभयंमृत्युंचसूतम तयोश्चमिथुनंजज्ञेयातना-
निरयस्तथो ४ संग्रहेणमयारव्यातःप्रतिसर्गस्तवानघ त्रिःश्रुत्वेतत्पुमान्पुण्यविधुनोत्यात्मनोम-
लम् ५ अथातःकीर्तयेवंशंपुण्यकीर्तैःकुरुद्रह स्वायंभुवस्यापिमनोहरैरंशांशजन्मनः ६

च्यादीनांब्रह्मपुत्राणांवंशावर्णिताः तत्रावशिष्टंकिंचिदाह सनकाद्याइति नावसन् नाश्रिताः उर्ध्वरेतसो नैष्ठिकाः अतस्तेषांवंशोना-
स्ति १ अधर्मोऽपिब्रह्मपुत्रस्तस्यवंशमाह मृषेतिचतुर्भिः दंभः परप्रतारणम् मायातदुचिताचेष्टातयोःसौदरयोरपिदांपत्यमधर्मो-
शतया एवमुपर्यपि अप्रजः अपुत्रः २ निर्कृतिः शठता यत् याभ्यांकलिश्चतस्यस्वसादुरुक्तिश्चेत्यर्थः ३ यातनातीववेदना ४ प्रति-
सर्गोऽनुसर्गएव यद्वा प्रतिसर्गः प्रलयःअधर्मस्यप्रलयहेतुत्वात्प्रतिसर्गत्वम् एतत् एतमधर्मवंशंपुण्यमितिबर्जनद्वारापुण्यहेतुत्वा-
त् ५ मनोःपुत्रवंशंहरेरंशोब्रह्मातस्यांशाद्देहाद्वाज्जन्मयस्य ६

जगतोरक्षायांस्थितौ ७ सनीतिः सरुचिश्चजायेतयोर्मध्ये ८ तयोः प्रियाप्रियत्वं प्रपंचयन् ध्रुवचरितमाह पंचभिरध्यायैः सरुचेः पु-
त्रमुत्तमसंज्ञं लालयन् ९ तथा अंकारो हृणं चिकीर्षमाणाम् १० गर्वोक्तिमेवाह त्रिभिर्नेति नृपतेर्धिष्ण्यमासनं नृपात्मजोऽपि भवान्नारोदु-
मर्हति ११ १२ पुरुषमीश्वरम् १३ मिषंतं पश्यंतम् सन्नवाचं कुंठितवाचम् १४ उद्ध्व आरोप्य अंतः पुरजनमुरवात् श्रुत्वा १५ शोक ए-

प्रियव्रतोत्तानपादौ शतरूपापतेः सतौ वासुदेवस्य कल्यारक्षायां जगतः स्थितौ ७ जायेत्तानपादस्य-
सनीतिः सरुचिस्तयोः सरुचिः प्रेयसीपत्युर्नेतरायत्सुतो ध्रुवः ८ एकदा सरुचेः पुत्रमंकमारोप्य-
लालयन् उत्तमं नारुरुक्षंतं ध्रुवराजाऽभ्यनंदत ९ तथा चिकीर्षमाणं तं सपत्न्यास्तनयं ध्रुवम् सरुचिः
शृण्वतोरोक्षः सैर्ष्यमाहातिगर्विता १० नवत्स नृपतेर्धिष्ण्यं भवानारोदुमर्हति न गृहीतो मया यत्त्वकुक्षा
वपि नृपात्मजः ११ बालोऽसि बतनात्मानमन्यस्त्रीगर्भसंभृतम् नूनं वै दम्भवान्यस्य दुर्लभेऽर्थे मनोरथः
१२ तपसाराध्य पुरुषंतस्यैवानुग्रहेण मे गर्भे त्वं साधयात्मानं यदीच्छसि नृपासनम् १३ मैत्रेय उ-
वाच मातुः सपत्न्याः सुदुरुक्तिविद्धः श्वसन् रुषा दडहता यथाऽहिः हित्वा मिषंतं पितरं सन्नवाचं ज-
गाम मातुः प्ररुद्धं सकाशम् १४ तं निःश्वसंतं स्फुरिताधरोष्ठं सनीतिरुत्संगं उद्ध्व बालम् निशम्य त-
त्पौरमुरवान्नितांतं सा विव्यथेयद्गदितं सपत्न्याः १५ सोत्सृज्य धैर्यं विललाप शोकं दावाग्निनादावलतेव
बाला वाक्यं सपत्न्याः स्मरती सरोजश्रिया दृशा बाष्पकला मुवाह १६ दीर्घं श्वसंती वृजिनस्य पारमप-
श्यती बालकमाह बाला मामंगलं तात परेष्वमंस्या भुंक्ते जनो यत्परदुःखं दत्तम् १७ सत्यं सरुच्याऽभि-
हितं भवान्मेयद्गुर्भगाया उदरे गृहीतः स्तन्येन वृद्धश्च विलज्जते यां भार्येति वा वोदुर्मिडस्पतिर्मां १८
आतिष्ठत ताता विमत्सरस्त्वमुक्तं समात्राऽपि यदव्यलीकम् आराधयाधोऽक्षजपादपद्यदीच्छसिऽध्यास-
नमुत्तमो यथा १९ वदावाग्निस्तेन दावाग्निगता लता इव स्थिता सा बाला विलापं चकार १६ वृजिनस्य दुःखस्य अमंगलमपराधं परेषु मा-

मंस्याः यत् यतः परेष्वोदुःखं ददाति यः सः स्वदत्तमेव दुःखं भुंक्ते १७ दुर्भगया मया उदरे गृहीतः तस्या एव स्तन्येन वृद्धश्च दुर्भगत्वमेवाह यां मा-
मिडस्पतिर्भूपतिर्भार्येति वोदुं स्वीकर्तुं विलज्जते वा शब्दादासीत्यपि १८ पितृभार्यात्वेन मात्रा समा मातुः सपत्नी तयाऽपि यदुक्तं तपसाराध्यपु-
रुषमित्यादितदातिष्ठ कुरु अध्यासनं यदीच्छसि १९

परिचर्यनिषेव्य विश्वविभावनायपालनायात्तास्वीकृतागुणाभिपत्तिः सत्त्वगुणाधिष्ठानं येन तस्य जितआत्मा मनः श्वसनः प्राणश्च येनैते
रभिवंधम् २० एकमन्त्यासर्वोतर्यामिदृष्ट्या २१ मृग्यापदाजयोः पद्धतिर्मार्गो यस्य तमेवाश्रयशरणं ब्रजततो भजस्व नान्यस्मिन्
भावो यस्य तस्मिन् निजधर्मैर्भावितेशो धिते २२ तमेवेत्यनेन सूचितं सर्वोत्तमत्वं प्रपंचयति नान्यमिति हस्तेन गृहीतं दीपवत्पद्मं य

यस्यांघ्रिपद्मं परिचर्य विश्वविभावनायात्तागुणाभिपत्तेः अजोऽध्यतिष्ठत्वलुपारमेष्ठ्यं पदं जितात्मश्व-
सनाभिवंधम् २० तथामनुर्वो भगवान्पितामहो यमेकमन्त्या पुरुदक्षिणेर्मरैवः इक्ष्वाऽभिपेदेदुरवाप-
मन्यतो भोमं स्फुरदिव्यमयापवर्ग्यम् २१ तमेव वत्साश्रयमृत्यवत्सलं मुमुक्षुभिर्मृग्यपदाज्यं पद्धति
म् अनन्यभावे निजधर्मभावे ते मनस्यवस्थाप्य भजस्व पुरुषम् २२ नान्यततः पद्मपलाशलोचना
तदुःखच्छिदं ते मृगया मिकंचन यो मृग्यते हस्तगृहीतपद्मया श्रियेतैरैरंगविमृग्यमाणया २३ मैत्रेय
उवाच एवं संजल्पितं मातुराकर्ण्यार्थागमं वचः संनियम्यात्मनात्मानं निश्चक्राम पितुः पुरात् २४ ना
रदस्तदुपाकर्ण्य ज्ञात्वा तस्य चिकीर्षितम् स्पृष्ट्वा मूर्धन्यघघ्नेन पाणिना प्राह विस्मितः २५ अहो तेजः क्ष
त्रियाणां मानभंगममृष्यताम् बालोऽप्ययं हृदा धत्तैर्यत्समातुरसद्वचः २६ नारद उवाच नाधुना
ऽप्यवमानं ते सन्मानं वाऽपि पुत्रक लक्ष्यामः कुमारस्य सक्तस्य क्रीडनादिषु २७ विकल्पे विद्यमानेऽपि
न ह्यसंतोषहेतवः पुंसो मोहमृते भिन्ना यल्लोके निजकर्मभिः २८ परितुष्येत्ततस्तात तावन्मात्रेण पुरु
षः देवोपसादितं यावद्दीक्ष्यैश्वरगतिं बुधः २९ अथ मात्रोपदिष्टेन योगेनावरुरुत्ससि यत्प्रसादं सर्वं
पुंसां दुराराध्योमतो मम ३०

या इतरैर्ब्रह्मादिभिः २३ संजल्पितं विलापंततः अर्थस्यागमो यस्मात्तथाभूतं वच आकर्ण्य २४

२५ विस्मित इत्युक्तं तदेवाह अहो तेजः प्रभावः २६ २७ विकल्पे मानापमानविवेके सत्यपि भिन्नानसंति किंतु मोहकल्पिता एवेत्यर्थः कुतः
यत्स्फुरदुःखं वा तन्निजकर्मभिरेव भवति यतः २८ उपशमोपदेशेन निवर्तयति परितुष्येदिति षड्विः ईश्वरगतिं वीक्ष्य ईश्वरानुकूल्यं विनानोद्य
माः फलहेतव इति ज्ञात्वा परितुष्येत्संतोषमेव कुर्यात् २९ दुष्करश्च तवायमुद्यम इत्याह अथेति द्वाभ्याम् यस्य प्रसादमवरोढुं प्राप्नुमिच्छसि ३०

निःसंगेन तीव्रयोगेन समाधिना मृगयंतोऽपि यस्य पदवीं मार्गेन विदुः स देवो दुराराध्यः ३१ श्रेयसां काले कृद्धत्वे ३२ सूरवदुःखयोर्मध्ये सूरवे-
सति पुण्यं क्षीयत इति दुःखे सति पापं क्षीयत इत्यात्मानं तोषयन् तमसः पारं मोक्षं प्राप्नोति ३३ किंच गुणैरधिकात्पुंस इति ल्यबोपेपंच
मी तं हृष्ट्वा प्रीतिं कुर्यात् न त्वसूयामित्यर्थः अनुक्रोशं कृपां लिप्सेत् न तुतिरस्कारं समानान्मैत्रीं न तु स्पर्धाम् ३४ ३५ क्षात्रं स्वभावं

मुनयः पदवीं यस्य निःसंगेनोरुजन्मभिः न विदुर्मृगयंतोऽपि तीव्रयोगसमाधिना ३१ अतो निवर्ततामे-
षो निर्वधस्तव निष्फलः यतिष्यति भवान् काले श्रेयसां समुपस्थिते ३२ यस्य यद्वैव विहितं स तेन सूरव-
दुःखयोः आत्मानं तोषयन् देही तमसः पारं मृच्छति ३३ गुणाधिकान्मुदं लिप्सेदनुक्रोशं गुणाधमा-
त् मैत्रीं समानादन्विच्छेन्न तां परं भिभूयते ३४ ध्रुव उवाच सोऽयं शमो भगवता सूरवदुःख-
हतात्मनाम् दर्शितः कृपया पुंसां दुर्दर्शोऽस्माद्विधेस्तथैव ३५ अथाऽपि मे विनीतस्य क्षात्रं घोरमुपैयु-
षः सूरुच्यो दुर्वचो बाणैर्न भिन्ने श्रयते हृदि ३६ पदं त्रिभुवनोत्कृष्टं जिगीषोः साधुवर्त्ममे ब्रूह्यस्मात्पि
तु भिब्रूह्यन्नन्यैरप्यनधिष्ठितम् ३७ नूनं भवान् भगवतो योऽगजः परमेष्विनः वितुदन्नदत्ते वीणाहि-
तार्थं जगंतोऽर्कवत् ३८ मैत्रेय उवाच इत्युदाहृतमाकर्ण्य भगवान् नारदस्तथा प्रीतः प्र-
त्याहृतं बालसद्वाक्यमनुकंपया ३९ नारद उवाच जनन्याभिहितः पंथाः सर्वे निःश्रेयस-
स्य ते भगवान् वासुदेवस्तं भजत त्प्रवणात्मना ४० धर्मार्थकाममोक्षार्थं यच्छेच्छेय आत्मनः
एकमेव हरेस्तत्र कारणं पादसेवनम् ४१ तत्तात गच्छ भद्रं ते यमुनायास्तटं शचि पुण्यं मधुवनं
यत्र सान्निध्यं नित्यं दाहरेः ४२

प्राप्तवतः अतएवाविनीतस्य दुर्वाक्यबाणैर्भिन्ने हृदि न श्रयते न तिष्ठति ३६ अन्यैर-
नधिष्ठितं त्रिभुवने उत्कृष्टं पदं जेतुमिच्छोर्मे साधुवर्त्ममार्गं ब्रूहि ३७ अंकज इति पाठे उत्संगाज्जातो यो नारदः स भवान् वीणां वितुदन्
वादयन् हिताय अदति ३८ ३९ निःश्रेयसस्य अभिप्रेतार्थस्य पंथाः कोऽसावित्यत आह भगवान् वासुदेवः अतएव तं भज ४०
४१ मधुवनं नारव्यं यमुनायास्तटं गच्छ यत्र मधुवने ४२

अध्ययनाद्यभावेऽपि आत्मन उचितानि योग्यानि देवतानमस्कारादीनि कृत्वेति यमनियमा उक्ताः आसनकल्पनं च कुशादिभिः स्वस्तिका
दिभिश्च ४३ प्राणैर्द्रियमनसामलं चान्चल्यं व्युदस्येति प्राणायामप्रत्याहारौ धारणामाह अभिध्यायेत्यादिषड्विः गुरुणाधीरेणम
नसागुरुं श्रीहरिम् ४४ स्तरेषु संदरम् ४५ रमणीयान्यंगानियस्य ओष्ठश्च इक्षणा च इक्षणमरुणे ओष्ठेक्षणे धारयतीति तथा तम्
अरुणमोष्ठमीक्षणं च धारयतीति वा नृम्णं स्तरेषु संदरम् यद्वा नृम्णं धनं सर्वपुरुषार्थनिधिमित्यर्थः ४६ पुरुषं पुरुषलक्षणयुक्तम् ४७ कौ

स्नात्वानुसवनं तस्मिन् कालिंघाः सलिलेशिवे कृत्वोचितानि निवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४३ प्राणायाम
मेन विवृता प्राणैर्द्रियमनोमलम् शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसागुरुणागुरुम् ४४ प्रसादाभिमुखं वंशश्च
त्यसन्नवदनेक्षणम् स्तनासंस्तुत्वा रुक्पोलं स्तरसंदरम् ४५ तरुणं रमणीयांगमरुणोष्ठेक्षणाधरम्
प्रणताश्रयणं नृम्णं शरण्यकरुणाणवम् ४६ श्रीवत्सांकधेनश्यामं पुरुषं वनमालिनम् शरवचक्रगदा
पद्मैरभिव्यक्तचतुर्भुजम् ४७ किरीटिनं कुंडलिनं केयूरवनमालिनम् कौस्तुभाभरणं ग्रीवं पीतकौशेय
वाससम् ४८ कांचीकलापपर्यस्तलसत्कांचननूपुरम् दर्शनीयतमं शांतमनोनयनवर्द्धनम् ४९ प
द्मानरवर्मणिश्रेण्याविलसद्घांसमर्चताम् हृत्पद्मकर्णिकाधिष्णयमाक्रम्यात्मन्यवस्थितम् ५० स्मयमा
नमभिध्यायेत्सानुरागावलोकनम् नियतेनैकभूतेन मनसा वरदर्षभम् ५१ एवं भगवतोरूपं सुभद्रं ध्या
यतो मनः निवृत्त्या परयातूर्णं संपन्नं न निवर्त्तते ५२ जप्यश्च परमो गुह्यः श्रूयतां मे नृपात्मज यं सप्त-
रात्रं प्रपठन् पुमान् पश्यति रेव चरान् ५३ ओं नमो भगवते वासुदेवाय मंत्रेणानेन देवस्य कुर्या-
द्द्रव्यमयी बुधः संपर्याविविधैर्द्रव्यैर्देशकालविभागवित् ५४ स्तुभस्याभरणं ग्रीवायांसस्य ४८ कांचीकला-

पिनपर्यस्तं परिवेष्टितम् मनोनयनयोर्वर्धनं हर्षकरम् ४९ हृत्पद्मकर्णिकायां धिष्णयं मध्यस्थानं तदाक्रम्य समर्चतामात्मनि मनसि स्थि-
तम् ५० ध्यानमाह स्मयमानमिति नियतेन प्रागुक्तया धारणया स्तुस्थिरेण अत एकभूतेन एकाग्रेण धारणोक्तानि विशेषणा-
नि ध्यानेऽपि द्रष्टव्यानि यद्वा यथोक्तमात्रमेव तदुक्तमेकादशस्कंधे नान्यानि चिंतयेद्भूयः स्तुस्मितं भावयेच्चुरवमिति ५१ समाधि
माह एवमिति तूर्णं शीघ्रं संपन्नं सत् ५२ जप्यो मंत्रः ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०

द्रव्याण्येवाह सलिलैरिति शस्तेः दूर्वाकुरैः वन्यैरेवांशुकैः भूर्जत्वगादिभिः ५५ पूजायां अधिष्ठानमाह लब्धासंपाद्यद्रव्यमयीं शिलादि
निर्मिताम् पूजासाधुण्यहेतूनाह सार्द्धाभ्याम् आभृतात्मा धृतचित्तः मितवन्त्यमुक्तइतितथा ५६ यत्करिष्यतीति तदानीमवतारमाचु
र्याभावात् ५७ पूर्वसेविताः सेवनं कारिताः कार्यत्वेन विहिता इत्यर्थः मंत्रहृदयेन द्वादशाक्षरेण ५८ एवमुक्तरीत्या मनोगतं यथाभ

सलिलैः शूचिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः शस्तांकुरांशुकैश्चार्च्येत्तुलस्याप्रियया प्रभुम् ५५ ल
ब्धाद्रव्यमयीमर्चाक्षित्यं द्वादशेषु चार्चयेत् आभृतात्मा मुनिः शांतो यतवाक् कमितवन्त्यमुक्ते ५६ स्वे
च्छावतारचरितैरर्चित्य निजमायया करिष्यत्युत्तमं लोकस्तु द्वाये हृदये गतम् ५७ परिचर्या भग
वतो यावत्यः पूर्वसेविताः तामंत्रहृदये नैव प्रयुज्यान्मंत्रमुत्तये ५८ एवकार्येन मनसा वचसा च म
नोगतम् परिचर्यमाणो भगवान् भक्तिमत्परिचर्यया ५९ पुंसाममायिना सम्यक् भजता भावव
द्भेनः श्रेयो दिशत्यभिमतं यद्धर्मादिषु देहिनाम् ६० विरक्तश्चैन्द्रियरतो भक्तियोगेन भूयसा तं निरं
तरभावेन भजेता ह्याविमुक्तये ६१ इत्युक्तस्तु परिक्रम्य प्रणम्य च नृणां भक्तः ययो मधुवनपुण्यं हरे
श्वरणा चर्चितम् ६२ तपो वनं गते तस्मिन् प्रविष्टोऽतः पुरं मुनिः अर्हिता हणको राजा सुखासीन उवाच त
म् ६३ नारद उवाच राजन् किं ध्यायसे दीर्घं मुखं न परिशुष्यता किं वानरिष्यते कामो धर्मो वाऽर्थ
न संयुतः ६४ राजा वाच सुतो मे बालको ब्रह्मन् सूत्रेण नाकरुणात्मना निर्वासितः पञ्च वर्षैः सह मा
त्रा महान्कविः ६५ अप्यनायं वने ब्रह्मन् मास्मादत्यभक्तं वृकाः श्रान्तं शयानं क्षुधितं परिम्लानं मुखं बाबु
जम् ६६ अहो मे बत दोरात्यस्त्री जितस्योपधारय योऽकंप्रेम्णारुरुक्षतं नाभ्यनंदमसत्तमः ६७

वतितथा कायादिभिर्भक्तिमत्त्वापरिचर्यया परिचर्यमाणो धर्मार्थकामेषु यत् अभिमतं तत् श्रेयो दिशतीति द्वयोरन्वयः ५९ ६० विरक्तः
सन् भजेत् किमर्थमुक्तये ६१ हरे श्वरणाभ्यां चर्चितं मंडितम् ६२ अर्हितं सत्कृत्य समर्पितं महणमर्घादिकं यस्मै ६३ किं वानरिष्यते न न
श्यतीति सवितर्कः प्रश्नः ६४ मात्रा सह निर्वासित इति तस्या अप्यनादृतत्वात् ६५ मास्मादंति किं स्विन्नखादंतीत्यर्थः ६६ ६७

देवेन श्रीहरिणा गुप्तमात्मसात्कृत्यारक्षितं यस्य यशो जगत्प्रावृत्ते व्याप्नोति ६८ विपुलयन् विस्तारयन् ६९ ७० ध्रुवो मधुवने किम-
करोत् इत्यपेक्षायामाह तत्रेत्यादिना अभिषिक्तः स्नातः यस्यां प्राप्तः ताम् ७१ कपित्थानि बदराणि च अशनं यस्य आत्मवृत्तिः दे-
हस्थितिः तदनुसारेण ७२ ७३ तृतीयं च आनयन् ईषदिव नयन्नुपधावदित्यन्वयः प्रतिमासमाहारसंकोचं तपोऽतिरेकं च कृतवानि-

नारद उवाच मामाश्रुचः स्वतनयं देवगुप्तं विशांपते तत्प्रभावमविज्ञाय प्रावृत्ते यद्यशो जगत्
६८ स्रुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभुः एष्यत्यचिरतो राजन्यशो विपुलयंस्तु व ६९
मैत्रेय उवाच इति देवर्षिणा प्रोक्तं विश्रुत्य जगतीपतिः राजलक्ष्मीमना हृत्य पुत्रमेवान्वचिंतय-
त् ७० तत्राभिषिक्तः प्रयत स्तामुपोष्य विभावरीम् समाहितः पर्यचर हृष्यादेशेन पूरुषम् ७१
त्रिरात्रांते त्रिरात्रांते कपित्थबदराशनः आत्मवृत्त्यनुसारेण मासं निन्येऽचयन् हरिम् ७२ द्वितीयं-
च तथा मासं षष्ठे षष्ठेऽर्भको दिने तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नोऽभ्यर्चयद्विभुम् ७३ तृतीयं चानय-
न् मासं नवमे नवमेऽहनि अब्रह्मसुत्तमं श्लोकमुपाधावत्समाधिना ७४ चतुर्थमेपि वै मासं द्वादशो द्वा-
दशोऽहनि वायुमक्षोजितश्वासो ध्यायन् देवमधारयत् ७५ पंचमे मास्यनुप्राप्ते जितश्वासो नृ-
पात्मजः ध्यायन् ब्रह्मपदे केन तस्यो स्थाणुरिवाचलः ७६ सर्वतो मन आकृष्य हृदि भूतेन्द्रियाशय-
म् ध्यायन् भगवता रूपनाद्राक्षीत् किंच नापरम् ७७ आधारं महदादीनां प्रधानपुरुषेश्वरम् ब्र-
ह्मधारयमाणस्य त्रयो लोकाश्च कपिरे ७८ यदैकपादेन स पार्थिवो भक्तस्तथो तदगुणं निपीडिता-
मही ननाम तत्राह्मिभेन्द्राधिष्ठिता तरीव सव्येतरतः पदे पदे ७९

त्यर्थः ७४ ७५ ७६ सूतानि शब्दादीनि

इन्द्रियाणि च आशेरते यस्मिन् तन्मन आकृष्य ब्रह्म ध्यायन् ७७ धारयमाणस्य सतः तस्य तेजः सौदुमशकुवंतः ७८ तस्यागुणे
न निपीडिता आक्रांता सती मही तत्र तदा अर्धं ननाम समं शंके अर्धशब्दस्य नपुंसकत्वाद्दंशं शिनोरभेदाच्चैवं सामानाधिकरण्यम्-
इभेन्द्रेणाधिष्ठिता तरी नौर्यथा पदे पदे सव्यतो दक्षिणतश्च नमति तद्वत् ७९ ७९ ७९ ७९ ७९

अन्यदप्याश्वर्यमाह तस्मिन्ध्रुवेविश्वंविश्वात्मकंविष्णुमात्मनः सकाशादनन्ययाधिया आत्माभेददृष्ट्या अभिधायतिसत्तिकंरु-
त्वा असंप्राणंतत् द्वारंचनिरुध्य आत्मन्यैकीकृत्यस्वप्राणनिरोधेकृतेविश्वस्यप्राणनिरोधोजातइतिभावः ८० एवंप्राणनिरोधंकदा
चिदपिनविद्यः अरिवलसत्त्वधाम्नः सर्वप्राणिशरीरस्यतस्माद्वजिनात् क्लेशात् ८१ यतोबालात् कोऽसौबालः कथंचतस्मात्प्रा-
णनिरोधइत्यतआह उत्तानपादस्यपुत्रोमयिविश्वरूपेसंगतात्मा ऐक्यंप्राप्तोवर्त्ततइति ८२ इतिचतुर्थेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८

तस्मिन्नभिधायतिविश्वमात्मनोद्वारंचनिरुध्यासमनन्ययाधिया लोकानिरुच्छासनिपीडितामृशं-
सलोकपालाः शरणंययुर्हरिम् ८० देवाऊचुः नैवंविदामोभगवन्प्राणरोधंचराचरस्या
रिवलसत्त्वधाम्नः विधेहितनोवजिनाद्विमोक्षंप्राप्तावयत्वाशरणंशरण्यम् ८१ श्रीभगवा
नुवाच मामेष्टबालंतपसोदुरत्ययान्निवर्त्तयिष्यप्रतियातस्वधाम यतोहिवः प्राणनिरोध-
आसीदोत्तानपादिर्मयिसंगतात्मा ८२ इतिश्रीभाग० चतु० ध्रुवचरितेअष्टमोऽध्यायः ८
मैत्रेयउवाच तएवमुच्छिन्नमयाउरुक्रमेकृतावनामाः प्रययुस्त्रिविष्टपम् सहस्रशीर्षाऽपि
ततोगरुत्मतामधोर्वनंभृत्यादिदृक्षयागतः १ सर्वैधियायोगविपाकतीव्रयाहृत्यद्येकोशेस्फुरितंत-
डित्प्रभम् तिरोहितंसहस्रेवापलक्ष्यबहिःस्थितंतदवस्थंददश २ तद्दर्शनेनागतसाध्वसःक्षिताव
वंदतांगंविनमय्यदंडवत् दृग्भ्यांप्रपश्यन्पिबन्निवाभेकश्चुबन्निवास्येनभुजैरिवाश्लिषन् ३

नवमेतुहरिंस्तत्वालब्धातस्माद्वरान्ध्रुवः प्रत्यागत्याकरोद्राज्यंपित्रादत्तमितीर्यते १ एवंभगवद्वाक्येनगतमयाः १ सर्वैध्रुवः योग
विपाकेनदाह्येननिश्चलया गरुडाधिरूढंपुरतःस्थितमपियदाऽतर्हष्टित्वादसौनापश्यत्तदाभगवतैवांतः स्वरूपमाकृष्टमंतस्तिरो
हितमुपलक्ष्ययुत्थितः सन् तदवस्थंयादृगतः स्फुरितस्तादृशम् २ आगतसाध्वसः जातसंभ्रमः विनमय्य आनतंकृत्वासंभ्र-
ममेवाह दृग्भ्यांप्रपिबन्निवपश्यन्नवंदत आस्येनचुंबन्निवावंदत भुजाभ्यामाश्लिषन्निवावंदतेत्यर्थः ३ ६५ ६५

विवक्षंतं तद्गुणान्वक्तुमिच्छंतम् अतद्विदंस्तत्त्वादिकर्तुमजानंतम् अस्य ध्रुवस्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितत्वात् ज्ञात्वा ब्रह्म मयेन वेदा-
त्मकेन शंखेन ४ भगवता प्रतिपादितांगिरं प्रतिपद्येति शेषः प्रतिपद्यतामिति पाठे तां वेदात्मिकाम् परिज्ञातः परात्मनोरीश्वरजीव-
यो निर्णयो येन सः अतएव भक्त्या भावः प्रेमयस्य असत्वरं स्यैर्येण परितः श्रुतं विख्यातं मुरुश्रवः कीर्तिर्यस्य तम् ध्रुवाक्षितिः स्था-
नं यस्येति भावनिर्देशः ५ ईशानुग्रहसंप्राप्तिवागाद्यद्भुतवृत्तिभिः द्वादशादित्यसंकाशैः श्लोकैरस्तौन्दरिंध्रुवः यो मे प्रसक्तं लीनां वा
चमन्यांश्च प्राणानिन्द्रियाणि स्वधाम्ना चिच्छक्त्या संजीवयति यतः अरिवलाश्चक्षुरादिज्ञानक्रियाशक्तीर्धारयतीति तथापुरुषायां-

सतं विवक्षंतं तद्विदं हरिर्ज्ञात्वाऽस्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितः कृतांजलिं ब्रह्म मयेन कंबुनापस्पर्शवा-
लं रूपयाकपोले ४ सर्वतदेव प्रतिपादितांगिरं देवीं परिज्ञातपरात्मनिर्णयः तं भक्तिभावोऽभ्यगृ-
णादसत्वरं परिश्रुतोरुश्रवसंध्रुवाक्षितिः ५ ध्रुवउवाच योऽतः प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसक्तं
संजीवयत्यरिवलशक्तिधरः स्वधाम्ना अन्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन्याणान्नमो भगवते पुरु-
षाय तुभ्यम् ६ एकस्त्वमेव भगवन्निदमात्मशक्त्या मायारव्ययोरुगुणयामहदाद्यशेषम् सुखाऽ-
नुविश्य पुरुषस्तदसद्गुणेषु नानेव दारुषु विभावस्रवद्विभासि ७ त्वद्दत्तयावयुनयदमच्चष्टविश्वस्र-
सप्रबुद्ध इव नाथ भवत्यपन्नः तस्यापवर्ग्यशरणं तव पादमूलं विस्मर्यते कृतविदा कथं मातं बंधो ८

तयोमिणे ६ ननु वागादीन्द्रियशक्तिधरावन्त्यादयः प्रसिद्धानाहमित्यत आह एक इति अनुविश्य पुरुषोऽतर्क्यमीत्वमेक एव तस्यामा-
यायाः असत्स्रगुणेष्विन्द्रियादिषु स्थितः सन् तत्तद्देवतारूपो नानेव भासि न तु त्वद्व्यतिरेकेण ज्ञानक्रियाशक्तिधरः कश्चिदस्तीत्यर्थः ७
अपिच किं वक्तव्यं वन्त्यादयो ज्ञानादिशक्तिधरानभवन्तीति यस्मात् ब्रह्मणोऽपि ज्ञानं त्वदधीनमेवेत्याह त्वद्दत्तयावयुनया ज्ञानेन भ-
वंतं शरणं प्रपन्नो ब्रह्मा इदं विश्वमचष्ट अपश्यत् कथं स्रस्रः प्रबुद्धः सन् यथा पश्यति तद्वत् अतः आपवर्ग्यामुक्तास्तेषामपि शरणम्
कृतविदा सर्वेन्द्रियजीवनेन त्वत्कृतमुपकारं जानता कथं विस्मर्यते एवं भूतं त्वामभजंतः कृतघ्ना इत्यर्थः ८ ९ १० ११

येचमाहशाः कामाद्यर्थभजंति तेऽतिमूढा इत्याह नूनमिति भवाप्ययौ जन्ममरणेतद्विमोक्षहेतुं त्वामन्यहेतोः कामाद्यर्थभजंति ते नूनं विमु-
ष्टमतयः वंचितचित्ताः यतस्ते कल्पतरुम् त्वामर्चंति ततः कुणपतुल्येन देहेनोपभोग्यं स्मरवमिच्छंति न चेच्छायोग्यं तदित्याह यत्स्पर्श-
जं विषयसंबन्धजन्यं स्मरवंतन्नरकेऽपि भवति ९ ननु स्वर्गादिस्मरवंसकामैः प्राप्यते निष्कामभजने तन्न स्यादित्यत आह येति स्वमहि-
मनिनिजानंदरूपेऽपि भाभूत् न भवत्वित्यर्थः अंतकस्यासिना कालेन लुलितात् रवंडितात् विमानात् पततां सानास्तीति किमु वक्त-
व्यम् १० अतस्ते कथाश्रवणाय सत्संगतिं देहीत्याह भक्तित्वयि प्रवहतां सा तत्वेन कुर्वताम् ननु मोक्षं किं नयाचसे अत आह येन मह-
त्ससंगेन अंजसा अयत्नत एव उरूणि व्यसनानियस्मिन् तन्नेष्ये पारंगमिष्यामि भवत्तु गुणकथैवामृतं तस्य पानेन मत्तः सन् ११ कथाऽ

नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते येत्वां भवाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः अर्चंति कल्पकतरुं कुणपोप-
भोग्यामिच्छंति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ९ यानिर्वृतिस्तनुभृतां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनक-
थाश्रवणेन वा स्यात् सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि नायमाभूत् किं त्वं तकासिलुलितात् पततां विमानात्
१० भक्तिसुहृः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगाभूयाद न तमहताममं लाशयानाम् येनां जसो ल्वणमुरुच्य-
सनं भवाब्धिं नैष्ये भवद्गुणकथाऽमृतपानमत्तः ११ तेन स्मरं त्यतितरां प्रियमीशमर्त्य ये चान्वदः स्म-
तस्मद्गृहवित्तदाराः ये त्वज्जनाभं भवदीयपदारविंदसौगंध्यलुब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यङ्-
गदिजसरीसृपदेवदेत्यमर्त्यादिभिः परिचितं सदसद्विशेषम् रूपस्थविष्ठमजते महदाद्यनेकनानः प-
रं परमवेद्यिनयत्रवादः १३

मृतपानस्य मादकत्वमाह ते अतितरां प्रियमपि मर्त्यं देहं न स्मरंति नानुसंदधते ये च स्रुता-
दयः अदः मर्त्यमनुसंबद्धास्तानपि केतेन स्मरंति ये कृतप्रसंगाः केषु भवदीयपदारविंदसौगंध्येन लुब्धहृदयं येषां तेषु तु शब्देनान्ये-
षां केवलयोगादिनिष्ठानां देहाद्यभिमानान्निवृत्तिं दर्शयति १२ नन्वेवं विद्वानपि त्वं किमित्यभिमानं वहस्यत आह तिर्यगिति तिर्यङ्-
गादिभिः परिचितं व्याप्तम् संतोऽसंतश्च विशेषायस्य महदादीन्यनेकानि कारणानियस्य हे परम अजते इदं स्थविष्ठं विराड्रूपं केवलं
वेद्यि अतः परमीश्वरस्वरूपं न वेद्यि यत्रवादः शब्दव्यापारो नास्ति तद्ब्रह्मरूपं च न वेद्यि अतोऽभिमानो न निवर्तत इति भावः १३

तदैवभगवदनुकंपयात्तद्रूपद्वयंज्ञात्वेश्वररूपमनुवर्णयन्नमस्करोति कल्यांतएतदिति एतच्चैलोक्यंयःपुमान्शेते स्वस्मिन्नेवदृक्नर्वाह
 र्यस्ययोगनिद्रारूढत्वात् अनंतसरवः शेषसहायः तदंके शेषोत्संगेयस्यनाभिरेवसिंधुःसमुद्रः तस्मिन्नरोहतीति तथातस्मिन्कांच
 नलोकपद्मस्यगर्भेकर्णिकायांद्युमान् तेजस्वीब्रह्माभवति तंप्रणतोऽस्मीत्यर्थः १४ ननुममापिस्वापाद्यवस्थावत्वेकोजीवादिशो
 षइत्यतआह त्वंतुव्यतिरिक्तः जीवविलक्षणःआस्सेतिषसि वैलक्षण्यमेवाह त्वंतुनित्यमुक्तः जीवस्तत्त्वत्प्रसादान्मुच्यते त्वंप-
 रिशुद्धः सतुमलिनः त्वंतुविवुद्धः सत्वज्ञः त्वमात्मा सतुजडः त्वंकूटस्थः सतुविकारीत्वमादिपुरुषःसत्वादिमान् त्वंतुभगवान् सतु
 भगहीनः त्वंत्रयाणांगुणानामधीशः सतुपरतंत्रः कुतः एतद्वैलक्षण्यम् यद्यतः बुद्ध्यवस्थितिंबुद्धेस्तांतामवस्थामरवंडितयास्वद-

कल्यांतएतदरिवलंजठरेणागुणहनुशेतेपुमान्स्वदृगनंतसरवस्तदंके यन्नाभिसिंधुरुहकांचनलोक-
 पद्मगर्भेद्युमान्भगवतेप्रणतोऽस्मितस्मै १४ त्वंनित्यमुक्तपरिशुद्धविवुद्धआत्माकूटस्थआदिपुरुषो
 भगवांस्त्र्यधीशः यद्बुद्ध्यवस्थितिमरवंडितयास्वदृष्ट्याद्रष्टास्थितावधिर्मरवोव्यतिरिक्तआस्से १५
 यस्मिन्विरूद्धगतयोर्ह्यनिशंपतंतिविद्यादयोविविधशक्तयःआनुपूर्व्यात् तद्ब्रह्मविश्वभवमेकमनंतमा
 द्यमानंदमात्रमविकारमहंप्रपद्ये १६ सत्याशिषोहिभगवंस्तवपादपद्ममाशीस्तथाऽनुभजतःपुरुषा
 र्थमूर्त्तेः अप्येवमार्थभगवान्परिपातिदीनान्वाश्रेववत्सकमनुग्रहकातरोऽस्मान् १७ मैत्रेयउवा
 च अथाभिष्टुतएवंवैसत्संकल्पेनधीमता मृत्यानुरक्तोभगवान्प्रतिनंदेदमब्रवीत् १८

ह्याचिच्छक्त्याद्रष्टापश्यति द्रष्टेतितृन्प्रत्ययांतः अतोबुद्ध्यवस्थितिमित्यत्रषष्ठ्यभावः तथाभूतएवत्वस्थितौपालनेअधिपरवः यहा
 धिष्ठाताश्रीविष्णुः १५ तमेवब्रह्मरूपेणज्ञातंनमस्करोति यस्मिन्निति पतंतिअकस्मादुद्भवंति विश्वस्यभवोयस्मात् एकमरवंड
 म् आद्यमनादिम् १६ सकामभजनादपिमोक्षमाशासानआह हेभगवन् पुरुषार्थः परमानंदः सएवमूर्तिर्यस्य तस्य तवपादप-
 द्ममाशिषोराज्यादेःसकाशात् सत्याआशीः परमार्थफलनिश्चितम् कस्यतथातेनप्रकारेणत्वमेवपुरुषार्थइत्येवंनिष्कामतयाअ-
 न्वनुभजतः यद्यप्येवंतथाऽपि हेआर्यस्वामिन् दीनान्सकामानपि अस्मान् भगवान् परिपातिसंसारमयात् रक्षत्येव यतःअनु-
 ग्रहेहिताचरणेकातरः परवशः यथानवप्रसूतावाश्राधेनुर्वत्संक्षीरंपाययतिवृकादिभ्योरक्षतितद्वत् १७ १८ ७ ७

व्यवसितं संकल्पितम् १९ तत्प्रयच्छामीत्युक्तं किंतु दित्यपेक्षायामाह नान्यैरिति सार्द्धं द्वाभ्याम् हेमद्र ध्रुवाक्षितिर्निवासोयस्मिन्
 आहितमर्पितम् २० धान्याक्रमणाय भ्राम्यमाणानां पशूनां बंधनस्तंभो मेदीतस्यां बलीवर्दसमूहवत् अवांतरकल्पवासिनां परस्ताद-
 पिस्थ्यास्तु लोकत्रयनाशोऽप्यनश्वरम् धर्मो गत्यादयो न क्षत्ररूपाः वनौकसः सप्तर्षयः यत्प्रदक्षिणीकृत्य भ्रमंतश्चरन्ति २१ एतच्चरा-
 ज्यानंतरं भविष्यतीत्याह प्रस्थित इति तुभ्यं पृथ्वीं दत्त्वा वनं प्रस्थिते भावेक्तः वनं प्रति दीर्घगमने कृते सति रक्षितारक्षिष्यसि २२

श्रीभगवानुवाच वेदाहं ते व्यवसितं हृदि राजन्य बालक तत्प्रयच्छामीमद्रते दुरापमपि सुव-
 त १९ नान्यैरधिष्ठितं मद्रयेद्वा जिष्णुध्रुवाक्षिति यत्र ग्रहक्षताराणां ज्योतिषां च क्रमाहितम् २०
 मेढ्यांगो चक्रवल्स्यास्तु परस्तात्कल्पवासिनाम् धर्मोऽग्निः कश्यपः शक्रो मुनयो ये वनौकसः
 चरन्ति दक्षिणीकृत्य भ्रमंतो यत्स तारकाः २१ प्रस्थिते तु वनं पित्रा दत्त्वा गां धर्मसंश्रयः षट्त्रिं-
 शद्वर्षसाहस्रं रक्षितामंडलं भुवः २२ त्वत्प्रातर्द्युत्तमे नक्षत्रे मृगयायां तु तन्मनाः अन्वेषती वनं या-
 तां दावाग्निं सा प्रवेक्ष्यति २३ इक्ष्वा मां यज्ञो हृदयं यज्ञैः पुष्कलदक्षिणैः भुक्त्वा चेहाशिषः सत्या-
 अंतो मां संस्मरिष्यसि २४ ततो गता सिमलस्थानं सर्वलोकं नमस्कृतम् उपरिष्ठाद्विषम्यस्त्वयतो
 नावर्त्तते गतः २५ मैत्रेय उवाच इत्यर्चितः स भगवान् अतिदिश्यात्मानः पदम् बाल-
 स्य पश्यतो धामस्वमगाद्गुरुध्वजः २६ सोऽपि संकल्पजं विष्णोः पादसेवोपसादितम् प्रा-
 प्य संकल्पनिर्वाणं नातिप्रीतोऽभ्यगात्पुरम् २७ विदुर उवाच सुदुर्लभं यत्पूरुषं पदं हरे-
 र्माया विनस्तच्चरणार्चनाजितम् लब्ध्वाऽप्यसिद्ध्यर्थं मि वै कजन्मना कथं स्वमात्मानं मन्यतां यो वितु २८
 मैत्रेय उवाच मातुः सपत्न्या वाग्वाणौ हृदि विद्धस्तुतान् स्मरन् नैच्छन् मुक्तिपते मुक्तिं तस्मात्तापमुपैयिवान्

२९ त्वया असंकल्पितमपि मद्रक्तस्य तव द्रोहादेवं भविष्यतीत्याह त्वत्प्रातरीति सा सरुचिः दावाग्निं प्रवेक्ष्यति २३ किंच इक्ष्वा मां य-
 ज्ञो हृदयं प्रियामूर्तिर्यस्य तम् २४ यतः स्थानात् २५ अतिदिश्य दत्त्वा २६ संकल्पजं मनोरथं पादसेवया प्रापितं संकल्पस्य निर्वाणं समाप्ति
 र्यस्मात् २७ माया विनः सकामस्य यत्सुदुर्लभं हरेः पदं तदेकै नैव जन्मना लब्ध्वाऽपि स्वमात्मानं मनः असिद्ध्यर्थं मप्राप्तमनोरथमिव कथममन्य-
 तपुरुषार्थविदपि २८ २९

तापमेवाह समाधिनेतिसाद्वैः षड्विः नैकेअनेकेभवायस्मिन् बहुजन्माभ्यस्तेनेत्यर्थः प्रणामस्तुत्यादिसमये गरुडाधिरूढस्यहरेः पादच्छा
यायांस्थितमात्मानंस्मरन्नाह छायामुपेत्येति एथङ्गतिः भेददृष्टिः सन् हाकष्टमितिभावः ३० अनात्म्यमात्मशून्यत्वमज्ञत्वंभव-
च्छेत्तुः यदंतवत्तदयाचेयाचितवानस्मि ३१ अज्ञत्वेकारणं संभावयति मतिरिति पतद्भिर्मदपेक्षयाअधःप्राप्तुवद्भिः अतएवासहन-
शीलैः नाधुनाऽप्यवमानंतेइत्यादिसत्यमपि नारदस्यवचोयोगृहीतवानस्मितस्यमेमतिर्विदूषिता ३२ किंच देवीमिति प्रसक्तः
स्वप्नानिवपश्यन् द्वितीयेअसत्यपिभ्रातैवभ्रातृव्यः शत्रुरिति दृष्ट्याहद्रुजाहृदयशोकेनतप्येतापमनुभवामि ३३ किंच मयाप्रसा

ध्रुवउवाच समाधिना नैकभवेनयत्पदंविदुः सनंदादयर्ध्वरेतसः मासैरहं षड्विरमुष्यपादयोश्छा
यामुपेत्यापगतः एथङ्गतिः ३० अहोवृत्तममानात्म्यमंदभाग्यस्यपश्यत भवच्छिदः पादमूलग-
त्वायाचेयदंतवत् ३१ मतिर्विदूषितादेवैः पतद्भिरसहिष्णुभिः योनारदवचस्तथ्यनाग्राहिषमस-
त्तमः ३२ देवीमायामुपाश्रित्यप्रसक्तइवभिन्नहृक् तप्येद्वितीयेप्यसतिभ्रातृभ्रातृव्यहृद्रुजा ३३
मयेतत्प्रार्थितंव्यर्थंचिकित्सेवगतायुषि प्रसाद्यजुर्गदात्मानंतपसादुः प्रसादनम् ३४ भवच्छिद-
मयाचेहभवंभाग्यविवर्जितः स्वाराज्ययच्छतोमोद्व्यान्मानोमेभिक्षितोवत् ईश्वरात्क्षीणपुण्येन
फलीकारानिवाधनः ३५ मैत्रेयउवाच नवैमुकुंदस्यपदारविंदयोरजोजुषस्तोतभवाद्दृशा-
जनाः वाञ्छितितद्दास्यमृतेयमात्मनोयदृच्छयालब्धमनः समृद्धयः ३६ आकर्ण्योत्पजमायातसंप-
रेत्ययथागतम् राजानश्चहृधेभद्रमभद्रस्यकुतोमम ३७

द्ययत्प्रार्थितंतद्व्यर्थंप्रार्थितमाह भवच्छिदमिति ३४

एतदेवसदृशंतमाह स्वाराज्यंनिजानंदंप्रयच्छतः सकाशादभिमानः क्षीणपुण्येनमयाभिक्षितः याचितः क्षीणेनपुण्येनेतिवादृशं
तएवसंबंधः यथाऽधनः ईश्वराच्चक्रवर्तिनः फलीकारान् सतुषतंडुलकणान् याचतेतद्वत् ३५ एवंनिस्पृहत्वंतस्ययुक्तमित्याह त
स्यदास्यंविनाअन्यमर्थमात्मनोनैववाञ्छति यदृच्छयेवलब्धेनमनसः समृद्धिर्येषांते ३६ प्रसक्तमाह आकर्ण्येति संपरेत्य-
मृत्वा आगतमाकर्ण्ययथातथानश्चहृधेविश्वासंनचकार अभद्रस्यममभद्रंकुतइतिमत्वा ३७

एष्यत्यचिरतइतिदेवर्षेर्वाक्यंश्रद्धाय ३८ ब्राह्मणादिभिः पर्यस्तः परिवृतः ३९ ४० अस्म्यराज्ञोमहिष्योमध्येउत्तमंनिधायएकामेव
शिविकांनरविमानमारुह्य ४१ उपवनस्याभ्याशेसमीपे ४२ विष्वक्सेनांघ्रिसंस्पर्शेनहतमशेषमघंबंधनंचयस्य ४३ जातउद्वा

श्रद्धायवाक्यंदेवर्षेर्हर्षवेगेनधर्षितः वार्त्ताहर्त्तुरतिप्रीतोहारंप्रादान्महाधनम् ३८ सदश्वंरथमारु
ह्यकर्त्तस्वरपरिष्कृतम् ब्राह्मणैःकुलवृद्धैश्चपर्यस्तोऽमात्यबंधुभिः ३९ शरवदुंदुभिनादेनब्र-
ह्मघोषेणवेणुभिः निश्चक्रामपुरात्तूणमात्मजाभीक्ष्णोत्सुकः ४० सूनीतिःसकृच्चैश्चास्यमहि-
ष्योरुक्मभूषिते आरुह्यशिविकांसार्धमुत्तमेनाभिजग्मतुः ४१ तदृष्ट्वापवनाभ्याशआयातंतरसार
थात् अवरुह्यनूपस्तूणमासाद्यप्रेमविह्वलः ४२ परिरेभेऽगजंदोभ्यांदोर्घोत्कंठमनाःश्वसनं विष्व
क्सेनांघ्रिसंस्पर्शहतोशेषाघबंधनम् ४३ अथाजिघ्रन्मुहुर्मूर्ध्निशीतैर्नयनवारिभिः स्नापयामासत
नयंजातोहाममनोरथः ४४ अभिवंद्यपितुःपादावाशीर्भिरश्वाभिमंत्रितः ननाममातरशीष्णोसत्कृ
तःसज्जनोग्रणीः ४५ सकृच्चिस्तंसमुत्थाप्यपादावनतमर्भकम् परिष्वज्याहजीवेतिबाष्पगद्गद-
यागिरा ४६ यस्यप्रसन्नोभगवानुगुणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः तस्मैनमंतिभूतानिनिम्नमापइवस्वयम्
४७ उत्तमश्चध्रुवश्चोभावन्योऽन्यप्रेमविह्वलो अंगसंगादुत्पुलकावरत्रौघंमुहुरुहतुः ४८ सू-
नीतिरस्यजननीप्राणेभ्योऽपिप्रियंस्तुतम् उपगुह्यजहावाग्धंतदगस्पर्शनिर्वृता ४९ पयस्त-
नाभ्यासकस्त्रावनेत्रजैःसलिलैःशिवैः तदाभिषिच्यमानाभ्यांवीरवीरसुवोमुहुः ५०

मोमहान्मनोरथो

यस्य ४४ अभिमंत्रितः पितुराशीर्भिः सहतेनकृतसंभाषणः ४५ ४६ सकृच्याःप्रीतिर्नासंभाविताइत्याह यस्येति नमंति अनुस-
रंति आपोयथास्वयमेवनिम्नदेशमवतरंति ४७ ऊहतुः दधतुः ४८ ४९ हेवीर वीरसुवोध्रुवमातुः अभिषिच्यमानाभ्यांपयस्तदासु

स्त्राव ५०

चिरंनष्टः दर्शनमप्राप्तः रक्षितारक्षिष्यति ५१ ५२ एवमिति व्यवहितं पित्राद्युपलालनं परामृश्यते ५३ पुरं वर्णयति तत्र तत्रेति चतुर्भिः
सर्वदैः फलमंजरीयुक्तैः पूगानां पोतैर्बालवृक्षैः तद्दिधैः सर्वदैरुपस्कृतं प्रतिहारमित्युत्तरेणान्वयः ५४ चूतपल्लवाश्च वासांसि च स्रज-
श्च मुक्तादामानि च तेषां विशिष्टं लंबनमस्ति येषु कुंभेषु ५५ गोपुरैरगारैश्च शातकुंभाः परिच्छेदाः परिकरा येषु विमानानामिव शिखरैर्घु-

तां शशं सुनरा राज्ञीं दिक्ष्याते पुत्र आर्तिहा प्रतिलब्धश्चिरं नष्टो रक्षितामंडलं भुवः ५१ अभ्यर्चित-
स्त्वयानूनं भगवानुपणतात्तिहा यदनुत्थ्यायिनो वीरामृत्युजिग्युः सुदुर्जयम् ५२ लाल्यमानं ज-
नैरेवं ध्रुवं सभ्रातरं नृपः आरोप्य करिणीं हृष्टः स्तुयमानो विशत्पुरम् ५३ तत्र तत्रोपसंकुप्ते लसन्
मकरतोरणैः सर्वदैः कदलीस्तम्भैः पूगपोतैश्च तद्दिधैः ५४ चूतपल्लववासं स्रजमुक्तादामविलंबि-
भिः उपस्कृतं प्रतिहारमपां कुंभैः सदीपकैः ५५ प्राकारैर्गोपुरैर्गारैः शातकुंभपरिच्छेदैः सर्वतो लं-
कृतं श्रीमत् विमानशिखरघुभिः ५६ मृष्टचत्वररथ्यादृमार्गं च दनचर्चितम् लाजाः क्षतैः पुष्पफ-
लैस्तंडलैर्बालिभिर्युतम् ५७ ध्रुवाय पथि दृष्टाय तत्र तत्र पुरस्त्रियः सिद्धार्थो क्षतदध्यं बुद्ध्वा पुष्पफ-
लानि च ५८ उपजहुः प्रयुजानां वात्सल्यादा शिषः सतीः शृण्वन्त तद्दलुर्गीतानि प्राविशद्भवनं पि-
तुः ५९ महामणिवातिमयैः सतस्मिन् भवनोत्तमे लालितो नितरां पित्रान्यवसद्दिवि देववत् ६०
पथः फेननिभाः शय्यादां तारुक्मपरिच्छेदाः आसनानि महाहाणियत्रोक्ता उपस्कराः ६१ यत्र-
स्फटिककुड्येषु महामारकतेषु च मणिप्रदीपा आभातिललनारत्नसंयुताः ६२ उद्यानानि चर-
म्याणि विचित्रैरमरद्रुमैः कुजैर्दिहंगमिथुनैर्गायन्मत्तमधुव्रतैः ६३ वाप्यो विडूयसोपानाः पद्मात्पल-
कुमुदतीः हंसकारंडवकुलैर्जुष्टाश्चक्रावहसारसैः ६४

तिर्येषाम् ५६ चत्वरमंगणम् रथ्यामहामार्गः अदृउ-

चस्योपरि निर्मिता भूमिका मार्गोऽवांतरः मृष्टाः संमार्जिताश्चत्वरदयो यस्मिन् ५७ सिद्धार्थः श्वेतसर्पपः अक्षतायवाः ५८ उप-
जहुः व्यकिरन्सतीः सत्यः ५९ ६० यत्र भवनोत्तमे ६१ ६२ ६३ कुमुत् कुमुदम् पद्मादिमत्स्योवाप्यः ६४ ६५ ६६

६५ ऊढवयसंप्राप्तयौवनम् अनुरक्ताः प्रजायस्मिन् ६६ प्रवयसंवृद्धम् ६७ इतिचतुर्थेटीकायांनवमोऽध्यायः ९ दशमे
 भ्रातृहंतृणांयक्षाणामकरोद्धम् एकएवालकांगत्वातस्यविक्रमउच्यते १ १ योषितारत्नमिवातिमनोहरम् कन्यारत्नमितिवा २
 यक्षेणाद्रौहिमवतिहतः आज्ञावितिपादेयुद्धेअस्यगतिंगतामृतेत्यर्थः ३ कोपामर्षशर्चांदैव्यंतेनार्पितोव्यासः जैत्रंजयहेतुम् पु

उत्तानपादोराजर्षिः प्रभावंतनयस्यतम् श्रुत्वाहस्वाद्भुततमंप्रपेदेविस्मयंपरम् ६५ वीक्ष्योढवय
 संतंचप्रकृतीनांचसंमतम् अनुरक्तप्रजराजाधुवंचकेशुवःपतिम् ६६ आत्मानंचप्रवयसमा
 कलय्यविशांपतिः वनंविरेक्तः प्रातिष्ठद्विमृशन्नात्मनोगातिम् ६७ इतिश्रीभागवतेमहापु
 राणेचतुर्थस्कंधेनवमोऽध्यायः ९ मैत्रेयउवाच प्रजापतेर्दहितरंशिशरमारस्यवैधु
 वः उपयैमैभ्रमिनामतत्कृतौकल्पवत्सरो १ इलायामपिभार्यायांवायोःपुत्र्यामहाबलः पुत्रमुत्क
 लनामानंयोषिद्रत्नमजीजूनत् २ उत्तमस्त्वकृतौद्वाहोभृग्यायांबलायसा हतःपुण्यजनेनाद्रौत-
 न्मातास्यगतिंगता ३ ध्रुवाभ्रातृवधंश्रुत्वाकोपामर्षशर्चापितः जैत्रंस्यंदनमास्थायगतःपुण्यजनाल
 यम् ४ गत्वोदीचींदिशंरजारुद्रानुचरसेविताम् ददर्शोहिमवद्रौण्यापुर्णगुह्यकसंकुलाम् ५ दध्मौ-
 शंखंरुद्रहृद्वाहःखंदिशश्चानुनादयन् येनोद्दिग्दृशःक्षत्तरूपदेव्योऽब्रसभृशम् ६ ततोनिष्क्रम्यबालिनउ
 पदेवमहाभटाः असहतस्तनिनादमभिपेतुरुदायुधाः ७ सतानापतूतोवीरउग्रधन्वामहारयः एकैकंयु
 गपत्सर्वानहनृवाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ तैवललाटलग्नैस्तेरिपुभिःसर्वएवहि मत्वानिरस्तमात्मानमाश
 सन्कर्मतस्यतत् ९

पुण्यजनालयमलकाम् ४ रुद्रानुचराभूतादयः ५ दध्मौवादितवान् येनशंखवादनेन हेक्षत्तःउपदे-
 व्योयक्षस्त्रियः ६ ७ एकैकंत्रिभिस्त्रिभिरित्येवंसर्वान्चयोदशायुतानियक्षान् युगपदहनृजघान ८ निरस्तंपराजितम् तस्यध्रुव
 स्यतत्कर्मआशंसन्तुष्टुः ९

तेऽपितत्कर्मासहमानाअमुमविध्यन् द्विगुणंयथाभवत्येवंषड्विःप्रतिकर्तुमिच्छंतः १० चित्रवाजैःविचित्रपक्षैः ११ १२ धारासपातन-
नोगिरिरिवनैवाद्दृश्यत १३ सूर्यतुल्यः १४ यातुधानेषुराक्षसेषुजयकाशिषुजितंजितमिति जयप्रकाशकेषुसत्सु १५ १६ व्यधम-
त्संचूर्णयामास वर्माणिकवच्चानि १७ शिरःप्रमुखैरेरास्तृताः प्रकीर्णारेजुरितिद्वयोरन्वयः १८ १९ प्रायःबाहुल्येनविह्वणाःसंछि-

तेऽपिचामुममृष्यंतःपादस्पर्शमिवोरगाः शनैरविध्यन्युगपत्तद्विगुणंप्रचिकीर्षवः १० ततःपरिघ-
निस्त्रिंशैःप्रासशूलपरश्वधैः शक्त्यष्टिभिर्मृशंडीभिश्चित्रवाजैःशरैरपि ११ अश्ववर्षनप्रकुपि-
ताःसरथंसहसारेथिम् इच्छंतस्तत्प्रतीकर्तुमयुतानित्रयोदश १२ औत्तानपादिःसतदोशस्त्रव-
र्षेणभूरिणा नउपाद्दृश्यत्च्छन्नआसारेणयथागिरिः १३ हाहाकारस्तदैवासीत्सिन्दूनांदिविपश्य-
ताम् हतोऽयंमानवःसूर्योमग्नःपुण्यजनाणवे १४ नदत्सूर्यातुधानेषुजयकाशिष्वयामृधे उदति-
ष्ठद्रथस्तेस्यनीहारादिवभास्करः १५ धनुर्विस्फूर्जयन्दिव्यंदिषतांरेवदमुद्बहन् अस्त्रोघंव्यधम-
द्वाणैर्घनानीकमिवानिलः १६ तस्यतेचापनिमुक्ताभित्वावर्माणिरक्षसाम् कोयानाविविश्रुस्ति-
ग्मागिरीनशनयोयथा १७ मल्लैःसंछिद्यमानानाशिरोभिश्चारुकुण्डलैः उरुभिर्हैमतालामैर्दो-
र्भिर्वलयवल्गुभिः १८ हारकेयूरमुकुटैरुष्णीषैश्चमहाधनैः आस्तृतास्तारणभुवैरेजुर्वीरमनो-
हराः १९ हतोवशिष्टादतरेरणजिराद्रक्षोगणाः क्षत्रियवर्यसायकैः प्रायोविह्वणावयवाविदु-
द्रुमैर्मृगैर्द्रविक्कीडितयूथपादव २० अपश्यमानःसतदाततायिनमहामृधेकंचनमानवोत्तमः पुरीं
दिहक्षन्नापिनाविशद्विषानमायिनांवेदचिकीर्षितंजनः २१ इतिब्रुवंश्चित्ररथःस्वसारथियत्तःपरेषां
प्रतियोगशंकितः श्रुत्वावशब्दजलधोरिवेरितंनभस्वतोदिक्षरजोऽन्वदृश्यत २२

न्नाःअवयवायेषाम् २०

आततायिनंशस्त्रपाणिम् २१ इतिब्रुवन्नित्यत्रापिनमायिनामित्यादेरनुषंगः चित्ररथोध्रुवः यत्तः यत्नवान् प्रतियोगः पुनरु-
द्योगः तस्माच्छंकितः नभस्वतोवायोर्हतोः २२

विस्फुरत्यस्तडितोयस्मिन् तेनत्रासयंतः स्तनयितुवोऽशनयोयस्मिन् २३ ववृषुः निपेतुरित्यर्थः नसृजतिशरीरमित्यसृगिहृल्लेषा
 दिदसः पुंस्त्वमार्षम् मैदांसिअस्याग्रतोनिपेतुः २४ साशमवर्षिणः अशमसहितंयद्वर्षतदंतः २५ अशनिवनिश्वासोयेषाम्
 २६ २७ त्रासनानिभयंकराणि तिग्माक्रूरागतिः प्रवृत्तिर्येषाम् अस्तरराक्षसादिशब्दैरदूरांतरत्वेनयक्षाएवोच्यंते २८ तस्य

क्षणेनाच्छादितंव्योमघनानीकेनसर्वतः विस्फुरत्तडितादिक्षत्रासयन्स्तनयितुना २३ ववृ
 षुरुधिरोघासृक्पूयविण्मूत्रमेदसः निपेतुर्गगनादस्यकबधान्यग्रतोऽनघ २४ ततःखेदश्यत-
 गिरिर्निपेतुःसर्वतोदिशम् गदापरिघनिस्त्रिशामुशलाःसाशमवर्षिणः २५ अहयोऽशनिनिश्वा
 सावमंतोऽग्निरुषाऽक्षिभिः अभिधावनृगजामत्ताःसिंहाव्याघ्राश्चयूथशः २६ समुद्रऊर्मि-
 भिर्भीमःप्लावयन्सर्वतोभुवम् आससादमहाह्लादःकल्पातद्वपुषीषणः २७ एवंविधान्यने
 कानित्रासनान्यमनस्विनाम् ससृजुस्तिग्मगतयेआसुर्यामाययाऽसुराः२८ ध्रुवेप्रयुक्तामसु
 रैस्तामायामतिदुस्तराम् निशम्यतस्यमून्यःशमाशंसन्समागताः २९ मूनयऊचः
 औत्तानपादभगवास्तवशाद्दधन्वादेवःक्षिणोत्ववनतात्तिहरोविपक्षान् यन्नामधेयमभिधाय
 निशम्यचान्दालोकोऽजसातरतिदुस्तरमंगमृत्युम् ३० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ
 स्कंधेदशमोऽध्यायः १० मैत्रेयेउवाच निशम्यगदतोमेवमुषीणांधनुषिध्रुवःसंदधेऽ
 स्त्रमुपस्पृश्ययन्नारायणनिर्मितम् १ संधीयमानएतस्मिन्मायागुह्यकनिर्मिताः क्षिप्रविने-
 शर्विदुरक्लेशज्ञानोदयेयथा २

शंकल्याणमाशंसन् प्रार्थितवंतः २९ तवविपक्षान्शत्रून्नाशयतु अहसाक्षात् अंज
 सासुरवेनेवमृत्युंतरति ३० इतिचतुर्थेटीकायांदशमोऽध्यायः १० एकादशेतुयक्षाणांक्षयंदृष्ट्वाभेनुःस्वयम् आगत्यवारया-
 मासध्रुवंतत्त्वोपदेशतः १ एवंगदतांवचनमुपदेशमिवनिशम्य उपस्पृश्यआचम्य यन्नारायणनिर्मितंनारायणारुचंसंदधे १ क्लेशारागा
 दयोयथा २

किंच तस्यार्षास्त्रमृषेर्नारायणात् उद्धृतमस्त्रप्रयुजतः संदधतः सतः सुवर्णप्रयाः पुरवाः मूलप्रान्तायेषाम् कलहंसानां वासांसि पक्षायेषाम् शराविनिःसृता इति द्रष्टव्यं उपरिष्ठाच्छिलीमुखग्रहणात् ३ प्रधने युद्धे उन्नद्धाः उच्छ्रिताः फणायेषां ते सर्पाः ४ एषत्कैर्बाणैर्निकृता बाह्वादयो येषां तान् परलोकं निनाय कथं भूतम् उर्ध्वरेतसः संन्यासिनोऽर्कमंडलं निर्भिद्य यं व्रजं तितम् ५ तान् अनागसो निरपराधान्

तस्यार्षास्त्रधनुषि प्रयुजतः सुवर्णपुरवाः कलहंसवाससः विनिःसृतानि विविश हृदि षड्दलयथावनं भीमरवाः शिरवाडिनः ३ तैस्तिग्मधारैः प्रधने शिलीमुखै रितस्तूतः पुण्यजना उपद्रुताः तमभ्यधावनुकुपिता उदायुधाः सुवर्णमुन्नद्धफणा इवाहयः ४ सतान् एषत्कै रभिधावतो मृधेर्निकृता बाहू शिरोधरोदरान् निनाय लोकं परमर्कमंडलं व्रजं तित निर्भिद्य यमूर्ध्वरेतसः ५ तान् हन्यमानान् निर्वीक्ष्य गुह्यकाननागसैश्चित्ररथेन भूरिशः औत्तानपादिं रूपयापितो महो मनुजगादोपगतः सहर्षिभिः ६ मनु रूवाच अलं वत्सातिरोषेण तमोदारेण पाप्मना येन पुण्यजनानेता नवधीस्त्वमनागसः ७ नास्मत्कुलोचितं तात कर्म तत्सिद्धिर्गर्हितम् वधो यदुपदेवानामारब्धस्तेऽकृतै न साम् ८ नन्वेकस्यापराधेन प्रसंगाद्बहवो हताः भ्रातृवधाभितसे न त्वयांगभ्रातृवत्सल ९ नायं मार्गो हि साधुनां हृषीकेशानुवर्तिनाम् यदात्मानं परागृह्य पशुवद्भूतवैशसम् १० सर्वभूतात्मभावेन भूतावासं हरिर्भवान् आराध्यापदुराराध्य विष्णोस्तत्परमं पदम् ११ सत्त्वं हरिं नुध्यातस्तत्पुंसामपि संमतः कथं त्ववद्यं कृतवाननुशिर्क्षन्सतां व्रतम् १२

६ तमसो नरकस्य द्वारेण येन रोषेण ७ ८ ननु मद्भ्रातृहंतारः कथमकृतै न सोऽत आह नन्वि-
ति ९ सत्यप्यपराधे च तवैतदुचितं न भवतीत्याह नायमिति परागृह्य परागभूतं देहमात्मानं गृहीत्वा पशवो यथा देहाभिमानादन्यो-
ऽन्यं घ्नंति तथा भूतानां वैशसं हिंसेति यत् १० त्वंच बाल्ये साधुः सन्निदानीं कथमन्यथा कृतवानित्याह सर्वभूतात्मभावेनेति द्वाभ्या-
म् ११ अनुध्यातः हरेः हृदि स्थितः ज्ञातो वा तत्पुंसां हरिदासानामपि साधुत्वेन मतः १२ ७ ७ ७

सतां व्रतमेवाह महत्कृतितितिक्षयानीचेपुकरुणयासमेषु मेच्या अखिलेपुजंतुपुसमत्वेन च १३ ततः कृतार्थो भवतीत्याह संप्रसन्नेषु
 णोर्विमुक्तोः तएव तत् कार्येण जीवेन लिंगशरीरेण निर्मुक्तः सन् निर्वाणं सरवात्मकं ब्रह्म प्राप्नोति १४ आतृहंतृत्वमंगीकृत्योक्तमि-
 दानीं तु नात्मनो भ्रातृपुत्रादिसंबन्धः न चान्योऽन्यं हंतृत्वादिकमपीत्याह भूतैरिति दशभिः भूतैः पंचभिरारब्धेर्देहाद्याकारेण परि-
 णतैर्योषित्पुरुषश्चेति प्रसिद्धिः तयोर्व्यवायान्मैथुनात् संभूतिरन्ययोर्योषित्पुरुषयोरिह संसारो भवति १५ एवं तावत्सर्गः प्रवर्त्तते
 एवं पालकाकारेण परिणतैर्भूतैरवस्थितिः हंतृदेहाकारपरिणतैः संयमः स च परमात्मनो मायया गुणानां व्यतिकरान्न तु स्वतः १६

तितिक्षया करुणया मैत्र्या चारिवलजंतुषु समत्वेन च सर्वात्मा भगवान् संप्रसीदति १३ संप्रसन्ने
 भगवति पुरुषः प्राकृते गुणैः विमुक्तो जीवि निर्मुक्तो ब्रह्म निर्वाणमृच्छति १४ भूतैः पंचभिरारब्धे
 योषित्पुरुष एव हि तयोर्व्यवायात् संभूतियोषित्पुरुषयोरिह १५ एवं प्रवर्त्तते सर्गः स्थितिः संयम-
 एव च गुणव्यतिकराद्वा जनमायया परमात्मनः १६ निमित्तमात्रं तत्रासीन्निर्गुणः पुरुषर्षभः
 व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र प्रेम तिलो हवत् १७ सर्वान्वितं भगवान् कालशक्त्या गुणप्रवाहेण
 विभक्तवीर्यः करोत्यक्तं वनिहृत्य हंता चेष्टा विभूम्नः खलु दुर्विभाच्या १८

ननु जडानां देहानां गुणा
 नां वाक्यं सर्गादिहेतुत्वं तत्राह निमित्तमात्रं पुरुषर्षभ इति श्वरः यत्र यस्मिन् निमित्ते सति कार्यकारणात्मकं विश्वं भवति परिवर्त्तते
 यथा अयस्कान्ते निमित्ते सति लोहं प्रवर्त्तते तद्वत् १७ ननु स चेन्निमित्तं तद्वत् तस्या विशेषाद्युगपदेव सर्गादित्रयं भवेत् अत आह
 सर्वान्विति कालशक्त्या क्रमेण गुणानां प्रवाहः शोभते न विभक्तं सृष्ट्यादिविषयवीर्यशक्तियस्य ननु कालोऽपि गुणाने-
 गुणपदेन शोभयत तत्राह चेष्टा कालशक्तिः दुर्विभाच्या अचिंत्या १८

ननुपित्रादिः सृजातपालयातराजादः निहंतचचारादः नत्वाश्वरस्तत्राह सइति जननापित्रादिनाजिनपुत्रादिजनयन्मादहृत् जतक
रादिकंतन्मृत्युहेतुनामारयन्नंतकरः स्वयंतु अनंतोऽनादिश्च अव्ययोऽक्षीणशक्तिश्च अयंभावः पित्रादयोऽन्यतउत्पत्त्यादिमंतोनस्वा
तंत्र्येणकारणकिंत्वीश्वरएवतन्नियंतासर्वकारणमिति १९ नचैवंकुर्वतोऽपिवैषम्यप्रसक्तिः पक्षपाताभावादित्याशंक्याह द्वाभ्याम्
नवाइति मृत्युरूपस्यसमंयथाभवतितथाप्रजाः कर्मभूताविशतः तस्यसाम्येऽपिभूतेषुफलवैषम्यंतत्कर्मवशादितिसदृशातमाह
तंधावंतमनुअनीशाः कर्माधीनाभूतसंघाः धावंति अनिलंधावंतमनुरजांसीव तत्रयथारजसांतमः प्रकाशजलाभ्यादिप्रवेशेऽपि
नानिलस्यवैषम्यमेवमीश्वरस्यापीतिभावः २० अपचयमकालमृत्युम् उपचयंकालमृत्योरपिरक्षाम् यद्वा अपचयंमशकादौउप-

सोऽनंतोऽतकरः कालोऽनादिरादिकृदव्ययः जनंजनेनजनयन्मारयन्मृत्युनांतकम् १९ नवैस्वप-
क्षोऽस्यविपक्षएववापरस्यमृत्योर्विशतः समंप्रजाः तंधावमानेमनुधावंत्यनीशायथारजास्यनिलंभू-
तसंघाः २० आयुषोऽपचयंजंतोस्तथैवोपचयंविभुः उभाभ्यांरहितः स्वस्थोदुःस्थस्यविदधात्य-
सौ २१ केचित्कर्मवदंत्येनंस्वभावमपरेनृप एकेकालंपरेदैवंपुंसः काममुतापरे २२ अव्यक्त-
स्याप्रमेयस्यनानाशक्त्युदयस्यच नवैचिकीर्षितंतातकोवेदाथस्वसंभवम् २३

चयंदेवादौस्वस्थत्वात् उपचयापचयाभ्यांरहितोऽसौविभुः दुःस्थस्यकर्माधीनस्यविदधाति २१ एवंभूतश्चेश्वरः सर्ववादिसंम-
तः विवादस्तनाममात्रइत्याह केचिदितिपुंसः कामंवात्स्यायनादयः श्रुतिश्चकामोऽकार्षात्कामः करोतिकामः कर्त्ता कामः कार-
यितेत्यादिना २२ ननुकर्मादीनांजडत्वादिनास्वरूपतोऽपिभिन्नत्वात् कथमैकमत्यंतत्राह अव्यक्तस्यातएवाप्रमेयस्यतथाऽपि-
सत्त्वेहेतुः नानाशक्तीनामहदादीनामुदयोयस्मात् चिकीर्षितमेवतावत्कोपिनवेद अथस्वस्यसंभवोयस्मात्तमीश्वरंकोवेद न
कोऽपिअद्देतिपाठेसाक्षात् अतस्तत्त्वज्ञानाभावाद्द्विशेषांशेविवादइत्यर्थः तथाचश्रुतिः कोअद्देवेदकइहप्रबोचत्कुतआजा-
ताकुतइयंविस्मृतिः अर्वाग्देवाअस्यविसर्जनेनाथाकोवेदयतआवभूवेत्यादि २३ ७ ७ ७

ईश्वरवादस्य प्रकृतोपयोगमाह नचैतेष्वानुर्हंतारः उक्तमेव हेतुमनुवदति विसर्गादानयोर्मृत्युजन्मनोः यद्वा विसर्गः सृष्टिः आदा-
नसंहारः दैवमीश्वरएव हि कारणम् २४ तथाऽपि निर्लेपतामाह स एवेति २५ अनहंकारत्वे हेतुमाह एष इति २६ सत्यमीश्वरए-
व कर्त्ता तथाऽप्यहंकारादिमयानत्यक्तुं शक्यमिति चेदत आह तमेवेति चतुर्भिः मृत्युमभक्तानां भक्तानां त्वमृतम् उपैहि शरणं गच्छ
तमेवेत्यवधारणे हेतुः यस्मै न सिनासिकायां दामभिर्वस्त्राणावद्वविश्वसृजोऽपि नामभिर्यत्रिताब्दाः संतो बलिं हरति तत्कारितं कर्म

नचैते पुत्रकश्चातुर्हंतारो धनदानुगाः विसर्गादानयोस्तातपुंसो दैव हि कारणम् २४ स एव विश्वं सृज-
ति स एवावतिर्हति च अथापि त्वनहंकारान्नाज्यते गुणकर्मभिः २५ एष भूतानि भूतात्मा भूत-
शो भूतभावः स्वशक्त्या मायया युक्तः सृजत्यतिचपाति च २६ तमेव मृत्युममृततात दैवसेवा
त्मनोपैहि जगत्परायणम् यस्मै बलिं विश्वसृजो हरति गावो यथा वै न सि दामयै त्रिताः २७ यः प-
ंचवर्षे जनेनी त्वं विहाय मोतुः स पत्न्या वचसा भिन्नममा वनगतस्तपसा प्रत्यगक्षमाराध्य लेभे
मूर्ध्नि पदं त्रिलोक्याः २८ तमेन मंगात्मनि मुक्तविग्रहं व्यपाश्रितं निर्गुणमेकमक्षरम् आत्मानम्
न्विच्छ विमुक्त आत्महृदयस्मिन्निदं भेदमसत्प्रतीयते २९ त्वंप्रत्यगात्मनि तदा भगवत्यनंत आ-
नंदमात्र उपसन्न समस्तशक्तौ भक्तिं विधाय परमांशन कैरविद्याग्रंथि विभेत्स्यसि ममाहमिति प्ररू-
ढम् ३० संयच्छोषं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसां परम् श्रुतेन भूय साराजन्नगं देन यथा मयम् ३१ ७

कुर्वतीत्यर्थः २७ तदाराधनं चतवस्रशकमेवेत्याह यः पंचवर्षः स त्वं यमाराध्य त्रिलोक्या मूर्ध्नि पदं स्थानं लेभे लब्धवानसि इदानीं तमेवान्वि-
च्छ अवलोकयेत्युत्तरेणान्वयः प्रत्यंचि अक्षाणियस्मिन् क्रियाविशेषणं वा २८ हरिंध्यायंतं प्रत्याह हे अंगध्रुवमुक्तविरोधे आत्मनि मन-
सि व्यपाश्रितमवस्थितमात्महृदयस्मिन् अयं भेदो यस्मिन् तदिदं भेदमसदेव विश्वं यस्मिन् प्रतीयते २९ तदन्वेषणफलमाह
त्वं तदा अन्वेषणकाल एव ३० उपदेशसारमाह संयच्छेति ह्यभ्यासं प्रतीपं प्रतिफलम् अगदेनौषधेन यथारोगं नियच्छति ३१

येनरोषेणोपसृष्टात् व्याप्तात् ३२ अन्यच्चत्वयाकार्यमित्याह हेलनमितिदाभ्याम् यद्यतः जघिवान् घातितवान् ३३ ३४ ३५ इतिच
तुर्येटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशेधनदेनाभिर्नन्दितः पुरमागतः यज्ञैरिष्वाहरेः स्थानमारुरोहेतिकीर्त्यते १ वैशसादधानि-
वृत्तंज्ञात्वा १ हेक्षत्रियदायादक्षत्रियपुत्र अत्यजः त्यक्तवानसि २ नचवैरस्यकारणमस्तीत्याह नभवानिति अप्ययभावयोः मृत्युजन्म

येनोपसृष्टात्पुरुषाल्लोकउद्भिजतेभृशम् नबुधस्तद्वशंगच्छेदिच्छन्नभूयमात्मनः ३२ हेलनंगिरिश
भ्रातुर्धनदस्यत्वयाकृतम् यज्जघिवान्पुण्यजनान्भ्रातृभ्रानित्यमर्षितः ३३ तंप्रसादयवत्साशरुस
न्नत्याप्रश्रयोक्तिभिः नयावन्महतांतेजः कुलंनोऽभिभविष्यति ३४ एवंस्वायंभुवःपात्रमनुशास्य-
मनुध्रुवम् तेनाभिर्नन्दितः साकमृषिभिः स्वपुरंययौ ३५ इतिश्रीभागवतमहापुराणेचतुर्थस्कन्धे-
एकादशोऽध्यायः ११ मैत्रेयउवाच ध्रुवनिवृत्तंप्रतिबुद्ध्यैवैशसादपेतमन्युभगवानुधनेश्वरः
तत्रागतश्चारणयक्षकिन्नरैः संस्तुयमानोभ्यवदत्कृतांजलिम् १ धनदउवाच भोभोक्षत्रियदा
यादपरितुष्टोऽस्मि तेनघ यस्त्वंपितामहादेशाद्वैरंदुस्त्यजमत्यजः २ नभवानवधीद्यक्षान्नयक्षाभ्रातरंत
व कालएवहिभूतानांप्रभुरप्ययभावयोः ३ अहंत्वमित्यपार्याधीरज्ञानात्पुरुषस्यहि स्वाप्नीवाभा-
त्यतत्स्थानाद्ययाबंधविपर्ययौ ४ तद्गच्छध्रुवमद्रंतेभगवंतमधोऽक्षजम् सर्वभूतात्मभावेनसर्व-
भूतात्मविग्रहम् ५ भजस्वभजनीयांघिमभवायभवच्छिदम् युक्तंविरहितंशक्त्यागुणमय्यात्ममा-
यया ६ वृणीहि कामंनृपयन्मनोगतंमत्तस्त्वमोत्तानपदेविशंकितः यतोवराहोऽबुजनाभपादयोरनं
तरंत्वावयमंगशश्रुम् ७

नोः ३ कथंतर्हि अहंहंतेत्यादिबुद्धिस्तत्राह अहंत्वमिति आभातिप्रकाशतेजायतइत्यर्थः अ-
तद्व्यानात् देहानुसंधानात् ययाधियाबंधः विपर्ययोदुःखादिः ४ तद्गच्छगत्वाचभगवंतंयजस्वेत्युत्तरेणान्वयः सर्वभूतात्मकोवि-
ग्रहोयस्य ५ माययायुक्तंविरहितंसगुणनिर्गुणभेदेन ६ काममसंकोचेन अविशंकितः निर्भयः अनंतरमतिनिकट-
म् ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

सवरायचोदितइत्यनुवादरूपं पृथक्वाक्यम् अतः सवव्रइतितच्छब्दस्यापौनरुक्त्यम् ८ ९ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मसाध्यफलरूपं कर्मफलप्रदं चेत्यर्थः १० सर्वस्य आत्मनि असर्वे सर्वोपाधिविवर्जिते ११ १२ भोगैः ऐश्वर्यादिभिः अभोगैः यज्ञाद्यनुष्ठानैः १३ बहवः सवायागाः संवत्सरावायस्मिन् तं कालं त्रिवर्गसाधकं नीत्वा अविचलानि संयतानीं द्रियाण्यस्य १४ इदं देहादिभगवन्मायया आत्मनि स्वस्मिन् रचितं मन्यमानः अत्राविद्यासृष्टिं दृष्टं तयति अविद्यारचितमिति १५ आत्मादेहः आत्मादिमायिकमपि पु

मैत्रेय उवाच सराजराजेन वरायचोदितो ध्रुवो महाभाग वतो महामतिः हरौ सवव्रेऽचलितां स्मृतिं ययातरत्ययत्नेन दुरत्ययं तमः ८ तस्य प्रीतिर्न मनसा तां दत्वेऽविडां सतः पश्यतोऽतर्द्धे सोऽपि स्वपुरं प्रत्यपद्यत ९ अथायजत यज्ञेशं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मकर्मफलप्रदम् १० सर्वात्मन्यच्युतेऽसर्वे तीव्रीणां भक्तिमुद्बुधन् देदृशात्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विष्णुम् ११ तमे वंशीलसंपन्नं ब्रह्मण्यं दीनवत्सलम् गोप्तारं धर्मसेतुनां मे निरेपितरं प्रजाः १२ षट्त्रिंशद्वर्षसो हस्त्रं शशासक्षितिमंडलम् भोगैः पुण्यक्षयं कुर्वन् भोगैरशक्तमक्षयम् १३ एवं बहुसंवकालं महात्मा विचलैर्द्रियः त्रिवर्गोपाधिकं नीत्वा पुत्रायादान् नृपासनम् १४ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मनि अविद्यारचितं स्वप्नगंधर्वनगरौपम् १५ आत्मा रज्यपत्यसुहृदो बलमृद्भूकोशमतः पुरं परि विहारं भुवश्चरम्याः भूमंडलं जलधिमेखलमाकलय्य कालोपसृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् १६ तस्यां विशद्भूकरणः शिववार्विगाह्यबध्वासुनं जितमरुन्मनसा हृताक्षः स्थूलदधारभगवत्प्रतिरूप एतद्ध्यायस्तदव्यवहितो व्यसृजत्समाधौ १७

नः कालेनोपसृष्टमनित्यमाकलय्य विचिंत्य विशालां बदरिकाश्रमम् १६ तत्र तत्कृतमशंगयोगमाह तस्यां शिवं वाऽउदकं विगाह्य प्रविश्येति स्नानादिनियमा उक्ताः विशद्भूकरण इति शमादयो यमाः आसनादीनि स्फुटमेवोक्तानि जितो मरुत्प्राणो येन आहृतान्यक्षाण्येन भगवतः प्रतिनिधिभूते स्थूले विराडूपेतन्मनोदधार ध्यायन् अव्यवहितो ध्यातृध्येयभेदशून्यः सन् समाधौ स्थितः तत्स्थूलं व्यसृजत् १७

एवमजस्रं नित्यं हरौ भक्तिं प्रकर्षेण वहन् सौधुवोऽहं दयात्मानं न सस्मार यतो मुक्तलिंगस्त्यक्तशरीराभिमानः तत्र हेतवः आनंदबाष्प-
कलया बिंदुप्रवाहेणाभिभूयमानः विक्लिद्यमानं हृदयं यस्य पुलकैर्व्यासांगः १८ १९ अनु अनंतरं देवप्रवरौ ददर्शेत्यनुषंगः गदामवष्ट-
भ्यस्थितौ किरीटादिभिः सहिते चारुणीकुंडले ययोः २० उत्तमगायः पुण्यश्लोकः तस्य किंकरोतौ विज्ञाय मधुद्विषः पार्षत्प्रधाना वि

भक्तिं हरौ भगवति प्रवहन् न जस्रमानं दबाष्पकलया मुहुरर्धमानः विक्लिद्यमानं हृदयः पुलकाचितांगो-
नात्मानं मस्मरद् साविति मुक्तलिंगः १८ सदृशो वमानाग्र्यं न भसोऽवतरत्युवः विभ्राजयद् दृशादि-
शोराकापतिमिवोदितम् १९ तत्रानुदेवप्रवरौ चतुर्भुजौ श्यामौ किशोरावरुणौ बुजेक्षणौ स्थिताव-
वष्टभ्य गदास्रवाससौ किरीटहारांगदचारुकुंडलौ २० विज्ञायतावुत्तमगाय किंकरावभ्युत्थितः सा-
ध्वसविस्मृतक्रमः ननामनामानिगुणान् मधुद्विषः पार्षत्प्रधानाविति संहतां जलिः २१ तं कृष्णापादा-
भिनिविष्टचेतसंबद्धां जलिं प्रश्रय नम्रकंधरम् स्रनंदनं दावुपसृत्य सस्मितं प्रत्यूचतुः पुष्करनाभसंम-
तौ २२ स्रनंदनं दावूचतुः भो भो राजन स्रमद्रते वाचं नोऽवहितः शृणु यः पंचवर्षस्तपसा भ-
वानुदेव मतीतृपत् २३ तस्यां रिव लज्जगन्द्वातुरावो देवस्य शाङ्गिणः पार्षदाविहसं प्राप्तेनेतुं त्वां भगव-
त्पदम् २४ स्रदुर्जयं विष्णुपदं जितं त्वया यत्सूरयोऽप्राप्य विचक्षते परम् आतिष्ठतच्चंद्रादिवाकरा-
दयो ग्रहक्षताराः परिर्यंति दक्षिणम् २५ अनी स्थितं ते पितृभिरन्यैरप्यंगैर्कहिंचित् आतिष्ठ जगतां
वैद्यं तद्विष्णोः परमं पदम् २६ एतादृशमानप्रवरमुत्तमश्लोकमौलिना उपस्थापितभायुभन्नधिरोदुं-
त्वमर्हसि २७

तिहेतौः साध्वसेनसंभ्रमेण विस्मृतपूजाक्रमः केवलं तस्य नामानिगुणान्ननाम २१ २२ स्रमद्रमिति सशरीर-
स्यैव विष्णुपदारोहाभिप्रायम् अतीतृपत् तर्पितवान् २३ आवांतस्य पार्षदौ २४ स्रदुर्जयत्वे हेतुः सूरयः सप्तर्षयोऽपि यदप्राप्य केव-
लमधः स्थिताः पश्यंति यच्चंद्रादयः पदक्षिणं यथा भवति एवं परिक्रामंति तदातिष्ठ अधितिष्ठ २५ २६ आधुषान्नित्यपि सशरीरयाना-
भिप्रायमेव २७

मधुच्यवतेस्रवतीतिमधुच्युत्ताम् पाठांतरेमधुच्युतंयस्यांताममृतस्त्राविणीमित्यर्थः कृतंनित्यंकर्ममंगलंचालंकरणंयेन अस्य-
वादयत्वादयामास २८ तदेवरूपंहिरण्मयंप्रकाशबहुलंबिभ्रत्सन्नियेषंऐच्छत् २९ गृहंविमानम् अयंभावः यदाध्रुवःविमान-
मारोढुमैच्छत् तदामृत्युरागत्यप्रणम्योवाच हेमहाराजमामंगीकुरु उवाचध्रुवः स्वागतंतेक्षणम् तावदुपविश एवमुक्ताध्रुवः

मैत्रेयउवाच निशम्यवैकुण्ठनियोज्यमुरव्ययोर्मधुच्युतांवाचमुरुक्रमप्रियः कृताभिषेकःकृ-
तनित्यमंगलोमुनीन्प्रणम्यांशमभ्यवादयत् २८ परात्याम्यच्यधिष्ण्याग्र्यपाषंदावभिवंद्य
च इयेषतदाधिष्ठातुंबिभ्रद्रूपंहिरण्मयम् २९ तदोत्तानपदःपुत्रोददर्शोत्कस्मागतम् मृत्योर्मू-
र्ध्निपदंदत्वाआरुरोहाद्भुतंगृहेम् ३० तदादुंदुभयोनदुर्मदंगपणवादेयः गंधवमुरव्याःप्रजगुः
पेतुःकुसुमवृष्टयः ३१ सचस्वलोकमारोक्ष्यनुसूनीतिंजूननीध्रुवः अन्वस्मरद्गृहित्वादीनांया-
स्यैत्रिविष्टपम् ३२ इतिव्यवसितंतस्यव्यवसीयसुरोत्तमो दर्शयामासतुदेवीपुरोयानेनगच्छ-
तीम् ३३ तत्रतत्रप्रशंसद्भिःपथिवैमानिकैःसरैः अवकीर्यमाणोदृष्टोःकुसुमैःकमशोग्रहान् ३४
त्रिलोकींदेवयानेनसोऽतिव्रज्यमुनीनपि परस्ताद्यतध्रुवगतिर्विष्णोःपदमयाभ्यगात् ३५ य-
द्वाजमानंस्वरुचनसर्वतोऽलोकस्त्रयोत्यनुविभ्राजंतएते यन्नावजनृजतुषुयननुग्रहाव्रजेतिभद्रा-
णिचरंतियोनिशम् ३६ शांताःसमदृशःशुद्धाःसर्वभूतानुरजनाः यांत्यंजसाऽच्युतपदमच्युतपि-
यवांधवाः ३७ इत्युत्तानपदःपुत्रोध्रुवःकृष्णपरायणः अभूत्रयाणालोकानांचूडामणिरिवामलः
३८

विष्णोःस्मरणंकृत्वामृत्योर्मूर्ध्निपदंदत्वाविमानाग्र्यमारुरोह ३० ३१ दीनांहित्वाअगंदुर्गमंत्रिविष्टपंयास्यामीत्यन्वस्मरत् ३२
व्यवसितमभिप्रायम् व्यवसीयज्ञात्वा ३३ ३४ देवयानेनदेवमार्गेणविमानेनेतिवा मुनीन्समर्षानपिततः परस्ताद्विष्णोःपदंतद-
भ्यगात् ध्रुवागतिर्यस्यैसः ३५ यत्प्रजाजमानमनुयस्यरुचालोकाविभ्राजंते येअननुग्रहानिष्कृपाः तेयन्नावजनृनगतवंतः ३६ अ-
च्युतःप्रियोवांधवोयेषाम् ३७ ३८

अनिमिषमनलसंज्योतिषांचक्रंयस्मिन्नाहितमर्पितंसद्भुमति मेढ्यामाहितोगंभीरवेगोगवांगणइव ३९ अतोद्यंवीणांवितुदन्वादयन् प्रचेत
 सांब्रह्मसन्ने भगवन्महात्म्यप्रसंगेनध्रुवमहिमप्रतिपादनपरान्चीन्श्लोकानगायत ४ नूनमिति पतिरेवदेवतायस्यास्तस्याः सुत
 स्ययः तपः प्रभावः तस्यतांगतिफलमधिगंतुंवेदवादनशीलाब्रह्मर्षयोऽपिनैवप्रभवन्ति अभ्युपायान् भगवन्दर्मान्दृष्ट्वाऽपिकिंपुनर्नृपाः
 ४१ तपःप्रभावंगतिंचविशिनष्टिद्वाभ्याम् गुरुदाराः पितृपत्नीसरुचिः तस्यावाकृशरैर्भिन्नेनहृदयेनवनंयातःसन् अजितमपिजिगाय

गंभीरवेगोनिमिषंज्योतिषांचक्रमाहितम् यस्मिन्भ्रमतिकौरव्यमेढ्यामिवगवांगणः ३९ महिमा
 नंवलोक्यास्यनारदोभगवानृषिः अतोद्यंवितुदन्श्लोकान्सन्नेगायत्प्रचेतसाम् ४० नारदउ
 वाच नूनंस्मृतीतेःपतिदेवतायास्तपःप्रभावस्यसुतस्यतांगतिम् दृष्ट्वाऽभ्युपायानपिवेदवादिनो
 नैवाधिगंतुंप्रभवन्तिकिनृपाः ४१ यःपंचवर्षोगुरुदारवाकृशरैर्भिन्नेनयातोहृदयेनदयता वनंमदादे-
 शकरोजितंप्रभुंजिगायतद्रक्तगुणैःपराजितम् ४२ यःक्षत्रबंधुर्भुवितस्याधिरूढमेन्वारुरुक्षेदपिव
 षपूगैः षट्पंचवर्षोयदहोभिरल्पैःप्रसाद्यवैकुण्ठमवापतत्पदम् ४३ मैत्रेयउवाच एतत्तेऽभि
 हितंसर्वयत्पृष्टोऽहमिहत्वया ध्रुवस्योद्दामयशसश्चरितंसंमतंसताम् ४४ धन्यंयशस्यमायुष्यंपु-
 ण्यंस्वस्त्ययनंमहतं स्वर्ग्यंध्रौव्यंसौमनस्यंप्रशस्यमघमर्षणम् ४५ श्रुत्वेतच्छ्रद्धयाभीक्ष्णमच्यु
 तप्रियचेष्टितम् भवेद्भक्तिर्भगवतिययास्यात्केशसंक्षयः ४६

वशीकृतवान् ४२ तस्याधिरूढंतेनप्राप्तंपदंयोभुविक्षत्रबंधुः क्षत्रियोभवेत्सः तमनुवर्षसमूहैरपि आरोढुमिच्छेदपिकित्संकल्पो
 ऽप्यशक्यः दूरतआरोहणमित्यर्थः कथंभूतंपदम् षट्वापंचवर्षाणियस्यसः अल्पैरेवाहोभिःवैकुण्ठंप्रसाद्ययत्तस्यपदमवापतत् ४३
 उद्दाममुत्कृष्टंयशोयस्य ४४ धनादेर्निमित्तम् ध्रौव्यंध्रुवस्यानप्रापकम् प्रशस्यंप्रशंसाऽर्हम् अघमर्षणंपापनाशनम् ४५
 अच्युतप्रियस्यध्रुवस्यचेष्टितंश्रुत्वायोवर्ततेतस्यभक्तिर्भवेत् ४६

तीर्थमहत्वावाप्तिस्थानम् गुणाः यत्र भवन्ति ४७ समवाये सभायाम् ४८ ४९ नैच्छन्निष्कामस्तत्र श्रवणे आत्मैवात्मानं प्रति संतु-
ष्टो भवति इति हेतोः सिद्धिं प्राप्नोति ५० किंच सत्यये भगवन्मार्गेऽमृत रूपं ज्ञानं यो दद्यात् ५१ ध्रुवस्य चरितं मया तेऽभिहितं मातुर्गृहं
च हित्वा ५२ इति चतुर्थे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ एवं पञ्चभिरध्यायेर्ध्रुवचर्यानुवर्णिता अथैकादशभिश्चित्रं पृथुचारि

महत्वाभिच्छतांतीर्थं श्रोतुः शीलादयोगुणाः यत्र तेजस्तदिच्छन्नां मानो यत्र मनस्विनाम् ४७ प्रय-
तः कीर्तयेत्प्रातः समवाये द्विजन्मनाम् सायं च पुण्यश्लोकस्य ध्रुवस्य चरितं महत् ४८ पूर्णमा-
स्यां सिनीवाल्यां द्वादश्यां श्रवणेऽथवा दिनक्षये व्यतीपाते संक्रमेऽर्कदिनेऽपि वा ४९ श्रोतव्यं च
दधानानां तीर्थपादपदाश्रयः नैच्छन्स्तत्रात्मनात्मानं संतुष्ट इति सिद्ध्यति ५० ज्ञानमज्ञातत्वाय-
यो दद्यात्सत्ययेऽमृतम् कृपालो दीननाथस्य देवास्तस्यानुगृहते ५१ इदं मया तेऽभिहितं कुरु ह
ध्रुवस्य विख्यातं विशद्वकर्मणः हित्वाऽर्कः क्रीडनकानि मातुर्गृहं च विष्णुशरणं योजगाम् ५२
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे ध्रुवचरितं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच
निशम्य कौषारविणोपवर्णितं ध्रुवस्य वैकुण्ठपदाधिरोहणम् प्ररूढभावो भगवत्यधोक्षजे प्रष्टुं पुनस्तं वि-
दुरः प्रचक्रमे १ विदुर उवाच केतुप्रचेतसां नाम कस्यापत्या निरुव्रत कस्यान्ववाये प्रख्या-
ताः कुत्र वासत्रमासते २ मन्ये महाभागवतं नारदं देवदर्शनम् येन प्रोक्तः क्रियायोगः परिचर्याविधिर्ह-
रेः ३ स्वधर्मशीलैः पुरुषो भगवानुयज्ञपुरुषः इज्यमानो भूक्तिमत्तानारदेनैरितः किल ४ यास्ता देव-
र्षिणा तत्र वर्णिता भगवत्कथाः मत्स्यं शूषवे ब्रह्मन् कालर्ष्ये नाचष्टु महसि ५

त्रमुच्यते १ तत्र त्रयोदशे वक्तुं एयोर्जन्म ध्रुवान्वये अंगो वेन पिता पुत्रकौर्यादृत इतीर्यते २ प्ररूढो भावो भक्तिर्यस्य १ अन्ववायेवंशे २
नारदेन प्रचेतसां सचे वर्णिताः कथाः प्रष्टुं तन्महिमानमाह मन्य इति देवस्य दर्शनं यस्य हरेः परिचर्या प्रकारः क्रियायोगः पंचरात्रे येन
प्रोक्तः ३ स्वधर्मशीलैः प्रचेतोभिः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

ध्रुवस्यवंशेतेजाताइतिवक्तुं ध्रुवस्यवंशमनुक्रामति ध्रुवस्येत्यादिना पितुः सार्वभौमश्रियं नैच्छत् अधिराजासनं च ६ अनिच्छा
यां हेतुमाह सइतिचतुर्भिः ७ आत्मानं स्वरूपभूतं ब्रह्मावरुंधानः आमुवन् जानन् आत्मनो नान्यंतर्देक्षत् स्वयंतु सर्वस्मादन्यः सन्
कथंभूतम् ब्रह्मनिर्वाणं शांतम् अवबोधरसेनैकात्म्यस्य ८ कथंभूतः अव्यवच्छिन्नो यो योगः स एवाग्निस्तेन दग्धः कर्ममलाश-

मैत्रेय उवाच ध्रुवस्य चोत्कलः पुत्रः पितरि प्रस्थिते वनम् सार्वभौमश्रियं नैच्छत् अधिराजासनं पि-
तुः ६ सजन्मनोपशातात्मानिः संगः समदर्शनः ददर्श लोके विततमात्मानं लोकमात्मनि ७ आ-
त्मानं ब्रह्मनिर्वाणं प्रत्यस्तमितविग्रहम् अवबोधरसेनैकात्म्यमानंदमनुसंततम् ८ अव्यवच्छिन्न
योगाग्निर्दग्धकर्ममलाशयः स्वरूपमेवरुंधानो नात्मनोऽन्यंतर्देक्षत् ९ जडाधिबधिरोन्मत्तमूका
कृतिरतन्मतिः लक्षितः पथि बालानां प्रशातार्चिरिवानलः १० मत्वा तज्जडवन्मत्तकुलवृद्धाः समं-
त्रिणः वत्सरभूपतिंचक्रुर्यवीयांसं भ्रमेः सुतम् ११ स्वर्वाथिर्वत्सरस्येष्टाभार्याः सूतषडात्मजान्
पुष्पाणोतिग्मकेतुंचदृषमूर्जवसंजयम् १२ पुष्पाणस्य प्रभाभार्यादोषाचद्देवभूवतुः प्रातर्मध्यं-
दिनं सायं इति ह्यासन् प्रभासुताः १३ प्रदोषो निशीथो व्युष्ट इति दोषासुतास्त्रयः व्युष्टः सुतपुष्क-
रिण्यां सर्वतेजसमादधे १४ सचक्षुः सुतमाकूत्यापल्यामनुमवापह मनोरसुतमहिषीविरजान-
इलासुतान् १५ पुरुकुलसंचितं धुम्नसत्यवंतं धृतव्रतम् अग्निशोममतीरात्रं प्रद्युम्नां शिविमुल्मुकम्
१६ उल्मुकोऽजनयत्पुत्रान् पुष्करिण्यां षडुत्तमान् अंगे सुमनसं रव्यातिं कतुमंगिरसंगयम् १७

यो वासनायस्य ९ जडादीनामिवाकृतिर्यस्य तथा भूतो लक्षितः अतन्मतिः न तेषामिव मतिर्यस्य सर्वज्ञत्वात् प्रशातान्यर्चीषिज्वाला-
यस्यानलस्य तद्वत्स्थितः १० यवीयांसमुत्कलात्कनिष्ठम् ११ इष्टाप्रियाभार्या १२ १३ निशीथो मध्यरात्रिः व्युष्टः प्रातः कालः तदभि-
मानिन्यो देवताः १४ ससर्वतेजाः चक्षुः संज्ञं मनुं सुतं पुत्रमवाप मनोः महिषी न इला विरजान् शरुद्वान् पुरुषमुरवान् एकादशसुतान्

सूत १५ १६ १७

दुर्मनसस्तस्य कुपुत्रनिंदावाक्यान्वाह प्रायेणेति त्रिभिः अप्रजा येतैरभ्यर्चितः तत्र हेतुः कुत्सितैरपत्यैः संभृतं दुर्मरंधारयितुमशक्यं दुःखं-
येन विंदति ४३ सर्वेषां सर्वैः सह आधिर्मानसीत्यया ४४ तं प्रजाऽपदेशं पुत्रनाममात्रमपि आत्मनो मोहेन बंधनम् यदर्थः यन्निमित्ताः
क्लेशदागृहा भवन्ति ४५ इदानीं निर्वेदहेतुत्वेन कुत्सितमेवापत्यमभिनंदति कदपत्यामिति शब्चापदात् शोकानां स्थानात् वरत्वे हेतुः नि-
र्विद्येतेति तत्कृतः यद्यतः कदपत्यात् गृहाः क्लेशनिवहा भवन्ति ४६ महता मुदयानां विभूतीनां मुदयो यस्मिन् तस्मात् गृहाद्गतः यावेन

प्रायेणाभ्यर्चितो देवो येऽप्रजागृहमेधिनः कदपत्यभृतं दुःखं येन विंदति दुर्मरम् ४३ यतः पापीय
सी कीर्तिरधर्मश्च महान् नृणाम् यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनंतकः ४४ कस्तं प्रजाऽपदेशं वै-
मोहबंधनमात्मनः पंडितो बहु मन्येत यदर्थः क्लेशदागृहाः ४५ कदपत्यं वरं मन्ये सदपत्याच्छुचां
पदात् निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत् क्लेशनिवहा गृहाः ४६ एवं स निर्विण्णमनान् नृपो गृहान्निशीथ उ-
त्थाय मेहोदयो दयात् अलब्धनिद्राऽनुपलक्षितान् भूषित्वा गतो वेन स्रवं प्रसृताम् ४७ विज्ञाय
निर्विद्य गतं पतिं प्रजाः पुरोहिता मात्यसूदृढा दयः विचिक्क्य रुच्या मतिशोककातरायथा निगूढ-
पुरुषं कुयोगिनः ४८ अलक्षयंतः पदवीं प्रजापते हतोद्यमाः प्रत्युपसृत्य ते पुरीम् ऋषीन् समेतान्
भिवंद्य साश्रवो न्यवेदयन् पौरवभर्तुर्विप्लवम् ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे त्रयो-
दशोऽध्यायः १३ मैत्रेय उवाच भृगवादयस्ते मुनयो लोकानां क्षेमदर्शिनः गोप्तार्यसति वै नृ-
णां पश्यंतः पशुसाम्यताम् १

सूते स्मताम् ४७ प्रजाः पुरोहितादयश्च विचिक्क्यः अन्वेषितवन्तः ४८ तंतत्रैव संतम-
पिना पश्यन्ति तदृष्टांतेनाह यथेति साश्रवः रुदंतः भर्तुर्विप्लवं नाशमदर्शनमित्यर्थः ४९ इति चतुर्थे टीकायां त्रयोदशोऽध्या-
यः १३ चतुर्दशेतु दुष्पुत्रमया दंगे गते द्विजैः अभिषिक्तस्य वेनस्य रोषात्तैर्वध उच्यते १ क्षेमदर्शिनः क्षेमचिंतकाः पशुसमा-
नरूपतां पश्यंतः १

अमात्यादीनां प्रकृतीनामसंमतम् पाठांतरे प्रकृत्या स्वभावेनासंमतम् २ ३ चोराः सर्वे लीनाः बभूवुः आरूढं नृपस्थानं राजासनं ये
न अष्टविभूतिभिः लोकपालैश्चर्यैः ४ ५ ६ सन्निभः मिलिताः संतः ७ मूलतश्चाग्रतश्च दीप्ते ज्वलिते काष्ठे तन्मध्यवर्तिनां पिपी
लिकादीनां यथोभयतो व्यसनम् एव तस्करेभ्यः पालकाच्च दुःखं प्राप्तमित्यर्थः ८ तदेवाहुः अराजकभयादिति अतदर्हणः रा

वीरमातरमाह्वयसुनीयां ब्रह्मवादिनः प्रकृत्यसंमतं वेनमभ्याषिंचन्यतिं भुवः २ श्रुत्वानृपासनग
तं वेनमत्यग्रशोसनम् निलिल्युदस्यवः सर्वे सपत्रस्ता इवारववः ३ स आरूढं नृपस्थानं उन्नद्धो
ऽष्टविभूतिभिः अवमैने महाभागांस्तथः सभावितः स्वतः ४ एवमदाधउत्सिक्तो निरकुश इव
द्विपः पर्यटनरथमास्थाय कं पयनिवरोदसीम् ५ नयष्ट्यनदातव्यं न होतव्यं हिजाः क्वचित्
इति न्यवारयद्धर्मभेरीघोषेण सर्वशः ६ वेनस्यावेक्ष्य मुनयो दुर्दृष्टस्य विचेष्टितम् विमृश्य लोकव्य
सनं कृपयुचुः स्मसन्निभः ७ अहो उभयतः प्राप्तं लोकस्य व्यसनं महत् दारुण्युभयतो दीप्त इव त-
स्करपालयोः ८ अराजकभयादेष कृतो राजाऽतदर्हणः ततोऽप्यासीद्भयं त्वद्यकं यस्यात्स्वस्ति देहिना
म् ९ अहेरिवपयः पोषः पोषकस्याप्यनर्थं भूतं वेनः प्रकृत्यैव रवलः सुनीयागर्भसंभवः १० नि
रूपितः प्रजापालः स जिघांसति वै प्रजाः तथाऽपि सांत्वये मामुनास्मास्तत्पातकस्पर्शेत् ११ तदिह
द्भिरसहृत्तो वेनोऽस्माभिः कृतो नृपः सांत्वितो यदि नो वाचं न गृहिष्यत्यधर्मकृत् १२ लोकधिकारसंद-
ग्धं दहिष्यामः स्वतेजसा एवमध्यवसायेन मुनयो गूढमन्यवः उपब्रज्या बुबन्वेन सांत्वयित्वा च साम
भिः १३ मुनय ऊचुः नृपवर्यनिबोधैतद्यत्तै विज्ञापयामासोः आयुः श्रीबलकीर्तीनां तव तात विवर्द्धन
म् १४

ज्यानर्हः ९ अस्माकमप्यनिहंजातमित्याहुः अहेर्यथापयः पोषः क्षीरेण पोषणं पोषकस्याप्यनर्थं विभर्त्ति पुष्पाति तदेवाहुः
वेन इति १० निरूपितः नियुक्तोऽस्माभिः सांत्वयेम उपपत्तिभिः प्रार्थयिष्यामः तस्य पातकम् ११ स्वस्य तत्पातकस्पर्शहेतुः तत्पातकत्वं विद-
द्भिः १२ गूढो मन्युर्येषाम् सामभिः प्रियोक्तिभिः १३ १४

निष्कामानामानंत्यंमोक्षमपि १५ माविनशेत्माविनश्यतु १६ असाधवोयेअमात्यास्तेभ्यः यथायथाशास्त्रम् १७ १८ १९ २० सर्वा
नृलोकांश्चतत्यालानमरांश्चतत्यापकान्यज्ञांश्चसंगृह्णातिनियच्छतीतितथातम् विन्वित्रैः द्रव्ययज्ञादिभिः भवायसमृद्धये स्वदेशान्

अ.
१५.

धर्मआचरितःपुंसांवाङ्मनःकायबुद्धिभिः लोकानुविशोकानुवितरत्यथानंत्यमसंगिनाम १५
सतेमाविनशेद्द्वारप्रजानांक्षेमलक्षणः यस्मिन्विनेष्टेनृपतिरेश्वर्यादवरोहति १६ राजन्सुसाध्व
मात्येभ्यश्चोरादिभ्यः प्रजानृपः रक्षन्यथाबलिगृह्णन्इहप्रेत्यचमोदते १७ यस्यराष्ट्रेपुरेचैव-
भगवान्यज्ञपुरुषः इज्यतेस्वेनधर्मेणजनैर्वर्णाश्रमान्वितैः १८ तस्यराज्ञोमहाभागभगवानुभू-
तभावनेः परितुष्यतिविश्वात्मातिष्ठतोनिजशासने १९ तस्मिंस्तुष्टेकिमप्राप्यजगतामीश्वर-
श्चरे लोकाःसुपालाद्येतस्मैहरन्तिबलिमाहताः २० तंसर्वलोकामरयज्ञसंग्रहत्रयीमयद्रव्यमय-
तपोमयम् यज्ञैर्विचित्रैर्यजतोभवायतेराजन्स्वदेशाननुरोद्धुमहसि २१ यज्ञेन्युष्मादिषयेदिजा
तिभिर्वितायमानेनसुराःकलाहरेः स्विष्टाःसुतुष्टाःप्रदिशन्तिवाञ्छिततद्देलननाहीसवीरचेष्टितुम्
२२ वेनउवाच बालिशोबतयूयंवाअधर्मेधर्ममानिनः येवृत्तिदपतिहित्वाजारपतिमुपा-
सते २३ अवजानंत्यमीमूढाभूपरूपिणमीश्वरम् नानुविंदन्तितेभद्रमिहलोकेपरत्रच २४
कोयज्ञपुरुषोनामयत्रवोभक्तिरीदृशी भर्तृस्नेहविदूराणांयथाजारेकुर्योषिताम् २५ विष्णुर्विरिं-
च्योगिरिशिंद्रोवायुर्यमोरविः पर्जन्योधनदःसोमःक्षितिरग्निरपापतिः २६ एतेचान्येचविबु-
धाःप्रभवोवरशापयोः देहेभवंतिनृपतेःसर्वदेवमयोनृपः २७

तद्वासिनोजनान् अनुरोद्धुमनुवर्तितुम् २१

युष्मादिषयेत्वद्देशेहरेःकला अंशाःसुराः तेषांसुराणांहेलनमवज्ञाम् २२ बालिशःअज्ञाःवृत्तिदमन्नादिप्रदंमांहित्वा २३ २४
भर्तृस्नेहोविदूरीयेषाम् २५ २६ देहेभवंतिनृपतेः अतो नृपतिरेवेश्वरः इतरेतदंशा इतिभावः २७

३६

बलिचक रादिकम् अग्रभुक् आराध्यः २८ २९ तेनासक्तताः भग्नायांयाज्यांचक्रुधुः ३० ३१ ३२ परिचक्षीतनिंदेत अशुभवेन
विनाकृतघतामाहुः यदनुग्रहविषयः सन्नीदृशमैश्वर्ययः प्राप्तः ३३ पूर्वगूढमन्यवः हुंकृतैः हुंकारैः ३४ स्वाश्रमपदंप्रतिश्रुषिभिर्ग
तेगमनेकृते विद्यायोगेनमंत्रसहितयायुक्त्याओषधिबलेनपालयामास ३५ पुंवद्भाव आर्षः सरस्वत्याः सलिले आपुताइत्यर्थः ३६

तस्मान्मां कर्मभिर्विप्रायजध्वंगतमत्सराः बलिचमह्यंहरतमत्तोऽन्यः कोग्रभुक्पुमान् २८ मैत्रे
यउवाच इत्यंविपर्ययमतिःपापीयानुत्पथंगतः अनुनीयमानस्तथा ज्ञानचक्रंभ्रष्टमंगलः २९
इतितेसक्ततास्तेनद्विजाःपंडितमानिना भग्नायांभयथाज्यांतस्मैविदुरचुक्रुधुः ३० हन्यताहन्यतामे
षपापःप्रकृतिदारुणः जीवन्जगदसावाश्रुकुरुतेभस्मसाधुवम् ३१ नायमहत्यसहत्तोनरदेववरास
नम् योऽधियज्ञपतिंविष्णुंविनिंदत्यनपत्रपः ३२ कोर्वैनपरिचक्षीतवेनमेकमृतेऽशुभम् प्राप्तइह-
शमैश्वर्ययदनुग्रहभाजनः ३३ इत्यंव्यवसिताहतुमृषयोऽरूढमन्यवः निजघ्नहुंकृतैर्वेनहतमच्यु-
तनिंदया ३४ ऋषिभिःस्वाश्रमपदंगतेपुत्रकलवरम् सन्नीथापालयामासविद्यायोगेनशोच
ता ३५ एकदामुनयस्तेतुसरस्वत्सलिललापुताः हुत्वाऽग्नीन्सक्तथाश्वक्रुरुपविष्टाः सरित्तटे ३६
वीक्ष्योत्थितान्महोत्पातान्हुल्लोकभयंकरान् अप्यभद्रमनाथायादस्युष्योनभवेद्भुवः ३७ ए
वंमृशंतऋषयोधावतासर्वतोदिशः पांसुःसमुत्थितोभूरिश्वोराणामभिलुपताम् ३८ तदुपद्र
वमाज्ञायलोकस्यवसुलुपताम् भर्तय्युपरतेतस्मिन्नन्योऽन्यंचजिघांसताम् ३९ चोरप्रायंज
नपदंहीनसत्वमराजकम् लोकान्नावरयन्शक्ता अपितदोषदर्शिनः ४०

तदातूत्पातान्वीक्ष्यभुवःअभद्रंनभवेत्किमित्याहुश्च ३७ एवंमृशंतऋषयःस्थिताः तदाधावतांचोराणांभूरिः पांसुःसमुत्थि
नः ३८ तत्तदातेषांलोकस्यधनंलुपतांजिघांसतांचोपद्रवमाज्ञाय ३९ तथाचोरप्रायमराजकंहीनसत्वंचजनपदमाज्ञाय-
शक्ताअप्यवारणेदोषदर्शिनोऽपिलुपतो लोकान्नावारयन्नित्यन्वयः ४०

शक्तानां क्षत्रियाणामवारणो दोष इति किं वक्तव्यं समदृग्पि शांतोऽपि ब्राह्मणोऽपि यदि दीनानां समुपेक्षको भवेत्तर्हितस्यापि ब्रह्मत-
पः स्ववति ४१ ४२ अत उपेक्षा दोषपरिहाराय नांगस्येत्यादिविनिश्चित्यमहीपते रूतं रसा ममंथुरित्यन्वयः संस्थातुं नाशंगंतुम्
यद्वा ऋषय एवलुं पतोलोकान्नावारयन् कथं भूताः हुंकारेणैव वेनं निवारयितुं शक्ता अपितत्किंतस्मिन्निवारणादिदोषदर्शिनः नचो
दासन् चोरोपद्रुते दीनोपक्षायां तपोहानिप्रसंगात् नचान्यंतनिवारकं राजानमकुर्वन् अंगवंशोच्छेदस्यानर्हत्वात् अतो वेनस्ये

ब्राह्मणः समदृक् शांतो दीनानां समुपेक्षकः स्ववते ब्रह्मतस्यापि भिन्नमांडात्पयो यथा ४१ नांगस्य
वंशो राजर्षेरेष संस्थातुमर्हति अमोघवीर्याहि नृपावशेऽस्मिन्केशवाश्रयाः ४२ विनिश्चित्यैव
मृषयो विपन्नस्य महीपतेः ममंथु रूतं रसा तत्रासीद्बाहुको नरः ४३ काककृष्णोऽतिङ्गस्वांगोङ्ग
स्वबाहुर्महाहनुः क्रस्वपान्निम्ननासाग्रोरक्ताक्षस्ताम्रमूर्धजः ४४ तंतुतेऽवनतं दीनं किं करोमीति
वादिनम् निषादित्यब्रुवंस्तात सनिषादस्ततो भवतु ४५ तस्य वंश्यास्तन्नेषादागिरिकाननगोचराः
येनाहरज्जायमानो वेनकल्मषमुल्बणम् ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एथुचरिते नि
षादोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ मैत्रेय उवाच अथ तस्य पुनर्विप्रेरपुत्रस्य महीपतेः बा
हुभ्यां मथ्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत १ तदृष्ट्वा मिथुनं जातं मृषयो ब्रह्मवादिनः उचुः परमसंतुष्टा-
विदित्वा भगवत्कलाम् २ ऋषय उचुः एष विष्णोर्भगवतः कलाभुवनपालिनी इयं चलक्ष्म्याः
संभूतिः पुरुषस्यानपायिनी ३

वदेहं ममंथुरितियोज्यम् बाहुको वामनः ४३ तमेवाह काक इव कृष्णः महत्यौहनूक-
पोलप्रांतौ यस्य क्रस्वोपादौ यस्य ४४ ४५ गिरिः काननगोचर आश्रयानतुपुरादिप्रवेशो येषाम् तत्रहेतुः येन कारणेनासावहर
तु ततस्तस्य वंश्यास्तथाभूताः ४६ इति चतुर्थे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पंचदशे विप्रेर्मथनादेन बाहुतः जातस्य तुष्ट-
थौरुक्तमभिषेकार्हणादिकम् १ १ २ किमित्यूचुरित्यत आह एष इति चतुर्भिः लक्ष्म्याः संभूतिः कला ३ ६ ६

अत्रयः पुमान्सतु महाराजो भविष्यति ४ सुदती शोभनदंतवती गुणानां भूषणानां च भूषणरूपा अवरुंधती भर्तृत्वेन भजंती भविष्यति
 ५ अत्र हेतुः एष इति लोकस्य रिरक्षयारिरक्षयिषया ६ स्वः स्त्रियः अप्सरसो नृत्यंति स्म ७ देवैः सहा सृत्य आगत्य वै न्यस्य पृथोः
 चिह्नं रेखात्मकं चक्रम् ९ अप्रतिहतं रेखांतरैरभिन्नं चक्रं यस्य चिह्नं स परमेश्वरस्यांशः १० आभिषेचनिकानि अभिषेकसाधनानि

अयं तु प्रथमो राज्ञां पुमान्प्रथयिता यशः पृथुर्नाम महाराजो भविष्यति पृथुश्च वाः ४ इयं च सुदती देवी गु-
 णभूषणभूषणा अर्चिर्नाम वरारोहा पृथुर्मेवावरुंधती ५ एष साक्षाद्देवैः शोभाती लोकैरिरक्षया
 इयं चेतत्परो हि श्रीरनुजज्ञेन पायिनी ६ मैत्रेय उवाच प्रशंसंति स्म तं विप्रागंधर्वप्रवराजगुः
 मुमुचुः सुमनो धाराः सिद्धानृत्यंति स्वः स्त्रियः ७ शंखतूर्यमृदंगाद्याने दुर्दुर्दुभयो दिवि तत्र सर्व उ-
 पाजग्मुर्देवर्षिपितृणां गणाः ८ ब्रह्मा जगद्गुरुर्देवः सहा सृत्य सरेश्वरैः वै न्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चि-
 ह्नं गदाभूतः ९ पादयोररविदं च तं वै मेने हरेः कलाम् यस्यां प्रतिहतं चक्रं मंशः स परमेश्विनः १० तस्या
 भिषेक आरब्धो ब्राह्मणे ब्रह्मवादिभिः आभिषेचनिकान्यस्मै आजङ्गुः सर्वतो जनाः ११ सरित्समुद्रा
 गिरयो नगा गावः खगा मृगाः द्यौः क्षितिः सर्वभूतानि समाजङ्गुरुपायनम् १२ सोऽभिषिक्तो महारा
 जः सुवासाः साध्वलंकृतः पत्न्याऽर्चिषाऽलंकृतो या विरेजेऽग्निरिवापरः १३ तस्मै जहार धनं दौर्हमे
 वीरवरासनम् वरुणः सलिलस्त्रावमातपत्रं शशिप्रभम् १४ वायुश्च वालव्यजने धर्मः कीर्तिमयी
 स्रजम् इंद्रः किरीटमुत्कृष्टं दंडं सयमनयमः १५ ब्रह्मा ब्रह्ममयं वर्म भारतीहारमुत्तमम् हरिः सु
 दर्शनं चक्रं तत्पत्न्यव्याहतां श्रियम् १६ दशचंद्रमसिरुद्रः शतचंद्रतथाऽविका सोमोऽमृतमयान
 श्वास्त्वष्टारूपाश्च यं रथम् १७

११ १२ १३ हे वीरवरासनमुत्तमासनम् सलिलस्य स्त्रावो यस्मात् १४ देवालव्यजने १५
 ब्रह्ममयं वर्म कवचम् तत्पत्नीः श्रियं संपदं १६ दशचंद्राकाराणि बिंबानि कोशे यस्य तम् असिखं शतचंद्रं चर्म रूपाश्च यमति सुंदरम् १७

अजस्यगोश्वशृंगाभ्यानिर्मितंचापम् योगमध्योपादस्पर्शमावेणाभीष्टदेशप्रापिके १८ नाट्यादिकौशलं रेवेचराः आत्मजं स्वप्रभवम्
 १९ तं स्तोतुमुपस्थिताः २० स्तावकान् स्तोतुमुद्यतान् अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २१ लोके स्पष्टगुणस्य सतो मे स्तुतिः स्यात् अधुना तु कि
 माश्रयो मे स्तवो योज्यताम् अतो वोगिरोऽधुना मयि वितथा मा भूवन् यद्वा लोके अधुना अस्पष्टगुणस्य मे किमाश्रयः स्तवः स्यात्
 अतएषः क्रियमाणः स्तवः मे मदन्यस्य योज्यतां न तु मे वितथा भिमाना पत्तेरित्यर्थः २२ तस्मात्परोक्षे कालांतरे स्पष्टेषु गुणेषु स-
 त्क अस्माकमुपश्रुतानि यशांसि प्रति स्तोत्रमलमत्यर्थं करिष्यथ हे अपीच्यवाचः मधुरगिरः सभ्यैः प्रेरिता वयं त्वामेव स्तुम इति चे

अ.
१५

अग्निराजगवंचापं सूर्यो रश्मिमयानि षून् भूः पादुके योगमध्योद्योः पुष्पावलिमन्वहम् १८ नाट्यं स
 गीतं वादित्रमंतर्धानं च रेवेचराः ऋषयश्चाशिषः सत्याः समुद्रः शरवमात्मजम् १९ सिंधवः पर्वता-
 नद्यो रथवीथीर्महात्मनः सूतोऽथ मागधो बंदी तं स्तोतुमुपतस्थिरे २० स्तावकांस्तान् अभिप्रेत्य एषु
 वैर्न्यः प्रतापवान् मेघनिर्झाद्यावाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् २१ एषुरुवाच भो सूत हे मागध-
 सौम्य बंदी लोकेऽधुना स्पष्टगुणस्य मे स्यात् किमाश्रयो मे स्तव एष योज्यतां मामय्य भूवन् वितथा गि
 रोवः २२ तस्मात्परोक्षेऽस्मदुपश्रुतान्यलं करिष्यथ स्तोत्रमपीच्यवाचः सत्युत्तमश्लोकगुणानुवादे
 जुगुप्सितं न स्तवयति सभ्याः २३ महद्गुणानात्मनि कर्तुमीशः कः स्तावकैस्तवयतेऽसतोऽपि तेऽस्या
 भाविष्यन्निति विप्रलब्धो जनावहासं कुर्मतिर्न वेद २४ प्रभवो ह्यात्मनस्तोत्रं जुगुप्संत्यपि विश्रुताः
 द्वीमंतः परमोदाराः पौरुषं वा विगर्हितम् २५

तत्राह उत्तमश्लोकस्य गुणानुवादे कार्ये सति जुगुप्सितमर्वाचीनं न स्ताव
 यंति २३ ननु संभावितैरेव गुणैरात्मानं जनस्तावयतीति चेत्तत्राह महतां गुणानात्मनि संपादयितुं शक्तोऽपि असतो गुणान् संभावनामा
 त्रेण कः स्तावयते यद्वा आदावेव सतोऽपि कः स्तावयते स्वतएव प्रख्यातिसिद्धेः अन्यस्तु मिथ्या गुणस्तुतिश्लाघीमंद इत्याह तदिति
 यद्ययं शास्त्राभ्यासादिकमकरिष्यत्तर्ह्यस्य विद्यादयोगुणाभाविष्यन्निति क्रियानिष्पत्त्या विप्रलब्धो जनावहासं न वेद २४ किंच प्र
 भवोऽपि विश्रुता अपि द्वीमंतोऽपि जुगुप्संति वेति दृष्टं ते यथाऽतिस्तुतौ क्रियमाणायां विगर्हितं ब्रह्मणवधादिपौरुषं निंदति तथा उचिता-
 मपि स्तुतिं न सहंत इत्यर्थः २५

३८

वरीमभिरिति दीर्घत्वमार्षेभिवितृप्रधानोऽयं निर्देशः वरिष्ठैः कर्मभिरविदिता इत्यर्थः २६ इति चतुर्थे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५
षोडशे सर्वलोकेशैः सत्कृतं भार्यया युतम् मुनिप्रयुक्ताः सूताद्याः स्तुवंति स्मेति वर्ण्यते १ १ नालं न समर्थाः यो भवान् अवतारेष्व
पि अस्याधिक्यमाहुः वेनस्यांगात् जातस्य ते पौरुषाणि प्रति अवितर्क्यतया ब्रह्मादीनामपि धियो बभ्रुः कुतः पुनर्वयं तद्दर्शने समर्था
भवेम २ अथापि यथा वर्णयितुमशक्ता अपि कथाः मृते सादराः मुनिभिरुपदेशयोगबलेन हृदि प्रकाशनं तदनतिक्रम्य वितन्महि
विस्तारयामः ३ ४ तनौ स्वदेहे लोकपालानां तनूर्मूर्तीः काले काले बिभर्ति यथा भागं पातु न पोषणानुरंजनादिकार्यानुसारेण यज्ञा

वयं त्वविदिता लोके सूताद्यापि वरीमभिः कर्मभिः कथमात्मानं गापयिष्याम बालवत् २६ इति
श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे एथुचरिते पंचदशोऽध्यायः १५ मैत्रेय उवाच इति ब्रुवाणं
नृपतिं गायकामुनिचोदिताः तुष्टुबुस्तुष्टमनसस्तद्वागमृतसेवया १ नालं वयं ते महिमानुवर्णनं यो दे
ववर्योऽवततारमायया वेनांगजातस्य च पौरुषाणि ते वा च स्पतीनामपि बभ्रुमर्धियः २ अथाप्युदा
रश्च वसः एयोर्हरैः कलाऽवतारस्य कथाऽमृताहताः यथोपदेशं मुनिभिः प्रचोदिताः श्लाघ्यानि क-
र्माणि वयं वितन्महि ३ एष धर्मभूतांश्चैव लोके धर्मे नुवर्तयन् गोसा च धर्मसेतूनां शास्ता तत्परिपंथि
नाम् ४ एष वै लोकपालानां बिभर्त्येकस्तनौ तनूः काले काले यथा भागं लोकयो रुरुभयोर्हितम् ५
वस्तु काल उपादत्ते काले चायं विमुंचति समः सर्वेषु भूतेषु प्रतपन्सूर्यवद्विभुः ६ तितिक्षत्यक्रमं वै-
न्य उपयाक्रमतामपि भूतानां करुणः शश्वदातीनां क्षितिर्हृत्तिमान् ७ देवैः वर्षत्यसौ देवो नरदेव
वपुर्हरिः कच्छप्राणाः प्रजीत्ये परक्षिप्यत्यंजसेन्द्रवत् ८

दिप्रवर्तनेन स्वर्गस्य हितं ब्रह्मादिना च भूर्लोकस्य हितं यथा
भवति तथा ५ सूर्यादितनुधारणमेवाहावृत्तिः वस्तुधनं करादानकाले आदत्ते दुर्भिक्षादिकाले विमुंचति च अष्टौ मासान्सूर्यो यथा व-
स्तुजलमादत्ते वर्षास्तु विमुंचति तद्वत् ६ मस्तके पादेनाक्रमतामप्यार्तानां भूतानामतिक्रमं सहिष्यते क्षितेर्हृत्तिः सर्वसहनं साहचर्यं
स्यास्ति स तथा ७ देवैः वर्षति एष कच्छगताः प्राणायासां ताः प्रजाः स्वयं वृष्टिं कृत्वा रक्षिष्यति अवहेतुः असौ नरदेव वपुर्हरिरिति ८

वदनमेवामृतमूर्तिश्चंद्रस्तेनसानुरागोऽवलोक्यस्मिन् विशदस्मितं तेन चारुणा अत्र च क्वचिद्वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवच्चेति भूत
निर्देशश्च आशंसायां भूतवच्चेति द्रष्टव्यः ९ न व्यक्तवर्त्मप्रवेशनिर्गममार्गो यस्य निगूढं निष्पत्तेः पूर्वमविज्ञातं कार्यं यस्य तच्च कार्यं गंभी-
रं किमर्थमेतत् कृतमित्यन्यैरज्ञाताभिप्रायं विधत्त इति तथा उपगुप्तं सुरक्षितं वित्तं यस्य अनंतमाहात्म्यश्चासौ गुणानामेकं धाम वि-
ष्णुर्यस्मिन् अनंतमाहात्म्योपेता गुणा एव एकं धाम स्थानं यस्येति वा संवृतात्मा संयतमूर्तिः समुद्रचरत्वेन वरुणस्याप्येते गुणा द्रष्ट-
व्याः १० दुरासदः शत्रोर्मनसाऽपि प्राप्नुमशक्यः दुर्विषहः शत्रुभिः सोढुमशक्यः विदूरवत्पौरुषेणाभिभवितुमशक्यः वेन एवारणि

आप्याययत्यसौ लोकं वदनामृतमूर्तिना सानुरागावलोकेन विशदस्मितचारुणा ९ अव्यक्तवर्त्मैष निगू-
ढकार्यो गंभीरवेधा उपगुप्तवित्तः अनंतमाहात्म्यगुणैकधामा एषुः प्रचेता इव संवृतात्मा १० दुरासदो दु-
र्विषह आसन्नोऽपि विदूरवत् नैवाभिभवितुं शक्यो वेनारण्युत्थितो नलः ११ अंतर्बहिश्च भूतानां पश्यन्
कर्माणि चारणैः उदासीन इवाध्यक्षो वायुरात्मैव देहिनाम् १२ नादं दंडं दंडयत्येष सक्तमात्मद्विषामपि
दंडयत्यात्मजमपि दंड्यं धर्मपथे स्थितः १३ अस्याप्रतिहतं चक्रं पथोरामानसा चलात् वर्तते भगवान-
कौर्यावत्तपतिगोगणैः १४ रंजयिष्यति यल्लोकमयमात्मविचेष्टितैः अथा मुमाह राजानं मनोरंजनकैः
प्रजाः १५ दृढव्रतः सत्यसंधो ब्रह्मण्यो वृद्धसेवकः शरण्यः सर्वभूतानां मानदो दीनवत्सलः १६ मातृ-
भक्तिः परस्त्रीषु पत्न्यामर्धइवात्मनः प्रजासु पितृवत्स्निग्धः किंकरो ब्रह्मवादिनाम् १७

स्तस्मादुत्थितः ११

चारणैर्गुप्तमृत्यैः पश्यन् नपि स्वस्मृतिनिंदादावुदासीन इव वर्तिष्यते यथा देहिनामध्यक्षोऽविकृत आत्मभूतो वायुः सूत्रात्मा तद्वत् १२ आ-
त्मद्विषां सक्तमिति सक्तग्रहणं स्वात्मजसाम्यार्थम् धर्मपथेयमस्य वृत्ते स्थितः १३ चक्रमाज्ञासेनावारथस्य वाचकम् मानसाचलम-
भिव्याप्य प्रवर्तते किंपर्यंतमित्यत आह अकौरिशिमगणैर्यावत्तपतितावत् १४ यद्यस्माद्रंजयिष्यति अथ तस्मान् मनोरंजनैर्हेतुभि-
रमुं राजानमाहुः मनोरंजनकैरिति चेष्टितविशेषणम् १५ १६ मातरीव भक्तिर्भजनं यस्य आत्मनो देहस्यार्द्धइव पत्न्यां प्रीतिमान् १७

नंदिंस्तरुवंवर्द्धयतीति तथा मुक्तसंगेषु प्रकृष्टः संगो यस्य दंडपाणिरिवेत्यपराधानुपेक्षणमुच्यते नादं ज्यमित्यत्र पक्षपाताभावउक्तः १८
अयं त्वितितुशब्देन निरूपमत्वं दर्शयति कोसावात्मा तमाह यस्मिन्न्यतीतमपि नानात्वमर्थं शून्यं पश्यंति १९ आउदयाद्रेस्तत्पर्यंतं गो-
सागोपाधिष्यति तदर्थं पर्यस्यते पर्यदिष्यति प्रदक्षिणी करिष्यतीत्यर्थः २० तदा प्रदक्षिणं कुर्वते अस्मै मंस्यंते ज्ञास्यंति तस्य यश उच्चरं

देहिनामात्मवत्प्रेष्ठः सुहृदां नंदिवर्द्धनः मुक्तसंगप्रसंगो यं दंडपाणिरसाधुषु १८ अयं तु साक्षाद्भग-
वांस्त्र्यधीशः कूटस्थ आत्मा कलयाऽवर्तार्णः यस्मिन्नविद्यारचितं निरर्थकं पश्यंति नानात्वमपि प्रती-
तम् १९ अयं भुवो मंडलमोदयाद्रेर्गोमैकवीरो नरदेवनाथः आस्थाय जैत्रं रथमात्तचापः पर्यस्यते द-
क्षिणतो यथाऽर्कः २० अस्मै नृपालाः किल तत्र तत्र बलिं हरिष्यंति सलोकपालाः मंस्यंत एषां स्त्रिय-
आदिराजं चक्रायुधं तद्यश उच्चरंत्यः २१ अयं महीं गां दुदुहेऽधिराजः प्रजापतिर्हृत्तिकरः प्रजानाम्
योलीलयाऽद्रीन् स्वशरासुकोट्या भिंदन् समांगाम करोद्यैन्द्रः २२ विस्फूर्जयन् नाजगवंधनुः स्वयं य-
दाचरत् क्षमामविषह्यमाजौ तदानिलिल्युर्दिशि दिश्य संतोलांगूलमुधम्ययथामृगेंद्रः २३ एषोऽश्व-
मेधान् शतमाजहार सरस्वती प्रादुरभाविष्य च अहारपीयस्य हयं पुरंदरः शतक्रतुश्चरमेव तर्तमाने २४
एष स्वसद्योपवने समेत्य स नकुमारं भगवंतमेकम् आराध्य भक्त्या लभतामलतज्ज्ञानं यतो ब्रह्म प-
रं विदति २५ तत्र तत्र गिरस्तास्ता इति विश्रुतविक्रमः श्रोष्यत्यात्मा श्रिता गाथाः पृथुः पृथुपराक्रमः
२६ दिशो विजित्या प्रतिरुद्धचक्रः स्वतेजसात्पादितलोकशाल्यः सरासरैर्द्रुपगीयमानमहानुभा-
वो भवितापतिर्भुवः २७ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६

त्यः कीर्तयंत्यः २१ इंद्र इवाद्रीन् भिंदन् २२ लांगूलमुन्नमय्य यथामृगेंद्रश्चरति तथा धनुर्विस्फूर्जयन् यदा क्षमामचरत् २३ प्रादुरभावि
प्रादुरभूत् कर्मकर्तरि चिण् तत्राहार्षीत् हरणं करिष्यतीत्यर्थः २४ २५ विश्रुता विक्रमायस्य गाथाः प्रबंधान् आत्मा श्रिताः विष्णवा-
श्रिताः २६ उपगीयमानो महाऽनुभावो यस्य २७ इति चतुर्थे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६

ततः सप्तदशैलोकक्षधः प्रशमयन् पृथुः ग्रस्तबीजांमर्हांहंतुं यत्तोभीत्यातयास्ततः १ छंद्यामासतोषितवान् १ भृत्यान्मात्यान् पुरो-
धसः पुरोहितांश्च श्रेणीः तैलिकतांबूलकादीन् पौरविशेषान् प्रकृतीः नियोगिनः २ दोहनं पात्रम् ३ मेध्यं यज्ञार्हम् सविज्ञानमपरो
क्षज्ञानसहितम् ५ पूर्वदेहः एश्ववतारः तत्कथाश्रयम् स्रष्टुश्रवोयस्य ६ अदुह्यत् दुग्धवान् ७ ८ जनतायास्त्वं पाल इत्यामंत्रि

मैत्रेय उवाच एवं स भगवान्वैन्यः ख्यापितो गुणकर्मभिः छंद्यामासतान्कामैः प्रतिपूज्याभिनं-
द्यन् १ ब्राह्मणप्रमुखान् वणान् भृत्यामात्यपुरोधसः पौरान् जानपदान् श्रेणीः प्रकृतीः समपूजय
त् २ विदुर उवाच कस्माद्धारगोरूपधरित्रीबहुरूपिणी यादुदोहपृथुस्तत्र कोवत्सो-
दोहनंच किम् ३ प्रकृत्या विषमा देवी कृता तेन समाकथ्यम् तस्य मेध्यं हयदेवः कस्य हेतोरपाहर
त् ४ सनत्कुमाराद्भगवतो ब्रह्मन् ब्रह्म विदुत्तमात् लब्ध्वा ज्ञानं सविज्ञानं राजर्षिः कांगतिंगतः
५ यच्चान्यदपि कृष्णस्य भवान् भगवतः प्रभोः श्रवः स्रष्टुश्रवसः पुण्यं पूर्वदेहकथाश्रयम् ६
भक्ताय मे नुरक्ताय तव चाधो क्षजस्य च वक्तुमर्हति यो दुह्यदैन्यरूपेण गोमिमाम् ७ सूत
उवाच चोदितो विदुरेणैव वा स्रष्टुदेवकथां प्रति प्रशस्यतं प्रीतमना मैत्रेयः प्रत्यभाषत ८
मैत्रेय उवाच यदा भिषिक्तः पृथुरंगविप्रैरामंत्रितो जनतायाश्च पालः प्रजानिरन्नेक्षति प-
ृथु एत्यक्षत्सामदेहाः पतिमभ्यवोचन् ९ वयं राजन् जाठरेणाभितप्ता यथाऽग्निना कोटरस्थेन वृ-
क्षाः त्वामुघयातोः शरणं शरण्यं यः साधितो हस्तिकरः पतिर्नः १० तन्नो भवानीह तुरातवेन्न क्षुधा
दितानां नरदेवदेव यावन्न नक्ष्यामह उज्झितो जीवार्ता पतिस्त्वं किल लोकपालः ११

तो नियुक्तः तदानिरन्ने
क्षितितले सति क्षुधाक्षामाः क्षीणा देहायासां ताः प्रजा एत्य पृथुमब्रुवन् ९ जाठरेणाग्निनाऽभितप्ताः यः साधितः विप्रैर्मथने संपादितः
तं त्वां शरणं याताः १० तत्तस्मान्नोऽस्माकमन्नं रातवेरातुं दातुम् इह तु इह तां यत्नं करोतु उज्झितो जीवार्ता पतिस्तस्मात्तानाः सत्यः वार्तायाः जीविका-
याः पतिः ११

परिदेवनं विलापम् निमित्तं हेतुमन्वपद्यतज्ञातवान् १२ पृथिव्या ओषधिबीजानि ग्रस्तानीति व्यवसितो निश्चितवान् १३ मृगयुना द्रुता
अनुगता मृगीव १४ १५ रोदसीद्यावापृथिव्यौ तयो रंतरमंतरिक्षं च अनुपृष्ठतः उद्यतमायुधं येन १६ १७ १८ यो धर्मज्ञ इति मतः स भवा

मैत्रेय उवाच पृथुः प्रजानां करुणं निशम्य परिदेवनम् दीर्घं दध्यौ कुरु श्रेष्ठ निमित्तं सोऽन्वपद्यत
१२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रगृहीतशरासनः संदधे विशिखं भूमेः क्रुद्धस्त्रिपुरहा यथा १३ प्रवेपमाना-
धरणी निशम्योदायुधं च तम् गौः सत्यपादवद्भीता मृगीव मृगयुद्रुता १४ तामन्वधावत्तैर्हैन्यः कुपि-
तोऽत्यरुणोक्षुणः शरंधनुषिसंधाय यत्र यत्र पलायते १५ सादिशो विदिशो देवी रोदसी चांतरंतयोः
धावती तत्र तत्र नंददशानूद्यतायुधम् १६ लोकेनाविंदतत्राणं वै न्यान्मृत्योरिव प्रजाः वस्तातदानिव हते
हृदयेन विदयता १७ उवाच च महोभागं धर्मज्ञापन्नवत्सल ब्राहिमामपि भूतानां पालनेऽवस्थितो भ-
वान् १८ सैत्वं जिघांससे कस्माद्दीनामकृतकिल्बिषाम् अहनिष्यत्कथं योषो धर्मज्ञ इति यो मतः १९
प्रहरंति न वै स्त्रीषु कृतागः स्वपि जंतवः किमु तत्त्वद्दिधाराजन् करुणादीनवत्सलाः २० मां विपात्या
जरां नावयत्र विश्वं प्रतिष्ठितम् आत्मानं च प्रजाश्चेमाः कथमंभसिधास्यसि २१ पृथुरुवाच
वस्तु धेत्वा वधिष्यामि मच्छासने पराङ्मुखी भागं बर्हिषिया वृत्तेन तनोषि च नो वस्तु २२ यवसंजग्ध्यनु
दिनं नैव दोग्ध्यौ धसंपयः तस्यामेवं हि दुष्टायां दंडो नात्र नशस्यते २३ त्वं रवल्नोषधिबीजानि प्राक् सृष्टी
निस्वयं भुवा नमुंचस्यात्मरुद्धानि मामवज्ञाय मंदधीः २४

न योषां मां कथमहनिष्यत् हनिष्यति १९ २० अजरां वृद्धां धास्यसि धारयिष्यसि २१ बर्हिषियज्ञेया भवती देवतारूपेण भागं वृत्ते वस्तु धान्यादिक-
म् २२ गौरूपेण तु यवसं तृणं जग्धि अतीत्यर्थः पयस्तनैव दोग्धि दुग्धं न स्रवति अत्रास्मिन्नपराधे २३ आत्मनि देहे रुद्धानि २४ ६

महधेसर्वथाअन्नंनस्यादिनिचेदतआह अमूषांप्रजानाम् मेदसामांसेन २५ यदुक्तंयोषांकथंहनिष्यतीतितत्राह पुमानिति तस्यवधोऽ
वधएव २६ यच्चोक्तंकथमंभसिधास्यसीतितत्राह त्वामिति तिलशः तिलप्रमाणानिरवंडानिइत्येवंभूतामवस्थानीत्वा २७ मन्युमयीं
मूर्तिंविभ्रतम् कृतांततुल्यत्वमुच्यतेनतुकृतांतस्यमन्युमयीमूर्तिरिति २८ शब्दसत्त्वतनुंदेवमकस्मादतिदारुणम् वीक्ष्यमाणाएयुंए
श्वीतुशवकरुणोक्तिभिः माययाविन्यस्तारचितानानाघोरादितनवोयेनगुणात्मनेगुणमयत्वेनप्रतीयमानायवस्तुतस्तनिर्धूतानिरस्ता
द्रव्यक्रियाकारकेषु अधिभूताध्यात्माधिदैवेषुविभ्रमोऽहंकारः तन्निमित्ताऊर्मयोरागद्वेषादयश्चयस्मिन्तस्मै २९ अहोसर्वजीवाश्च

अमूषांक्षत्परीतानामार्तानांपरिदेवितम् शमयिष्यामिमहाणोर्भिन्नायास्तवमेदसा २५ पुमान्-
योषिदुतक्लीबआत्मसंभावनोऽधमः भूतैषुनिरनुक्रोशोनृपाणांतद्वधोऽवधः २६ त्वास्तद्धादुर्मदांनी
त्वामायागोतिलशःशरैः आत्मयोगबलैर्नैमाधारयिष्याम्यहंप्रजाः २७ एवमन्युमयीमूर्तिकृतांतमि
वविभ्रतम् प्रणताप्रांजलिःप्राहमहीसंजातवेपथुः २८ धरोवाच नमःपरस्मैपुरुषायमाय
याविन्यस्तनानातनवेगुणात्मने नमःस्वरूपानुभवेननिर्धुतद्रव्यक्रियाकारकविभ्रमोमयै ३० येना
हमात्मायतनंविनिर्मिताधात्रायतोयंगुणसर्गसंग्रहः सएवमाहंतुमुदायुधःस्वराडुपस्थितोऽन्यशरणंक
माश्रये ३० यएतदादावसृजच्चराचरंस्वमाययाऽत्माश्रययाऽवितर्क्यया तयैवसोऽयंकिलगोसुमुद्य-
तःकथंनुमांधर्मपरोजिघांसति ३१ नूनंबतेशस्यसमीहितंजनैस्तन्माययादुर्जययाऽकृतात्मभिः नल-
क्ष्यतेयस्त्वकरोदकारयद्योऽनेकएकःपरतश्चइश्वरः ३२

यत्वेनसृशंमांकथंहंतुंप्रवर्ततइत्याह येनविधात्राआत्मनांजी
वानामायतनमहंनिर्मिता यतःयस्यामयिगुणसर्गस्यचतुर्विधभूतग्रामस्यसंग्रहःधारणम् स्वराट्स्वतंत्रः ३० सृष्टिसंहारकारकोऽहमेवेति
चेत् तथाऽपिप्रजापालनेप्रवृत्तस्यमहधोनुचितएवेत्याह यएतदिति आत्माश्रययाजीवविषयिण्या ३१ अतोदुर्ज्ञेयमीश्वरचेदितमित्याह
नूनमिति अकृतात्मभिः विक्षिप्तचित्तैः य ईश्वरः स्वतंत्रः अकरोत् ब्रह्माणंपरतइतितेनब्रह्मणाचराचरमकारयत् यश्चस्वतएकःपरतोमा
ययाअनेकः ३२

तस्मादचिंत्यशक्तयेकेवलं नम इत्याह सर्गादिजन्मस्थितिभंगमस्य जगतः अनुरुणद्धि अनुवर्तते करोति द्रव्याणि महाभूतानि क्रिया इन्द्रियाणिकारका देवाः चेतना बुद्धिः आत्माः हंकारः तैः स्वशक्तिरूपैः समुन्नद्धाः समुत्कटानिरुद्धाः शक्तयो यस्य ३३ प्राणिनां धारणार्थं-
मां रसातलादुद्धृत्येदानीं प्रजारक्षणे प्रवृत्तस्य मद्धो न युक्त इति सकरुणमाह दाभ्याम् हे अजयः सृष्टवान् स एव भवान् स्वनिर्मितं च
राचरं जगत् सम्यक् स्थापयितुमादिसूकरः सन् मामभ्युज्जहार ३४ स एव धराधरो वराहोऽद्य अपामुपस्थे उपरिमयिनावि आधार
भूतायामवस्थिताः प्रजा रक्षितुमिच्छुः वीरमूर्तिः पृथुरूपः समभूत् य एवं भूतः सत्वं पयसि निमित्ते मां जिघांससीति चित्रमित्यर्थः ३५

सर्गादियोऽस्यानुरुणद्धिशक्तिभिर्द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः तस्मै समुन्नद्धनिरुद्धशक्तये नमः प
रस्मै पुरुषाय वेधसे ३३ सर्वे भवानात्मविनिर्मितं जगद्भूतं द्रव्यान्तः करणात्मकं विभो संस्थापयिष्य-
न् न जमां रसातलादभ्युज्जहारं भस आदिसूकरः ३४ अपामुपस्थे मयिनाव्यवस्थिताः प्रजा भवानद्यरि
रक्षिषुः किल स वीरमूर्तिः समभूद् धराधरो यो मां पयस्युग्रशरो जिघांससि ३५ नूनं जनैरीहतमीश्व-
राणामस्मद्विधैस्तदुणसर्गमायया न ज्ञायते मोहितचित्तवर्त्मभिस्तेभ्यो नमो वीरयशस्करेभ्यः ३६
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पृथुविजये धरित्रीनिग्रहो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७
मैत्रेय उवाच इत्थं पृथुर्माभिष्टूय रूपा प्रस्फुरिता धरम् पुनराहावनिर्भाता संस्तभ्यात्मानमा-
त्मना १

तस्मादीश्वरचेष्टितं दुर्ज्ञेयमिति कैमुत्यन्यायेनोपसंहरति नूनमिति तस्येश्वरस्य गुणसर्गरूपयामाययामोहितं चि-
त्तमेव वर्त्मयेषाम् मोहितानि चित्तवर्त्मनियेषामिति वा तैर्जनैः ईश्वराणां हरिभक्तानामेव तावदीहितं न ज्ञायते किं पुनस्तस्य परमेश्वर-
स्य अतएव परमेश्वरवत् तेभ्योऽपि नम एव केवलम् वीराणां जितेन्द्रियाणां यशः कुर्वेति ये तेभ्यः यथा वीराणां यशो वर्द्धेत तथा चेष्टतां
न तु ययेष्टमिति भावः ३६ इति चतुर्थे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशोऽध्यायः महावाक्यादत्सपात्रादिभेदतः पृथ्वा-
दिभिस्तत्सादुग्धास्वंस्वं दुग्धमितीर्यते १ १ ७ ७ ७ ७ ७ ७

हेअभिभोप्रभो यद्वा भोदेवअभिअभयंयथाभवत्येवंमन्युंसंनियच्छ आवित्तंविज्ञापितम् नमहाक्येऽनादरः कर्तव्यइत्याह बुधोहिसर्व-
तःसारमादत्ते २ मयिजीर्णाश्वोषधीरुपायेनगृहाणेतिवक्तुमुपायेनसर्वेसिद्ध्यतिनान्यथेत्याह अस्मिन्नितित्रिभिः पुंसांश्रेयसःपुरुषा-
र्थस्यप्रसिद्धयेअस्मिंल्लोकेरुष्यादयःअमुष्मिंश्चलोकेऽग्निहोत्रादयोयोगाउपायादृष्टाःप्रयुक्ताअनुष्ठिताश्च ३ पूर्वदर्शितान्अवरोऽ-
र्वाचीनः ४ अविद्वान्विद्वानपीतिवाव्यभिचरंतिनसिद्ध्यति ५ सहेतुकमुपायमाह पुरेतिषड्विः भवद्भिरितिराजसामान्याभिप्रा-

संनियच्छाभिभोमन्युंनिबोधश्चावित्तंचमे सर्वतःसादरमादत्तेयथामधुकरोबुधः २ अस्मिन्लोकेऽ-
थवाऽमुष्मिन्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः दृष्टायोगाःप्रयुक्ताश्चपुंसांश्रेयःप्रसिद्धये ३ तानातिष्ठेतिथः
सम्यगुपायान्पूर्वदर्शितान् अवरोऽश्रद्धयोपेतउपेयान्विदत्तेऽजसा ४ ताननाहृत्ययोविद्वानर्था-
नारभतेस्वयमे तस्यव्यभिचरंत्यर्थाआरब्धाश्चपुनःपुनः ५ पुरासृष्टाश्वोषधयोब्रह्मणायावि-
शांपते भुज्यमानामयादृष्टाभवद्भिरधृतव्रतैः ६ अपालिताऽनाहताचभवद्भिरलोकपालकैः चो-
रीभूतेऽथलोकेऽहंयज्ञार्थेऽग्रसमौषधीः ७ नूनंतावीरुधःक्षीणामयिकालेनभूयसा तत्रयोगेन-
दृष्टेनभवानादातुमर्हति ८ वत्संकल्पयमेवीरयेनाहवत्सलातव धोक्ष्येक्षीरमयानुकामाननु-
रूपंचदोहनम् ९ दोग्धारंचमहाबाहोभूतानांभूतभावेन अन्नमीप्सितमूर्जस्वद्भगवान्वाञ्छते-
यदि १० समोचकुरुमाराजनुदेवदृष्टयथापयः अपर्तावपिभद्रंतउपावर्तेतमेविभो ११ इतिप्रि-
यंहितंवाक्यंभुवआदायभूपतिः वत्संकृत्वामनुपाणावदुहत्सकलोषधीः १२

येणवेनादिभिरितिवा ६

अपालिताचोराद्यनिवारणात् अनाहताचयज्ञादिप्रवर्तनाऽभावात् यज्ञार्थेअग्रसंगिलितवती अन्यथाऽधृतव्रतैर्भुक्तानप्रसीध्यंते
ततश्चयज्ञादयोनसिद्ध्येरन्नितिभावः ७ क्षीणाजीर्णाः ८ वत्संस्वकुलेमुरग्यम् दोहनंदोहपात्रंदोग्धारंचोपकल्पय धोक्ष्येप्रपूर-
यिष्यामि ९ भूतानाममीप्सितमन्नमूर्जस्वत् बलप्रदम् १० अपर्गतिऽपिर्वर्षतौयथामेसर्वतोवर्तेत ११ १२ ६२ ६२

प्रसंगादर्थोतरमाह तथेति यथाएथुः एवं सर्वत्र वाक्ये परेऽपि सारमाददते प्रस्तुतमनुवर्तयति ततोऽन्ये च ऋष्यादयः पंचदशदुदुहुः एथुभावि-
तां वशीकृताम् १३ देवीं पृथ्वीम् वाङ्मनः श्रवणैर्वेदग्रहणादिन्द्रियाणां पात्रत्वम् १४ सोमममृतं वीर्यमनः शक्तिम् ओज इन्द्रियशक्तिम् बलं
देहशक्तितदेवपयः १५ सरामासवं च तालादिमद्यम् १६ मधुवाङ्माधुर्यं सौभगं सौंदर्यं तत्साहितम् १७ कव्यं पितृणामन्नम् आमपात्रे पक्वे-
मृन्मये अधुक्षतदुदुहुः १८ संकल्पनामयी मणिमादिसिद्धिं ये विद्याधरादयस्ते च तमेव वत्सं प्रकल्प्य नभस्येव पात्रे रेवे चरत्वा दिरूपां विद्यां दुदु-

तथा परे च सर्वत्र सारमाददते बुधाः ततोऽन्ये च यथाकामं दुदुहुः एथुभाविताम् १३ ऋषयो दुदु-
हुर्देवी मिन्द्रियेष्वथ सत्तम वत्सं बृहस्पतिं कृत्वा पयश्छन्दोमये शक्तिं १४ कृत्वा वत्सं सरगणा इन्द्रसो-
ममदुदुहन् हिरण्मयेन पात्रेण वीर्यमोजो बलपयः १५ देतेयादानवा वत्सं प्रह्लादमसुरर्षभम् विधा-
यादुदुहन् क्षीरमयः पात्रे सराः सवम् १६ गंधर्वाप्सरसोऽधुक्षन् पात्रे पद्ममये पयः वत्सं विश्वावे संकृ-
त्वा गंधर्वमधुसौभगम् १७ वत्सेन पितरोऽर्यम्णा कव्यं क्षीरमधुक्षत आमपात्रे महाभागाः श्रद्धया-
श्चाद्ध देवताः १८ प्रकल्प्य वत्सं कपिलं सिन्धुः संकल्पनामयीम् सिद्धिं नभसि विद्यां च ये च विद्याध-
रादयः १९ अन्ये च मायिनो मायामंतर्धानाद्भुतात्मनाम् मयं प्रकल्प्य वत्सं ते दुदुहुर्धारणामयीम् २० य-
क्षरक्षांसि भूतानि पिशाचाः पिशिताशनाः भूतेश वत्सो दुदुहुः कपाले क्षतजो सवम् २१ तथाऽहयो दं-
शूकाः सर्पानागाश्च तक्षकम् विधाय वत्सं दुदुहुर्बिलपात्रे विषपयः २२ पशवो यवसंक्षीरं वत्सं कृत्वा च-
गोवृषम् अरण्यपात्रे चाधुक्षन् मृगेंद्रेण च दंष्ट्रिणाः २३ कव्यादाः प्राणिनः कव्यं दुदुहुः स्वकलेवरे स्रपणं
वत्सा विहगाश्चरं वाचरमेव च २४ वटवत्सा वने स्पतयः एथग्रसमयं पयः गिरयो हिमवद्दत्ताना नाधातून्
स्वसानुषु २५

हुः १९ अन्ये च किंपुरुषादयः अंतर्धानेनाद्भुतात्मनां संबन्धिनीं मायां धारणामयीं संकल्पमात्रप्रभवाम् २० भूतेशोरुद्रः स-
एव वत्सो येषाम् क्षतजं रुधिरं तदेवासवम् २१ अह्यो निष्पणा दंशूका वृश्चिकादयः सर्पाः सफणास्त एव कद्रुसंततिजानागा बिलपात्रे मुरवे २२
यवसंतृणम् गोवृषं रुद्रवाहं वृषभम् मृगेंद्रेणोत्तरेणान्वयः २३ कव्यं मांसम् चरं कीटादिअचरं फलादि २४ २५ ६ ६

अनुक्तसर्वसंग्रहार्थमाह सर्वस्वजातोयोगुरव्यस्तेनवत्सेन २६ उपसंहरति एवमितिस्वन्नमभीष्टमन्नम् तमेवक्षीरभेदम् दुदुहः दौहं पा-
त्रम् २७ इमांश्चाम् २८ धनुषोऽग्रेणगिरिशृंगाणिचूर्णयन् राज्ञाराजा सर्वेषामाजीविकादानात् २९ ३० ग्रामाहृदिशून्याःपुरोह-
दादिमत्यस्ता एवमहृत्यः पत्तनानिदुर्गाणिविविधानि यथाहृहस्पतिः औदकंपार्वतम् वार्क्षमैरिणंधान्वनंतयेति घोषान् आभीराणांनिवा-
सान् ब्रजान् गवांनिवासान् शिबिरंसेनानिवासस्थानम् तत्सहितान् आकरान् स्वर्णादिस्थानानि रवेदाः कर्षकग्रामाः खर्वदाः पर्वतप्रांत-

सर्वस्वमुरव्यवत्सेनस्वेस्वेपात्रेएथकूपयः सर्वकामदुघांश्चाम् दुदुहः एथुभाविताम् २६ एवंएथ्वाद्
यःएथ्वामन्नादाःस्वन्नमात्मनः दौहवत्सादिभेदेनक्षीरभेदकुरुहृह २७ ततोमेहीपतिःप्रीतःस-
र्वकामदुघांश्चाम् दुहितृत्वेचकारेमांप्रेम्णादुहितृवत्सलः २८ चूर्णयन्स्वधनुःकौट्यागिरिकूटा-
निराजराद् भूमंडलमिदंवेन्यः प्रायश्चक्रेसमंविभुः २९ अथास्मिन्भगवान्वेन्यः प्रजानावृत्तिदः
पिता निवासान्कल्पयांचक्रेतत्रतत्रयथाऽहतः ३० ग्रामान्पुरःपत्तनानिदुर्गाणिविविधानिच घोषा
न्ब्रजान्सशिबिरानाकरान्खर्वदरवर्वदान् ३१ प्राक्एथोरिहनेवेषापुरग्रामादिकल्पना यथास्मरंवव
संतिस्मत्तत्रतत्राकुतोभयाः ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएथुविजयेऽष्टादशोऽ-
ध्यायः १८ मैत्रेयउवाच अथादीक्षितराजातुहयमेधशतेनसः ब्रह्मावर्तेमनोःक्षेत्रेयत्र-
प्राचीसरस्वती १ तदभिप्रेत्यभगवान्कर्मातिशयमात्मनः शतक्रतुर्नममृषेएथोर्यज्ञमहोत्सवम् २
यत्रयज्ञपतिःसाक्षाद्भगवानुहरिरीश्वरः अन्वभूयतसर्वात्मासर्वलोकगुरुः प्रभुः ३ अन्वितोब्रह्म
शर्वाभ्यांलोकपालैःसहानुगैः उपगीयमानोगंधैर्वैमुनिभिश्चाप्सरोगणैः ४

ग्रामाश्च ३१ ३२ इतिचतुर्थेदीकायामष्टादशोऽध्यायः १८ उनविंशेश्वमेधांगहयापहरणात्पथोः इंद्रंहंतुंप्रवृत्तस्यधात्रावारणमु-
च्यते १ हयमेधशतेननिमित्तेन अदीक्षितदीक्षितोऽभूत् शताश्वमेधसंकल्पमकरोदित्यर्थः ब्रह्मावर्तेसरस्वतीदृषद्वत्योर्देवन-
घोर्यदंतरम् तदेवनिर्मितंदेशंब्रह्मावर्तेप्रचक्षते १ आत्मनःस्वस्यकर्मातिशेत्तइत्यतिशयमभिप्रेत्यज्ञात्वातदितितंएथोर्यज्ञमहो-
त्सवंनममृषेभसेहे २ अतिशयमेवदर्शयति यत्रेतिसप्तभिः साक्षादन्वभूयतप्रत्यक्षेणादृश्यत ३ ४ ५ ६

सिद्धादयश्चतंहरिमन्वीयुरित्युत्तरेणान्वयः ५ ६ धर्मदुग्धाहविर्दोग्धीधेनुःसती ७ ऊहुः वहंतिस्म सर्वरसान् इक्षुद्राक्षादिरसान् क्षी-
रं च दधि च अन्नं च पाकादि गौरसो घृतं तक्रं च तांश्च भूरीणि विस्तृतानि वर्षाणि शरीराणि येषां ते फलादि प्रासूयन्त मधु-च्युतः मधुस्त्रा-
विणः संतः ८ चतुर्विधं भक्ष्यं भोज्यं चोष्यं लेह्यं च ९ अधोक्षज ईशो नाथो यस्य परमउदयोऽभिरुहिर्यस्मिंस्तत्कर्म असूयन् अस-
हमानः प्रतिघातं विघ्नं च कारेत्यर्थः १० यजमाने वैन्ये यजुष्पतिं विष्णुं यजमाने सति स्पर्धमान इन्द्रोऽस्ति रोहितः सन्नपहतवान् ११ त्वर-

सिद्धविद्याधरादेत्यादानवागुत्थकादयः स्रुनंदनंदप्रमुखाः पार्षदप्रवराहरेः ५ कपिलोनारदोद-
तो योगेशाः सनकादयः तमन्वीयुर्भागवताये च तत्सेवनात्स्रकाः ६ यत्र धर्मदुग्धाभूमिः सर्वकामदुग्धा-
सती दोग्धिस्माभीप्सितानर्थान्यजमानस्य भारत ७ ऊहुः सर्वरसान्नघः क्षीरदध्यन्नगौरसान् तर-
वो भूरिवर्षाणः प्रासूयन्त मधु-च्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान् गिरयो न्नं चतुर्विधम् उपायनमुपाजङ्गुः
सर्वलोकाः सपालकाः ९ इति चाधो क्षजेशस्य एथोस्तु परमोदयम् असूयन् भगवानिन्द्रः प्रतिघात-
मचीकरत् १० चरमेणाश्वमेधेन यजमाने यजुष्पतिम् वैन्ये यज्ञपशुस्पर्धन्नेपो वाहति रोहितः ११ त-
मत्रिभगवानैक्षत्स्वरमाणं विहाय सा आमुक्तमिव पारवंडं योऽधर्मधर्मविभ्रमः १२ अत्रिणा चोदितो हंतुं
एषु पुत्रो महारथः अन्वधावत संक्रुत्वा स्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् १३ तं तादृशा कृतिं वाक्ष्यमेने धर्मेशरीरिण-
म् जटिलं भस्मना च्छन्नं तस्मै वाणं नमुंचति १४ वधानि हतं तं भूयो हंत वेत्रिरचोदयत् जहियज्ञहन्ता
तमे हेंद्रं विबुधा धमम् १५ एवं वैन्यसूतः प्रोक्तस्त्वरमाणं विहाय सा अन्वद्रवदमि क्रुद्धो रावणं गृधरा-
डिव १६ सौऽश्वं रूपं च तद्धित्वा तस्मा अंतर्हितः स्वराट् वीरः स्वपशुमादाय पितुर्यज्ञमुपैयिवान् १७
तत्तस्य चाद्भुतं कर्म विचक्ष्य परमर्षयः नामधेयं ददुस्तस्मै विजिताश्व इति प्रभो १८

माणं धावंतम् आमु-
क्तः अप्रतिमुक्तश्चापि न हवत् सन्नद्धो वर्मितः सज्ज इत्यमरसिंहः पारवंडं वेषं कवचमिव गृहीतवंतमित्यर्थः अधर्मधर्मविभ्रमः
धर्मोऽयमिति भ्रान्तिकरो यस्तम् १२ १३ नमुंचति स्म १४ हंत वेहंतुं यज्ञं हंतवंतम् १५ गृधराट् जटायुः १६ तस्मै हित्वा तदर्थमुत्सृ-
ज्य १७ विचक्ष्य दृष्ट्वा १८

तेन छन्नः सन् चषालोयूपाग्रे निक्षिप्तः काष्ठकटकः तद्युक्तात् यूपात् हिरण्यनिर्मितारशनायस्य तम् रशनायादृष्टत्वेन छेदाशक्त्यारशनासा-
हितमेवोद्धृत्य यूपाग्रानीतवानित्यर्थः विष्णुः समर्थः १९ २० २१ अवधं निन्दितं रूपं मन्दप्रज्ञाजगद्गुहः २२ तदेव पारवंडनामनिरुक्त्या दर्शय-
ति यानीति बहुवचनेन चान्यान्यपि गृहीतानीत्युक्तम् २३ तत्प्रभृति पारवंडमार्गः प्रवृत्ता इत्याह एवमिति तेन गृहीतेषु पुनर्विस्मृतेषु २४

उपसृज्यतमस्तीव्रं जहाराश्वं पुनर्हरिः चषालयूपतश्चन्नो हिरण्यरशनं विष्णुः १९ अत्रिः संदर्शयामास
त्वरमाणं विहाय सा केषालरवद्गङ्गाधरं वीरो नैनैर्मबाधत २० अत्रिणा चोदितस्तस्मै संदर्धो विशरवं
रूपा सोऽश्वं रूपं चतुर्द्वित्वा तस्यो वतर्हितः स्वराट् २१ वीरश्चाश्वमुपादाय पितृयज्ञमथाव्रजत् त
दवधं हरं रूपं जगद्गुहं ननु बलाः २२ यानिरूपाणि जगद्गुहं इन्द्रो हयजिह्वाषिया तो निपापस्य रवडो नि
लिंगं रवडमिहोच्यते २३ एवमिन्द्रे हरत्यश्वं वैन्ययज्ञजिघांसया तद्गृहीतविस्मृतेषु पारवंडेषु मतिर्नृ-
णाम् २४ धर्म इत्युपधर्मेषु नग्नरक्तपटादिषु प्रायेण सज्जते भ्रात्या पेशलेषु च वाग्मिषु २५ तदभि-
ज्ञाय भगवान् पृथुः पृथुपराक्रमः इन्द्राय कुपितो वाणमादत्तो दधत कामुकः २६ तस्मै त्विजः शक्रवधा
भिसंधितं विचक्ष्य दुःप्रैक्ष्य मसह्यं रहसम् निवारयामास रहो महामते न युज्यतेऽत्रान्यवधः प्रचोदि-
तात् २७ वयं मरुत्वान्तिमिहार्थं नाशनं ह्वयामहे त्वच्छ्रवसा हतं विषम् अयातयामो पर्वतं नंतरं प्रस-
ह्य राजन् जुह्वामहे हितम् २८ इत्यामं चक्रतुर्पातिं विदुरास्य त्विजोरुषा सुगन्धस्तान् जुह्वतो मेत्य
स्वयं भूः प्रत्यषेधत २९

नग्राजैनाः रक्तपटाबोद्धाः आदिशब्देन कापालिकादयस्तेषु उपधर्मेषु धर्मोपमेषु धर्म एवायमिति-
मतिः सज्जत इति द्वयोरन्वयः पेशलेषु आपाततोरम्येषु वाग्मिषु हेतूक्तिचतुरेषु २५ २६ शक्रवधेऽभिसंधितं कृताभिप्रायम् प्रचोदिता-
त्यशोर्वधादन्यस्य वधस्तवनयुज्यते २७ तद्वधंतु वयं करिष्याम इत्याहुः वयमिह यज्ञनाशकं त्वत्कीर्त्यैव हतप्रभमिन्द्रमाह्वयामहे कैः
अयातयामो रगतवीर्यैराह्वानमंत्रैः अनंतरं च ते तवाहितं जुह्वामहोष्यामः २८ अस्य पृथोः स्मृक् हस्ते येषां तान् २९ ७

यमिंद्रयज्ञेन जिघांसथ यज्ञेनेषाः सर्वे सुरायस्य तनवः स इन्द्रो भवतां वधारो न भवति यद्यस्माद्यज्ञो नामायमिंद्रो भगवतस्तनुः अवतारः
ततः सप्तम आकृत्यां रुचेर्यज्ञोऽभ्यजायत सयामाद्यैः सुरगणैरपास्वायं भुवांतरमित्युक्तत्वात् ३० अतो बलीयसाऽनेन सरव्यमेव कर्तव्यं
मन्यथाभूयः पारवंडं सक्ष्यतीत्याशयेनाह तदिदमिंद्रेणानुष्ठितं महद्व्याख्यं पश्यत किमित्यपेक्षायामाह धर्मस्य व्यतिकरं विपर्ययं
पारवंडपथम् ३१ तर्हि किमत्र युक्तमित्यत आह एथुकीर्तेरिति एकेनो न शतं यस्मिन् तादृशः क्रतुः क्रतुप्रयोगः एथो भूयात् एथुरि
ति पाठे एको न शतं क्रतवो यस्य तादृशोऽपि महेंद्रात् एथुकीर्तिर्भूयादित्यर्थः तदेव मृत्विजः प्रत्युक्ता एथुं प्रत्येवाह अलमिति ३२ आत्म

नवध्यो भवतामिंद्रो यं यज्ञो भगवत्तनुः यं जिघांसथ यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ३० तदिदं पश्यत
महद् धर्मव्यतिकरं द्विजाः इंद्रेणानुष्ठितं राज्ञः कर्मेतद्विजिघांसता ३१ एथुकीर्तेः एथो भूयात् तर्ह्येको न
शतक्रतुः अलं ते क्रतुभिः स्विष्टैर्यद्रवान्मोक्षधर्मवित् ३२ नैवात्मने महेंद्राय रोषमाहर्तुमर्हसि उ
प्रावपि हि भद्रं तत्तुत्तमं श्लोकविग्रहो ३३ मास्मिन्महाराज कृथाः स्मचिंतां निशामयास्मद्वच आहता
त्मा यद्वायतो देव हतं नु कर्तुमनोति रुष्टं विशते तमोऽधम् ३४ क्रतुर्विरमतामेष देवेषु दुरवग्रहः ध
र्मव्यतिकरो यत्र पारवंडैरिद्रा निर्मितैः ३५ एभिरिंद्रोपसंसृष्टैः पारवंडैर्हारिभिर्जनम् क्रियमाणं विच
क्ष्वेनं यस्ते यज्ञधुगश्वमुद् ३६ भवान्परित्रातुमिहावतीर्णो धर्मजनानां समयानुरूपम् वेनापचाराद
बलुप्तमद्यतद्देहतो विष्णुकलासिवैन्य ३७

नैवात्मने महेंद्राय रोषं कर्तुमर्हसि तत्र हेतुः उपप्रावपीति ३३ तथाऽपि क्रतु
समाप्तिमेव ध्यायंतं प्रत्याह अस्मिन्यज्ञविघ्ने चिंतां मास्म कृथाः यद्यस्माद्देव हतं कार्यं कर्तुं ध्यायतो मनो नु निश्चितमतिरुष्टं स दधम् तमोमो
हं विशति न तु शांतिलभते ३४ अतएव तव क्रतुर्विरमतु न चिंद्रः किं न निवार्यतेऽत आह यतो देवेषु दुराग्रहो भवतीति यत्र क्रतौ ३५ इंद्र
दुराग्रहकृतमनर्थं पश्येत्याह एभिरिंद्रोपसंसृष्टैरधिष्ठितैर्हारिभिश्चित्ताकर्षकैः य इंद्रस्तेऽश्वं मुष्णातीति तथा यज्ञाय द्रुह्यतीति तथा
तैर्न सृष्टैः ३६ ततो मम किमिति चेत्तत्राह भवानिति द्वाभ्याम् सारव्ययोगादिना नासिद्धांतानुरूपं धर्मवेन स्यान्वायात् लुप्तं परित्रातुं त
द्देहादिष्णोः कलैव त्वमवतीर्णोऽसि ३७

अस्यविश्वस्योद्भवंविचार्यैरुत्पादितोऽसितेषांविश्वसृजांसंकल्पंपिपीएहि आर्षः प्रयोगः पूरयेत्यर्थः प्रचंडोयः पारवंडमार्गः सर्वेद्रीमायो
पधर्मजननीतांजहि ३८ तथाचक्रत्वायज्ञाग्रहंहित्वावात्सल्यंस्नेहं कृत्वाइंद्रेणसहसंधानंचकृतवान् ३९ कृतमवभृथसंबंधिस्नानंयेनस
तस्मै ४० ४१ तुष्टानांवाक्यंत्वयेति ४२ इतिचतुर्थेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशेतुविष्णुनासाक्षात्स्थो

सत्वंविमृश्यास्यभवंप्रजापतेसंकल्पनंविश्वसृजांपिपीएहि ऐंद्रांचमायामुपधर्ममातरंप्रचंडपारवंड
पयंजहिप्रभो ३८ मैत्रेयउवाच इत्यंसलोकगुरुणासमादिष्टाविंशोपतिः तथाचक्र-
त्वावात्सल्यंमघोनापिचसंदधे ३९ कृतावभृथस्नानायएथवेभूरिकर्मणे वरान्दुस्तेवरदायेतद्-
हिंसितर्पिताः ४० विप्राः सत्याशिषस्तृष्टाः श्रद्धयालब्धदक्षिणाः आशिषोयुयुजुः क्षत्तरादिराजा
यसत्कृताः ४१ त्वयाहृतामहाबाहोसर्वेएवसमागताः पूजितादानमानाभ्यापितृदेवर्षिमानवाः
४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेएथुविजयेएकोनविंशोऽध्यायः १९ ऋषिरु
वाच भगवानपिबैकुण्ठः साकंमघवताविभुः यज्ञैर्यज्ञपतिस्तृष्टोयज्ञभुक्तमभाषत १
श्रीभगवानुवाच एषतेकार्षीन्द्रगंहयमेधशतस्यह क्षमापयतआत्मानममुष्यक्षंतुमर्हसि २
सुधियः साधवोलोकेनरदेवनरोत्तमाः नाभिद्रुह्यन्तिभूतभ्योयर्हिनात्माकलेवरम् ३ पुरुषायदिमु-
ह्यन्तित्वाहशादेवमायया श्रमएवपरंजातोदीर्घयावृद्धसैवया ४ अतः कायमिमंविद्वानविद्याकाम
कर्मभिः आरब्धइतिनैवास्मिन्प्रतिबद्धोऽनुषज्जते ५ असंसक्तः शरीरेऽस्मिन्मुनोत्पादिते गृहे अ
पत्येद्रविणोवापिकः कुर्यान्ममतांबुधः ६

यज्ञेनुशासनम् वरदानप्रसंगेनपीतिश्चान्योन्यमीर्यते १ मघवतासाकमिंद्रे-
णसहवर्तमानः १ आत्मानंत्वांक्षमांकारयतोऽमुष्यत्वमपिक्षंतुमर्हसि २ यर्हियस्मात्कलेवरमात्मानमवति अतस्तदभिमानेनभूते
भ्योनाभिद्रुह्यन्ति ३ ४ अविद्यास्वरूपाज्ञानंततः कामस्ततः कर्मतैरारब्धइतिविद्वानऽ तएवप्रतिबुद्धआत्मज्ञोऽस्मिन्नैवानुषज्जते
५ तथाऽपिपुत्रादिममत्वेनभूतद्रोहेणचसंगोभवेत्तत्राह असंसक्तइति ६ ७ ८ ९ १०

प्रतिबोधकमंविष्टवन् देहेऽनुषंगाभावमाह एकइतिहास्याम् असावात्मा : त्वनोदेहात्परोभिन्नस्तत्रनवधावेलेक्षण्येनभेदंसाधयति
 एकइतिनवभिः पदैः देहोहिबालयुवादिभेदादनेकां भलिनश्चजडश्चसगुणश्चस्वकारणभूतगुणाश्रितश्चपरिच्छिन्नश्चगृहादिभिरावृ-
 तश्चदृश्यश्चानात्माच आत्मातुर्नैवमतोभिन्नः ७ आत्मस्थंस्वस्मिन्स्थितम् प्रकृतिस्थोऽपिदेहस्थोऽपितद्विकारैर्नलिप्यते यतः
 समयिब्रह्मणिस्थितः ८ इयमवस्थाकस्योत्पद्यतइत्यपेक्षायामाह यःस्वधर्मेणेतिचतुर्भिः ९ भवतुमनःप्रसन्नंततःकिंतत्राह यर्हि-
 विशदाशयः प्रसन्नमनास्तदापरित्यक्तगुणःसन् सम्यग्दर्शनोभूत्वाशांतिमश्नुतेशांतिमेवाह ममसम्यगौदासिन्येनावस्थानमेवब्र-

एकःशुद्धःस्वयंज्योतिर्नैर्गुणोऽसौगुणाश्रयः सर्वगोनावृतःसाक्षीनिरात्मात्मात्मनःपरः ७ यएवं
 संतमात्मानमात्मस्थंवेदपुरुषः नाज्यतेप्रकृतिस्थोऽपितद्गुणैःसमयिस्थितः ८ यःस्वधर्मेणमां-
 नित्यंनिराशीःश्रद्धयाऽन्वितः भजतेशानकैस्तस्यमनोराजन्मसीदति ९ परित्यक्तगुणःसम्यक्दर्श-
 नोविशदाशयः शांतिमेसमवस्थानंब्रह्मकैवल्यमश्नुते १० उदासीनमिवाध्यक्षंद्रव्यज्ञानक्रियात्मना
 म् कूटस्थमिममात्मानंयोवेदाप्नोतिशोभनम् ११ भिन्नस्यलिंगस्यगुणप्रवाहोद्रव्यक्रियाकारक-
 चेतनात्मनः दृष्टासुसंपत्सुविपत्सुसूरयो नविक्रियंतेमयिबद्धसौहृदाः १२ समःसमानोत्तममध्य-
 माधमःसुरवेचदुःखेचजितेन्द्रियाशयः मयोपहृत्सारिवललोकसंयुतोविधत्स्ववीरारिवललोकर-
 क्षणम् १३

स्तदेवकैवल्यमश्नुते १० सम्यग्दर्शनमेवाह उदासीनमेवात्मानंद्रव्यज्ञानक्रियात्मनां देहज्ञानकर्मेन्द्रिय-
 मनसामध्यक्षमिवस्थितमात्मानंयोवेद ११ संसारिणः कथं कूटस्थत्वमत आह भिन्नस्यलिंगस्यदेहस्यगुणप्रवाहः संसारः भि-
 न्नत्वेहेतुः द्रव्याधात्मकस्य तत्रचेतनाचिदाभासः अतोदृष्टासुप्राप्तासुहर्षशोकादिभिर्नविक्रियंते १२ त्वंचसूरिः अतःसुरवेदुः
 खेचसमःसन् समानोत्तममध्यमाधमायस्य जितानीन्द्रियाण्याशयश्चयेनसत्त्वमरिवललोकरक्षणंकर्तुंकथंशक्यंतत्राह मये-
 श्वरेणउपहृत्साः संपादितायेऽरिवललोका अमात्यादयस्त्तैःसंयुतः १३

ननुरक्षणंदंडादिसापेक्षमतस्तपोह्यद्वापुण्यंकरिष्यामीतिचेदतआह श्रेयइति यद्यस्मात्सांपरायेपरलोकेप्रजाभिः कृतात्सकृतात्षष्ठमं-
 शंहर्ताहरति अरक्षणेदोषमाह अन्यथाप्रजाभिर्हृतंपुण्यंयस्यसप्रजानामघमत्तिपापंभुंक्ते अन्यथेत्यस्यविवरणम् करहारःसन्न
 रक्षिताचेत् १४ एवंचमोक्षोऽप्यनायासेनभविष्यतीत्याह द्विजाग्र्याणांमतश्चासावनुवृत्तश्चपरंपराप्राप्तोयोधर्मः सएवप्रधानमर्थ-
 कामौतुप्रासंगिकौयस्य अन्यतमोऽतिशयेनान्यधर्मादिष्वनासक्तइत्यर्थः ऐकपद्यपाठेधर्मप्रधानावन्यतमावर्थकामौयस्येत्यर्थः अ-
 स्याः पृथिव्याअवितासन् अल्पेनकालेनगृहागतान्सनकादीन्द्रक्ष्यसि अनुरक्तोलोकोयस्मिन्सः १५ मत्पुत्रःसकाशात्किंचि

श्रेयःप्रजापालनमेवराज्ञोयत्सांपरायेसकृतात्षष्ठमंशम् हर्ताऽन्यथाहृतपुण्यःप्रजानामरक्षिताक-
 रहारोऽघमत्ति १४ एवंद्विजाग्र्यानुमतानुवृत्तधर्मप्रधानोऽन्यतमोवितास्याः कस्वेनकालेनगृहो-
 पयातान्द्रक्ष्यसिसिद्धाननुरक्तलोकः १५ वरंचमत्कंचनमानवेन्द्रवृणीष्वतेऽहंगुणशीलयंत्रितः नाहं
 मरेवेवेसकलभस्तपोभिर्योगेनवायत्समचित्तवर्ती १६ मैत्रेयउवाच सइत्यंलोकगुरु-
 णाविष्वक्सेनेनविश्वजित् अनुशासितआदेशंशिरसाजगृहेहरेः १७ स्पृशंतपादयोःप्रेम्णा-
 व्रीडितंस्वेनकर्मणा शतक्रेतुंपरिष्वज्यविद्वेषंविससर्जह १८ भगवानथविश्वात्मापृथुनोपहृता
 हृणः समुज्जिहानयाभक्त्यागृहीतचरणंबुजः १९ प्रस्थानाभिमुखोऽप्येनमनुग्रहविलंबितः प-
 श्यन्पद्मपलाशाक्षोनप्रतस्थेसहस्रताम् २०

हंरं वृणीष्वगुणाः शमादयः शीलं निर्मत्सरत्वादस्वभावस्तैरहंयंत्रितो
 वशीकृतः तद्रहितैस्तुमरवादिभिर्नाहंसकलभः यतः समंचित्तंयेषांतेष्वेववर्तितुंशीलंयस्यसोहम् १६ १७ क्षमापयितुंपादयोःस्पृशंतं
 स्वेनकर्मणाऽश्वापहरणेनव्रीडितम् प्रेम्णापरिष्वज्य १८ भगवान्प्रस्थानाभिमुखोऽप्यनुग्रहेणविलंबितःसन् नप्रतस्थेप्रयाणं-
 नकृतवानितिद्वयोरन्वयः कथंभूतः उपहृतमर्पितमहृणंयस्मैसमुज्जिहानयासमुद्रच्छंत्वावर्धमानयाभक्त्यागृहीतेचरणंबुजेय-
 स्य १९ पद्मपलाशवदक्षिणीयस्यतथाभूतःसन् एवंपृथुंपश्यन् २०

भगवतस्तत्कृपाऽतिरेकमुत्क्रातस्य भक्त्युद्रेकमाह स इति द्वाभ्याम् बाष्पविक्रवत्वेन तूष्णीमवस्थितः सन् अमुं हृदोपगुह्याधात् धृतवान् २१ अतृप्तयोर्दृशोर्गोचरं विषयभूतम् पदाक्षितिं स्पृशंतमिति अयं भावः नरवल्लुदेवाः पदाभुवं स्पृशन्ति अतः कृपापरवशो नूनं हरिरात्मानं विस्मृतवानिवेति अतएव स्वलनपरिहारायैव गरुडस्योन्नते स्कंधे विन्यस्तं हस्ताग्रं येन तम् २२ वरं वृणीष्वेति यदुक्तं तदसहमान आह हे विभो वरदानां ब्रह्मादीनामीश्वरात् वरप्रदात्त्वत्तः सकाशात् बुधः कथं वरान् वृणीतेति कीदृशान् गुणैर्विक्रियत इति गुणविक्रयोऽहंकारः स एवात्मा येषां तेषां ब्रह्मादीनां संबंधिनः देहाभिमानिनां योग्यानि ति वा तथा चेद्बुध एव न भवतीत्यर्थः जुगुप्सितत्वादपीत्याह यथेति बुध एवाहमपि न वृण इति समुच्चयाय चकारः २३ कैवल्यपत इति संबोधनात् कैवल्यं वरिष्यतीति माशं कीरि-

स आदिराजो रचितां जलिर्हरिं विलोकितुं नाशकदंशुलोचनः न किंच नो वाच स बाष्पविक्रवो हृदोपगुह्याभुमधादवस्थितः २१ अथावमृज्याश्च कलाविलोकयन् तत्सदृग्गोचरमाह पुरुषम् पदा-
स्पृशन्ति क्षितिमसं उन्नते विन्यस्तं हस्ताग्रं मुरंगा विद्विषः २२ एथुरुवाच वरान् विभो त्वद्वर-
देश्वराद्बुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनाम् येनारकाणामपि संतिदोहिनां तानीशं कैवल्यपते वृणो न च
२३ न कामयेनायतदप्यहं कचिन्नयत्र युष्मच्चरणौ बुजासवः महत्तमां तर्ह्यदयान् मुरवच्युतो विधत्स्व क-
र्णायुतमेषु मे वरः २४ स उत्तमश्लोकमहन्मुरवच्युतो भवत्पदांभोजस्रधा कर्णानिलः स्मृतिं पुनर्विस्मृ-
ततत्त्ववर्त्मनां कुयोगिनां नो वितरत्यलं वरैः २५

त्याह नेति महत्तमानां तर्ह्यदयान् मुरवद्वारेण निर्गतो भवत्पदांभोजमकरंदोयशः श्रवणादिस्वरव्यवचनास्ति तादृशं चेत्कैवल्यं तर्हितम् कचिद्वदाचिदपि न कामये तर्हि किं कामयसे तदाह यशः श्रवणाय कर्णानामयुतं विधत्स्व ननु कोऽप्येवं न वृत्तवान् किमन्य-
च्चिंतयेत्याह मम तु एष एव वरः २४ ननु तर्हि कैवल्याभावे रागद्वेषाद्याकुलानां भक्तिस्रवमपि न स्यादित्याशंक्याह स इति भ-
वत्पदांभोजस्रधायाः कर्णोलेशस्तत्संबंधीयोऽनिलः स एव दूरादपि किंचिद्यशः श्रवणमात्रमित्यर्थः विस्मृतं तत्त्ववर्त्मनैः कुयोगि-
भिस्तेषामपि पुनः स्मृतिमात्मज्ञानं वितरति अतो नरवल्लुभक्तानां रागादिसंभवोऽतो नोऽस्माकं सारग्राहिणामन्यैर्वरैरलम् भक्तावेव
मोक्षादिसर्वस्वरवांतर्भावादिति भावः २५

ननुभक्तिर्मुक्तिफलैव अतःफलंविहायसाधनेभवतः कोऽयमाग्रहइत्याशंक्याह हेसुश्रवःमंगलकीर्ते तेशिवंयशःसतांसंगमेयःसकृद-
पियहच्छयाऽपिउपशृणोतिगुणज्ञश्चेत्सः पशंविनाऽन्यः कथंविरमेत् गुणातिशयंसूचयति श्रीयत् यशएवप्रकर्षेणवृत्तवती गुणा-
नांसर्वपुरुषार्थानांसंग्रहः स्वस्मिन्समाहारस्तदिच्छया २६ अतोलक्ष्मीरिवान्यवरत्यागेनत्वामेवाहंभजइत्याह अथेति लालस-
उत्सुकःसन्कर्मणिप्रियमाणेयथेंद्रेणसहकलिः एवंभक्तावपिकिंलक्ष्म्यासहकलिः स्यादितिवितर्कयति एकस्मिन्पत्योस्पर्धमा-
नयोरावयोरपिकिंकलिर्नस्यादितिकाकावितर्कः ननुपर्यायेणसेवायांनस्यात् नैवम् कृतस्त्वच्चरणयोरेवैकस्तानोमनोविस्ता-
रोयाभ्यांतयोः २७ भवतुवाकलिस्तथाऽपिभजेयमेवेत्याह जगज्जनन्यांवैशसंविरोधः स्यादेवतत्रहेतुर्यस्याः कर्मणिनः समीहि

यशःशिवंसुश्रवआर्यसंगमेयहच्छयाचोपशृणोतितेसकृत् कथंगुणज्ञोविरमेद्दिनापशंश्रीयत्प्रव-
वेगुणसंग्रहेच्छया २६ अथाभजेत्वाऽखिलपुरुषोत्तमंगुणालयेपद्मकरेवलालसः अप्यावयो-
रेकपतिस्पृधोः कलिर्नस्यात्कृतत्वच्चरणौकतानयोः २७ जगज्जनन्यांजगदीशवैशसंस्यादेवय-
त्कर्मणिनः समीहितम् करोतिफलवप्युरुदीनवत्सलः स्वएवधिष्येभिरतस्यकितया २८ भ-
जत्यथत्वामतएवसाधवोव्युदस्तमायागुणविश्रमोदयम् भवत्पदानुस्मरणाद्वृत्तेसतांनिमित्तम-
न्यद्भगवन्नविद्यहे २९ मन्यैगिरंतेजगतांविमोहिनींवरैवृणीष्वेतिभजंतमात्ययत् वाचानुतंत्या-
यदितेजनोसितः कथंपुनःकर्मकरोतिमोहितः ३०

तमिच्छामवति तथाऽपिइंद्रविरोधेमत्पक्षपातवदत्रापितवपक्षपातएवस्यादित्याह फलुतुच्छमपिउरुबहुकरोषि यतोदीनेषुव-
त्सलः स्वेस्वरूपएवरतस्यतयाकिंप्रयोजनंतांनाद्रियसइत्यर्थः २८ यतस्त्वंदीनवत्सलः अतएवसाधवोनिष्कामाअथज्ञानानंत-
रमपित्वांभजंति कथंभूतम् मायागुणानांविश्रमोविलासस्तस्योदयः कार्येसनिरस्तोयस्मिंस्तम् तेकिमर्थंभजंतितत्राह भ-
वत्पदानुस्मरणाद्विनाऽन्यत्तेषांनिमित्तंफलंनविद्यः २९ वरैः प्रलोभनंचकृपालोस्तवानुचितमित्याशयेनाह मन्यइति नुअ-
होतेवाचातंत्यायदिजनोऽयमसितः अबद्धः स्यात् तर्हिपुनःपुनःफलैर्मोहितः सन्कथंकर्मकरोति ३० ७ ७

त्वन्मायया रवंडितस्य त्वया पुनः रवंडनं न कर्तव्यं किंतु हितं चेष्टितव्यमित्याह त्वन्मायया कृतादात्मनस्त्वत्तः रवंडितः पृथक् कृतो यद्यतो
ऽन्यत् पुत्रादिकमाशास्तेऽतः स्वयमविज्ञापित एव हितं चेष्टितुमर्हसि ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ वाग्वित्तांजलिभिर्मन्त्रितः पूजिताः संतो वै-
कुण्ठानुगताः पार्षदाश्च ३६ अमुष्य राज्ञो हरन्निवेतिलोकोक्तिः वस्तुतस्तस्य मनः सर्वदेवतदधीनमस्त्येव स्वधामराज्ञो हृदयम् ३७

त्वन्मायया ऽद्वाजन ईश रवंडितो यदन्यदाशास्तक्रतात्मनोऽबुधः यथा च रेदाल हितं पिता स्वयं-
तथा त्वमेवार्हसिनः समीहितुम् ३१ मैत्रेय उवाच इत्यादि राजेन नुतः सा विश्वदृक् कृतमा
हराजन्मयि भक्तिरस्तुते दिष्ट्येदृशी धीर्मयिते कृताय या मायां मदीयां तरति स्म दुस्त्यजाम् ३२
तत्त्वं कुरु मया दिष्टं प्रमत्तः प्रजापते मदादेश करो लोकः सर्वत्रामोति शोभनम् ३३ मैत्रेय
उवाच इति वै न्यस्य राजर्षेः प्रतिनंदार्थं बद्धचः पूजितोऽनुगृहीत्वा नंगतुं चक्रेऽच्युतो मतिम् ३४
देवर्षिपितृगंधर्वसिद्धचारुणपन्नगाः किन्नराप्सरसो मर्त्याः खगा भूतान्यनेकशः ३५ यज्ञेश्वराधिया
राज्ञा वाग्वित्तांजलिभक्तिः सभाजिताययुः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः ३६ भगवानपिराजर्षेः सोपाध्या
यस्य चान्युतः हरन्निव मनोमुष्यस्वधामप्रत्यपद्यत ३७ अदृशय नमस्कृत्य नृपः संदर्शितात्मने अव्य
क्ताय च देवानां देवाय स्वपुरं ययौ ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधो विंशोऽध्यायः २०
मैत्रेय उवाच मौक्तिकैः कुसुमस्रग्भिर्दुकूलैः स्वर्णतोरणैः महासुरभिभिर्धूपैर्मंडितं तत्र त
त्र वै १ चंदनागरुतोयाद्रोरथ्या च त्वरमार्गवत् पुष्पाक्षतफलैस्तोक्मैर्लोजैरर्चिभिरार्चितम् २ स
वृंदैः कदलीस्तंभैः पूगपौतैः परिष्कृतम् तरुपल्लवमालाभिः सर्वतः समलंकृतम् ३

अदृशय लोचनपथमतिक्रान्ताय संदर्शित आत्मायेन तस्मै वस्तुतोऽव्यक्ताय ३८ इति चतुर्थे टीकायां विंशोऽध्यायः २०
एकविंशोऽथ पुना प्रजानामनुशासनम् महासत्रे सुरादीनां महासदसि वर्ण्यते १ पुरं यया वित्युक्तं तत्पुरमनुवर्णयति मौक्ति-
कैरिति त्रिभिः १ चंदनागरुयुक्तैस्तोयैराद्रोरथ्यादयस्तद्युक्तं तोक्मैः हरितयवैरं कुरैरिति वाऽर्चिभिर्दीपैः २ स वृंदैः पुष्पफलयुक्तैः
कदलीस्तंभैः पूगवृक्षैस्तथा विधैः सर्वतः समलंकृतं शोभितम् ३

संभृतान्यशेषाणिमंगलानिदध्यादीनिर्तैः सहाभिजग्मुः मृष्टाउज्ज्वलाः कन्याश्च ४ गतस्मयोनिरहंकारः ५ प्रियान्वरान्प्रददातीति
तथा ६ गुणैर्महान् अतएवमहत्तमः ७ गुणैर्विजृम्भितमूर्जितगुणवद्भिः समाजितं सत्कृतं यशोगुणं तमर्चयन्नाह सदसस्पते शौन-
क ८ लब्धान्यशेषसुराणामर्हणानियेनसः किमकरोदिति शेषः ९ श्रवणौलूक्यमाविष्कुर्वन्प्रार्थयते कोन्विति यस्यविक्रमः पृथ्वी

अ-

२१

स्त्रियस्तंदीपबलिभिः संभृताशेषमंगलैः अन्वीयुर्मृष्टकन्याश्च मृष्टकुंडलमंडिताः ४ शंखदुंदुभिघो-
षेणब्रह्मघोषेणचर्त्विजाम् विवेशभवनं वीरः स्तूयमानो गतस्मयः ५ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र म-
हायशाः पौरान् जानपदान् स्तांस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ६ स एवमादीन्येन वचनैश्चितः कर्माणि भू-
यांसि महान्महत्तमः कुर्वन् शशांसावनिमंडलयशः स्फीतनिधायारुरुहे परंपदम् ७ सूत उवाच
श्रुत्वादि राजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्समाजितम् क्षत्तामहाभागवतः सदस्यते कौषारविं-
प्राह गुणं तमर्चयन् ८ विदुर उवाच सोऽभिषिक्तः पृथुर्विप्रैर्लब्धशेषसुराहेणः बिभ्रच्च
वैष्णवं तेजो बाह्यैर्योभ्यां दुदोहगाम् ९ कोन्वस्य कीर्तिनश्चणोल्याभोजोयद्विक्रमोच्छिष्टमशेषभूपाः
लोकाः सपाला उपजीवन्ति काममघापितन्मेवदकर्मशुद्धम् १० मैत्रेय उवाच गंगायमुने यो
नद्योरंतराक्षेत्रमावसन् आरब्धानेव बुभुजे भोगान् पुण्यजिहासया ११ सर्वत्रास्वलितदेशैः सप्त
द्वीपैकदंडधृक् अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्युतगोत्रतः १२ एकदासीन्महासत्रदीक्षातत्रादिवौक-
साम् समाजो ब्रह्मर्षीणां च राजर्षीणां च सत्तम १३

दोहनंतस्योच्छिष्टतुल्यं कामम् तत्तस्य कर्मवद १० प्राचीनक-
र्मभिः प्रारब्धानेव बुभुजे न तु भोगांतरार्थं कर्माणि करोति तदपि भोगेन पुण्यक्षपणेच्छयानतु सरवासत्तयेत्यर्थः ११ अस्वलितोऽप्रतिह-
त आदेश आज्ञायस्य सप्तद्वीपेष्वेक एव दंडं धारयतीति तथा किं सर्वत्रनेत्याह ब्रह्मकुलव्यतिरेकेण अच्युतो गोत्रप्रवर्तक तुल्यो येषां वै-
ष्णवानां तद्यतिरेकेण च १२ एकदा तस्य महासत्रदीक्षा आसीत् तत्र सत्रे देवादीनां समाज आसीदित्यर्थः १३

४

४

तस्मिन्पूज्येषु अर्चितेषु सत्सदसो मध्यउत्थितः सन् समंततः समैक्षतेति पञ्चेनान्वयः १४ प्रांशः पीनाय तौ भुजौ यस्य कंजवदरुणे
 ईक्षणो यस्य शोभनाद्विजाः स्मितंचयस्य १५ व्यूढविस्तीर्णवक्षो यस्य बलिभिस्तिस्मिर्वल्गुसंदरंदलवदधोऽग्रमश्वत्यपत्रमिव उप
 शिविस्तृतमधस्तात्संकुचितमुदरं यस्य आवर्तवन्निम्नानाभिर्यस्य कांचनवदुज्ज्वला वूरू यस्य उदग्रावुन्नताग्रौ पादौ यस्य १६ सू-
 क्ष्माश्च ते वक्राश्चासिताश्च स्निग्धाश्च मूर्द्धजा यस्य कंबुवधिरैरवांऽकिता कंधरा यस्य परिधाय वसित्वा उपवीय उत्तरीयं कृत्वा १७
 नियमेनिमित्तेन्यस्तानित्यक्तानि भूषणानियेन सः अतएव तैरनावृतत्वाद्यं जिता अशेषगात्रेषु श्रीः स्वाभाविर्कीशोभायेन कृतान्यु

तस्मिन्नुर्हत्सः सर्वेषु स्वर्चितेषु यथाऽर्हतः उत्थितः सदसो मध्ये ताराणां मुंडुराडिव १४ प्रांशः पीनाय
 तभुजौ गौरः कंजारुणे क्षणः स्रुनासः स्रुमुखः सौम्यः पीनांसः स्रुद्विर्जस्मितः १५ व्यूढवक्षावह
 च्छोणिर्वलिवल्गुदलोदरः आवर्तनाभिरोजस्वी कांचनोरुदग्रपात् १६ सूक्ष्मवक्रास्मितस्निग्धमूर्-
 धजः कंबुकंधरः महाधनेदुकूलाग्रे परिधायोपवीय च १७ व्यंजितो शेषगात्रेश्रीर्नियमेन्यस्तभूष-
 णः कृष्णाजिनधरः श्रीमान्कुशपाणिः कृतोचितः १८ शिशिरस्निग्धताराक्षः समैक्षत समंततः उच्चि-
 वानिदमुर्वीशः सदः संहर्षयन्निव चारुचित्रपदं श्लक्ष्णं मृष्टं गूढमविकूलवम् १९ राजोवाच
 सभ्याः शृणुत भद्रं वः साधवो यद्वागताः सत्स्रुजिज्ञास्रुभिर्धर्ममावेद्यं स्वमनीषितम् २० अहं दंड-
 धरो राजा प्रजानां मिह योजितः रक्षितावृत्तिदः स्वेषु सेतुषु स्थापिता एयक् २१ तस्य मेतदनुष्ठानाद्या-
 नाहुर्ब्रह्मवादिनः लोकाः स्युः कामसंदोहाय स्य तुष्यति दिष्टहक् २२

चितानि कर्माणि येन १८ शिशिरे संतापहरे स्निग्धे च तारे योस्तेऽक्षिणीयस्य इदं वक्ष्यमाणं वाक्यमुक्तं वांश्च चारुश्रोत्रप्रिय-
 म् चित्राणि पदानि यस्मिन् श्लक्ष्णं प्रशस्तं मृष्टं शृद्धम् गूढं गंभीरार्थम् अविकूलवमव्याकुलम् १९ भाषणे हेतुः धर्मजिज्ञास्रुभिः पुं-
 मिः सत्स्रुस्वमनीषितमावेद्यं वक्तव्यम् अतः प्रजानुशासनमिषेण जिज्ञासैव क्रियते न युष्मान् प्रतिधर्मप्रवचनमिति भावः २०
 इदानीं प्रजाः शिक्षयिष्यन् प्रजाशिक्षणादिकं ममावश्यकमित्याह अहमिति त्रिभिः एयक् सेतुषु स्थापयिता २१ दिष्टहक् प्राक्कर्मसा-
 क्षीश्वरो यस्य तुष्यति तस्य वेदवादिनो यान् लोकानाहुः प्रजारक्षणाद्यनुष्ठानात्ते लोकामेस्युः कथं भूताः कामानां सम्यक् दोहः प्रपूरणं
 येषु २२

अन्यथात्वंनिर्हंस्यादित्याह यइति शमलं पापम् भगमैश्वर्यम् २३ तत्तस्मान्देवजाः भर्तुर्ममपिंडार्थेपिंडदानवत् परलोकहितार्थेस्व
कार्यमेवकुरुतस्वधर्ममेवानुतिष्ठत अधोक्षजेधीर्येषांतादृशाः संतः वासुदेवार्पणदृष्ट्याइत्यर्थः अनुग्रहः कृतोभवेदिति शेषः २४
शास्तः शिक्षयितुरनुज्ञातुरनुमोदितुश्चप्रेत्यपरलोकेयत्फलंतत्तुल्यम् २५ कर्मकर्तव्यमित्यनुमोदामहे नतुवासुदेवेऽर्पणीयमि-
ति वेनादिभिस्तदनंगीकारादित्येवंवादिनः शनैः संबोधयन्नाह हेअर्हसत्तमाः यज्ञपतिर्नामपरमेश्वरः केषांचिन्मतेतावदस्ति त-
थाऽपिविप्रतिपत्तेर्नतत्सिद्धिरित्याशंक्यजगद्वैचित्र्यान्यथानुपपत्तिंप्रमाणयति इहामुत्रचज्योत्स्नावत्यः कान्तिमत्योभुवोभोगभूम-
यः शरीराणिच २६ नन्विदं कर्मवैचित्र्यादेवसेत्स्यति तथाऽपिविद्वदनुभवेनेश्वरसिद्धिरित्याह मनोरितिचिभिः अस्मत्पिताम

यउद्धरेत्करं राजा प्रजाधर्मेष्वशिक्षयन् प्रजानांशमलं मुंक्तेभगंचस्वजहातिसः २३ तत्प्रजाभर्तु
पिंडार्थेस्वार्थमेवानसूयवः कुरुताधोक्षजधियस्तोर्हमेऽनुग्रहः कृतः २४ यूयंतदनुमोदध्वंपितृदे-
वर्षयोमलाः कर्तुः शास्तरनुज्ञातुस्तुल्यंयत्प्रेत्यतत्फलम् २५ अस्ति यज्ञपतिर्नामकेषांचिदह-
सत्तमाः इहामुत्रचलक्ष्यंतेज्योत्स्नावत्यः क्वचिद्भुवः २६ मनोरुत्तानपादस्यध्रुवस्यापिमहीपतेः
प्रियव्रतस्यराजर्षेरंग स्यास्मत्पितुः पितुः २७ इहशानामयान्येषामजस्यचभवस्यच प्रह्लाद-
स्यबलेश्चापिकृत्यमस्तिगदाभृता २८ दौहित्रादीनृतेमृत्योः शौच्यान्धर्मविमोहितान् वर्गस्व
र्गोपवर्गाणांप्रायेणैकात्म्यहेतुना २९

हस्यांगस्य २७ कृत्यमस्ति अवश्यंकर्मफलदात्राभाव्यमितितेषांमत-
मित्यर्थः २८ मृत्योर्दौहित्रादीनृतेनादीन्विना धर्मेविमोहितान् अतः शौच्यान् ननु कर्मैवफलंदास्यतिविन्धुद्देशगतावादेवताः
किंपरमेश्वरेणतत्राह वर्गेति वर्गोऽत्रिवर्गः स्वर्गोधर्मस्यफलमपवर्गोमोक्षस्तेषामैकात्म्येनैकरूप्येणसर्वानुगतेनहेतुनातत्रा
पिप्रायेणहेतुना अयंभावः नतावज्जडस्यकर्मणः फलदातृत्वंघटतेनचार्वागदेवतानांस्वातंत्र्यम् अंतर्यामिश्रुतेः नचतदाकर्म
साम्येफलतारतम्यंक्वचित्तदसिद्धिश्चसंभवति अतः स्वातंत्र्येणकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंसमर्थेनपरमेश्वरेणभाव्यमिति २९ ५५

किंच जीवानां मोक्षदः परमेश्वर एव नार्वाग्देवतास्तासामपि जीवत्वाविशेषादित्याशयेनाह त्रिभिः यस्य पादयोः सेवायामभिरुचि-
स्तपस्विनां संसारतप्तानां मशेषैर्जन्मभिः समृद्धंधियो मलंसद्यः क्षपयति तमेव भजते तितृतीयेनान्वयः कथं भूता अहन्यहनि वर्द्धमा-
ना सती सात्विकी तत्पादसंबंधस्यैवैष महिमेति दृष्टं तेनाह यथेति ३० विनिर्धूता अशेषामनोमला यस्य असंगो वैराग्यं तेन विज्ञान-
स्य विशेषः साक्षात्कारस्तदेव वीर्यं यस्य यस्यां धि मूले कृताश्रयः सन् ३१ आत्मवृत्तिभिरध्यापनादिभिर्मनोवचः कायानां गुणै-
र्ध्यानस्तुतिसपर्याभिरमायिनो निष्कपटाः संतः ननु ब्रह्मादिभिः सेव्ये किमस्मद्भक्त्या भविष्यति तत्राह यथाधिकारमेवावसि

यत्पादसेवाऽभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितं मलंधियः सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधती सती यथा
पद्मगुष्ठविनिःसृता सूरित् ३० विनिर्धूता शेषमनोमलः पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यदधि
मूले कृतकेतनः पुनर्न संसृतिं क्लेशवहो प्रपद्यते ३१ तमेव यूयं भजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचः काय-
गुणैः स्वकर्मभिः अमायिनः कामदुग्धाधिपकजं यथाऽधिकीरावसिता र्थासिद्धयः ३२ असाविहा-
नेकगुणोऽगुणोऽध्वरः एयग्विधद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः संपद्यतेऽर्थाशयलिंगनामभिर्विशुद्धविज्ञा-
नधनः स्वरूपतः ३३

तानिश्चिता समाप्ता वाऽर्थसिद्धिर्येषाम् ३२ स्वकर्मभिर्यागादिभिर्भजतेत्युक्तं तत्र ब्रह्मार्पणं ब्रह्म ह-
विरिति न्यायेन सर्वेषु यागतं दंगतत्फलेषु भगवद्भ्यां कर्मकर्तव्यं न भिन्नदृष्ट्येति वक्तुं तेषां भगवद्रूपतामाह द्वाभ्याम् असौ भगवानेव स्व-
रूपतो विशुद्धविज्ञानधनोऽप्यगुणो निर्विशेषणोऽपि सन्निहकर्ममार्गोऽनेकगुणो नानाविशेषणवान् अध्वरो यज्ञः संपद्यते यज्ञो वै वि-
ष्णुरिति श्रुतेः अनेकगुणत्वमेवाह एयग्विधानियानिद्रव्यादीनि तैः तत्र द्रव्याणि ब्रीह्यादीनि गुणाः शक्कादयः क्रिया अवघातादयः उ-
क्तयो मंत्राः अर्थोऽगसाध्य उपकारः आशयः संकल्पः लिंगपदार्थानां शक्तिः नाम ज्योतिष्टोमादितैश्चाध्वरः संपद्यते ३३ ७

यागफलस्यापि भगवद्रूपतामाह प्रधानेति एषविष्णुः परमानंदोऽपिशरीरेचेतनां विषयाकारांबुद्धिं प्रतिपद्यतदभिव्यंग्यानंदरूपः स
नृक्रियाफलत्वेन प्रतीयते एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति श्रुतेः यथाः नलोदारुषु स्थितस्तद्गुणात्मको दारुधर्म
दैर्घ्यवक्रत्वादिमांस्तद्वत् कथं भूतेशरीरे प्रधानमव्यक्तं कालः क्षोभकः आशयो वासनाधर्मोऽदृष्टैः संगृह्यते जन्यत इति तथात-
स्मिन् ३४ तदेवमप्रवृत्तान् भगवद्भजने प्रवर्त्य स्वतः प्रवृत्तानां प्रवृत्तिमभिनंदनेन दृढयति अहो इति वितरंति कुर्वन्ति ३५ इ-

अ.
३१

प्रधानकालाशयधर्मसंग्रहेशरीरे एष प्रतिपद्यचेतनाम् क्रियाफलत्वेन विष्णुर्विभाव्यते यथाऽन-
लोदारुषु तद्गुणात्मकः ३४ अहो ममामी वितरंत्यनुग्रहं हरिं गुरुयज्ञमुजामधीश्वरम् स्वधर्मयो-
गेन यजंति मामका निरंतरं क्षोणितले दृढव्रताः ३५ माजातु तेजः प्रभवेमहद्भिभिस्ति तिस्रया-
तपसा विद्यया च देदीप्यमानेऽजितदेवतानां कुलस्वयं राजकुलाद्भिजानाम् ३६ ब्रह्मण्यदेवः पु-
रुषः पुरातनो नित्यं हरिं यच्चरणाभिर्वंदनात् अवापलक्ष्मीमनपायिनीं यशोजगत्पवित्रं च महत्तमां
ग्रणीः ३७ यत्सेवयाऽशेषगुहायशः स्वरोऽविप्रप्रियस्तु प्यतिकाममीश्वरः तदेव तद्धर्मपरैर्वि-
नीतैः सर्वात्मना ब्रह्मकुलं निषेव्यताम् ३८

दानीं हरिभक्तिदार्ढ्याय ब्राह्मणभक्तिं विधत्ते माजा त्वित्यष्टभिः महत्यश्वताक्रुद्धयश्वताभिर्यद्राजकुलस्य तेजस्तस्मात्संका-
शात् द्विजानां कुलजितो देवतायेषां वैष्णवानां तेषां च कुले माजातु प्रभवेत्कदाचिदपि प्रभावं न करोतु कथं भूते समृद्धिभिर्विनाऽ-
पि स्वयमेव तितिक्षादिभिर्देदीप्यमाने ३६ ब्राह्मणानां स्तुवन्नाह यच्चरणाभिर्वंदनात् धरिर्लक्ष्मीं यशश्चावाप ३७ यत्सेव-
या चेश्वरस्तु प्यतितदेव ब्रह्मकुलं निषेव्यतामिति ह्यो रन्वयः हरेर्लोकसंग्रहरूपो यो धर्मस्तत्परैः ३८

ननु ब्रह्मकुल एव नित्यं सेव्यमाने सर्वदेवतामुखभूतेऽग्नौ यज्ञाद्यनुष्ठानं न स्यान्न च तेन विना चित्तशक्तिर्न च तया विना मोक्षः स्यादित्याशं-
 क्यमाह पुमानिति द्वाभ्याम् यस्य ब्रह्मकुलस्य नित्यं संबंधेन निषेवया पुमान् स्वयमेव ज्ञानाभ्यासादिकं विनाऽप्यत्युत्तमं शमं मोक्षं ल-
 भेत कुतः यत्सेवया स्वतएवानति वेलं शीघ्रं प्रसीदतः शब्दत आत्मनश्चित्तात्ततः परं श्रेष्ठं देवानां किं मुखमस्ति ब्राह्मणसेवयैव यज्ञा-
 दिफलं ज्ञानफलं तत्सर्वं भवतीत्यर्थः ३९ हरेरपि तदेव परं मुखमित्याह अश्नातीति इज्यानां पूज्यानां मिंद्रादीनां नामभिर्यस्य मुखेश्व-
 र इत्याहुतं हविरनंतो यथाऽश्नातितथा चेतनयारहिते हुताशने हुतं नाश्नाति कैर्हुतमश्नातितत्त्वकोविदैः सर्वदेवमयश्चैतन्यमूर्तिरनं-
 तइतितत्त्वविद्वद्भिः कुत एवं भूतोऽसौ तत्राह पारमहंस्यं ज्ञानं तत्परानर्हंति अधिकुर्वतीति पारमहंस्यपर्यास्तागावोवाचोयस्मिन्

पुमान् लभेतानतिवेलमात्मनः प्रसीदतोऽत्यंतशमं स्वतः स्वयम् यन्नित्यसंबंधनिषेवया ततः प-
 रं किमेवास्ति मुखं हविर्भुजाम् ३९ अश्नात्यनंतः खलु तत्त्वकोविदैः श्रद्धाहुतं यन्मुख इज्यानाम-
 भिः न वै तथा चेतनया बाह्यकृते हुताशने पारमहंस्यपर्यगुः ४० यद्ब्रह्म नित्यं विरजसनात्तनं श्रद्धा-
 तपोमंगलमौनसंयमैः समाधिना बिभ्रति हार्यदृष्टये यत्र वेदमादर्श इवावभासे ४१ तेषामहं पा-
 दसरो जरेणुमार्यावहेयाधिकिरीटमायुः यन्नित्यदा बिभ्रत आश्रपापेन शयत्यमुं सर्वगुणाभजंति ४२
 गुणायनं शीलधनं कृतज्ञं वृद्धाश्रयं संवृणुते नु संपदः प्रसीदतां ब्रह्मकुलं गवांच्च जनादनः सानुचरश्च म-
 ह्यम् ४३ मैत्रेय उवाच इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवद्विजातयः तुष्टुबुद्धिश्च मनसः साधुवादेन साध-
 वः ४४ उपनिषद्भिर्ज्ञानधनत्वेनोक्त इत्यर्थः यद्वा परमहंसानां ज्ञाननिष्ठानां गम्यः पारमहंस्यः परितो न गच्छंति गावोवाचोय-
 स्मिन् सपर्यगुरिंद्रियनियंता स चासौ स च पारमहंस्यपर्यगुर्ज्ञानरूपः सर्वतर्कामीत्यर्थः ४० न केवलं चेतनत्वेन हुताशनाद्विशेषः किं
 तु वेदज्ञानादपीत्याह यदित्यव्ययम् ये ब्रह्मवेदं नित्यं बिभ्रति तेषां मित्युत्तरेणान्वयः मंगलं नाम प्रशस्ताचरणं नित्यमप्रशस्त-
 स्य वर्जनम् एतद्विमंगलं प्रोक्तं मृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः मौनमध्ययनविरोधिवार्तात्यागः समाधिना चित्तस्थैर्येण अर्थदृष्टये वे-
 दार्थमपि विचारयंतीत्यर्थः यत्र वेदे इदं विश्वम् ४१ हे आर्या आयुर्यावज्जीवमधिकिरीटं मुकुटस्योपरिवहेयेति प्रार्थनायां लिङ्-
 यंरेणुम् ४२ गुणाभजनस्य फलमाह गुणायनमन्वनुसंपदः संवृणुते सम्यक् भजंति तस्मात्प्रसीदतां प्रसीदतु गवांच्च कुलम् ४३ ४४

साधुवादमाह पुत्रेणेतिषड्विः यद्यतो वेनोऽपितमोनरकमत्यन्तरत् अतिततार ४५ ४६ ४७ मुकुन्दनाथाः स्म त्वं नाथ त्वमेव मुकुन्दनाथ
 त्वेपर्यवसितमित्यर्थः तत्र हेतुर्यदिति ४८ आजीविनां सेवकानाम् अनुशासनम् प्रजास्वनुरागः प्रकृतिः स्वभावः ४९ उपासादि
 तः प्रापितः कर्मभिर्भ्राम्यताम् ५० ईश्वरदृष्ट्या विप्रादयोऽपि प्रणमंति नम इति ब्रह्माविश्य ब्राह्मणजातिमधिष्ठाय क्षत्रं विभर्ति
 क्षत्रं चाविश्य ब्रह्म विभर्ति तदुभयं चाविश्य इदं विंशं विभर्ति ५१ इति चतुर्थे टीकायामेकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशे तु प

पुत्रेण जयते लोकानिति सत्यवती श्रुतिः ब्रह्मदंडहतः पापो यद्देनोऽत्यन्तरत्तमः ४५ हिरण्यकशिपुश्चा-
 पि भगवन्निन्दया तमः विविक्तरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावतः ४६ वीरवर्यपितः पृथ्व्याः समाः सं-
 जीवशाश्वतीः यस्येदृश्यं व्युत्पत्तिः सर्वलोकैकभर्तारि ४७ अहो वयं ह्यप्यवित्रकीर्तित्वये वनाथेन
 मुकुन्दनाथाः यत्तुत्तमं श्लोकं तमस्य विष्णोर्ब्रह्मण्यदेवस्य कथां व्यनक्ति ४८ नात्यद्भुतमिदं नाथ त-
 वाजीव्यानुशासनम् प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मनाम् ४९ अद्य नस्तमसः पारस्त्वयोपासा-
 दितः प्रभो भ्राम्यतां न हृदयानां कर्मभिर्देवसंज्ञितैः ५० नमो विबुद्धसत्वाय पुरुषाय महीयसे यो ब्र-
 ह्मक्षत्रमाविश्य विभर्ति तं स्वतेजसा ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे एकविंशोऽध्या-
 यः २१ मैत्रेय उवाच जनेषु प्रगृणत्स्वेवं पृथुं पृथुलं विक्रमम् तत्रोपजग्मुर्मुनयश्चत्वारः सूर्यवर्च-
 सः १ तांस्तु सिद्धेश्वरानुराजाव्योम्नोऽन्तरतोऽर्चिषा लोकानपापान् कुर्वन्त्यासानुगोऽचलक्षितान् २
 तद्दर्शनोद्गतप्राणान् प्रत्यादित्स्फुरिवोत्थितः स सदस्यानुगो वै न्यद्रिदृशे शो गुणानिव ३

रं ज्ञानं पृथक् वेह रिशासना
 त् सनत्कुमारो भगवानुपादिशदित्येते १ १ अर्चिषालक्षितान् सनकादय इति ज्ञापितान् अचष्ट अपश्यत् २ तेषां दर्शनेनोद्गतान् प्राणा-
 न्यामुमिच्छुरिव अयं भावः उर्ध्वं प्राणाद्युक्तामंति यूनस्य विरआयति प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यत इति श्रुतेः प्राणास्तावत्तत्तेज-
 साक्षिप्तास्तान् प्रत्युद्गच्छन्ति अतः स्वयमनुद्गच्छतः प्राणहानिः स्यादिति भयादिवससंभ्रमं प्रत्युद्गमं चकारेति सहसदस्यैरनुगैश्च वर्तमान-
 इन्द्रियेशो जीवः गुणान् गंधादीन् प्रतिययोद्गच्छतीत्योत्सुक्ये दृष्टान्तः ३

यंभितोवशीकृतः गृहीतमध्यर्हणमर्घ्यमासनंचयैस्तान् ४ मार्जितंक्षालितमलकबंधनंयस्यमानयन्निवस्वयंचचार ५ भवस्याप्यग्र-
जत्वेनमान्यान् ६ प्रीतः प्राहेत्युक्तंतदेवप्रातिपूर्वकंबचनमाह अहोइतिदशभिः हेमंगलायनाः मंगलमयनंयेषांम याकिंमंगलमाच-
रितम् यस्यमेयोगिभिरपिदुर्दर्शनांबो दर्शनमासीत् ७ दुर्दर्शत्वमेवाह नैवेति सर्वदशमात्मानंयथासर्वदश्यानलक्षयंते ये-
स्यविश्वस्यहेतवोमहदादयोमन्वादयोवा यद्वा कथंभूतान् येऽस्यसर्वदशात्मदर्शनस्यहेतवस्तान् ९ येषांसाधूनांगृहाअर्हाणां-

गौरवाद्यंभितःसभ्यःप्रश्रयानतकंधरः विधिवत्पूजयांचक्रेगृहीताध्यर्हणासनान् ४ तत्पादशौ-
चसलिलैर्मार्जितालकबंधनः तत्रशीलवतां वृत्तमाचरन्मानयन्निव ५ हाटकासेनआसीनान्स्व-
धिष्ण्येष्विवपावकान् श्रद्धासंयमसंयुक्तः प्रीतः प्राहभवाग्रजान् ६ एतुरुवाच अहोआ-
चरितंकिंमेमंगलमंगलायनाः यस्यैवादर्शनंस्यासीद्दर्शानांचयोगिभिः ७ किंतस्यदुर्लभतरमि-
हलोकेपरत्रच यस्यविप्राःप्रसीदंतिशिवोविष्णुश्चसानुगः ८ नैवलक्षयतेलोकालोकान्पर्यटतो-
ऽपियान् यथासर्वदशंसर्वआत्मानंयेऽस्यहेतवः ९ अधनाअपितेधन्याःसाधवोगृहमेधिनः
यद्गृहात्येहवयोबुत्तृणभूमिश्वरावराः १० व्यालालयद्रुमावैतेऽपरिक्कारिवलसंपदः यद्गृहास्तीर्थ-
पादीयपादतीर्थविवर्जिताः ११ स्वागतंबोद्धिजश्रेष्ठायैदृतानिमुमुक्षवः चरंतिश्रद्धयाधीराबाला
एवब्रह्मंतिच १२ कश्चिन्नःकुशलंनाथाइंद्रियार्थार्थवेदिनाम् व्यसनावापएतस्मिन्पतितानांस्व
कर्मभिः १३

पूज्यानांवर्यावरणीयाःस्वीकारार्हा अंबादयोयेषुतादृशा अंबुचतृणंचभूमिश्चईश्वरोगृहस्वामीचाव-
राभृत्यादयश्च १० व्यालानामालयाद्रुमाएवते अरिक्ताःपूर्णाअरिवलाःसंपदोयेषुतादृशाअपियद्गृहायेगृहास्तीर्थपादीयावै-
ष्णावास्तेषांपादतीर्थेनविवर्जिताः ११ स्वागतंभद्रमागमनंजातम् यद्यस्माद्बालाएवभवंतोब्रह्मंतिव्रतानिचरंति यद्वा येषांबो-
व्रतानिअन्येबालाश्चरंति १२ इंद्रियार्थमेवार्थयेविदंतितेषांनोव्यसनान्युप्यंतेयस्मिंस्तस्मिन्संसारे १३ ७ ७

नन्वभ्यागतानां कुशलं पृच्छ्यते लोकेन त्वात्मनस्तत्राह भवत्स्विति १४ तत्तस्मात्कृतविश्वासः सन् तपस्विनां संतप्तानां सुहृदोऽप्यु
 भ्यान् पृच्छामि १५ नरवल्बन्ययोगितुल्यायूयं किंतु साक्षाद्भगवानेवेत्याह व्यक्तं निश्चितम् आत्मवतांधीराणामात्मा तेषां त्वे
 न प्रकाशमानः आत्मानं भावयति प्रकाशयतीति तथा इमां पृथ्वीं चरति १६ सूक्तं शोभनवचनम् सारं न्याय्यम् सुष्ठु गंभीरार्थम्
 मितमलयास्तरम् मधुश्रोत्रप्रियम् मुरवप्रसत्यास्मयमान इव प्रतीयमानः १७ विदुषा जानताऽपि ईदृशी परार्थैकपरा १८ स्वयं
 मपि पृथोः संगममभिनंदति संगम इति उभयेषां वक्तृणां श्रोतृणां च येषां संभाषणसहितः संप्रश्नः सर्वेषां शंकरं विस्तारयति

भवत्सु कुशलं प्रश्न आत्मारामेषु नेष्यते कुशला कुशला यत्र न संति मतिवृत्तयः १४ तदहं कृतवि
 श्रंभः सुहृदो वस्तपस्विनाम् संपृच्छे भव एतस्मिन् क्षेमः केनाजसा भवेत् १५ व्यक्तं मात्म-
 वतामात्मा भगवानात्मभावनः स्वानामनुग्रहायेमां सिद्धरूपी चरत्यजः १६ मैत्रेय उवाच
 पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं सुष्ठु मितं मधु स्मयमान इव प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह १७ स न
 कुमार उवाच साधु पृष्ठं महाराज सर्वभूतहितात्मना भवता विदुषा चापि साधूनां मतिरीदृशी
 १८ संगमः खलु साधूनामुभयेषां च संमतः यत्संभाषणसंप्रश्नः सर्वेषां वितनोति शम् १९ अस्त्येव-
 राज न भवतो मधुहिषः पदारविंदस्य गुणानुवादाने रतिदुरापा विधुनोति नैष्ठिकी कामे कषायं मलमं-
 तरात्मनः २० शास्त्रेष्विदानीं वक्तुं निश्चितो नृणां क्षेमस्य सध्यग्विमृशेषु हेतुः असंग आत्मव्यतिरि-
 क्त आत्मनि हृदयति ब्रह्मणि निर्गुणे च या २१

१९ तदेवं संगमं प्रश्नं चाभिनंदयानुवादमुरवे नैव मोक्षसाधनमुपदिशति अ-
 स्त्येवेति गुणानामनुवादाने प्रश्नद्वारेणानुवादप्रवर्तने श्रवण इत्यर्थः आत्मनो मनसोऽतस्थं कामात्मकं मलं विधुनोति कषायं धातुरागवदनि-
 वर्त्यम् २० चित्तशब्दो बहिर्वैराग्यमात्मरतिश्च भवति न च ततोऽधिकं साधनमस्ति शास्त्रेषु तयोरेव मोक्षहेतुत्वं निश्चयादित्याह शा-
 स्त्रेष्विति सध्यग्विमृशेषु सम्यक् विचारवत्सु क्षेमस्य हेतुरेतावानेव स निश्चितः कोऽसौ आत्मव्यतिरिक्त असंगो वैराग्यमात्मनि

नन्वेतदेवातिदुर्लभमित्याशंक्योत्तमाधिकारिणः श्रवणमात्रेण भवति अन्यस्य तु चित्तशून्यनुसारेण साधनतारतम्यतो वर्धमानया भ-
क्तयेत्याभिप्रेत्याह सेति चतुर्भिः साव्रह्मणिरतिरसंगश्च श्रद्धादिभिः स्यादिति चतुर्थेनान्वयः जिज्ञासया तत्तद्दिशेषबुभुक्षया पुण्यं श्रव-
यस्य तस्य हरेः पुण्याया कथा तया च २२ अर्यारामा अर्यनिष्ठास्तामसा इन्द्रियारामाः कामनिष्ठाराजसा स्तैः सहयागोष्ठा तस्यामनृष्णा-
यातेषां च ये संमता अर्याः कामाश्च तेषामपरिग्रहेण विविक्ते विजनेयारुचिस्तयाऽत्यन्येव परितोषे सति स्यात् किंतु हरेर्गुणपीयूषपानादिना
तस्मिन्सति विविक्तेरुचिर्न कार्या न चात्मनि परितोषः कार्य इत्यर्थः २३ पारमहंस्य चर्यया उपशमादिप्रधानया वृत्त्या स्मृत्या आत्महितानु-
संधानेन मुकुंदाचरितमेवाग्र्यं सीधुश्चैषममृतं तच्चरितस्मृतिस्वरवेनेत्यर्थः मार्गोत्तरस्यानिंदया निरीहया योगक्षेमार्थक्रियाराहित्येन शी-

सा श्रद्धया भगवद्धर्मचर्यया जिज्ञासयाऽध्यात्मिकयोगनिष्ठया योगेश्वरोपासनया च नित्यं पुण्यं श्र-
वः कथया पुण्यया च २२ अर्येन्द्रियारामसंगोऽनृष्णाया तत्संमतानामपरिग्रहेण विविक्तरुच्यापरि-
तोष आत्मनू विना हरेर्गुणपीयूषपानात् २३ अहिंसया पारमहंस्य चर्यया स्मृत्या मुकुंदाचरिताग्र्यं सीधु-
ना यमेरकामेनियमैश्चाप्यनिंदयानिरीहया द्वाद्वतितितिक्षया च २४ हरेर्मुहुस्तत्परकर्णपूरगुणाभिधा-
नेन विजृम्भमाणया भक्त्या त्यसंगः सदसत्यनात्मनि स्यान्निर्गुणो ब्रह्मणि चाजसारतिः २५ यदारति
ब्रह्मणि नैष्ठिकी पुमानाचार्यवान्ज्ञानविरागरहसा दहत्यवीर्ये हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं यो निमिषो-
त्थितोऽग्निः २६

तोष्णादिद्वंद्वसहनेन २४ कथयेत्युक्तमपि कथनं भक्तावंतरंगत्वेन पुनरुच्यते तत्पराहरिभक्तास्तेषां क-
र्णपूराः कर्णालंकारभूता ये हरेर्गुणास्तेषामभिधानेन सदसति कार्यकारणरूपे २५ भवत्वन्यत्रासंग आत्मरतिश्च ततः किमत आह यदानि
ष्टां प्राप्सारतिर्भवति तदाऽचार्यवान्सन् ज्ञानवैराग्ययोर्वैगेनावीर्येनिर्वासनं सत् जीवस्य कोशमावरकं हृदयं पुमान् दहति कथं भूतम् पंचमहा-
भूतप्रधानम् यद्वा अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचतदात्मकम् उत्थितः प्रज्ज्वलितोऽग्निर्यो निमरणिमिव यद्वा यदारतिराचार्या-
नुग्रहश्च तदाज्ञानविरागयोर्वैगेनोत्थितः साक्षात्कारीऽवीर्यपुनः प्ररोहक्षमं यथानभवत्येवं हृदयं दहति शेषं समानम् २६ ७ ७

ततः किमत आह दग्धः आशयो हृदयमुपाधिर्यस्य अतएवमुक्ताः समस्तास्तद्गुणाः कर्तृत्वादयो येन आत्मनः सकाशात् बहिर्घटादिः अं
तः स्मरवदुःखादिर्नैव विचष्टेन पश्यत्येव कुत इत्यपेक्षायां द्रष्टृदृश्यप्रतीतिरंतःकरणहेतुत्वादित्याह परोदृश्य आत्मा द्रष्टा तयोर्बन्धवधा
नं भेदकं पूर्वमासीत्तस्य विनाशो सति यथा स्वप्ने राजाः हमित्यारोपितं सैन्यादिद्रष्टारं दृश्यं सैन्यं च स्वभावस्थानाशेन श्यति तद्वत् २७ द्रष्टृ
दृश्यभेदप्रतीतिरंतःकरणहेतुत्वमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुपपादयति आत्मानमिति आत्मानं द्रष्टारमिन्द्रियार्थं दृश्यमुभयोस्तयोः परं सं
बंधहेतुमहंकारं चाशयेः तः करणे सत्येव जाग्रत्स्वमयोः पश्यति अन्यदा सृष्टुमौ न तदुक्तम् दृश्या नुरंजितं द्रष्टृदृश्यं द्रष्टृनुरंजितम्
अहंकृत्योभयं रक्तं तन्नाशोऽद्वैततात्मन इति २८ एकस्मिन्नात्मनि दृश्यादिभेदप्रतीतिरौपाधिकीति भेददृष्टान्तेन स्पष्टयति निमि

दग्धाशयो मुक्तसमस्ततद्गुणो नैवात्मनो बहिरंतर्विचष्टे परात्मनो यद्यवधानं पुरस्तात् स्वप्ने यथा पुरु-
षस्तद्विनाशो २७ आत्मानमिन्द्रियार्थं च परं यदुभयोरपि सत्याशयउपाधौ वैपुमान् पश्यति ना-
न्यदा २८ निमित्ते सति सर्वत्र जलदावपि पुरुषः आत्मनश्च परस्यापि भिदां पश्यति नान्यदा
२९ इन्द्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तं ध्यायतां मनः चेतनां हरते बुद्धेः स्तंबस्तोयमिव हृदात् ३० अश्रयत्य
नुस्मृतिश्चित्तं ज्ञानभ्रंशः स्मृतिक्षये तद्रोधं कवयः प्राहुरात्मा पण्डवमात्मनः ३१

तदिति लोकेऽपि च सर्व-

त्रजलदर्पणादौ भेदनिमित्ते सत्येवात्मनो विंबभूतस्य परस्परप्रतिविंबस्य च भेदं पश्यति न तु जलाद्यभावे २९ तदेवं चतुर्भि रसंगात्परत्योर्मो
क्षहेतुत्वमुक्तमिदानीमनात्मरतेः संसारहेतुत्वमाह इन्द्रियैरिति चतुर्भिः ध्यायतां गुणारोपेण स्मरतां पुंसां मिन्द्रियाणि स्मृतौ विषयैराकृष्यं-
ते ते च मन आकृष्यते विषयासक्तिं प्राप्यते तच्च बुद्धेः सकाशात् तद्धर्मचेतनां विचारसामर्थ्यं हरति एतच्चा विवेकिनानलक्ष्यत इति दृष्टं
तिनाह तीरजः कुशादिस्तंबो यथा मूलैस्तोयं क्रदादपहरति तद्वत् ३० चित्तं चेतनामनुतस्यामपहृतायां स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानं च
श्यति एवं तद्रोधं ज्ञानभ्रंशमात्मन एव हेतोरात्मनोऽपण्डवं नाशं प्राहुः ३१

एवंभूतोनाशोभवतुततश्चकिमित्यतआह यदधियमधिकृत्यान्यस्यविषयस्यप्रियतमत्वमात्मनस्तत्कामायसर्वप्रियंभवतीतिश्रुतेस्तस्या-
त्मनःस्वेनैवयोव्यतिक्रमोऽपह्वस्तस्माद्यःस्वार्थनाशोऽतःपरतरःस्वार्थनाशोनास्ति ३२ कुतइत्यतआह अर्यस्याभिध्यानमिन्द्रियस्या-
र्थःकामस्तस्याभिध्यानंसर्वार्थनाशः ज्ञानंविज्ञानंचपरोऽक्षापरोऽक्षयेनध्यानेनमुरव्यतांस्थावरताम् ३३ अनात्मरतेरनर्थहेतुत्वमुक्तं
संगस्याप्याह नेति यद्वस्तुधर्मादीनांविघातकंतस्मिन्संगंतमःसंसारम् ३४ तुल्यवन्निर्देशानूपुरुषार्थसाम्यभातिवारयति तत्रापी-
ति कृतांतःकालः ३५ मयसंयुतत्वमेवाह परेब्रह्मादयोऽवरेऽस्मादादयौगुणक्षोभादनुपश्वाद्भवन्ति ईशःकालस्तेनविध्वंसिताआ

नातःपरतरोलोकेपुंसःस्वार्थव्यतिक्रमः यदध्यन्यस्यप्रेयस्त्वमात्मनःस्वव्यतिक्रमात् ३२ अर्येन्द्रियार्था-
भिध्यानंसर्वार्थापह्वानृणाम् अंशितोज्ञानविज्ञानाद्येनाविशतिमुरव्यताम् ३३ नकुर्यात्कहिंचित्सं-
गंतमस्तीव्रंतितीरिषुः धर्मार्थकाममोक्षाणांयदत्यंतविघातकम् ३४ तत्रापिमोक्षएवायंआत्यंति-
कतयेष्यते त्रैवर्ग्योऽर्थोयतो नित्यंकृतांतमयसंयुतः ३५ परेऽवरेचयेभावागुणव्यतिकरादनु नते-
षांविद्यतेक्षेममीशविध्वंसिताशिषाम् ३६ तत्त्वेनरेद्रजगतामयतस्युपांचदेहैन्द्रियास्तुधिषणात्मभि-
राहतानाम् यःक्षेत्रवित्तपतयाहृदिविष्वगाविःप्रत्यक्चकास्तिभगवांस्तमवेहिसोऽस्मि ३७

शिषोयेषाम् ३६ यस्मादनात्मरतिरनर्थहेतुस्तस्माज्जगतांजंगमानांतस्युपांस्थावराणांचदेहादिभिरात्मनाऽहंकारेणचावृतानांहृदिय-
श्चकास्तिप्रकाशतेतमवेहि कयंसोऽस्मीति सोऽस्तीतिपाठेसएवैकोऽस्ति ततोऽन्यदसदित्यर्थः ननुजीवोहृदिचकास्तिनान्यत्तत्रा-
ह क्षेत्रविदंजीवंतपतिनियमयतीतिक्षेत्रवित्तपस्तस्यभावस्तत्तातयांतर्यामिरूपेण यद्वा क्षेत्रवित्तेअहंममतास्पदेपातीतिक्षेत्र-
वित्तपस्तेनरूपेण जीवस्तुपारतंच्यानपाति ननुकर्मजीवंनियच्छति नआविःप्रत्यक्षः तर्हिबुद्धिःन प्रत्यक्प्रतिलोमंचकास्ति बु-
द्धिस्तुपराग्विषयाकारेण तर्ह्यहंकारःन विष्वक्व्याप्तत्वेनसतुपरिच्छिन्नः एवंभूतोयोभगवान् तमेवेहीति ३७ ७

निवेदनं तु तदीयस्यैव समर्पणं यथा मृत्योराज्ञे सेवादिरूपेण तांबुलादिकमर्पयति तथा मयाऽपि सर्वं निवेदितं स्वीकुरुतेत्याह प्राणा इति ४४
 आत्मनः स्वत्वाभावं प्रपंचयति सेनापत्यं चेति द्वाभ्याम् ४५ वस्ते परिधत्ते अन्नमात्रं केवलं भुंजते न तु दानैस्वतंत्राः ४६ सत्यपि स्वत्वे
 सर्वस्वेनापि न गुरोः प्रत्युपकर्तुं शक्यमित्याह यैरिति आत्मवादेऽध्यात्मविचार एकांततो निश्चयेन निगमिभिर्वेदविद्भिस्तैर्नित्यमन-
 ल्यकरुणाः स्वकृतेनैव दीनोद्धरणकर्मणा तुभ्यं तु कोनाम तत्कृतमुपकारं प्रति स्वयमुपकरोत्युदपात्रमंजलिं विना मयाऽजलिरेव तेभ्यो व

प्राणादाराः सूता ब्रह्मन् गृहाश्च सपरिच्छदाः राज्यं बलं महीकोश इति सर्वं निवेदितम् ४४ सेनापत्यं
 च राज्यं च दंडनेतृत्वमेव च सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्राविदहति ४५ स्वमेव ब्राह्मणो भुंक्ते स्वव-
 स्ते स्वददाति च तस्यैवानुग्रहेणान्नं भुंजते क्षत्रियादयः ४६ यैरीदृशी भगवतो गतिरात्मवाद एकांत-
 तो निगमिभिः प्रतिपादितानः तुभ्यं त्वदभ्यकरुणाः स्वकृतेन नित्यं कोनाम तत्प्रतिकरोति विनोदपा-
 त्रम् ४७ त आत्मयोगमतय आदिराजेन पूजिताः शीलं तदीयं शांतः रवे भूवन्मिषतां नृणाम् ४८
 वै न्यस्तधुर्यो महतां संस्थित्याऽध्यात्मशिक्षया आसकाममिवात्मानं मेन आत्मन्यवस्थितः ४९ कर्मा-
 णि च यथा कालं यथादेशं यथा बलम् यथाचितं यथावित्तमकरोद्ब्रह्मसात्कृतम् ५० फलं ब्रह्मणि वि-
 न्यस्य निर्विपंगः समाहितः कर्माध्यक्षं च मन्वान आत्मानं प्रकृतेः परम् ५१ गृहेषु वर्तमानोऽपि स साम्रा-
 ज्यश्रिया न्वितः नासज्जेतेन्द्रियार्थेषु निरहं मतिरर्कवत् ५२ एवमध्यात्मयोगेन कर्माण्यनुसमाचरन् पु-
 त्रानुत्पादयामास पंचार्चिष्यात्मसंमतान् ५३ विजितोऽश्वं धूम्रकेशं हर्यक्षं द्रविणं हकम् सर्वपां लोकपा-
 लानां दधारैकः पृथुर्गुणान् ५४ गोपीयाय जगत्सूतेः काले स्वैस्वेच्युतात्मकः मनोवाग्धैर्तिभिः सौम्यैर्गुणैः
 संरजयन् राजाः ५५

इदित्यर्थः यदा विनोदपात्रमुपहासास्पदं प्रत्युपकारे प्रवृत्तीजनानामुपहासास्पदं भवेदित्यर्थः ४७ रवे अ-

भूवन् आकाशमार्गेणोद्गताः ४८ धुर्योऽपु रयः अध्यात्मशिक्षया संस्थितिरेकाग्रतातया आत्मन्यवस्थितः सन्नेने ४९ ब्रह्मसात्कृतं ब्रह्मण्य-
 र्पितं यथाभवति ५० निर्विपंगः कर्मस्वनासक्तः कर्माध्यक्षं कर्मसाक्षिणमुदासीनं मन्वानोऽकरोदिति पूर्वैर्गुणैर्वान्वयः नासज्जेतेत्युत्तरेण वा ५१

५२ अर्चिषिभ्यो गीयाम् ५३ ५४ ५५

सोमश्वासोराजाचसइव सुवोवसुधनंगृह्णन् विसृजंश्वासोसूर्यवद्राज्ञः प्रतपनमाज्ञाकरणम् ५६ अग्निरिव दुर्धर्षः द्यौः स्वर्गइव ५७
समुद्रोयथागांभीर्येणैतावानिति नबुध्यतेतथाऽसावभिप्रायतोदुर्बोधोऽचलराणमेरुरिव ५८ ५९ सर्वात्मासर्वत्रसंचारशक्तिर्वलादि-
भिर्मोतरिश्वेवभूतराट्श्रीरुद्रः ६० अजोब्रह्मेव ६१ आत्मवत्त्वेजितेंद्रियत्वेभक्त्यादिभिः परार्थोद्यमेचात्मनैवतुल्यो निरुपमः ६२
पुंभिः सत्पुरुषैरामः सीतापतिर्यथासतांकर्णरंध्रेषुप्रविष्टः ६३ इतिचतुर्थेटीकायांद्वाविंशतितमोऽध्यायः २२ त्रयोविंशो

राजेत्यधान्नामधेयंसोमराजइवापरः सूर्यवद्रिसृजनगृह्णन्प्रतपंश्चसुवोवसु ५६ दुर्धर्षस्तेजसेवा-
ग्निर्महेंद्रइवदुर्जयः तितिक्षयाधरित्रीवद्यौरिवाभीष्टदानूणाम् ५७ वर्षतिस्मयथाकामंपर्जन्यइ-
वतर्पयन् समुद्रइवदुर्बोधः सत्वेनाचलराडिव ५८ धर्मराडिवेशिक्षायामाश्चर्येहिमवानिव कुर्वे-
रइवकोशोद्योगुप्तार्थोवरूणोयथा ५९ मातरिश्वेवसर्वात्मावलेनसहसौजसा आविषत्यतयादेवो-
भगवान्भूतराडिव ६० कंदर्पइवसौंदर्येभनस्वीमृगराडिव वात्सल्येभनुवन्नृणांप्रभुत्वेभगवानजः ६१
बृहस्पतिर्ब्रह्मवादआत्मवत्त्वेस्वयंहरिः भक्त्यागोगुरुविप्रेषुविष्वक्सेनानुवर्तिषु क्रियाप्रश्रयशी-
लाभ्यामात्मतुल्यः परोद्यमे ६२ कील्योर्त्स्वगीतयापुंभिस्त्रैलोक्येतत्रतत्रह प्रविष्टः कर्णरंध्रेषु-
स्त्रीणारामः सतामिव ६३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्यस्कंधेष्टुचरितेद्वाविंशतितमोऽ-
ध्यायः २२ मैत्रेयउवाच दृष्ट्वात्मानंप्रवयसमेकदावैन्यआत्मवान् आत्मनावर्द्धिताशो-
षस्वानुसर्गः प्रजापतिः १ जगतस्तस्युषश्चापिहृत्तिदोधर्मभृत्सताम् निष्पादितेश्वरादेशोयदर्थ-
मिहजज्ञिवान् २ आत्मजेष्व्वात्मजान्यस्यविरहाद्रुदतीमिव प्रजासुविमना स्वैकः सदारोगात्तपोवनम् ३

सभार्यस्यवनेनित्यसमाधिनः विमानमधिरुत्याथवैकुण्ठगतिरीर्यते १ प्रवयसंहृदं दृष्ट्वा तपोवनमगादितितृतीयेनान्वयः स्वरुतोऽ-
नुसर्गोऽन्नादिसर्गः पुरग्रामादिसर्गश्चवर्द्धितोऽशेषः स्वानुसर्गोयेन १ जज्ञिवान् जातआविर्भूतइति २ आत्मजां पृथ्वीम् विमना
सुचिंतातुरासुप्रजासुसदारः सभार्यस्तपोवनमगादिति ३

अदाभ्याविधौर्नाशयितुमशक्यानियमायस्य वानप्रस्थानां ससंमतउग्रेतपस्यारब्धः प्रवृत्तः कर्तरिक्तः यथास्वस्य धरामंडलस्य विजये-
पूर्वमहतायत्नेन प्रवृत्तस्तथेति ४ उग्रंतपो दर्शयति कंदमूलेति त्रिभिः क्वचित् कदाचित् ५ चतुर्दिक्षु चत्वारोऽग्रय उपरि सूर्य इति पं-
चानांतपः संतापो यस्य स पंचतपा आसारं सहत इत्यासारपाट् शिशिरऋतौ स्थंडिलेशयो भूमिशयनः सर्वदा ६ ७ तेन तपसा क्र-
मानुसिद्धेन शनैः प्राप्तेन ध्वस्तानि कर्माणि यस्य ८ तोऽमल आशयो यस्य छिन्नानि बंधनानि वासना यस्य ९ १० परिकर्मणा परि-
चर्य या शूद्ध सत्त्व आत्मा मनो यस्य तस्य ज्ञानमभूत् कीदृशम् येन निजमुपाधिं जीवकोशं हृदयग्रंथिं संशयानामसंभावनादीनां पदमा-

तत्राप्यदाभ्यनियमो वैरवानसससंमते आरब्ध उग्रतपसि यथास्वविजये पुरा ४ कंदमूलफलाहारः
शष्कपणाशनः क्वचित् अन्नक्षः कतिचित्पक्षान्वायुमक्षस्ततः परम् ५ ग्रीष्मे पंचतपा वीरो वर्षा-
स्वासारपाणमुनिः आकंठमग्नः शिशिर उदके स्थंडिलेशयः ६ तितिक्षेयं तवा कृदांत ऊर्ध्वरेता जितानि
लः आरिराधयिषुः कृष्णामचरत्तप उत्तमम् ७ तेन क्रमानुसिद्धेन ध्वस्त कर्मा मिलाशयः प्राणायामैः
सन्निरुद्ध षडूर्गश्छिन्न बंधनः ८ सनत्कुमारो भगवान्यदा हा ध्यात्मिकं परम् योगं तेनैव पुरुषमभजत्पुरु-
षर्षभः ९ भगवद्दर्मिणः साधोः श्रद्धया यततः सदा भक्तिर्भगवति ब्रह्मण्यनन्यविषयाऽभवत् १० तस्या
नया भगवतः परिकर्म शूद्ध सत्त्वात्मनस्तदनुसंस्मरणानुपूर्त्या ज्ञानं विरक्तिमदभून्निशितेन येन चिच्छे-
द संशयपदं निजजीवकोशम् ११ छिन्नान्यधीरधिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्तत्त्यजेऽच्छिन्नदिदं वयुनेन-
येन तावन्नयोगगतिभिर्यतिरप्रमत्तो यावद्गदाग्रजकथास्फुरति न कुर्यात् १२

अयं चिच्छेद कीदृशेन अनया भक्त्या निशितेन कथं भूतया तस्य भगवतोऽनुसंस्मरणेनानुपूर्तिः संपूर्तिर्यस्यास्तयानिशितेन ११
किंच छिन्नाऽन्यधीर्देहात्मबुद्धिर्यस्य यतोऽधिगतात्मगतिरतएव निरीहः प्राप्तास्तसिद्धिषु निस्पृहः येन वयुनेन ज्ञानेन इदं संशयप-
दं चिच्छेद तत्तत्त्यजेत्यक्तवान् तस्य यत्नादप्युपररामेत्यर्थः तस्य योगसिद्धिष्वपि निस्पृहत्वं युक्तमेवेत्याह तावन्नाप्रमत्तः किंतु-
प्रमत्तो भवति तस्य श्रीकृष्णकथारतत्वान्नतासुलोभोजात इत्यर्थः १२

१३ देहत्यागप्रकारमाह संपीड्येतिपंचभिः पायुंगुदंसंपीड्येतिमुक्तासनंसूचितम् संपीड्यसीवनींसूक्ष्मांगुल्फेनैवतुमध्यतः सव्येदक्षि
णगुल्फेनमुक्तासनमितीरितम् मूलाधारादायुमुत्सारयन् नाभ्यामवस्थाप्यततः कोष्ठेष्ववस्थाप्य अयूयुजदित्युत्तरेणान्वयः को
ष्ठान्येवाह हृदादीनांदेह्यम् शीर्षेभूमध्यंतस्मिन् १४ तंवायुम् पाठांतरएवमसूत्राणानुत्सर्पयन् क्रमेणमूर्ध्निब्रह्मरंध्रावे
श्यततोदेहारंभाकपंचभूतानिसमष्टिभूतेषुविलापितवान् तदाह वायुंवायावयूयुजदेकीकृतवान् कायंदेहगतंकठिनांशंक्षितौ १५
खानिइंद्रियछिद्राणि द्रवांशंतोयेतदेवंदेहंप्रविलाप्याद्वितीयात्मप्रतिपत्यर्थमहाभूतानामपिलयमाह क्षितिमंभस्येकीकृतवान्
तदंभोऽदस्तेजोऽमुंवायुम् १६ तदेवंतामसाहंकारकार्यस्याकाशपर्यंतस्यलयमुक्तासात्विकराजसाहंकारकार्याणालयमाह इंद्रिये

एवंसर्वीरप्रवरःसंयोज्यात्मानमात्मनि ब्रह्मभूतोददंकालेतत्याजस्वंकलेवरम् १३ संपीड्यपायुं
पाणिभ्यांवायुमुत्सारयन्शनैः नाभ्यांकोष्ठेष्ववस्थाप्यहृदुरःकंठशीर्षेणि १४ उत्सर्पयंस्ततंमू
र्ध्निक्रमेणावेशयनिस्पृहः वायुंवायौक्षितौकायंतेजस्तेजस्ययूयुजत् १५ खान्याकाशेद्रवंतोये
यथास्थानंविभागशः क्षितिमंभसितत्तेजस्यदेवायैनमस्यमुम् १६ इंद्रियेषुमनस्तानितन्मा
त्रेषुयथोद्भवम् भूतादिनाऽमूनुत्क्षिप्यमहत्यात्मानिसंदध १७

चित् इंद्रियेषुमनइतिदेवानामप्युपलक्षणम् सविकल्पकज्ञानेनमनसइंद्रियैराकर्षणान्तेषुलयाभिधानेनतुकार्यत्वात् तदुक्तंगी-
तास्त इंद्रियाणांहिचरतांयन्मनोऽनुविधीयतइति अत्रचेंद्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिसंध्यायतांमनइति इंद्रियेषुमनइतिपाठेऽप्ययम
र्थः मदादीनांमतेनमश्वाक्षुषम् केषांचिन्मानसम् आनुमानिकत्वमतेऽपींद्रियव्यापारोऽस्त्येव नमोगुणश्चशब्दः श्रोत्रग्राह्योऽतइंद्रि-
यग्राह्यत्वादिंद्रियेषुनमोविलापितमितितानांद्रियाणियथोद्भवमुद्भवोऽवृत्तिलाभःसचविषयाधीनइतिश्रोत्रादीनांविषयेषुशब्दादिषुल
यः यद्वा तन्मात्रकार्याण्येवेंद्रियाणिमनोऽप्यपंचीकृततन्मात्रकार्यं आहंकारिकत्वाभिधानंतदधीनविवक्षयेऽत्यविरोधः भूतादिनाऽ
हंकारेणप्रागवशिष्टनमःसहितानांद्रियाण्युत्कृष्यपरतोनीत्वाभूतादौक्षित्वातेनसहमहत्तत्वेसंदधइत्यर्थः १७

सर्वेषांगुणानांकार्याणांविन्यासःस्थितिर्यस्मिंस्तमहांतम् मायामयेमायोपाधिप्रधानेजीवे तंचानुशयमुपाधियःपूर्वमनुशयीपुमान्जीवोः
सौष्टुर्ब्रह्मणिस्थितःसन्नजहादित्यर्थः १८ वनप्रवेशमारभ्यराज्ञःकथामाह अर्चिर्नामेतिचतुर्भिः अनुगताःनुजगाम अतदहो-
तदपिनार्हतिर्याकिंपद्मांशुवःस्पर्शनमितियत् १९ भर्तुर्वतंतयद्रूपिशयनादितस्मिन्धर्मैयानिष्ठातया ऋषीणामियमार्षीदेहयात्राकंद
मूलादिदृष्टिस्तयाचार्तिदुःखंनप्राप तत्रहेतुःप्रेयसः करेणस्पर्शनमानान्ध्रताभ्यानिवृत्तिर्यस्याः २० पृथिव्याःपत्युर्दुहितृत्वंतुतस्यादेव

तंसर्वगुणविन्यासंजीवेमायामयेन्यधात् तंचानुशयमात्मस्यमसावनुशयीपुमान् ज्ञानवैराग्यवीर्येण
स्वरूपस्योजहात्प्रभुः १८ अर्चिर्नाममहाराज्ञातत्पत्यनुगतावनम् सकुमायुतदहोचयत्पद्मांशु
शनंशुवः १९ अतीवभर्तुर्वतधर्मनिष्ठयाश्रयपयाचारपदेहयात्रया नाविंदतातिपरिकंशिताऽपिसा-
प्रेयस्करस्पर्शनमाननिवृत्तिः २० देहविपन्नारिवलचेतनादिकंपत्युःपृथिव्यादयितस्यचात्मनः आल-
क्ष्यकिंचिच्चविलप्यसासतीचितामथारोपयदद्रिसानुनि २१ विधायकृत्यंहृदिनीजलापुतादत्तोद-
कंभर्तुरुदारकर्मणः नत्वादिविस्थांस्त्रिदशांस्त्रिःपरीत्यविवेशवन्निध्यायतीभर्तुपादौ २२ विलोक्या
नुगतांसाध्वीष्टुवीरवरपतिम् तृष्टुवुवरदादेवदेवपत्यःसहस्रशः २३ कुर्वत्यःकुसुमासारतस्मिन्म-
दरसानुनि नदत्स्वमरतूर्यगुणानिस्मपरस्परम् २४ देव्यऊचुः अहोइयंवधूधन्यायाचैव-
भूभुजापतिम् सवात्मनापतिंभेजेयज्ञेशंश्रीविधूरिव २५ सैषानूनव्रजत्यूध्वमनुवैन्यपतिसती प-
श्यतास्मान्नीत्याचिर्दुर्विभाव्येनकर्मणा २६ तेषांदुरापंकित्वन्यन्मत्यानांभगवत्पदम् सुविलोलायुषो
यैवैनेष्कर्म्यसाधयंत्युत २७ सवंचितोवतात्मधुकृच्छ्रेणमहताभुवि लब्ध्वापवर्ग्यमानुष्यविषयेषु-
विषज्जते २८

तारूपेणविपन्नंनष्टमखिलंचेतनादिकंयस्मिंस्तथाभूतंदेहमालक्ष्यतंदेहंचितामारोपयत् २१ कृत्यंतत्कालोचितं
विधायहृदिन्याजलआपुतास्नातासतीभर्तुरुदकंदत्वादिव्यंतरिक्षेस्थितान्नत्वावन्निप्रदक्षिणीकृत्य २२ देवैःसहिताः २३ गृणानिस्म-
अभापंत २४ २५ २६ भगवान्यद्यतेगम्यतेऽनेनेतितथातनैष्कर्म्यज्ञानंयेचंचलायुषोऽपिसाधयंतितेपामन्यदेवादिपदंकिमुदुर्लभंन
किंचिदित्यर्थः २७ अभक्तंशोचंति सवंचितइति यतआत्मनेदृश्यति योऽपवर्गसाधनंमानुष्यंलब्ध्वाऽपिविषयेष्वसक्तिंयाति २८

२९ ३० ३१ विशोपश्वादीनां वैश्यादीनां वापतिः स्यात् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ यद्यपि बहूनि फलानि भवन्ति तथाऽपि मुक्तान्यसंग एव श्रवणादिकुर्यात् ३७ महतो भगवतो माहात्म्यस्य सूचकम् पार्थवीं एतु संबन्धिनीम् पार्थिवीमिति वापाठः ३८ प्रथयन् कीर्तयन् भव

अ.

२३

मैत्रेय उवाच स्तुवंतीष्वमरस्त्रीषु पतिलोकंगता वधूः यं वा आत्मविदां धुर्यो वै न्यः प्रापाच्युताशयः २९ इत्यंभूतानुभावोसौ एतुः एतु पराक्रमः कीर्तितं तस्य चरितं मुद्दामचरितं स्यते ३० यद्दस्य हत्पुण्यं श्रद्धयाऽवाहितः पठेत् श्रावयेच्छृणुयाद्वापि स एतुः पदवीमियात् ३१ ब्राह्मणो ब्रह्मवचस्वी राजन्यो जगतीपतिः वैश्यः पठन् विद्वपातिः स्याच्छूद्रः सत्तमतामियात् ३२ त्रिः कृत्वद्दमा कर्ण्यनरो नार्यथवाहता अप्रजः स प्रजतमो निर्धनो धनवत्तमः ३३ अस्पृष्टकीर्तिः स यशामूर्खो भवति पण्डितः इदं स्वस्त्ययनं पुंसाममंगल्यनिवारणम् ३४ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं कलिमलापहम् धर्मार्थकाममोक्षाणां सम्यक् सिद्धिं मभीप्सुभिः ३५ श्रद्धयेत्तदनुश्राव्य चतुर्णां कारणं परम् विजयाभिमुखो राजा श्रुत्वैतदनुयातियान् बलितस्मै हरत्यग्रे राजानः एतव यथा ३६ मुक्तान्यसंगो भगवत्यमला भक्तिमुद्दहन् वै न्यस्य चरितं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेत्पठेत् ३७ वैचित्रवीर्याभिहितं महन्माहात्म्यसूचकम् अस्मिन्कृतमतिर्मर्त्यः पार्थवीं गतिमाप्नुयात् ३८ अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन् एतु चरितं प्रथयन् विमुक्तसंगः भगवति भवसिंधुपोतपादे स च निपुणालभते गतिं मनुष्यः ३९ इति श्री चतुर्थस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः २३ मैत्रेय उवाच विजिताश्वोऽधिराजासीत् एतु पुत्रः एतु श्रवाः यवीयेभ्यो दूदात्काश्चात्तुभ्यो भ्रातृवत्सलः १ हर्यक्षायादिशत्र्याचीं धूम्रकेशाय दक्षिणाम् प्रतीचीं वक्त्रं सज्ञाय तुर्यां द्रविणसे विष्णुः २

सिंधोपोतः पादो यस्य ३९ इति चतुर्थे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ एकादशभिरध्यायैः एतुश्चरितमीरितम् प्रचेतसामयाशाभिस्तन्मध्ये पंचभिः पितुः १ चतुर्विंशोऽप्येव त्रैलोक्ये प्राचीनबर्हिषः प्रचेतसां पुनस्तेभ्यो रुद्रगीतं च वर्णयते २ अधिराज-आसीदित्यर्थः यवीयेभ्यः कनिष्ठेभ्यः काष्ठादिशः १ तुर्यां चतुर्थीम् २

५५

शक्रालब्धावरमंतर्धानसंज्ञितो बभूव पृथोरश्वमेधेऽश्वविजयावसरे ३ अपत्यत्रयमेवाह पावक इति पुरायः शापस्तस्यान्मनुष्ये
 पुत्पन्नाः संतः योगगतिमग्नित्वं प्राप्ताः ४ नमस्त्वयामन्यस्यां भार्यायाम् अंतर्धानस्य विशेषणम् यदिति एतेन शक्रादंतर्धा
 नगतिलाभे कारणमुक्तम् ५ सचांतर्धानो राज्ञां वृत्तिकरादानादिभिर्दोरुणां परपीडात्मकां मन्यमानो विससर्ज ह ६ हंति स्वानां
 क्लेशमिति हंसस्तं पुरुषं पूर्णम् कुशलं पुण्यं तद्रूपेण समाधिना ७ ८ हाविर्धानिर्हविर्धानस्य पुत्रः योगेषु च प्राणायामादिषु ९

अंतर्धानगतिं शक्रालब्धाः तर्धानसंज्ञितः अपत्यत्रयमाधत्त शिरं वडिन्यां सुसंमतम् ३ पावकः
 पवमानश्च शक्रचिरित्यग्नयः पुरा वसिष्ठशापादुत्पन्नाः पुनर्योगगतिं गताः ४ अंतर्धानेन नमस्त्व
 त्यां हविर्धानमविदत्त यद्द्रुमश्च हतारं विद्वानपि नैजघ्निवान् ५ राज्ञां वृत्तिकरादानंदं शक्रल्कादिदा
 रुणाम् मन्यमानो दीर्घसत्रव्याजेन विससर्ज ह ६ तत्रापि हे संपुरुषं परमात्मानमात्मदृक् यजस्तल्लो
 कतामाप कुशलेन समाधिना ७ हविर्दानान् हविर्दानीं विदुरासूतषट्सूतान् बहिषदं गयं शक्रकुं
 षां सत्यं जितव्रतम् ८ बहिषत्सु महाभागो हाविर्धानिः प्रजापतिः क्रियाकांडेषु निष्णातो योगेषु
 च कुरु ह ९ यस्येदं देवयजनमनुयज्ञं वितन्वतः प्राचीनाग्नेः कुशैरासीदास्तु तं वसुधातलम् १०
 सामुद्रा देवदेवोक्तामुपयमेशतद्रुतिम् यावीक्ष्य चारुसर्वांगीं किशोरीं सुस्वलंकृताम् परिक्रमंती
 मुद्रां हे चक्रमेऽग्निः शक्रकीमिव ११

क्रियाकांडनिष्णातत्वमाह यस्येति इदं वसुधातलं देवयजनं यज्ञं वातं वितन्वतः य
 त्रैको यज्ञः कृतस्तत्समीप एव यज्ञांतरं कुर्वतः सतः अतएव प्राचीन बहिरित्युच्यते १० समुद्रस्य कन्यां देवदेवेन ब्रह्मणोपदिष्टां श
 तद्रुतिं नाम किशोरीं बालां परिक्रमंतीं प्रदक्षिणां गच्छंतीं शक्रकीमिवेति एवं व्याख्यायते सप्तर्षीणां सत्रे तद्भार्यादर्शनेनाग्निः काम-
 संतप्तो भूत् तंच तद्भार्यास्वाहानामसप्तर्षिभार्यारूपधारिणी सती रमयामासरमयित्वा च तद्रेतः शक्ररूपेण शरस्तं बेनिधा
 या गच्छत् तां यथा सप्तर्षिभार्याभ्यां त्याग्निः कामितवान् तद्वदिति शक्रकीमिवेति पाठे स्तोत्रकघृतधारा मिवेत्यर्थः ११ ६

सूर्ययानवोदयेवविबुधादयोविजिताअभिभूतास्तच्चनूपुरैः पादौक्कणयंत्यैवध्वनिमात्रेणेत्यर्थः १२ तुल्यं नाम व्रतमाचारश्चयेषां
धर्मस्नाताधर्मपारगाः १३ तपसातपसांपतिंहरिमार्चयन् अर्चयामासुः १४ १५ १६ मुनयोऽपिसंगत्यागेनासुमिष्टंयंदध्युरेवकेव-
लंननुप्रापुः तेनशिवेन १७ ननुमुनीनांकिंतद्धानेनघोरत्वादित्याशंक्याह आत्मारामोऽपिलोकरचनायाःपालनाय १८ गु-
र्वाज्ञाकारिणांशिवदर्शनंस्वतएवभवतीत्याशयेनाह प्रचेतस इति १९ समुद्रमुपसमुद्रात्किंचिन्न्यूनम् उपोधिकेचेतिकर्मप्र-

विबुधास्तरंगंधर्वमुनिसिद्धनरोरगाः विजिताःसूर्ययादिस्तुक्कणयंत्यैवनूपुरैः १२ प्राचीनव-
र्हिषःपुत्राःशतद्रुत्यादशाभवन् तुल्यनामव्रताःसर्वधर्मस्नाताःप्रचेतसः १३ पित्रादिष्टाःप्र-
जासंगतपसेऽर्णवमाविशन् दशवर्षसहस्राणितपसाऽर्चस्तपस्पतिम् १४ यदुक्तं पथिहृष्टेनगिरि-
शेनप्रसीदता तद्भ्यायंतोजपंतश्चपूजयंतश्चसंयताः १५ विदुरउवाच प्रचेतसांगिरित्रेण
ययासीत्पथिसंगमः यदुताहहरःप्रीतिस्तन्नोब्रह्मन्वदार्थवत् १६ संगमःखलुविप्रर्षेशिवेनेहशरीरि-
णाम् दुर्लभोमुनयोदध्युरसंगाद्यमभीप्सितम् १७ आत्मारामोऽपियस्त्वस्यलाककल्पस्यराधसे श-
क्त्यायुक्तोविचरतिधारयाभगवान्भवः १८ मैत्रेयउवाच प्रचेतसःपितुर्वाक्यशिरसादाय
साधर्वः दिशंप्रतीचीप्रययुस्तपस्यादृतचेतसः १९ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्यन्समहत्सरः महन्म-
नइवस्वच्छंप्रसन्नसलिलाशयम् २० नीलरक्तोत्पलाभोजकल्हारेदीवराकरम् हंससारसचक्रा-
ङ्ककारंडवनिक्कूजितम् २१ मत्तम्रमरसोस्वर्यहृष्टरोमलताऽघ्रिपम् पद्मकोशरजोदिक्षुविक्षि-
पत्पवनोत्सवम् २२

वचनीयः प्रसन्नाः सलिलाशयामत्स्यादयोयस्मिन् २० नीलोत्पलादीनामाकरंजन्मस्थानम् उत्प-

लांभोजकल्हाराणिरात्रिदिनसंध्याविंकासीनि इंदीवरं नीलोत्पलंतस्यपुनरुक्तिप्राचुर्यज्ञापनार्थं हंसादिभिर्निकूजितम् २१ मत्ता-
नांम्रमराणां सोस्वर्येण हृष्टरोमाणोलताऽघ्रिपायस्मिन् पद्मकोशरंजोदिक्षु विक्षिपतापवनेनोत्सवोयस्मिन् २२ ६५

तत्रमृदंगपणवादिवाद्यमनुपश्वादिद्व्यैर्मार्गमेदेर्मनोहरं गांधर्वं गानमाकर्ण्य विस्मयं प्राप्ताः पाठांतरं मृदंगपणवादि अवतूरस्तत्तेषां ध्वनिम-
तिरस्कुर्वन्नित्यर्थः २३ ते च त्रिलोचनं वीक्ष्य जाताश्चर्याः प्रणे मुरित्युत्तरेणान्वयः २४ तस्य हेमराशिसदृशकांतिम् शितिर्नीलः कंठो यस्य
तम् २५ २६ वेदिषदो बर्हिषदश्चिकीर्षितं भगवदाराधनं विदितम् २७ अनुग्रहकारणमाह यः साक्षाद्वासुदेवं प्रपन्नः स हि मे प्रियः कथं
भूतम् रंहसः सूक्ष्मात्रिगुणात्प्रधानात् जीवसंज्ञितात्पुरुषाच्च परंप्रकृतिपुरुषयोर्नियन्तारमित्यर्थः २८ तत्किंतस्य महत्तमत्वादित्याह स्व

तत्र गांधर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरम् विसिस्म्युराजपुत्रास्ते मृदंगपणवाद्यनु २३ तर्ह्येव सरसस्त-
स्मान्निष्क्रामंतं सहानुगम् उपगीयमानं मम परप्रवरं विबुधानुगेः २४ तस्य हेमनिकायाभं शितिकंठं त्रि-
लोचनम् प्रसादसंमुखं वीक्ष्य प्रणे मुर्जातकौतुकाः २५ सतान्प्रपन्नातिहरो भगवान्धर्मवत्सलः ध-
र्मज्ञानशीलसंपन्नान्प्रातः प्रीतानुवाच ह २६ श्रीरुद्र उवाच यूयं वेदिषदः पुत्रा विदितं वश्चिकी-
र्षितम् अनुग्रहाय भद्रं व एव मे दर्शनं कृतम् २७ यः परं रंहसः साक्षात्रिगुणाज्जीवसंज्ञितात् भगवंतं
वासुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिञ्च्यतामिति ततः परं हि माम्
अव्याकृतं भागवतोऽथ वैष्णवं पदं यथाऽहं विबुधाः कलाऽत्यये २९ अथ भागवता यूयं प्रिया स्थ भग-
वानुयथा न मे भागवतानां च प्रेयानन्योऽस्ति कर्हिचित् ३० इदं विविक्तं जस्रव्यं पवित्रं मंगलं परम् निःश्रे-
यसं करं चापि श्रूयतां तद्ददामिवः ३१ मैत्रेय उवाच इत्यनुकोशहृदयो भगवानाह तान् शि-
वः बद्धांजलीनुराजपुत्रान्नारायणपरो वचः ३२

धर्मनिष्ठः पुमान्बहुभिर्जन्मभिर्विरिञ्च्यतां प्राप्नोति ततोऽपि पुण्या-
तिशयेन मामेति भागवतस्तु अथ देहांते अव्याकृतं प्रपंचातीतं वैष्णवं पदमेति यथाऽहं रुद्रो भूत्वाऽधिकारिकवद्वर्तमानः विबुधादे-
वाश्चाधिकारिकाः कलात्ययेऽधिकारांते लिंगभंगे सत्येप्यंति २९ अथ भागवतत्वात् यूयं मे प्रियाः स्थ भवद्भिरपि मयि प्रीतिः का-
र्येत्याशयेनाह मे मदन्यो भागवतानां च प्रेयान्नास्ति ३० अत इदं जस्रव्यं श्रूयतामिति विविक्तमसंकीर्णं यथा भवति ३१ सृष्ट्या
दो ब्रह्मणा सृष्ट्वा पुत्रेभ्यः प्रोक्तमिष्टदम् स्तोत्रं प्राह प्रचेतोभ्यः रूपया भगवान् शिवः ३२

तेजितंतवोत्कर्षः आत्मविन्दुर्याणां स्वस्तये शोभनसत्ताये स्वानंदलाभायेत्यर्थः अतो मे स्वस्तिः स्वानंदसत्ताः स्तननुममोत्कर्षो मदर्थ एव
किं न स्यात्तत्राह भवताराधसास्वानंदरूपेण राहंसिद्धत्वं परमानंदरूपेणैव नित्यं स्थित इत्यर्थः अतएवं भूतायात्मने तुभ्यं नमः सर्व-
स्मै सर्वरूपाय च ३३ सर्वरूपत्वं प्रपंचयन् प्रणमति साधैर्देशभिः पंकजं लोकात्मकं नामो यस्य तस्मै कारणात्मने नमः कारणत्वादेव
सृज्यानां प्राणिनां यउपाधयो भूतानि सूक्ष्माणि तन्मात्राणीन्द्रियाणि च तेषामात्मने नियंत्रे अंतःकरणचतुष्टयाधिष्ठातृत्वेन प्रणमति च
तुर्भिः श्लोकार्धैः वासुदेवाय चित्ताधिष्ठात्रे कूटस्थाय निर्विकाराय चित्तस्मै करूपत्वात् ३४ संकर्षणाया हंकाराधिष्ठात्रे सूक्ष्माया व्यक्ता-
यदुरंतायानंतायांतकाय मुखग्निरालोकदाहकाय विश्वस्य प्रकृष्टो बोधो यस्मात् अंतरात्मने बुद्ध्यधिष्ठात्रे ३५ तृषीकाणामीशं-

श्रीरुद्र उवाच जितंत आत्मविन्दुर्यस्वस्तये स्वस्ति रस्तमे भवताराधसाराहंसं सर्वस्मा आत्मने न-
मः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्ष्मेन्द्रियात्मने वासुदेवाय शांताय कूटस्थाय स्वरोचिषे ३४ संक-
र्षणाय सूक्ष्माय दुरंतायांतकाय च नमो विश्वप्रबोधाय प्रद्युम्नायांतरात्मने ३५ नमो नमोऽनिरुद्धा-
य तृषीकेशेन्द्रियात्मने नमः परमहंसाय पूर्णाय निभृतात्मने ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय नित्यं शक्तचिष-
दे नमः नमो हिरण्यवीर्याय चातुर्होत्राय तैत्तवे ३७ नम ऊर्जद्विषेत्रय्याः पतये यज्ञरेतसे तृप्तिदा-
य च जीवानां नमः सर्वरसात्मने ३८ सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे नमस्त्रैलोक्यपा-
लाय सहजो बलात्मने ३९

यदिन्द्रियं मनस्तदात्मने सूर्यरूपेण प्रणमति परमहंसाय सूर्याय पूर्णाय तेजसा विश्वव्या-
पिने निभृतात्मने क्षयरहिं शून्याय ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय च शक्तचिन्त्यतः करणे निषीदतीति शक्तचिषत् तस्मै हंसः शक्तचिषदिति श्रुतेः
हिरण्यं वीर्यं यस्य तस्मात् अग्निरूपाय चातुर्होत्रं कर्म तस्मै तत्साधनायेत्यर्थः कुतस्तंतवे तद्विस्तारकाय ३७ सोमत्वमाह ऊर्जपितृ-
णामन्नाय इषे देवानामन्नाय यज्ञरेतसे सोमाय सहिपितृणां देवानां चान्नम् एवरूपाय त्रय्याः पतये हरये नमः सूर्याग्निः सोमत्व-
नैव तेजस्त्वमुक्तम् जलत्वमाह सर्वरसात्मने जलरूपाय ३८ विशेषाय पृथ्वीरूपाय सर्वेषां सत्त्वानां प्राणिनां य आत्मानस्तेषां
देहाय स्थवीयसे विराट् देहाय च त्रैलोक्यपालाय वायवे सह आदिरूपाय सहिप्राणरूपेण त्रैलोक्यं पालयति सह आदिधर्माय च ३९

नमसआकाशायार्थानांलिंगायज्ञापकायशब्दगुणत्वात् अंतर्बहिरात्मनेऽतर्बहिर्यवहारालंबनाय एवंमहाभूतरूपत्वमुक्तम् अमुष्यैस्वर्गाय
भूरिवर्चसे एषवैज्योतिष्मंतं पुण्यलोकं यातीति श्रुतेः ४० प्रवृत्ताय च निवृत्ताय च कर्मणे पितृदेवाय यथाक्रमं पितृदेवप्राप्तिफलाया धर्म
फलरूपाय च मृत्यवे ४१ हे ईश आशिषांकारणात्मने सर्वकर्मफलदात्रे मनवे सर्वज्ञाय मंत्रात्मकायेति वा विष्णुत्वेन प्रणमति बृहते धर्मा
य परधर्मात्मने कृष्णाय ४२ रूद्ररूपेण प्रणमति मीढुषे रूद्राय अहंकृतमहंकारस्तदात्मने सच्चकर्तृकरणकर्मशक्तित्रयसमेतस्त-
स्मै ब्रह्मत्वेन प्रणमति चेतोज्ञानमाकूतिः क्रियातद्रूपाय वाचां विविधा विभूतिः सृष्टिर्यस्मात्तस्मै ४३ एवं नमस्कृत्य दर्शनं प्रार्थयते

अर्थलिंगाय नमसे नमोऽतर्बहिरात्मने नमः पुण्याय लोकाय अमुष्यै भूरिवर्चसे ४० प्रवृत्ताय निवृत्ताय
पितृदेवाय कर्मणे नमो धर्मविपाकाय मृत्यवे दुःखदाय च ४१ नमस्त आशिषामीशमनवे कारणा
त्मने नमो धर्माय बृहते कृष्णाय कुठमेधसे पुरुषाय पुराणाय सारव्ययोगेश्वराय च ४२ शक्तित्रय
समेताय मीढुषेऽहंकृतात्मने चेत आकूतिरूपाय नमो वाचो विभूतये ४३ दर्शनं नो दिदृक्षूणां देहि
भागवतार्चितम् रूपं प्रियतमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणां जनम् ४४ स्निग्धप्रावृद्धनश्यामं सर्वसौंदर्य-
संग्रहम् चारवायतचतुर्बाहुं सृजातरुचिराननम् ४५ पद्मकोशपलाशाक्षसंदरभ्रुवनासिकम् सु-
हिजं सुकपोलास्यं समकर्णविभूषणम् ४६ प्रीतिप्रहसितापांगमलकैरुपशोभितम् लसत्पंकज
किंजल्कदुकूलमृष्टकुंडलम् ४७

दर्शनमिति नवभिः भागवतैः सत्कृतं दर्शनं देहीत्यस्य विवरणं रूपमित्यादिप्रदर्शयेत्यंतम् स्वानां भक्तानां प्रियतमं रूपं प्रदर्शयेति नवमे-
नान्वयः सर्वेषां मिन्द्रियाणां ये गुणा विषयास्तेषां मंजनं व्यंजकं सर्वेन्द्रियविषयविषयिरूपमित्यर्थः सर्वेन्द्रियाणि स्वगुणैरनक्तिरंजयती-
ति वा ४४ स्निग्धः प्रावृषियोधनस्तद्वत् श्यामम् सर्वेषां सौंदर्याणां संग्रहो यस्मिन् चारव आयताश्चत्वारो बाहवो यस्मिन् सृजातं य-
थोचितं सर्वावयवरुचिरमाननं यस्मिन् ४५ पद्मस्य कोशे मध्येयानि पलाशानि तद्वदक्षिणीयस्मिन् सुकपोलमास्यं यस्मिन् समौ क-
र्णौ विभूषणं यस्य कुंडलयोरग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ४६ प्रीत्या प्रहसिता विवापांगी यस्मिन् ४७

स्फुरतिकिरीटादानियस्मिन् शंखादिमदुत्तमर्द्धिलक्ष्मीः यद्वा एतैरुत्तमाक्रुद्धिरुत्कर्षोयस्यास्तितत् ४८ सौभगयुक्ताग्रीवायेन सिंह-
 स्यस्कंधेपरितः केसराएव त्विषस्तादृशीः सर्वतस्त्विषोविभ्रञ्चासौसौभगग्रीवः कौस्तुभोयस्मिन् यद्वासिंहस्यवस्कंधोतयोस्त्विषःकुं
 उलहारादिदाप्तिर्विभ्रदिति एयग्विशेषणम् सौभगयुक्ताग्रीवायेनसकौस्तुभोयस्मिन् श्रियाहेतुभूतयाक्षिसस्तिरस्कृतो निकषाशमो
 स्वर्णरेखांकितो निकषणपाषाणोयेनतादृशेनोरसाउल्लसच्छोभमानम् ४९ श्वासोच्छ्वासाभ्यांसंविलग्नाश्चंचलावलयस्ताभिर्वल्लुसंद
 रंदलवदश्वत्थपत्रसदृशमुदरंयस्मिन् प्रतिसंक्रामयत् यतो निर्गतंतेनैवद्वारेणपुनः प्रवेशयदिव ५० श्यामश्रोण्याः धिकंरोचिष्णुयत्पीतं
 दुकूलंतत्रस्वर्णमयीमेखलायस्मिन् अंग्रीचजंघेचऊरूचनिम्नेअनुन्नतेजानुनीचसमैश्चारुभिरेतैः शोभनंदर्शनंयस्यसमाश्चारवो ५-

स्फुरतिकिरीटवलयहारनूपुरमेखलम् शंखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमर्द्धिमत् ४८ सिंहस्कंधत्वि
 षोविभ्रत्सौभगग्रीवकौस्तुभम् श्रियाऽनपायिन्याक्षिसनिकषाशमोरसोल्लसत् ४९ पूरेचकसंविग्न
 बलिवल्लुदलोदरम् प्रतिसंक्रामयद्विश्वनाभ्यावर्तगभीरया ५० श्यामश्रोण्याधिरौचिष्णुदुकूलस्वर्णमे-
 खलम् समचावैघ्रिजंघोरुनिम्नजानुसदृशनम् ५१ पदाशरत्पद्मपलाशरोचिषानरेवद्युभिर्नोऽत
 रघंविधुन्वता प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाध्वसंपदंगुरोमार्गगुरुस्तमोजुषाम् ५२ एतद्रूपमनुध्येयमा
 त्मशङ्कितमभीप्सताम् यद्भक्तियोगोऽभयदः स्वधर्ममनुतिष्ठताम् ५३ भवान्भक्तिमतालभ्योदुर्ल-
 भः सर्वदेहिनाम् स्वराज्यस्याप्यभिमतएकांतेनात्मविद्वतिः ५४ तंदुराराध्यमाराध्यसतामपिदुराप
 या एकांतभक्त्याकोवांचेत्पादमूलंविनावहिः ५५ ध्याद्योयस्मिन् शोभनंदर्शनंयस्येतिपदत्रयंवा ५१ यदादी

पस्थानीयेन यद्वा एवंभूतेनपदोपलक्षितंरूपंपदंशरणंप्रदर्शयेत्यर्थः शरत्पद्मंतस्यपलाशंतद्वद्रौचिर्यस्यतेन नखदीप्तिभिरंतर्भवमघ
 मज्ञानंविधुन्वतास्वीयंरूपंपदंप्रदर्शय अपास्तंपद्मादादीनांसाध्वसंयेनतत् हेगुरोयतस्त्वमेवतमोजुषामज्ञानामस्माकंमार्गंप्रदर्शकोगुरुः
 ५२ अतिदुर्लभमिदंमयाप्रार्थितमितिस्तोतेवाह एतद्रूपमनुध्येयंध्यानार्हमेवनतुप्रत्यक्षतःप्राप्यमित्यर्थः ५३ तर्हि किंकेनापिनप्राप्य
 तेतत्राह भवानितिदुर्लभत्वमेवाह स्वर्गेराज्यंयस्यतस्याप्यभिमतःस्पृहणीयः किंच एकांतेनात्मवित्तस्यापिगतिर्गम्यः ५४ अत-
 स्त्वद्यतिरेकेणनकिंचिद्वांछामीत्याह तंत्वामेकांतभक्त्याऽराध्यबहिःस्वर्गादिस्फुरवम् ५५

तत्रहेतुः यत्रपादमूलेशरणंप्रविष्टंकृतांतःकालोममायंवशइतिनाभिमानंकरोति किंकुर्वन् वीर्यंप्रभावः शौर्यमुत्साहः ताभ्यांविस्फूर्जित
तयाक्षुभितयाभ्रुवाविश्वंविध्वंसयन्नपि ५६ त्वत्पादमूलेप्रविष्टस्यकृतांतमयाभावः कियानयंलाभः यतस्त्वद्भक्तसंगएवसकल
पुरुषार्थश्रेणिशिरसिनरीनतीत्याह भगवत्स्तवसंगिनांसंगस्यक्षणार्धेनापिस्वर्गेनतुलयेनगणयामिनचापुनर्भवमोक्षम् मर्त्याना
माशिषोराज्याद्याःकिमुत ५७ अथ अतोहेतोरनघावघहरावंप्रीयस्यतस्यतवकीर्तिर्यशस्तीर्थगंगातयोः क्रमेणांतर्बहिः स्नाना-
भ्यांविधूतः पाप्मायेषाम् अतएवभूतेष्वनुक्रोशः कृपासुसत्वंचरागादिरहितंचित्तंशीलंचार्जवादिविद्यते येषांसंगमोऽस्माकंस्यात्
एषएवनस्त्वदनुग्रहः ५८ तत्त्वज्ञानंचत्वद्भक्तसंगादेवभवतीत्याह नयस्येति येषांसतांभक्तियोगेनानुगृहीतंशुद्धंसद्यस्यचित्तंबाह्या-

यत्रनिर्विष्टमरणंकृतांतोनाभिमन्यते विश्वंविध्वंसयन्वीर्यशौर्यविस्फूर्जितभ्रुवा ५६ क्षणार्धेनापि
तुलयेनस्वर्गेनापुनर्भवम् भगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानांकिमुताशिषः ५७ अथानघांघ्रेस्तवकीर्तिती-
र्थयोरंतर्बहिःस्नानविधूतपाप्मानाम् भूतेष्वनुक्रोशसुसत्वंशीलिनांस्यात्संगमोऽनुग्रहएषनस्तव ५८
नयस्यचित्तंबहिर्यविभ्रमंतमोगुहायांचेविशुद्धमाविशत् यद्भक्तियोगानुगृहीतमजसामनुविचक्षेन
नुतत्रतेगतिम् ५९ यत्रेदंयजतेविश्वंविश्वस्मिन्नवभातियत् तत्त्वंब्रह्मपरज्योतिराकाशमिवविस्तृत
म् ६० योमाययेदंपुरुरूपयासृजद्विभर्तिभूयः क्षपयत्यविक्रियः यद्धेदबुद्धिः सदिवात्मदुस्ययातमात्म
तंत्रंभगवन्प्रतीमहि ६१ क्रियाकलापैरिदमेवयोगिनः श्रद्धाः निवृत्ताः साधुयजंतिसिद्धये भूतेंद्रियांतः क
रणोपलक्षितंवेदेचतंत्रेचतएवकोविदाः ६२

र्थविक्षिप्तंनभवति तमोरूपायांगुहायांचनाविशत् लयंनप्राप तत्रतदामुनि
स्तवगतितत्वंपश्यति ५९ कीदृशंतत्वंतदाह यत्रेति ६० जगतउपादानत्वेनतत्वंलक्षितंनिमित्तत्वेनापितदेवलक्षयन्नाह यददंविश्वंसदिवपर
मार्यमिवासृजत् कथंभूतयाययाभेदबुद्धिरन्येषांभवति तयाआत्मनित्वयिदुस्ययास्वकार्यंकर्तुमसमर्थयातंत्वांनिरस्तमेदंप्रतीमहिजानीमः
६१ यद्यपित्वमेवनिर्भेदंब्रह्मतथापिप्रागुक्तंसाकारंतत्वरूपंयददंयजंतितएववेदागमतत्त्वज्ञाइत्याह क्रियाकलापैर्येकर्मयोगिनः पूजयंतित
एवकोविदाः नत्वेतदनादृत्यकेवलज्ञानेप्रवृत्ताः तंत्रेआगमे कथंभूतमिदंभूतेंद्रियांतः करणैरस्वतंत्रैर्यदुपलक्ष्यतेनियंतृरूपंतत् ६२

नन्वभिन्नेमयिभेदं कुर्वतः संतः कथं ते कोविदाः न हि ते भेदः क्रियते त्वयैव क्रीडार्थं चेतनात्मको भेदः कृत इत्याह त्वमिति आद्यस्त्वमेक एव सृष्टा
मायारव्याशक्तिर्यस्य पञ्चात्तयाशक्त्यारजः सत्वतमसां हं द्वैक्यम् यतो रज आदेर्महान हंकारः खंच मरुदग्निवार्धराश्च वारुदकं सराश्च र्षय-
श्च भूतगणाश्चैव मिदं जगद्यतो भवति तद्विभिद्यत इत्यन्वयः ६३ एतदुपपादयति जरायुजां डजस्वेदजोद्भिज्ज रूपेण चतुर्विधं स्वांशेन प्रविष्टः
अथो इति हेतोः पुरस्यांतः संतमंशं चिदाभासं पुरीशायनात् पुरुषं विदुः तर्हि किमीश्वरमेव संसारिणं विदुः नेत्याह सरधामधुमक्षिकास्ताभिः सृ-
ष्टं मध्विवक्षुल्लकं विषयस्वरवमविद्यावृतः सन् यो भुंक्ते तं जीवं विदुः तथा च श्रुतिः तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति
निर्णीतं च गुहां प्रविष्टावात्मानो हितदर्शनादित्यत्र ६४ तव तु सर्वं नियंतुः कुतः संसार इत्याह यः स्वशक्त्येदं सृष्टवान् स एष त्वं रवलुभूतेरे

त्वमेक आद्यः पुरुषः सृष्टशक्तिस्तयारजः सत्वतमो विभिद्यते महान हं रवं मरुदग्निवार्धराः सरर्षयो भूतग-
णा इदं यतः ६३ सृष्टं स्वशक्त्येदं मनु प्रविष्टश्चतुर्विधं पुरमात्मांशकेन अथो विदुस्तं पुरुषं संतमं तं भुंक्ते
दृष्टीकैर्मधुसारधयः ६४ स एष लोकान्ति चंडवेगो विकर्षसि त्वं रवलु कालयानः भूतानि भूतेरनुमेयत-
त्वो घनावलीर्वायुरिवाऽविषत्यः ६५ प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्य चिंतया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् त्वमप्र-
मत्तः सहसाऽभिपद्यसे क्षुल्ले लिहानोऽहिरिवारवुमंतकः ६६ कस्त्वत्पदाब्जं विजहाति पंडितो यस्तैऽवमा-
न व्ययमानकेतनः विशंकयाऽस्मद्गुरु रर्चति स्म यद्दिनोपपत्तिमनवश्चतुर्दश ६७ अथ त्वमसिनो ब्रह्मन्
परमात्मन् विपश्चिताम् विश्वं रुद्रभयध्वस्तमकुतश्चिद्रयागतिः ६८

वभूतानि मेघपंक्तीर्वायुरिव कालयन् विचाल

यन् लोकान् विचकर्षसि संहरसि अनुमेयत त्वोऽलक्ष्यस्वरूपः ६५ विकर्षणप्रकारमाह प्रमत्तमिति इति कृत्यमेव मेवेदं कर्तव्यमि-
ति चिंतयोच्चैः प्रमत्तम् तत्र हेतुः विषयेषु लालसमतिकामुकम् प्राप्तेऽपि विषये प्रवृद्धलोभम् अंतकस्त्वमभिपद्यसे आक्रमसि क्षुधालेलि-
हानो जिह्वयोष्ठप्रांतौ स्पृशन् सर्पो मूषकमिव ६६ अतः कस्तवपदाब्जं त्यजेत्यं डितश्चेत् कथं भूतः यस्तवाऽवमानोऽनादरस्तेन व्ययमानं
केतनं शरीरं यस्य सः यदस्माकं गुरु ब्रह्माऽर्चति स्म सर्वेषां स्तोतृणां वाक्यं च विशंकयानां शंकया विनोपपत्तिमिति दृढविश्वासेन मनव-
श्चतुर्दशार्चति स्म ६७ उपसंहरति अथेति रुद्रभयेन ध्वस्तम् अतो न कुतश्चिद्रयं यस्यां तादृशी गतिरसि ६८ ७ ७

६९ ७० योगादेशनामैतत्स्तोत्रमुपासाद्यपाठतः प्राप्यमनसाधारयंतोऽभ्यासेन जपत ७१ विश्वसृजां पतिर्ब्रह्मा ७२ सिसृक्षुः सृष्टवन्तः
 ७३ युक्तएकाग्रचित्तः ७४ ज्ञानमेव नौर्यस्य ७५ योऽधीयानो भवति ७६ असावमुष्माद्वरेरसत्वरन् स्थिरः सन् महीतं स्तोत्रं तेन गी-
 तात् एक एव बल्लभः प्रिय आश्रयस्तस्मात् ७७ कल्युत्पत्ति ७८ तपश्चरत तपसोऽर्तदंष्ट्रितं प्राप्स्यथ ७९ इति चतुर्थे टीकायां च

इदं जपत भद्रं वो विशद्धानृपनन्दनाः स्वधर्ममनुतिष्ठन्तो भगवत्यर्पिताशयाः ६९ तमेवात्मानमात्मस्थं
 सर्वभूतेष्ववस्थितम् पूजयध्वंगुणतश्च ध्यायन्तश्चासकृद्भरिम् ७० योगादेशमुपासाद्यधारयन्तो मु-
 निव्रताः समाहितधियः सर्वएतदभ्यसताहताः ७१ इदमाह पुराऽस्माकं भगवान् विश्वसृकृपतिः भृ-
 ग्वादीनामात्मजानां सिसृक्षुः संसिसृक्षताम् ७२ तैव यं नोदिताः सर्वे प्रजासर्गे प्रजेश्वराः अनेन ध्व-
 स्ततमसः सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ७३ अयेदं नित्यदा युक्तो जपन्नवहितः पुमान् अचिराच्छ्रेय आप्नो-
 ति वासुदेवपरायणः ७४ श्रेयसामिह सर्वेषां ज्ञानं निःश्रेयसं परम् सर्वन्तरतिदुष्पारं ज्ञानं नौर्यसना-
 र्णवम् ७५ यद्मं श्रद्धया युक्तो महीतं भगवत्स्तवम् अधीयानो दुराराध्यं हरिमारोधयत्यसौ ७६ विंद-
 ते पुरुषोऽमुष्माद्यद्यदिच्छत्यसत्वरन् महीतगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामैकबल्लभात् ७७ इदं यः कल्युत्पत्त्या-
 यप्रांजलिः श्रद्धयाऽन्वितः शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्यो मुच्यते कर्मबन्धनैः ७८ गीतं मये दं नरदेवनन्दनाः परस्य
 पुंसः परमात्मनस्तवम् जपन्त एकाग्रधियस्तपो महश्चरध्वमन्ते तत आप्स्यथैप्सितम् ७९ इति श्रीभाग-
 वते म० चतुर्थस्कंधे रुद्रगीतं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ मैत्रेय उवाच इति संदिश्य भगवान् बार्हि-
 षदैरभिपूजितः पश्यतां राजपुत्राणां तत्रैवांतर्दधे हरः १ रुद्रगीतं भगवतः स्तोत्रं सर्वे प्रचेतसः जपन्त
 स्ते तपस्ते पुर्वर्षाणामयुतं जले २

तुर्विंशोऽध्यायः २४

प्रचेतस्सुतपस्यत्सुतत्पित्रे नारदो घृणी प्राचीनबर्हिषेऽ

ध्यात्मं पारोक्ष्येणाह पंचभिः १ पुरंजनकथा व्याजात्पंचविंशेतु नारदः आत्मनो बुद्धिसंगेन विविधामाह संसृतिम् २ प्रचेतस्सुत-
 पस्तीव्रंतप्यमानेषु नारदः पुरंजनकथा कूटं प्राह प्राचीनबर्हिषे ३ १ २ ३ ४ ५

प्रचेतस्सुतपश्वरत्सनारदः प्राचीनबर्हिषंबोधितवान् अतः प्रचेतसांकथामसमाधेयवतत्पितुर्हत्तमाह प्राचीनबर्हिषमिति ३ श्रेयःफल-
मीहसदच्छसि इहकर्मणितदुभयंनेष्यतेविचारकैः ४ परंश्रेयोमोक्षम् कर्मभिरपविन्द्वाविक्षिप्ताधीर्यस्य ५ किंच गृहेषुस्थितःपुत्रा-
दिष्वेवपुरुषार्थधीर्यस्य ६ कर्मफलेषुवैराग्यमुत्पाद्यब्रह्मविद्यामुपदेष्टुयोगानुभावेनयज्ञपशून्प्रत्यक्षंप्रदर्श्याह भोभोइति संज्ञा-
पितान्मारितान् ७ एतेत्वांसंपरेतंमृतंसंप्रतीक्षंतेवैशसंतवत्कृतंपीडांसंस्मरंतः ततश्चायःकूटैर्लोहयंत्रमयैःशृंगैःछिंदंतित्थेत्स्यंति ८
अत्रास्मिन्संकटेनिस्तारकममुमितिहासंकथयिष्यामि ९ तत्रजीवस्यविषयासक्त्यासंसारः सचईश्वरानुग्रहेणनिवर्ततइतिवक्तुं-

प्राचीनबर्हिषंक्षत्तः कर्मस्वासक्तमानसम् नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञःरूपालुःप्रत्यबोधयत् ३ श्रेयस्त्वंक-
तमद्राजन्कर्मणात्मनईहसे दुःखहानिःसरवावाप्तिःश्रेयस्तन्नेहचेष्यते ४ राजोवाच नजा-
नामिमहाभागपरंकर्मापविद्धधीः ब्रूहिमेविमूलंज्ञानंयेनमुच्येयकर्मभिः ५ गृहेषुकूटधर्मेषुपुत्रदार-
धनार्थधीः नपरंविंदतेमूढोभ्राम्यत्संसारवत्सक ६ नारदउवाच भोभोप्रजापतेराजन्यशू-
न्यश्यत्वयाऽध्वरे संज्ञापितान्जीवसंधान्निर्घृणेनसहस्रशः ७ एतेत्वांसंप्रतीक्षंतेस्मरंतोवैशसंतव-
संपरेतमयःकूटैश्छिंदंत्युत्थितमन्यवः ८ अत्रतेकथयिष्येमुमितिहासंपुरातनम् पुरंजनस्यचरितं
निबोधगदतोमम ९ आसीत्पुरंजनोनामराजाराजन्बृहच्छ्रुवाः तस्याविज्ञातनामोसीत्सरवाविज्ञात-
चेष्टितः १० सोऽन्वेषमाणःशरणंवभ्रामपृथिवींप्रभुः नानुरूपंयदाऽविंददभूत्सविमनाइव ११ नसाधु-
मेनेताःसर्वाभूतलेयावतीःपुरः कामान्कामयमानोसौतस्यतस्योपपत्तये १२ विपर्ययगृहीतस्यसाक्षाद्बोधयि-

तुमशक्तेराजहृत्तांतमिवाह आसीदितिपुरंजनादीन्स्वयमेवातःपंचमेऽध्यायेव्याख्यास्यति तथाऽपिसरवग्रहणाययथोपयोगं-
किंचिकिंचिद्व्याख्यास्यामः तत्रस्वकर्मभिःपुरंजनयतीतिपुरंजनोजीवः नविज्ञातंनामयस्यनचविज्ञातंचेष्टितंयस्यसईश्वरस्त-
स्यसरवा यद्वा विज्ञातंचेष्टितंजीवप्रेरणादिलक्षणंस्य जीवपारतंत्र्यस्यानुभवसिद्धत्वात् १० शरणंभोगायतनंदेहम् ११
यावत्यःपुरस्तास्तस्यतस्यकामस्योपपत्तयेप्राप्त्यै असौसाधुनमेने गवादिदेहानामैहिकपारलौकिकभोगभोग्यत्वाभावात् त-
थाचश्रुतिः ताभ्योगामानयत्ताअब्रुवन्नवैनोऽयमिति ताभ्योऽश्वमानयत्ताअब्रुवन्नवैनोऽयमलमितीति १२ ६२

हिमवतोदक्षिणेषुसानुषुकर्मक्षेत्रेभारतवर्षेपुरंमनुष्यशरीरम् लक्षितानिदृशानिसर्वाणिलक्षणांनियस्याम् अंधपंगुत्वादौषरहितामित्यर्थः १३
तामनुवर्णयतित्रिभिः अत्रकिंचित्किंचित्सादृश्यमवलंब्यकथासौंदर्यायप्राकारादीनिवर्ण्यते परिरेवेरितिपुंस्त्वमार्षम् अक्षाणिगवाक्षाः
त्वगादयःशरीरादयवाः प्राकारादिषुपुरावयवत्वेननिरूप्यन्ते स्वर्णशृंगादिशृंगैः शिरवैर्युक्तायेगृहास्तैः संकुलामिति आधारादिचक्रा-
णिगृहाः शृंगाणिचराजसादिस्वभावाविवक्षिताः १४ नीलादिभिः क्लृप्ताहर्म्यस्थलीयस्याम् अरुणंमाणिक्यम् स्थलींदृढयम् नाड्यो-
नीलादिभावेननिरूप्यन्ते तत्तद्विषयवासनावाभोगवतीनागानांपुरीमिव १५ सभासमाजस्थानम् चत्वरंचतुष्पथः रथ्याराजमार्गः आ-
क्रीडायतनंधूतादिस्थानम् आपणोहृदस्तैः चैत्यंजनानांविश्रामस्थानम् ध्वजेषुपताकास्ताभिश्चयुक्ताम् १६ अत्रचविषयनिष्ठबुद्धियो

सएकदाहिमवतोदक्षिणेष्वयसानुषु ददर्शनवभिर्दोर्भिःपुरंलक्षितलक्षणां १३ प्राकारोपवनादालप-
रिरेवेरस्तारणैः स्वर्णरौप्यायसैः शृंगैः संकुलांसर्वतोगृहैः १४ नीलस्फटिकवैडूर्यमुक्तामरकतारुणैः
कुसुमहर्म्यस्थलीदीप्तांश्रियाभोगवतीमिव १५ सभाचत्वररथ्याभिराक्रीडायतनापणैः चैत्यध्वजप-
ताकाभियुक्तांविद्रुमवेदिभिः १६ पुर्यास्तवाद्योपवनेदिव्यद्रुमलताकुले नदद्विहंगालिकुलकोला
हलजलाशये १७ हिमनिर्झरविप्रुषात्कुसुमाकरवायुना चलत्प्रवालविटपनलिनीतटसंपदि
१८ नानाऽरुण्यमृगघातैरनाबाधेमुनिव्रतैः आहूतमन्यतेपांथोयत्रकोकिलकूजितैः १९ यदृच्छया
गतांतत्रददर्शप्रमदोत्तमाम् मृत्यैर्दशभिरायांतीमैकैकशतनायकैः २०

गेन जीवस्यदेहसंबंधइतिविवक्षयाविष-
यवर्गवाद्योपवनत्वेननिरूपयति तद्विशेषान्स्वकूचंदनादीन्दिव्यद्रुमलतादिभावेन शेषः कथाऽलंकारः बाद्योपवनेप्रमदांददर्शेतिचतुर्यै
नान्वयः नदतांविहंगालिकुलानांकोलाहलोयेषुतेजलाशयायस्मिन् १७ हिमनिर्झराणांविप्रुषोबिंदवस्तद्गताकुसुमाकरसंबंधिनावायुना
चलंतःप्रवालाविटपाः शारवाश्चयेषांतैर्दृक्षैर्नलिनीनांसरसीनांतदेषुसंपत्समृद्धिर्यस्मिन् १८ अनाबाधेतत्कृतबाधारहिते मुनिव्रतैर-
हिंस्रैः आत्मानमाहूयंतमन्यतेयत्रतत्रप्रमदोत्तमांविषयविवेकवतींबुद्धिंददर्श यदृच्छयागतामिति तयोःसंबंधस्यदुर्निरूप्यत्वंदर्शय-
ति १९ तामनुवर्णयति सार्द्धैश्चतुर्भिः दशभिर्ज्ञानकर्मेन्द्रियैः एकैकंप्रत्येकंशतमनंतावृत्तयस्तासांनायकैः पतिभिः सहपाठांतरेनायिका-
स्त्रियोयेषांतैः २०

पंचशीर्षाणि वृत्तयोयस्य तेनाहिनाप्राणेनप्रतिहारेणपालकेनगुप्ताम् ऋषभंभर्तारम् अप्रौढांपोडशवार्षिकीम् २१ गंधज्ञानादिभिर्बुध्यवय-
वैः स्रुनासत्वादिनिरूप्यते समंविन्यस्तोरचितौकर्णौताभ्यांकुंडलशोभांदधतीम् २२ अन्नमयंहिसोम्यमनइतियत्कृष्णंतदन्नस्येत्या-
दिश्रुत्यनुसारेणश्यामाभित्युक्तम् नूपुरैः कणतभ्याम् नूपुरेणपादांगुलीयकानामप्युपलक्षणाद्बहुवचनम् २३ व्यंजितंकेशोरंयौवनोप-
क्रमोयाभ्याम् समौचवृत्तौच २४ तामाहेति तयोः संवादोक्तिः संबंधदार्याय अपांगएवपुंखोमूलप्रान्तोयस्यकटाक्षस्यबाणस्यतेन
स्पृष्टोकिन्द्रः प्रेम्णाउच्चैर्भ्रमंतीभूर्धनुस्यानीयायस्मिंस्तेन २५ कुतःस्यानादिहागताःसि हेसति पुर्याःसमीपस्याउपपुरीभूस्तामालक्ष्य

अ.

२५

पंचशीर्षाहिनागुप्तांप्रतिहारेणसर्वतः अन्वेषमाणामृषभमप्रौढांकामरूपिणीम् २१ स्रुनासांस्रुदतींवा-
लांस्रुकपोलांवराननाम् समंविन्यस्तकर्णाभ्यांविभ्रतींकुंडलश्रियम् २२ पिशंगनीवींस्रुश्रोणींश्या-
मांकनकमेरवलाम् पञ्चांकणान्यांचलतीनूपुरैर्देवतामिव २३ स्तनौव्यंजितकेशोरौसमवृत्तौनिरत-
रौ वस्त्रांतेननिगूहंतींब्रीडयागजगामिनीम् २४ तामाहललितंवीरःसर्वाडस्मितशोभनाम् स्नि-
ग्धेनापांगपुंखेनस्पृष्टःप्रेमोद्धमद्भुवा २५ कालंकंजपलाशाक्षिकस्यासीहकुतःसति इमांमुपपुरींभी-
रुकिंचिकीर्षिसिशंसुमे २६ कएतेऽनुपयायतएकादशमहाभटाः एतावाललनाःस्रुश्रुकोऽयंतेहिपु-
रःसरः २७ त्वंद्गीमवान्यस्ययवाकुरमापतिंविचिन्वतीकिंमुनिवद्रहोवने त्वदंग्रिकामाप्तसमस्तका-
मंकपदकोशःपतितःकराग्रात् २८ नासांवरोर्वन्यतमाभुविस्पृक्पुरीमिमांवीरवरेणसाकम् अहं
स्यलंकर्तुमदभ्रकर्मणालोकंपरेश्वीरिवयज्ञपुंसा २९ किंकर्तुमिच्छसीत्यर्थः २६ तेतवयेऽनुपयाअनुवर्तिनएतेके ए

कादशोमहाभटोबृहद्बलत्वेनवक्ष्यमाणोयेषुदशसुते बुद्धेर्मनसःपृथगुपादानंबुद्धिपरिचारकेंद्रियसहायतयातत्परिचारकत्वविव-
क्षया २७ त्वंद्गीःकिंपतिंधर्मविचिन्वती अथवाभवानीपतिंशिवंविचिन्वती अथवाकिंवाक्सरस्वतीपतिंब्रह्माणम् रमापतिंवि-
ष्णुम् मुनिरिवसंयतासती कथंभूतंपतिम् त्वदंग्रिकामेनैवत्वत्कृतयात्वदंग्रिकामनयेवप्राप्ताःसमस्ताःकामायेनतम् २८ हेवरोरु-
आसांमध्येत्वमन्यतमाःपिनसंभवसि यतोभुविस्पृक् नहिदेवताभुवंस्पृशंतिवीरवरेणमया ननुत्वमकर्माकथंत्वयासहालंकरोमीति
चेत्तत्राह अदभ्रमनल्यंकर्मत्वत्संगाद्यस्यममतेनस्वतोऽकर्मत्वेनत्वत्संगात्सकर्माभवामीत्यर्थः परंवैकुण्ठम् २९ ७ ७

६३

यद्यस्मात्तवापांगेनविरवंडितमिंद्रियंमनोयस्यतंमांमनोभवोबाधते अथतस्मादनुग्रहाण सब्रीडंयद्भावेनप्रेम्णास्मितंतेनविश्वमंती-
याभ्रूस्तयोपसृष्टःप्रेरितः ३० यद्दीडयासंमुखंनभवतितदाननमुन्नीयमेदर्शयशोभनेषुवोयस्मिन् सुतारेशोभनकनीनिकेलोच-
नेयस्मिन् व्यालंबिनोदीर्घायेअलकास्तेषांवृंदेनसंहृतंवल्लुनिवाचकानियस्मिन् ३१ हेवीरसापितंदृष्ट्वामोहितासतीतमाह ३२
यत्पृष्ठंकस्यासीत्यनेनकस्यपुत्रीगोत्रजावेतिकात्वमितिचकिंनामसीतितत्राह आत्मनोममपरस्यतवापिकर्तारंसम्यग्रविद्यः गो-
त्रंनामचयत्कृतंभवतितंचनविद्यः ३३ आत्मनोममशरणमियंपुरीयेननिर्मितातंचनविद्यः ३४ यत्पृष्ठंकएतअनुपयाइतितत्राह

यदेष्टेऽपांगविरवंडितेंद्रियंसब्रीडभावस्मितविश्वमद्भुवा त्वयोपसृष्टोभगवान्मनोभवःप्रबाधतेऽथानु-
गृहाणशोभने ३० तदाननंसकभ्रुसुतारलोचनंव्यालंबिनीलालकवृंदसंहृतम् उन्नीयमेदर्शयवल्लु-
वाचकंयद्दीडयानाभिमुखंशक्तिस्मिते ३१ नारदउवाच इत्युपुंजनंनारीयाचमानमधीर-
वत् अभ्यनंदततंवीरहसंतीवीरमोहिता ३२ नविदामवयसम्यक्कर्तारंपुरुषर्षभ आत्मनश्चपर-
स्योपिगोत्रंनामचयत्कृतम् ३३ इहाद्यसंतमात्मानंनविदामततःपरम् येनेयंनिर्मितावीरपुरीशर-
णमात्मनः ३४ एतेसखायःसख्योमिनरानायश्चमानद सुखायामयिजागर्तिनागोऽयंपालयन्पुरीम्
३५ दिष्ट्यागतोऽसिभद्रतेग्राम्यान्कामानभीप्ससे उद्दहिष्यामितांस्तेऽहंस्वबंधुभिररिंदम् ३६ इमां-
त्वमधिष्ठिस्वपुरींनवमुखींविभो मयापनीतान्गृणहानःकामभोगान्शतसमाः ३७ कंनुत्वदन्यंर-
मयेत्यरतिज्ञमकोविदम् असंपरायाभिमुखमश्वस्तनविदंपशम् ३८ धर्मोह्यत्रार्यकामोचप्रजा-
नंदोमृतयशः लोकाविशोकाविरजायान्नकेवलिनोविदुः ३९

एतइति ३५ आस्तांनामगोत्रादियदवागतोऽसि ए-
तदिष्ट्याभद्रंतावत् ग्राम्यान् इंद्रियग्रामार्हान् उद्दहिष्यामिसंपादयिष्यामिस्वबंधुभिःसखाभिश्च ३६ समाःसंवत्सरान् मनुष्यदेहप्रवे-
शाच्छतमित्युक्तम् ३७ प्रवृत्तिस्वभावत्वात्निवृत्तिनिंदापूर्वकंतत्संगमभिनंदतिपंचभिः ततोऽन्यंकंनुरमये अरतिज्ञंनैष्टिकम् अकोवि-
दमनिषिद्धस्वरवत्यागिनम् संपरायोमृत्युस्तदनभिमुखंपरलोकचिंताशून्यमश्वस्तनविदम् इदंकर्तव्यमितीहलोकचिंताशून्यम् पशतुल्यम्
३८ अत्रगार्हस्थ्येप्रजानंदःपुत्रस्वरवम् अमृतंमोक्षःकेवलिनोयतयः ३९

गृहाश्रमइतियत् एतत्क्षेमार्हशरणमाश्रयंवदंति ४० ४१ भोगिभोगयोः सर्पदेहाकारयोस्तवभुजयोर्यन्नसज्जेत् एवंभूतंकस्याःस्त्रिया
मनःस्यात् नकस्याअपियोभवान् अनायवर्गाः दीनस्तोमास्तेषामाधिमलमत्यर्थमपोहितुंसर्वत्रचरति केनापोहितुंघृणयोद्धतः अतिश
यितोयः स्मितपूर्वकोः वलोकस्तेन ४२ समुद्यसमुदीर्यसमाःसंवत्सरान् ४३ तत्रजाग्रदवस्थांसंक्षेपेणाह उपगीयमानइति स्रष्टुप्ताव-
स्थामाह इदिनीहृदयाकाशंस्वापस्थानम् श्रुचौनिदाघे ४४ इदानींनवद्वारप्रदर्शनपूर्वकंजाग्रदवस्थांप्रपंचयति यावदध्यायसमा-
प्ति सप्तेति तस्याःपुरउपरिकृताः द्वारःसप्तवृताइतिपाठेसंवृताः नेत्रेनासिकेश्रोत्रेमुखंचेतिसप्त अधोद्वेद्वारौगुदलिंगेयः कश्चनेति आत्मनः

पितृदेवर्षिमर्त्यानांभूतानामात्मनश्चह क्षेमंवदंतिशरणंभवेऽस्मिन्यद्गृहाश्रमः ४० कानामवीरविरव्यातं
वदान्यंप्रियदर्शनम् नवणीतप्रियंप्राप्तमादृशीत्वादृशं पतिम् ४१ कस्यामनस्तेषुविभोगिभोगयोःस्त्रि
यानसज्जेद्भुजयोर्महाभुज योनायवर्गाधिमलयुणोद्धतस्मितावलोकनचरत्यपोहितुम् ४२ नारद
उवाच इतितौदंपतीतत्रसमुद्यसमयंमियः तांप्रविश्यपुरींराजन्सुमुदातेशतसमाः ४३ उपगीय-
मानोललितंतत्रतत्रचगायकैः कीडुन्परिवृतःस्त्रीभिर्इदिनीमाविशच्छ्रुचौ ४४ सप्तोपरिकृताद्वारःपुर-
स्तस्यास्तद्देअधः पृथग्विषयगत्ययंतस्यायः कश्चनेश्वरः ४५ पंचद्वारस्तूपौरस्त्यादक्षिणकातथोत्तरा
पश्चिमैर्देअमूर्धातेनामानिनृपवर्णये ४६ स्वद्योताविर्मुखीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते विभ्राजितंजन
पदंयातिताभ्यांघुमत्सरवः ४७ नलिनीनालिनीचप्राक्द्वारावेकत्रनिर्मिते अवधूतसरवस्ताभ्यां-
विषयंयातिसौरभम् ४८

सम्यगविज्ञानादनियतत्वाच्च ४५ तासुसप्तसुपंचद्वारःपौरस्त्याःपूर्वदिग्भवाः ४६ स्व-
द्योतवदल्पप्रकाशावामनेत्ररूपा आविः प्रकटंमुखंयस्याःसाबहुप्रकाशादक्षिणनेत्रलक्षणा तस्मादक्षिणांगमात्मनोवीर्यवत्तरमि
तिश्रुतेः स्वानुभवाच्चतत्रप्रकाशाधिक्यम् एकत्रसंलग्नेविभ्राजितंरूपम् घुमत्सरवःचक्षुःसहितः ४७ नलनालशब्दौछिद्र-
वचनौतद्वतीनलिनीनालिनीच वामदक्षिणनासिके अत्रापिसंज्ञाभेदादेवकार्येन्यूनाधिक्यंपूर्ववत्ज्ञेयम् अवधूतोवाय्वधि
ष्ठितोघ्राणःसौरभंगंधम् ४८

मुख्याप्रधानाआस्यम् आपणोभाषणम् बहुदनश्चित्रमन्त्रम् बहुदनइत्यनुक्तिः परोक्षवादत्वाय रसज्ञंरसनैन्द्रियंविपणोवागिन्द्रियंता-
भ्यामन्वितः ४९ दक्षिणेनेतिनतृतीयाकिंतुदक्षिणस्यांदिशीत्यस्मिन्नर्थेतद्धितोऽयमेनपुप्रत्ययोऽवयसंज्ञः एवमुत्तरेणेति अयमर्थः पं-
चानांविषयाणामन्यतोऽनवगतानांप्रकाशनायालमितिपंचालंशास्त्रंश्रवणकालेचबलाधिक्याद्दक्षिणकर्णः प्रथमंप्रवर्तते शास्त्रेचप्रथमं
श्रोतव्यंकर्मकांडमित्येतावतासाम्येनप्रवृत्तसंज्ञस्यकर्मकांडस्यदक्षिणकर्णेनश्रवणमिष्यते अतस्तदर्थमनुष्ठानायपितृभिराहूतः पितृलो-
कप्रापकंपितृयानंप्रपद्यते तदनेनप्रकारेणपितृणामाह्वानमनेनभवतीतिपितृहृद्दक्षिणकर्णः एवंपितृपरीत्येनोत्तरः कर्णोदेवहूः तथा
चव्याख्यास्यति पितृहृद्दक्षिणः कर्णोत्तरोदेवहूः स्मृतः प्रवृत्तंचनिवृत्तंचशास्त्रंपंचालसंज्ञितम् पितृयानंदेवयानंश्रोवाच्छ्रुतिधराइ-

मुख्यानामपुस्त्याद्वास्तयापणबहुदनो विषयौयातिपुरराइसज्ञविपणान्वितः ४९ पितृहृन्पुपुर्या-
द्वादक्षिणनपुरंजनः राष्ट्रदक्षिणपंचालयातिश्रुतिधरान्वितः ५० देवहूनामपुर्याद्वाउत्तरेणपुरंजनः
राष्ट्रमुत्तरपंचालयातिश्रुतिधरान्वितः ५१ आसुरीनामपश्चाद्वास्तयायातिपुरंजनः ग्रामकनामवि-
षयंदुर्मदेनसमन्वितः ५२ निर्ऋतिर्नामपश्चाद्वास्तयायातिपुरंजनः वैशसनामविषयंलुब्धकेनसम-
न्वितः ५३ अंधावमीषांपौराणांनिर्वाकपेशस्कृतोबुभौ अक्षण्वतामधिपतिस्ताभ्यांयातिकरोतिच
५४ सयत्यंतःपुरगतोविषूचीनसमन्वितः मोहप्रसादहर्षवायातिजायात्मजोद्भवम् ५५ एवंकर्मसु-
संयुक्तः कामात्मावंचितोऽबुधः महिषीयद्यदीहेततत्तदेवान्ववर्तत ५६ क्वचित्पिबेत्यांपिबतिमदि-
रामदविह्वलः अश्रंत्यांक्वचिदश्रान्तिजसंत्यांसहजक्षति ५७ क्वचिद्गायतिगायत्यांरुदत्यांरुदति
क्वचित् क्वचिद्धसंत्यांहसतिजल्पंत्यामनुजल्पति ५८

जेदिति ५० ५१ असुरांद्रियारामास्तेषामियमासुरीशि-
श्रद्धाः ग्रामकं ग्रामस्थजनानांकंस्वरवंच्यवायम् दुर्मदेनगुह्येन्द्रियेण ५२ निर्ऋतिर्नामगुदः मृत्युद्वारत्वात् वैशसंमलविसर्गम् लुब्ध-
केनपायुनातेनोक्तांतस्यदुःखप्राप्तेर्लुब्धकसाम्यम् ५३ अमीषांमध्येनिर्वाकपादः पेशस्कृत् हस्तः तावुभावंधौ छिद्राभावात् स्वतो-
ज्ञानक्रियाशक्त्यभावाच्च अक्षण्वतामिन्द्रियवतांदेहानामधिपतिः पुरंजनः त्वगिन्द्रियस्यानुक्तिः सर्वेष्वंतर्भावात् ५४ अंतःपुरं हृद-
यंगतः विषूचीनंसर्वतोमुखंमनः मोहप्रसादहर्षास्तमः सत्वरजः कार्याणि जायाबुद्धिः आत्मजांद्रियपरिणामास्तदुद्भवम् ५५
५६ जसंत्यांमक्षयंत्याम् ५७ ५८

आसतीमासीनाम् ५९ ६० ६१ सर्वा असंगत्वादिलक्षणाप्रकृतिः स्वभावो वंचितो यस्य सर्वथा प्रकृत्या वंचित इति वानेच्छन् अनिच्छन् क्लेश-
व्यात्पारवश्यात् ६२ इति चतुर्थे टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ षड्विंशे मृगया व्याजात् स्वप्नजागरणोक्तिः सद्बुद्धित्यागयो-
गाभ्यां संसृतिः सा प्रपंच्यते १ तदेवमात्मन उपाधिकृतां सुषुप्तावस्थां जाग्रदवस्थां चोक्त्वा इदानीं स्वप्नावस्थामाह स एकदेति दशभिः
महानिष्वासो धनुः कर्तृत्वमोक्तत्वाद्यभिनिवेशो यस्य रथमारुह्य पंचप्रस्थं वनमगादिति तृतीयेनान्वयः स्थितदानीमेव विधृतं स्वप्नदेहं जा-
ग्रद्देहस्य शतसंवत्सरोपभोग्यपुरत्वेनोक्तत्वात् पंचज्ञानेन्द्रियाण्यश्वायस्य आशङ्गं शीघ्रगतिम् देहं अहंताममते ईषेदं डिकेयस्य देहपुण्य-
पापे चक्रेयस्य एकं प्रधानमक्षोयस्य त्रयो गुणावेणवो ध्वजायस्य पंचप्राणाबंधुराणि बंधनानियस्य १ एकं मनोरश्मिः प्रग्रहो यस्य

क्वचिद्धावतिधावत्यांतिष्ठत्यामनुतिष्ठति अनुशेते शयानायामन्वास्ते क्वचिदासतीम् ५९ क्वचिच्छ-
णातिशृण्वत्यां पश्यत्यामनुपश्यति क्वचिज्जिघ्रति जिघ्रत्यां स्पृशत्यां स्पृशति क्वचित् ६० क्वचिच्चशो-
चतीं जायामनुशोचति दानवत् अनुदृष्यति दृष्यत्यामुदितामनुमोदते ६१ विप्रेलब्धो महिष्यैव स
र्वप्रकृतिवंचितः नेच्छन्ननुकरोत्यज्ञः क्लेशाक्लीडा मृगा यथा ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थ-
स्कन्धे पंचविंशोऽध्यायः २५ नारद उवाच स एकदामहं स्वासोरथं पंचाश्वमाशङ्गम् द्वीपं द्विच-
क्रमेकांक्षं त्रिवेणुं पंचबंधुरम् १ एकं रश्म्येकदमनमेकनीडं द्विकूबरम् पंचप्रहरणं सप्तवस्तु पंचविक्क-
मम् २ हैमोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्मोक्षयेषुधिः एकादशचमूनायः पंचप्रस्थमगाहनम् ३

एका बुद्धिर्दमनः सूतो यस्य तंचतंच एकं हृदयं नीडं रथिन उपवेशस्थानं यस्मिन् द्वौ शोकमोहौ कूबरौ युगबंधनस्थानं यस्य पंचशब्दादयो विषयाः
प्रक्षिप्यंते प्रक्षिप्यंते यस्मिन् अस्य व्याख्यानं भविष्यति पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति सप्तधा तवो वस्तुस्थारक्षाऽर्थचर्माद्यावरणानियस्य पंचकर्म-
द्रियाणि विक्रमागतिप्रकारा यस्य २ हैमोपस्करं सौवर्णं भरणम् स्वर्णवर्मो वर्मकवचम् रजोगुणावृतः अक्षयेषुधिः इषुधिर्निषंगः अनंतवा-
सनाऽहंकारोपाधिः एकादशो मनोरूपश्चमूनायः सेनापतिर्यस्य वासनामयस्य मनसः प्रग्रहत्वं संकल्पविकल्पात्मकस्य बृहद्बलत्वेन बद्ध-
माणस्य चमूनायत्वमिति विभाराः पंचशब्दादयो विषयाः प्रस्थाः सानवो यस्मिन् तद्वनं भजनीयं देशमगात् ३ ६५

आत्तागृहीताद्वयोरागादिरूपाः कार्मुकं च भोगाद्यभिनिवेशरूपं येन जाया विवेकवती बुद्धिं विहाय अतदर्हत्यागानर्हत्यागे हेतुः मृग्यत इति-
मृगाः विषयाः तेषु व्यसनं भोगासक्तिः तेन लालसाऽतिस्पृहायस्य ४ बाणैः रागादिभिः वनेषु भजनीयदेशेषु वनचरान् भजनीयविषयान्-
न्यहनत् आत्मसात्कृतवान् कथापक्षेतुस्पष्टमेव ५ नन्वासूरीं वृत्तिमाश्रित्येति किमिति मृगयानिन्दते कथापक्षेतावद्राज्ञो विहितैव सा आ-
ध्यात्मपक्षेऽपि जीवस्य विषयभोगो विहित एवेत्याशंक्याह तीर्थेष्विति त्रिभिः अयं भावः न हि मृगया विधीयते रागप्रातत्वात् किंतु नियम्यते
प्रवृत्तिः संकोच्यते नियममेव षड्विधं दर्शयति यद्यलमत्यर्थं लुब्धो रागी सन् हन्यात्तर्हि तीर्थेषु श्रान्दादिष्वेव तत्रापि प्रतिदृष्टेषु प्रख्यातेष्वेव न नि-
त्यश्रान्दादिषु तत्रापि राजैव मेध्यानेव वनएव यावदुपयोगमेवेति एवं जीवस्य विषयसेवापियावदुपयोगं न यथेष्टमिति नियम एवेत्यर्थः ६

च चारमृगयांतत्र दत्त आत्तेषु कार्मुकः विहाय जायामतदर्हो मृगव्यसनलालसः ४ आसूरीं वृत्तिमाश्रि-
त्यघोरात्मानिरनुग्रहः न्यहनन्निशितैर्बाणैर्वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु प्रतिदृष्टेषु राजामेध्यान्यशून्यवने
यावदयमललुब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्म नियतं विद्वान् कुर्वति मानवः कर्मणा तेन राजेन्द्र-
ज्ञानेन न स लिप्यते ७ अन्यथा कर्म कुर्वाणो माना रूढो निबध्यते गुणप्रवाहे पतितो नष्टप्रज्ञो ब्रजत्यधः
८ तत्र निर्भिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिलीमुखैः विप्लवोभूद्दुःखितानां दुःसहः करुणात्मनाम् ९ शशा-
न्वराहान्महिषान् गव्यान् रुरुशल्यकान् मेध्यानन्यांश्च विविधान् विनिघ्नन् श्रममध्यगात् १० ततः स्फु-
त्तदूषरिश्चांतानि वृत्तो गृहमेयवान् कृतस्नानो चिताहारः संविवेश गतक्लमः ११ आत्मानमर्हयां च केधू-
पाले पस्त्रगादिभिः साध्यं लंकृतसर्वांगो महिष्यामादधेमनः १२ अतो नावश्यकत्वमित्याह यदिति एवं नियतं कर्म-

विद्वान् तेनेत्युपलक्षणम् तेनान्येन वा कर्मणो वमनुष्ठितेन यत्ज्ञानं भवति तेन ज्ञानेन हेतुना सोऽनुष्ठातानलिप्यते ७ अन्यथानिय-
मोल्लंघनेन अंतःकरणशून्यभावात् कर्तृत्वाभिमानमारूढः कर्मभिरनुबध्यते ततश्च गुणप्रवाहे पतितोऽधो ब्रजति ८ प्रासंगिकं
परिसमाप्य पुनर्मृगयामेवानुवर्तयति तत्रेति चित्रवाजाः पक्षायेषां तैः विप्लवो नाशः करुणात्मनाम् कृपालूनां दुःसहः ९ १० तदेवं-
स्वभावस्यादर्शिता इदानीं पुनरपि विवेकवत्या बुद्ध्या रममाणस्य पुत्रादिसंततिं प्रपंचयिष्यन् कथासौंदर्याय तस्याः प्रणयकुपिताया
अनुनयं प्रस्तावसाहितमाह तत इत्यारभ्य यावदध्यायसमाप्ति एयवान् आगतः कृतस्नानमुचितं आहारश्च येन संविवेश शय्यामाश्रितः ११

गृहमेधिनीं सात्विकीं बुद्धिराजस्यां बुद्ध्यां वर्तमानो नापश्यत् १३ वेदिषत् हे प्राचीनवर्हिः अंतःपुरस्त्रियः तत्सरवीः सेश्वरीणां स्वामिनी स-
हितानां यथापुरेत्यादि एव वाक्यम् १४ व्यंगे चक्रादिहीने १५ १६ निरवस्तारे आस्तरणरहिते १७ अवधूतां त्यक्तदेहादरांतसंगेनो-
न्मथितं व्याकुलं ज्ञानं यस्य १८ प्रेमसंरंभः प्रणयकोपस्तस्य लिंगं कुटिलदृष्ट्यादि स्वस्मिन्नलब्धवान् १९ उत्संगमारोप्य लालिताम्
२० कृतमागो अपराधो ये स्तेषु आत्म सात्कृत्वा अस्मदधीनोऽयमिति मत्वा शिक्षाऽर्थदंडं न कुर्वति ते भृत्या मंदभाग्याः २१ यतः पर-

तृप्तो हृष्टः सुहृत्तश्च कंदर्पो हृष्टमानसः न व्यचष्ट वरारोहां गृहिणीं गृहमेधिनीम् १३ अंतःपुरस्त्रियोष्ट-
च्छिद्मना इव वेदिषत् अपिवः कुशलं रामाः सेश्वरीणां यथापुरा १४ न तथैतर्हि रोचंते गृहेषु गृहसंप-
दः यदि न स्याद्गृहे मातापत्नीवापतिदेवता व्यंगेरय इव प्राज्ञः कानामासीत् दीनवत् १५ क्व वर्तते सा
ललना मज्जते व्यसनाणवे यामामुद्धरते प्रज्ञादीपयतीति पदे पदे १६ रामा ऊचुः नरनाथ न जा-
नीमस्त्वत्प्रियाय ह्यवस्यति भूतलं निरवस्तारं शयानां पश्य शत्रुहन् १७ नारद उवाच पुरं-
जनः स्वमहिषीं निरीक्ष्या वधुतां भुवि तत्संगोन्मथितज्ञानो वै क्लृप्तव्यपरमं ययौ १८ सात्वयन् सु-
हृत्वा वाचा हृदये न विदूयता प्रेयस्याः स्नेहसंरंभलिंगमात्मनि नाभ्यगात् १९ अनुनिन्ये यशान् कैर्वा-
रोऽनुनयको विदः पश्य शोपादयुगुलमाह चोत्संगलालिताम् २० पुरंजन उवाच नूनं त्वहं
तपुण्यास्ते भृत्या येष्वाश्वराः शुभं कृतागः स्वात्मसात्कृत्वा शिक्षादंडं न युजते २१ परमोत्तुग्रहो दंडो
भृत्येषु प्रभुणा पिबतः बालो न वेद तत्तन्निबन्धु कृत्यममर्षणः २२ सात्वमुरवस्तु दत्तं सुखं नुरागभारव्री-
डाविलंबाविलसद्भसितावलोकम् नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसंनः स्वानां प्रदर्शय मनस्विनि वल्गु-
वाक्यम् २३

मोऽनुग्रहो दंडः यस्तु दंडतो विपीदति सोऽज्ञ इत्याह बाल इति बन्धुकृत्यं शिक्षाकरणम् अमर्षणः क्रोधी २२ हे
सुदति हे सुहृद् हे मनस्विनि सात्वमस्माकं स्वामिनी अतः स्वानां मुखं प्रदर्शय कीदृशम् अनुरागभारेण व्रीडया यो विलंबः मंथरताते
न विदुः सन्तः भिन्नावलोक्यो रस्मिन् नीला अलका एव बालयस्तेरुपस्कृतं भूषितम् उन्नतनासिकं वल्गुवाक्यं यस्मिन् ततः २३ ६५

हेवीरपलिवीरस्यममभार्येयस्तेरुतापराधस्तस्मिन्नहं ब्राह्मणकुलादन्यत्रान्यस्मिन्पुररिपुदासादितरत्रचदमंदधेदंडंकरोमि किंतुतंविगतभयमु-
 च्छेर्मुदितंत्रिलोक्यामन्यत्रलोकत्रयाद्दहिरपिनपश्यामिमद्रयादेवासौमरिष्यतीत्यर्थः २४ तेवक्रमितःपूर्वकदाचिदपिवितिलकंनपश्यामिसं-
 रंभेणकोपावेशेनभीमंभयंकरम् अविमृष्टमनुज्वलम् अपेतरागंस्नेहशून्यम् तथातेस्रजातौशोभनौस्तनावपिशोकाश्रुभिरुपहतौनपश्या-
 मि तथाबिंबफलाकारमधरंचविगतः कुंकुमपंकतुल्यस्तांबूलरागोयस्मात्तादृशंनपश्यामि इदानींकृतएवंजातमितिशेषः पाठांतरेएवंभूतंमु-
 खंस्तनौचपश्यन् शनविंदामीत्यन्वयः विगतः कुंकुमपंकरागोयाभ्यामितिस्तनयोर्विशेषणम् २५ तत्तस्मात्कृतं किल्बिषमपराधोयेनतस्य
 किल्बिषमेवाह स्वैरंस्वातंत्र्येणत्वामएक्षामृगयांगतस्यदेवोदेवनंक्रिडातांरातिददातीतिदेवरः कांतः तंकामवेगेनविस्त्रस्तंगतंपौंस्त्वंपौरुषंधे-
 र्येयस्यतम् उशतीकामयमानाकृत्येकर्तुयोग्येअर्थेकानभजेत २६ इतिचतुर्थेटीकायांषड्विंशोऽध्यायः २६ सप्तविंशोऽध्यायः

तस्मिन्दधेदममहंतववीरपलियोन्यत्रभूसरकुलात्कृतकिल्बिषस्तम् पश्येनवीतभयमुन्मुदितंत्रिलो-
 क्यामन्यत्रवैमुररिपोरितरत्रदासात् २४ वक्रंनतेवितिलकंमलिनंविहर्षसंरंभभीममविमृष्टमपेतरागम्
 पश्येस्तनावपिशोचोपहतौस्रजातौबिंबाधरंविगतकुंकुमपंकरागम् २५ तन्मैप्रसीदस्रहृदःकृतकिल्बि-
 षस्यस्वैरंगतस्यमृगयांव्यसनातुरस्य कादेवरंवशगतंकुसुमास्त्रवेगविस्त्रस्तपौंस्त्वमुशतीनभजेतकृत्ये
 २६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेपुरंजनोपाख्यानेषड्विंशोऽध्यायः २६ नारदउवा-
 च इत्थंपुरंजनंसध्यक्वशमानीयविभ्रमैः पुरंजनीमहाराजरैर्मैरमयतीपतिम् १

द्यासक्त्याविस्मृतात्मनः कालकन्याद्युपाख्यानेर्जरारोगाद्युदीर्यते १ तदेवंजीवस्यानुनयादिकथासौंदर्येणात्यंतमुपाधिवश्यत्वमुक्त्वात-
 निमित्तांसंसारपरंपरांनिरूपयितुमाह इत्यमिति अत्रचप्रतिपदंकथंचिदध्यात्मपक्षेऽपियोजयितुंशक्यमेवश्रीनारदेनजीवस्य-
 स्त्रीपुरुषवासनादादौनविचित्रासंसृतिर्भवतीत्येतावदेवकथातात्पर्यंदर्शितम् कचित्पुमान्कचिच्चस्त्रीकचिन्नोभयमंदधीः देवोम-
 नुष्यस्तिर्यग्वायथाकर्मगुणंभवइतिवदता तत्रादौपुंस्त्वेनसंसृतिरध्यायत्रयेणोक्ता ततश्चैकेनाध्यायेनस्त्रीत्वेनसंसृतिंप्रदर्श्येश्वरप्रसा-
 दलब्धज्ञानेनमोक्षइत्युक्तम् ततस्तदेवयथोपयोगंब्याख्यातमितिपंचाध्यायारंभः प्रतीयते प्रतिपदमध्यात्मयोजनातुदुर्घटानिःप्रयोज-
 नाच्चेति स्वप्नोदिरव्यापनमनादत्ययथोपयोगमेवव्याख्यास्यामः सध्यक्सम्यक्विभ्रमैर्विलासैः १ २ ३ ४

कृतं स्वस्त्ययनं मंगलं कुंकुमसिंदूरादिभिर्यस्यास्ताम् २ उपगूढः परिरब्धः परिरब्धाकंधरा तस्यायेन रहणकांते अनुमंत्रैः अनुकूलैः गुह्यभाषणैः
अपकृष्टाचेतनाविवेको यस्य कालरंहः आयुर्व्ययम् प्रमदं देवपरिग्रहो न ज्ञानसाधनं यस्य ३ महार्हतल्पे उत्कृष्टशय्यायां शयानः म
हिष्याभुजोपधिः उपधानमुच्छीर्षिकं यस्य अविसर्गपाठेशयनक्रियाविशेषणम् तां महिषीमेव परंपुरुषार्थममन्यत न तु यन्निजं रू
पं ब्रह्म तत् तमसा अज्ञानेनाभिभूतो यतः ४ ५ पुत्रानिन्द्रियपरिणामान् दुहितृस्तदनंतरम् बुद्धिदृष्टीः पुत्रसंख्या च बाहुल्यमात्रवि

सराजमहिषीं राजन्सुस्मातां रुचिराननाम् कृतस्वस्त्ययनां तृप्तामभ्यनंददुपागताम् २ तयोपगू
ढः परिरब्धकंधरो र्होनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः न कालरहो बुबुधे दुरत्ययं दिवा निशेति प्रमदापरिग्रहः
३ शयानउन्नद्धमदो महामना महाऽहंतल्पे महिषीभुजोपधिः तामेव वीरो मनुते परं यतस्तमोभि
भूतो न निजं परं च यत् ४ तथैव रममाणस्य कामकर्मलचेतसः क्षणार्धमिव राजे द्रव्यति क्रां-
तं न व वयः ५ तस्यामजनयत् पुत्रान् पुरजन्त्या पुरजनः शतान्येकादश विराडा युषोऽर्धमथात्य-
गात् ६ दुहितृदशोत्तरशतं पितृमातृयशस्करीः शीलो दार्यगुणोपेताः पौरजन्त्यः प्रजापते ७ स
पंचालपतिः पुत्रान् पितृवंशविवर्द्धनान् दारैः संयोजयामास दुहितृः सहैश्वरैः ८ पुत्राणां चाभ
वन् पुत्रा एवैकस्य शतं शतम् यैवै पौरजनो वंशः पंचालेषु समो धितः ९ तेषु तद्विषयहारेषु गृहको
शानुजीविषु निरूढेन ममत्वेन विषयेष्वनुबध्यत १० ईजं चक्रतुभिर्घोरैर्दोक्षितः पशुमारकैः
देवान् पितृन् भूतपतीन् नानाकामो यथाभवान् ११ युक्तेष्वेव प्रमत्तस्य कुटुंबासक्तचेतसः आससाद
सर्वे कालो यो प्रियः प्रिययोषिताम् १२ चंडवेगइति रव्यातो गंधर्वाधिपतिर्नृप गंधर्वास्तस्य बालिनः प-
द्युत्तरशतत्रयम् १३

वक्ष्या दुहितृसंख्यातु पुत्रेष्वन्यूनत्वेन गार्हस्थ्यसौंदर्यार्थमेव विराट्समाह आयुषोऽर्धमित्याद्यपि कथासौं-
दर्यार्थमेव पुरंजनकन्यात्वात् पौरजन्त्यः हे प्रजापते ६ ७ दारैः परिणामानंतरं हिताहितचिंताभिः वरैरुचितविषयभोगैः ८ पुत्राणां पुत्राः क-
र्माणि पंचालेषु शब्दादिविषयेषु ९ तेषु पुत्रादिषु तेषामपि येरिष्यहाराः पुत्रास्तेषु च १० ११ युक्तेष्व्वात्महितेषु कर्मस्वनवहितस्य सर्वे कालः
जरासमयः १२ चंडवेगः संबल्लरेणावर्तमानेनोपलक्षितः गंधर्वादिवसाः १३

गंधर्वोरात्रयः तादृशीः तादृश्यः मैथुन्यः दिवसेर्मिथुनीभूयस्थिताः सिताश्वासिताश्चशक्रकृष्णापक्षीयाः परिभ्रमणेनसर्वैः कामैः सहवि
निर्मितांपुरीमपहरंति १४ प्रजागरः प्राणः १५ विंशत्याचसह १६ स्वसंबंधेस्वसंबंधिनिप्राणे १७ सएवमधुमुक् क्षुद्रसरवभोक्ता
स्वपार्षदैरिंद्रियैः नाविदत् नालोचितवान् १८ कालस्यदुहिताजराः स्तितांनप्रत्यनंदत नैच्छत् बर्हिष्मन् हेप्राचीनबर्हिः १९ पूरवे
ययातिपुत्रायतेनहतासतीवरमदात् ययातिः शक्रशापाज्जरांप्राप्यपुत्रानुवाच इमांगृणीतेति तांज्येष्टाश्चत्वारोनजगूहुः पुरुस्तज

गंधर्व्यस्तादृशीरस्यमैथुन्यश्चसितासिताः परिहृत्याविलुपंति सर्वकामविनिर्मिताम् १४ तेचंडवेगानुच-
राः पुरंजनपुरंयदा हर्तुमारोभिरेतत्रप्रत्यषेधत्प्रजागरः १५ ससप्तभिः शतैरेकोविंशत्याचशतंसमाः पुरं
जनपुराध्यक्षोगंधर्वैर्युधेवली १६ क्षीयमाणोस्वसंबंधएकस्मिन्बहुभिर्युधा चिंतांपरांजगामार्तः स
राष्ट्रपुरबांधवः १७ सएवपुर्यामधुमुक्पंचालेषुस्वपार्षदैः उपनीतंबलिंगृणहन्स्त्रीजितोनाविदद्भयम्
१८ कालस्यदुहिताकाचिचिलोकावरमिच्छता पर्यटंतीनबर्हिष्मन्प्रत्यनंदतकश्चन १९ दौर्भाग्येना-
त्मनोलोकेविश्रुतादुर्भगेतिसा यातुष्टाराजर्षयेतुहतादात्पूरवेवरम् २० कदाचिदटमानासाब्रह्मलो-
कान्महीगतम् वधैहृहृदतमांतुजानतीकाममोहिता २१ मयिसंरभ्यविपुलमदाच्छापंरुदुःसहम्
स्यातुमर्हसिनेकत्रमद्याज्जाविमुरवोमुने २२ ततोविहृतसंकल्पाकन्यकायवनेश्वरम् मयोपदिष्टमा
साद्यवधेनाम्नाभयपतिम् २३ ऋषभयवनानांत्वाहणेवीरेप्सितंपतिम् संकल्पस्त्वयिभूतानाकृतः कि
लनरिष्यति २४ द्वाविमावनुशोचंतिबालावसहवग्रहो यूल्लोकशास्त्रोपनतंनरातिनतदिच्छति २५
अथोभजस्वमांभद्रभजतीमैदयांकुरु एतावान्पौरुषोधर्मोयदातोननुकंपते २६

गृहेततोययातिः तस्मैरा-

ज्यंददावितिजरेवादादित्युक्तम् २० हृहृदतंनैष्ठिकम् २१ प्रत्यारच्यातवतिमयिसंरभ्यक्रोधंरुत्वा नैकवस्थातुमर्हसीतिशापमदात् २२
आधयोव्याधयश्चयवनान्तेषामीश्वरंभयनामानंवधे २३ हेवीरत्वामीप्सितंपतिंवृणेनरिष्यतिननश्यति २४ लोकतोवेदतश्चयदे-
यत्वेनग्राह्यत्वेनउपनतंप्राप्तंतद्याच्यमानंयोनददातियश्चदीयमानंनेच्छति नगृणहाति इमीदौकर्मभूतावनुशोचंति संतः २५ पुरुषेणक-
र्तव्योधर्मः पौरुषः २६

देवगुह्यं मरणम् तद्विप्राणिनां वैराग्यानुदयाय देवैर्गोप्यते २७ तुभ्यं तव आत्मसमाधिना ज्ञानदृष्ट्या याच्यमानो यं लोकस्त्वं नैच्छति
अतो व्यक्तगतिः कुतः प्राप्तेत्यलक्षितगतिः सती लोकमाक्रम्य भुङ्क्व एवं सर्वोऽपि लोकस्तव पतिः स्यादित्यर्थः २८ न चैवं त्वया शंक
नीयं प्रतिकूलं लोको ह निष्यतीति यस्मात्त्वमेव प्रजानां शंकरिष्यसीत्याह याहीति यामदीयाय वनपतनात्तया युक्ता २९ किंच प्र
ज्वार इति मारको वैष्णवो ज्वरः माहेश्वरस्य व्याध्यंतः पातित्वात् भीमाः घोराः सैनिकायस्य ३० इति चतुर्थे टीकायां स-

कालकन्योदितवचो निशम्य यवनेश्वरः चिकीर्षुर्देवगुह्यं सः सस्मितं तामभाषत २७ मया निरू-
पितस्तुभ्यं पतिरात्मसमाधिना नाभिनन्दति लोकोऽयं त्वामभद्रामसंमताम् त्वमव्यक्तगतिं भुङ्क्व
लोकं कर्मविनिर्मितम् २८ याहि मे पतनायुक्ता प्रजानां प्रणेष्यसि २९ प्रज्वारोऽयं मम भ्रा-
ता त्वंच मे भगिनी भव चराम्युभयां लोकेऽस्मिन्नव्यक्तो भीमसैनिकः ३० इति श्रीभागव-
ते महापुराणे चतुर्थस्कन्धे पुरंजनोपाख्यानसप्तविंशोऽध्यायः २७ नारद उवाच सै-
निकाभयनाम्नो ये बहिष्मन्दिष्टकारिणः प्रज्वारकालकन्याभ्यां विचेरुरवनीमिमाम् १ त एक-
दा तुरभसा पुरंजनपुरीं नृप रुरुधुर्भीमभोगाद्व्याजरत्नगपालिताम् २ कालकन्या तु बुभुजे पु-
रंजनपुरं बलात् ययाऽभिभूतः पुरुषः सद्यो निःसारतामियात् ३ तयोपभुज्यमानां वयवनाः सर्व-
तो दिशम् द्वाभिः प्रविश्य स भृशं प्राद्व्यन्सकलां पुरीम् ४ तस्यां प्रपीड्यमानायामभिमानि पुरंज-
नः अवापौ रूविधां स्तापान् कुरुदुर्भीममताकुलः ५ कन्योपगूढो न दृष्टीः रूपणो विषयात्मकः न दृष्ट-
ज्ञो ह तैश्वर्यो गंधर्वयवने बलात् ६

सप्तविंशोऽध्यायः २७

अष्टाविंशो तु वैदर्भ्याख्याने न स्त्रीविचिंतया स्त्रीत्वं प्राप्त

स्य देवेन कदाचिन्मुक्तिरुच्यते १ इदानीं तु पुरंजनस्य पुं देहत्यागप्रकारपूर्वकं स्त्रीत्वप्रकारमाह सैनिका इत्यादि राजसिंहस्य वेशम-
नीत्यंतेन दिष्टं देवं कुर्वति अधिकुर्वतीति तथा मृत्योरादेशकारिण इति वा १ जरत्पन्नगेन जीर्णप्राणेन पालिताम् २ ३ द्वाभिश्च-
क्षुरादिभी रोगरूपेण प्रविश्य ४ ५ कन्यया जरयोपगूढः सन् तत्प्रतिक्रियां न लेभ इति तृतीयेनान्वयः हतैश्वर्यः उत्थानादिष्वशक्तेः ६

प्रतिकूलान् अनपेक्षितविषयप्रापणान् अनादितान् आदरमकुर्वाणान् स्वाधीनत्वाभावात् अनुगाइंद्रियाणि अमात्याइंद्रियदेवाः गतसौहृदा
मध्यवसायाभावात् ७ आत्मानमिति जरयाग्रस्तम् पंचालान्विषयान् अरिभिर्विघ्नादिभिर्दूषितान् ८ कालकन्ययाहेतुभूतयायातयामान्
निःसारानपिकामानभिलषन् विगता आत्मनोगतिः पारलौकिकी ऐहिकः पुत्रादिस्नेहश्च यस्य सः स्नेहादिति वापाठः ९ सराजापुरं जनो हातुं
प्रचक्रमे उपक्रांतवानिति द्वयोरन्वयः अनिकामतः अनिच्छयापि १० ११ सपरिच्छदः मृत्यवर्गसहितः कुटुंबेन दीव्यतीति कौटुंबिकः कुटुं

विशीर्णोऽस्वपुरीं वीक्ष्य प्रतिकूलाननादितान् पुत्रान्योत्रानुगामात्यान् जायां च गतसौहृदाम् ७ आत्मा-
नंकन्ययाग्रस्तं पंचालानरिदूषितान् दुरंतचित्तामापन्नो न लेभे तत्प्रातिक्रियाम् ८ कामानभिलषन् दी-
नो यातयामांश्च कन्यया विगतात्मगतिस्नेहः पुत्रदारांश्च लालयन् ९ गंधर्वयवनाक्रांतां कालकन्योपमादि-
ताम् हातुं प्रचक्रमे राजा तां पुरीमनिकामतः १० मयनाम्नोऽग्रजो भ्राता प्रज्वारः प्रत्युपस्थितः ददाहतां पु-
रीं क्लृप्तां भ्रातुः प्रियचिकीर्षया ११ तस्यांसं ददधमानायां स पौरः सपरिच्छदः कौटुंबिकः कुटुंबिन्या उपात-
प्यत सान्वयः १२ यवनोपरुद्धाय तनो ग्रस्तायां कालकन्यया पुर्यो प्रज्वारसंसृष्टः पुरपालोऽन्वतप्यत १३ नशो
के सोऽवितुं तत्र पुरु कृच्छ्रो रुवे पयुः गंतुं मेच्छत तो वृक्षकोटरादिवसानलात् १४ शिथिलावयवो यर्हि गंधर्वै-
र्हृतपौरुषः यवनैररिभीराजन्नुपरुद्धोरुरोदह १५ दुहितुः पुत्रपुत्रांश्च जामिजामातृपार्षदान् स्वत्वावशि-
ष्टयत्किंचिद्गृहकोशपरिच्छदम् १६ अहं ममेति स्वीकृत्य गृहेषु कुमतिर्गृही दध्यौ प्रमदयादीनो विप्रयोग उप-
स्थिते १७ लोकांतरंगतवति मय्यनाया कुटुंबिनी वर्तिष्यते कथं त्वेषा बालकाननुशोचती १८ नमय्यना
शिते भुंक्ते नास्माते स्नाति मत्परा मयिरुष्टसंस्तुता मर्त्सिते यत वाग्भवति १९

विन्यासंधिर्नात्र विवक्षितः सान्वयः पुत्रादिसहितः १२ यवनैरुपरुद्धान्यायतनानियस्य सः पुरपालः १३ पुरुबहु कृच्छ्रं तेन उरुर्वेपयुर्यस्य
वृक्षकोटरादिवसर्पः १४ कंठे उपरुद्धोरुरोद घुरघुरध्वनिं चकार १५ दुहित्रादीन् दध्यावित्युत्तरेणान्वयः जामयोऽत्र स्नुषास्वत्वमात्रेणा-
वशिष्टभोगस्तु प्रागेव क्षीणः १६ १७ ध्यानमेवाह लोकांतरमिति १८ अनाशिते अशोजिते मर्त्सिते मर्त्सने कृते यत वाग्भवति १९

अज्ञमविवेकिनं माम् व्युषिते देशांतरंगते गृहमेधीयं वर्त्म गृहधर्ममपि किं नेष्यति अनुवर्तयिष्यति युक्तमेतत् यतो वीरसूः पुत्रवती किं वा
मद्विरहमसहमानामरिष्यत्येवेत्यर्थः २० न विद्यते परमयनमाश्रयो येषाम् अपरायणाः पुत्राः कन्याश्च यदा पराश्रयाः कन्याः भिन्नानौ-
र्येषाम् २१ अतदर्हणं वस्तुतस्तस्य ब्रह्मत्वात् २२ एष यदा क्षयं स्थानं नीयमानस्तदा अनुपयाः प्राणा इन्द्रियाणि च तथा च श्रुतिः
तमनुक्रामं तं प्राणोऽनुक्रामति प्राणमनुक्रामं तं सर्वे प्राणा अनुक्रामंतीति २३ प्रकृतिं महाभूतात्मताम् २४ नाविंदत् न सस्मार
पुरः पूर्वसखायं संतमीश्वरम् २५ अद्यालुना काम्यकर्मसु ये संज्ञताः हताः अमी वंपापं क्रौर्ये वा २६ शाश्वतीः समाः आर्तिमनुभूय

प्रबोधयति मामज्ञं व्युषिते शोककर्षिता वर्त्मेतद्गृहमेधीयं वीरसूरपि नेष्यति २० कथं नु दारकादीना
दारकीर्वापरायणाः वर्तिष्यंते मयि गते भिन्ननावद्विदधौ २१ एवं रूपणया बुद्ध्या शोचं तम तदर्हण
म् गृहीतुं कृतधीरेन भयनामाश्रयपद्यत २२ पशुवद्यवने रेषनीयमानः स्वकं क्षयम् अन्वद्रवन्नुपयाः
शोचं तो भृशमातुराः २३ पुरीं विहायो पगत उपरुद्धो भुजंगमः यदा तमेवानुपुरीं विशीर्णा प्रकृतिगता
२४ विकृष्य भाणाः प्रसभयवनेन बलीयसा नाविंदत्तमसा विष्टः सखायं सहृदयपुरः २५ तं यज्ञपशवो
ऽनेन संज्ञता ये दद्यालुना कुठारैश्चिच्छिदुः क्रुद्धाः स्मरंतोऽमी वमस्यतत् २६ अनंतपारे तमसि मग्नीन-
ष्टस्मृतिः समाः शाश्वतीरेनुभूयाति प्रमदासंगदूषितः २७ तामेव मनसा गृणहन् बभूव प्रमदात्तमा
अनंतरं विदर्भस्य राजसिंहस्य वैशमनि २८

२७ अंतकाले तां भार्यामेव मनसा गृणहन् स्मरन् अनंतरं विदर्भस्य वै-
शमनि प्रमदोत्तमा बभूव अतः परमस्मिन् प्रकरणे एतावदेव प्रकृतोपयोगि विवक्षितम् स्त्रीध्यानेन स्त्रीत्वप्राप्तावपि पतिव्रता ध्यानेन पूर्वाहणे
न च धार्मिका द्विदर्भा जन्मा भूत धार्मिकसंगेन च विशुद्धस्य भागवतेन मलयध्वजेन संगोऽभूत् ततो विष्णुभक्तिस्ततो वैराग्यं ततस्त-
मेव भर्तृरूपं गुरुं पातिव्रत्यधर्मेण भजतो भगवत्प्रसादलब्धज्ञानेन मोक्ष इति अन्यनुकथाऽलंकारमात्रं तथाऽपि किंचिद्दृष्टिसामान्ये
नेह योजयिष्यामः विदर्भस्य विशिष्टदर्भोपलक्षितस्य कर्मठस्य राजसिंहस्य धर्मेण हि प्रजापालनेन यज्ञादिना च क्षत्रियाराजंतेतेषु श्रे-
ष्ठस्य वैशमनि २८

मलयोपलक्षितेदक्षिणदेशेध्वजइवदर्शनीयः सहिष्ठीविष्णुभक्तप्रधानोदेशः तत्रमुरव्यः महाभागवतइत्यर्थः पंडानिश्चयाबुद्धिः तामर्हतीति
पांड्यः सउपयेमेपुरंजनोभागवतसंगंप्राप्तइत्यर्थः २९ आत्मजांश्रीकृष्णसेवारुचिम् तत्संगेनभगवद्धर्मैरुचिरभूदित्यर्थः असितस्यश्री-
कृष्णस्येक्षणंययातां यवीयसःसप्तसुतान् श्रवणंकीर्तनंविष्णोःस्मरणंपादसेवनम् अर्चनंवंदनंदास्यमितिभक्तिप्रकारान्सख्यात्म-
निवेदनयोस्त्वंपदार्थज्ञानोत्तरकालत्वात् तस्यचभगवतैवोत्तरत्रोपदेक्ष्यमाणत्वादिदानीमनुत्पत्तेः सत्तेत्युक्तम् भगवद्धर्मरुच्यातच्छ्रव-
णकीर्तनादिकंजातमित्यर्थः द्रविडभूमिपालकान् द्रविडभूमिर्हिश्रवणादिभक्तिरेवस्फुरक्षिताःस्तीतिप्रसिद्धम् ३० अर्बुदमितिश्रव-
णादीनांप्रत्येकमनेकेप्रकाराअभवन्नित्यर्थः तदुक्तम् भक्तियोगोबहुविधोमार्गैर्मार्गमिनिभाव्यतइति येषांवंशधरैः यतः प्रवृत्तैः संप्रदा-
यभेदैः कृत्स्नामहीमन्वंतरंततःपरंचभोक्ष्यते अविद्याकामकर्मभ्योऽपिरक्षिष्यते ३१ अगस्त्यः अगानिनिष्क्रियाणिगात्राणिस्त्याय

उपयेमेवीर्यपणांवैदर्भीमलयध्वजः युधिनिर्जित्यराजन्यान्पांड्यः परपुरंजयः २९ तस्यांसजनयांचके
आत्मजामसितेक्षणां यवीयसःसप्तसुतान्सप्तद्रविडभूमृतः ३० एकैकस्याभवत्तेषाराजन्नुदम
बुदम् भोक्ष्यतेयद्वंशधरैर्महीमन्वंतरंपरम् ३१ अगस्त्यः प्राक्द्रुहितरमुपयेमेधृतवताम् यस्याहदच्यु-
ताजातइध्मवाहात्मजोमुनिः ३२ विभज्यतनयेभ्यः क्ष्मांराजर्षिमलयध्वजः अरिराधायिषुः कृष्णांस
जगामकुलावलम् ३३ हित्वागृहान्सुतान्भोगान् वैदर्भीमदिरेक्षणा अन्वधावतपांड्येशंज्यो-
त्स्नेवरजनीकरम् ३४ ति संघातयतीत्यगस्त्योमनःसप्राक्प्रथमजातांदुहितरंकृष्णसेवारुचिमुपयेमेतस्यामनःकृ-
ष्णोद्वारतिंबंधेत्यर्थः धृतानिशमदमादीनिव्रतानिययातारतिम् दृढेभ्यःसत्यलोकादिभोगेभ्योऽपिच्युतस्तद्रहितः कृष्णार-
ताविहामुत्रभोगविरागोजातइत्यर्थः सएवोपशमात्मकत्वान्मुनिः कथंभूतः इध्मवाहोआत्मजोयस्यसः तद्विज्ञानार्थंसद्गुरुमेवा-
भिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादिश्रुतिप्रसिद्धासमिद्धह्नोपलक्षितागुरुरूपसत्तिर्वैराग्यादभूदित्यर्थः नत्यविरक्तस्य-
गुरुरूपसत्तिःसंभवति कथापक्षेयथाश्रुतमेव ३२ क्ष्मांविभज्यतत्रश्रवणादिभक्तिभेदव्यवस्थाप्य ३३ इदानींपुरंजनस्यस्त्रीभा-
वंप्राप्तस्यसर्वतोविरक्तस्यपतिरेवगुरुः स्त्रीणामिति वचनात्पतिसेवयागुरुशुश्रूषाप्रकारंदर्शयितुमाह हित्वेत्यादिनामनोदधइत्यं-
तेनग्रंथेन मदयतीतिमदिरमीक्षणंयस्याम् ३४

तत्रचंद्रमसाधनघस्तासंपुण्यैः सलिलैरुभयत्रांतर्बहिश्चात्मनोमलंक्षालयन् तपआस्थितइत्युत्तरेणान्वयः ३५ अस्यतेभूमौक्षिप्यतइत्यष्टि
र्वाजिम् ३६ ३७ विद्ययाउपासनयापक्वकषायः दग्धकामादिवासनः युयुजेआत्मनोब्रह्मतांभावयामास अक्षाणींद्रियाणि अनिलः प्रा-
णः आशयश्चित्तम् विजिताअक्षादयोयेन ३८ आस्तेस्म्यवर्षशतमितिज्ञानस्यदुःसाधनतांदर्शयति अतएवभक्तिंकृतवानित्या-
ह वासुदेवे रतिमुद्धहन् अन्यदेहादिकंनवेद ३९ सएवंवर्तमानः आत्मन्यात्मानंविद्वान् अन्यस्मादुपरराम कथंविद्वान् व्यतिरिक्तत-
यादेहादिव्यतिरिक्तत्वेनकुतः व्यापकतयादेहादिप्रकाशकत्वेन ननुदेहाद्याकारोविमर्शएतत्प्रकाशयतिनतुनिराकारआत्मातआह आम

तत्रचंद्रमसानामृताम्रपर्णी वटोदका तत्पण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनोमृजन् ३५ कंदाष्टिभिर्मू-
लफलैः पुष्पपर्णैस्तृणोदकैः वर्तमानः शनेर्गोत्रकर्षणंतपआस्थितः ३६ शीतोष्णवातवर्षाणिक्षु-
त्पिपासोप्रियाप्रिये स्मरवदुःखइतिद्वंद्वान्यजयत्समदर्शनः ३७ तपसाविद्ययापक्वकषायोनियमै-
र्यमैः युयुजेब्रह्मण्यात्मानंविजिताक्षानिलाशयः ३८ आस्तेस्थाणुरिवैकत्रादिव्यवर्षशतंस्थिरः
वासुदेवैर्भगवतिनान्यदेहादहहन्नरतिम् ३९ सव्यापकतयात्मानंव्यतिरिक्ततयात्मानि विद्वान्स्वमद्-
वामर्शसाक्षिणं विररामह ४० साक्षाद्भगवतोक्तेनगुरुणाहरिणानृप विशद्ब्रह्मज्ञानदीपेनस्फुरताविश्वतो-
मुरवम् ४१ परेब्रह्मणिचात्मानंपरंब्रह्मतयात्मानि वीक्ष्यमाणोविहायेक्षामस्मादुपररामह ४२ पतिं
परमधर्मज्ञंवैदभीमलयध्वजम् प्रेम्णापर्यचरद्वित्वाभोगान्सापतिदेवता ४३

शस्यापिसाक्षिणम् अयंभावः आमर्शोनामांतःकरणवृत्तिः साचजडत्वादात्मप्रकाशयेवेति यथास्वप्नेममेदंशिरच्छिन्नमित्यादिप्रतीतो-
तद्यतिरिक्तमात्मानंवेत्तितद्वत् ४० केनविद्वान्तत्राह साक्षाद्भगवतोक्तेनसर्वतोमुरवंयथातथास्फुरताअनवच्छिन्नेनज्ञा-
नेन ४१ तदेवाह परइति ब्रह्मैवाहंनसंसारीति ब्रह्मण्यात्मनईक्षणे शोकादिनिवृत्तिः अहमेवब्रह्मेत्यात्मानिब्रह्मणईक्षणेब्रह्मपारो-
क्ष्यनिवृत्तिः अतोव्यतिहारेणेक्षमाणअस्मात्संसारादुपररामनन्वेवमपिजीवस्यकुतोब्रह्मत्वापत्तिः ईक्षणस्यैवव्यवधायकत्वादि-
त्याशंक्याह ईक्षांविहायदग्धेधनानलवत्तस्याः स्वयमेवोपशान्तेरितिभावः ४२ ४३

उपपत्तिपत्युःसमीपे यदापत्युः किंचिन्मात्रं न्यूनातत्समानासतीवभावित्यर्थः उपोधिकेचेतिकर्मप्रवचनीयः तद्योगेचद्वितीयाशांतमंगाराव-
 स्थमनलमुपशांताशब्दाज्वालायथाभवतितद्वत् ४४ तदानीमपि स्तस्थिरमासनं यस्य अतएवाजानतीयदातदायथापूर्वमसेवत ४५ पत्युरं-
 धिमर्चयंतीयदातस्मिन्नंघ्रावृष्माणं नापश्यत् ४६ अबंधुं पतिरहितम् अश्रुभिरासिच्य ४७ क्षत्रबंधुभ्यः अधार्मिकक्षत्रियेभ्योऽपि
 ४८ अवर्तयत्प्रवर्तयामास ४९ तस्यांनिधायाग्निदानेनादीप्यच ५० पूर्वतरः अनादिरीश्वरः सरवाद्वास्तुपणोविति श्रुतेः साम्नाप्रि-

चीरवासाव्रतक्षामावेणीभूतशिरोरुहा वभावुपपत्तिं शांताशिरवाशांतमिवानलम् ४४ अजानती-
 प्रियतमं यदोपरतमंगना स्तस्थिरासनमासाधयथापूर्वमुपाचरत् ४५ यदानोपोलभेतांघ्रावृष्माणं-
 पत्युरर्चती आसीत्संविग्रहदयायूयभ्रष्टामृगीयया ४६ आत्मानं शोचती दीनमबंधुं विह्वलाऽश्रुभिः
 स्तनावासिच्यविपिनेसु सरप्ररुरोदसा ४७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठराजपेइमासुदधिमैखलाम् दस्युभ्यः क्षत्रव-
 धुभ्योविभ्यतीपातुमर्हसि ४८ एवं विलपतीवालाविपिनेनुगतापतिम् पतितापादयोर्भर्तुरुदंत्यश्रूण्य-
 वर्तयत् ४९ चित्तिंदारुमयींचित्वातस्यांपत्युःकलेवरम् आदीप्यचानुमरणेविलपंती मनोदधे ५० तत्र
 पूर्वतरः कश्चित्सरवाब्राह्मण आत्मवान् सत्त्वयन्वल्गुनासाम्नातामाहरुदतीं प्रभो ५१ ब्राह्मणउ-
 वाच कात्वं कस्यासि कोवायं शयानो यस्य शोचसि जानासि किं सरवायं मां येनाग्रे विचचर्चयह ५२
 अपि स्मरसि चात्मानमविज्ञातसरवं सरवे हित्वा मां पदमन्विच्छ नृभो ममो गरतो गतः ५३ हंसावहंचत्वं-
 चार्यं सरवायोमानसायनो अभूतामंतरावोकः सहस्रपरिवत्सरान् ५४ सत्वं विहाय मां बंधो गतो ग्राम्य-
 मतिर्महीम् विचरन्पदमद्राक्षीः कयाचिन्निर्मितं स्थिया ५५

यवाक्येन संबोधयन् ५१ यस्य यं शोचसि अग्रे सृष्टेः पूर्वं विचचर्चयह मयि स्थितत्वेन सरचं सरवमनुभूतवानसि ५२ यद्यपि मां न जानासि
 तथाऽप्यात्मानं त्वामविज्ञातसरवं अविज्ञातः कश्चिन्मे सरवा आसीदित्येवं किं स्मरसि सरव इति पुंस्त्वनिर्देशः प्राक्तनपुंस्त्वस्मरणाय सरचं-
 स्मारयन् स्ववियोगकृतमनर्थमाह हित्वेति सार्द्धैः षड्विः पदं स्थानम् ५३ हंसो शब्दो मानसं हृदयमयनं ययोः कया पक्षे मानससरसि स्थितोप-
 क्षिणावभूतां जानो ओको गृहम् अंतराविनेव वाशब्द एवार्थे सहस्रपरिवत्सरान् महाप्रलयोयावत् ५४ हे बंधो ग्राम्ये सरवे मतिर्यस्य स्थिया

मायया ५५

पंचारामाउपवनानियस्मिन् नवद्वाराणि प्राणच्छिद्राणियस्मिन् एकः प्राणः पालीयस्मिन् त्रीणि एथिव्यसेजांसि कोष्ठानि प्राकारायस्मिन् षट्
ज्ञानेन्द्रियमनांसिकुलानि अभीष्टविषयसमर्थकावणिजोयस्मिन् पंचविपणाहृदाः कर्मेन्द्रियाणियस्मिन् पंचभूतानि प्रकृतिः उपादान-
कारणयस्य स्त्रीबुद्धिरेव धवः पतिः स्वामिनीयस्मिन् ५६ स्वयमेवेमं श्लोकं व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्था इति षट्कुलमिति एकपालमिति च स्पष्ट-
त्वान्नव्याख्यातम् ५७ भूतान्येव प्रकृतिरुपादानयस्य स्त्री धवमित्यस्य व्याख्यानम् शक्तिरधीशायस्य तद्दशः सन्नित्यर्थः ५८ स्पष्टः
अभिभूतः अतो न विद्यते श्रुते ब्रह्मत्वे स्मृतिर्यस्य ५९ तत्त्वमुपदिशति नत्वमिति चतुर्भिः स्रष्टृत्पतिः नवद्वारे पुरेयधारुद्धोऽसितस्याः ६०

पंचारामं नवद्वारमेकपालं त्रिकोष्ठकम् षट्कुलं पंचविपणं पंचप्रकृतिस्त्रीधवम् ५६ पंचेन्द्रियार्था आ-
रामाद्वारः प्राणानवप्रभो तेजोऽवन्नानि कोष्ठानि कुलमिन्द्रियसंग्रहः ५७ विपणस्तु क्रियाशक्तिर्भू-
तप्रकृतिरव्यया शक्त्यधीशः पुमांस्त्वत्रप्रविष्टो नावकुद्ध्यते ५८ तस्मिंस्त्वरामया स्पृष्टोरममाणोऽश्रुत-
स्मृतिः तत्संगादीदृशीं प्राप्तां दशां पापीयसीं प्रभो ५९ न त्वं विदमं दुहितानां यं वारः स्रष्टृत्तव नप-
तिस्त्वं पुरं जन्या रुद्धो न वपुरवेयया ६० मायाद्येषामया सृष्टाय तु पुमांसं स्त्रियं सतीम् मन्यसे नो भयं
यद्देहं सोऽपश्ये वयोर्योर्गतिम् ६१ अहं भवान्न चान्यस्त्वे त्वमेवाहं विचक्ष्व भो न नो पश्येति कवयश्छिद्रं
जातुमना गापि ६२ यथा पुरुष आत्मानमेकमादर्शं चक्षुषोः द्विधा भूतमवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ६३ ए-
वं समानसोऽहं सोऽहं सेन प्रतिबोधितः स्वस्य स्तब्धमभिचारेण न शमाप पुनः स्मृतिम् ६४

पुमांसं पूर्वजन्मनियदमन्यथा इदानीं च सतीं श्रेष्ठां स्त्रियं यन्मन्यसे एषामायायत उभयमपि वस्तुतो नास्ति यस्मादावाहं सोऽहं सोऽहं नो आवयोर्वक्ष्यमा-
णां गतिं स्वरूपं पश्य ६१ तत्त्वं पदार्थयोश्चिदंशे नैक्यमाह अहमेव भवान् उपचारं वारयति न चान्य इति व्यतिहारोपदेशः उक्ताभिप्रायः छिद्रमंत-
रम् ६२ तर्हि कथमावयोरज्ञत्वसर्वज्ञत्वादिभेदस्तत्राह ययेति आत्मानं देहमादर्शं निर्मलं महान्तं स्थिरं चावेक्षेत परस्य चक्षुषि च तद्विपरीतम्
विद्याविद्योपाधिकृतो धर्मभेद इत्यर्थः ६३ एवं नारदवाक्यम् एवमुना प्रकारेण समानसोऽहं सः क्षेत्रज्ञः हं सेन परमात्मना बोधितः सन् स्वस्य आ-
त्मनि स्थितः सन् चिरंध्यात्वा तद्व्यभिचारेणेश्वरवियोगेन विषयाभिलाषबुद्धानां स्मृतिमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं पुनः प्राप्तवान् ६४ ७९

कयामात्रमिति बुद्धिं वारयति बहिष्मन्निति पारोक्ष्येण राजकथामिषेण तत्र हेतुः यद्यस्मात् हेर्बहिष्मन् प्राचीनबर्हिः एतद्राजकथामिषेण-
 आत्मकथाप्रदर्शिता यस्मादेवः श्रीनारायणः परोक्षप्रियः साक्षादात्मज्ञानकथनेन तव चेतसि कथानायातीति भावः ६५ इति चतु-
 र्थटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ ऊनत्रिंशोपरोक्षार्थव्याख्यानेनोपसंहृतम् स्त्रीसंगतो भवस्त्वीशसंगान्मुक्तिरिति स्फुटम् १
 कवयः अध्यात्मविदः १ व्यनक्ति लिंगयति चेतनी करोतीत्यर्थः यद्वा व्यनक्ति प्रकटयति ततश्च स्वकर्मणा पुरंजनयतीति पुरंजनपदं व्याख्या-

बहिष्मन्नेतदध्यात्मं पारोक्ष्येण प्रदर्शितम् यत्परोक्षप्रियो देवो भगवान् विश्वभावनः ६५ इति श्रीमा-
 गवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पुरंजनोपाख्याने अष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ प्राचीनबर्हिरुवाच
 भगवंस्तेवचोऽस्माभिर्न सम्यगवगम्यते कवयस्तद्विजानंति न वयं कर्ममोहिताः १ नारद उवाच
 पुरुषं पुरंजनं विद्याद्यद्यनन्त्यात्मनः पुरः एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम् २ योऽविज्ञाताहृतस्तस्य पु-
 रुषस्य सरवेश्वरः यन्न विज्ञायते पुंभिर्नामभिर्वा क्रियागुणैः ३ यदा जिघृक्षुः पुरुषः कालस्येन प्रकृतेर्गुणा-
 न् नवद्वारं द्विहस्तांघ्रितं चामनुतसा ध्विति ४ बुद्धितु प्रमदां विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम् यामधिष्ठाय देहेऽ-
 स्मिन् पुमान्मुक्तेऽक्षिभिर्गुणान् ५ सरवाय इन्द्रियगणाज्ञानं कर्म च यत्कृतम् सरव्यस्त हृत्तयः प्राणः पंचवृत्तिये-
 थोरगः ६ बृहद्बलं मनो विद्यादुभयेन्द्रियनायकम् पंचालाः पंचविषया यन्मध्येन वरवं पुरम् ७ अक्षिणीना-
 सिके कर्णौ पुरं वंशश्च गुदाविति द्वे द्वे द्वारौ बहिर्यातियस्तदिन्द्रियसंयुतः ८ अक्षिणीनासिके आस्यमिति-
 पंचपुरः कृताः दक्षिणादक्षिणः कर्णोत्तराचोत्तरः स्मृतः ९

तं भवति एकद्यादयः पादायस्य २ अविज्ञातशब्देनाहृतः व्याहृतः उक्तोयः सर्वेश्वरः अविज्ञातनामनिरुक्तिः यद्यस्मात्पुंभिर्नामादियो-
 गेन न विज्ञायते ३ तत्र तेषु परेषु मध्ये ४ अक्षिभिरिन्द्रियैः ५ पंचवृत्तित्वात् पंचशिराः सर्प इव प्राणः ६ एकादशमहाभट इति अने-
 न एकादशो महाभटो नायक इत्युक्तः तं दर्शयति बृहद्बलं यस्य तन्मनः नवरवा निहाराण्यस्य ७ घुमत्सरव इत्यादेरर्थसंक्षेपेणाह यस्त-
 दिन्द्रियसंयुतः स आत्मा ताभिर्दार्भिः बहिर्यातीति ८ पुरः पूर्वभागे कृताः ९

नेत्रे इति रूपमिति चक्षुषेति रवद्योतादीनां व्याख्यानम् शेषोऽनुवादः ईश्वरः पुरंजनः १० नासे इति व्याख्या अंबधुनोतीत्यवधूतो वायुः तदा
 त्मकेनोच्छ्वासेन सहैकस्यानत्वात् घ्राणोऽवधूतः आस्यमिति व्याख्या रसज्ञविपणान्वित इत्यत्र रसज्ञशब्दनिर्दिष्टस्य रसविदित्यनुवादः र
 स इति व्याख्या रसनेन्द्रियमित्यर्थः विपणो वाग्रसविद्रस इत्येव पाठः आर्पत्वान्न दोषः ११ अंधः अन्नम् १२ १३ ग्रामकमित्यस्यानुवा-
 दः ग्रामिणोरतिरिति तस्य व्याख्या व्यवाय इति १४ १५ विषूचीनपदार्थानुवादो विषूचिरिति तद्गुणैर्मनोगुणैस्तमः सत्वरजोभिः १६

पश्चिमे इत्यधोद्वारौ गुदं शिश्नमिहोच्यते स्वद्योताविर्मुखीचात्रनेत्रे एकत्र निर्मिते रूपं विष्माजितं ता-
 प्यां विचष्टे चक्षुषे इति १० नलिनीनालिनीनासे गंधः सौरभ उच्यते घ्राणोऽवधूतो मुख्यास्यं विप
 णो वाग्रसविद्रसः ११ आपणोऽव्यवहारोऽत्र चित्रमंधो बहूदनम् पितृहृदक्षिणः कर्णोऽत्तरो देवहूः स्मृ
 तः १२ प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पंचालसंज्ञितम् पितृयानं देवयानं श्रौतं धराद्रजेत् १३ ओक्क-
 रीमेन्द्रमर्वागुद्वाव्य वायो ग्रामिणोरतिः उपस्यो दुर्मदः प्रोक्तो निर्वृतिर्गुद उच्यते १४ वैशसं नरकं पायुर्लु
 व्यकौऽधौ तु मे शृणु हस्तपादौ पुमांस्ताभ्यां युक्तौ यातिकरोति च १५ अंतः पुरं च हृदयं विषूचीर्म-
 न उच्यते तत्र मोहं प्रसादं वाहूपं प्राप्नोति तद्गुणैः १६ यथा यथा विक्रियते गुणाक्तो विकरोति वा तथा-
 तयोपद्रष्टात्मा तद्वृत्तीरनुकार्यते १७ देहो रयस्त्विन्द्रियाश्च संवत्सररयोगतिः द्विकर्मचक्रस्त्रिगुण
 ध्वजः पंचास्रबंधुरः १८ मनोरश्मिर्बुद्धिः सूतो हृन्नीडो हृद्बुधः पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेपः सप्तधातुवरूय-
 कः १९

महिषीयद्यदीहेतेत्यादेरर्थसंगृह्याह यथायथा बुद्धिः स्वमेव विक्रियते जाग्रति विकरोति वा इन्द्रियाणि परिणमयति तस्या
 गुणैरक्तो लिप्त आत्मा तथा तथा तस्या वृत्तीः दर्शनस्पर्शनाद्याः केवलमुपद्रष्टेव सन् बलादनुकार्यते १७ आश्रगमित्येतद्व्याचष्टे संवत्स
 रस्येवाप्रतिहतोरयो वेगः प्रतीतितोयस्य संवत्सररयः वस्तुतस्तु अगतिः स्वप्रशरीरादेर्बुद्धावेव विवृत्तत्वेन देशांतरगत्यभावात् पा
 ठांतरे संवत्सरश्च तत्कृतं वयश्च ताभ्यां गतिर्यस्येति द्वीपमित्यस्य व्याख्यानारदेन कृता द्विचक्रमित्यस्य व्याख्या द्विकर्मचक्र इति
 त्रिगुणध्वज इति त्रिवेणुपद व्याख्या १८ पंचप्रहरणमित्येतद्व्याचष्टे पंचेन्द्रियार्थप्रक्षेप इति १९

पंचेन्द्रियैः सूनाविनोदमिवान्यायेन विषयसेवां करोतीति पंचसूनाविनोदकृत् अनेन च चारमृगयांतत्रेत्यादिव्याख्यातम् २० परिक्रान्त्यापरि-
क्रमणेन २१ अग्निनीलेन जगृहे लोकानां क्षयाय २२ चराः संचारिणः भूतानामुपसर्गे पीडायामाश्रयः शीघ्रो मृत्युहेतुः रयो वेगो यस्य प्रज्वारस्ये-
ति प्रशब्दव्याख्या पाठांतरे भूतकृताः अरयः अनेन चारिभिरुपरुद्ध इत्यरिपदं व्याख्यातम् द्विविधः शीतोष्णरूपेण प्रवेशनिर्गमभेदात् २३
एवं परोक्षत्वेनोक्तमर्थं व्याख्याय सर्वकथातात्पर्यमाह एवमित्यादिविरमक्रमेणेत्यंतेन आधिदैविकादिभिर्दुःखैः क्लिश्यमानो ममाहमि-
ति देहेशतं वर्षाणि शेते वर्तत इति द्वयोरन्वयः २४ अशनापिपासादीन् प्राणधर्मान् अंधत्वादीनिन्द्रियधर्मान् कामादीन् मनोधर्मांश्च निर्गु-

आकृतिर्विक्रमो बाह्यो मृगतृष्णां प्रधावति एकादशेन्द्रियचमूः पंचसूनाविनोदकृत् संवत्सरश्चंद्रवेगः का-
लो येनोपलक्षितः २० तस्याहानीह गंधर्वगंधर्वोरात्रयः स्मृताः हरत्यायुः परिक्रान्त्याषष्ट्युत्तरशतत्रयम्
२१ कालकन्या जरा साक्षाल्लोकस्तानां भिनंदति स्वसारं जगृहे मृत्युः क्षयाय यवनेश्वरः २२ आधयो व्या-
धयस्तस्य सैनिका यवनाश्चराः भूतोपसर्गो शरयः प्रज्वारो द्विविधज्वरः २३ एवं बहुविधैर्दुःखैर्देवभूतात्मसं-
सर्गैः क्लिश्यमानः शतं वर्षं देहे देहीति मोहतः २४ प्राणेन्द्रियमनोधर्मानात्मन्यध्यस्य निर्गुणः शेते कामल-
वान्ध्यायन् ममाहमिति कर्मकृत् २५ यदात्मानमविज्ञाय भगवंतं परं गुरुम् पुरुषं कृत्विषज्जेत गुणेषु प्र-
कृतेः स्वहृक् २६ गुणाभिमानां सतदा कर्माणि कुरुते वशः शक्लं कृष्णं लोहितं वा यथा कर्माभिजायते २७
शक्लासकाशो भूयिष्ठो लोकानां भोति कर्हिचित् दुःखोदको न क्रियाया सान्तमः शोकोत्कटान् क्वचित् २८
क्वचित्पुमान् क्वचिच्चस्त्री क्वचिन्नोभयमंदधीः देवो मनुष्यस्तिर्यग्वा यथा कर्मगुणं भवः २९ क्षुत्परी-
तो ययादीनः सारमेयो गृहगृहम् चरन् विदति यद्दिष्टं दंडमोदनमेव वा ३०

णोऽप्यात्मन्यध्यस्य कामलवान् विषयस्वरवलेशान् ध्यायन् कर्मकृत् २५ ततः किमत आह यदेति द्वाभ्याम् स्वहृक् प्रकाशकस्वभावोऽपि
२६ शक्लं सात्विकं कृष्णं तामसं लोहितं राजसं यथा कर्म तथा जायते २७ तदेवाह शक्लादिति द्वाभ्याम् प्रकाशो भूयिष्ठो येषु दुःखमुदक-
उत्तरफलं येषु क्रियाया आयासो येषु तान् लोहितात् तमः शोकावुत्कटौ येषु तान् कृष्णादिति ज्ञेयम् २८ नोभयं न पुंसं कंयथा कर्मगुणं कर्म-
गुणावनति क्रम्य २९ तेषु देववशेन स्वरवदुःखे प्राप्नोतीति सदृशं तमाह द्वाभ्याम् क्षुधापरीतो व्यासः सारमेयः श्वा दंडं दंडेन ताडनम् ३०

कामव्याप्तआशयोयस्य ३१ ननुतर्हिस्वरस्यसंभवात्दुःखस्यचप्रतीकारसंभवान्नैकांततोहेयत्वंतत्राह दुःखेष्विति दुःखस्यप्र-
तीकारस्तावन्नास्तिस्याच्चेत्तस्यतस्यप्रतिक्रियातथाऽपित्रिविधेषुदुःखेषुमध्येएकतरेणापिदुःखेनव्यवच्छेदोवियोगोनास्ति ३२
प्रतिक्रियाणामपिदुःखरूपत्वादितिसदृष्टांतमाह यथाहीति ३३ दुःखस्यमूलभूतानितुकर्माणिप्रतिक्रियादिकर्मभिर्नैवनिवर्तते
इत्याह नैकांततःअत्यंतसवासनम् केवलंज्ञानरहितम् अविद्योपसृतंप्राप्तम् अतोविरोधान्ननिवर्तकत्वमितिभावः अत्रदृष्टांतः
स्वप्नेदृष्टः स्वप्नः प्रबोधंविनायथातंस्वप्नमत्यंतंनप्रतिकरोतीत्यर्थः ३४ ननुतर्हिअज्ञानविलसितत्वेनसंसृतिहेतोर्देहादेरप्यसात्त्विकं

तथाकामाशयोजीवउच्चावचपथाभ्रमन् उपर्यधोवामध्येवायातिदिष्टंप्रियाप्रियम् ३१ दुःखेष्वेकतरेणा
पिदेवभूतात्महेतुषु जीवस्यनव्यवच्छेदःस्याच्चेत्तत्प्रतिक्रिया ३२ यथाहिपुरुषोभारंशिरसागुरुमु
द्वहन् तैस्संक्षेपेनसआधत्तेतथासर्वाःप्रतिक्रियाः ३३ नैकांततःप्रतीकारःकर्मणांकर्मकेवलम् द्वय-
त्वाविद्योपसृतंस्वप्नेस्वप्नइवानघ ३४ अर्थेत्यविद्यमानेऽपिसंसृतिर्ननिवर्तते मनसालिंगरूपेणस्वप्नेवि-
चरतोयथा ३५ अथात्मनोऽर्थभूतस्ययतोऽनर्थपरंपरा संसृतिस्तद्व्यवच्छेदोभक्त्यापरमयागुरौ ३६ वा
सुदेवेष्वभगवतिभक्तियोगःसमाहितः सधीचीनेनवैराग्यज्ञानंचजनयिष्यति ३७ सोऽचिरादेवराजर्षे-
स्यादच्युतकथाश्रयः शृण्वतःश्रद्धाधानस्यनित्यदास्यादधीयतः ३८ यत्रभागवताराजन्साधवोवि-
शदाशयाः भगवद्गुणानुकथनश्रवणाव्यग्रचेतसः ३९

तन्निवर्तनप्रयासेनतत्राह अर्थेहीति लिंगरूपेणउपाधिभूतेन ३५ तदेवंसंसृतिप्रकारमुक्त्वातन्निवृत्तिप्रकारमाह अथतस्मात्पुरुषा
र्थभूतस्येवात्मनःयतोऽज्ञानान्मनसोवाअनर्थपरंपरारूपासंसृतिर्भवति तस्याव्यवच्छेदोगुरुरूपेवासुदेवेष्वभक्त्येव ३६ ननुसंसृतिनिवृ-
त्तिवैराग्यपूर्वकात् ज्ञानादेवनतुभक्त्यातरतिशोकमात्मविदित्यादिश्रुतेस्तत्राह वासुदेवइति सधीचीनेनसमीचीनेनप्रकारेण ३७
नन्वसौमहाफलोभक्तियोगःकथंस्यादतआह सतुअच्युतस्यकथामाश्रित्यवर्तमानोऽचिरात्स्यात्कस्यस्यात्तदाह शृण्वतःअधीया-
नस्य ३८ कुत्रस्यात्तदाह यत्रेति भगवतोऽगुणानुकथनेश्रवणेचव्यग्रंस्त्वरंचेतोयेषांते ३९

ननुसत्संगमंतरेणस्वयमेवकथाचिंतनादिनाभक्तिर्भवेदेवेत्याशंक्याहृदय्याम् तस्मिन्स्थानेमहद्भिर्मुखरिताः कीर्तिताः मधुभिदश्चरि-
त्रमेवपीयूषंतदेवशिष्यतइतिशेषोयासः असांशरहितशब्दामृतवाहिन्यइत्यर्थः अवितृषः अलंबुद्धिश्चून्याः संतः गौदैः सावधानैः क-
र्णैर्येताः सरितः पिबन्तिसेवंते अशनशब्देनक्षल्लक्ष्यते अशनादयस्तान्नस्पर्शंतिभक्तिरसिकान्नबाधंतइत्यर्थः ४० सत्संगमंतरेण
स्वयमेवकथाचिंतनादिनावालस्यादिनारसावेशाभावाच्चक्षुत्पिपासाद्यभिभूतस्यभक्तिर्नसंभवतीत्याह एतैरिति ४१ भगवदनु-
ग्रहमंतरेणाननुकस्यापिज्ञानसंभवइतिकैमुत्यन्यायेनाह चतुर्भिः प्रजापतिर्ब्रह्मा ४२ मदंताः अहंनारदोअंतेयेषाम् ४३ वाचांपत

तस्मिन्महन्मुखरितामधुभिश्चरित्रपीयूषशेषसरितः परितः स्वंति तायेपिबन्त्यवितृषो नृपगाढकर्णैस्ता-
न्नस्पर्शत्यशनतृप्तिभयशोकमोहाः ४० एतैरुपद्रुतोनित्यंजीवलोकः स्वभावजैः नकरोतिहरेर्नूनंक-
थाऽमृतनिधौरतिम् ४१ प्रजापतिपतिः साक्षात्भगवान्गिरिशोमनुः दक्षादयः प्रजाध्यक्षानैषि-
काः सनकादयः ४२ मरीचिरयंगिरसौपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः भृगुर्वसिष्ठइत्येतमदंताब्रह्मवादि-
नः ४३ अद्यापिवाचस्पतयस्तपोविद्यासमाधिभिः पश्यंतोऽपिनपश्यन्तिपश्यंतपरमेश्वरम् ४४
शब्दब्रह्मणिदुष्पारेचरंतउरुविस्तरे मंत्रलिङ्गैर्व्यवच्छिन्नंभजंतोनविदुः परम् ४५ यदायमनुगृ-
ण्हातिभगवान्नात्मभावितः सजहातिमतिंलोकेवेदेचपरिनिष्ठिताम् ४६ तस्मात्कर्मसुबोह-
भन्नज्ञानादर्थकाशिषु मार्थहोष्टंक्याः श्रोत्रस्पर्शिष्वस्पृष्टवस्तुषु ४७

योऽपिविद्यासमाधिभिरुपायैः

पश्यंतोविचिन्वंतोऽपिपश्यंतंसर्वसाक्षिणंनपश्यन्ति ४४ कुतइत्यतआह शब्दब्रह्मणिवेदेउरुर्विस्तारोयस्य अर्थतोऽपिपारशून्येतस्मिन् व-
र्तमानाः मंत्राणांलिङ्गैर्वज्रहस्तत्वादिगुणयुक्तविविधदेवताभिधानसामर्थ्यैः परिच्छिन्नमेवेंद्रादिरूपंतत्तत्कर्माग्रहेणभजंतः परंपरमेश्व-
रंनविदुः ४५ तर्ह्यन्यः कोनामकर्माद्याग्रहंहित्वापरमेश्वरमेवभजेदित्यतआह यदायमनुगृण्हाति अनुग्रहेहेतुः आत्मनिभावितः सन्
सतदालोकेलोकव्यवहारेवेदेचकर्ममार्गेपरिनिष्ठितांमतिंत्यजति ४६ अर्थकाशिषुपरमार्थत्वेनप्रकाशमानेषुपुरुषार्थबुद्धिमाकृश्याः प्रो-
चनायकेवलंश्रोत्रप्रियेषुनस्पृष्टवस्तुयैः ४७

ननुवेदेनस्वर्गादिसाधनत्वेनोक्तानिकर्माणीतिवेदवादिनोवदन्ति कथमस्मद्वस्तुष्वित्युच्येततत्राह येधूम्रधियोमलिनबुद्धयःसक-
र्मकर्मपरंवेदमाहुस्ते अतद्विदः अवेदज्ञाः यतस्तेस्वस्वरूपमृतंलोकमात्मतत्वंवेदतात्पर्यगोचरंनविदुः यत्रदेवोऽस्ति ४८ त्वंतुमहा
मूर्ख इत्याह आस्तीर्येति बृहद्वाहपशवधात्मानानीयज्वाहमित्यहंकारी अतस्तद्विदः अविनीतः सन् कर्मेनावेषि परंविद्यास्वरूपमृत-
चनवेत्ति नारदः स्वयंकृपयातद्वयंनिरूपयति हरितोषयतीतिहरितोषयत्तदेवकर्मययातस्मिन्हरौमातिर्भवतिसेवविद्यामहाफलत्वात्
४९ कुतइत्यपेक्षायांहरेः परमफलत्वंदर्शयन्नाह द्वाभ्याम् हरिर्देहभृतामात्माईश्वरश्चतत्रहेतुः स्वयंस्वातंत्र्येणप्रकृतिः कारणमतस्ते
षांतत्पादमूलमेवशरणमाश्रयः यतः यस्मिन् ५० नचतद्भजनेअन्यमजनइवदुःखंभयंचेत्याह सचादिति इतियोवेदसएवविद्वान्

स्वलोकंनविदुस्तेवैयत्रदेवोजनार्दनः आहर्धूम्रधियोवेदंसकर्मकमतद्विदः ४८ आस्तीर्यदर्भैः
प्रागग्रेः काल्पन्येनक्षितिमंडलम् स्तब्धोबृहद्वाहान्मानीकर्मनावेषियत्परम् तत्कर्महरितोषयत्
साविद्यातन्मतिर्यया ४९ हरिर्देहभृतामात्मास्वयंप्रकृतिरीश्वरः तत्पादमूलशरणंयतः क्षेमो नृणामिह
५० सवैप्रियतमश्चात्मायतो नभयमणवपि इतिवेदसंवैविद्वान्योविद्वान्सगुरुहरिः ५१ नारदउवा-
च प्रश्नएवंहि संछिन्नोभवतः पुरुषर्षभ अत्रमेवदतो गुह्यं निशामयस्व निश्चितम् ५२ क्षुद्रमल्पंचरतीति तयातम् अलुक्क्षुद्रमनसां पुण्याणां शरणे आश्रमेवाटिकायां मिथित्वा मिथः
नसां शरणो मिथित्वा रक्तं षडंगिगणसामसलुब्धकर्णम् अग्रे वृकान्सकृत्पोऽविगणय्ययातं पृष्ठमृगमृग-
यलुब्धकवाणभिन्नम् ५३

गुरुरेवहरिश्चउक्तमुपसंहरति ५१ एवंभवतः प्रश्नः संछिन्नः परित्यक्तः तदेवमात्मनोबंधमोक्षप्रका-

रेकयारूपेणकथितेऽपिनातिनिर्विण्णचित्तंपुत्रागमनंप्रतीक्षमाणंसंततत्क्षणमेवमहाभयकंपित्तसकलगात्रंगृहान्निर्वासयितुंहरिणरूप-
कमाह अत्रेति वदतोमेवचः शृणु ५२ क्षुद्रमल्पंचरतीति तयातम् अलुक्क्षुद्रमनसां पुण्याणां शरणे आश्रमेवाटिकायां मिथित्वा मिथः
परस्परंस्त्रियासहमिलित्वातत्रैव रक्तमासक्तं षडंगयोभमरास्तेषां गणास्तेषां सामसकृत्पुलुब्धः कर्णो यस्य तं परेषामसकृत्पुलुब्धैः स्वीया-
नसंस्तर्पयंतीत्यसकृत्पुलुब्धः तानविगणय्य अगणयित्वालुब्धकस्यवाणेनभिन्नंमृगंमृगयान्वेषय ५३

श्लोकप्रस्तुते योजयन् व्याचष्टे समनोभिः समानोधर्मः परिणामविरसत्वं यासां स्त्रीणाम् मिथित्वेत्यस्य व्याख्या मिथुनीभूयस्त्रीभिः सहे-
ति शेषः रक्तमित्यस्य व्याख्या तास्वभिनिवेशितं मनोयेन असत्पदस्य व्याख्या आयुर्हरत इति यांतमित्यस्य व्याख्या विहरंतमि-
ति अंतर्नलिकायां गूढेन शरेण पराविध्यति दूरादेव ताडयति ५४ उपदेशसारमाह स इति विचक्ष्य विचार्य अंतर्हृदि चित्तं कर्णयोर्धुनीं
नदीमिव बहिर्हृत्तित्तं चित्तं नियच्छ एतच्च सर्वेन्द्रियोपलक्षणार्थम् गृहाश्रमं च जहि कीदृशम् असत्तमानामतिकामुकानां यानियूयानिते

समनसः सधर्माणां स्त्रीणां शरण आश्रमे पुष्पमधुगंधवत् क्षुद्रतमं काम्यकर्म विपाकजं कामसुरवलवं जै-
ह्योपस्थादि विचिन्वंतं मिथुनीभूयतदभिनिवेशितमनसं षडंगिगणसामगीतवदति मनोहरवनितादि-
जनालापेष्वतितरामतिप्रलोभितकर्णमग्रे वृकयूथवदात्मन आयुर्हरतोऽहोरात्रांतान् काललवविशेषान-
विगणय्य गूहेषु विहरंतं पृष्ठत एव परोऽक्षमनुप्रवृत्तौ लुब्धकः कृतांतोऽतः शरेण यमिह परावित्यति तमिम-
मात्मानमहोराजं नृभिन्नहृदयं द्रष्टुमर्हसीति ५४ सत्त्वं विचक्ष्य मृगचेष्टितमात्मनोऽतश्चित्तं नियच्छ ह-
ृदि कर्णधुनीं च चित्ते जह्यगनाश्रममसत्तमयूथगाथं प्रीणीहि हंसशरणं विरमक्रमेण ५५ राजो वा-
च श्रुतमन्वीक्षितं ब्रह्म नृभगवान्यदभाषत नैतज्जानंत्युपाध्यायाः किं न ब्रूयुर्विदुर्यदि ५६ संश-
योऽत्र तु मोविप्रसंछिन्नस्तत्कृतौ महान् ऋषयोऽपि हि मुह्यंतियत्र नेंद्रियवृत्तयः ५७ कर्माण्यारभते ये
न पुमानिह विहाय तम् अमुत्रान्येन देहेन जुष्टानि सयदश्रुते ५८

पांगायावार्तायस्मिन् जीवानां शरणमीश्वरम् एवंक्रमेण सर्वतो विरम ५५ अर्थोतरं प्रष्टुं पूर्वोक्तमर्थमनुवदति श्रुतमन्वीक्षितं विचारि-
तं ब्रह्मन् हेनारद एतत्त्वदुक्तमात्मतत्त्वमुपाध्यायाः ये मम कर्मोपदेशारः आचार्यास्ते न जानंति ५६ अतस्तत्कृत उपाध्यायकृतः
तद्वाक्यविरोधेनात्मत्वेऽसंभावनारूपो महान् संशयः संछिन्नस्त्वया अत्र तु कश्चित्संशयो वर्तते यत्रेंद्रियवृत्तीनामप्रवृत्तेः मुह्यंति
५७ संशयमाह द्वाभ्याम् कर्माण्येन देहेन करोति तमत्रैव विहाय अमुत्र लोकांतरे कर्मोपस्थापितेन अन्येन देहेन जुष्टान्युपशुक्ता-
नि जीवोऽश्रुते प्राप्नोति ५८

इतिवादः श्रूयते प्राप्यपुण्यकृताल्लोकानिति शरीरजैः कर्मदोषैर्यातिस्थावरतां नर इति त्वया चोक्तं शाश्वतीरनुभूयार्तिमिति एतच्च कर्तृ-
भोक्तृदेहभोगेन कृतनाशा कृताभ्यागमप्रसंगान्नसंगच्छत इति भावः संशयांतरमाह प्रोक्तं वेदोक्तं कर्मक्रियते जनैः तच्च निरंतरमेव परो
ऽक्षमदृश्यं सत्प्रकाशते अतः कर्मणो नष्टत्वात् तद्भोगोऽपि दुर्घट इति भावः ५९ प्रथमस्यैवोत्तरम् येनैवेति अव्यवधानेन कर्तृभो-
क्तृदेहविच्छेदं विना स्थूलदेहनाशोऽपि मनः प्रधानस्य लिंगदेहस्यानाशान्नोक्तदोषप्रसंग इत्यर्थः ६० लिंगदेहविशिष्टस्य भोक्तृत्वं स्व-
प्रदृष्टं तेन स्पष्टयति शयानमिमं जाग्रदेहं श्वसंतं जीवं तमुत्सृज्य तदभिमानं त्यक्त्वा आत्मनि मनसि संस्काररूपेणाहितं कर्म यथा मुंक्ते तादृ-
शेन शयानदेहसदृशेन कर्मोपस्थापितेन देहेनान्येन वा पश्वादिदेहेन तथा लोकांतरेपीति भावः ६१ ननु भवतु नाम लिंगविशिष्टस्यानेन-
दृष्टं तेन भोक्तृत्वं कर्तृत्वं तु दानप्रतिग्रहादिषु स्थूलविशिष्टस्यैव दृश्यते तत्राह ममैते पुत्रादयः असावहं ब्राह्मण इति ब्रुवन् मनसा यद्यदेहं गृ-

इति वेदविदां वादः श्रूयते तत्र तत्र ह कर्म यत्क्रियते प्रोक्तं परोक्षं तत्प्रकाशते ५९ नारद उवाच ये
नैवारभते कर्म ते नैवा मुत्र तत्पुमान् मुंक्ते त्वव्यवधानेन लिंगेन मनसा स्वयम् ६० शयानमिममुत्सृज्य श्वसं-
तं पुरुषो यथा कर्मात्मन्याहितं मुंक्ते तादृशेन तरेण वा ६१ ममैते मनसा यद्यदसावहमिति ब्रुवन् गृह्णीया-
त्तत्पुमान् राक्षं कर्म येन पुनर्भवः ६२ यथानुमीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियेहितैः एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्त-
वृत्तिभिः ६३ नानुभूतं कचानेन देहेनादृष्टमश्रुतम् कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृगात्मनि ६४

गृह्णीयात् तत्ततो देहाद्राक्षं सिद्धं कर्म पुमान् गृह्णीयात् येन कर्मणा अहंकारगृहीतेन पुनर्भवो भवति अन्यथा जन्मानुपपत्तेः अतो अभिमंतुर्मनो वि-
शिष्टस्यैव कर्तृत्वमभिमानविषयस्य तु देहस्य पुत्रादिदेहवत् द्वारमात्रत्वमिति भावः ६२ यदुक्तं कर्मणो नष्टत्वा न्नामुत्र भोग इति तत्राह यथे-
ति उभयैर्ज्ञानकर्मरूपैरिन्द्रियाणामीहितैः कदाचिच्चित्तवृत्तिभिश्चित्तमनुमीयते सत्यपि सर्वेन्द्रियविषयसंबंधे युगपज्ज्ञानानुत्पत्तेः तदु-
क्तमक्षपादेन युगपज्ज्ञानानुत्पत्तिर्मनसो लिंगमिति एवं चित्तवृत्तिभिरपि पूर्वदेहजं कर्म लक्ष्यते तासामपि युगपदनुत्पत्तेः ६३ इतोऽपि-
कर्मलक्ष्यत इत्याह नानुभूतमिति द्वाभ्याम् अनेन वर्तमानेन देहेन कचकुत्रचिदपि यन्नानुभूतमनुपपुक्तमदृष्टं चाश्रुतं च यद्रूपं यदात्म-
कं यादृक्यत्प्रकारं च तत्कदाचिच्च स्वप्नमनोरथादिषु आत्मनि मनसि उपलभ्येत ६४

तेन हेतुनाऽस्य लिंगिनो वासनाश्रयस्य जीवस्य तादृशं तदनुभवादि युक्तं पूर्वदेहसंभवं श्रद्धस्वनिश्चयेन मन्यस्वनत्यननुभूतोऽर्थो मनः स्पष्टं
मनसि स्फुरितुमर्हति ६५ किंच मनोवृत्त्यैव पूर्वापराणि शक्तमाशक्तमनिमित्तानि शरीराणि ज्ञायंत इत्याह मन एवेति भद्रं तदिति सम्यग
वधानार्थमाशिषाऽभिनंदति भाविष्यत उद्भवं प्राप्स्यतः न भाविष्यतः नीचत्वं प्राप्स्यतोऽपि भावी निरूपाणि शंसति मन एवोदार्यकार्यग्या
दि वृत्तिभिः पूर्वमप्येवमेवासीत्पश्चादप्येवमेव भाविष्यतीति ज्ञापयतीत्यर्थः ६६ ननु कदाचिद्दर्शनानर्हमपि स्वप्ने प्रतीयते यथा पर्वताग्रे समु
द्रः दिवानक्षत्राणि स्वशिरश्छेद इत्यादितत्राह अदृष्टमिति अन्यदेशाश्रयं समुद्रादिकं पर्वताग्रे निशाश्रयं नक्षत्रादिकं दिवा अभ्यंगादिकि
याश्रयं स्वशिरश्छेदनादि निद्रादि दोषेण हितया प्रतीयत इत्यनुमंतव्यम् परस्यापि तदनुपपत्तेस्तुल्यत्वादिति भावः ६७ ननु दरिद्रः कचि
दात्मानं महाराजं पश्यति तत्कथमसंभावितं संगच्छेत्तत्राह सर्व इति आयांति भोग्यत्वेन प्राप्नुवंतियांति च भोगानंतरम् यदि च कश्चिद

तेनास्य तादृशं राजनूलिंगिनो देहसंभवम् श्रद्धस्वाननुभूतोऽर्थो न मनः स्पष्टमर्हति ६५ मन एव मनु
ष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति भाविष्यतश्च भद्रं ते तथैव न भाविष्यतः ६६ अदृष्टमश्रुतं चात्र कचिन्मन
सि दृश्यते यथा तथाऽनुमंतव्यं देशकालक्रियाश्रयम् ६७ सर्वे क्रमानुरोधेन मनसोऽद्रियगोचराः आ
यांति वर्गशोयांति सर्वे समनसो जनाः ६८ सत्त्वैकनिष्ठे मनसि भगवत्पार्श्ववर्तिनि तमश्चंद्रमसीवे
दमुपरज्यावभासते ६९ नाहं ममेति भावोऽयं पुरुषे व्यवधीयते यावद्बुद्धिमनोक्षार्थगुणव्यूहोत्थना
दिमान् ७०

मना भवेत्तर्ह्येवं न स्यात् न त्वेतदस्तीत्याह सर्वे समनस इति अतः सर्वेषां समनस्कत्वान्मनसि च सर्वार्थानां क्रमेण प्रवेशा
न्नात्यं तादृशचरः कस्यापि कश्चिदर्थोऽस्तीत्यर्थः ६८ तदेवं सर्वे रपि सर्वेऽर्थाः क्रमेण दृश्यंत इत्युक्तम् इदानीं युगपदपि सर्वदर्शनं कदाचिद्भवती
त्याह सत्त्वैकनिष्ठे भगवत्पार्श्ववर्तिनि भगवद्भ्यानपरे मनसि इदं विश्वमुपरज्यसंगमिव प्राप्यावभासते प्रतीयनर्हस्यापि कदाचित्प्रतीतो दृष्टांतः चं
द्रमसि उपरज्यतमः राहुरिव तदिदं शब्दे मनसि सर्वविषयस्फुरणं योगिप्रत्यक्षमिति प्रसिद्धम् ६९ तदेवं स्थूलदेहनाशेऽपि लिंगदेहस्यानाशाद
न्यः कर्ता भोक्तेति दोषेनास्तीत्युक्तं तत्रैवं शंक्तेन नुलिंगदेहस्य स्थूलदेहद्वारेणैव कर्तृत्वभोक्तृत्वेन तु केवलस्य तत्र कदाचित्स्थूलदेहाभावे जी
वस्य कर्तृत्वभोक्तृत्वाभावान्मुक्तिः प्रसज्येत तत्राह अहं ममेति भावः स्थूलदेहसंबंधः पुरुषे जीवेन व्यवधीयते न विच्छिन्नो भवति किंपर्यंतम् बु
द्ध्यादीनां व्यूहः परिणामो लिंगावदस्ति अनादिमान् अनादिः सन् ७०

स्वापादावहंकाराद्यभावात्तद्विच्छेदमाशंक्याह द्वाभ्याम् सस्यादिषु उपतापः इष्टवियोगादिदुःखं तेष्वहमिति ज्ञानमहंकारः नेह तेन प्र-
काशते प्राणायतनानामिन्द्रियाणां विधातात् इन्द्रियैरहंकारास्पदवस्तु ग्रहणे त्वहंकारः स्फुरति नान्यथेत्यर्थः ७१ अपौष्कल्यादसंपूर्ण-
त्वात् प्राणायतनानामिति शेषः यूनस्तरुणस्य यदेकादशविधमेकादशेन्द्रियैः स्फुटं लिंगमहंकरणं तन्न दृश्यते गर्भादाविति सतोऽप्यन-
भिव्यक्तो दृष्टांतः कुङ्काममावास्यायां चंद्रमसो लिंगं रूपमिव ७२ तस्मादहंकारास्पदस्य स्थूलदेहस्याविच्छेदाद्दस्तु भूतार्थाभावेऽपि
संसृतिनिवृत्तिर्नास्तीत्याह अर्थेहीति ७३ यावल्लिंगं स्थूलदेहाविच्छेदात्संसारानि वृत्तिरित्येतत्पंचयति एवमिति सार्धैस्त्रिभिः पं

सृतिमूर्छोपतापेषु प्राणायतनविधाततः नेह तेहमिति ज्ञानं मृत्युप्रज्वारयोरपि ७१ गर्भे बाल्येऽप्यपौ-
ष्कल्यादेकादशविधं यदा लिंगं न दृश्यते यूनः कुङ्कां चंद्रमसां यथा ७२ अर्थेत्यविद्यमानेऽपि संसृति-
र्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्ने न र्थागमो यथा ७३ एवं पंचविधं लिंगं त्रिवृत्षोडशविस्तृतम्
एष चेतनया युक्तो जीव इत्यभिधीयते ७४ अनेन पुरुषो देहानुपादत्ते विमुंचति हर्षं शोकं भयं दुःखं
सुखं चानेन विंदति ७५ यथा तृणजलूके यन्नापयात्यपयाति च न त्यजेत् म्रियमाणोऽपि प्राग्देहाभि-
मतिं जनः ७६ यावदन्यं न विंदेत व्यवधानेनैककर्मणाम् मन एव मनुष्येन्द्रभूतानां भवभावनम् ७७ यदाऽ-
क्षैश्चरितान् ध्यायन् कर्मण्याचिनुतेऽसकृत् सति कर्मण्यविद्यायां बंधः कर्मण्यनात्मनः ७८ अतस्तद-
पवादार्थं भजसर्वात्मना हरिम् पश्यंस्तदात्मकं विश्वं स्थित्युत्पत्त्यप्ययायतः ७९

चविधं पंचतन्मात्रात्मकम् त्रिवृत्-

त्रिगुणं षोडशविकारात्मना विस्तृतम् ७४ ७५ नन्वेकं देहं विसृज्य देहांतरप्रवेशात् पूर्वविदेहता स्यादेवेत्यत आह यथेति नापयाति पूर्वतृणस्यात्या-
गात् अपयाति च तृणांतरधारणात् तथा प्राग्देहाभिमतिं न त्यजेत् म्रियमाणोऽपि ७६ अन्यं देहम् कर्मणां प्राग्देहारंभकाणां व्यवधानेन
विच्छेदेन समाप्त्या प्रकरणार्थमुपसंहरति मन एवेति भवभावनं संसारहेतुः ७७ कथं सति तदाह यदेति चरितान् उपभुक्तान् यतः क-
र्मणि सति नन्वसंगस्य कुतः कर्मतवाह अविद्यायां सत्याम् अनात्मनो देहादेः कर्मणि बंधो भवति ७८ विश्वस्थित्यादयो यतो हरेर्भवंति ७९

हंसयोजीवेश्वरयोः ८० पुत्रानादिश्येति पुत्राणामादेशं मंत्रिणाभये कथयित्वा कपिलाश्रमं गंगासागरसंगमम् ८१ ८२ ८३ आत्मशो-
चं मनःशोधकं पारमेष्ठ्यं सर्वोत्कृष्टफलप्रदम् ८४ स्त्रीबुद्धिस्तत्साहितस्याश्रमोऽहंकारश्छिन्नो भवति अमुत्र कर्मफलभोगः कथमि-
तिसंशयः छिन्नः ८५ इति चतुर्थे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः २९ प्रसंगात्पञ्चभिः प्रोक्तं वृत्तं प्राचीनबर्हिषः वर्णयते च पुन-

मैत्रेय उवाच भागवतमुख्यो भगवान्नारदो हंसयोगं गतिम् प्रदर्शयत्यमुमामं च्यसिद्धलोकं ततो गम-
त् ८० प्राचीनबर्हिराजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे आदिश्य पुत्राने गमत्तपसे कपिलाश्रमम् ८१ तत्रैकाग्र-
मना वीरोगो विंद चरणो ब्रुजम् विमुक्तसंगो नु भजन् भक्त्या तत्साम्यतामगात् ८२ एतदध्यात्मपारोऽ-
क्ष्यं गीतं देवर्षिणाऽनघ यः श्रावयेद्यः शृणुयात्सलिंगेन विमुच्यते ८३ एतन्मुकुन्दयशसा भुवनपुनानंदेव-
र्षिवर्यमुरवनिःसृतमात्मशोचम् यः कीर्त्यमानमधिगच्छति पारमेष्ठ्यं नास्मिन् भवेन्नमति मुक्तसमस्तब-
धः ८४ अध्यात्मपारोक्ष्यमिदं मेयाऽधिगतमद्भुतम् एवं स्त्रियाश्रमः पुंसश्छिन्नोऽमुत्र च संशयः ८५
इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थे स्कंधे विदुरमैत्रेयसंवादे प्राचीनबर्हिनारदसंवादो नाम एकोनविंशोऽध्या-
यः २९ विदुर उवाच ये त्वयाऽभिहिते ब्रह्मन्सुताः प्राचीनबर्हिषः ते रुद्रगीतेन हरिं सिद्धिमापुः
प्रतोष्य काम् १ किं बर्हस्पत्ये ह परत्र वाऽथ केवल्यनाथप्रियपार्श्ववर्तिनः आसाद्य देवं गिरिशं यदृच्छया
प्रापुः परं नूनमथ प्रचेतसः २ मैत्रेय उवाच प्रचेतसोऽतरुदधौ पितुरादेशकारिणः जपयज्ञेन तप-
सा पुरं जनमतोषयन् ३ दशवर्षसहस्रांते पुरुषस्तसनातनः तेषामाविरभूत्कृच्छ्रं शांतेन शामयन् रु-
चा ४

होम्यां प्रसूतं तत्प्रचेतसाम् १ तत्र त्रिंशे तपस्तथादीशालुब्धवरास्ततः आगत्य वाक्षीमुद्रात्पराज्यं च कुरितीर्यते २
हरिं प्रतोष्य कां सिद्धिमापुः १ हे बर्हस्पत्य कस्यां चिद्विद्यायां ब्रह्मस्य ते मैत्रेयः शिष्य इति ज्ञातव्यम् ते यदृच्छया गिरिशं प्राप्य तस्यैव-
केवल्यनाथप्रियस्य गिरिशस्य पार्श्ववर्तिनः तदनुगृहीताः संतो नूनं परं मोक्षं प्रापुरे वततः पूर्वं तु इहाथवा परत्र किं प्रापुः २ रुद्रगीतजप-
रूपेण यज्ञेन तपसा च पुरं जनं हरिम् ३ तेषां कृच्छ्रं तपः क्लेशं रुचा कां त्याशामयन् शांतेन सत्त्वेन वपुषा आविर्भूतः ४ ७

सूपर्णस्कंधमारूढइत्यादिना बर्हिष्मतः स्तनानाह इति तृतीयेनान्वयः ५ कनकमयेन वर्णवता विभूषणेन भाजमानकपोलं वदनं यस्य अष्टभि
रायुधैः गरुडैव किन्नरः तेन पक्षस्वने गीता कीर्तिर्यस्य ६ पीनाश्वते आयता अष्टौ भुजास्तेषां मंडलं समूहः तन्मध्ये स्थितया लक्ष्म्या स्प
र्धमाना श्रीः शोभाय स्याः तया वनमालया परिहृतः आद्यः पुरुष आह पजन्यस्य नाद इव रुतं नादो यस्य स्याः तया वाचा सघृणोऽवलोक्य स्य
७ यूयं मे पत्तो वृणीध्वम् सौहार्देन हेतुना अथ क्व धर्मो येषां तेषां संबोधनम् वः परस्परं सौहृदेन तुष्टौऽहम् भूतेषु सौहृदं च भविष्यति ९

अ.
३०

सूपर्णस्कंधमारूढो मे रुशृंगमिवानुबुद्धः पीतवासा मणिग्रीवः कुर्वन् विति मिरादिशः ५ काशिष्णुना कनक
वर्णविभूषणेन भाजत्कपोलवदनो विलसत्किरीटः अष्टायुधैरनुचरैर्मुनिभिः सुरैर्द्रैरासेवितो गरुडकिं
नरगीतकीर्तिः ६ पीनायताष्टभुजमंडलमध्यलक्ष्म्या स्पर्धच्छ्रिया परिहृतो वनमालयाद्यः बर्हिष्मतः पुरु
ष आह स्तनान्यपन्नान्यजैन्यनादरुतया सघृणावलोकः ७ श्रीभगवानुवाच वरं वृणीध्वं मद्रवो
यूयं मे नृप नंदनाः सौहार्देनाथ क्व धर्मास्तुष्टौऽहं सौहृदेन वः ८ योऽनुस्मरति संध्यायां युष्मानुदिनं न
रः तस्य भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ९ ये तु मां रुद्रगीतेन स्मायं प्रातः समाहिताः स्तुवन्त्य
हं कामवरानुदास्ये प्रज्ञां च शोभनाम् १० यद्ययं पितुरादेशमगृहीषुर्मुदान्विताः अथो वउ शती कीर्ति-
लोकाननुभविष्यति ११ भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः य एतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं पूर-
यिष्यति १२ कंडोः प्रम्लोचया लब्धा कन्या कमललोचना तां चापविद्धा जगूह भूरुहानृप नंदनाः १३
क्षुत्क्षामाया मुरवे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम् देशिनीं रोदमानाया निदधे सदयोऽन्वितः १४

तेभ्यो दास्ये किंपुन-

र्युष्मभ्यमिति शेषः १० अगृहीषुः गृहीतवन्तः अथो इति हेतोः लोकाननुलोकेषु भविष्यति यद्वा लोकाननुभविष्यति द्रक्ष्यति व्याप्स्यतीत्यर्थः
११ आत्मनो वीर्येण संतानेन १२ पुत्रार्थमादौ भार्या संपादयति कंडोरिति त्रिभिः तपोनाशार्यमिंद्रप्रेषितया प्रम्लोचया कंडुर्नाम ऋषिः बहुकालं
रेमे सा च ततः स्वर्गं गच्छंती कंडोर्जातं गर्भं वक्षेत्पुत्रं तत्काजगामतदेतदुक्तम् अपविद्धा त्यक्ताम् १३ प्रसिद्धो वनस्पतीनां राजा सोमः अमृत
स्त्राविणीं देशिनीं तर्जनीम् रुदं त्यास्तस्या मुरवे निदधे अनेनाप्सरोगर्भसंभवेनामृताहारेण च तस्या लावण्यं क्लृप्तं स्वेददोर्गंध्यादिराहित्यं चोक्तम्

७७

मामनुवर्तमानेनपित्रानियुक्ताः संतः तत्रप्रजाविसर्गेनिमित्तेतामुद्दहत १५ ननुबहूनांकथमेकाभार्यास्यात्तत्राह अथकृधर्मःशील्येषां-
तेषांवःपत्नीभूयात् अर्पितोभवत्स आशयोयथाधर्मशीलयोरैक्यात् मद्वाक्याच्चनदृष्टादृष्टविरोधइतिभावः १६ अहतौजसः अप्र-
तिहतबलाः संतः १७ पक्वगुणोदग्धकामादिमलआशयोयेषाम् अतः लोकद्वयभोगान्निरयप्रायान्निर्विघ्नमत्स्थानं प्राप्स्यथ १८ न-
नुगृहेषुप्रविष्टानामस्माकंतदासत्तयाबंधएवस्यात् कुतस्त्वद्रक्तिर्निर्वेदोवातत्राह गृहेष्विति कुशलंमय्यर्पितंकर्मयेषाम् मद्वा-
र्तायायातोयामः कालोयेषाम् १९ त्वद्वार्ताश्रोतृणांगृहेर्नबंधइतिकुतस्तत्राह नव्यवदिति यद्यस्मात्कथाश्रवणात्ज्ञः सर्वज्ञोऽहं

प्रजाविसर्गआदिष्टःपित्रामामनुवर्तता तत्रकन्यांवराहोहांतामुद्दहतमाचिरम् १५ अथकृधर्मशी-
लानांसर्वेषांवःसुमध्यमा अथकृधर्मशीलेयंभूयात्पत्न्यर्पिताशया १६ दिव्यवर्षसहस्राणांसह-
स्रमहतौजसः भौमानुभोक्ष्यथभोगान्वेदिव्यांश्चानुग्रहान्मम १७ अथमय्यनपायिन्यामत्तयापक्व-
गुणाशयाः उपयास्यथमद्दामनिर्विघ्ननिरयादतः १८ गृहेष्वविशतांचापिपुंसांकुशलकर्मणाम् म-
द्वार्तायातयामानानबंधायगृहामताः १९ नव्यवद्दयेयज्ञोब्रह्मेतद्ब्रह्मवादिभिः नमुह्यतिनशोचंति
नदृष्यंतियतोगताः २० मैत्रेयउवाच एवंब्रुवाणपुरुषार्थभाजनंजनार्दनप्राजलयः प्रचेतसः
तद्दर्शनध्वस्ततमोरजोमलागिरागृणन्गद्गदयासूतृत्तमम् २१ प्रचेतसउचुः नमोनमःकृश-
विनाशनायनिरूपितोदारगुणाद्गयाय मनोवचोवेगपुरोजेवायसर्वाक्षमार्गेरगताध्वनेनमः २२

मीश्वरः ब्रह्मवादिभिः प्रवक्तृभिर्निमित्तभूतैः श्रोतृणां तत्तद्दयं न व्यवत् प्रतिपदं नूतनवत् अये प्राप्नोमि ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्यर्थः
ननु त्वत्कथाश्रवणे कथं ब्रह्मसाक्षात्कारस्तत्राह योऽहमेतदेव ब्रह्म तत्र हेतुः यतो गताः यं प्राप्ताः संतो मोहशोकहर्षान्न प्राप्नुवंति
अतो मत्कथाश्रवणेन नव्यवन्मम तद्वा विर्भावादस्यैव ब्रह्मसाक्षात्कारत्वात् गृहेषु वसतामपि न बंध इत्यर्थः २० पुरुषार्थभाजयति प्रा-
पयतीति तथा तम् २१ वेदैः सकलश्रेयः साधनत्वेन निरूपिता उदारगुणाः आद्वयानामानियस्य मनोवचसोर्वेगादपि पुरोऽग्रे जवोवे-
गो यस्य मनोवचसो रगोचरा येत्यर्थः अतएव सर्वेषामक्षाणां मार्गैः अगतः अनवगतोऽध्वायस्य तस्मै तेनमः २२ ७ ७

स्वनिष्ठयास्वरूपस्थित्याशुद्धाय अतःशांतायमनसिनिमित्तेसति अपार्थव्यर्थमेवविलसत् विस्फुरितंदयंयस्मिन् गृहीतामायागुणे
विग्रहाब्रह्मादिमूर्तयोयेन २३ स्वतस्तुविशुद्धसत्वरूपाय संसारंहरतिमेधाज्ञानंयस्यतस्मै २४ २५ अयुंक्ष्महिहृतवंतोवयम् २६ यदु
क्तंवरंरुणीध्वमितितन्मनसिनिधायाहुः रूपमिति समस्तानांक्लेशानांसंक्षयोयस्मात् नःआविष्कृतंप्रकटितम् अतोऽन्यत्कि
मनुकंपितमनुकंपेयमेवास्माकंपरमानुकंपेत्यर्थः २७ कुतइत्यतआह हेअमद्रंधनअमंगलनाशनत्वयाप्रत्ययोऽविवक्षितः
एतावदेवदीनेषुवत्सलैः प्रभुभिर्भाव्यंकार्यम् किंतत्तत्राह यदिति अस्मदीयाएतदितिबुद्ध्याउचितेकालेऽनुस्मर्यतइतियत् त्व

शुद्धायशांतायनमःस्वनिष्ठयामनस्यपार्थविलसद्दयाय नमोजगत्स्थानलयोदयेषुगृहीतमायागु-
णविग्रहाय २३ नमोविशुद्धसत्वायहरयेहरिमेधसे वासुदेवायकृष्णायप्रभवेसर्वसात्वताम् २४
नमःकमलनाभायनमःकमलमालिने नमःकमलपादायनमस्तेकमलेक्ष्ण २५ नमःकमलकिंज
ल्कपिंशंगामलवाससे सर्वभूतनिवासायनमोयुंक्ष्महिसाक्षिणे २६ रूपंभगवतात्वेतदशेषक्लेशसं
क्षयम् आविष्कृतंनःक्लेशानांकिमन्यदनुकंपितम् २७ एतावदेवप्रभुभिर्भाव्यंदीनेषुवत्सलैः यदनु-
स्मर्यतेकालेस्वबुद्ध्याऽमद्रंधन २८ येनोपशांतिर्भूतानांक्षल्लुकानामपीहताम् अंतर्हितोऽतर्हदये
कस्मान्नोवेदनाशिषः २९ असावेववरोऽस्माकमीप्सितोजगतःपते प्रसन्नोभगवान्येषामपवर्गगुरु
र्गतिः ३० वरंरुणीमहेऽथापिनाथत्वत्परतःपरात् नत्वंतस्त्वद्विभूतीनांसोनंतइतिगीयसे ३१

यातुरूपंदर्शितमितिभावः २८ येनानुस्मरणेनस्मृतानांतेषामुपशांतिः स्रवंभवति किंच क्षल्लुकानामपिभूतानामंतर्हदये अंतर्हि-
तः अंतर्हामित्वेनस्थितोभवानीहतामिच्छतांत्वदुपासकानांनोऽस्माकमाशिषः कस्मान्देतोर्नवेदजानात्येवेत्यर्थः २९ तथाऽपिवक्त-
व्यंचेत्तर्हिषामस्माकंभगवान्प्रसन्नः असावेववरः भगवत्प्रसादएवास्माकमीप्सितोवरइत्यर्थः अपवर्गगुरुर्मोक्षमार्गप्रदर्शकः ग-
तिः स्वतश्चपुरुषार्थभूतः ३० यद्यप्येवंतथापिहेनाथत्वत्त्वत्तः वरमेकंरुणीमहे कथंभूतात्परतः कारणादपिपरात् अक्षरात्परतः
परइतिश्रुतेः अतोयद्यपित्वंदातुंसमर्थः नचदेयानांत्वद्विभूतीनामंतोऽस्तियतोऽनंतविभूतित्वादनंतइतिगीयसे ३१ ७

तथाऽपियथासारंगोऽभ्रमरः पारिजातेऽसुरवेनलब्धेऽसितिसल्लभमप्यन्यहृद्भातरं न सेवते तथा वयमपि साक्षात्त्वदंघ्रिभूलं प्राप्य किं किं वृणीमहि
न किंचिदित्यर्थः यद्वा किमप्यन्यत्तुच्छं किमर्थं वृणीमहि यद्वा यदि वृणीमहि तर्हि किं किं वृणीमहि अनंतत्वेन मनोरथानामनवस्थानादि
त्यर्थः ३२ अतएतावदेव प्रार्थयाम इत्याहुः यावदिति स्पष्टाः व्यासाः भगवति प्रकृतः संगो येषां तेषां संगोऽस्माकं स्यात् ३३ न नुराज्यभो-
गान् स्वर्गोपवर्गौ च विहाय किमिदं प्रार्थ्यते तत्राहुः तुलया मेति भगवत्संगिनां संगस्य लवेनापि ३४ सत्संगस्यैश्वर्यं प्रपंचयति यत्रेति चि-

पारिजाते जसालब्धे सारंगोऽन्यन्न सेवते त्वदंघ्रिभूलमासाद्य साक्षात् किं किं वृणीमहि ३२ यावत्ते मा-
यया स्पृष्टा भ्रमाम इह कर्मभिः तावद्भवत्संगानां संगः स्यान्नो भवे भवे ३३ तुलया मलवेनापि न-
स्वर्गेनापुनर्भवम् भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमु ता शिषः ३४ यत्रेऽप्यते कथामृष्टास्तृष्णायाः
प्रशमोयतः निर्वैरं यत्र भूतेषु नोद्देगो यत्र कश्चन ३५ यत्र नारायणः साक्षाद्भगवान्यासिनां गतिः
संस्तूयते सत्कथासमुक्तसंगैः पुनः पुनः ३६ तेषां विचरतां पद्भ्यां तीर्थानां पावनेच्छया भीतस्य किं न
रोचेत तावकानां समागमः ३७ वयं तु साक्षाद्भगवन्भवस्य प्रियस्य सरस्युः क्षणसंगमेन सुदुश्चि-
कित्सस्य भवस्य मृत्योर्भिषक्तमंत्वाऽद्य गतिं गताः स्म ३८ यन्नः स्वर्धातुं गुरवः प्रसादिता विप्राश्च
वृद्धाश्च सदाऽनुवृत्त्या आर्या नताः सुहृदोऽभातरश्च सर्वाणि भूतान्यनसूययैव ३९ यन्नः सुतप्तं तप
एतदीशानिरंधसां कालमदभ्रमस्तु सर्वतदेतत्पुरुषस्य भूम्नो वृणीमहे ते परितोषणाय ४०

भिः यत्र ये पुयतः याभ्यः कथाभ्यः निर्वैरं वैराभावः ३५ ३६ पद्भ्यां पावनेच्छया संसाराद्भीतस्य ३७ सत्संगफलमस्मां भरेवानुभूत
मित्याहुः वयं त्विति तवयः प्रियः सरवातस्य भवस्य अत्यंतमचिकित्सस्य भवस्य जन्मनो मृत्योश्च भिषक्तमंसं द्वैधं त्वां गतिं प्राप्ताः
३८ वरोतरं वृणुते यन्न इति द्वाभ्याम् नताः नमस्कृताः ३९ निरंधसां निरन्तानाम् अदभ्रं बहुकालं ते परितोषणाय भवत्विति वृणीमहे

अज्ञानामप्यस्माकं त्वत्कृतिर्नायुक्तेत्याहुः मनु रिति यस्य तव महिम्नो न दृष्टं पारं ये स्तेऽपि त्वामात्मसमं स्वमत्यनुरूपं यथास्तुवंति अथो-
ऽतः वयमपि गृणीमः ४१ स त्वमूर्तये वासुदेवाय ४२ यानं स्वप्रयाणं अनिच्छतामपि सतां स्वधामययौ भक्तहृदयं विवेश अनपवर्ग-
वीर्यः अकुंठितप्रभावः ४३ उदन्वतः सिंधोः सलिलान्निर्याय निर्गत्य गां स्वर्गं रोन्दुमिवोच्छ्रितैर्दुर्मेर्गोमहीं छन्नां वीक्ष्य दुर्मेभ्योऽकु-
प्यन् तदा हि प्राचीनबर्हिषः प्रव्रजितत्वाद राजके कर्षणाद्यभावात् दुर्मेभ्यो मिच्छन्नाः भूत् ४४ निरस्ता वीरुधोऽपि यस्यास्तथा भू-

मनुः स्वयं भूर्भगवान्भवश्च येऽन्येतपो ज्ञानविशुद्धसत्त्वाः अदृष्टपारा अपि यन्महिम्नः स्तुवंत्य-
थोत्वात्मसमं गृणीमः ४१ नमः समायशुद्धाय पुरुषाय पराय च वासुदेवाय सत्त्वाय तुभ्यं भगवते नमः
४२ मैत्रेय उवाच इति प्रचेतो भिरभिष्टुतो हरिः प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः अनिच्छतां यानम-
तृप्तचक्षुषां ययौ स्वधामाऽनपवर्गवीर्यः ४३ अयं निर्याय सलिलात्प्रचेतस उदन्वतः वीक्ष्या कुप्यन् दुर्मे-
भ्यो छन्नां गां रोन्दुमिवोच्छ्रितैः ४४ ततोऽग्निमारुतो राजन्मुच्यते सुरवतोरुषा महीं निर्वीरुधं कर्तुं संवर्तक-
इवात्यये ४५ भस्मसात्क्रियमाणां स्तान् दुमान् वीक्ष्य पितामहः आगतः शमयामास पुत्रान् बर्हिषतो न-
यैः ४६ तत्रावशिष्टायैव क्षाभीता दुहितरं तदा उज्जुह्वस्ते प्रचेतोभ्य उपदिष्टाः स्वयं भूत्वा ४७ ते च ब्र-
ह्मण आदेशान्मारिषामुपयेमिरे यस्यां महदवज्ञानादजन्यजनयोनिजः ४८ चाक्षुषे त्वं तरे प्राप्ते प्रा-
कसर्गे कालविद्रुते यः स स र्ज प्रजा इष्टाः सदक्षो देवचोदितः ४९ योजायमानः सर्वेषां तेजस्तेज-
स्विनां रुचा स्वयोपादत्तदाक्ष्याच्च कर्मणा दक्षमब्रुवन् ५०

तां कर्तुं संवर्तकः कालाग्निरुद्रः ४५ नयैर्युक्ति-

भिः ४६ उज्जुह्वः समर्पयामासुः ४७ मारिषां वाक्षामि अजनयोनिर्ब्रह्मा तस्माज्जातो दक्षः महतः श्रीमहादेवस्यावज्ञानात् पूर्व-
मजनयोनिजो ब्रह्मपुत्रोऽपि सन् क्षत्रियजातो यस्यामं जनजातः ४८ प्राकसर्गे पूर्वदेहे कालेन विद्रुते देवेनैश्वरेण चोदितः सन् ई-
ष्टाः प्रजाः ससर्ज सदक्ष इति प्रसिद्धः ४९ स्वयारुचा प्रभया तेज उपादत्त आच्छादितवान् यंच कर्मदाक्ष्यादक्षमब्रुवन् ५०

तमभिषिञ्चानादिर्ब्रह्माप्रजासर्गरक्षायांयुयोजसचदक्षोऽन्यान्मरीच्यादींस्तत्तद्वापारेषुनियुक्तवान् ५१ इतिचतुर्थेटी
कायांत्रिंशोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोऽस्मतेदक्षोऽधुरिन्यस्यवनेसताम् नारदोक्तेनमार्गेणमुक्तिरुक्ताप्रचेतसाम् १ ततः दिव्यव
र्षसहस्राणांसहस्रस्यांतेउत्पन्नविवेकज्ञानास्तेउपयास्ययमन्मामनिर्भिद्यनिरयादतइत्यधोक्षजभाषितंस्मरंतआशुप्राव्रजन् १

तंप्रजासर्गरक्षायामनादि रभिषिञ्च्यच युयोजयुयुजेऽन्यांश्चसर्वेसर्वप्रजापतीन् ५१ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेत्रिंशोऽध्यायः ३० मैत्रेयउवाच ततउत्पन्नविज्ञानाआ
श्वधोक्षजभाषितम् स्मरंतआत्मजेभार्याविसृज्यप्राव्रजन्गृहात् १ दीक्षिताब्रह्मसत्रेणसर्वभूता
त्ममेधसा प्रतीच्यादिशिवेलायांसिद्धोऽभूद्यत्रजाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशोजितास
नान्शांतसमानविग्रहान् परेऽमलेब्रह्मणियोजितात्मनःसुरासुरेड्योदृशोस्मनारदः ३ तमागतंतउ
त्थायप्रणिपत्याभिनंद्यच पूजयित्वायथादेशंसुरवासीनमथाब्रुवन् ४ प्रचेतसऊचुः स्वाग-
तंतैस्तरपैद्यदिक्ष्यानोदर्शनंगतः तवचक्रमणंब्रह्मन्नभयाययथारवेः ५ यदादिष्टंभगवताशिवेनाधोक्ष
जेनच तद्गृहेषुप्रसक्तानांप्रायशःक्षपितंप्रभो ६ तन्नःप्रद्योतयाध्यात्मज्ञानंतत्त्वार्थदर्शनम् येनांजसा
तरिष्यामोदुस्तरंभवसागरम् ७ मैत्रेयउवाच इतिप्रचेतसांष्टोभगवान्नारदोमुनिः भगव-
त्युत्तमश्लोकंआविष्टात्माब्रवीन्नृपान् ८

ब्रह्मसत्रेणात्मविमर्शेनदीक्षिताः कृतसंकल्पाबभूवुः सर्वेषुभूतेष्व्वात्मेतिमे-
धाज्ञानंयस्मिन् तेनकवेलायांसमुद्रतटेजाजलिर्नामक्रषिः २ निर्जिताः प्राणमनोवचोदृशोयैस्तान् शांताउपरताः समानामू-
लाधारादारभ्यक्रजवोविग्रहायेषाम् ब्रह्मणियोजितआत्मायैः सुरासुरैरीड्योदृष्टवान् ३ उत्थायप्रणिपत्ययथादेशंयथाविधिपू-
जयित्वा ४ ५ आदिष्टमुपदिष्टयदात्मतत्वंक्षपितंविस्मृतम् ६ ७ इतिप्रचेतोभिःष्टः ८ ९ १० ११ १२

अहोगृहप्रसक्त्याहरिसेवांविनासर्वजन्मकर्मोदिकं व्यर्थं कृतमिति तान् शोचन्नाह तज्जन्मेति चतुर्भिः यतो जन्मादेर्हरिसेवैवफलम-
तस्तद्विहीनं सर्वव्यर्थमित्यर्थः ९ शृङ्गसंबन्धिजन्मविशुद्धमातापितृभ्यामुत्पत्तिः सावित्रमुपनयनेनयाज्ञिकं दीक्षया विबुधानामि-
वदीर्घायुषा अपि १० वचोभिः वाग्विलासैः चित्तवृत्तिभिः नानाऽवधानसामर्थ्यैः इन्द्रियाणां राधसापादवेन ११ योगेन प्राणाया-
मादिना सांख्येन देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानमात्रेण संन्यासवेदाऽध्ययनाभ्यामपि अन्यैरपि ब्रतैवेराग्यादिभिः श्रेयः साधनैः १२
नन्वेषां नानाफलसाधनानां हरिसेवाभावमात्रेण कुतो वैयर्थ्यं तत्राह श्रेयसां फलानामात्मैवावधिः पराकाशा अर्थतः परमार्थतः आ

नारद उवाच तज्जन्मतानि कर्माणि तदा युस्तन्मनो वचः नृणां येनेह विश्वात्मा सेव्यते हरिरीश्वरः
९ किं जन्मभिस्त्रिभिर्वेह शौक्लसावित्रयाज्ञिकैः कर्मभिर्वाच्यं प्रोक्तैः पुंसोऽपि विबुधायुषा १० शु-
तेन तपसा वा किं वचोभिश्चित्तवृत्तिभिः बुद्ध्या वा किं निपुणया बलेन इन्द्रियराधसा ११ किं वा योगे-
न सांख्येन न्यासस्वाध्याययोरपि किं वा श्रेयोभिरन्यैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयसामपि सर्वेषां
मात्मा त्ववधिरर्थतः सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मा त्वदः प्रियः १३ यथा तरोर्मूलनिषेचनेन तत्प्यति-
तत्स्कंधमुजोपशारवाः प्राणोपहारोच्चययौन्द्रियाणां तथैव सर्वाहंणमच्युते ज्या १४

त्यर्थत्वेनैवान्येषां प्रियत्वादित्यर्थः भवत्वात्मा अवधिः हरेः किमायातं तत्राह सर्वेषामपीति आत्मा आत्मदश्चाविधानिरासेन-
स्वरूपाधिब्यंजकः ऐश्वरेणापि रूपेण बलिप्रभृतिभ्य इवात्मप्रदः प्रियश्च परमानंदरूपत्वात् १३ किंच नानाकर्मभिस्तत्तद्देवता-
प्रीतिनिमित्तान्यपि फलानि हरिप्रीत्या भवंति केवलं तत्तद्देवताराधनेन तु न किंचिदिति सहस्रं तमाह यथेति मूलात्प्रथमविभागाः
स्कंधाः तद्विभागाभुजाः तेषामपि उपशारवाः उपलक्षणम् पत्रपुष्पादयोऽपि तृप्यन्ति न तु मूलमेकं विना ताः स्वस्वनिषेचनेन प्राणस्योप-
हारोभोजनं तस्मादेवोन्द्रियाणां तृप्तिः न तु तत्तदिन्द्रियेषु पृथक् पृथक् गन्तव्येन तयाऽच्युताराधनमेव सर्वदेवताराधनं न एवमित्यर्थः १४

कुतः सर्वमूलत्वादिति सहस्रं तमाह यथैव वारः जलानि वर्षा काले सूर्यादुद्भवंति ग्रीष्मे तस्मिन्नेव प्रविशंति अस्याप्रसिद्धत्वेन दृष्टं
 तांतरमाह यथा भूतानि भूमाविति गुणप्रवाहश्चेतना चेतनात्मकः प्रपञ्चः १५ ननु हरावेव गुणप्रवाह इत्युक्ते तदाधारत्वेन सोपाधिक
 त्वं हरेः स्यादित्याशङ्क्याह एतदिति एतद्विश्वं विष्णोस्तत्सर्वशास्त्रं प्रसिद्धं पदं परं सर्वोपाधिरहितं तदुत्पन्नत्वान्न ततः पृथगित्यर्थः त
 र्हि कथमस्य यथा भातित्वाह सकृदिति सकृत्कदाचिद्दिभातं स्फुरितं गंधर्वनगरवत् यथा सवितुः प्रमानततो भिन्ना यथा च जाग्रति
 असव इन्द्रियाणि स्फुरन्ति स्रुप्तौ तु स्रुप्तशक्तयो भवन्तीत्यर्थः कथं भूतोऽसौ हरिः द्रव्योदीनां त्रिविधा हंकारकार्याणां तन्निमित्तस्य भे

यथैव सूर्यात्प्रभवन्ति वारः पुनश्च तस्मिन् प्रविशंति काले भूतानि भूमौ स्थिरजंगमानि तथा हरावेव गुण
 प्रवाहः १५ एतत्पदं तज्जगदात्मनः परं सकृद्विभातं सवितुर्न यथा प्रभा यथाः सर्वो जाग्रति स्रुप्तशक्त-
 यो द्रव्यक्रियाज्ञानभिदा अमात्ययः १६ यथानभस्य अतमः प्रकाशा भवन्ति भूपान भवन्त्यनुक्रमात्
 एवं परे ब्रह्मणि शक्तयस्त्वमूरजस्तमः सत्वमिति प्रवाहः १७ तेनैकमात्मानमशेषदेहिनां कालं प्रधा
 नं पुरुषं परेशम् स्वतेजसा ध्वस्ता गुणप्रवाहमात्मैकभावेन भजध्वमन्दा १८ दयया सर्वभूतेषु संतुष्ट्या
 येन केन वा सर्वेन्द्रियोपशांत्या चतुष्यत्याशु जनार्दनः १९

दम्भमस्य चात्ययो यस्मात्सः यदा अजाग्रति स्रुप्तौ अ
 सवः स्रुप्ताः शक्तयो येषां ते भवन्ति सवितुः प्रभेत्युद्भूतो दृष्टांत इति १६ नन्वसंगे हरेः कथं प्रपञ्चोत्पत्तिलयो तत्राह यथेति अत्र तमः
 प्रकाशा आगमापि धिनोरजस्तमः सत्वस्थानीयाः हे भूपाः प्रचेतसः अमूः शक्तय उद्भवंति न भवन्ति लीयन्ते इति एवमयं जगत्प्रवाहः
 १७ तेन सर्वकारणत्वेन हेतुना कालो निमित्तम् प्रधानमुपादानम् पुरुषः कर्ता एतच्चितयात्मकत्वात् सर्वकारणं परमीश्वरमन्दासा-
 क्षात् भजध्वम् कथमात्मन एकभावेनाभिन्नत्वेन १८ साधनमाह दयादिभिः शीघ्रं तुष्यति १९ ७ ७ ७

ततो न कदाचित् जतीत्याह अपहतानिरस्ताः सकला एषणाः कामायस्मात् सचासावमल आत्मामनस्तस्मिन् सतां मनसि निरंतरं समे-
धितया भावनयोपहृतः सन्नक्षरो हरिः छिद्रवत्तत्र त्याकाशवत् ततो न सरति नापयाति हि किं कुर्वन् आत्मनो निजजनवशागत्वं स्वभ-
क्ताधीनत्वमयन्नवगच्छन् २० सतामेव वश्योऽसौ असतां तु पूजामपि न गृण्हातीत्याह नेति कुमनीषिणां कुत्सितमतीनामधना-

अ.

३१

अपहतसकलैषणामलात्मन्यविरतमेधितभावनोपहृतः निजजनवशागत्वमात्मनोऽयन्नसर-
ति छिद्रवदक्षरः सतां हि २० नमजति कुमनीषिणां सैर्ज्या हरिरधनात्मधनप्रियोरसज्ञः श्रुत-
धनकुलकर्मणां मर्दयैर्विदधति पापम किंच नेषु सत्सु २१ श्रियमनुचरतीति तदर्थिनश्चाद्विपदपतीन्
विबुधांश्च यत्स्वपूर्णाः नमजति निजभृत्यवर्गं तत्रः कथममुमुहिसृजेत्पुमान् कृतज्ञः २२
मैत्रेय उवाच इति प्रचेतसो राजन्नन्याश्च भगवत्कथाः श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं ययौ स्वायं भुवो
मुनिः २३

श्रुते आत्मधनाश्च भगवद्भनास्ते प्रियायस्य रसज्ञः भक्तिसरवज्ञः के कुमनीषिणास्तानाह श्रुतादिनिमित्तेर्मर्दयै-
सत्सु पापंतिरस्कारं कुर्वति २१ भक्ताधीनत्वं प्रपंचयन्नाह अनुवर्तमानामपि श्रियं तदर्थिनः सकामान् द्विपदपतीन् नरेन्द्रान् विबु-
धान् देवानपि यो नानुवर्तते यतः स्वेनैव पूर्णः अतः स्वभृत्यवर्गानुरक्त एव एवं भूतममुमुत् ईषदपि कथं परित्यजेत् २२ प्रचेतसः
कर्मभूतान् अन्याश्च नूनं स्मृतीतिरित्यादि ध्रुवचरिताद्याः सत्रेऽगायत्यचेतसामित्युक्तत्वात् २३

८

६

६

६

२४ प्रचेतसां नारदस्य च संवाद रूपमेतद्व्याख्यानं तेऽभिहितम् हरेः कीर्तनं यस्मिन् तत् २५ य एष वंशः सोऽनुवर्णितः २६ यः प्रिय
व्रतः २७ २८ २९ स्वानुज्ञातीन् दिदृक्षुः ३० राज्ञां चरितमिति शेषः ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कं

तेऽपि तन्मुखं निर्यातं यशो लोकमलापहम् हरेर्निशम्य तत्पादं ध्यायंतस्तद्गतिययुः २४ एतत्तेऽ
भिहितं क्षत्तयन्मां त्वं परिपृष्टवान् प्रचेतसां नारदस्य संवादं हरि कीर्तनम् २५ श्रीशुक उ
वाच य एष उत्तानपदो मानवस्यानुवर्णितः वंशः प्रियतमस्यापि निबोध नृपसत्तम २६
यो नारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महीम् मुक्त्वा विभज्य पुत्रेभ्य ऐश्वर्यं समगात्पदम् २७ इमां तु कौशा
रविणोपवर्णितां क्षत्तानि शम्याजितवादसत्कथाम् प्रवृद्धभावोऽश्रुकलाकुलो मुनेर्दधारमूर्ध्ना चरणं ह
दाहरेः २८ विदुर उवाच सोऽयमद्य महायोगिन् भवता करुणात्मना दर्शितस्तमसः पारो यत्रा
किंचन गोहरिः २९ श्रीशुक उवाच इत्यानम्य तमामंज्य विदुरो गजसाह्वयम् स्वानां दिदृक्षुः प्र
ययौ ज्ञातीनां निर्वृताशयः ३० एतद्यः शृणु याद्राज नृराज्ञां हर्यपि तात्मनाम् आयुर्धनं यशः स्वास्ति
गतिं मे श्वर्यमाप्नुयात् ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे षादशसाहस्र्यां संहिता
यां प्रचेतसोपारव्याख्यानं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ३१

धे श्रीधर स्वामि विरचितायां श्रीभागवत भावार्थ दीपिकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ३१

इति श्रीमद्भागवतचतुर्थस्कंधः समाप्तः

अथ श्रीमद्भागवतपंचमस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीमत्परमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामाय अथातःपंचमस्कंध
 व्याख्याः नेकविशेषवान् प्रियव्रतान्वयोयत्रसंप्रपंचः प्रपंच्यते षड्विंशत्याः धुनाः ध्यायैः पंचमेस्थानमीर्यते १ लोकद्वीपादिमर्यादापालना
 रव्यमनेकधा एथियुपर्यधोलोकैर्मर्यादाविधिविधामता २ पुनश्चैकैकशस्तेषु मर्यादाबहुधामता भुवद्वीपादिमर्यादाः पाल्यन्ते राजभिः पृथक्
 ३ भूमेरुपरिदेवाद्यैस्ततश्चाधोः सुरादिभिः तत्राध्यायैस्तु विंशत्या प्रियव्रतपुरःसरैः ४ भुवोद्वीपादिमर्यादाः पालिता इति वर्ण्यते त्रिभिः
 सूर्यादिभिर्ज्योतिश्चक्रादिष्वितिकीर्त्यते ५ अतलादिषु दैत्याद्यैः पालनं च ततस्त्रिभिः तत्रनुप्रथमेऽध्याये ज्ञानिनो राज्यनिर्वृतिः ६ पुन-
 श्च ज्ञाननिष्ठेति प्रियव्रतकथान्मुता वंशं प्रियव्रतस्यापि निबोधनृपसत्तम ७ योनारदादात्मविद्यामधिगम्य पुनर्महाम् भुक्त्वा विभज्य पुत्रेभ्यः
 श्वरं समगात्पदमिति पूर्वस्कंधाते उक्तम् प्रियव्रतस्य प्रथममात्मविधाततोगृहाश्रमः ततः सर्वसंगत्यागेन मोक्षइत्युक्तं तत्र विस्मृतः पृच्छति

राजोवाच प्रियव्रतो भागवत आत्मारामः कथं मुने गृहे रमत यन्मूलः कर्मबंधः पराभवः १ न नूनं मुक्तसंगा
 नां तादृशानां हि जर्षभ गृहेष्वभिनिवेशोऽयं पुंसां भवितुमर्हति २ महतां रवलुविप्रर्षे उत्तमश्लोकपादयोः छाया
 निर्वृतचित्तानां न कुटुंबे स्पृहामतिः ३ संशयोऽयं महान् ब्रह्मन् दारागारसक्ततादिषु सक्तस्य यत्सिद्धिरभूत्कृष्णो च म
 तिरच्युता ४ श्रीशुक उवाच बाटमुक्तं भागवत उत्तमश्लोकस्य श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरस आवेशितचेत
 सो भागवतपरमहंसदयितकथां किंचिदंतरायविहताः स्वां शिवतमां पदवीं न प्रायेण हि न्वन्ति ५

प्रियव्रतो भागवतः अतएवात्मारामः गृहे कथं रमत न नुरमतां को दोष इति चेदत आह कर्मणा बंधः पराभवश्च स्वस्वरूपतिरस्कारो यन्मू
 लो भवति यद्गृहं मूलं कारणं यस्य १ गृहे पुरतिश्च तत्राभिनिवेशात् स्यात् स च भागवतानामात्मारामाणां न संभवतीत्याह न नूनमिति २
 गृहासक्तिर्हि कुटुंबादिस्पृहया भवति सा च तेषां नास्तीत्याह महतामिति उत्तमश्लोकपादयोः छायाकामादिसंतापहारिणी तया निर्वृतं
 चित्तं येषां तेषां स्पृहायुक्तामतिर्नास्ति ३ दाराद्यासक्तस्य तु मोक्षः श्रीकृष्णोऽस्वलितामतिश्चाभूदिति यत् अयं च महान् संशय इत्या
 ह संशय इति ४ अंगीकृत्य परिहरति बाटमभिनिवेशादिकं नास्तीति सत्यमेव तथाऽपि विघ्नवशेन तेषां प्रवृत्तिः पूर्वाभ्यासबलेन पुन-
 र्निवृत्तिश्च संगच्छत इत्याह भागवतः श्रीमच्चरणारविंदमकरंदरूपो योरसस्तस्मिन्नावेशितं चेतो यैस्तेऽपि केन चिदंतरायेण विघ्नेन विहता-
 अपि स्वां शिवतमां पदवीं मार्गे न हि न्वन्ति न त्यजंति काम् भागवता एव परमहंसास्तेषां दयितस्य प्रियस्य श्रीवासुदेवस्य कथां न त्यजंति ५

प्रियव्रतस्य ब्रह्माज्ञैवांतरायरूपावभूवेतिसप्रसंगमाह यर्हीत्यादिनाविमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्वेत्यंतेन यर्हीवावहयदाहिवावेति प्रसिद्ध्यादौ
हृदतिचसः स्वपित्रामनुनाअवनितलपरिपालनायोपामंत्रितो नियुक्तो नैवाभ्यनंदत् नैच्छत् अथ हतदैवभगवानादिदेवो ब्रह्मास्वभवनादव
ततारेत्यन्वयः उपामंत्रणे हेतुः आम्नाताः राज्ञां शास्त्रेणोक्ता ये प्रवराः श्रेष्ठा गुणास्तेषां गणैस्तेषां कांतभाजनतया नियताश्रयत्वेन अनिच्छायां
हेतुः परमार्थसतत्त्वमात्मा यथात्म्यमवगतं तद्येन स तथा अतः ब्रह्मसंज्ञेनात्मध्यानेन कार्येण दीक्षिष्यमाणः नियमं गृहीष्यन् प्रागपि वासुदे
व एव निरंतरसमाधियोगेन चिंतैकाग्र्येण समावेशितः समर्पितः सकलकारकाणामिंद्रियाणां तथा क्रियास्तासां कलापोयेन सः यद्यपि तत्पित्रो
क्तं न प्रत्यारब्धेयं तथाऽपि तदधिकरणे राज्याधिकारे असतोऽपि मिथ्याभूतादपि राज्यप्रपंचादात्मनः पराभवमालोचयन्नाभ्यनंदत् ६

यर्हीवावहराजन्सराजपुत्रः प्रियव्रतः परमभागवतो नारदस्य चरणोपसेवयां जसाऽवगतपरमार्थसतत्त्वो ब्र-
ह्मसंज्ञेण दीक्षिष्यमाणोऽवनितलपरिपालनायाम्नातप्रवरगुणगणैकांतभाजनतया स्वपित्रोपामंत्रितो भगवति वा-
सुदेव एवाव्यवधानसमाधियोगेन समावेशितः सकलकारकक्रियाकलापो नैवाभ्यनंदद्यद्यपि तदप्रत्याम्नातव्यं तद-
धिकरणआत्मनोऽन्यस्मादसतोऽपि पराभवमन्वीक्षमाणः ६ अथ ह भगवानादिदेव एतस्य गुणविसर्गस्य परिवृंह-
णानुध्यानव्यवसितसकलजगदभिप्रायआत्मयोनिरिव लनिगमनिजगणपरिवेष्टितः स्वभवनादवततार ७ स-
तत्र तत्र गगनतल उडुपतिरिव विमानावलिभिरनुपथममरपरिवृंदैरभिपूज्यमानः पथिपथि च वरूथशः सिद्धगंधर्व-
साध्यचारणमुनिगणैरुपगीयमानो गंधमादनद्रोणीमवभासयन्नुपसर्प ८ तत्र ह वा एनंदे वर्षिर्हंसयानेन पितरं
भगवंतं हिरण्यगर्भमुपलभमानः सहसैवोत्थायार्हणेन सह पितृपुत्राभ्यामवहितांजलिरुपतस्थे ९

गुणविसर्गस्य गुणसूत्रेः परिवृंहणं समृद्धिस्तदनुचिंतया व्यवसितः सकलजगतामभिप्रायो येन सः यथाराज्ञाचारैर्मंडलेश्वराणामभिप्रायो नि-
श्चीयते तद्वत् अरिवल्लैर्निगमैर्मूर्तिमद्भिर्वेदैर्निजगणैश्च मरीच्यादिभिः परिवृतः सत्यलीकादवतीर्णः ७ सच ब्रह्मा तत्र तत्र उडुपति-
श्चंद्रदवप्रकाशमानो गंधमादनस्य द्रोणीं दरीमवभासयन्नुपसर्पेत्यन्वयः अमरपरिवृंदैर्देवैर्द्रादिभिः ८ हंसयानेनोपलक्षणेन एनंपि-
तरमुपलभमानः मत्पिताऽयमितिलक्षयन् पितृपुत्राभ्यामनुप्रियव्रताभ्यां सह नारदः कृतांजलिः सन् सहसैवाभ्युत्थायार्हणेन पूजया सहो-
पतस्थेतुष्टाव प्रियव्रतं तदामंदरद्रोण्यां नारदः उपदिशति मनुश्चतने तु मागतोऽस्तीति ज्ञातव्यम् ९ ६ ७ ८ ९

हेभारत भगवानादिपुरुषो ब्रह्माः पिप्रियव्रतमिति होवाचेत्यन्वयः तेन नारदेनोपनीतमर्हणं यस्य सः सूक्तवाकेन यथोचितवाक्येन अतिशये
न उदिता वर्णिता गुणगणाः स्रजयाः सर्वोत्कर्षाश्च यस्य १० प्रवृत्तिनिष्ठं महाक्यं प्रतिकूलं मत्वा मय्यसूयां करिष्यतीति शंकरमानो नाहमेवं वदामि
किंतु मन्मुरवेन हरिरेव त्वामाज्ञापयतीति वदन् प्रवृत्तिनिवृत्तिरहस्यमाह निबोधेति न वभिः कृतं सत्यम् अप्रमेयं देवमसूयितुं दोषारोपे
ण द्रष्टुं नार्हसि ते तव ततः तातः एषः त्वद्गुरुश्च महर्षिः दिष्टमादिष्टमाज्ञां विवशा अस्वतंत्राः संतो बहामः ११ विवशत्वमेवाह चतुर्भिः नेति
तस्य कृतं तेन निर्मितं तनुभृज्जीवः तप आदिभिर्विहंतुमन्यथा कर्तुं न विभूयात् प्रभुर्न भवेत् मनीषया सामादिबुद्धिबलेन परतः बलवदाश्र-
यात् १२ तत्र देहयोगेतावत्पारतंत्र्यं प्रसिद्धमित्याह भवायेति भवीजन्म भवाद्यर्थमव्यक्तेनेश्वरेण दिष्टं दत्तं देहयोगं जनता जीवसमूहः

भगवानपि भारततदुपनीतार्हणः सूक्तवाकेनातितरामुदितगुणगणावतारस्रजयः प्रियव्रतमादिपुरुषस्तं स-
दयहासावलोक इति होवाच १० श्रीभगवानुवाच निबोधताते दमृतं ब्रवीमि माः सूयितुं देवमहस्यप्रमे-
यम् वयं भवस्ते तत एष महर्षिर्वहाम सर्वे विवशायस्य दिष्टम् ११ न तस्य कश्चित्तपसा विधया वा न योगवीर्येण म-
नीषया वा नैवार्थधर्मैः परतः स्वतो वा कृतं विहंतुं तनुभृदि भूयात् १२ भवाय नाशाय च कर्मकर्तुं शोकाय मोहाय
सदा भयाय स्ररवाय दुःखाय च देहयोगमव्यक्तदिष्टजनताः गधत्ते १३ यद्वाचितं त्यां गुणकर्मदामभिः स्र-
दुस्तरैर्वत्सवयं स्रयोजिताः सर्वे वहामो बलिमीश्वराय प्रोतानसीव द्विपदे चतुष्पदः १४ ईशाः भिसृष्टं धवरु-
ध्महेः गदुःखं स्ररवं वा गुणकर्मसंगात् आस्थाय तत्तद्यद्युक्तनायश्चक्षुःश्रुतां धा इव नीयमानाः १५

सदा धत्ते न त्वन्यथा कर्तुं शक्नोति अंगहे प्रियव्रत १३ कर्मकरणेऽपि पारतंत्र्यमाह यद्वाचितं तस्य वाचि वेदलक्षणायां तत्यां दामन्याम् गुणाः
सत्त्वादयः तत्पूर्वकाणि च यानि कर्माणि तानि बन्धनेर्दामभिर्ब्रह्मणा दिशब्दैः स्रदुस्तरैः स्रदटैः हेवत्स वयं सर्वे स्रयोजिताः निबद्धाः संतस्तस्मै ई-
श्वराय बलिं वहामः तदिच्छया कर्मकुर्मः न सिनासिकायां प्रोता बद्धाः संतश्चतुष्पदो बलीवर्द्धा यथा द्विपदे पुरुषाय १४ भोगेषु पारतंत्र्यमाह ईशा
ईश्वरेण अभिसृष्टं दत्तमेव अंगहे प्रियव्रत अवर्धुध्महेस्वीकुर्मः यथा स्वामिना दत्तमेव कणिशादिबलीवर्द्धा भक्षयंति न स्वेच्छया तद्वत् न चैवं
वैषम्यमीश्वरस्य यतो गुणकर्मसंगान्नायो यद्यदेवतिर्यगादिलक्षणं देहमयुक्तं योजितवान् तत्तदास्थाय स्वीकृत्य यथाऽधाः चक्षुःश्रुता छाया
मातपं वानीयमानाः संतः १५

नन्वेतत्सर्वमविदुषएव नत्वात्मविदइत्याशंक्याह मुक्तोऽपीतियावत्पारब्धकर्मतावत् यथास्वप्ने अनुभूतं प्रतियातनिद्रः गतनिद्रः अभिमानशून्य एवानुस्मरति तर्हि भोगवासनया पुनर्जन्म भवेत्तत्राह किंतु देहांतरारंभकानूगुणान् कर्माणि वासनाश्च न वृत्तेन संभजते १६ ननु गृहे वर्तमानस्य भोगान् भुंजानस्य कुतोऽभिमानाभावो मोक्षो वा अतस्तत्त्यागेन वनवास एव युक्तस्तत्राह भयं संसारः स्यादेव प्रमत्तस्य अजितेन्द्रियस्य वनेष्विति संगमिया वनादनांतरंगच्छतोपीत्यर्थः सहैव षट्सपत्न्याः शत्रवो मनो बुद्धीन्द्रियाणि च यस्य स तथा भूत एव वनेष्वपि यत आस्ते बुधत्वेन जितेन्द्रियत्वादात्मरतेः आत्मारामस्य अवयं रागादिदोषं किं करोति न करोत्येव १७ ननु गृहे वसतः पुरुषस्य रागादयः संभवन्ति-

मुक्तोऽपि तावद्विभूयात्स्वदेहमारब्धमश्नन् अभिमानशून्यः यथाऽनुभूतं प्रतियातनिद्रः किं त्वन्यदेहाय गुणान्न वृत्ते १६ भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्याद्यतः स आस्ते सह षट्सपत्न्याः जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य गृहाश्रमः किं नु करोत्यवधम् १७ यः षट्सपत्न्यान् विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विशययते तत्पूर्वम् अत्येति दुर्गाश्रितोर्जितारिन् क्षीणेषु कामेषु विचरेद्विपश्चित् १८ त्वं त्वज्जनाभांघिसरोजकोशदुर्गाश्रितो निर्जित षट्सपत्न्याः मुक्ष्वेह भोगान् पुरुषातिदिष्टान् विमुक्तसंगः प्रकृतिं भजस्व १९ श्रीशुक उवाच इति समभिहितो महाभागवतो भगवत्स्त्रिभुवनगुरोरनुशासनमात्मनो लघुतयाऽवनतशिरो धरो बाढमिति सबहुमानमुवाह २०

ननु वनइत्याशंक्याह यदिति यः षट् वैरिणः षडिन्द्रियाणि विजिगीषमाणः स पूर्वगृहेषु स्थित्वा तेषामत्यंतं निरोधमकुर्वन् जेतुं यते तक्षीणेष्वरिषु कामगृहेऽन्यत्र वा विचरेत् यतो लोकेर्जितारिन् दुर्गाश्रित एवात्येति जयति पश्चात् दुर्गे वाऽन्यत्र वा वर्तते युत्येतेति पाठे प्रहरेदित्यर्थः १८ इदं च गृहदुर्गाश्रयणं प्राकृतानां त्वं तु अज्जनाभस्यांघिसरोजकोश एव दुर्गतदाश्रित अत एव निर्जित षट्सपत्न्याश्च तथाऽपि पुरुषेणेश्वरेणातिदिष्टान् दत्तान् भोगां स्तावत् भुक्ष्वपश्चाद्विमुक्तसंगः सन् प्रकृतिं स्वरूपं भजस्व आत्मनि शोभवेत्यर्थः १९ आत्मनस्ततो लघुतया अल्पतया तच्छासनमंगीचकार यद्वा आत्मनो यदनुशासनं तत् अलघुतया गौरवेण बाढं तथा करिष्यामीति-
अवनतकंधरः स नृजग्राह २०

मनुनासंतुष्टेन उपकल्पिता पूजायस्य प्रियव्रतस्य योगमंशात् नारदस्य च शिष्यनाशात् कुटिलमीक्षणं संभवति तत्तु नास्तीत्याह अविषमं-
 यथा तथा तयो रभिसमीक्षमाणयोः सतोः आत्मनः सम्यगवस्थानम् अवाङ्मनसं वाङ्मनसयोरविषयं क्षयं निवासं जगाम पाठांतरे अवा-
 क्वाचामगोचरं कथंचिन्मनसः क्षयं विषयमतः अव्यवहृतं व्यवहारशून्यं ब्रह्म निवृत्तं प्रवर्तयन् व्यवहारादिषणः सन् व्यवहारातीतं स्व-
 रूपं चिंतयन् न तर्हित इत्यर्थः २१ पुत्रं राज्येऽभिषिच्य वनं यास्यामीत्येवं यो मनोरथः स परेण ब्रह्मणैव प्रतिसंधितः संपादितो यस्य सः
 नारदस्यानुमतेन राज्ये स्थापयित्वा अतिविषमो दुस्तरो यो विषयविषजलाशयो गृहंतस्य आशादिक् प्रवृत्तिवासनाभोगेच्छावातस्याः

भगवानपि मनुना यथावदुपकल्पिता पचितिः प्रियव्रत नारदयोरविषममभिसमीक्षमाणयोरात्मसमवस्थानम्
 वाङ्मनसं क्षयमव्यवहृतं प्रवर्तयन् न गमत् २१ मनुरपि परेणैवं प्रतिसंधितमनोरथः सूरर्षिवरानुमतेनात्मजम-
 रिव लधरामंडलस्थितिगुप्तये आस्थाप्य स्वयमतिविषमविषयविषजलाशयाशया उपरराम २२ इति ह वाव-
 सजगती पतिरीश्वरेच्छयाऽधिनिवेशितकर्माधिकारोऽरिव लजगद्ध्वंसनपरा नुभावस्य भगवत आदिपुरुष-
 स्यां धियुगुलानवरतं ध्यानानुभावेन परिरंधितकषायाशयोऽवदातोऽपि मानवर्द्धना महतां महीतलमनुशशास
 २३ अथ च दूहितरं प्रजापतेर्विश्वकर्मण उपये मे बर्हिष्मतीनाम तस्यामुहवाव आत्मजानात्मसमानशीलगुणक-
 मरूपवीर्योदारो न दशभावयां बभूव कन्यांचय वीयसी मूर्जस्वतीनाम २४ आग्नीध्रे ध्मजिह्वयज्ञबाहु महावी-
 र हिरण्यरेता घृतपृष्ठसवनमेधातिथि वीति होत्र कव्य इति सर्व एवाग्निनामानः २५ एतेषां कविर्महावीरः सब-
 न इति त्रय आसन् उर्ध्वरेतसस्त आत्मविद्यायामर्षभावादारभ्य कृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् २६

उपरतोऽभूत् २२ यत्पृष्ठं गृहे कथमरमततत्रोक्तमुत्तरमुपसंहरति इति ह वाव इत्यमेव हि अधिनिवेशितः प्रापितः कर्माधिकारो यस्य-
 अरिव लस्य जगतो बंधध्वंसनः परोऽनुभावो यस्य तस्य यदं धियुगुलं तस्यानवरतं ध्यानं तदनुभावेन परिरंधितकषायोदग्धरागादिमल आ-
 शयो यस्य अतः अवदातः शूद्रोऽपि महतां ब्रह्मादीनामाज्ञापालनेन मानवर्द्धनः २३ उदिति विस्मये ह इति प्रसिद्धौ वावेति निश्चये आ-
 त्मनः समानैः शीलादिभिरुदारान् महतो दशपुत्रान् जनयामास २४ तानाह आग्नीध्रः इध्मजिह्वः यज्ञबाहुः महावीरः हिरण्यरेताः घृ-
 तपृष्ठः सवनः मेधातिथिः वीति होत्रः कविश्चेति अग्नीनां नामानियेषांते २५ अर्षभावात् बाल्यादारभ्य २६ ६५ ६५

तस्मिन्नुपारमहंस्याश्रमे श्रीमच्चरणारविंदयोरविरतस्मरणेनाविगलितमखंडितोयः परमो भक्तियोगस्तस्यानुभावेन विशो धितांतः करणे प्र-
तीतो यो भगवान् तस्मिन्नात्मनः त्वंपदार्थस्य तादात्म्यम् अविशेषेण विशेषो देहाद्युपाधिः तदपोहेन प्रापुः २७ २८ उपशमाश्रयेषु सत्स-
दशकोटिभिरेकमर्बुदं एतादृशानि वर्षाणामेकादशार्बुदानि जगतीं बुभुज इत्यन्वयः राज्ञो धर्मपालनं विषयभोगप्रभावेर्भावं तत्रानायासे-
नैव धर्मपालनमाह अव्याहता अरिवलाः पुरुषकाराः पौरुषाण्यस्मात्तेन सारेण बलेन संभृतौ पूर्णौ दोर्दंडौ तयोर्युगुलं तेनापीडित आकृष्टो-
मौर्वागुणस्तस्य स्तनितं दंकारः तेनैव युद्धं विनाविरमिता निरस्ता धर्मप्रतिपक्षायै न भोगातिशयमाह बर्हिष्मत्याः स्वभार्यायाः अनुदिनमेध-

तस्मिन्नुहवा उपशमशीलाः परमर्षयः सकलजीवनि कायावासस्य भगवतो वासुदेवस्य भीतानां शरणाभूतस्य श्रीम-
च्चरणारविंदाविरतस्मरणाविगलितपरमभक्तियोगानुभावेन परिभावितांतर्हृदयाधिगते भगवति सर्वेषां भूतानामा-
त्मभूते प्रत्यगात्मन्येवात्मनस्तादात्म्यमविशेषेण समीयुः २७ अन्यस्यामपि जायायां त्रयः पुत्रा आसन् उत्तमस्ताम
सौरैर्वेत इति मन्वंतराधिपतयः २८ एवमुपशमायनेषु स्वतनयेष्वथ जगतीपतिर्जगतीमर्बुदान्येकादशपरिवत्सरा-
णामव्याहतारिवलपुरुषकारसारसंभृतदोर्दंडयुगुलापीडितमौर्वागुणस्तनितविरमितधर्मप्रतिपक्षो बर्हिष्मत्याश्चा-
नुदिनमेधमानप्रमोदप्रसरणयौषिण्यवीडाप्रमुषितहासावलोकुरुचिरक्ष्वेल्यादिभिः पराभूयमानविवेक इवानव-
बुल्यमान इव महामना बुभुजे २९ यावदवभासयति स्फुरगिरिमनुपरिक्रमन् भगवानादित्यो वसुधातलमर्द्धे नैव
प्रतपत्यर्द्धेनावच्छादयति तदा हि भगवदुपासनेनोपचितातिपुरुषप्रभावस्तदनभिनंदनसमजवेन रथेन ज्योति-
र्मयेन रजनीमपि दिनं करिष्यामीति सप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्यक्रामत् द्वितीय इव पतंगः ३०

मानैः प्रमोदादिभिः पराभूयमानविवेक इव अतएव विषयासक्त्या आत्मानमनवबुल्यमान इव बुभुजे तत्र प्रमोदः पतिं हृस्वाहर्षः ततः-
प्रसरणमभ्युत्थानादिलीलाततो यौषिण्यं योषित्वभावकृतशृंगारानुभावप्रकाशनम् ततो वीडयाप्रमुषिताः संकोचिताहासावलोकाः ततो
रुचिरक्ष्वेल्यादयः परिहासवाक्यादीनि तैः २९ प्रभावातिशयमाह यावद्वसुधातलं लोकालोकपर्यंतमवभासयति मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन्नादि-
त्यः तस्मिन् नर्द्धेनैवोपलक्षितं प्रतपति प्रकाशयति अर्द्धेन चावच्छादयति तमसा आवृणोति तदा द्वितीयः पतंगः सूर्य इव पर्यक्रामत् नचेद-
मसंभावितं यतो भगवदुपासनेनोपचितः अतिपुरुषः पुरुषानतिक्रान्तः प्रभावो यस्य ३० ६२ ६२ ६२

ये वै उह अतिमसिद्धास्तस्य चक्राग्रकृताः परिरवातागर्ताः यतः ये रैव कृतास्ते ३१ तानाह तेषां परिमाणं शृण्वति शेषः पूर्वस्य यद्विस्तारमानं
उत्तरस्ततो द्विगुणेन विस्तारमानेनेत्येवं सिंधुभ्यो बहिः समंततः उपकृप्ताः रचिताः ३२ यथा सिंधुभ्यो बहिरेकैकशो द्वीपाः एवं द्वीपानामपि ब-
हिः सिंधव इत्याह क्षारो देति दधिमंडो मधितंदधिएते सप्तजलधयः सप्त द्वीपानां परिरवा इवाभ्यंतरेतैः संवेष्टिता ये द्वीपाः तैः समाना विस्तार-
तः बहिर्नातः एथक् असंकीर्णतया ३३ ३४ अहो आश्चर्यं राज्ञः सामर्थ्यमिति पशदभिप्रायज्ञो भगवान् बादरायणिराह नैवमिति जिताः

यो वा उह तद्रथ चरणेन मिहृत परिरवातास्ते सप्त सिंधव आसन्नयत एव कृताः सप्त भुवो द्वीपाः ३१ जंबू पूषा शाल्म-
लिकुश क्रौंच शाक पुष्कर संज्ञाः तेषां परिमाणं पूर्वस्मात् पूर्वस्मात् उत्तर उत्तरो यथा संख्यं द्विगुणमानेन बहिः समंत-
त उपकृप्ताः ३२ क्षारो देक्षर सो दक्षरो दद्यतो दक्षीरो ददधिमंडो दक्षहोदाः सप्तजलधयः सप्त द्वीपपरिरवा इवा-
भ्यंतर द्वीपसमाना एकैकशेन यथा पूर्वसप्तस्वपि बहिर्द्वीपेषु एथक् परित उपकल्पितास्तेषु जंबादिषु बहिर्भूता
पतिरनुव्रतानात्मजानाग्राधे ध्मजिह्वयज्ञ बाहु हिरण्यरेता घृत एष्ट मेधातिथि वीति होत्र संज्ञान्यथा संख्येन एकै-
कस्मिन्नेकमेवाधिपतिं विदधे ३३ दुहितरं चोर्जस्वतीनामोशनसे प्रायच्छ घस्यामासीत् देवयानीनाम काव्य-
सूता ३४ नैवं विधः पुरुषकार उरुक्रमस्य पुंसां तदधिरजसा जित षड्गुणानाम् चित्रं विदूरे विगतः सकृदा द-
दात्तयन्नामधेयमधुना सजहाति बंधम् ३५ स एवमपरिमितबलपराक्रम एकदा तु देवर्षिचरणानुशयनानु-
पतितगुणा विसर्गसंसर्गेणानिर्वृतमिवात्मानं मन्यमान आत्मनिर्वेद इदमाह ३६ अहो असाध्वनुष्ठितं यद-
भिनिवेशितोऽहमिन्द्रियैरविद्यारचितविषमविषयांधकूपेतदलमलममुष्यावनिताया विनोदमृगं मां धिग्धिगिति-
गर्हयांचकार ३७ षड्गुणाः इंद्रियाणि षडूर्मयो वा ये स्तेषामेवं विधः पुरुषकार इति न चित्रं नासंभावितं यतो विदूरविगतः अंत्यजो-

पियस्योरुक्रमस्य नाम सकृदुच्चारयेद्यः स अधुना तत्क्षणमेव बंधं संसारम् तन्वमिति पाठेऽप्ययमेवार्थः पाठांतरे तत्त्वं चंडालत्वं जहाति श-
ब्दो भवतीत्यर्थः ३५ तस्य पराक्रममुपसंहरन् निवृत्तिक्रममाह स एवमिति देवर्षिचरणयोरनुशयनमुपसत्तिः तदनुपतितो यो गुणविस-
र्गो राज्यादिप्रपंचः तत्संसर्गेण आत्मनिमनसि निर्वेदो यस्य ३६ तमाह मया असाध्वनुष्ठितं यद्यतोऽभिनिवेशितः तत्तत्तत् अलम-
लं विषयैः विनोदमृगं मर्कटम् ३७

परदेवतायाः हरेः प्रसादेनाधिगतः प्राप्तोयः आत्मप्रत्यवमर्शोविवेकस्तेन नारदस्य पदवीं तदुपदिष्टमार्गमेव पुनरनुससारेत्यन्वयः किं कृ-
त्वा अनुगतेभ्यः पुत्रेभ्य इमां पृथ्वीं विभज्य भुक्तो भोगो यस्य स्याः तां भार्यां महाविभूतिः साम्राज्यसंपत् तत्सहितां महिषांभृतशरीरमिव परि-
त्यज्य तत्र हेतुः हृदि निहितो निर्वेदो येन हृदीत्यस्योत्तरवाच्यन्वयः हृदि गृहीतो निश्चितो हरि विहारस्तेनानुभावः त्यागसामर्थ्यस्य-
३८ तस्य महिमोपनिबन्धनश्लोकाः पूर्वसिद्धाः कथ्यन्ते यथा वेदे तदप्येष श्लोको भवतीति को नु को नाम कुर्यात् छायां घनं तमो निरस्य न-
३९ भूसंस्थानं द्वीपैः कृतं सरिद्धिरिव नादिभिः सीमाचयेन कृता भूतानां निर्वर्त्यैः सरवाय अविवादाय ४० भौमं पातालजं दिव्यं स्वर्गजं

परदेवतायाः प्रसादाधिगतात्मप्रत्यवमर्शो नानुप्रवृत्तेभ्यः पुत्रेभ्य इमां यथादायं विभज्य भुक्तो भोगां च महिषांभृतकमिव
सहमहाविभूतिमपहाय स्वयं निहितनिर्वेदो हृदि गृहीत हरि विहारानुभावो भगवतो नारदस्य पदवीं पुनरेवानु-
ससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः प्रियव्रत कृतं कर्म को नु कुर्याद्विनेश्वरम् योनेमि निम्नैरकरोच्छायां घनं स
प्तवारिधीन् ३९ भूसंस्थानं कृतं येन सरिद्धिरिव नादिभिः सीमाचभूतनिर्वर्त्यैः द्वीपैर्द्वीपैर्विभागशः ४० भौमं दि-
व्यं मानुषं च महित्वं कर्मयोगजम् यश्च त्रेनिरयोपम्यं पुरुषानुजनप्रियः ४१ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे पंचमस्कंधे भुवनकोशे प्रियव्रतविजये प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच एवं पितरि संप्रवृत्ते तद-
नुशासने वर्तमान आग्नीधो जंबुद्वीपौकसः प्रजा औरसवद्धर्मावेक्षमाणः पर्यगोपायत् १ सच कदाचित् पितृलोक-
कामः स्रवरवनिता क्रीडा च लट्ठोण्यां भगवंतं विश्वसृजां पतिमा भूतपरिचर्योपकरण आत्मैकाग्र्येण तपस्वी-
आराधयां बभूव २ तदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सदा सिगायन्तीं पूर्वचित्तिनामाप्सरसमभियापयामास ३

मानुषं मर्त्यं लोकजं महित्वं वैभवं यो निरयतुल्यं मेने पुरुषानुजना विष्णु भक्तास्त एव प्रियायस्येति ४१ इति पंचमेटीकायां प्रथमोऽध्यायः
१ द्वितीये प्रोक्तमाग्नीध्रचरित्रं स्त्रेण संमतम् पत्न्या हि पूर्वचित्त्यां यो नाभिमुखा व्यानजी जनत् १ अस्मिन्वंशे प्रसिद्धोऽयमाग्नीध्रः स्त्रेण
पुंगवः विहसन्निवतस्येदं चरितं मुनिरब्रवीत् २ जंबुद्वीपमोकोयासां ताः प्रजाः पुत्रवत्पालयामास धर्मावेक्षमाणः धर्ममवेक्षमाण इ-
त्यर्थः १ पितृलोककामः पुत्रकामः स्रवराणां वनितास्तासामा क्रीडा च लोमंदरः तस्य द्रोण्यामाभूतानि संपादितानि परिचर्योपकर-
णानि पुण्यादीनियेन २ तदुपलभ्य ज्ञात्वा ब्रह्मा अभियापयामास संभोगार्थं प्रस्थापयामास ३ ७ ७ ७

साचतदाश्रमोपवनमुपबभ्रामेत्यन्वयः रमणीयत्वमेवाह विविधाश्वनिविडाश्वयेविटपिनस्तेषांविटपाः तेषांनिकरास्तेः संश्लिष्टाः पुरटलताः स्वर्णवलयः तास्वारूढाः स्थलविहंगामयूरादयस्तेषांमिथुनैः प्रोच्यमानाभिः श्रुतिभिः उच्चार्यमाणैः षड्वादिस्वरैः प्रतिबोध्यमानाये-
सलिलकुक्कुटादयस्तेर्विचित्रयथातथोपकूजितानादिताममलाजलाशयास्तेषुकमलानितेषामाकरमुपवनम् ४ सुललितेगमनेयेपद-
विन्यासास्तेर्गतौविलासायस्याः चकारस्तस्याश्चेत्येकवाक्यत्वाय खणरवणेति ध्वनिंकुर्वतोरुचिरस्यचरणाभरणस्यस्वनम् आमी-
लितेनयनेएवनलिनमुकुलेतयोः युगुलमीषद्विकचय्यकिंचिदुन्मील्यव्यचष्टददर्श ५ तामेवदेवीमकरध्वजस्यवशमुपनीतः सन् ज

साचतदाश्रमोपवनमतिरमणीयं विविधानि विडविटपि विटपि निकरसंश्लिष्टपुरटलतारूढस्थलविहंगममिथुनैः
प्रोच्यमानश्रुतिभिः प्रतिबोध्यमानसलिलकुक्कुटकारंडवकलहंसादिभिर्विचित्रमुपकूजितामलजलाशयकम-
लाकरमुपबभ्राम ४ तस्याः सुललितगमनेपदविन्यासगतिविलासायाश्चानुपदेखणरवणायमानरुचिर-
चरणाभरणस्वनमुपाकर्ण्यनरदेवकुमारः समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुलयुगुलमीषद्विकचय्यव्य-
चष्ट ५ तामेवाविदरेमधुकरीमिवसूमनसउपजिघृतां दिविजमनुजमनोनयनाल्हाददुर्घैर्गतिविहारविनयाव-
लोकस्रस्वराक्षरावयवैर्मनसिनृणांकुसुमायुधस्यविदधतीं विवरम् ६ निजपुरवाविगलितामृतासवसहासं-
भाषणामोदमदांधमधुकरनिकरोपरोधेनद्रुतपदविन्यासेनवल्लुस्पंदनस्तनकलशकबरभाररशनां देवीतदव-
लोकनेनविहृतावसरस्यभगवतोमकरध्वजस्यवशमुपनीतो जडवदितिहोवाच ७

उवदितिहवक्ष्यमाणानुदशश्लो

कानुवाच जाड्यानुकरणंचवैदग्ध्येनतद्वशीकारार्थं दिविजानां देवानां मनुजानांचयानिमनान्सिनयनानिचतेषामाल्हाददुर्घैर्गत्यादि-
भिः नृणां मनसिकामस्यविवरंप्रवेशद्वारं विदधतीं गतिश्चविहारश्चक्रीडाविनययुक्तोऽवलोकश्चस्रस्वराण्यक्षराणिच अवयवा-
श्वनेत्रादयस्तेः ६ निजपुरवादिगलितममृतामिवस्वादु आसवइवमादकंचयत्सहासंभाषणंतस्मिन् आमोदोनिश्वासगंधः तेन
मदांधायेमधुकरनिकरास्तेरुपरोधः आवरणंतेनभयात्द्रुतः शीघ्रोयः पदविन्यासः तेनवल्लुस्पंदनं किंचिच्चलनंस्तनकलशयोः-
कबरभारिरशनायांचयस्यास्ताम् तस्यावलोकनेनविहृतावसरस्यदत्तावकाशस्य ७

कात्वंशैले गिरावस्मिन्किंचिकीर्षसि मुनिवर्येत्यादिपुंस्त्वेनसंबोधनादिजाड्यानुकरणार्थम् हेमुनिवर्य नूनंभगवतःपरदेवताभूतस्यमा
याऽसि भुवावालक्ष्याह हेसहस्ररेवविज्येनिर्गुणोधनुषीविभर्षिकिमात्मनोऽर्थेनैवाभ्यांकिंकार्यमस्तिकिंवाप्रमत्तान् अजितेन्द्रिया
नृमृगतुल्यानस्मदादीन्मृगयसेतान्वशीकर्तुधनुषीधारयसीत्यर्थः ८ कटाक्षावालक्ष्याह बाणाविमौशतपत्रेनेत्रकमलेतेएवपत्राणिपि
च्छानिययोः शांतौविभ्रमेणमंथरौपुंरवाभ्यांविनाऽपिरुचिरोपत्रतयाकल्पितनेत्राभ्यांपरभागस्यपुंरवस्थानीयस्याभावात् अतितिग्मो-
तीक्ष्णोदंतौ अग्रभागोययोस्तौकस्मैप्रयोक्तुमिच्छसीतिनविद्यः अतोभयादेतावत्प्रार्थयामहेतवायंविक्रमोऽस्माकंक्षेमायास्तु ९ तदं-
गपरिमललोभेनानुगच्छतोभमरानालक्ष्याह शिष्याइति अजस्रंसंततंयुष्मत्शिरवातोविलुलिताविगलिताःस्रमनसामभितोवृष्टीः
गलितानिकुसमानिभजंतीत्यर्थः श्रद्धत्वेनोपमावेदशारवाइवेति १० नूपुरस्वनमाकर्ण्यह वाचमिति तुभ्यंतवचरणगतपंजरयोः नू-

कात्वंचिकीर्षसिचकिंमुनिवर्यशैलेमायाऽसिकाऽपिभगवत्परदेवतायाः विज्येविभर्षिधनुषीसहदात्मनोऽ
र्थेकिंवाभ्यांनृमृगयसेविपिनेप्रमत्तान् ८ बाणाविमौभगवतःशतपत्रपत्रौशांतावपुंरवरुचिरावतितिग्मदंतौ क-
स्मैयुयुंक्षसिवनेविचरन्नविद्यःक्षेमायनोजडधियांतवविक्रमोऽस्तु ९ शिष्याइमेभगवतःपरितःपठंतिगायंति
सामसरहस्यमजस्रमीशम् युष्मच्छिरवाविलुलिताःस्रमनोभिवृष्टीःसर्वेभजंत्यृषिगणाइववेदशारवाः १० वाचंपरं
चरणपंजरतित्तिरीणांब्रह्मन्नरूपमुरवरांशृणवामतुभ्यम् लब्धाकदंबरुचिरंकविटंकविंबेयस्यामलातपरिधिःक
चवल्कलंते ११ किंसंभृतंरुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्तेमध्येऋशोवहसियत्रदृशिःश्रितामे पंकोरुणःसरभिरात्मवि
षाणैर्दृक्कयेनाश्रमंस्रभगमेसरभीकरोषि १२

पुरयोस्तित्तिरीणामंतर्गतस्त्वानांकेवलंवाचंशृणुमः कथंभूताम् अरूपाअ
दृष्टवक्त्रकामुरवराअतिप्रकटाचतांचतांचपीतंपरिधानंवस्त्रंनितंबकांतित्वेनप्रकल्प्याह कदंबकुसुमस्यरुचिर्दीप्तिः अंकविटंकविंबे
चनितंबस्यसंदरमंडलेकलब्धा पाठांतरे अंगेतिसंबोधनम् मेरवलामालक्ष्याह यस्यामलातपरिधिर्वर्तते वस्त्रंनितंबकांतित्वेनप्रक
ल्प्यवस्त्रमदृष्टैवपृच्छति कचतेवल्कलमिति ११ स्तनावालक्ष्याह शृंगयोःस्तनयोः किंसंभृतं किंपूर्णमस्तिमनोहरंकिंचिदस्तीत्येता
वत्तुजानामि यतोमध्येऋशोऽपित्वंरुच्छ्रेणवहसि धारयसि यत्रचमेदृशिर्दृष्टिःश्रितासंलग्नाऽस्ति अन्यथेदंद्वयंनघटतेइतिभावः
स्तनगतंकुंकुममालक्ष्याह पंकोऽरुणाआत्मनस्तवविषाणैर्दृक् अत्यपूर्वः कुतइत्यतआह येनपंकेन आश्रमंस्रभीकरोषिस्रगंधयुक्तंक
रोषीति १२

लोकंस्थानं यत्रत्योजनः उरसा इत्यमपूर्वावयवौ विभर्ति मनस उन्नयनौ क्षोभकौ पाठांतरे इत्थं भूतलक्षणे तृतीयावक्रे च बहुद्भुतं विभर्ति किं
तदाह रसोमधुरालापः रासो विलासस्ताभ्यां सहिता स्रधा अधरामृतमादिशब्दात् स्मितनर्मादि १३ कावातवलोके आत्मनो देहस्य वृत्ति
राहारः अंगहेसरवे अदनाच्चर्वणात् हविरतितत्संबंधां गंधोवाति आगच्छति इति तांबूलाभिप्रायम् अदनाद्दहिरंगभातीति पाठे ममता
वद्भोजनात् बहिर्भूते वृत्तिर्भातीत्यर्थः यतस्त्वं विष्णोः कलाः सि विष्णुश्च नाश्नाति अनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति इति श्रुतेः विष्णोः क
लाः सीत्यत्र हेतुः तव कर्णौ विष्णोरिवानि मिषोन्मकरो अनिमिषौ रत्ननेत्रत्वेन निमिषशून्यौ उल्लसंतौ मकरो तदाकारे कुण्डले ययोः तौ किंच
तव मुरवंसर इत्सर इव तदेवाह उद्दिग्गं चंचलं मीनयुगुलमिव नेत्रद्वयं यस्मिन् द्विजाः दंताः तेषां पंक्त्या शोचिः शोभायस्मिन् सरसि

लोकं प्रदर्शय स्रहत्तमतावकं मे यत्रत्य इत्यमुरसाऽवयवावपूर्वौ अस्माद्विधस्य मन उन्नयनौ विभर्ति बहुद्भुतं
सरसरासस्रधादिवक्त्रे १३ कावात्मवृत्तिरदनाद्दहिरंगवाति विष्णोः कलास्य निमिषोन्मकरो च कर्णौ उद्दि
ग्गमीनयुगुलं द्विजपंक्तिशोचिरासन्नभृंगानि करं सर इन्मुरवंते १४ योऽसौ त्वया करसरो जहतः पतंगो दिक्षु-
भ्रमन् भ्रमत एजयतेऽक्षिणी मे मुक्तं न ते स्मरसि वक्त्रजटावरूथं कष्टोऽनिलो हरति लंपट एष नीवीम् १५ रूपं
तपो धनतपश्चरतां तपो धनं तत्तु केन तपसा भवतोऽपलब्धम् चतुर्तपोर्हसि मया सह मित्रमह्यं किं वा प्रसीदति
सर्वैर्भवभावनो मे १६ न त्वां त्यजामि दयितं द्विजदेव दत्तं यस्मिन् नो हगपि नो न विद्याति लग्नम् मां चारु
शृंग्यर्हसि नेतुमनुव्रतं ते चित्तं यतः प्रतिसरंतु शिवाः सचिव्यः १७ तु द्विजाराज हंसाः आसन्नो भृंगानि कर इव केश-

स्तोमः परिमल लुब्धभृंगस्तोमो वायस्मिन् १४ पतंगः कंदुकः भ्रमतः भ्रमच्चित्तस्य मे अक्षिणी एजयते चंचलतां नयति वक्त्रकेश-
समूहं मुक्तबंधनं न स्मरसि न संभालयसि किं कष्टः धूर्तो नीवी हरति एतन्न स्मरसि किम् १५ उपलब्धं प्राप्तम् मह्यं मम हे मित्रमया सह
तपश्चतुर्तपोर्हसि किंच सर्वैर्भवभावनः संसृतिविस्तारको ब्रह्मामे प्रसीदति त्वां भार्या कल्पयतीत्यर्थः १६ द्विजदेवेन ब्रह्मणा द-
त्तम् द्रुमनश्च लग्नं सत् नापयाति हे चारु शृंगियतस्ते चित्तं तत्र मां त्वदधीनं नेतुमर्हसि सचिव्यस्तव सरव्योऽपि शिवा अनुकूलाः स
त्यः मां प्रतिसरंतु अनुवर्तताम् यद्वा एतावत्पर्यंतं मे याः सचिव्यः सरव्यः शिवाः फेरवः ताः प्रतिसरंतु निर्यातु यद्वा वनवासे सह
चर्यो हरिण्यः शिवाः प्रतिसरंतु प्रदक्षिणां गच्छंतु १७

ग्राम्येषु वैदग्ध्यस्याः १८ बुद्ध्यादीनां द्वंद्वैक्यम् १९ सूत्राप्रसूयउपतस्थे अभजत् २० औत्पत्तिकेनैव स्वभावेन संहननं दृढांगत्वम् २१
कामानां भोगैः अधिअधिकं मन्यमानः श्रुतिभिः वेदोक्तैः कर्मभिः अवारुंध पापमादयंते मोदंते २२ इति एवं भूताः संज्ञाया सांताः परिणी-
तवंतः २३ इति पंचमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये चरितं नामैः परं मंगलमीर्यते यस्य यज्ञे प्रतीतः सन्पुत्रोऽमृदुषो ह-

श्रीशुक उवाच इति ललनाऽनुयाति विशारदो ग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवधूं विबुधमतिरधिस-
भाजयामास १८ सा च ततस्तस्य वीरयूयपतेर्बुद्धिशीलरूपवयः श्रियो दार्येण पराक्षिप्तमनास्तेन सहा युता युतप-
रिवत्सरोपलक्षणां कालं जंबुद्वीपपतिना भौमस्वर्गभोगान्बुभुजे १९ तस्यामुहवा आत्मजान् राजवर आग्नीधोनाभि
किंपुरुषहरिर्वर्षे लाहृतरम्यकहिरण्मयकुरुभद्राश्वकेतुमालसंज्ञान्नवपुत्रानजनयत् सासूत्राय सुतान्नवानुव-
त्सरंगृह एवापहाय पूर्वचित्तिर्भूय एवाजं देवमुपतस्थे २० आग्नीध्रसूतास्ते मातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव संहननव-
लोपेताः पित्रा विभक्ता आत्मतुल्यनामानियथा भागं जंबुद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नीधो राजाऽतृप्तकामो
तामप्सरसमेवानुदिनमधिमन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवारुंधयत् पितरो मादयंते २२ संपरेते पितरि
नवभ्रातरो मेरुदुहितृर्मेरुदेवीं प्रतिरूपा मुग्रदंष्ट्रीं लतां रम्यां श्यामां नारीं भद्रां देववीतिमिति संज्ञानवोदवहन् २३

इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे आग्नीध्रवर्णनो नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक उवाच
नाभिरपत्यकामोऽप्रजयामेरुदेव्या भगवंतं यज्ञपुरुषमवहितात्माऽयजत १ तस्य हवा वश्रद्वया विशृद्धभावे
न यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सद्रव्यदेशकालमंत्रत्विग्दक्षिणाविधानयोगोपपत्त्यादुरधिगमोऽपि भगवान् भागव-
तवात्सल्यतया सुप्रतीक आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधित्सया गृहीतहृदयो हृदयंगमं मनो न-
यनानंदनावयवाभिराममाविश्वकार २ रिः १ नाभिराग्नीध्रसूतः अपुत्रयामेरुदेव्या भार्यया सह १ प्रवर्ग्यसंज्ञकेषु

कर्मसूत्रक्रियमाणेषु द्रव्यादयः सप्त ये योगा उपायास्तेषामुपपत्त्या संपत्त्यादुरधिगमो दुष्प्रापोऽपि भागवतेषु रूपालुतया सुप्रतीकः शोभ-
नावयवः सन्नात्मानमाविश्वकार अपराजितं स्वतंत्रम् निजभक्तानां येऽभिप्रेतार्थास्तेषां विधित्सया गृहीतमाकुरु हृदयं चित्तं य-
स्य हृदयंगमं सरवकरम् यतः मनो नयनान्यानंदयंतियैऽवयवास्तैरभिरामं सुंदरम् २ ७ ७ ७ ७

अथहेत्यादिनिपातबाहुल्यंवाक्यालंकाराय आविष्कृतंभुजानांयुगुलद्वयंचतुष्टयंयेन हिरण्मयंतेजोमयंपुरुषेषुविशिष्यतइतितथापुरु-
षोत्तममित्यर्थः अर्हणेनार्घ्येणसहोपतस्यः अभाजन्नित्यन्वयः विलसत् श्रीवत्सएवललामंचिन्हंयस्य दरवरः शंखः वनरुहंपद्मम्
अछरिचक्रम् अमृतमणिः कौस्तुभः एवमादिभिः उपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणायैप्रवरामणयः तन्मयानियानिमुकुटादीन्यं-
गानांभूषणानितैर्विभूषितम् बहुमानेदृष्टांतः अधनाद्वोत्तमधनंनिधिम् ४ अर्हसीत्यादिनानिगदेनस्तवंति हेअर्हत्तमपरि-
पूर्णोऽपित्वमनुपयानांभृत्यानामस्माकमर्हणंमुहुः स्वयमेवस्वीकर्तुमर्हसि नतुवयंस्तोतुंशक्ताइत्याहुः नमोनमइत्येतदेवास्मा

अथहतमाविष्कृतभुजयुगुलद्वयंहिरण्मयंपुरुषविशेषंकपिशकौशेयांबरधरमुरसिविलसत्श्रीवत्सल
लामंदरवरवनरुहवनमालाः छुर्यमृतमणिगदादिभिरुपलक्षितम् ३ स्फुटकिरणप्रवरमुकुटकुंडलक
टककटिसूत्रहारकेयूरनूपुराद्यंगभूषणविभूषितमृत्विक्सदस्यगृहपतेयोऽधनाद्वोत्तमधनमुपलभ्यस-
बहुमानमर्हणेनावनतेशीर्षाणउपतस्थुः ४ ऋषय ऊचुः अर्हसिमुहुरर्हत्तमार्हणमस्माकमनुप-
यानांनमोनमइत्येतावत्सदुपशिक्षितंकोऽर्हतिपुमान्प्रकृतिगुणव्यतिकरमातिरर्नाशइश्वरस्यप्रकृतिपुरुष
योरर्वाक्तनाभिर्नामरूपाकृतिभीरूपनिरूपणम् ५ सकलजननिकायवृजिननिरसनशिवतमप्रवरगुणग
णैकदेशकथनाहते ६ परिजनानुरागविरचितशबलसंशब्दसलिलसितकिसलयतुलसिकादूर्वाकुरैरपि-
संभृतयासपर्ययाकिलपरमपरितुष्यसि ७

कंसद्रिरूपशिक्षितम् तद्रूपस्यदुर्ज्ञेयत्वात् तदेवाहुः कोऽर्हतीति प्रकृतिगु-
णानांव्यतिकरः प्रपंचस्तस्मिन्नेवमतिर्यस्य अतएवानीशः प्रकृतिपुरुषयोः परस्य अतएवइश्वरस्य अर्वाक्तनाभिस्त्वामस्पृशंतीभिः प्र-
पंचांतर्गताभिः नामचरूपंचआकृतिश्चआकारस्ताभिस्तवस्वरूपनिरूपणंकर्तुंकोनामपुमानर्हति ५ सद्येतन्मात्रमेवार्हति नाधिकमि-
त्याहुः सकलजननिकायस्य वृजिनंनिरस्यंतीतितथाशिवतमाः प्रवराश्चयेगुणगणास्तेषामेक देशस्तस्यकथनादिनाअधिकंनार्हति
६ वाङ्मनसाऽगोचरोऽपित्वंभक्तानांस्मरवाराध्यएवेत्याहुः हेपरमपरिजनैरनुरागेणविरचितायेशबलसंशब्दाः गद्गदाक्षरस्ततयः स
लिलंचसिताः किसलयाश्चशब्दपल्लवाः शिलेतिपाठेशिलंकुशादिमंजरी एवमादिभिः संभृतयासंपादितयापूजयापरितुष्यसि ७

अथेतिप्रकारांतरे अन्यथातु अनयाइज्ययायागेनापिउरुभारभरया अनेकांगसमृद्ध्याऽपिभवतः समुपचितमपेक्षितं प्रयोजनं नैवपश्या
मः ८ अत्रहेतुः आत्मनः स्वतएव अनुसवनं सर्वदा अंजसासाक्षात् बोभूयमाना अतिशयेन भवंतो येऽशेषाः पुरुषार्थास्ते स्वरूपं यस्य प
रमानंदस्य न चैवं सत्यपियागानर्थक्यमित्याहुः किंत्विति सकामानामस्माकमेवैतदुपपद्यते न तवेत्यर्थः ९ स्वोपयोगमेव प्रदर्शयंति त
द्यथेति परमेष्वोऽपि परमपुरुषप्रकर्षयुक्त्या करुणया उपकल्पयिष्यन् संपादयिष्यन् च कारात्कामितं च नापचितः अनपचितः-
अपूजित एव पूजाऽनपेक्षत्वात् स्वयमेवोपलक्षितः दृष्टोऽसि इतरवत् सापेक्षवत् १० यद्यपि त्वं वरान् दातुमाविर्भूतोऽसि तथाऽपि हे

अथानयाऽपि न भवत इज्ययोरुभारभरया समुचितमर्थमिहोपलभामहे ८ आत्मन एवानुसवनमंजसा बो-
भूयमाना शेषपुरुषार्थस्वरूपस्य किंतु नाथा शिष आशासानां मेतदभिसंराधनमात्रं भवितुमर्हति ९ तद्यथा बालि
शानां स्वयमात्मनः श्रेयः परमविदुषां परमपरमपुरुषप्रकर्षकरुणया स्वमहिमानं चापवर्गारव्यमुपकल्पयिष्यन्-
स्वयं नापचित एवेतरवदिहोपलक्षितः १० अथायमेव वरो ह्यर्हत्तमयर्हि बर्हिषिराजर्षेर्वरदर्षभो भगवान् निजपुरुषे
क्षणाविषय आसीत् ११ असंगनिशितज्ञानानलविधूता शेषमलानां भवत्स्वभावानामात्मारामाणां मुनीनामनवर
तपरिगुणितगुणगणपरममंगलायनगुणगणकथनोऽसि १२ अथ कथंचित्स्खलनक्षत्पतनजृम्भणदुरवस्थाना
दिषु विवशानां नः स्मरणाय ज्वरमरणदशायामपि सकलकश्मलनिरसनानितवगुणकृतनामधेयानि वचनगोच-
राणि भवंतु १३ किंचायं राजर्षिरपत्यकामः प्रजां भवादृशीमाशासान ईश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयोरपि भगवंतमु
पधावति प्रजायामर्थप्रत्ययो धनदमिवाधनः फलीकरणम् १४ अर्हत्तमराजर्षेर्बर्हिषियज्ञे निजपुरुषाणां त्वद्भक्तानामस्माक

माक्षणाविषयो भवान्यर्हियदा आसीत् तदा ह्ययमेव वरः संजातः ११ दर्शनस्य दुर्लभतामाहुः असंगेन वैराग्येण निशितं यत् ज्ञानं स एवानल
स्तेन विधूता अशेषमला येषाम् अतो भवत इव स्वभावो येषाम् तानेवाह आत्मारामाणामेवंभूतानां मुनीनामपि परममंगलायनगुण-
कथनमेव न तु दर्शनं यस्य अतस्ते रनवरतं परिगुणिता अभ्यस्ता गुणगणायस्येति संबोधनम् १२ दर्शने नैव कृतार्था अपि वरमेकं प्रार्थयंते
अथेति स्मरणाय विवशानां त्वां स्मर्तुमशक्तानां नः १३ अन्यच्च प्रार्थनीयमस्तीत्याहुः किंचेति आशिषामैहिकानां स्वर्गापवर्गयोरपीश्वरं
त्वामुपधावति प्रजायामेव पुरुषार्थ इति प्रत्ययो यस्य अधनो यथा फलीकरणं तुषकणादिकमाशासानो धनदमुपधावति १४ ७

इदं च नातिचित्रमित्याहुः इह संसारे तेऽपराजितयामायया अनवसितपदव्यालक्षितमार्गया अपराजितः को वै न कोऽपि अतस्तयाऽनाहत
मतिः कः अतएव विषय एव विषंतस्य रया वेगास्ते रनाहता प्रकृतिर्यस्य सः कः यद्यनुपासितमहच्चरणः अतस्त्वन्मायया मोहितस्यैव माशं
साधत इत्यर्थः १५ अदभ्यकर्तः हे बहु कार्यकारिन् अल्पीयसे कार्ययत्वं यस्मादिह समाहृतोऽसितत्र प्रजायामर्थे धीर्ये पांमंदानां तेषां
नोयद्देवहेल नमवज्ञानं तत् सर्वान्प्रतितव साम्येन हेतुना प्रतिबोदुमर्हसि १६ इति निगदेन गद्यात्मकस्तोत्रेण वर्षधरोभारतवर्षपतिर्नाभिः
तिनाभिवादितायेऽक्रुत्व जस्ते रभिवंदितो चरणो यस्य १७ असुलभत्वे हेतुः ममाहमेवाभिरूपः सदृशः केवल्यात् अद्वितीयत्वात् द्वि-

को वा इह तेऽपराजितोऽपराजितयामाययाऽनवसितपदव्याऽनाहतमतिर्विषया विषरयानाहतप्रकृतिरनुपा-
सितमहच्चरणः १५ यदुहवावतवपुनरदभ्यकर्तरिह समाहृतस्तत्रार्थधियांमंदानां नस्तद्यद्देवहेल नं देवदेवाह-
सिसाम्येन सर्वान्प्रतिबोदुमविदुषाम् १६ इति निगदेनाभिष्टूयमानो भगवाननिमिषर्षभो वर्षधराभिवादिताभि-
वंदितचरणः सदयमिदमाह १७ श्रीभगवानुवाच अहोवताहमृषयो भगवद्भिरवितयगीर्भिर्वर-
मसुलभमभियाचितो यदमुष्य आत्मजो मया सदृशो भूयादिति ममाहमेवाभिरूपः केवल्यादयापि ब्रह्मवादो
नमृषाभिवितुमर्हति ममैव हि मुखं यत्तद्विजदेवकुलम् १८ तत आग्नीधीयेऽशकलयाऽवतरिष्यामि आत्मतुल्य
मनुपलभमानः १९ इति निशामयंत्या मे रुदेव्याः पतिमभिधायांतर्दधे भगवान् २० बर्हिषितस्मिन्नेव विष्णुदत्तभ-
गवान्परमर्षिभिः प्रसादितो नाभेः प्रियचिकीर्षया तदवरोधाय ने मे रुदेव्यां धर्मान् दर्शयितुं कामो वातरशनानां श्र-
मणानामृषीणामूर्ध्वमंथिनां शक्रकृयातनुवाऽवततार २१ इति श्रीभागवते मध्यमस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३

जेषु देवा इव ब्राह्मणास्तेषां कुलम् १८ आग्नीधीयेनाभौ १९ पतिनाभिम् २० हे विष्णुदत्त तस्यावरोधाय ने अंतःपुरे मे रुदेव्यां शक्रकृया शक्र-
सत्त्वमूर्त्याऽवततार केषां धर्मान् वातरशनानां दिग्वाससाम् पाषंडिव्यावृत्त्यर्थमाह श्रमणानांतपस्विनाम् ऋषीणां ज्ञानिनाम् ऊर्ध्वमंथि-
नानैष्ठिकब्रह्मचारिणाम् २१ इति पंचमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थोऽद्विभिः प्रोक्तमृषभस्येहितं महत् लोकार्थे येन सत्क-
र्मेनैकमर्थं च निदर्शितम् १ चतुर्थेशतपुत्रस्य राज्यंतस्योपवर्ण्यते यस्य राज्ये जनः सर्वः संतोषामृतनिर्वृतः २ ६५ ६५

अभिव्यज्यमानानि भगवल्लक्षणानि पादतलादिषु वज्रांकुशादीनि यस्य महाविभूतिः सर्वसंपत्तिः साम्यादिभिः सह वर्द्धमानप्रभावम् प्रकृतयोऽमात्यादयः जगृधुः अभिकांक्षंति स्म १ वर्षणादेहेन तस्य विशेषणद्वयं वरीयसा श्रेष्ठतमेन ब्रह्मंतः श्लोकाः पद्यानि कवीनां यस्मिन् तेन च ओजस्तेजः वीर्यप्रभावः शौर्यमुत्साहः एतैर्गुणैरतिश्रेष्ठत्वादृषमः श्रेष्ठइति नामचकार २ तस्य वर्षे मंडले ३ अवरुह्य प्राप्य सैव रमिच्छया गृहीतो नरलोकसमानधर्मो मनुष्याकारो येन तम् अतएव मायया स्वपुत्रइति विलसितामतिर्यस्य ४ अपौरप्रकृतिगौरान् प्रकृ-

श्रीशुक उवाच अथ तमुत्पत्त्यैवाभिव्यज्यमानभगवल्लक्षणं साम्योपशमवैराग्यैश्चर्यमहाविभूतिभिरनुदिनमेधमानानुभावं प्रकृतयः प्रजाब्राह्मणादेवताश्चावनितलसमवनायातितरां जगृधुः १ तस्य हवा इत्थं वर्षणावरीयसा ब्रह्मच्छोकेन च ओजसा बलेन श्रिया यशसा वीर्यशौर्याभ्यां च पिता ऋषभ इतीदं नामचकार २ तस्य ह्यंद्रः स्पृष्टमानो भगवान् वर्षेन ववर्षत दवधार्य भगवान् ऋषभदेवो योगेश्वरः प्रहस्यात्मयोगमायया स्ववर्षमजनाभं नामाभ्यवर्षत् ३ नाभिस्तु यथाऽभिलषितं स प्रजस्त्वमवरुह्याति प्रमोदभरविह्वलोगद्गदाक्षरया गिरा सैव रंगृहीत नरलोकसधर्मभगवंतं पुराणपुरुषं मायाविलसितमतिर्वत्सतातेति सानुरागमुपलालयन् परां निर्हतिमुपगतः ४ विदितानुरागमापौरप्रकृतिजनपदो राजानाभिरात्मजं समयसेतुरक्षायामभिषिच्य ब्राह्मणेषूपनिधाय सह मेरुदेव्या विशालायां प्रसन्ननिपुणेन तपसा समाधियोगेन नरनारायणारव्यं भगवंतं वासुदेवमुपासीनः कालेन तन्महिमानमवाप ५ यस्य ह्यं डवेयश्लोका वुदाहरंति को नु तत्कर्म राजर्षेर्नाभेरन्वाचरेत्पुमान् अपत्यतामगाद्यस्य हरिः शब्देन कर्मणा ६ ब्रह्मण्योऽन्यऽकुतो नाभो विप्रामंगलपूजिताः यस्य बर्हिषियज्ञेशं दर्शयामासुरो जसा ७

तांश्चाभिव्याप्य विदितो नुरागो यस्मिन् कथं भूतो नाभिः जनपदः जनाः पौरादयः पदं प्रमाणं यस्य सः आत्मजं धर्ममर्यादारक्षणार्थं मभिषिच्य ब्राह्मणानामुत्संगे निधाय विशालायां बदरिकाश्रमे प्रसन्नं परानुद्देजकं निपुणं च तीव्रं तेन उपासीनः सेवमानः कालेन तन्महिमानं जीवन्मुक्तिमवाप ५ नाभेः तत्प्रसिद्धं कर्म अनुतदनंतरं को नु पुमानाचरेत् न कोपीत्यर्थः ६ मंगलैर्दक्षिणाभिः पूजिताः संतः ओजसामंत्रबलेन ७

अन्येषां ग्रहणाय प्रदर्शितो गुरुकुलवासो येन अनुशिक्षमाणः अनुशिक्षयन् उभयविधिं श्रुतिस्मृतिलक्षणं कर्मविधिमाभियुजन् अनुतिष्ठन्-
जयंत्यां भार्यायामात्मजानां शतं जनयामास ८ ९ तं भरतमनुकुशावर्तौ द्यौनवपुत्राः नवतेः प्रधानाज्येष्ठाः १० तदनंतरं कविप्रमुखा
नव भागवतधर्मप्रदर्शकाः वसुदेवनारदयोः संवादो यस्मिन् उपरिष्ठात् एकादशस्कंधे ११ महाशालीना अतिविनीताः १२ केवलः
शुद्धः विपरीतवत् अनीश्वरवत् कर्माणि कुर्वन् नियमयत् नियमितवान् पादांतरेनितरामरमयत् कर्मकरणे हेतुः अनुगतमुत्सन्न-

अथ ह भगवानृषभदेवः स्ववर्षकर्मक्षेत्रमनुमन्यमानः प्रदर्शितगुरुकुलवासो लब्धवैरैर्गुरुभिरनुज्ञातो गृहमे-
धिनां धर्माननुशिक्षमाणो जयंत्यामिन्द्रदत्तायामुभयलक्षणं कर्मसमाम्नायाम्नातमाभियुजन्नात्मजानामा-
त्मसमानानां शतं जनयामास ८ येषां रवतु महायोगी भरतो ज्येष्ठः श्रेष्ठगुण आसीत् येनैदं वर्षं भारतमिति व्य-
पदिशति ९ तमनुकुशावर्त इलावर्तौ ब्रह्मावर्तौ मलयः केतुर्भद्रसेन इन्द्रस्य कविदर्भः कीकट इति नवनवति प्रधा-
नाः १० कविर्हरिरंतरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः आविर्होत्रो यद्रुमिलश्चर्मसः करभाजनः इति भागवतधर्मप्र-
दर्शनानवमहाभागवतास्तेषां संचरितं भगवन्महिमोपबृंहितं वसुदेवनारदसंवादमुपशमायनमुपरिष्ठाद्दर्पणयि-
ष्यामः ११ यवीयां स एकाशीतिर्जायंते याः पितुरादेशकरामहाशालीना महाश्रोत्रिया यज्ञशीलाः कर्मविशुद्धा ब्रा-
ह्मणा बभूवुः १२ भगवानृषभसंज्ञ आत्मतत्रः स्वयं नित्यनिवृत्तानर्थपरंपरः केवलानंदानुभव ईश्वर एव विपरीत-
वत् कर्माण्यारभमाणः कालेनानुगतं धर्ममाचरणेनोपशिक्षयन् तद्विदांसम उपशान्तो मेवः कारुणिको धर्मार्थयशः
प्रजानंदामृतावरोधेन गृहेषु लोके नियमयत् १३ यद्यच्छीर्षण्याचरितं तत्तदनुवर्तते लोकः १४ यद्यपि स्वविदि-
तं सकलधर्मबाह्यं गुह्यं बाह्यं नो दर्शितमार्गेण सामादिभिरुपायैर्जनतामनुशशास १५ द्रव्यदेशकालवयः श्रद्धा-
त्विग्विविधोद्देशोपचितैः सर्वैरपि क्रतुभिर्यथोपदेशं शतकृत्व इयाज १६ धर्मस्वयमाचरणेनातद्विदामुपशिक्षयन् कथं ध-

र्मादीनामवरोधेन संग्रहेण आनंदो भोगः अमृतं मोक्षः १३ शीर्षण्यः श्रेष्ठः तेनाचरितं तत्तदनुवर्तते यतः १४ सकलो धर्मो यस्य सिंस्तत् बाह्यं गु-
ह्यं वेदरहस्यम् यद्यपि स्वेनैव विदितं तथाऽपि बाह्येणानुष्ठेव करोतीत्यर्थः १५ द्रव्यादिभिरुपचितैर्यज्ञैरिष्टवान् तत्र वयो यौवनम् युवैव
धर्ममन्विच्छेदिति वचनात् विविधोद्देशाः नानादेवतोद्देशाः यथोपदेशं यथाविधि १६ ७ ७ ७

अन्यस्मात्सकाशादात्मनः कश्चिदपि किमपि कथंचनापि न वाञ्छति इच्छानुदयेदृशतः अविद्यमानं रवपुष्पादिकमिव न चान्यदीयमवेक्ष-
तेऽपीत्यर्थः भर्तरि ऋषभदेवे प्रतिक्षणमुल्लसितस्नेहोद्रेकं विनाऽन्यन्नवाञ्छति १७ अवहितात्मनः संयतचित्तानपि प्रजानुशासनार्थमुप-
शिक्षयन्निति हवक्ष्यमाणमुवाच १८ इति पंचमेटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेमोक्षधर्मोपदेशैः पुत्रानुशासनम् उक्तपा-
रमहंस्यंच तस्य दृढतितिक्षया १ विदुषु जामपिये संतितान् कष्टानूदुःखदान् कामान्विषयान् नार्हते तद्योग्योऽयं मनुष्यदेहो न भवति दि-
व्यमुत्कृष्टम् येन तपसा यस्मात् शब्दात्सत्त्वादनंतं ब्रह्म स्वरवं भवति १ मोक्षबंधयोर्निदानमाह महत्सेवामिति तमसः संसारस्य द्वारं यो-

भगवतर्षभेण परिरक्ष्यमाण एतस्मिन् वर्षे न कश्चन पुरुषो वाञ्छत्यविद्यमानमिवात्मनोऽन्यस्मात् कथंचन किमपि क-
र्हि चिद्वेक्षते भर्तयं नु सवनं विजृम्भितस्नेहातिशयमंतरेण १७ सकदाचिददमानो भगवानृषभो ब्रह्मावर्तगतो
ब्रह्मर्षिप्रवरसभायां प्रजानां निशामयंतीनामात्मजान् अवहितात्मनः प्रश्रयप्रणयभरस्त्रयं त्रितानप्युपशिक्षय-
न्निति होवाच १८ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ऋषभदेवानुचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४
ऋषभ उवाच नायं देहो देहभाजां नृलोके कष्टान् कामानर्हते विदुजां ये तपो दिव्यपुत्रकायेन सत्त्वशुद्धये घ-
स्माद्ब्रह्मसौख्यं त्वनंतम् १ महत्सेवां द्वारमाहुर्विमुक्तेस्तमो द्वारं योषितां संगि संगम् महान्तस्ते समचित्ताः प्र-
शांता विमन्यवः सुहृदः साधवो ये २ ये वामयी शोकृतसौहृदार्थाजनेषु देहं भरवार्तिकेषु गृहेषु जायात्मज-
रातिमत्सूनप्रीतियुक्ता यावदर्थश्च लोके ३ नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्मयदिन्द्रियप्रीतये आपणोति न सा-
धुमन्येयत आत्मनोऽयमसन्नपि क्लेशद आसदेहः ४

षितां ये संगिनस्तेषां संगम् महतां लक्षणमाह सार्द्धेन महान्त इति
साधवः सदाचाराः २ मयि ईशोक्तं सौहृदमेव अर्थः पुरुषार्थो येषाम् वाशब्देनान्यनिरपेक्षस्यैवास्य लक्षणत्वं दर्शयति देहं विभर्तीति देहं
भराविषयवार्ते वनधर्मविषयायेषु तेषु जनेषु जायादियुक्तेषु गृहेषु चरातिर्मिबंधनं वापाठांतरे जायादिप्रदेषु यावदर्थश्च यावदर्थमेवा-
र्थो येषामिति मध्यमपदलोपी समासः देहनिर्वाहाधिकस्पृहाशून्या इत्यर्थः ३ कामान् नार्हतीति यदुक्तं तदुपपादयति नूनमिति यद्य-
दांद्रियप्रीतये आपणोति व्याप्रियते तदा प्रमत्तः सन् विकर्मपापं नूनं कुरुते यतो विकर्मणः प्राचीनादयं क्लेशदो देहो जातः तस्यैव पुनः
करणं साधु न मन्ये ४

देहादेर्नश्वरत्वात्क्रियानयमनर्थइत्याशंक्याह पराभवोदेहादिनास्वरूपाभिभवः अज्ञानकृतस्तावद्भवति तत्रहेतुः यावत्क्रियाः स्युः तावदिदं मनोहिकर्मस्वभावमेवस्यात् येनकर्मात्मकेनमनसा ५ उक्तमुपसंहरति एवंपूर्वकृतंकर्मकर्तृभूतंमनः कर्मभूतंवशंप्रयुंक्ते पुनः कर्मनिष्ठं करोतीतिजीवन्मुक्तकर्मव्यावृत्त्यर्थमाह अविद्ययेति अविद्यया आत्मनिउपधीयमाने आच्छाद्यमानेसति एवंमनःकर्तृपुरुषंकर्मव- शंप्रयुंक्ते ६ नकेवलंदेहयोगमात्रमनर्थोतरंचेत्याह यदागुणानामिन्द्रियाणामीहांचेष्टामयथामिथ्या आत्मीयानभवतीतिविपश्चित्- विवेकीसन्नपश्यति नुपश्यतीतिपाठे अथया आत्मीयत्वेनेत्यर्थः तत्रतदासहसागतस्मृतिः स्वरूपस्मृतिश्चून्यः सन्न अज्ञोमूढः मैथु- नस्करवप्रधानंगृहंप्राप्यतापान्विंदति ७ ननुयथोपयोगंस्त्रियामिथुनीभूयस्करवमात्रमनुभवतः कुतस्तापाः स्युस्तत्राह पुंसइति प्र

पराभवस्तावद्बोधजातोयावन्नजिज्ञासतआत्मतत्त्वम् यावत्क्रियास्तावदिदंमनोवैकर्मात्मकंयेनशरीरबंधः ५ एवंमनः कर्मवशंप्रयुंक्ते अविद्ययात्मन्नुपधीयमाने प्रीतिर्नयावन्मयिवासुदेवेनमुच्यतेदेहयोगेनतावत् ६ यदानपश्यत्ययथागुणेहांस्वार्थेप्रमत्तः सहसाविपश्चित् गतस्मृतिर्विंदतितत्रतापानासाद्यमैथुन्यमगारम- ज्ञः ७ पुंसस्त्रियामिथुनीभावमेनंतयोर्मियोहृदयग्रंथिमाहुः अतो गृहक्षेत्रसुताप्तवित्तैर्जनस्यमोहोऽयमहंम- मेति ८ यदामनोहृदयग्रंथिरस्यकर्मानुबद्धोदृढआश्लथेत तदाजनः संपरिवर्ततेऽस्मान्मुक्तः परंयात्यति- हायहेतुम् ९ हंसेगुरौमयिभक्त्याऽनुवृत्त्यावितृष्णायाद्द्वंद्वतितिक्षयाच सर्वत्रजंतोर्व्यसनावगत्याजिज्ञासया तपसेहानिवृत्त्या १० मत्कर्मभिर्मत्कथयाचनित्यंमद्देवसंगादुणकीर्तनान्मे निर्वैरसाम्योपशमेनपुत्राजिज्ञास- यादेहगेहात्मबुद्धेः ११

त्येकंतयोरेकैकोहृदयग्रंथिरस्त्येवएनंमिथः स्थूलमन्यहृदययोर्ग्रंथिंदुर्भेदंवदंति कुतइत्यतआह - अतः अस्मात्मिथुनीभावात् प्रत्येकंहृदयग्रंथिनातुंदहेन्द्रियमात्रेः हंममेतिमोहः अस्मात्तुगृहादिभिर्विषयभूतैर्महान्मोहोभवेदि- त्यर्थः ८ कदातर्हितस्यनिवृत्तिरतआह यदाऽस्यजनस्यकर्मभिरनुबद्धोदृढोमनोरूपोहृदयग्रंथिः शिथिलोभवेत् तदाऽस्मात्मि- थुनीभावान्निवर्तते ततश्चहेतुमहंकारंत्यक्तामुक्तः सन्नपरंपदंयाति ९ हेतुमतिहायेत्युक्तंतत्रपंचविंशतिसाधनान्याहचतुर्भिः हं- सेमयिगुरौभक्तिः सेवाअनुवृत्तिस्तत्परताविगततृष्णायासर्वत्रलोकांतरेऽपिव्यसनावगत्यादुःखानुसंधानेन ईहानिवृत्त्याकाम्यकर्मत्या- गेन १० मदर्थैः कर्मभिः अहमेवदेवोयेषांतैः संगत् हेपुत्राः देहगेहयोरात्मबुद्धेः अहंममेतिबुद्धेः ११

अध्यात्मयोगेन अध्यात्मशास्त्राभ्यासेन सध्यक् सम्यक् इति सर्वत्र संबंधः असंप्रमादेन कर्तव्यस्यापरित्यागेन १२ सर्वत्र मद्रावो मद्रावनातत्र विचक्षणेन निपुणेन विज्ञानविराजितेन अनुभवपर्यंतेन ज्ञानयोगेन समाधिना धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तः धैर्यप्रयत्नविवेकैर्युक्तः सन्नहंकारारव्यमुपाधिं व्यपोहेत् निरस्येत् १३ ततः साधनादुपरमेदित्याह कर्मण्याशेरतेयस्मिन् योगेन उपायेन यद्यपि फले सिद्धे साधनोपरमः सिद्ध एव तथाऽपि यावद्देहपातं तदभ्यासशंकावारणा योक्तम् १४ किंच पुत्रान्पिताशिष्यान्वागुरुः नृपश्च प्रजाः एव मनु शिक्षयेत् मम लोकं यः कामयते यद्वा मदनुग्रह एवार्थो यस्य विमन्युः शिक्षितस्याकरणेऽपि कोपश्चून्यः अतश्चान् तत्त्वमविदुषः श्रेयो बुद्ध्या कर्मसमूदान् अन्ययोपदे

अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणेंद्रियात्माभिजयेन सध्यक् सच्छ्रद्धया ब्रह्मचर्येण शश्वदसंप्रमादेन यमेन वाचाम् १२ सर्वत्र मद्राव विचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन योगेन धृत्युद्यमसत्त्वयुक्तो लिंगं व्यपोहेत् कुशलोऽहमारव्यम् १३ कर्मशयं हृदयग्रंथिबंधमविद्यया सादितमप्रमत्तः अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यक् व्यपोह्योपरमेत योगात् १४ पुत्रांश्च शिष्यांश्च नृपोगुरुर्वामल्लोककामो मदनुग्रहार्थः इत्यं विमन्युरनुशिष्यादतज्ञान्न योजयेत् कर्मसमूदान् कं योजयन्मनुजोऽर्थं लभेत् निपातयन्नष्टदशं हि गर्ते १५ लोकः स्वयं श्रेयसिनश्च दृष्टिर्योऽर्थानुसमीहेतानि कामकामः अन्योऽन्यैरः स्वरवले शहेतोरनंतदुःखं च न वेद मूढः १६ कस्तं स्वयंतदभिज्ञो विपश्चिदविद्यया मंतरे वर्तमानम् दृष्ट्वा पुनस्तंसंघणः कुबुद्धिं प्रयोजयेदुत्पथगं यथाऽधम् १७ गुरुर्न सस्यात्स्वजनो न स स्यात्पितान स स्याज्जननी न सा स्यात् दैवं न तत्स्यान्नपतिश्च स स्यान्नमो च येद्यः समुपेतमृत्युम् १८

शेप्रत्यवायमाह मनुजः काम्यकर्मसु पुरुषं योजयत् गर्ते संसारकूपे पातयति समनुजः कर्मार्थं पुरुषार्थं लभेत् न कमपीत्यर्थः १५ न योजयेदित्येतदुपपादयति लोक इति त्रिभिः नष्टदृष्टित्वे हेतुः यदिति निकाममतिशयेन कामो यस्य १६ तमीदृशं कुबुद्धिं दृष्ट्वा तत्रैव कस्तं प्रवर्तयेन्नकोऽपि उत्पथेन गच्छंतं मंधं यथा तेनैव गच्छेति कः ब्रूयात् १७ समुपेतः संप्राप्तो मृत्युः संसारो येन तंतौ भक्तिमार्गोपदेशेन यो नमो चयेत् सगुर्वादिर्न भवतीत्यर्थः यद्वा यस्तं मोचयितुं न शक्नुयात् अतस्तस्य गुर्वादिर्न स्यादिति निषेधः ततश्च पितानस्यादिति पुत्रोत्पत्तौ यत्नो न कार्य इत्यर्थः दैवं देवतानस्यादिति पूजानग्राह्येत्यर्थः एवमन्यदपि द्रष्टव्यम् १८ ५

एवंमोक्षधर्मानुपदिश्यन्नातृशश्रूषणलक्षणधर्मस्पर्द्धादिनिवृत्तयेतेषां जन्मकथनपूर्वकमाह द्वाभ्याम् इदंमनुष्याकारंशरीरंममदुर्वि-
भाव्यमवितर्क्यमदिच्छाविलसितंनत्वहंप्राकृतोमनुष्यइत्यर्थः मेहृदयंतुसत्त्वम् किंतुहृदयंयत्रधर्मःतत्शब्दसत्त्वमित्यर्थः कुतःयद्य-
स्मान्मयाःधर्मोदूरादेवपृष्ठेकृतः उत्सारितः अतएवमामृषमंश्रेष्ठंप्राहुः १९ भवंतश्चहृदयेनशब्दसत्त्वमयेनजाताः तस्मान्मत्सरंहि
त्वामहत्तमं सनामंसोदरंभजध्वम् ननुत्वत्पुत्रत्वात् त्वांवयंभजेमराजपुत्रत्वात्प्रजाश्वपालयामेतिचेदत आह तदेवमेशश्रूषणंप्रजा-
नांचपालनंभरतानुवृत्त्यैवसर्वंकृतंस्यादितिभावः २० इदानींब्राह्मणाश्वसेव्याइत्याशयेनतेषांसर्वेभ्यः श्रेष्ठ्यमाहपंचभिः भूतेषुचे-
तनेषुविरोहंतीतिवीरुधः स्यावराः उत्तुच्चैः अतिशयेनोत्तमाः तेभ्योपियेसरीसृपाः सर्पंतीतिजंगमाः तेउदुत्तमाइतिसर्वत्रानुषंगः

इदंशरीरंममदुर्विभाव्यंतत्त्वंहिमेहृदयंयत्रधर्मः पृष्ठेकृतोमेयदधर्मआरादतोहिमामृषमंप्राहुरार्याः १९ तस्मा
द्भवंतोहृदयेनजाताः सर्वेमहीयांसममुंसनाभम् अक्लिष्टबुद्ध्याभरतंभजध्वंशश्रूषणंतद्भरणंप्रजानाम्
२० भूतेषुवीरुध्यउदुत्तमायेसरीसृपास्तेषुसबोधनिष्ठाः ततोमनुष्याः प्रमयास्ततोऽपिगंधर्वसिन्धाविबुधानु-
गाये २१ देवास्सरेभ्योमघवत्प्रधानादक्षादयोब्रह्मसृतास्ततेषाम् भवःपरःसोऽथविरिंच्यवीर्यः समत्परोऽहं-
हिजदेवदेवः २२ नब्राह्मणैस्तुलयेभूतमन्यत्पश्यामिविप्राः किमतःपरंतु यस्मिन्नृभिः प्रहृतंश्रद्धयाऽहं
मश्यामिकामंनतथाऽग्निहोत्रे २३ धृतातनूरुशतीमेपुराणीयेनेहसत्त्वपरमंपवित्रम् शमोदमःसत्यमनुग्रह-
श्चतपस्तिदित्साऽनुभवश्चयत्र २४ तेष्वपिसबोधनिष्ठास्थितिर्येषांपश्वादीनांतेकीटकादिभ्यः ततःतेष्वपिमनुष्याः ततोऽपिप्र-

मथाः भूतप्रेतादयः ततोऽपिगंधर्वाः ततःसिन्धाः ततोऽन्येविबुधानुगाः किन्नरादयः २१ तेभ्योस्सराः देवास्सरेभ्यः संधिरार्षः देवाश्चमघवत्प्र-
धानाः देवेभ्यइंद्रः श्रेष्ठइत्यर्थः ततोऽपिब्रह्मसृतादक्षादयः तेषांमध्येभवः परः श्रेष्ठः सभवः विरिंच्यवीर्यः विरिंच्योवीर्यंशक्तिः कारणं-
यस्यसविरिंच्यवीर्यः अतस्तज्जनकत्वाद्द्विरिंच्यस्ततःपरइत्यर्थः सविरिंच्योमत्परः अहंपरोयस्य द्विजदेवाब्राह्मणाएवदेवाः पूज्याय-
स्यसोहम् २२ ब्राह्मणैरन्यद्भूतंनतुलयेसमंनपश्यामि अतोब्राह्मणात्परंतुभूतंकिंपश्यामि नकिंचित् विप्राइतितत्रत्यानांब्राह्मणानांसंबो-
धनम् समस्यैवाभावादधिकंकृतस्त्यमित्यर्थः तत्रहेतूनाहसार्द्धाभ्याम् यस्मिन् ब्राह्मणेश्रद्धयाप्रकर्षेणहृतमन्नादिकामंयथेष्टमहमश्या-
मि २३ मेतनुर्मूर्तिर्वेदारव्यायेनब्राह्मणेनइहलोकेधृता यत्रचब्राह्मणोसत्वादयोऽष्टौगुणाः संतिततःपरंकिंपश्यामीत्यन्वयः २४ ७

निस्पृहत्वमाह मत्तोऽपियेषां न किंचित्कार्यनीयमस्ति तेषामितरेण राज्यादिना किमु स्यान्न किमपि २५ तदेवं ब्राह्मणसंमानं विधायैदानीं सर्व-
भूतसंमानं विधत्ते हे स्रुताः सर्वाणि जंगमानि स्यावराणि च भूतानि मदधिष्ठानतया वोयुष्माभिः संमाननीयानि पदे पदे क्षणे क्षणे विविक्ता पूता मत्सरा
दिरहिता दृष्टिर्येषां तैः तदेव ममार्हणम् २६ सर्वकर्माणामीश्वरार्पणं विधत्ते मनोवचो दृशामन्येषां च करणानामीहितस्य व्यापारस्य मे परि

मत्तोऽप्यनन्तात्परतः परस्मात् स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किंचित् येषां किमु स्यादितरेण तेषाम किंच नानां मयि भ-
क्तिभाजाम् २५ सर्वाणि महिष्यतया भवद्भिश्चराणि भूतानि स्रुता ध्रुवाणि संभावितव्यानि पदे पदे देवो वि-
विक्तदृग्भिस्तदुहार्हणं मे २६ मनोवचो दृक्करणो हितस्य साक्षात्कृतं मे परि बर्हणं हि विना पुमान्येन महाविमो-
हात्कृतांतपाशान् विमोक्तुमीशेत् २७ श्रीशुक उवाच एवमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टानपि
लोकानुशासनार्थं महानुभावः परमसूहृत् भगवान् नृषभापदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणां महामुनीनां
भक्तिज्ञानवैराग्यलक्षणां पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयशतज्येष्ठं परमभागवतं भगवज्जनपराय-
णं भरतं धरणिपालनायाभिषिच्य स्वयं भवन एवोर्वरितशरीरमात्रपरिग्रह उन्मत्त इव गगनपरिधानः प्रकी-
र्णकेश आत्मन्यारोपिता हवनीयो ब्रह्मावर्तात् प्रवव्राज २८ जडांधमूकबधिरपिशाचोन्मादकवदवधूतवे-
षोऽभिभाष्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनव्रतस्तूष्णीं बभूव २९

बर्हणमाराधनमेव साक्षात्कृतं फलम् येन परिबर्हणेन

विना कालपाशादिमोक्तुं नर्दशेत् न समर्थो भवेत् २७ स्वत एव सूक्ष्मशिक्षितानपि लोकानुशासनार्थं मनुशास्यमुनीनां पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षयि-
ष्यन् भरतमभिषिच्य ऋषभ इत्यपदेशो नाम यस्य भगवान् ब्रह्मावर्तात् स्वदेशात् प्रवव्राजेत्यन्वयः उर्वरितोऽवशिष्टः शरीरमात्रपरिग्रहो यस्य
स्य २८ अभिभाष्यमाणोऽपि जनानां मध्ये जडादिव दूर्तमानः तूष्णीं बभूव अवधूतस्यैव वेषो यस्य २९

तत्रपुरादिष्वनुपथंमार्गेमार्गेअवनिचराप सदैर्दुर्जनैस्तर्जनादिभिः परिभूयमानोऽपितदविगणयन्नेवैकचरएकाकीएथिवापरिवभ्रामेत्यन्व
यः तत्रपुरंपत्तनम् ग्रामाहृवंतः आकरः खनिः खेटः कृषीवलग्रामः वाटः पुष्पादिवाटिका शिविरंसेनायावासस्थानम् घोषोगोपानाम्
सार्थीयात्रिकजनसंघातः आश्रमाः ऋषीणाम् तर्जनंभयजननम् ताडनंप्रहारः अवमेहनमुपरिमूत्रणम् शीवनंफूल्कृत्यश्लेषप्रक्षेपः ग्रा
व्यांशकृतोरजसश्चप्रक्षेपः पूतिवातोऽधोवायुः दुरुक्तंशापः एतैः अंगणनेदृशंतः मक्षिकाभिरिवेति तत्रहेतुः असतिमिथ्याभूतेसंस्थानेसं
निवेशेदेहइत्युपलक्षणमाकारोयस्यसदित्यपदेशमात्रंयस्यतस्मिन्निरभिमानत्वात् केनहेतुना उभयोः सदसतीर्योऽनुभवः तत्स्वरूपेण
यत्स्वमहिम्यवस्थानंतेन अतएवारवंडितंमनोयस्यसः परिवभ्राम ३० सचतदाग्रहगृहीतइवादृश्यत तत्रहेतुः पराक्पूरतोऽवलंबमा

तत्रतत्रपुरग्रामाकरखेटवाटशिविरवजघोषसार्थगिरिवनाश्रमादिष्वनुपथमवनिचरापसदैः परिभूयमानोमक्षि-
काभिरिववनगजस्तर्जनताडनावमेहनशीवनग्रावशकृद्रजः प्रक्षेपपूतिवातदुरुक्तेस्तदविगणयन्नेवासत्संस्था
नएतस्मिन्देहोपलक्षणेसदपदेशउभयानुभवस्वरूपेणस्वमहिमावस्थानेनासमारोपिताहंममाभिमानत्वाद
विरवंडितमेनाः एथिवीमेकचरः परिवभ्राम ३० अतिसूकुमारकरचरणोरः स्थलविपुलबाह्वंसगलवदना-
द्यवयवविन्यासः प्रकृतिसुंदरस्वभावहाससूमुखानवनलिनदलायमानाशिशिरतारारुणायतनयनरुचिरः सह
शसूभगकपोलकर्णकंठनासोविगूढस्मितवदनमहोत्सवेनपुरवनितानांमनसिकुसुमशरासनमुपदधानः परा
गवलंबमानकुटिलजटिलकपिशकेशभूरिभारोऽवधूतमलिननिजशरीरेणग्रहगृहीतइवादृश्यत ३१

नाश्वतेकुटिलाश्वतेजटिलाश्वकपिशकेशाः तेषांभूरिभारोयस्यावधूतमनादृतमतएवमलिनंनिजशरीरंतेन कथंभूतोऽप्येवमदृश्यत अति
सूकुमाराणिकरचरणोरः स्थलानितयाविपुलाबाह्वादयः तएवावयवाः तेषांविशिष्टेन्यासः सन्निवेशोयस्यसः तथाप्रकृत्यैवसुंदरः स्वभा-
वसिद्धोहासः तेनशोभनंमुखंयस्यतथानवनलिनदलवत् आचरतीयेशिशिरतारेतापहारिकनीनिके अरुणे आयतेनयनेताभ्यांरुचिरः त
थासदृशा अन्यूनाधिकाः सूभगाश्वकपोलकर्णकंठनासिकायस्यतस्यविगूढस्मितंयद्ददनंतस्यमहोत्सवेनविभ्रमेणपुरांगनानांमनसिकाम-
मुदीपयन् एवंभूतोऽपितथाऽदृश्यतेत्यन्वयः ३१

यर्हि यदा लोके जने योगस्य प्रतिपक्षमाचक्षाणः पश्यन् बभूव तस्य प्रतिक्रियाकरणं कर्मचर्चिर्निर्दिष्टमित्याचक्षाणः तदा आजगरं व्रतमास्थितः स
नृशयान एवाश्मातिस्मेत्यन्वयः आजगरं व्रतं नाम एकत्रैव स्थित्वा प्रारब्धकर्मोपभोगः अवमेहति मूत्रयति हृदति पुरीषमुत्सृजति उच्चरिते पुरीषे
चेष्टमानो विलुंठन्ते नैवादिग्धा आलिप्ता उद्देशादेहप्रदेशायस्यसः ३२ बीभत्समिवाशंक्याह तस्येति पुरीषस्य स्फुरभिणा गंधेन सौगंध्यं
स्यसवायुः ३३ एवं गवादिचर्यया पानादिकरोति स्म तदेवाह व्रज नित्यादिना काकमृगगवामिवान्यदपि चरितं वृत्तिर्यस्य ३४ नानायोग
चर्या आचरतीति तथा लोकयात्रापरिहाराय योगिभिरेवं वर्तितव्यमिति प्रदर्शनाय तथा कृतवान् वस्तुतस्तु भगवान् यतः अविरतः परमम-
हान् उत्तरोत्तरशतगुणत्वेनोक्तो य आनंदः तदनुभवस्वरूपः किंच वासुदेवे आत्मनोऽव्यवधानेन अभेदेन न विद्यते अन्येषामिव अंत-

यर्हि वावस भगवान् लोकमिमं योगस्यान्वाप्रतीपमविचक्षाणस्तत्प्रतिक्रियाकर्म बीभत्सितमतिव्रतमाजगरमा-
स्थितः शयान एवाश्मातिपिबतिरवादत्यवमेहति हृदति स्म चेष्टमान उच्चरित आदिग्धोद्देशः ३२ तस्य हयः पुरी-
षस्फुरभिः सौगंध्यवायुस्तंदेशं दशयोजनसमं तात् स्फुरभिंचकार ३३ एवं गोमृगकाकचर्यया व्रजं स्तिष्ठन्नासीनः
शयानः काकगोमृगचरितः पिबतिरवादत्यवमेहति स्म ३४ इति नानायोगचर्याचरणो भगवान् कैवल्यपतिर्क-
षभोऽविरतपरममहानंदानुभव आत्मनि सर्वेषां भूतानामात्मभूते भगवति वासुदेवे आत्मनोऽव्यवधानानंतरोद-
रभावेन सिद्धसमस्तार्थपरिपूर्णयोगेश्वर्याणि वैहाय समनोजवांतर्धानपरकायप्रवेशदूरग्रहणादीनियदृच्छयोपग-
तानि नाजसानृपहृदयेनाभ्यनंदत् ३५ इति श्रीभागवते म० पंचमस्कंधे ऋषभदेवोनुचरिते पंचमोऽध्यायः ५

राजोवाच न नूनं भगव आत्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्मबीजानामैश्वर्याणि पुनः क्लेशादा
निभवितुमर्हति यदृच्छयोपगतानि १

रामध्ये उदरस्य देहोपाधेर्भावस्तेन नित्यनिवृत्तोपाधित्वेनेत्यर्थः स्वतएव सिद्धैः समस्तैरर्थैः
फलैः परिपूर्णत्वाद्योगेश्वर्याणि नाभ्यनंदत् वैहाय संखे चरत्वम् मनोजवं मनस इव देहस्य वेगम् दूरग्रहणम् दूरदर्शनम् हेनृप हृदयेन मनसा ३५
इति पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेलीनाभिमानस्य देहत्यागक्रमाभिधा प्रदहंतं दवाग्निं यः पश्यन्नपि न पश्यति १ योगेश्व-
र्याणि नाभ्यनंदत् इत्युक्तं तत्र दृच्छति नेति भगवः हे भगवन् योगेन समीरितमुद्दीपितं यत्ज्ञानं तेनावभर्जितानि दग्धानि कर्मबीजानि रागा-
दीनि यैः तेषां यदृच्छया प्राप्तानि योगेश्वर्याणि पुनः क्लेशादा निभवितुं नार्हति अतः किमिति नाभ्यनंददित्यर्थः १ ७५ ७५

अंगीकृत्यपरिहरति सत्यमिति एकेबुद्धिमंतोऽनवस्थानस्यचंचलस्यमनसोविश्वासंनसंगच्छंते नसम्यक्प्राप्नुवंतिशठः किरातोयथाधृते-
ष्वपिमृगेषुशठेकिराते यथामृगादतिसप्तम्यंतंवा पाठांतरेशठोवंचकः किरातोवणिक् व्यवहर्तेरियथा अस्मिन्वाव्यवहर्ताविश्वासंनयातीत्यर्थः
पाक्षिकोदोषोवर्जनीयइत्युपदेष्टुं नाभ्यनंददितिभावः २ यद्विश्रंभात्तस्यविश्वासात्चिराच्चीर्णंबहुकालसंचितंतपः चस्कंदसस्त्रावणेश्वरम्
विष्णोर्मोहिनीरूपदर्शनेन यद्वा ईश्वराणांसमर्थानामपिसौभरिप्रभृतीनांतपः ३ तत्रहेतुः नित्यमितिकृतविश्वासोयोयोगीतदीयंमनः
कामस्यतमनुयेऽरयस्तेषांचच्छिद्रमवकाशंददाति यथाकृतविश्वासस्यपत्युःपुंश्चलीजायाजाराणामवकाशंदत्वापतिंघातयति तथामनोऽपि
कामादिभिर्योगिनंभ्रंशयतीत्यर्थः ४ अरीन्कथयन्नुपसंहरति कामइति यन्मूलः यन्निमित्तोभवति तन्मनः कोनुबुधः स्वीकुर्यात् स्वाधी

ऋषिरुवाच सत्यमुक्तंकिंत्विहवाएकेनमनसोऽहविश्रंभमनवस्थानस्यशठकिरातइवसंगच्छंते २ त
थाचोक्तम् नकुर्यात्कार्हीचित्सरव्यंमनसिह्यनवस्थिते यद्विश्रंभाच्चिराच्चीर्णंचस्कंदतपणेश्वरम् ३ नित्यंद-
दातिकामस्याछिद्रंतमनुयेऽरयः योगिनःकृतमैत्रस्यपत्युर्जायेवपुंश्चली ४ कामोमन्युर्मदोलोभः शोकमोहम
यादयः कर्ममूलश्चयन्मूलः स्वीकुर्यात्कोनुतद्बुधः ५ अथैवमरिवललोकपालललामौविलक्षणेर्जडवदवधू
तवेषभाषाचरितैरविलक्षितभगवत्प्रभावोयोगिनांसांपरायविधिमनुशिक्षयन्स्वकलेवरंजिहासरात्मन्यात्मान-
मसंव्यवहितमनर्थोतरभावेनान्वीक्षमाणउपरतानुवृत्तिरुपरराम ६ तस्यहवाएवमुक्तलिंगस्यभगवतऋषभ
स्ययोगमायावासनयादेहइमांजगतीमभिमानाभासेनचक्रममाणः ७ कौकवेककुटुकान्दक्षिणकर्णाटका
नृदेशान्यहच्छयोपगतः कुटकाचलोपवनआस्यकृताश्मकवलउन्मादइवमुक्तमूर्द्धजोसंवीतएवविचचार ८

नमितिमन्यते ५ प्रासंगिकंसमाप्य प्रस्तुतमाह अथेति अरिवलानांलोकपालानांललामोमंडनभूतोऽपिउपरताबाधिताऽनुवृत्तिर्यस्मात्
सउपरराम देहाभिमानंजहौ विलक्षणेरेकप्रकारैरवधूतवेषादिभिर्नविलक्षितोभगवत्प्रभावोयस्मिन् सांपरायविधिंदेहत्यागप्रकारम् आ-
धाराधेयभावव्यावृत्त्यर्थमाह अनर्थोतरभावेन अभेदेन उपासनाव्यावृत्त्यर्थमाह असंव्यवहितम् ६ मनसास्वयंत्यक्तेऽप्यभिमानेकेना
पिसंस्कारेणदेहःप्रचलति यथाकुलालचक्रंसोऽयमभिमानाभासः तेनसचजीवन्मुक्तानामविद्यावासनयाभवतीतिततोविशेषमाह यो
गमायावासनयेति ७ कौकादीनृदेशान्गतःसन् कयापिवासनयाआस्येकृतअश्मकवलोयेन असंवीतो नग्नः ८ ६ ७

समीरवेगेनविधुतानांकंपितानांवेणूनांसंघर्षणेनजातउग्रोदावानलःआलेलिहानःसर्वतोयसन् ९ अवधूतवेषेणऋषभदेवस्तत्रगतइत्येत-
स्यसूचकमाह यस्यकिलाश्रमातीतमनुचरितंतद्देशवासिभ्यउपाकर्ण्य अर्हन्नितिनामयस्यसराजास्वयंतत्रउपशिक्ष्यशिक्षित्वाकुपयश्च
सौपाषंडश्चतंनिजमनीषयासंप्रवर्तयिष्यतइत्यन्वयः तत्रहेतुः कलावित्यादि भवितव्येनप्राणिनांपूर्वसंचितपापफलेन १० येनप्रवर्तके-
नमनुजेष्वपसदानिकृष्टाःस्वविधिनानियोगोयस्मिन् शौचचारित्रेतद्दिहीनाः देवावज्ञारूपाण्यस्नानादीनिकुव्रतानिगृह्णानाः वेदादीनां
विदूषकाभविष्यंति ११ तत्फलंचांधंतमः प्राप्स्यंतीत्याह तेचेति अर्वाक्तनयाअवेदमूलयानिजलोकयात्रयास्वेच्छाकृतप्रवृत्त्याआश्व-

अथसमीरवेगविधुतवेणुविकर्षणजातोग्रदावानलस्तद्दनमालेलिहानःसहतेनददाह ९ यस्यकिलानुचरितमुपा-
कर्ण्यकौंकवैककुटकानोराजाः हन्नामोपशिक्ष्यकलावधर्मउत्कृष्यमाणेभवितव्येनविमोहितःस्वधर्मपथमकुतो-
भयमपहायकुपयपाषंडमसमंजसंनिजमनीषयामंदःप्रवर्तयिष्यते १० येनहवावकलौमनुजापसदादेवमायामो-
हिताःस्वविधिनियोगशौचचारित्रविहीनादेवहेलनान्यपव्रतानिनिजेच्छयागृह्णानाअस्नानानाचमनाशौचकेशो-
लुंचनादीनिकलिनाःधर्मबहुलेनोपहतधियोब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाःप्रायेणभविष्यंति ११ तेचह्य-
र्वाक्तनयानिजलोकयात्रयाःधपरंपरयाश्वस्तास्तमस्यंधेस्वयमेवप्रपतिष्यंति १२ अयमवतारोरजसोपप्लुतकेवल्यो
पशिक्षणार्थःतस्यानुगुणान्श्लोकान्गायंति १३ अहोभुवःसप्तसमुद्रवत्याद्वीपेषुवर्षेष्वधिपुण्यमेतत् गायंतिय-
त्रत्यजनामुरारैःकर्मोणिभद्राण्यवतारवंति १४ अहोनुवंशोयशसाःवदातःप्रियवतोयत्रपुमान्पुराणः कृतावता-
रःपुरुषःसआद्यश्चचारधर्मयदकर्महेतुम् १५ कौन्वस्यकाष्ठापरोनुगच्छेन्मनोरथेनाप्यभवस्ययोगी योयोग-
मायाःस्पृहयत्युदस्ताह्यसत्तयायेनकृतप्रयत्नाः १६ स्ताःकृतविश्वासाः १२ ननुतर्ह्यनर्थकारीकिमर्थोऽयमृषभावतारस्तत्रा-
ह अयमिति रजोव्याप्तानांजनानांमोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः तस्यकेवल्योपशिक्षणस्यानुरूपान् १३ अधिकंपुण्यंयस्मिन् एतद्भारतंवर्ष-
ऋषभाद्यवतारयुक्तानिकर्माणि १४ प्रियवतस्यवंशःअवदातःशुद्धःयत्रवंशेयद्यस्मात् अकर्मामोक्षस्तस्यहेतुंधर्मचचार १५ अपरः
कोनुयोगीअस्यकाष्ठादिशमप्यनुगच्छेत् योयोगीयेनऋषभेणअसत्तयाअवस्तुत्वेनउदस्तानिरस्तायोगमायाःसिद्धीर्वाञ्छति कथंभूताः
कृतःप्रयत्नोयास्तदर्थंप्रयत्नंचकरोतीत्यर्थः यद्वा कथंभूताउदस्ताः कृतप्रयत्नाःसेवितुमुद्यताअपीत्यर्थः १६ ७ ७

विशुद्धाचरितेयत् इरितं कथितं तत्समस्तं दुश्चरितं भित्तो हरतीति तथा परममहामंगलानामयनं च अविहितः सन् अनयोरपिश्रोतृश्राव-
यित्रोरविशेषेण भक्तिः सम्यक् अनुवृत्ता भवतीत्यर्थः १७ भक्तेः परमपुरुषार्थत्वमाह यस्यां भक्तावेव ननु योगादिषु अनुसवनमविर-
तमात्मानं स्नापयंतः स्वयमासादितमप्रार्थितं भगवता स्वयमेव दीयमानमपि अनादरे हेतुः भगवदीयत्वेनैव परितः समाप्ताः सम्यक् प्रा-
प्ताः सर्वे पुरुषार्था ये स्ते १८ ननु भगवतोऽति सुलभत्वदर्शनान्मोक्षस्य चाति दुर्लभत्वादियमतिस्तुतिरेवेत्याशंक्याह हेराजन् भवतां
पांडवानां यदूनां च पतिः पालकः गुरुः उपदेशो देवमुपास्यः प्रियः सहृद् कुलस्य पतिः नियंता किं बहुना कच्च कदाचित् दोषादिषु वः पां-

इति ह स्म सकल वेद लोक देव ब्राह्मण गवां परमगुरोर्भगवतः ऋषभारव्यस्य विशुद्धाचरिते रितं पुंसां समस्त दुश्चरि-
ताभिहरणम् परममहामंगलाय नमिदमनुश्रुणोत्याश्रावयति वाऽवहितो भगवति तस्मिन्वा-
स्तु देव एकांततो भक्तिरनयोरपि समनुवर्तते १७ यस्यामेव कवय आत्मानमविरतं विविधवृजिन संसारापारता-
पोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयंतस्तथैव परया निर्वृत्त्या ह्यपवर्गमात्यंतिकं परमपुरुषार्थमपि स्वयमासादितं नो एवा-
द्रियंते भगवदीयत्वेनैव परिसमाप्तसर्वार्थाः १८ राजन्यतिगुरु रलं भवतां यदूनां देवं प्रियः कुलपतिः कच्च किं करो-
वः अस्त्वेवमंग भगवान् भजतां मुकुंदो मुक्तिं ददाति कर्हि चित्स्मन भक्तियोगम् १९ नित्यानुभूत निजलाभ निवृ-
त्ततृष्णाः श्रेयस्य तद्रचनया चिरं सप्त बुद्धेः लोकस्य यः करुणया भयमात्मलोकमारव्यन्मो भगवते ऋषभाय त-
स्मै २० इति श्री भागवते म० पंचमस्कंधे ऋषभदेवानुचरिते षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच भरतस्तु महा-
भागवतो यदा भगवताऽवनितुलपरिपालनाय संचिंतितः तदनुशासनपरः पंचजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे १ त-
स्यामुहवा आत्मजान् कात्स्न्येनानुरूपानात्मनः पंचजनयामास भूतादिरिव भूतसूक्ष्माणि २ उवानां किं करोऽपि आज्ञानु-

वर्ती अस्तु नामैवं तथाऽप्यन्येषां नित्यं भजतामपि मुक्तिं ददाति ननु कदाचिदपि सप्रेमभक्तियोगम् १९ वर्णितमृषभावतारं नमस्करोति नित्यं
मनुभूतं यन्निजरूपं स एव लाभः तेन निवृत्ता तृष्णा यस्य सः अतद्रचनया देहाद्यर्थमनोरथेन श्रेयसि विषये चिरं सप्त बुद्धिर्यस्य तस्य जनस्य करु-
णया निर्भयमात्मस्वरूपं य आरव्यातवान् तस्मै नमः २० इति पंचमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ अध्यायानां त्रयेणैव मृषभारव्यान-
मीरितम् अष्टभिर्भरतारव्यानमतः प्रस्तूयते मृतम् १ सप्तमे भरतोरारव्ये चिरं यज्ञैर्हरिं यजन् आरब्धकर्मनिर्वाणे हरिश्चेत्त्रेऽभजद्भरिम् २
संतिष्ठति वृद्धो दृष्टांतः ३

भारतमिति स्वनाम्नारव्यापकत्वेन धर्माधितिशयः सूचितः ३ बहुवित्सर्वज्ञः ४ यज्ञा अयूपाः कृतवः सयूपाः तद्रूपम् उच्चावचैर्महद्विरल्यै-
 श्वक्रतुभिः कर्मभिः श्रद्धया ईजे चतानेवाह आहताः स्वाधिकारेणात्मसात्कृताये अग्निहोत्रादयः तेषां प्रकृतिविकृतिभिः अग्निहोत्राद-
 यो द्विविधाः सकलांगयुक्ताः प्रकृतयः विकलांगाविकृतय इति तैर्द्विविधैरपीष्टवानित्यर्थः अनुसवनमित्यंतं वाचातुर्होत्रविधिनेत्यंतं वाग-
 यम् ५ किंच संप्रचरत्सु प्रवर्तमानेषु नानायोगेषु विरचिता अनुष्ठिता अंगक्रियायेषां तेषु यदपूर्वतद्वा स देव एव भावयमानः चिंतयन् स य-
 जमानो यज्ञभाजो ये देवाः सूर्यादयस्तान् पुरुषस्य वा स देवस्यावयवेषु चक्षुरादिष्वप्यध्यायत् न तु पृथक्त्वेनेत्यन्वयः अपूर्वपक्षद्वयं मीमां-
 सकानां तदानीमेव सूक्ष्मत्वेनोत्पन्नं फलमेवापूर्वकालांतरफलोत्पादिका कर्मशक्तिर्वेति तदुक्तम् यागादेव फलं तद्विशक्तिद्वारेण सिध्यति
 सूक्ष्मं शक्त्यात्मकं वाऽपि फलमेवोपजायत इति तदेवाह क्रियाफलं धर्मो रव्यमिति च ननु यद्यंगं देवताः कर्मप्रधानमिति मतं तर्हि कर्तृनिष्ठम्

सूत्रमिति राष्ट्रभूतं सूदर्शनमावरणं धूम्रकेतुमिति अजनाभं नामैतद्वर्षं भारतमित्यत आरभ्य व्यपदिशति ३ स
 बहुविन्महीपतिः पितृपितामहवदुरुवत्सलतया स्वे स्वे कर्मणि वर्तमानाः प्रजाः स्वधर्ममनुवर्तमानः पर्यपाल-
 यत ४ ईजे च भगवतं यज्ञक्रतुरूपं क्रतुभिरुच्चावचैः श्रद्धया हताग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपशुसोमा-
 नां प्रकृतिविकृतिभिरनुसवनं चातुर्होत्रविधिना ५ संप्रचरत्सु नानायोगेषु विरचितां गक्रियेष्वपूर्वयत्त क्रियाफलं
 धर्मो रव्यं परे ब्रह्मणि यज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिंगानां मंत्राणामर्थनियामकतया साक्षात्कर्तारि परदेवतायां भगवति वा-
 स देव एव भावयमान आत्मने पुण्यमृदित कषायो हविष्यध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु स यजमानो यज्ञभाजो देवास्तान् पुरु-
 षावयवेष्वप्यध्यायत् ६ पूर्वस्यात् तदुक्तम् कर्मभ्यः प्रागयोग्यस्य कर्मणः पुरुषस्य वा योग्यता शास्त्रगम्यायापरासाः पूर्वमिष्य

त इति अथ देवताप्रधानं कर्म तु देवताराधनार्थं तदा देवताप्रसादरूपत्वादपूर्वस्य देवताश्रयत्वमेव युक्तम् प्रोक्षणाद्यपूर्वस्येव ब्राह्मणाद्याश्रयत्वं
 कुतो वा वास देवाश्रयमपूर्वं भावयति उच्यते यदि कर्तृनिष्ठम् पूर्वतर्हि वास देवस्यांतर्यामिणः प्रवर्तकत्वेन मुख्यकर्तृत्वात् तदाश्रयमेवापूर्वं
 न तु तत्प्रयोज्य यजमानाश्रयं शास्त्रफलं प्रयोक्तृशितिन्यायात् अन्यथा कर्त्तृत्वजामप्यपूर्वाश्रयत्वप्रसंगात् तदेवाह साक्षात्कर्तरीति देवताश्रय-
 त्वेऽपि वास देवाश्रयत्वमेवेत्याह परदेवतायामिति परदेवतात्वे हेतुः सर्वदेवतालिंगानां तत्तद्देवताप्रकाशकानां मंत्राणां येऽर्था इन्द्रादिदेवतास्ते
 पां नियामकतया तस्यैव प्रसादनीयत्वात् फलदातृत्वाच्च युक्तमेवापूर्वाश्रयत्वमित्यर्थः एवं भावनमेवात्मनो नैपुण्यं कौशलं तेन मृदिताः क्षीणाः
 कषायाः रागादयो यस्य अध्वर्युभिरिति बहुवचनं नाना कर्माभिप्रायेण ६

एवंभूतया कर्मविशुद्ध्या विशुद्धसत्त्वस्य भक्तिरजायतेत्यन्वयः क्व अंतर्हृदयेय आकाशः स एव शरीरमभिव्यक्तिस्थानं यस्य तस्मिन् ब्रह्मणि कीदृ-
शो महापुरुषरूपस्योपलक्षणमाकारो यस्य तस्मिन् किंच श्रीवत्सादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषाणां नारदादीनां हृदिलिरिव तव निश्चलत-
या स्थितेन उक्तेन पुरुषरूपेण आत्मानि स्वमनसि विरोचमाने कीदृशी भक्तिः अत्यन्तातिशयेन एधमानो रयो वेगः प्रकर्षो यस्य ७ एव
मनुवृत्त्या वर्षाणामयुतानि तेषां सहस्रं तत्पर्यंतकालेऽवसितो निश्चितः कर्मनिर्वाणा वसरोऽराज्यमोगादृष्टसमाप्ति समयो येन सः अधिकृत्य शु-

एवं कर्मविशुद्ध्या विशुद्धसत्त्वस्यांतर्हृदयाकाशशरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषरूपोपलक्षणे श्रीवत्स-
कौस्तुभवनमालाऽरिदरगदादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषहृदिलिरिव तेनात्मानि पुरुषरूपेण विरोचमान उच्चैस्तारां भ-
क्तिरनुदिनमेधमानरयाऽजायत ७ एवं वर्षायुतसहस्रपर्यन्तावसितकर्मनिर्वाणा वसरोऽधिभुज्यमानं स्वतनये-
ष्योरिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसंपन्निकेतात्स्व निकेतात्पुलहाश्च मंप्रवव्राज यत्र हवावभगवा-
नृहरिरद्यापितत्रत्यानां निजजनानां वात्सल्येन सन्निधाप्यते इच्छारूपेण ८ यत्राश्मपदान्युभयतो नाभिभिर्दृष-
च्चक्रे चक्रनदीनामसारित्यवरासर्वतः पवित्रीकरोति ९ तस्मिन्वावकिलस एकलः पुलहाश्च मोपवने विविधकुसुम-
किसलयतुलसिकांऽबुभिः कंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त उपरतविषयाभिलाष उप-
भृतोपशमः परां निर्वृतिमवाप १०

ज्यमानं रिक्थं धनं यथा विभागां विभज्य सकलसंपदां निकेतात् आश्रयात् स्वगृहात् पुलहाश्च
मंहरिक्षेत्रं प्रवव्राज यत्र क्षेत्रे विद्याधरकुंडे वात्सल्यं कर्तृतेन सन्निहितः कियते भक्तानामपेक्षितेन रूपेण सन्निहितो भवतीत्यर्थः ८ आश्र-
मस्थानानि उभयत उपर्यधश्च नाभिर्येषां तैर्दृषच्चक्रेः शिलामध्यगतैश्चक्रेः चक्रनदीगंडकीसरितां श्रेष्ठा पवित्रीकरोति ९ एकलः ए-
कः आराधनं समीहमानः कुर्वाणः विविक्तः शुद्धः अतएव उपरतौ विषयाभिलाषो यस्य उपभृतः संवृद्धः उपशमो यस्य १० ६५

प्रवर्द्धमानानुरागस्यभरेणयत्तदुतंद्रवीभूतंहृदयंतस्मिन्शैथिल्यमनुद्यमोयस्य आत्मनिदेहेउद्भिद्यमानंरोमपुलककुलंरोमांचवंदंयस्यक-
कारः समासांतः औत्कंठ्यात्प्रवृत्तेनप्रणयबाष्पेणनिरुद्धोऽवलोकययोः तेनयनेयस्यसः एवंवर्तमानस्तामपिभगवत्सपर्यायानसस्मारि-
त्यन्वयः तत्रहेतुः निजरमणस्यस्वप्रीतिदातुर्येअरुणेचरणारविंदेतयोरनुध्यानेनपरिचितः समृद्धोभक्तियोगः तेनपरिप्लुतः सर्वतोव्या-
प्तः परमआल्हादः परमानंदोयस्मिन् गंभीरहृदयद्रुदेतस्मिन्नवगाढानिमग्नाधिषणायस्य ११ धृतानिभगवद्भूतानियेनसभगवतंसूर्यमं-
डलेऽभ्युपतिष्ठन्नेतदुहोवाचेत्यन्वयः कीदृशः एण्याहरिण्याअजिनमैणेयंतदेववासस्तेनअनुसवनाभिषेकेणार्द्राः कपिशश्वयाः
कुटिलाजटास्तासांकलापेनचविरोचमानः सूर्यप्रकाशिकयाचरुचाहिरण्मयंध्येयः सदासवितृमंडलमध्यवर्तीत्यादिनोक्तम् उज्जिहा

तयेत्यमविरतपुरुषपरिचर्ययाभगवतिप्रवर्द्धमानानुरागभरदुतंहृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्भिद्यमानरो-
मपुलककुलकौत्कंठ्यप्रवृत्तप्रणयबाष्पनिरुद्धावलोकनयनएवंनिजरमणारुणचरणारविंदानुध्यानपरि-
चितभक्तियोगेनपरिप्लुतपरमाल्हादगंभीरहृदयद्रुदावगाढधिषणस्तामपिक्रियमाणांभगवत्सपर्यायानसस्मार ११
इत्यंधृतभगवद्भूतऐणेयाजिनवाससाऽनुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलजटाकलापेनचविरोचमानः सूर्यर्चाभग-
वतंहिरण्मयंपुरुषमुज्जिहानेसूर्यमंडलेऽभ्युपतिष्ठन्नेतदुहोवाच १२ परोरजः सवितुर्जातवेदोदेवस्यभर्गोमिनसेदंज-
जान सरेतसादः पुनराविश्यचष्टेहंसं गृधाणांनृषाद्रिगिरामिमः १३ इतिश्रीभागवतेम०पंचमस्कंधेभरतचरित्रेभ-
गवत्परिचर्यायांसप्तमोऽध्यायः ७

नेउद्गच्छतिसति सकारांतपाठेसान्नंतात्पचाद्यच्च अर्थस्तस्यैव १२ परोरजः रजसः प्रकृ-
तेः परंशब्दंसत्वात्मकं सवितुर्देवस्यसूर्यस्यभर्गः स्वरूपभूतंतेजः जातंवेदोधनंकर्मफलंयस्मात्तत्कर्मफलदमित्यर्थः अत्रहेतुः यत्मनसैवेदं
विश्वंजजानससर्ज पुनश्चअदः सृष्टंविश्वमंतर्यामिरूपेणप्रविश्यगृधाणांकांक्षंतंहंसंजीवंसरेतसाचिच्छत्तयाविचष्टे पश्यतिपालयती-
त्यर्थः नृषुसीदति उपाधितयातिष्ठतीतिनृषतुबुद्धिः तस्यारिं गिरिं गणं गतिं रातीतिनृषाद्रिगिराम् वाछंदसीत्यमिपूर्वरूपत्वाभावः तद्भर्गः
इमः शरणंवजामः १३ इतिपंचमस्कंधेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेभजतोविष्णुंतस्यकर्मंतरायतः एणरक्षाप्रसक्तस्य-
जातमेणत्वमीर्यते १ रूपयापिकृतः संगः पतनायैवयोगिनः इतिप्रदर्शयन्नाहभरतस्येणपोषणम् २ ७ ७

नैयमिकं नित्यं नैमित्तिकं विधिप्राप्तम् आवश्यकमर्थं प्राप्तं मूत्रोत्सर्गादिकृतमभिषेकादिकं येन ब्रह्माक्षरं प्रणवं जपन् उदकांतेन घास्तीरे जलाशयाभ्यां शनघाः समीपे पीयमाने अत्यासत्तया पीयमाने सति तावदेव तत्क्षणमेव अविदूरेण सन्निधौ मृगपतेः सिंहस्य उन्नादो महान्नादः उद्गतः १ प्रकृत्या स्वभावतएव विकृता व्याकुला सुतरां तु हरिभयस्याभिनिवेशेन व्यग्रं व्याकुलं हृदयं यस्याः पारिप्लवदृष्टिः परिष्वांतनेन न गता तृषातृदयस्याः उच्चक्रामनदीमुल्लंघितवती २ अंतर्वल्याः गर्भिण्या उरुभयेन स्थानाद् द्विचलितो योनेर्निर्गतः सन् स्रोतसि प्रवाहे निपतितः त

श्रीशुक उवाच एकदा तु महानघां कृताभिषेकं नैयमिकावश्यको ब्रह्माक्षरमभिगृणानो मुहूर्तत्रयमुदकांत उपविवेश तत्र तदाराजन् हरिणीं पिपासया जलाशयाभ्यां शमेकैवोपजगाम तथा पीयमान उदके तावदेवाविदूरेण न दत्तो मृगपतेरुन्नादो लोकभयं करुदपतत् १ तमुपश्रुत्य सामृगवधूः प्रकृतिविकृता च कित निराक्षणा सुतरो मपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदया पारिप्लवदृष्टिरगत तृषाभयात् सहसैवोच्चक्राम २ तस्या उत्पतंत्या अंतर्वल्या उरुभया वगलितो योनिर्निर्गतो गर्भः स्रोतसि निपपात तत्प्रसवोत्सर्पणभयरैव दातुरा स्वगणेन वियुज्यमाना कस्यांचिद्वर्योरुष्णासारसतीनिपपात अथ च ममार ३ तं त्वेण कुणकं रूपणं स्रोतसाः नूद्यमानमभिवीक्ष्यापविद्धं बंधुरिवानुकंपयाराजर्षिर्भरत आदाय मृतमातरमित्याश्रमपदमनयत् ४ तस्य हवा एण कुणके उच्चैरेतस्मिन् कृतं निजाभिमानस्या हरहस्तपोषणपालनलालनप्रीणनानुध्यानेनात्मनियमाः सहयमाः पुरुषपरिचर्यादय एकेकशः कति पथेनाहर्गणेन वियुज्यमानाः किल सर्व एवोदवसन् ५

त्यसवोगर्भपातः उत्सर्पणमुल्लंघने भयं च एतैः रवेदेनातुरापीडितादर्योगिरिगुहायां हरिणवधूः पपात अथानंतरं मृता च ३ एण कुणकं हरिणबालकम् अपविद्धं बंधुभिस्त्यक्तमिति एतैः रूपणात्वादिहेतुभिर्याः नुकंपातया अनयत् ४ कृतो निजः स्वीय इत्याभिमानो येन पोषणं तृणादिना पालनं वृकादिभ्योरक्षणम् लालनं चुंबनादिना प्रीणनं कंडूयनादिना एतैर्यदनुध्यानमासक्तिस्तेन आत्मनो नियमाः स्नानादयः यमा अहिंसादयः तत्सहिता ईश्वरपरिचर्यादयश्च प्रत्यहमेकैकशो वियुज्यमानाः संतः कति पथेनाहर्गणेन सर्वे उत्सन्ना बभूवुः ५

आसक्तिं प्रपंचयति अहो इत्यादिना इति कृतानुषंग इत्येतत्पर्यन्तेन ईश्वररथचरणः कालचक्रं तस्य परिभ्रमणवेगेन स्वगणादिभ्यो विभ्रंशितः मादिति मां च शरणं प्रापितः मामेव माता पित्रादिबुद्ध्या उपेया यथाप्तः यौथिकानुग्रहसंघातिनः अनसूयुना एतन्निमित्तं मम स्वार्थो भ्र-
श्यतीति दोषदृष्टिमुकुर्वता ६ तदेवाह नूनं हीति ७ इति एवं कृतोऽनुषंगः आसक्तिर्येन मृगजहुना मृगापत्येन सह स्नेहेनानुबद्धं हृदयं येन
स्नेहानुबन्धमेव प्रपंचयति कुशकुसुमेत्यादिना स्वधयतीत्यन्तेन साला वृक्षाः श्वानः यदा भयं शंकमानो भवन्ति तदा तेन सह वनं समावि-

अहो वतायं हरिणकुणकः कृपण ईश्वररथचरणपरिभ्रमणरथेण स्वगणसहृदं धुम्यः परिवर्जितः शरणं च मोपसा-
दितो मामेव मातापितरौ भ्रातृजातीन्यौथिकांश्चैवोपेयाय नान्यं कंचन वेदमय्यति विस्मयश्च अतएव मया मत्पराय-
णस्य पोषणपालनप्रीणनलालनमनुसूयुनाऽनुषेयं शरण्योपेक्षादोषविदुषा ६ नूनं ह्यार्याः साधव उपशमनशीलाः
कृपणसहृद एव विधार्थे स्वार्थानपि गुरुतरानुपेक्षन्ते ७ इति कृतानुषंग आसनशयनादनस्थानाशनादिषु सह मृग-
जहुना स्नेहानुबद्धं हृदय आसीत् ८ कुशकुसुमसमित्पलाशफलमूलोदकान्याहरिष्यमाणो वृकसाला वृकादि-
भ्यो भयमाशंसमानो यदा सह हरिणकुणकेन वनं समाविशति ९ तदा पथिषु च मुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रण-
यभरहृदयः कार्पण्यात् स्कंधेनोद्धति एवमुत्संगे उरसि चाधायोपलालयन् मुदं परमाभवाप १० क्रियायां निर्वर्त्य मा-
नायामंतरालेषु लोभोत्थाय यदेनमभिचक्षीत तर्हि वावसवर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मा आशिष आशास्ते स्वस्ति-
स्तादृक् सते सर्वत इति ११ अन्यदा भृशमुद्दिग्ममनानष्टद्विणद्वकृपणः सकरुणमति तर्पणं हरिणकुणकविरहविह्वल-
हृदयसंतापस्तमेवानुशोचन् किल कश्मलं महदभिरंभित इति होवाच १२ अपि वत सर्वैरुपणंण बालको मृतहरिणी-
सूत अहो ममानार्यस्य शठकिरातमतेरकृतसकृतस्य कृतविस्मय आत्मप्रत्ययेन तद्विगणयन् सज्जन इवागमिष्य-
तिकिम् १३ शति ९ अतिशयितः प्रणयभरो यस्य तद् हृदयं यस्य सः १० वर्षपतिर्भरतः प्रकृतिस्थेन स्वस्थेन स्तात् भूयात् ११ अन्यदा

अदर्शने सकरुणं यथाभवत्येवमनुशोचन् इति होवाचेत्यन्वयः अति तर्पणं अत्यौत्सुक्येन हरिणकुणकविरहेण विह्वले हृदये संतापो यस्य क-
श्मलं मोहं प्रापितः सन् १२ अपीति संभावनायां बतेत्यनुकंपायाम् अहो इति रवेदे शठकिरातयोरिव वंचनपराकूराचमतिर्यस्य अकृतसकृत-
स्य निर्भाग्यस्य ममतच्छायादिकमगणयन् चिंतयन् नागमिष्यति किम् अपराधाचिंतने हेतुः आत्मप्रत्ययेन स्वचित्तशक्त्या कृतविश्वा-
सः सन् सज्जनो न यथागणयति तद्वत् १३

शष्पाणिकोमलतृणानि १४ नैकचरोयूथचरःसूकरादिः यद्वा एकएवचरतियः कूरस्वभावोव्याघादिर्नभक्षयतिकिम् १५ सकललोकस्यक्षे-
मोयस्मात्सउदयोयस्यवेदत्रयीआत्मास्वरूपंयस्यसः सूर्योनिम्लोचति अस्तंयातिमृगवध्वान्यासोनिक्षेपभूतः १६ हरिणएवराजकुमारः
आगत्यमामपिस्वित्सरवयिष्यतीत्यन्वयः किंकुर्वन् विविधैरुचिरैर्दर्शनीयैर्निजैर्मृगदारकविनोदैः स्वीयानांरवेदमपनुदन् १७ संभवति
चैतदित्याह क्ष्वेलिकायांकीडायांमृषायः समाधिस्तेनामीलितेदृशोयेनतंमांप्रेमसंरंभेणप्रणयकोपेनएषत्जलविंदुः तद्दपुरुषेणमृदु-
नाविषाणाग्रेणलुठतिसंघट्टयति १८ आसादितंहविर्यस्मिन्तस्मिन्बहिर्हिषिदभेदंताकर्षणादिनाचापलेनदूषितेसति दूषित्वेतिपाठेबहि-

अपिक्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवनेशष्पाणिचरंतंदेवगुप्तंद्रक्ष्यामि १४ अपिचनवकःसालावकोऽन्यतमोवानैकचर-
एकचरोवाभक्षयति १५ निम्लोचतिहभगवान्सकलजगत्क्षेमोदयस्त्रय्यात्माऽद्यापिममनमृगवधून्यासआग-
च्छति १६ अपिस्विदकृतककृतमागत्यमांसरवयिष्यतिहरिणाराजकुमारोविविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदार-
कविनोदैरसंतोषंस्वानामपनुदन् १७ क्ष्वेलिकायांमांमृषासमाधिनाआमीलितदृशंप्रेमसंरंभेणचकितचकित-
आहत्यएषदपुरुषविषाणाग्रेणलुठति १८ आसादितहविषिबहिर्हिषिदूषितेमयोपालब्धोभीतभीतः सपद्युपरत
रासक्रुषिकुमारवदवहितकरणकलापआस्ते १९ किंवाअरेआचरितंतपस्तपस्विन्याऽनयायदियमवनिःसविन-
यकृष्णासारतनयतनुतरसुभगशिवतमारवररवुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्यरूपणस्यममद्रविणपदवांसूच-
यंत्यात्मानंचसर्वतःकृतकौतुकंदिजानांस्वर्गोपवर्गकामानांदेवयजनंकरोति २० अपिस्विदसोभगवानुदुप-
तिरेनंमृगपतिमयान्मृतमातरंमृगबालकंस्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकंपयारूपणजनवत्सलःपरिपाति २१

विविषयेदूषणंकृत्वेत्यर्थः मयाऽधिक्षिप्तःसन्तत्क्षणमेवोपरतकीडोनिश्चलआस्ते १९ इतिबहुधाप्रलप्योत्थायबहिर्निर्गत्यतत्त्वुररवा-
तभूभागोपलंभसंभ्रांतहृदयआह किंवेति अरेअहोअनयाक्षित्याकिंवातपआचरितंतपस्विन्यासमाग्ययायत्यस्मादियंसविन-
यस्यकृष्णासारतनयस्यतनुतराःसुभगाश्चशिवतमाश्चारवराश्चरवुरायेषुतेषांपदानांतत्रतत्रांकितानांपंक्तिभिः द्रविणमृगस्तनरहित
स्यअतएवातुरस्यदुःखितस्यममद्रविणमार्गंसूचयंतीसतीस्वात्मानंचताभिः कृतमंडनंदिजानांयज्ञभूमिकरोति यस्मिन्देशेमृगः
कृष्णास्तस्मिन्धर्मान्निबोधतेतिस्मृतेः २० तावदुदितेचंद्रेमृगंदृष्ट्वास्वमृगत्वंसंभावयन्नाह अपिस्विदिति २१

चंद्ररश्मिस्पर्शस्वरं प्राप्याह किंवेतिसंभावनायामात्मजविश्लेषेण ज्वरस्तापः स एव दवदहनः तस्य ज्वालाभिरुपतप्यमाना हृदयस्थास्थ-
लनलिनीयस्य जलस्थं पयं तापं सोढुं क्षममिति स्थलग्रहणम् उपसृतो मृगीतनयो येन तं मां चंद्रः स्वधयति शांतिं गमयति कैः शिशिरं च तच्छां-
तं च मय्यनुरागेण गुणितं च आवर्तितं पुनः पुनः स्रवत्यहद नसलिलं तदेवामृतमया गमस्तयः तैः लोके हि मंत्रवादिनो वदनसलिले स्तापं-
शमयंतीति प्रसिद्धम् उपसृत्य मृगीतनय इति पाठे मनोरथांतरमेतत् उपसृत्य मृगीतनयः किंवा मां स्वधयिष्यतीति शेषं समानम् २२ मृगदार

किंवात्मजविश्लेषज्वरदवदहनशिरवाभिरुपतप्यमानहृदयस्थलनलिनीकं मामुपसृतमृगीतनयं शिशिरशांता
नुरागगुणितनिजवदनसलिलामृतमया गमस्तिभिः स्वधयतीति च २२ एवमघटमानमनोरथाकुलहृदयो मृग
दारकाभासेन स्वारब्धकर्मणा योगारंभणतो विभ्रंशितः स योगतापसो भगवदाराधनलक्षणाच्च कथमितरथा-
जात्यंतरणकुणकआसंगः साक्षान्निः श्रेयसप्रतिपक्षतया प्राक्परित्यक्ता दुस्त्यजहृदयाभिजातस्य तस्यैव मंत-
राय विहृतयोगारंभणस्य राजर्षेर्भरतस्य तावन्मृगाभकपोषणपालनप्रीणनलालनानुषंगेणाविगणयत आत्मान
महिरिवारवुबिलंदुरतिक्रमः कालः करालरभस आपद्यत २३ तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोचंतम
मिबीक्ष्यमाणो मृग एवाभिनिवेशितमनाविसृज्य लोकमिमं सह मृगेण कलेवरं मृतमनुनमृतजन्मानुस्मृतिरितरव-
न्मृगशरीरमवाप २४ तत्रापि हवा आत्मनो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्य भृशमनुतप्यमा-
न आह २५

कवदाभासमानेन भगवदाराधनलक्षणात् कर्मणश्च विभ्रंशितः प्रारब्धकर्मत्वे हेतुः कथमितरथेति साक्षात्स्वपुत्र
वत्कथमासंगः स्यात् पूर्वपरित्यक्ता दुस्त्यजा औरसायेन अंतरायेण विहृतं योगारंभणं यस्य आत्मानमविगणयतः आत्मचिंतामकुर्वतः
तावदेव तीव्रवेगः कालो मृत्युसमयश्चापद्यत २३ लोकं देहं मृगेण सहितं विसृज्य प्राकृत इव मृगशरीरमवाप कथं भूतः कलेवरं मृतमनु-
नमृतानविनष्टा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य २४ आह स्वचित्ते २५

अहो कष्टं धाराणां मार्गोद्गृहोः हम् अंशमेवाह यद्यतः विमुक्ताः समस्ताः संग्रायेन विविक्तं पुण्यारण्यं शरणं यस्य आत्मवतो धीरस्य मम मनः-
सर्वेषां भूतानां मात्मनि वासुदेवे समावेशितं च निश्चलं सत् आरात् दूरादेव सखावगलितं निःसृतम् केन समावेशितम् तस्यानुश्रवणादिष्व-
भियोगेन अभिनिवेशेन अशून्याः सकला यामायस्मिन् तेन कालेन २६ निगूढोऽनाविष्कृतो निर्वेदो येन शालग्रामपुलक्षितमृग्याम-
म् कालं जरात् यत्र हरिणो जातः तस्मात्पर्वतात् २७ आत्मैव सहचरो यस्य एकाकी प्रतीक्षमाणस्यैव प्रपञ्चः मृगत्वनिमित्तेति तीर्थोद-

अहो कष्टं धाराणां मार्गोद्गृहोः हम् आत्मवतामनुपयात् यदि मुक्तसमस्तसंगस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनि सर्वे-
षां मात्मनां भगवति वासुदेवे तदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणभियोगेनाशून्यसकल यामेन समावे-
शितं समाहितं कालैर्न मनस्तत्तु पुनर्ममाबुधस्यारान्मृगसक्तमनुपरि सखाव २६ इत्येवं निगूढनिर्वेदो विसृज्य
मृगीमातरं पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणदयितं शालग्रामपुलस्त्यपुलहाश्रमं कालं जरात्पत्याजगाम १७
तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः संगच्छामृशमुद्दिग् आत्मसहचरशृङ्खलणवीरुधावर्तमानो मृगत्वनिमित्ताव-
सानमेव गणयन् मृगशरीरं तीर्थोदकक्लिन्नमुत्ससर्ज २८ इति श्रीभागवते महापुराणे पञ्चमस्कन्धे भरतच-
रिते अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच अथ कस्य चिद्भिजवरस्यांगिरः प्रवरस्य शमदमतपः स्वा-
ध्यायाध्ययनत्यागसंतोषतितिक्षाप्रश्रयविद्याः न सूयात्मज्ञानानंदयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलान्चाररूपोदार्य-
गुणाः न वसोदर्या अंगजावभूवुः मिथुनं च यवीयस्यां भायायाम् १ यस्तत्तत्र पुमांस्तपरमभागवतं राजर्षिप्र-
वरं भरतमुत्सृष्टमृगशरीरं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः २

कायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमे जडविप्रत्वे तस्य रागाद्यभावतः मदकालीपशत्वेऽपि निर्विकारत्वमीर्यते १ पितुः प्राप्तात्मविज्ञानो भ-
रतो मृगतांगतः प्रारब्धकर्मवैगेन तदंते जडविप्रताम् २ अंगिरसगोत्रजानां प्रवरस्य श्रेष्ठस्य शमादियुक्तस्य त्यागोऽत्रातिथ्यादिभ्योऽन-
दानादिविद्याकर्मविद्या आत्मज्ञानं देहादिव्यतिरिक्तं प्राक्कालज्ञानम् आनंदो धर्मसंपत्तिजः आत्मना सदृशः श्रुतादयोगुणा येषां ते
समानो दरा नवपुत्रावभूवुः यवीयस्यां कनिष्ठायां च मिथुनं स्त्रीपुरुषयुग्मम् १ उत्सृष्टं मृगशरीरं येन तम् शूचीनां श्रीमतां गेहे योगप्र-
ष्टोऽभिजायत इति स्मृतेः २

तत्रापि चान्यसंगादात्मनो भ्रंशमाशंकमानश्चात्मानमुन्मत्तजडिरूपेण दर्शयामासेत्यन्वयः किं कुर्वन् कर्मबंधविध्वंसनं श्रवणं स्मरणं गुणानां विवर-
णं कथनं च यस्य तद्भगवतश्चरणारविंदयुगलं मनसा विधेयेण धारयन् प्रतिघातशंकायां हेतुः अनुस्मृतास्वीयपूर्वजन्मनामा बलिः परंपरा येन
सः ३ पुत्रस्नेहेऽनुबद्धमनो यस्य जडस्य गार्हस्थ्यानधिकारात् समावर्तनात् तान् संस्कारान् विदधानस्तमुपनीय उपनीतस्य पुनः शौचादीन् त-
स्यानभिप्रेतानपिशिक्षितवान् तत्र हेतुः अनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः सकाशात् पुत्रेणेति ४ सोऽपि च पितुः शिक्षानिर्बंधनिवृत्तये असधीचीन

तत्रापि स्वजनसंगाच्च भृशमुद्भिजमानो भगवतः कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणचरणारविंदयुगलं म-
नसा विदधदात्मनः प्रतिघातमाशंकमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुन्मत्तजडोऽंधबधिर
स्वरूपेण दर्शयामास लोकस्य ३ तस्यापि हवा आत्मजस्य विप्रः पुत्रस्नेहोऽनुबद्धमना आसमावर्तनात् संस्कारान्य-
थोपदेशं विदधान उपनीतस्य च पुनः शौचाच्चमनादीन् कर्मनियमाननभिप्रेतानपि समाशिक्षयत् अनुशिष्टेन हि भा-
व्यं पितुः पुत्रेणेति ४ स चापि तदुहपितृसन्निधावे वासं धीचीनमिव स्म करोति छंदोऽस्य ध्यापयिष्यन् सह व्याहृति-
भिः सप्रणवशिरस्त्रिपदींसा वित्रौ ग्रैष्वासां तिकान्मासानधीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ५ एवं स्वतनुज-
आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वनलश्रूषणाद्यौपकुर्वाणककर्मण्यनभियुक्तान्यपि-
समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्य स्वयं तावदनधिगतमनोरथः कालेनाप्रमत्तेन स्वयंगृह एव प्रमत्त
उपसंहृतः ६

मिव करोति स्म उपाकरणवेदव्रताद्यनंतरं श्रावणादिमासेषु वेदानध्यापयिष्यन्मादौ तावत् व्याहृतिभिः सप्रणवशिर-
सहितां त्रिपदीं चैत्रादिचतुरोमासानधीयानमप्यसमवेतरूपं यथाभवत्येवं ग्राहयामास तावताऽपि कालेन स्वराणुपूर्व्यादियुक्तं व्याहृत्यादित-
स्यानागतमित्यर्थः ५ आत्मभूते स्वतनुजे अनुरागेणावेशितचित्तयेन शौचादीनियान्योपकुर्वाणकस्य सावधिब्रह्मचर्यवतः कर्माणि-
तेनानभियुक्तानि अनादृतान्यपि तं पुत्रं प्रत्यनुशास्यापि अप्राप्तपुत्रपंडित्यमनोरथः स्वयंकालेनोपसंहृतः मृतइत्यर्थः अनुशासननिर्बंधेषु
नस्तमेव हेतुमाह अनुशिष्टेन भाव्यमित्यसन्नयोग्य आग्रहो यस्य ६ ७ ८ ९ १०

सपत्न्यैसमर्घ्य अनुसंस्थया अनुमरणेन सप्तम्यंतपाठेप्ययमेवार्थः न्यवत्सतनिवर्तितुमैच्छन्निवृत्ता इत्यर्थः ७ यदाऽभिभाष्यमाणस्त-
दा तदनुरूपाणि प्रभाषते मूल्यमंतरेण बलात् यत्कर्म कार्यते सा विष्टिः वेतनं मूल्यं विष्ट्यादिभिरुपसादितमन्नमभ्यवहरति परं मुंक्ते केवलं
न त्विन्द्रियप्रीतये ८ अत्र हेतुद्वयमाह नित्यं सदा निवृत्तं निमित्तं यस्मात् उत्पादकशून्यः स्वसिद्धः अभिव्यंजकशून्यः विशुद्धः केवलो योऽ-
नुभवः स एवानंदरूपः स्वात्मा तस्य लाभः एवं भूतोऽहमिति ज्ञानं तस्याधिगमः प्राप्तिरस्ति यस्य हं हानि सन्मानावमानादीनि तद्देतुकयोः

अथ यवीयसी द्विजसती स्वगर्भजातं मिथुनं सपत्न्या उपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पतिलोकमगात् पितर्युपरतेष्वा-
तर एनमतस्य भावविदस्त्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसितमतयो न परविद्यायां जडमतिरिति स्मृतुरनुशासना निर्वेधा-
न्यवत्सत ७ स च प्राकृतैर्द्विपदपशुभिरुन्मत्तजडबधिरेत्यभिभाष्यमाणो यदा तदनुरूपाणि प्रभाषते कर्मा-
णिसचकार्यमाणः परेच्छया करोति विष्टितो वेतनतो वा याञ्चयाय दृच्छया वोपसादितमल्पं बहुमिष्टं कदन्नं वाऽ-
भ्यवहरति परं नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ८ नित्यनिवृत्तनिमित्तस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभाधिगमः
सुरवदुःखयोरहं हानिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः ९ शीतोष्णावातवर्षेषु वृषडवानावृतांगः पीनः संहननां-
गः स्थंडिलसंवेशनानुन्मर्दनामज्जनरजसामहामणिरिवानभिव्यक्तब्रह्मवर्चसः कुपटावृतकटिरुपवीतेनो-
रुमषिणा द्विजातिरिति ब्रह्मबंधुरिति संज्ञया अतज्ज्ञजनावमतो विचचार १०

सुरवदुःखयोरवृतदेहाभिमानः तस्मा

नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तमभ्यवहरतीत्यन्वयः ९ अतएव शीतोष्णादिष्वनावृतांगः विचचारेत्यन्वयः कीदृशः पुनः पुष्टः संहननांगः संहन्यंते
निविडीभवन्ति स्म अंगानियस्य कठिनावयव इत्यर्थः स्थंडिलसंवेशनं भूमिशयनम् अनुन्मर्दनं मर्दनाभावः अमज्जनं स्नानाभावः तैर्यद्रजः
तेनाप्रकटं ब्रह्मवर्चसं ब्राह्मं तेजो यस्य यथामहामणिरनभिव्यक्ते जाभवति कुत्सितेन पटेनावृता कटिर्यस्य उरुमषिणा अतिमलिनेन तत्त्व-
तस्तं न जानंति ये ते रजैरवमतः सन् १०

यदातुपरेभ्यः कर्ममूल्येनाहारमपेक्षमाणोभवतितदाकेदारकर्मणिशालिक्षेत्रे कर्दमविलोडनादौआहारप्रलोभनेननियुक्तः सन् करोति किंतु -
अत्र कर्दमस्य प्रक्षेपेक्षेत्रं समं भवेत् इतः उद्धरणे विषमं स्यादित्यादि न वेदभ्रातृभिर्दत्तान् कणादीनप्यमृतवद्भुंक्ते कणाश्चूर्णतंडुलाः पिण्याकं-
तैलयंचोत्थृतंतिलकिट्टम् फलीकरणंतुषाः कुल्माषाः कीटदशमाषाः स्थालीपुरीषंस्थालीलग्नंदग्धान्नम् ११ तस्यरागादिराहित्यमलो-
ल्यंचैवमीरितम् अथान्यच्चरितंप्राहचित्रंमृत्यावसंभ्रमः वृषलपतिः शूद्रसामंतश्चोरराजः आलभत आलब्धुं प्रवृत्तः १२ देवादंधन-

यदातुपरत आहारं कर्मवेतनतर्ह्यहमानः स्वभ्रातृभिरपि केदारकर्मणि निरूपितस्तदपि करोति किंतु न समविषम-
न्यूनमधिकमिति वेदकणापिण्याकफलीकरणकुल्माषस्थालीपुरीषादीनप्यमृतवदभ्यवहरति ११ अथ कदा
चित्कश्चिद्वृषलपतिर्भद्रकाल्यैपुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२ तस्य हर्दैवमुक्तस्य पशोः पदवीतदनुचराः परि-
धावंतो निशि निशीथसमये तमसावृतायामनधिगतपशवः आकस्मिकेन विधिना केदारानुवीरासनेन मृगवराहा-
दिभ्यः संरक्षमाणमंगिरः प्रवरस्कृतमपश्यन् १३ अथ तएन मनवद्यलक्षणमवमृश्य भर्तृकर्मनिष्पत्तिं मन्यमा-
ना बध्वा रशानया चंडिकागृहमुपनिन्युर्मुदाविकसितवदनाः १४ अथ पणयस्तं स्वविधिनाऽभिषिञ्च्या हतवाससा-
च्छाद्य भूषणालेपस्रक्तिलकादिभिरुपस्कृतं भुक्तवंतं धूपदीपमाल्यलाजकिसलयंकुरफलोपहारोपेतया वैशससं-
स्थयामहतागीतस्तुतिमृदंगपणवधोषेण च पुरुषपशुं भद्रकाल्याः पुरत उपवेशयामासुः १५ अथ वृषलराजप-
णिः पुरुषपशोरसृगासवैन देवीं भद्रकालीं यक्ष्यमाणस्तदभिमंत्रितमसिमतिकरालनिशितमुपाददे १६

विमुक्तस्य पशोः तमसा व्याप्तायां निशितत्रापि निशीथसमये अर्द्धरात्रावसरे आकस्मिको देवनिर्मितः विधिः प्रकारस्तेन वीरासनेन ऊर्ध्वाव-
स्थानेन १३ अवमृश्य ज्ञात्वा १४ पणयः चोराः अहतेन नूतनेन उपस्कृतमलंकृतम् वैशससंस्थया हिंसा विधानेन गीतादिघोषेण सह १५
वृषलराजस्य पणिः पुरोहितत्वेन वर्तमानश्चोरः तदभिमंत्रितं भद्रकालीमंत्राभिमंत्रितम् १६

धनमदएवरजः तेनोत्सिक्तं त्यक्तमर्यादं मनोयेषां भगवत्कलायुक्तं वीराणां ब्राह्मणानां कुलं तुच्छं कृत्ययेच्छं वर्तमानानां यत्कर्म तदुपलभ्य दे-
वी उच्चचाट प्रतिमां त्यक्त्वा बहिर्निर्गता कथं भूतमालंभनम् सूनायामपि आपत्कालेऽनुज्ञातायामपि हिंसायामननुज्ञातं भद्रकालीत्यंतग-
द्यम् १७ अमर्षोपराधासहनं रोषश्च वपुषो दाहनं तयोरावेशस्तस्य रभसेन वेगेन विलसित उत्तंभितो मृकुटिलक्षणो विटपः शारवाकुटिलादं-
ष्ट्राश्च अरुणानीक्षणानि तेषां च आटोपः संश्रमस्तेनातिभयानकं वदनं यस्याः इदं तु जगद्धंतुमुद्यते वमहांतमदृहा संसनादं हा संततः स्थानादु-
त्पत्य विहङ्गानि छिन्ना निशीर्षाणि येषां गणेन परिवारेण सह शिरांसि एव कंदुकानि तेषां लीलया चिक्रीडे च १८ ननु कथं देव्या राधकानामेव

इति तेषां वृषलानां रजस्तमः प्रकृतीनां धनमदरज उत्सिक्तमनसां भगवत्कलावीरकुलं कदर्थं कृत्योत्पयेन स्वैरं विहर-
तां हिंसाविहाराणां कर्मातिदारुणं यद्ब्रह्मभूतस्य साक्षाद्ब्रह्मर्षिस्तस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसहृदः सूनायामप्यननु-
मतमालंभनं तदुपलभ्य ब्रह्मतेजसा अतिदुर्विषहेण दंदह्यमानेन वपुषा सह सोच्चचाटसेव देवी भद्रकाली १७ भू-
शममर्षरोषावेशरभसविलसितमृकुटिलविटपकुटिलदंष्ट्रा रूणे क्षणाटोपातिभयानकवदनाहंतु कामेवेदं महाः इ-
हा समति संरंभेण विमुंचंती तत उत्पत्य पापीयसां दुष्टानां तेनैवा सिना विहङ्गानि शीर्षांगलात्स्रवंतमसृगासवमत्युष्णा-
सहगणेन निपीयाति पानमदविहृलोच्चैस्तरां स्वपार्श्वदैः सह जगोननर्तचविजहारचशिरः कंदुकलीलया १८ ए-
वमेवरवलुमहदभिचारातिक्रमः कारुर्येनात्मने फलति १९ नवा एतद्विष्णुदत्तमहदद्भुतं यदसंश्रमः स्वशिरश्च्छे-
दन आपतितेऽपि विमुक्तदेहाद्यात्मभावसहृददयग्रंथीनां सर्वसत्त्वसहृदात्मनां निर्वैराणां साक्षाद्भगवता अ-
निमिषारिवरायुधेनाप्रमत्तेनैस्तेभ्यो वैः परिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतश्चिद्रूपमुपसृतानां भागवतपरम-
हंसानाम् २० इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे जडभरतचरितं नाम नवमोऽध्यायः ९ विपरीतं फलं तत्राह

एवमेवेति महत्सु अभिचाररूपोऽतिक्रमः अपराधः १९ नन्वसंभावितमिदमेवं यन्मरणेऽप्यव्याकुलत्वं मारकेषु च क्रोधाभाव इत्यादितत्राह
नवा इति विमुक्तो देहाद्यात्मभावलक्षणः सहृदो हृदयग्रंथिर्यैः सर्वसत्त्वानां सहृदः आत्मानश्च ये तेषां न च तेषां देहाद्यभिमानसद्भावेऽपि म-
रणादिभयमस्तीत्याह साक्षाद्भगवताऽभितोरक्ष्यमाणानाम् केन अनिमिषः कालः स एव अरिचक्रं तेन वरायुधेनैस्तेभ्यो वैश्च अंतर्यामित-
या प्रवर्त्यमाने भद्रकाल्यादिरूपैः नकुतश्चिदपि भयं यस्मिन् भागवतानां भगवदुपासकानां परमहंसानाम् २० इति पंचमस्कंधे टीकायां न-
वमोऽध्यायः ९

दशमेक्षिपताराज्ञाशिविकांस्वांवहन्मुनिः स्वदुर्वादानुवादेनविज्ञायाश्रमसादितः १ एवंभूताविकारित्वमज्ञसर्वज्ञयोःसमम् इतिसर्वज्ञ-
तासिद्ध्यैरहूगणकथेरणम् २ रहूगणोनामसिंधुसौवीरदेशयोः राजातत्वजिज्ञासुः कपिलाश्रमंयदागच्छतिस्मृतदायहृत्तंतदाह अथेति
इक्षुमत्यानद्यास्तीरेतेषांशिविकावाहानांकुलस्थनाथेनएषगौरिवरवरदवचभारंवोटुंसमर्थइतिधियापूर्वयेकेचनविष्याबलात् गृहीतास्तेःस
हप्रसमंबलात् गृहीतःसन् अतदर्होऽपिसमहानुभावः शिविकामुवाहेत्यन्वयः १ हिंसापरिहारार्थमिषुमात्रप्रदेशावलोकस्यानुपश्वात्त्या-

श्रीशुकउवाच अथसिंधुसौवीरपतेरहूगणस्यव्रजतइक्षुमत्यास्तटेतत्कुलपतिनाशिविकावाहपुरुषान्वेषण
समयेदैवेनोपसादितःसद्विजवरउपलब्धएषपीवायुवासंहननांगोगोरवरबद्धुरं वोदुमलमितिपूर्वविष्टिगृहीतैःसह-
गृहीतःप्रसममतदर्हउवाहशिविकांसहमहाऽनुभावः १ यदाहद्विजवरस्येषुमात्रावलोकानुगतेर्नसमाहितापुरुषग-
तिस्तदाविषमगतांशिविकारहूगणउपधार्यपुरुषानधिवहतआहहेवोटारःसाध्वतिक्रमतकिमितिविषममुत्स्यतेयान
मिति २ अथतर्द्विश्वरवचःसोपालंभमुपाकर्ण्योपायतुरीयाच्छंकितमनसस्तंविज्ञापयांबभूवुः ३ नवयंनरदेवप्रम
त्ताभवन्नियमानुपथाःसाध्वेववहामःअयमधुनैवनियुक्तोऽपिनद्रुतंव्रजतिनानेनसहवोटुमुहवयंपारयामइति ४
सांसर्गिकोदोषएवनूनमेकस्यापिसर्वेषांसंसर्गिकाणांभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यनिशम्यरूपणवचोराजारहूगणउ-
पासितवृद्धोऽपिनिसर्गेणंबलात्कृतर्द्विषदुत्थितमन्युरविस्पष्टब्रह्मतेजसंजातवेदसमिवरजसावृतमतिराह ५

गतिज्ञस्याहेतुभूतायाःपुरुषाणांगतिर्नसम्यगाहिताएकरूपानाभूत् २ सोपालंभंसाक्षेपम् सामदानभेददंडेषुउपायेषुचतुर्थ्याच्छंकितचि-
त्ताः ३ भवन्नियमानुपथाःत्वदाज्ञानुवर्तिनःनपारयामःनशक्नुमः ४ रूपणानांवचोनिशम्यसांसर्गिकःसंसर्गनिमित्तःएकस्यापि-
दोषःसर्वेषामेवभवितुमर्हतीतिनिश्चित्यरहूगणआहेत्यन्वयः कथंभूतःउपासितावृद्धायेनसोऽपिस्वभावेनबलात्परवशःकृतःसन् कथं
भूतंप्रत्याह नस्पष्टं ब्रह्मतेजोयस्मिन् भस्मनाच्छन्नमग्निमिवस्थितम् ५ ५ ५ ५ ५

भ्रातरितिसंबोधनमाक्षेपाभिप्रायम् व्यक्तं निश्चितमुरु अधिकं परिश्रान्तोऽसीत्यादीनि विपरीतार्थानि षड्वाक्यानि ऊहिवान् प्रापितवान् तत्रा-
पि सुचिरम् जरसा च बहुत्वेन संघट्टिनः सहचराः बहुयथाभवत्येवं विप्रलब्धोऽपि वक्रोक्त्या उपहसितोऽपि तूष्णीमुवाहेत्यन्वयः तूष्णीभावे-
हेतुः अविद्यारचिताद्रव्यादयो यस्मिन् स्वचरमकलेवरे नाध्यारोपितो मिथ्याप्रत्ययो येन तत्र द्रव्याणि महाभूतानि गुणा इन्द्रियाणि कर्मा-
णि पुण्यपापानि आश्रयोंऽतः करणं यतः ब्रह्मभूतः ६ मामनाहत्य भर्तुः स्वामिनो मम शासनमाज्ञामतिक्रामसि चिकित्सां शास्त्रिणम् दंडपाणि-
र्यमो यथा जनसमूहस्य शास्त्रिकरोति यथा स्वां प्रकृतिमप्रमत्तताम् ७ अबद्धमनस्वितम् नरदेवोऽहमित्यभिमानो यस्य तम् अनुविद्धेन संगु-
पितेन तिरस्कृतः अशेषः संपूर्णो भगवतः प्रियो निकेत आश्रयो येन तं यद्वाऽशेषाणां भगवत्प्रियाणां निकेतः सर्वेषां भूतानां स्रहश्च आत्मा च

अहो कष्टं भ्रातर्व्यक्तमुरुपरिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक एव ऊहिवान् सुचिरं नातिपीवान् संहननांगो जरसा चोपद्रुतो
भवान् सरवेनो एवापर एते संघट्टिन इति बहुविप्रलब्धोऽप्यविद्यया विहितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवरेऽव-
स्तुनि संस्थानविशेषेऽहं मेत्यनध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिविकां पूर्ववदुवाह ६ अथ पुनः स्वशि-
विकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमिदमरेत्वं जीवन्मृतौ मां कदर्थी कृत्य भर्तृशासनमतिक्रामसि प्रमत्त-
स्य च ते करोमि चिकित्सां दंडपाणिरिव जनताया यथा प्रकृतिं स्वां भजिष्यस इति ७ एवं बद्धबद्धमपि भाषमाणं नरदेवा-
भिमानं रजसा तमसाऽनुविद्धेन मदेन तिरस्कृता शेषभगवत्प्रिय निकेतं पंडितमानिनं स भगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभू-
तस्रहदात्मा योगेश्वर चर्यायामतिव्युत्पन्नमतिः स्मयमान इव विगतस्मयमिदमाह ८ ब्रह्मण उवाच त्वयोदि-
तं व्यक्तमविप्रलब्धं भर्तुः समेस्याद्यदिवीरभारः गंतुर्यदि स्यादधिगम्य मध्वापी वेति राशौ न विदां प्रवादः ९

योगेश्वराणां चर्या जडादिवत् आचरणं तस्यां चात्यंतं व्युत्पन्ना परिचिता मतिर्यस्य सतं स्मयमानः हसन्निवेति मुरवप्रसन्ति र्योत्यते विगतस्मयः गत-
गर्वः ८ तत्र वक्रोक्त्या यदुक्तं त्वं न श्रान्तः न च दीर्घमध्वानमागत इति तत्रोत्तरमाह त्वया यदुदितमुक्तं श्रमादिना स्तीति तद्व्यक्तं स्फुटं तत्तथैव अविप्रल-
ब्धं विप्रलंभी न भवति तदेवाह हे वीर यदि भारो नाम कश्चित् स्यात् स च भर्तुर्वोदुर्देहस्य यदि स्यात् स च मे यदि प्रसक्तः स्यात् तर्हीदानीं भाराभावात् विप्र-
लंभः स्यात् न त्वेतदस्ति भारस्य वोदुर्देहानिरूप्यत्वात् मम च तत्संबंधाभावात् तथा गंतुरधिगम्यं प्राप्य मध्वावायदि स्यात् अद्भेति पाठे साक्षात्परमा-
र्थतः तच्च मे यदि स्यादित्यादियोज्यम् यत्त्वयोक्तं नातिपीवेति तत्राह चेतनमुद्दिश्य त्वं पीवेति प्रवादो विदां विदुषां न भवति किंतु मूर्खाणां यतोऽयं प्र-
वादो राशौ भूतसंघे देहे एव न त्वात्मनि देहे एव पीनो नाहमित्यर्थः ९

एतत्प्रपञ्चयति स्थौल्यमिति कलिः कलहः अहंकारेण मदश्च देहेन सह तदाभिमानेन जातस्य हि भवति ममतु निरभिमानस्य न संति यद्वा देहे जा-
ते यो जातस्तस्यैव तानि ममतु तत्र न जातस्य न संति १० यच्चोक्तं जीवन्मृतोऽसीतितत्राप्याह जीवन्मृतत्वं न केवलं मम किंतु विकृतस्य सर्वस्य प-
रिणामिनो दृष्टम् यद्यस्माद्विकृतं प्रतिक्षणमाद्यंतवत् यदुक्तं भर्तृशासनमतिचरसीतितत्राह स्वंच स्वाम्यंच तयोर्भावः सत्ता हे ईड्ययत्र पक्षे ध्रु-
वः यदिव्यवस्थितस्यादित्यर्थः तर्हि विधिनियोगः कृत्यं कर्म तयोर्योगो ध्रुव उच्यते उचितो भवति उच्च समवाये इति धातुः यदितु तव राज्यांशं शोम-
मचराज्यं स्यात् तदा सर्वमेतद्विपरीतं स्यादित्यर्थः ११ ननु यावद्वाजाः हंता वत्तवस्वामी भवाम्येवेति चेत्तत्राह विशेषो राजभृत्यादिभेदस्तं बुद्धे-
र्विवरमवकाशं व्यवहारादन्यन्न पश्यामिमना कर्द्विषदपि अथापि तवायमभिमानश्चेत्तर्हि ब्रूहि किं ते करवामेति १२ यच्चोक्तं प्रमत्तस्य ते चिकित्सां

स्थौल्यं काश्यं व्याधय आधयश्च क्षुत्तृप्सयं कलिरिच्छा जरा च निद्रारतिर्मन्युरहं मदः शूचो देहेन जातस्य हि मे न-
संति १० जीवन्मृतत्वं नियमेन राजन्नाद्यंतवद्यद्विकृतस्य दृष्टम् स्वस्वाम्यभावो ध्रुव ईड्ययत्र तर्ह्युच्यतेऽसौ वि-
धिकृत्ययोगः ११ विशेषबुद्धेर्विवरमनास्त्वपश्यामि यन्न व्यवहारतोऽन्यत् कर्द्विश्वरस्तत्र किमी शितव्यं तथापि
राजन् करवाम किं ते १२ उन्मत्तमत्तजडवत्स्वसंस्थां गतस्य मे वीरचिकित्सितेन अर्थः कियान् भवता शिक्षितेन
स्तब्धप्रमत्तस्य च पिष्टपेषः १३ श्रीशुक उवाच एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर उपशमशील
उपरतानात्म्यनिमित्त उपभोगेन कर्मरब्धं व्यपय नुराजयानमपि तथोवाह १४ सचापि पांडवेयसिंधुसौ वीरपतिस्तत्त्व-
जिज्ञासायां सम्यक्श्रद्धयाऽधिकृताधिकारस्तत्तद्देयग्रंथिविमोचनं द्विजवच आश्रुत्य बहुयोगग्रंथसंमतं त्वरयाऽ-
वरुह्य शिरसा पादमूलमुपसृतः क्षमापयन् विगतनृपदेव स्मय उवाच १५ करोमि यथा स्वां प्रकृतिं भजिष्ये इति तत्राह उन्म-

त्तादिव हर्तमानस्य वस्तुतः स्वसंस्थां ब्रह्मभावं गतस्य भवता कृतेन चिकित्सितेन दंडेन शिक्षितेन वा कियानर्थः मुक्तस्यार्थानर्थयोरसंभवात् य-
दि पुनरहं न मुक्तः किंतु प्रमत्तः स्तब्ध एव तथाऽपि मम शिक्षादिकं पिष्टपेषणवद्व्यर्थमित्यर्थः न हि जडस्वभावः शिक्षयाऽपि पटूकर्तुं शक्यत इति
१३ अनुवादरूपया परिभाषया भाषणेन तं प्रत्युत्तरं दत्वा उपरतमनात्म्ये देहात्मत्वे निमित्तमविधायस्य आरब्धफलं कर्म क्षपयन् १४ हे पांडवेय-
सम्यक्क्याश्रद्धातयैव तत्त्वजिज्ञासां प्राप्तोऽधिकारो येन यथादर्शपूर्णमासाधिकृतस्यैव गोदोहनेन पशुकामस्यापः प्रणयेदिति गुणफलसंबंधेऽ-
प्यधिकारः एवं सात्त्विकश्रद्धायामधिकृतस्यैवास्यामधिकार इत्यर्थः बहुयोगग्रंथसंमतं द्विजस्य तद्वचः श्रुत्वा विगतो नृपदेवोऽधिराज इति गर्वो यस्य १५

द्विजानांमध्येकतमः यतः सूत्रमुपवीतं विमर्षि यद्वादत्तात्रेयादीनांमध्येकतमोऽवधूतः इहापिकस्माद्देतोः प्राप्तः नोऽस्माकंक्षेमायचेत्याप्तः तर्हि श-
 क्लः कपिलो मुनिर्न भवसिक्किम् उतेति वितर्के १६ किमनया चिंतया शिविकांतावद्दहामीति चेदत आह नाहमिति वित्तपः कुबेरः १७ यस्मात्सृ-
 शंशंकेतस्मात्कस्त्वमित्यादिप्रश्नानामुत्तरं ब्रूहि निगूढं पिहितं विज्ञानरूपं वीर्यं प्रभावोयेन अपारः अनंतमहिमा तत्र हेतुः नो मनसाऽपि भेत्तुं न क्षमं
 न शक्यम् किं भेत्तुमित्यपेक्षायामाह तेवचांसीति यद्वा मनसा युक्ताः सूक्ष्मदृष्टयोऽपि भेत्तुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः १८ स्वस्य ज्ञानार्थितां दर्शयति
 अहं चेति इह संसारे यत् अरणं शरणं तत्किमिति प्रष्टुं प्रवृत्तोऽस्मि ज्ञानशक्त्याऽवतीर्णं कपिलम् १९ स एव भवान् किंस्विदेवं विचरति गृहा विष्टः क-
 थं विचक्षीत पश्येत् २० एवं तत्स्वरूपं पृष्ट्वा तदुक्तोत्तराण्याक्षिपति तत्र यदुक्तं मम श्रमो नास्तीति तत्राह दृष्ट इति आत्मनो मे अनुमन्ये अनुमिमे अ-

कस्त्वं निगूढश्चरसि द्विजानां विमर्षि सूत्रं कतमोऽवधूतः कस्यासि कुत्रत्य इहापि कस्मात्क्षेमाय न श्वेदसि नो त शक्लः
 १६ नाहं विशंके सरराज वज्रान्नच्यक्ष शूलान्नयमस्य दंडात् नाग्न्यर्कसोमानिलवित्तपास्त्राच्छंके भृशं ब्रह्मकुलाव-
 मानात् १७ तद्ब्रूय संगोजडवन्निगूढविज्ञानवीर्यो विचरस्य पारः वचांसि योगग्रथितानि साधोननः क्षमं ते मनसाऽ-
 पि भेत्तुम् १८ अहं च योगेश्वरमात्मतत्त्वविदां मुनीनां परमं गुरुं वै प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिह अरणं तत्साक्षाद्भरिज्ञानकलाऽ-
 वतीर्णम् १९ सर्वे भवाँल्लोकनिरीक्षणार्थमव्यक्तलिंगो विचरत्यपि स्वित् योगेश्वराणां गतिमंदबुद्धिः कथं विचक्षीत
 गृहानुबंधः २० दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो मे भर्तुर्गंतुं भवतश्चानुमन्ये यथाऽसतोदानयनाद्यभावात्समूलदृष्टो व्यवहार
 मार्गः २१ स्थाल्याग्नितापात्पयसोऽमितापस्तत्तापतस्तदुलगाभिरंधिः देहं द्रियास्वाशयसन्निकर्षात्तत्संसृतिः पुरुषस्या
 नुरोधात् २२ नुमानं चैवम् भवान्भारवाहनादिनाथांतः कर्तृत्वात् यः कर्ता स श्राम्यति यथाऽहं युद्धादिकर्ता इति नन्विदं व्यवहारमात्रं न तु

सत्यंतदुक्तं व्यवहारतोऽन्यन्नपश्यामेति तत्राह यथेति व्यवहारमार्गः प्रपंचः समूलः सप्रमाणक एवेष्टः यथायथावत् असताघटादिना उदकान-
 यनादेरभावात् एवं प्रयोगः प्रपंचः सत्यः अर्थक्रियाकारित्वात् यः पुनरसत्यः नासावर्थक्रियाकारी यथामिथ्याघटादिरिति २१ यदुक्तमुपाधिधर्माः
 स्थौल्यादयो मेनवस्तुतः संतीति औपाधिकत्वेऽपि सत्यत्वं किं वा स्यादित्याह स्थाल्या अग्निना तापात्तन्मध्यवर्तिनः क्षीरस्य तापः तस्य तापात्तदुला-
 नां बहिर्भागस्य तत्तत्तद्गर्भस्य च रंधिः पाकः न चात्र किंचिन्मिथ्या एवं देहादिभिः सन्निकर्षात्संबंधात्तन्निमित्तासंसृतिः पुरुषस्य भवति असवः-
 प्राणाः आशयो मनः अनुरोधादुपाधिधर्मानुवृत्तेन तथा हि निदाघादिना देहेतमे इन्द्रियाणां तापः ततः प्राणस्य ततो मनस इत्येवं यथायथमूह्यम् २२

यदुक्तं स्वस्वाम्यभावोऽधुवदति तत्राह शास्तेति अधुवत्वेऽपि यदा यो नृपतिः सप्रजानां शास्ता गोप्ता च यच्चोक्तं स्तब्धादेः शिक्षापिष्टपेषदितित-
त्राह योऽच्युतस्य किंकरः सपिष्टं नपिनष्टि निष्फलं न करोति स्तब्धत्वाद्यनपगमेऽपि शास्त्ररीश्वराज्ञासंपादनेनैव सफलत्वात् तदाह स्वधर्मरूप
मच्युतस्याराधनं कुर्वन् यस्मादघौघं निजहाति २३ यस्मादेवं ममत्वदुक्तं विपरीतं प्रतिभाति तत्तस्मात् नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृताः तिरस्कृ-
ताः सत्तमाभवाद्दशायेन तस्य मेमैत्रीदृशं स्नेहयुक्तां दृष्टिं कृषीष्टकरोतु सतामवज्ञारूपं पापं यथातरिष्यामि २४ ननु ममावज्ञाकृतविकाराभावात्
कुतः पापं तत्राह नेति यद्यपि तव विक्रियानास्ति विश्वस्य स्रहश्चासौ सरवाचतस्य अतः सर्वत्र साम्येन स्वदेहे विगताभिमानस्य तथाऽपि महताम

शास्ताऽभिगोप्तानृपतिः प्रजानां यः किं करोवैनपिनष्टिपिष्टम् स्वधर्ममाराधनमच्युतस्य यदीह मानो निजहा-
त्यघौघम् २३ तन्मेभवान्नरदेवाभिमानमदेन तुच्छीकृतसत्तमस्य कृषीष्टमैत्रीदृशमार्तबंधो यथातरे सदव-
ध्यानमहः २४ न विक्रिया विश्वस्रहत्सरवस्य साम्येन वीताभिमाने स्तवापि महद्भिमानात्स्वकृताद्भिमादकुन-
क्ष्यत्यदूरादपिशूलपाणिः २५ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० ब्राह्मणउ-
वाच अकोविदः कोविदवाद्वादान्वदस्य यो नातिविदां वरिष्ठः न सूरयो हि ब्यवहारमेतंतत्त्वावमर्शेन सहा
मनंति १ तथैव राजन् नुरुगार्हमेधवितानविद्योरुविजृम्भितेषु न वेदवादिषु हितत्ववादः प्रायेण शब्दो नुचकास्ति
साधुः २

वमानात्मादृशो विनक्ष्यति अदूरात्क्षिपंशूलपाणिरिवाति समर्थोऽपि इत्यर्थः २५ इति पंचमेटीकायां दशमोऽध्यायः
१० एकादशे तु संक्षेपे रहणमहीभृता उपादिशत्यरं ज्ञानं सयोगीति निगद्यते १ अकोविदः अविद्वानपित्वं कोविदानां वादा उद्ग्रहणिका-
स्तत्तुल्यान्वादानेव वदसि अथो अतः अत्यंतं विदुषां मध्ये श्रेष्ठो न भवसि कुतः हियस्मात् यं स्वामिमृत्यादिलौकिकव्यवहारं त्वं सत्यमात्य ए-
तंसूरयस्तत्त्वविचारेण सह न वदंति किं त्वविचारसंदरं वदंति अतो न सत्यः १ वैदिकोऽपि कर्मव्यवहारो न सत्य इत्याह तथैवेति उरवोगार्हा-
गृहसंबन्धि नो मेधायज्ञास्तेषां वितानो विस्तारः तद्दिषया स्रविद्यास्रउरु अधिकं विजृम्भितेषु विलसितेषु वेदवादिषु तत्त्ववादः नुनिश्चितं न चका-
स्ति न प्रकाशते तथाच श्रुतिः नेह नानास्ति किंच नेत्यादि शब्दो हिंसादिशून्यः साधुः रागादिशून्यश्च प्रायेणोति ईश्वरार्पितकर्मणां परमार्थफ-
लत्वाभिप्रायेणोक्तम् २

ननु श्रुतवेदांतस्यापि पुंसः कर्मसमूहत्तेः कथमसत्यतातत्राह नेति साक्षाद्यथावत्तत्त्वज्ञानाय वरीयस्योऽपि वेदांतवाचस्तस्य न सम्यगासन-
बभूवुः स्वप्नेयानिरुक्तिस्तथा स्वप्नदृष्टान्तेन दृश्यत्वादिहेतुना स्वयमेव हेयत्वेनानुमितं तस्य न स्यात् ३ एवं प्रपञ्चस्य सत्यत्वं तदुक्तं निराकृत्य सं-
सारस्यापि तदुक्तां सत्यतां निराकर्तुं तस्य मनोनिमित्ततामाह यावदित्यादिना यावत्समाप्ति मनोयावद्भज आदिभिर्गुणैरनुरुद्धं वशीकृतं भवति
तावत्तन्मनो निरंकुशं सत्पुरुषस्य कुशलं धर्ममिदं मधर्मं वा आतनोति कैः चेतोभिः ज्ञानेन्द्रियैः आकूतिभिः कर्मेन्द्रियैश्च ४ ततश्च धर्माधर्म-
वासनायुक्तं तदेवानेकदेहादिवैचित्र्यं करोतीत्याह स इति पुंस्त्वमात्मशब्दविशेषणत्वेन तन्मन इत्यर्थः वासनायुक्त आत्मोपाधित्वादात्मा अतो
विषयेरुपरक्तोऽनुविद्धः अतो गुणप्रवाहः गुणैरितस्ततश्चाल्यमानः अतएव विकृतः कामादिपरिणामवान् षोडशात्मा षोडशकलास्तु भूतेन्द्रिया
रूपास्तु मुख्यः एतद्नामभिः सह एतद्गुरुपभेदं देवतिर्यगादिरूपं विभ्रत् अंतर्बहिस्त्वमुत्कृष्टत्वं निरुद्धत्वं च पुरैस्तैरेव देहैः हेतुभूतैस्तनोति

नयस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरीयसीरपि वाचः समासन् स्वप्नेनिरुक्त्या गृहमेधि सौरव्यं नयस्य हेयानुमितं स्वयं स्यात्
३ यावन्मनोरजसापूरुषस्य सत्वेन वा तमसा वाऽनुरुद्धम् चेतोभिः आकूतिभिरातनोति निरंकुशं कुशलं चेतरे वा ४
स वासनात्मा विषयो परक्तो गुणप्रवाहो विकृतः षोडशात्मा विभ्रत् एतद्गुरुपभेदं तर्बहिस्त्वं च पुरैस्तनोति ५ दुः-
खं संसृजं व्यतिरिक्तं च तीव्रं कालोपपन्नं फलमाव्यनक्ति आलिंग्यमायारचितं अंतरात्मा स्वदेहिनं संसृतिचक्रकूटः ६
तावानयं व्यवहारः सदा विः क्षेत्रज्ञसाक्ष्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः तस्मान्मनो लिंगमदो वदंति गुणा गुणत्वस्य परावरस्य
७ गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेमाय नैर्गुण्यमथो मनैः स्यात् यथा प्रदीपो घृतवर्ति मभ्यन् शिरवाः सधूमाभजति ह्यन्य
दास्वम्

नामभिरित्यत्रेफलोपेदीर्घाभावार्थः ५ फलं च तदनु रूपं करोतीत्याह दुःखं संसृजं व्यतिरिक्तं च मोहं तीव्रं दुर्निवारं कालमाप्तं फ-
लं सर्वतोऽभिव्यनक्ति सृजति ननु जडः कथं सृजति तत्राह स्वदेहिनमा लिंग्य आलिंगने कारणमाह माययारचितं अंतरात्मा जीवोपाधिः उपाधितामा-
ह संसृतिचक्रे कूटयति छलयतीति तथा यथा ग्रामकूटक इति ६ एवमयं मनो निबंधनः संसारो जीवे फलतीत्याह तावानिति आविः प्रकाशमानः स-
दा क्षेत्रज्ञस्य साक्ष्यः दृश्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः जाग्रत्स्वप्नरूपः मनसः संसारहेतुत्वमुपसंहरन् मोक्षस्यापि तदेव कारणमित्याह तस्मादिति अदो-
मनः लिंगं कारणं गुणत्वं गुणाभिमानत्वं तद्वाहित्यं तदेव परमवरं च तस्य ७ कथमेकमेव विलक्षणयोः कारणमवस्थाभेदादित्याह गुणेति नैर्गु-
ण्यं निर्गुणम् अथोदितिकात्स्न्येन दृष्टान्तेन स्फुटयति यथेति अन्यदा तु घृतक्षये स्वं पदं शक्नुमास्वरूपं महाभूतात्मत्वं वा

अन्यत्र अन्यदावृत्तीर्दर्शयति एकादशवृत्तयः आसन् आकृतयः क्रियाकाराः पञ्चधियश्च ज्ञानाकाराः पञ्च अभिमानश्चेति ९ हेवीर भूमीः विष-
यान् विषयानेवाह गंधादयः पञ्च ज्ञानेन्द्रियद्वाराधीवृत्तीनां विषयाः आकृतिः रूपम् श्रवः शब्दः विसर्गादयः पञ्च कर्मेन्द्रियद्वारा कर्माकारवृत्तीनां
विषयाः रतिः संभोगः अर्तिर्गतिः १० पुरस्याभिमानविषयत्वप्रकारमाह एकादशपुरम् स्वीक्रियत इति स्वीकरणम् अयमर्थः शरीरमभिमान-
स्य न ज्ञेयतया गंधादिविषयः नापि कार्यतया विसर्गादिवत् किंतु ममेति भोगायतनत्वेन स्वीकार्यतया विषय इति एकेतुविवेकिनामेव पुरं ममत्वाभि-
मानविषयः न तु मूढानामतो मूढदृष्ट्या अहमहंकारं द्वादशवृत्त्यंतरमाहुः तस्य च पुरमेव शय्यासंज्ञं द्वादशविषयमाहुः तत्र हि जीवोऽहंकारेण शेते य-
तः पुरीशाय नात्पुरुष इत्युच्यते तासां वृत्तीनामवांतरभेदैरानंत्यमाह द्रव्याणि विषयाः स्वभावपरिणामहेतुः आशयः संस्कारः कर्म अदृष्टम् कालः

पदंतया गुणकर्मानुबद्धं वृत्तीर्मनः श्रयतेऽन्यत्र तत्त्वम् एकादशासन् मनसो हि वृत्तय आकृतयः पञ्च धियोऽभिमा-
नः ९ मात्राणिकर्माणि पुरं च तासां वदंति हेकादशवीर भूमीः गंधाकृतिः स्पर्शरसश्रवांसि विसर्गरत्यर्त्यभिजल्पशि-
ल्पाः १० एकादशं स्वीकरणं ममेति शय्यामहं द्वादशमेक आहुः द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालैरेकादशामी मनसो
विकाराः सहस्रशः शतशः कोटिशश्च क्षेत्रज्ञतो न मिथो न स्वतः स्युः ११ क्षेत्रज्ञ एताम न सो विभूती जीवस्य मायार-
चितस्य नित्याः आविर्हिताः कापि तिरोहिताश्च शब्दो विचष्टेत्यविशब्दकर्तुः १२

क्षोभकः तौ निर्निमित्तभूतैः प्रथमं शतशः त-
तः सहस्रशः ततः कोटिशः स्युः न तु मिथः स्युः न च स्वतः किंतु क्षेत्रज्ञतः परमेश्वरात् तस्य चानंतशक्तित्वात् अनंताः स्युरित्यर्थः यद्वा तासां मि-
थ्यात्वमनेनोच्यते कोटिशो भवंत्यतस्ताः क्षेत्रज्ञत एव स्युः तत्सत्तयैव सत्तां लभेरन्तुं मिथो न च स्वत इति यद्वा क्षेत्रज्ञो जीवस्तस्मान्न स्युः त-
स्याविकारित्वात् न मिथः इतरेतराश्रयत्वापत्तेः न स्वतः आत्माश्रयत्वापत्तेः अतो मिथ्याभूता एव ११ तदेवं श्लोकत्रयेण गुणकर्मानुबद्धं मनो व-
ृत्तीः श्रयत इति यदुक्तं तत्पञ्चितम् अन्यदा तत्वं श्रयत इति यदुक्तं तदेव तत्त्वमाह क्षेत्रज्ञ इति जीवस्य जीवोपाधेः अविशब्दकर्तुर्मनसः नित्याः प्र-
वाहरूपेणाविच्छिन्नाः जाग्रत्स्वप्नयोराविर्भूताः पश्यति कापि स्रुषु सौ तिरोभूताः पश्यति अवस्थात्रयसाक्षी क्षेत्रज्ञ आत्मतत्त्वमित्यर्थः १२

क्षेत्रज्ञोद्विविधः त्वंपदार्थो जीवः तत्पदार्थ ईश्वरश्च तत्राद्यो निरूपितः इदानीं तत्प्राप्यमीश्वरं निरूपयति क्षेत्रज्ञ आत्मा व्यापी पुराणो जगत्कार-
णभूतः पुरुषः पूर्णः साक्षादपरोक्षः सचस्वयं ज्योतिः ननु ज्ञानस्य विषयत्वेनाश्रयत्वेन वा परोक्षः अजः जन्मादिशून्यः परेषां ब्रह्मादीनामपि ईशः
नारं जीवसमूहः स अयं नयस्य नियंतुः भगवानैश्वर्यादिषु दुणवान्वासुदेवः सर्वभूतानामाश्रयः स्वाधीनयामायया आत्मनि जीवे अवधीयमा-
नः अवस्थाप्यमानः कर्मकर्तरि प्रयोगः तन्नियंतृत्वेन वर्तमान इत्यर्थः १३ एतत्सदृशं तमाह यथेति आत्मस्वरूपेण प्राणरूपेण ईशोत् नय-
मयति इदं विश्वम् १४ तदेवमात्मनः शब्दत्वं संसारस्य च मिथ्यात्वं प्रदर्शय दानीं तन्निरुक्तिमाह तनुभृत् देही वयुनोदयेन ज्ञानोत्पत्त्या यावन्प्रा-
यां विधूयात्मतत्वं न वेदतावदिह भ्रममिति १५ यावच्च विषयानुरक्तं मन एवानर्थहेतुरिति न वेदतावन्निर्वेदाभावात्परिभ्रमत्येवेत्याह नेति आत्म-

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः पुराणः साक्षात्स्वयं ज्योतिरजः परेशः नारायणो भगवान्वासुदेवः स्वमाययात्मन्यवधीय-
मानः १३ यथाऽनिलः स्थावरजंगमानामात्मस्वरूपेण निविष्ट ईशोत् एवं परो भगवान्वासुदेवः क्षेत्रज्ञ आत्मे द-
मनुप्रविष्टः १४ नयावदेतां तनुभृन्नेरंद्रविधूयमायां वयुनोदयेन विमुक्तसंगो जितषट्सपत्नो वेदात्मतत्वं भ्रमती
हतावत् १५ नयावदेतन्मन आत्मलिंगं संसारतापावपनं जनस्य यच्छोकमोहामयरागलोभवैरानुबंधं ममतां-
विधत्ते १६ भ्रातृव्यमेनंतददभ्रवीर्यमुपेक्षयाऽध्येधितमप्रमत्तः गुरोर्हरे श्वरणोपासनास्त्रो जहि व्यलीकं स्वय-
मात्ममोषम् १७ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे रहगणसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ रहगण उ-
वाच नमोनमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय नमोऽवधूतद्विजबन्धुलिंगनिगूढनित्यानुभववायतु-
ष्यम् १

नोलिंगमुपाधिभूतं मनः संसारतापानामावपनं क्षेत्रं यावन् न वेदतावद्भ्रमतीत्यनुषंगः तापावपनत्वे हेतुः यन्मनः शोकाद्यनुबंधं-
ममतां च विधत्ते १६ तत्तस्मात् भ्रातृव्यं शत्रुमध्ये धितं संप्रवृद्धम् स्वयं व्यलीकं मिथ्याभूतं तथाप्यात्मानं मुष्णातीति तथा तम् गुरुरेव हरिस्तस्य-
चरणोपासनमेवास्त्रं यस्य तथाभूतः स नृजहिघातय १७ इति पंचमस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽपुनराष्टः संदेहेन म-
हीभृता स योगी सर्वसंदेहानुपानुददितीर्यते १ कारणमीश्वरः तस्यैव लोकसंरक्षणार्थो विग्रहो यस्य स्वरूपेण परमानंदप्रकाशेन तुच्छीकृतो
विग्रहो येन हे अवधूतयोगेश्वरद्विजबन्धोर्लिंगेन वेषेण निगूढो नित्यानुभवो येन तस्मै नमः १

विशेषतः प्रष्टुं तद्वाक्यमभिनन्दति ज्वर एवामयो रोगस्तेनार्तस्य यथासत्स्वादु अगदमौषधं यथाच निदाघेन दग्धस्य संतप्तस्य हि मांसः शीतलमु-
दकं गंगोदकं वा तथा हे ब्रह्मन् कुत्सिते देहे यो मानः अहंकारः स एव अहिः तेन विशेषेण दष्टा दृष्टिर्विवेकलक्षणा यस्य तस्य मेतवेदं वचः अमृ-
ततुल्यमौषधम् मम संशयविषयमर्थं पश्चात्प्रवक्ष्यामि अधुना तावत्त्वदुक्तं वचः अध्यात्मयोगेन ग्रथितं दुर्बोधं सूबोधं यथा भवति एवं व्या-
ख्याहि कौतूहल युक्तं चेतो यस्य तस्य मम ३ त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धमित्यादिना भारवाहनादिक्रिया च तत्फलं च श्रमादिप्रत्यक्षादिभि-
र्दृश्यमानं सत् अबाधितमपि व्यवहारमात्रमूलम् यदा सतः अबाधितव्यवहारस्य मूलं कारणमपि न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय क्षममिति भवान्

ज्वरामयार्तस्य यथागदं सन्निदाघदग्धस्य यथा हि मांसः कुदेहमाना हि विदष्ट दृष्टे ब्रह्मन् वचस्तेः मृतमौषधं-
मे २ तस्माद्भवतं मम संशयार्थं प्रक्ष्यामि पश्चादधुना सूबोधम् अध्यात्मयोगग्रथितं तवोक्तं मारव्याहि कौ-
तूहलचेतसो मे ३ यदा ह्ययोगेश्वरदृश्यमानं क्रियाफलं सत् व्यवहारमूलम् न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय भवा-
नमुष्मिन् भवते मनो मे ४ ब्राह्मण उवाच अयं जनो नाम चलन्त्यथिव्योयः पार्थिवः पार्थिवकस्य हेतोः
तस्यापि चांध्योरधिगुल्फजंघाजानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ५ अंसेऽधिदावी शिविका च यस्य सो वीरराजेत्य-
पदेश आस्ते यस्मिन् भवान् रूढनिजाभिमानो राजाऽस्मि सिंधुष्विति दुर्मदांधः ६ शोच्यानि मांस्त्वमधिकष्ट-
दीनान्विष्टानि गृह्णन् निरनुग्रहोऽसि जनस्य गोप्ताऽस्मि विकल्पमानो न शोभसे वृद्धसभासु धृष्टः ७

यदाह अमुष्मिन्नर्थे-

मम मनो भवति ४ अबाधितत्वमसिद्धमित्याह हे पार्थिवयः पार्थिवो विकारः स एव कस्य हेतोः कस्माच्चित्कारणात् एथिव्यां चलन्नयं भारवाहादिर्ज-
नो नाम प्रसिद्धः यस्तु न चलति स पाषाणादिरित्येतावानेव भेदः तस्य च जडत्वान्न भारः श्रमश्च किंच भवेदेवं यदि श्रमस्याश्रयो निरूप्येत न त्वेतद-
स्ति अवयवव्यतिरेकेण श्रमास्पदस्यावयविनोऽनिरूपणादित्याशयेनाह तस्यापि पृथ्वीविकारस्यापि अंध्योऽधि उपर्युपरि गुल्फादयः उरसः
सलोप आर्षः ५ शिविकायामप्यवयवीनास्ति त्वय्यपि नास्ति तदाह सो वीरराजेत्यपदेशो नाम मां वं यस्य स पार्थिवो विकार आस्ते राजेति संधिरार्षः
यस्मिन् भवान् निरूढात्माभिमानः सिंधुपुराजाऽस्मीति दुर्मदेनांधः सन् ६ शोच्यानि विष्टानि गृह्णन् निष्कृपो वर्तसेऽतो मिथ्यैव गोप्ताऽस्मीति श्लाघमा-
नो महतां सभासु न शोभसे यतो धृष्टः ७

नचोत्तरोत्तरावयवभारः पूर्वपूर्वावयवानां भवेदिति वाच्यं तेषामप्यनिरूपणादित्याशयेनाह यदेति निष्ठांशप्रभवमुत्पत्तिं विदामः तत्तदाक्षितेरन्य-
स्यविकारस्याभावात् नाममात्रादन्यत् व्यवहारस्य मूलं कारणमर्थक्रियया सदित्यनुमेयं निरूप्यताम् तथाच श्रुतिः वाच्यं भणं विकारो नामधे-
यं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति ८ तर्हि क्षितेः सत्यता स्यात्तत्राह एवंक्षितिशब्दस्यापि वृत्तं वर्तनमर्थविनैव निरुक्तम् यद्वाक्षितिशब्दस्य वृत्तं यस्मिन्
तदपि मिथ्यात्वेन निरुक्तमित्यर्थः कुतः असत्सूक्ष्मेषु परमाणुषु स्वकारणभूतेषु निधानात् लयात् अतः परमाणुव्यतिरेकेण क्षितिर्नास्तीत्यर्थः पर-
माणवस्तर्हि सत्याः स्युस्तत्राह ते मनसा कार्यानुपपत्त्यावादिभिः कल्पिताः कल्पना बीजमाह येषां समूहेन विशेषः कृतः तेषां समूहः पृथ्वीबु-
ध्यालंबनमित्यर्थः अवयविनो निरस्तत्वात् समूहग्रहणम् तथाऽपि सत्याः स्युः न अविद्यया प्रपञ्चस्य भगवन्मायाविलसितत्वादज्ञानेन कल्पि-
ताः ९ एवमन्यदपि कृशत्वादि धर्मकंबुध्या प्रतीतं द्वितीयं द्वैतं द्रव्यादिनाम्ना उपलक्षितयाऽज्यामायया कृतमवेहितत्र कृशं ह्रस्वं स्थूलं तत्प्रति

यदाक्षितावेव चराचरस्य विदामनिष्ठां प्रभवंच नित्यम् तन्नामतोऽन्यद्व्यवहारमूलं निरूप्यतां सत्क्रिययाऽनु-
मेयम् ८ एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमसन्निधानात् परमाणवोये अविद्यया मनसा कल्पितास्ते तेषां समूहेन कृता
विशेषः ९ एवं कृशं स्थूलमणुर्बृहदसच्चसज्जीवमजीवमन्यत् द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनाम्नाऽज्यावेहि कृ-
तं द्वितीयम् १० ज्ञानं विशुद्धं परमार्थमेकमनंतरं त्वबहिर्ब्रह्मसत्यम् प्रत्यक् प्रशांतं भगवच्छब्दसंज्ञायद्वा स देवं क-
वयो वदंति ११ रूपाणो तत्तपसानयाति न चेज्यया निर्वपणाद्गृहाद्वा न छंदसो नैव जलाग्नि सूर्यो विना महत्यादरजोऽ-
भिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादः प्रस्तूयते ग्राम्यकथाविघातः निषेव्यमाणोऽनुदिने मुमुक्षोर्मतिं सतीत्यच्छ

ति वासुदेव १३ योगि अणुबृहतोऽथ गुणादानात् असत्कारणं सत्कार्यं जीवंचेतनमजीवं जडम् १० तर्हि किं सत्यं तदाह ज्ञानं सत्यम्

व्यावहारिकसत्यत्वं व्यावर्तयति परमार्थम् वृत्तिज्ञानव्यवच्छेदार्थानिषट् विशेषणानि विशुद्धम् तत्त्वाविद्यकम् एकं तत्तु नानारूपम् अनंतरं-
त्वबहिः बाह्याभ्यंतरभूत्यम् तत्तु विपरीतम् ब्रह्मपरिपूर्णम् तत्तु परिच्छिन्नं प्रत्यक् तत्तु विषयाकारम् प्रशांतं निर्विकारम् तदेवं स्वरूपज्ञा-
नं सत्यमित्युक्तम् कीदृशं तत् ऐश्वर्यादिषु गुणत्वेन भगवच्छब्दः संज्ञायस्य यच्च ज्ञानं वासुदेवं वदंति ११ एतत्प्राप्तिस्तु महत्सेवां विना न भवतीत्याह
हे रूपाण एतत्ज्ञानं तपसा पुरुषो नयाति इज्यया वैदिककर्मणा निर्वपणात् अन्नादिसंविभागेन गृहाद्वा तन्निमित्तपरोपकारेण छंदसा वेदाभ्यासेन
जलाग्न्यादिभिरुपासितैः १२ महत्सेवायास्तत्प्राप्त्युपायमाह यत्र ये शुभहस्तग्राम्यकथानां विघातो यस्मात् १३

विषयसंगस्तुयोगभ्रंशकइतिवदन्कस्त्वेनिगूढश्चरसीतिप्रश्नस्योत्तरमाह अहमितिदाभ्याम् विमुक्तोदृष्टश्रुताभ्यांसंगनिमित्तोबंधोयेनहतोऽर्थः
 प्रयोजनंयस्य १४ श्रीकृष्णार्चनंभ्रमप्युद्धरतीत्याह सेति जनसंगात्विशंकमानःअविवृतःअप्रकटः १५ असंगेर्मेहद्विर्यःसंसंगस्तेन-
 जातज्ञानमेवासिःस्वप्नस्तेनच्छिन्नमोहःसन् अध्वनःसंसारमार्गस्य अतिशयितंश्रेष्ठंपरंहरियाति यदापारमितिअतिक्रम्यहरियाति अ-
 तिरतिक्रमणेचेतिकर्मप्रवचनीयत्वाद्द्वितीया तस्यहरेरीहानांकथनस्मृतिभ्यांलब्धास्मृतिर्येनसः १६ इतिपंचमेटीकायांद्वादशोऽध्या-
 यः १२ त्रयोदशोविरक्तायवृथातत्त्वनिरूपणम् इतिवैराग्यदाढ्यायभवाटव्युपवर्ण्यते १ अध्वनःपारमित्युक्तंतदेवाध्वानंप्रसिद्धमार्ग

अहंपुराभरतोनामराजाविमुक्तदृष्टश्रुतसंगबंधः आराधनंभगवतर्हमानोमृगोऽभवंमृगसंगाद्धतार्थः १४ सा-
 मांस्मृतिर्मृगदेहेऽपिबीरकृष्णार्चनप्रभवानोजहाति अथोअहंजनसंगादसंगोविशंकमानोऽविवृतश्चरामि
 १५ तस्मान्नरोऽसंगसंसंगजातज्ञानासिनेहैवविवृक्कणमोहः हरितंदीहाकथनस्मृतिभ्यांलब्धस्मृतिर्यात्यतिपार-
 मध्वनः १६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेब्राह्मणरहस्यगणसंवादेद्वादशोऽध्यायः १२ ब्राह्मण
 उवाच दुरत्ययेऽध्वन्यजयानिवेशितोरजस्तमःसत्त्वविभक्तकर्मदृक् सएषसाऽर्थोऽर्थपरःपरिभ्रमन्भवाट-
 वीयातिनशर्मेविंदूति १ यस्याभिमेषणनरदेवदस्यवःसार्थेविलुंपंतिकुनायकंबलात् गोमायवोयत्रहरंतिसार्थिकं
 प्रमत्तमाविश्ययथोरणंवृकाः २

रूपकेणवैराग्यायप्रपंचयति दुरत्ययेदुस्तरेअध्वनिप्रवृत्तिमार्गेरजस्तमःसत्त्वैर्विभक्तानिकर्मा-
 णिकार्यतयापश्यतीतितथासएषप्रसिद्धःसार्थोजीवसमूहःअर्थपरःसरवार्थःसन् यथावणिक्सारथोऽर्थार्जनायगच्छन्नटवीयातितद्वत् १
 अस्याध्यायस्यव्याख्यानरूपउत्तराध्यायोऽस्ति तथाऽपिसरवप्रतिपत्तयेकिंचित्किंचिद्व्याख्यायते यस्यांभवाटव्यामिमेइंद्रियनामानःष-
 द्दस्यवःचोराःकुत्सितोनायकःसारथिर्बुद्धिर्यस्यतंसार्थेविलुंपंतितस्यधर्म्यधनमुपभोगेनमुष्णांतीत्यर्थः गोमायवःसृगालतुल्यादारापत्याद-
 यःत्वंमेभर्तापितेत्येवंप्रविश्यप्रमत्तंसार्थिकंसार्थेस्थितंहरंतिइतस्तत आकर्षंतिउरणंमेषम् २ ३ ४ ५

वीरुधोलतातृणानिचगुल्मानिचलतादिजालानिप्रभूतैरैतैर्गह्वरेदुष्प्रवेशेक्षेवे कठोरैस्तावैर्देशैर्मक्षिकाविशेषैर्मशकैश्चयथाकश्चिदुपद्रुतोभव
ति एवंकामकर्मादिभिर्गह्वरेगृहाश्रमेवर्तमानोदुर्जनैरुपद्रुतोभवतीत्यर्थः गंधर्वपुरवदघटमानमेवदेहादिकंपकर्षेणसत्यमेवेदमितिपश्यति
क्वचित्क्वचित्क्वापिक्वापिआश्रयः अतिवेगउल्मुकाकारोग्रहः पिशाचः तत्तुल्यंसुवर्णमुपादेयत्वेनप्रपश्यतीत्यर्थः ३ निवासादिष्वात्मास्व
प्मावोयरयाः साबुद्धिर्यस्यसः ततस्ततोधावतीत्युभयत्रतावानेवार्थः वात्याचक्रवातः तस्यामुत्थितः पांसुस्तेनधूमादिशः रजस्वलेरजोव्या-
प्ते अक्षिणीयस्यसयथानजानाति तथावात्येवभ्रमयतीयास्त्रातस्यामुद्गतैरागादिभिः अप्रकाशमानादिकूदेवताः कर्मसाक्षीभूतानजानतीत्यर्थः
४ अदृश्यानांसिल्लीनांभृंगारिकासंज्ञानांकीटविशेषाणांस्वनेः कर्णयोः शूलोव्ययायस्य उलूकाधूकास्तेषांवाग्निर्व्यथितोः तरात्मा मनोयस्य अ

प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगह्वरेकठोरदंशैर्मशकैरुपद्रुतः क्वचित्तुगंधर्वपुरंप्रपश्यतिक्वचित्क्वचिच्चाश्रयोल्लुक्ग्रहम्
३ निवासतोयद्रविणात्मबुद्धिस्ततस्ततोधावतिभो अदव्याम् क्वचिच्चवात्योत्थितपांसुधूमादिशोनजानातिर
जस्वलाक्षः ४ अदृश्यांसिल्लीस्वनकर्णशूलउलूकवाग्निर्व्यथितांतरात्मा अपुण्यवृक्षांश्छेद्यतेक्षुधाः दितोम-
रीचितोयान्यभिधावतिक्वचित् ५ क्वचिद्वितोयाः सरितोः भियातिपरस्परंचालषतेनिरंधः आसाद्यदावंक्वचि
दग्निस्तप्तोनिर्विद्यतेक्वचयक्षैर्हतासुः ६ शूरैर्हृतस्वः क्वचनिर्विण्णचेताः शोचन्विमुह्यन्नुपयातिकश्मलम् क्वचि
च्चगंधर्वपुरंप्रविष्टः प्रमोदतेनिर्वृतवन्मुहूर्तम् ७ चलन्क्वचित्कंदकशर्कराः घिर्नगारुरुक्षुर्विमनाइवास्ते पदेप
देः अंतरवन्दिनाः दितः कौटुंबिकः कुल्यतिवैजनाय

वचपरोः क्षमप्रियवक्तारोऽसिल्लीतुल्याः प्रत्यक्षमप्रियवक्तारोऽधूक
तुल्याः येषांछायाः पिपापहेतुः तेअपुण्यवृक्षाः तत्तुल्यानधार्मिकान्सेवते मरीचितोयानीतिनिष्फलत्वेनविज्ञातानपिविषयान् ५ वितोयासु
सरित्सूपतितस्यगात्रभंगात्सद्योदुःखंभवति नचोदकलाभः तद्दिहचपरवचदुःखदान्पारवंडानभियाति आलषतेदायादादिभ्योअन्ना-
दिवांछति उभयत्रापिसएवार्थः दावंदावाग्नितुल्यंदुःखदंगृहंप्राप्यशोकाग्निनातप्तोनिर्विद्यतेविषीदति तत्रचयक्षराक्षसतुल्यैराजभिः हृतमसु
वत्प्रेष्ठधनंयस्यसनिर्विद्यते ६ अन्यैश्चशूरैर्हृतंस्वंवित्तंयस्यनिर्विषण्णंविषण्णंचेतोयस्य कश्मलंमूर्छाम् गंधर्वपुरमिवमनोरथोपगतपितृपुत्रादि
समाजंप्रविष्टः सन् ७ कंदकादिविद्धांघ्रिरिवविघ्नैरभिभूतः सन्नगतुल्यंमहत्कर्मरोदुंकर्तुमिच्छुर्विमनाइवआस्ते पदेपदेक्षणेक्षणे अम्यंतरेण-
वन्दिनाजादरेण

अजगराहिनानिद्रारूपेणगिलितोनवेत्ति विपिनेत्यक्तः शवद्वदं दशूकैर्हिस्मैर्दुर्जनेर्दष्टः पीडितः अंधोलुप्तविवेकः अंधकूपे मोहेपतितः तमि-
स्नेदुःखेशेतेलीयते ९ क्षुद्ररसान्परयोषादीन्विचिन्वन्गवेषयन् तन्मक्षिकाभिर्योषादिस्वामिभिः विमानः अवज्ञातः ताडितः सन् व्यथितो-
भवतियदिकथंचित्तत्रातिक्लेशेनप्रतिलब्धमानः प्राप्तयोषादिर्भवतितदाबलादन्येऽपहरंति तान्यदाऽभियुंक्ते तदा ततोऽप्यन्ये हरंति १० यत्किंचित्
अत्यल्पमपिमिथो व्यवहरन् क्रयादिना गृह्णन् वित्तशाठ्यात् धनवंचनात् ११ शय्यादिहीनः आस्यतेऽस्मिन्नित्यासनं कंबलादि स्थीयतेऽत्रैतिस्था-
नं गृहम् विहरंत्यनेनेति विहारो यानादि याचमानोऽपि यदा परस्माद प्राप्तकामस्तदा परकीयेवस्तुनि दृष्टिरभिलाषो यस्य सोऽवमानं प्राप्नोति १२

क्वचिन्निगीर्णोऽजगराहिना जनो नावैति किंचिद्विपिनेऽपविद्धः दष्टः स्मशेते क्वचदं दशूकैरंधोऽंधकूपेपतितस्त-
मिस्ने ९ कर्हिस्मच्चिक्क्षुद्ररसान्विचिन्वंस्तन्मक्षिकाभिर्यथितो विमानः तत्रातिकृच्छ्रप्रतिलब्धमानो बलाद्विलु-
पंत्ययतंततोऽन्ये १० क्वचिच्चशीतातपवातवर्षप्रतिक्रियां कर्तुमनीश आस्ते क्वचिन्मिथो विपणन्यच्च किंचिद्विद्वेष-
मृच्छत्युत वित्तशाठ्यात् ११ क्वचित्क्वचित्क्षीणधनस्ततस्मिन् शय्यासनस्थानविहारहीनः याचन्यरादप्रतिलब्ध-
कामः पारक्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् १२ अन्योऽन्यवित्तव्यतिषंगवृद्धवैरानुबंधो विवहन् मिथश्च अध्वन्यमुष्मिन्
रुक्छु वित्तबाधोपसर्गोर्विहरन् विपन्नः १३ तांस्तान्विपन्नानुसहितत्रतत्रविहाय जातं परिगृह्य सार्थः आवर्ततेऽद्या-
पिन कश्चिदत्रवीराध्वनः पारमुपैतियोगम् १४ मनस्विनो निर्जितदिग्गजेन्द्राममेति सर्वे भुवि बद्धवैराः मृधेशयीरन्-
तुतद्रजंतियन्यस्तदंडो गतवैरोऽभियाति १५ प्रसज्जतिक्वापिलताभुजाश्रयस्तदाश्रयाव्यक्तपदद्विजस्पृहः क-
चित्कदाचिद्धरिचक्रतस्त्रसन्सरव्यं विधत्ते बककंकगृध्रैः १६ एवमन्योऽन्यं वित्तव्यतिषंगेण धनविनिमयेन विवृद्धो वैरानुबंधो

यस्य तथा विधोऽपि परस्परं विवहन् विवाहादिसंबंधं कुर्वन् उरुभिः रुच्छैः श्रमैर्वित्तबाधैः उपसर्गैश्च द्वेषादिभिर्विपन्नः मृतप्रायो भवति १३ दुरत्ययत्वं
मध्वनो दर्शयति तांस्तान्विपन्नान्मृतां विहाय जातं जातं परिगृह्य विहरन् यतः प्रस्थितः तं प्रति नावर्तते हेवीर अध्वनः पारं यो योगस्तं च नोपैति अत्र सार्थे क-
श्चिदति समर्थोऽपि १४ तदेवाह मनस्विनः शूराः निर्जितादिग्गजेन्द्रायैः ममेयं भूर्ममेयमिति भुवि निमित्तभूतायां बद्धवैरैः न्यस्तदंडः संन्यासी यदिष्णोः
पदमभियाति तत्तु न व्रजंति १५ सिंहावलोकनेन पुनर्भवाटवीमेवानुवर्तयति प्रसज्जति आसक्तिं करोति कीदृशः लतानां भुजाः शारवास्तद्वत् सुकुमारा-
येस्त्रीणां भुजाः तदाश्रयः सन् तदाश्रया अव्यक्तपदा अस्फुटाक्षराः कलभाषिणो ये द्विजाः पक्षिणः तत्तुल्येषु स्त्रीसंगप्रसक्तेष्वसक्तेषु स्पृहायस्यता
दृशो भूत्वा हरिचक्रं सिंहसमूहः तत्तुल्यात्कालचक्रनिमित्ताज्जन्ममरणादेः त्रसन् तत्परिहाराय कैश्चित्प्रलोभितो बकादिव दंचकैः क्षुद्रैः क्रूरैश्च पा-
खंडैः सह सरव्यं करोति तेषु प्रविशति १६

तैर्वैचितस्तत्रफलाभावं ज्ञात्वा हंसानां ब्राह्मणानां कुलं पुनः प्रविशन्तेषां शीलं प्रायश्चित्तपूर्वकं पुनरुपनयनाद्याचारमरोचयन् अप्रियं पश्यन् वानरतु-
ल्यान् भ्रष्टाचारान् शूद्रप्रायानुपैतितज्जातिरासेन वानरजातिः क्रीडया स्त्रिया मिथुनीभूय परस्परमुरवोद्दीक्षणेन विस्मृतो जीवितावधिर्येन १७ द्रुम-
वत्केवलदृष्टार्थेषु गृहेषु व्यवयदीनः स्फुरतेच्छया कृपणः एवं स्वस्य यद्बन्धनं प्राप्तं तस्मिन् विवशः परिहर्तुमशक्तः पाठांतरे तु वने संसारे चरन्नित्यर्थः -
गिरिकंदरवदतिभयानकरो गादिदुःखे पतन् कंदरस्थगजतुल्या नृत्योः भीतः सन् वल्लीतुल्यं प्राचीनं कर्म बलं व्यावस्थितो भवति १८ सार्थं प्रविश-
तियथा पूर्वं प्रवृत्तिमार्गे रमते १९ त्वमपि अध्वनिनिवेशित इत्यनुषंगः अतोऽस्याध्वनः पारमतितर असज्जितात्मा विषयेष्वनभिनिवेशितचित्तः सन्

तैर्वैचितोऽहंसकुलं समाविशन्ननरोचयंश्छीलमुपैति वानरान् तज्जातिरासेन सन्निर्वर्ततेन्द्रियः परस्परोद्दीक्षणाविस्मृ-
तावधिः १७ द्रुमेषुरस्यन्सकतदारवत्सलो व्यवयदीनो विवशः स्वबंधने क्वचित्प्रमादाद्विरिकंदरे पतन् वल्लीगृहीत्वा
गजभीत आस्थितः १८ अतः कथंचित्सविमुक्त आपदः पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिंदम अध्वन्यमुष्मिन्नजया निवे-
शितो भ्रमज्जनोऽद्यापि न वेद कश्चन १९ रहूगणत्वमपि ह्यध्वनोऽस्य संन्यस्तदंडः कृतभूतमैत्रः असज्जितात्मा हरिसे-
वया शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २० राजोवाच अहो नृजन्मारिव लजन्मशोभनं किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमु-
ष्मिन् नयद्दृषीकेशयशः कृतात्मनां महात्मनां वः प्रचुरः समागमः २१ न ह्यद्भुतं त्वच्चरणजरेणुभिर्हतां हसो भक्तिरधोऽ-
क्षजेऽमला मोहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मे दुस्तर्कमूलोऽपहतो विवेकः २२ नमो महद्भ्योस्तु नमः शिशुभ्यो नमो यु-
वभ्यो नम आबटुभ्यः ये ब्राह्मणा गामवधूतलिगाश्चरंति तेभ्यः शिवमस्तु राज्ञाम् २३

हरिसेवया शितं तीक्ष्णीकृतम् २० अरिवलजन्मसुशोभनं नृजन्मैव न परं श्रेष्ठं येभ्यो देवादिजन्मभ्यः तैरपि किममुष्मिन् स्वर्गोऽपि जन्मभिः किं न किं-
चित् यत्तु येषु जन्मसु यत्र स्वर्गो वा वो महात्मनां समागमः प्रचुरो न भवति दृषीकेशस्य यशसा कृतः शोधित आत्मा येस्तेषाम् २१ संततमुपासितैः त्व-
त्पदाजरेणुभिर्हतमं होयस्य तस्याऽधोऽक्षजे निर्मला भक्तिर्भवतीति नैवाद्भुतम् यस्य तव मुहूर्तमात्रं भवात्समागममात्रादपि दुस्तर्केण बद्धमूलोऽ-
पि मम अविवेको नष्टः २२ ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंतीत्यज्ञानात् सर्वान्नमस्यति नम इति ये बटवो क्रीडारतत्वादश्रद्धेयधौरेयास्तानप्यभिच्या-
प्य सर्वेभ्यो नम इत्यर्थः स्वदृष्टं तेन राज्ञां महदवज्ञां संभाव्याह राज्ञां शिवमस्त्विति २३

उत्तरामातायस्य हे उत्तरामातः विगणयतः न गणयतः अवमंतर्थापि परमकरुणाकरत्वेन सिंधुपतये आत्मतत्त्वमुपदिश्य निभृताः शांताः करुणानामू-
र्मयोयस्मिन् स आशयोयस्य २४ सृजनात्तस्मात्सम्यगवगतं परमात्मसतत्वं येन तथा भूतः स नूतदानीमेव देहे आत्ममतिं च विससर्ज हेनूपभगव-
दाश्रितो भरतः तदाश्रितो रहूगणोयः तस्यानुभावः सद्यो देहाहंकारत्यागः २५ पारोक्ष्येण वणिक्सार्थकरूपकेण आर्याणां विवेकिनां मनीषयेव द-

श्रीशुक उवाच इत्येवमुत्तरामातः सर्वैर्ब्रह्मर्षिस्तुतः सिंधुपतये आत्मसतत्वं विगणयतः परानुभावः परमकारु-
णिकतयोपदिश्य रहूगणेन सकरुणमभिवंदितचरण आपूर्णार्णव इव निभृतकरणोर्म्याशयो धरणिमिमां विचचार
२४ सौवीरपतिरपि सृजनसमवगतपरमात्मसतत्वं आत्मन्यविद्याः ध्यारोपितां देहात्ममतिं विससर्ज एवं हि नूपभगव-
दाश्रिताश्रितानुभावः २५ राजोवाच यो ह्वा इह बहुविदामहाभागवतत्वयाः मिहितः पारोक्ष्येण वच-
सा जीवलोकमवाध्वासहार्यमनीषिकया कल्पितविषयो नाजसा व्युत्पन्नलोकसमधिगम अथ तदेवैतदुरवगमं समवे-
तानुकल्पेन निर्दिश्यतामिति २६ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ ६

स्युस्थानीयानां इंद्रियाणि गोमायुस्थानीयान्यपत्यादीनीत्येवं कल्पितविषयः अव्युत्पन्नस्य तु लोकस्य जनस्य सम्यक् अधिगमो न भवति अथ अतः त-
देवमवाध्वरूपं समवेतानुकल्पेन प्रस्तुते तत्तदनु रूपार्थोपकल्पनेन २६ इति पंचमस्कंधे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशोऽध्यायः-
ण्यरूपकव्याकृतिः कृता प्रस्तुते तस्य गोमायुमशकाद्यर्थकल्पनम् १ ६ ६ ६ ६ ६

यः परीक्षिताष्टः सः श्रीशङ्कउवाच सहेतिसूतोक्तिः दुरत्ययेऽध्वन्यजयानिवेशितइतियदुक्तंतदेवनिवेशनप्रकारकथनेनप्रपंचयति यएषप्रसि-
द्धोजीवलोकः अयंविष्णोर्माययाअसृगमेऽध्वन्यापतितोभवादवींगतः सन्हरिरूपस्यगुरोश्चरणारविंदेयेमधुकराः सेवकास्तेषामनु पदवीतैरनु-
ष्ठितंभक्तिमार्गमद्यापिनावरुंधेनसंप्राप्नोतीत्यन्वयः मायायाः स्वकार्यद्वारेणसंसारमार्गपातहेतुत्वमाह देहात्ममानिनांसत्वादिगुणविशेषैर्विक-
ल्पितानिविभक्तानियानिकुशलाकुशलविमिश्रकर्माणि तैर्विनिर्मिताभिर्विविधदेहावलीभिर्वियोगसंयोगादिर्योऽनादिः संसारः तदनुभवस्यद्वा-
रभूतेन तस्मिन्संसाररूपेदुर्गमार्गेवदसृगमेऽध्वन्यापतितः यथावणिजांसार्थः समूहः अर्थार्जनपरः स्वदेहनिष्पादितानां कर्मणां फलद्वारेणानु-

सहोवाच यएषदेहात्ममानिनांसत्वादिगुणविशेषविकल्पितकुशलाकुशलसमवहारविनिर्मितविविधदेहावलि
भिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्यद्वारभूतेनषडिंद्रियवर्गेणतस्मिन्नुर्गाध्ववदसृगमेऽध्वन्यापतितइश्वर-
स्यभगवतोविष्णोर्वशवर्तिन्यामाययाजीवलोकैः यंयथावणिक्सार्योऽर्थपरः स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवः श्म
शानवदशिवतमायांसंसारादव्यांगतोनाद्यापिविफलबहुप्रतियोगेहस्तत्तापोपशमनींहरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुप
दवीमवरुंधे यस्यामुहवाएतेषडिंद्रियनामानः कर्मणादस्यवएवते १ तद्यथापुरुषस्यधनंयत्किंचित्साक्षाद्भूमौपि-
यिकंबहुकृच्छ्राधिगतसाक्षात्परमपुरुषाराधनलक्षणोयोऽसौधर्मस्तंतुसांपरायउदाहरंति तद्धर्म्यधनंदर्शनस्पर्शनश्रव
णास्वादनावघ्राणसंकल्पव्यवसायगृहग्राम्योपभोगेनकुनाथस्याजितात्मनोयथासार्थस्यतथाऽजितात्मनोविलुपंति
२ अथचयत्रकौटुंबिकादारापत्यादयोनाम्नाकर्मणावकसृगालाएवअनिच्छतोऽपिकदर्यस्यकुटुंबिनउरणकवत्संर-
क्ष्यमाणंमिषतोऽपहरंति ३

भवोयस्य विफलाश्चबहुप्रतियोगाः बहुविधाश्चईहाश्वेशयस्यसः तस्यांसंसारादव्यांयेतापास्तेषामुपशम-

नीनाशनीम् यस्यामित्यादिव्याचष्टेयस्यांभवादव्याम् १ दस्युतुल्यंतेषांकर्मदर्शयति तद्यथेति धर्मोपयिकंधर्मकारणंतमेवस्वाभिप्रेतंधर्ममाह सा-
क्षादिति तंतुसांपरायेपरलोकार्यमुदाहरंति तद्धर्म्यधर्मार्हधनम् दर्शनाद्याः पंचज्ञानेन्द्रियाणांवृत्तयः संकल्पव्यवसायावंतः करणस्य एतैर्गृहे यो
ग्राम्यउपभोगः तेनकुनाथस्यकुबुद्धेरजितात्मनोविलुपंति यथाचोराः कुपालकस्यानवहितात्मनः सार्थस्यधनंहरंतितद्धत् २ गोमायवोयचे-
त्येतद्याचष्टे अथचेत्यर्थोतरोपन्यासे कर्मणातुवकाः सृगालाश्चकदर्यस्यातिलुब्धस्य ३

प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगृहइत्येतद्याचष्टे यथाहीति नदग्धानिबीजानियस्मिन् यद्यस्मात् योऽयमावसथ आश्रमः एषकामानां करंडः यथाकर्पूर-
 भाजनेकर्पूरक्षयेऽपिपरिमलोनक्षीयते एवमत्रवासनानामक्षीणत्वान्नकर्माण्युत्सीदंति इत्यर्थः ४ दंशमशकतुल्यैरपसदैर्नचैः शलभादिभि-
 र्वाउपरुह्यमानः पीड्यमानो बहिः प्राणो वित्तं यस्य तथा विधोऽप्यस्मिन्नध्वनिपरिभ्रमन् आविद्यादिभिरुपरक्तेन मनसा गंधर्वपुरतुल्यमघटमा-
 नं नरलोकं सत्यतया मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ५ प्रपश्यतीति प्रशब्दसूचितमर्थो तरं दर्शयति तत्र च गंधर्वपुरे क्वचिदातपोदकं मृगतृष्णाजलं तत्तुल्या-
 न् विषयानुपधावतीति ६ क्वचित्क्वचिच्चाशरयोल्मुकग्रहमित्येतद्याचष्टे क्वचिच्चाशेषाणां दोषाणां निषदनं स्थानं पुरीषविशेषमग्रेर्विष्ठातस्य पु-

यथाह्यनुवत्सरं कृष्यमाणामप्यदग्धबीजं क्षेत्रं पुनरेवावपनकाले गुल्मतृणवीरुद्भिर्गृहमिव भवति एवमेव गृहाश्रमः क-
 र्मक्षेत्रं यस्मिन्नहि कर्माण्युत्सीदंति यद्यं कामकरंड एष आवसथः ४ तत्रगतो दंशमशकसमापसदैर्मनुजैः शलभश-
 कुंततस्करमूषकादिभिरुपरुह्यमानो बहिः प्राणः क्वचित्परिवर्तमानोऽस्मिन्नध्वन्याविद्याकामकर्मभिरुपरक्तम-
 नसाऽनुपपन्नार्थे नरलोकं गंधर्वनगरमुपपन्नमिति मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ५ क्वचिदातपोदकनिभान् विषयानुपधाव-
 ति पानभोजनव्यवायादिव्यसनलोलुपः ६ क्वचिच्चाशेषदोषनिषदनं पुरीषविशेषं तद्गुणानिर्मितमतिः स्रवर्णमु-
 पादित्सत्यग्निकामकातरइवोल्मुकपिशाचम् ७ अथ कदाचिन्निवासपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनाभिनिवेश-
 एतस्यां संसारादव्यामितस्ततः परिधावति ८ क्वचिच्चवात्योपम्ययाप्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसारजनीभू-
 तइवासाधुमर्यादोरजस्वलाक्षोदिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न विजानाति ९

राषस्येव लोहितो वर्णो यस्य रजोगुणस्य तेन निर्मि-
 तातद्विषयामतिर्यस्य सः स्रवर्णमुपादातुमिच्छति अग्निकामेन कातरः परवशः उल्मुकसदृशं पिशाचमिव शीतातुरोत्थरण्येऽग्निवज्जाज्व-
 ल्यमानं ततस्ततो धावंतमुल्मुकपिशाचमग्निबुद्ध्याऽनुधावति न तु तं प्राप्नोति कथंचित्प्राप्तये तर्हि तेन भक्षितः सन् भिद्यते एवं स्रवर्णमनुधा-
 वन्नपीत्यर्थः ७ निवासतोयद्रविणेत्येतद्याचष्टे अथेति निवासादिष्वनेकेष्व्वात्मनः उपजीव्येषु अभिनिवेशो यस्य ८ क्वचिच्चवात्योत्य-
 तेत्येतद्याचष्टे क्वचिच्चेति आरोहमंकम् तस्मिन्काले यद्रजः रागस्तेन स्वदृष्ट्यावरकेण रजन्यां रात्रौ भूता इव द्रस्वपादे रजनीभूतस्तमोमय इ-
 वातीवरजसा छन्नमतिः अतएवरजो व्याप्तचक्षुरिव दिक्षु स्थिता मर्यादाऽतिक्रमसाक्षिभूता देवतानजानाति ९

अनुपादेयमेवोपादेयतयागृह्णातीतिप्रक्रमसाजात्यादुत्तरश्लोकचतुर्थपादंप्रथमंव्याचष्टे क्वचित्सकृदिति क्वचिदातपोदकनिष्पानित्यत्रमि-
थ्याविषयेषुलंपटत्वमुक्तम् निवासतोयेत्यत्रतदर्जनप्रयासउक्तः अत्रतुबाधितेष्वपिपुनः प्रवृत्तिरुच्यतेइत्यपौनरुक्त्यम् स्वयमेवसकृदवगतंवि-
षयाणांवैतथ्यंविफलत्वेनपराभिध्यानेनदेहाभिनिवेशेनविभ्रंशितास्मृतिर्यस्य तथैवविभ्रंशितयास्मृत्यास्मृतिभ्रंशादेवेत्यर्थः १० अहश्यसि
ल्लीस्वनेत्येतद्व्याचष्टे क्वचिदुलूकेति अतिपरुषोरभसउत्साहस्तेनाटोपः संभ्रमोयथाभवत्येवंरिपूणांराजकुलस्यचनिर्भर्त्सितेनअतिव्यथितंक-
र्णमूलंहृदयंचयस्य ११ अपुण्यवृक्षानित्येतद्व्याचष्टे सयदेति दुग्धमुपशुक्तंपूर्वसकृदंत्येन तदाकारस्करोविषतिंदुः तत्पुण्यदुमा-

क्वचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यः स्वयंपराभिध्यानेनविभ्रंशितस्मृतिस्तथैवमरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति १०
क्वचिदुलूकसिल्लीस्वनवदतिपरुपरभसाटोपंप्रत्यक्षंपरोः क्षंवारिपुराजकुलनिर्भर्त्सितेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ११
सयदादुग्धपूर्वसकृदस्तदाकारस्करकाकतुंडाद्यपुण्यदुमलताविषोदपानवदुभयार्थशून्यद्रविणान्जीवन्मृतान्स्वयं
जीवन्म्रियमाणउपधावति १२ एकदाऽसत्प्रसंगान्निकृतमतिर्व्युदकस्रोतः स्खलनवदुभयतोऽपिदुःखदं पारवंडंमभि
याति १३ यदातुपरबाधयाऽधआत्मनेनोपनमतितदाहिपितृपुत्रबर्हिष्मतः पितृपुत्रान्वारवलुभक्षयति १४ क्वचि-
दासाद्यगृहंदाववत्प्रियार्थविधुरमस्करवोदकंशोकाग्निनादह्यमानोभृशंनिर्वेदमुपगच्छति १५ क्वचित्कालविषमित-
राजकुलरक्षसाऽपहतप्रियतमधनासुः प्रमृतकइवविगतजीवलक्षणआस्ते १६

स्तथाविधालताश्चविषोदपानाश्चविषकूपाः तत्तुल्यान्हृष्टादृष्टप्रयोजनशून्यधनान् १२ क्वचिद्वितोयाः सरितइत्येतद्व्याचष्टे एकदाक्वचिद-
सतांप्रसंगात्निकृतावंचितामतिर्यस्यसः निरुदकनदीगर्तपातेयथासद्यः शिरःस्फुटतिपश्चादपितदेदनाऽनुवर्तते एवमिहपरत्रचदुःखदम्
१३ परस्परंचालषतेनिरंधइत्येतद्व्याचष्टे यदात्विति अंधःअन्नंनोपनमतिनोपतिष्ठतिपितृपुत्राणांबर्हिः कुशः तद्वतः पितुः पुत्राणांवाकुशा-
दितृणमात्रमपियेषुपश्यतितान्भक्षयति बाधतइत्यर्थः पितृपुत्रबर्हिष्ठानितितुपाठः स्रगमः १४ आसाद्यदावमित्येतद्व्याचष्टे क्वचिदासाद्ये-
ति १५ क्वचयक्षैर्हतासुरित्येतद्व्याचष्टे क्वचित्कालेनविषमितंप्रतिकूलतांनीतंयद्राजकुलंतदेवरक्षः तेनअपहृताः प्रियतमधनरूपाः अ-
सवोयस्यविगतानिजीवलक्षणानिहर्षादानियस्य शूरैर्हृतस्वइत्यप्यनेनैवव्याख्यातम् १६

क्वचिच्चगंधर्वपुरंप्रविष्टइत्येतद्याचष्टे कदाचिन्मनोरथप्राप्तंपित्राद्यसदेवसदिति मत्वा पूर्वगंधर्वपुरवदघटमानदर्शनमुक्तमिदानींतन्निमित्तसु-
 रवासक्तिरुच्यतइतिभेदः १७ चलन्क्वचिदित्येतद्याचष्टे क्वचिद्गृहाश्रमेयाः कर्मचोदनास्तासामतिभरोःतिविस्तारः सएवगिरिस्तमारुरुक्षन्
 तदंतंगंतुमिच्छन् १८ पदेपदेऽभ्यंतरवह्निनेतिव्याचष्टे क्वचिच्चदुःसहेनेति १९ क्वचिन्निर्गीर्णइत्येतद्याचष्टे सएवेति २० दष्टःस्मशेतेद-
 तिव्याचष्टे कदाचिदिति मानोगर्वएवदंष्ट्रापरपीडाकरत्वात् भग्नमानदंष्ट्रायस्य अतएवनलब्धोनिद्रायाः क्षणोःपियेन २१ कर्हिस्म-
 चित्क्षुद्ररसानित्येतद्याचष्टे कर्हिस्मकाममधुलवानिति यदानिहतोभवति तदासद्यएवनिरयेपतति २२ प्रसंगात्प्रवृत्तस्यकर्मणःसंसारहे-

कदाचिन्मनोरथोपगतपितृपितामहाद्यसत्सदितिस्वप्ननिर्वृत्तिलक्षणमनुभवति १७ क्वचिद्गृहाश्रमकर्मचोदना
 ऽतिभरगिरिमारुरुक्षमाणोलोकव्यसनकर्षितमनाः कंटकशर्कराक्षेत्रंप्रविशन्निवसीदति १८ क्वचिच्चदुःसहेनकाया-
 भ्यंतरवह्निनागृहीतसारःस्वकुटुंबायकुल्यति १९ सएवपुनर्निद्राऽजगरगृहीतोऽधेतमसिमग्नःशून्यारण्यदवशेतेना
 न्यत्किंचनवेदशवइवापविद्धः २० कदाचिद्भग्नमानदंष्ट्रोदुर्जनदंष्ट्रकैरलब्धनिद्राक्षणोव्यथितहृदयेनानुक्षीयमाण
 विज्ञानोऽधकूपेऽधवत्पतति २१ कर्हिस्मचित्काममधुलवान्विचिन्वन्त्यदापरदारपरद्रव्याण्यवरुंधानोराज्ञास्वामि-
 भिर्वा निहतःपतत्यपारेनिरये २२ अथचतस्मादुभयथाऽपिहिकर्मास्मिन्नात्मनःसंसारावपनमुदाहरंति २३ मुक्तस्त
 तोयदिबन्धाद्देवदत्तउपाच्छिनत्तितस्मादपिविष्णुमित्रइत्यनवस्थितिः २४ क्वचिच्चशीतवाताघनेकाधिदैविकमौति-
 कात्मीयानांदशानांप्रतिनिवारणअकल्पोदुरंतचिंतयाविषण्णआस्ते २५ क्वचिन्मिथोव्यवहरन्त्यत्किंचिद्धनमन्ये-
 भ्योवाकाकिणिकामात्रमपहरन्त्यत्किंचिद्वाविद्वेषमेतिवित्तशाख्यात् २६

तुल्यंस्फुटयति अथचेति यस्मादेवंतस्मात् अथ-
 अनंतरमेवउभयथाइहचपरत्रचअस्मिन्प्रवृत्तिमार्गेसंसारस्यावपनंजन्मक्षेत्रंकर्मोदाहरंति २३ तत्रातिरुच्छंप्रतिलब्धमानइत्येतद्याचष्टेमु-
 क्तइतियादिबन्धान्मुक्तोभवतितर्हिततःसकाशादन्योहरतितस्मादप्यन्यः नत्वसौमोक्तुंलभतइत्यर्थः २४ क्वचिच्चशीतातपेत्येतद्याचष्टे क्वचि-
 चेति शीतादयोऽनेकाअधिदैविकाद्यायाः दशाः दुःखावस्थास्तासाम् २५ क्वचिन्मिथोव्यवहरन्त्यत्किंचिद्धनंव्यवहरन्क्वा
 किणिकामात्रंविंशतिकपर्दकमात्रंततोऽपिन्यूनंवायत्किंचिदपहरन्विद्वेषमेति २६

अध्वन्यमुष्णिगुरुच्छ्रुवित्तबाधोपसर्गैरित्युक्तानुपसर्गान्प्रपंचयति अध्वन्यमुष्णिगिमेउरुच्छ्रुवित्तबाधादयः तथास्तरवदुःखादयश्च २७
 व्युत्क्रमैः पुनरुक्तैश्च नानापाठैरतः परम् दुर्गमोऽपि भवाध्वाऽयं संप्रदायेन तीर्यते १ तत्र प्रसज्जति कापीत्यादिना सिंहावलोकनन्यायेनोक्तमर्थं
 मपहृष्यक्रमेण व्याचष्टे कापि देवमाययेति प्रस्कन्नमपगतं विवेकज्ञानं यस्य यस्यास्त्रियाविहारगृहं क्रीडागृहं तदारंभे आकुलं हृदयं यस्य-
 अनेन प्रसज्जतीति व्याख्यातम् तदाश्रयेत्यादिव्याचष्टे तस्या आश्रयेऽवसक्ताः संलग्नाः सुताः दुहितरश्च कलत्रं च सैव स्त्रीतेषां भाषितादि-
 भिरपहृतं हृदयं यस्य प्रहिणोति प्रक्षिपति २८ कचिद्वदाचिद्धरिचक्रतस्त्रसन्नित्येतद्व्याचष्टे कदाचिदीश्वरस्येति परमाणुरादिः द्विपरार्द्ध-

अध्वन्यमुष्णिगिमेउपसर्गास्तथास्तरवदुःखरागद्वेषभयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्याः वमानक्षति-
 पासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः २७ कापि देवमाययास्त्रियाभुजलतोऽपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानो यद्दिहार-
 गृहारंभाकुलहृदयस्तदाश्रयावसक्तस्तदुहितृकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहृतहृदय आत्मानमजितात्मापारे-
 ऽधेतमसिप्रहिणोति २८ कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्चक्रात्परमाण्वादिद्विपरार्द्धापवर्गोपलक्षणात्परिवर्ति-
 तेन वयसारं हसाहरत आब्रह्मतृणस्तंबादीनां भूतानामनिमिषतां विवस्तहृदयस्तमेवेश्वरं कालचक्रनिजायुधं साक्षाद्भग-
 वंतं यज्ञपुरुषमनाहत्य पारवंडदेवताः कंकगृध्रबकवटप्राया आर्यसमयपरितृताः सांकेत्येनाभिधत्ते २९ यदा पारवंडि-
 भिरात्मवंचितैस्ते रुरुवंचितो ब्रह्मकुलं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्य-
 आराधनमेव तदरोचयंश्चूद्रकुलं भजते निगमाचारेः शूद्रितो यस्य मिथुनीभावः कुटुंबभरणं यथावानरजातेः ३०

अपवर्गोऽतः तदेवोपलक्षणं यस्य तस्मात् कालोपलक्षणादिति एवमपदत्वेन पाठे कालस्वरूपादित्यर्थः रंहसाशीघ्रेण परिवर्तितेन परिभ्रमणे
 न वयसा बाल्यादिक्रमेण ब्रह्माणमभिव्याप्य तृणस्तंबादीनि भूतानि चक्रतः सकाशाद् विवस्तहृदयः सन् पारवंडदेवता अभिमुख्येन धत्त इत्य-
 न्वयः अनिमिषतः निमेषमकुर्वतः अप्रमत्तादित्यर्थः मिषितां प्रति कर्तुं मशक्तानामित्यर्थः कर्मणिषष्ठ्यः कालचक्रं निजं नित्यमायुधं यस्य सां-
 केत्येन मूलप्रमाणशून्येन पारवंडागमेन २९ तैर्वंचित इत्येतद्व्याचष्टे यदा त्विति आत्मनावंचितैः उरु अधिकं वंचितः सन् तेषां ब्रह्माणानां यच्छी-
 लमुपनयनादितदरोचयंश्चूद्रवद्वर्तते निगमोक्ताचारे अशूद्रितः स्वस्य शूद्र्यभावात् यस्य शूद्रस्य केवलं मिथुनीभावः कुटुंबभरणं च व्यापारो-
 नाग्निहोत्रादेः ३०

तज्जातिरासेनेत्यादिव्याचष्टे तत्रापिनिरवरोधः प्रतिबाधरहितः स्वैरेणस्वेच्छया क्रीडन्विस्मृतमृत्युकालः सन् ३१ दुर्मे पुरंस्थानित्येतद्व्याचष्टे -
क्वचित्द्रुमवदिति व्यायक्षणः मिथुनोत्सवोभवति ३२ क्वचित्प्रमादादित्येतद्व्याचष्टे एवमध्वनिस्वरवदुःखाद्यवरुंधानो गिरिकंदरप्रायेतम-
सिरोगाद्यापदिपततीतिशेषः ३३ क्वचिच्छीतवातेत्यादिपूर्वस्मादधिकोक्तिः रोगाद्यापदिपतितः सन्शीतादिभिः क्लिश्यन्नास्तइत्यर्थः ३४ त-
देवंसिंहावलोकनन्यायेनोक्तमर्थेयथास्थानमपहृष्यव्याख्यायक्रमस्थमनुवर्तयितुं पूर्वोक्तमेवानुवदति क्वचिन्मिथइतिवित्तशाख्येन कदाचि

तत्रापिनिरवरोधः स्वैरेणविहरन्नतिक्रपणबुद्धिरन्योऽन्यमुरवनिरीक्षणादिनाग्राम्यकर्मणैवविस्मृतकालावधिः
३१ क्वचित्द्रुमवदौहिकार्थेषुरंस्थान्यथावानरः सुतदारवत्सलो व्यायक्षणः ३२ एवमध्वन्यवरुंधानो मृत्युगज-
भयात्तमसिगिरिकंदरप्राये ३३ क्वचिच्छीतवाताद्यनेकदैविकभौतिकात्मीयानां दुःखानां प्रतिनिवारणे अक-
ल्योदुरंतविषयविषण्णआस्ते ३४ क्वचिन्मिथो व्यवहरन्त्यत्किंचिद्धनमुपयातिवित्तशाख्येन ३५ क्वचित्क्षीणधनः
शय्यासनाशनाद्युपभोगविहीनोयावदप्रतिलब्धमनोरथोपगतादानेवसितमतिस्ततस्ततोऽवमानादीनिजनादभिल-
षते ३६ एवंवित्तव्यतिषंगविहृद्धैरानुबंधोऽपिपूर्ववासनयामिथउद्धृत्यथापवहति ३७ एतस्मिन्संसाराध्वनि-
नानाक्लेशोपसर्गबाधितः आपन्नविपन्नोयस्तमुहवावेतरस्तत्रविसृज्यजातंजातमुपादायशोचन्मुह्यन्विभ्यत्तुविव-
दन्कंदन्संहृष्यन्गायन्नत्यमानः साधुवर्जितो नैवावर्ततेऽद्यापियत आरब्धएषनरलोकसार्थः यमध्वनः पारमुपादिशं-
ति ३८ यदिदंयोगानुशासनंनवाएतदवरुंधते यन्न्यस्तदंडामुनयउपशमशीलाउपरतात्मानः समवगच्छति ३९

यत्किंचिद्धनमुपयाति ३५ क्वचित्क्वचित्क्षीणधनस्त्वितिव्याचष्टे क्वचित्क्षीणधनइतिअप्रतिलब्धयन्मनोरथेनोपगतंवाञ्छितंतस्यादानेस्वीका-
रिभिवित्तमतिः सन् ३६ अन्योऽन्यवित्तव्यतिषंगेनेत्येतद्व्याचष्टे एवंवित्तव्यतिषंगेति अपवहतित्यजति ३७ अध्वन्यमुष्णिनित्यादिव्याचष्टे ए-
तस्मिन्निति आपन्नः आपदंप्राप्तः विपन्नो विनष्टोवायवयः तमितरस्तत्रविसृज्यनत्यमानः वहमानः साधुवर्जितः साधुव्यतिरिक्तः ३८ अनावृत्तौ
हेतुमाह यदिदमिति ३९

मनस्विनइत्यादिव्याचष्टे यदर्पाति येवैराजर्षयस्तेऽपिनावरुंधते किंतुपरंकेवलंमृधेशयीरन् प्रसज्जतीत्यादिगिरिकंदरइत्यंतमपहृष्यव्याख्याते-
ग्रंथमतिक्रम्यवल्लीगृहीत्वेत्यादिग्रंथं व्याचष्टे कर्मवल्लीमिति एवमुपरिस्वर्गतोऽपिनरलोकसार्थमेवोपयाति ४० तदेवंभरतोक्तिंव्याख्याय-
तच्चरितेसंग्रहश्लोकानाह तस्येदं कर्मश्लोकैरुपगायंति आर्षभस्यऋषभपुत्रस्य अन्योनृपः अनुवर्त्मानार्हतिवर्त्मानुगंतुं न शक्नोति ४१ तत्र हे-
तुमाह यदिति स्रुहद्राज्ययोर्द्वैद्वैक्यम् योदुस्त्यजान्दारादीन्विष्टामिवजहौ तस्यार्षभस्येति संबंधः दुस्त्यजत्वे हेतुः त्वदिस्पृशः मनोज्ञान्-
त्यागे हेतुः उत्तमश्लोके लालसालंपटत्वं यस्य ४२ तस्यैवं विषयत्यागेन चित्रमित्याह यएवंभूतोऽसौ नृपः सक्षित्यादीन् नैच्छदित्यत्तदुचितं-

यदपिदिगिभजयिनोयज्विनोयेवैराजर्षयः किंतुपरंमृधेशयीरन् अस्यामेवममेयमिति कृतवैरानुबंधाः यां विसृज्य
स्वयमुपसंहृताः कर्मवल्लीमवलंब्यतत आपदः कथांचिन्नरकादिमुक्तः पुनरप्येवं संसाराध्वनिवर्तमानो नरलोक
सार्थमुपयाति एवमुपरिगतोऽपि ४० तस्येदमुपगायंति आर्षभस्येहराजर्षेर्मनसाऽपिमहात्मनः नानुवर्त्मानार्हतिनृपो
मक्षिकैवगरुत्मतः ४१ योदुस्त्यजान्दारास्रुतान् स्रुहद्राज्यं त्वदिस्पृशः जहौयुवैवमलवदुत्तमश्लोकलालसः
४२ योदुस्त्यजान्क्षितिस्रुतस्वजनार्थदारां प्राथ्यांश्चियं सूरवरैः सदयावलोकाम् नैच्छन्नृपस्तदुचितं महतां-
मधुद्विषेवाऽनुरक्तमनसामभवोऽपि फल्गुः ४३ यज्ञायधर्मपतये विधिर्नैपुणाययोगायसारव्यशिरसे प्रकृती-
श्वराय नारायणायहरयेनमइत्युदारं हास्यन्मृगत्वमपियः समुदाजहार ४४

सदयावलोकं भरतस्य दयायथाभवति एवमव

लोकोयस्यादिति परिजनावलोकः श्रियामुपचर्यते यतः मधुद्विषः सेवायामनुरक्तं मनोयेषां तेषां महतामभवोमोक्षोऽपि फल्गुः तुच्छ एव ४३ तस्य से-
वानुरागमेवाह यज्ञायेति यज्ञरूपाय धर्मपतये यज्ञादिफलदात्रे विधीर्नैपुण्यं यस्य तस्मै धर्मानुष्ठात्रे योगोऽष्टांगः तस्मै सारव्यं ज्ञानं तच्छिरः प्रधानं
फलं यस्य तस्मै योगाय प्रकृतीश्वराय मायानियंत्रे अतएव नारंजीवसमूहः सअयनमाश्रयो यस्य सर्वजीवनियंत्रे एवं कर्मज्ञानदेवताकांडैः प्रति-
पादिताय हरयेनमइति उदारमुच्चैर्यः सम्यगुच्चारितवान् मृगत्वं मृगदेहमपि हास्यन्त्यक्षन् यएवंभूतः तस्य तदुचितमिति वा तस्यानुवर्त्मानार्ह-
तीति वा संबंधः ४४

भरतचरितश्रवणादिफलमाह इदमिति भागवतैः सभाजिताः अवदाताः श्रद्धाः गुणाः कर्माणि च यस्य तस्य भरतस्यानुचरितं योऽनुशृणोति आ-
त्मन एव सकाशात् सर्वा आशिष आशास्ते स्वत एव प्राप्नोति न तु कांचिदपि परस्मादपेक्षत इत्यर्थः ४५ इति पंचमेटीकायां चतुर्दशोऽ-
ध्यायः १४ एवमष्टभिरध्यायैर्भरतस्योक्तमीरितम् ततः पंचदशेतस्य कीर्त्यते वंशजानृपाः १ ऋषभपदवीं जीवन्मुक्तमार्गमनुवर्त-

इदं भागवतसभाजितावदातगुणकर्मणो राजर्षेर्भरतस्यानुचरितं स्वस्त्ययनमायुष्यंधन्यं यशस्यं स्वर्ग्यापवर्ग्यं
वाऽनुशृणोत्यारव्यास्यति अभिनन्दति च सर्वा एवाशिष आत्मन आशास्तेन कांचन परत इति ४५ इति श्रीभा-
गवतमहापुराणे पंचमस्कंधे भरतोपारव्याने ब्राह्मणरह्मणसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच
भरतस्यात्मजः स्रमतिर्नामाभिजितो यमुहवावके चित्पारवंडिनः ऋषभपदवीमनुवर्तमानं चानार्या अवेदसमाम्ना-
तां देवतां स्वमनीषया पापीयस्या कलौ कल्पयिष्यति १ तस्माद्बुद्धसेनायां देवताजिन्नामपुत्रोऽभवत् २ अथासूर्या-
तत्तनयो देवद्युम्नस्ततो धेनुमत्यां स्रुतः परमेशीतस्य स्रुवर्चलायां प्रतीह उपजातः ३ य आत्मविद्यामारव्याय स्वयं सं-
श्रद्धो महापुरुषमनुसस्मार प्रतीहात्स्रुवर्चलायां प्रतिहर्त्रादयस्त्रय आसन्निज्याकोविदाः सूनवः प्रतिहर्तुः स्तुत्याम-
जभूमानो अजनिषाताम् ४ भूम्नः ऋषिकुल्यायामुद्गीयः स्रुतः प्रस्तावो देवकुल्यायां प्रस्तावान्निद्युत्सायां हृदयज-
आसीद्विभुः विभोरत्यां च पृथुषेणस्तस्मान्नक्त आकूत्यां जज्ञे नक्तातुद्रुतिपुत्रो गयो राजर्षिप्रवर उदारश्रवाः अजाय-
त साक्षाद्भगवतो विष्णोर्जगाद्रिरक्षिषया गृहीतसत्त्वस्य कलात्मवत्त्वाद्दिलक्षणेन महापुरुषतां प्राप्तः ५

मानं यं हस्तेति शेषः यद्वा यं स्रमतिमवेदसमाम्नातां देवतां कल्पयिष्यति बुद्धोऽयं साक्षादवतीर्ण इति मंस्यंत इत्यर्थः १ २ तत्तनयः देवताजि-
तः पुत्रः ३ आत्मविद्यां बहुभ्य आरव्याय व्याख्याने नैव स्वयं संश्रद्धोऽनुसस्मार अपरोऽक्षतयाऽनुभूतवान् प्रतिहर्ता प्रस्तोता उद्गीतेति त्रयो-
यज्ञनिपुणाः सूनव आसन् अजनिषातां जातौ ४ हृदयजः पुत्रः जगतोरिरक्षिषयारक्षितुमिच्छया गृहीतसत्त्वं येन तस्या विष्णोः कला अंशः सन् ५

महापुरुषत्वमेवाह सवैदिति धर्मस्तस्यद्विविधः अभिषिक्तत्वात्प्रजापालनादिकेकः गृहस्थत्वादिज्यादिश्चापरः द्विविधोऽपि भगवतिसर्वात्मन्य-
र्पितः सन्परमार्थलक्षणः तेनपरिभाविता संस्कृता अतिशुद्धा मतिर्यस्य अतएवोपरतमनात्म्ये देहाद्यहंभावो यस्मिन् तस्मिन्नात्मनि चित्ते-
स्वयमेवोपलभ्यमाने ब्रह्मण्यात्मानुभवो यस्य तादृशोऽपि निरभिमान एव अवनिमज्जुगुपत्पालयामास ६ कर्मभिः गयंकः प्रतियाति अनुक-
रोति न कोऽपि अत्र हेतुः यज्ञादिरूपां भगवत्कलां गयमृतेऽन्यः कइत्यनुषंगः अभिमानी सर्वतो मानास्पदं मनस्वीति वा समागता संप्राप्ताश्चर्येन
यमिति वा सतांसदसः सभायाः पतिः सतांसेवकः यद्वा यज्वादिरूपो भगवत्कलामृते गयंकोऽन्यः प्रतियातीत्यन्वयः ७ सतीः सत्याः सत्या

सवैस्वधर्मेण प्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेने ज्यादिना च भगवति महापुरुषे परावरे ब्रह्म
णिसर्वात्मन्यर्पितपरमार्थलक्षणेन ब्रह्मविच्चरणानुसेवया पादित भगवद्भक्तियोगेन चाभीक्ष्णशः परिभावि-
तातिशुद्धमतिरूपरतानात्म्ये आत्मनि स्वयमुपलभ्यमान ब्रह्मात्मानुभवोऽपि निरभिमान एवावनिमज्जुगुपत्त
स्येमां गाथां पांडवेयपुराविद उपगायंति ६ गयं नृपः कः प्रतियाति कर्मभिर्यज्वाऽभिमानि बहुवित् धर्मगोप्ता स
मागतश्रीः सदसः पतिः सतांसेवकोऽन्यो भगवत्कलामृते ७ यमभ्यषिंचन्यरयामुदासतीः सत्याशिषोदक्ष
कन्याः सरिद्धिः यस्य प्रजानां दुदुहे धराशिषो निराशिषो गुणवत्सस्तुतो धाः ८ छंदांस्यकामस्य च यस्य का-
मान् दुदुह राजकुंरथो बलिनृपाः प्रत्यंचिता युधि धर्मेण विप्राय दाशिषां षष्ठमं शंपरेत्य ९ यस्याध्वरे भगवानध्व-
रात्मा मघो निमाद्यत्पुरुसो मपीथे श्रद्धा विशुद्धा चलभक्तियोगसमर्पिते ज्याफलमाजहार १०

आशिषोयासांताः दक्षकन्याः श्रद्धामैत्री दयेत्याद्याः निराशिषोऽपियस्य प्रजानामाशिषः कामान् धरादुदुहे तस्य गुणा एव वत्सस्तेन स्तुतमूधो
यस्याः एथिव्याः यच्छब्दानांतं गयंकः प्रतियातीति संबंधः ८ छंदांसि वेदाः तद्विहितकर्माणि च दुदुहुः युधि प्रत्यंचिताः बाणैः प्रतिपूजितानृ-
पाः यस्य बलिमाजकुः अर्पयामासुः धर्मेण पालनेन दक्षिणादिभिश्च यदा प्रत्यंचिता विप्राः तदा परेत्यलोकांतरे आशिषां धर्मफलानां षष्ठमं
शमाजकुः पुण्यषड्भागमादत्ते न्यायेन परिपालयन्निति स्मृतेः ९ उरुसो मपीथे बहुसो मपानेऽध्वरे मघो निदं द्रेमाद्यतिमदं प्राप्नुवति सति श्रद्धया
विशुद्धो योऽचलो भक्तियोगस्तेन समर्पितमिज्याफलमाजहार अर्हणमिव प्रत्यक्षतः स्वीकृतवानित्यर्थः १०

यस्य भगवतः प्रीणनाद्देवादीनां ह्येक्यं तत्सद्यः प्रीयेत प्रीतिं गच्छेत् स विश्वजीवः सर्वोतर्यो मास्वयं प्रीतिरूप एव बर्हिषि यज्ञे गयस्य हस्फुटं प्री-
तिमगात्तमोऽस्मीति प्रत्यक्षं प्रीतिमाविष्कृतवानित्यर्थः ११ १२ सुमनसि स्त्रियाम् १३ कीर्त्या अतिशयेन अलमकरोत् भूषितवान् १४
इति पंचमेटीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ पूर्वोक्तद्वीपसिंध्यादिमानचिह्नस्वरूपतः स्पष्टं प्रवक्तुमारब्धा पंचाध्यायीततः परम् १ षोड-

यत्प्रीणनाद्बर्हिषि देवतिर्यक् मनुष्यवीरुत्तृणमाविरं च्यात् प्रीयेत सद्यः सह विश्वजीवः प्रीतः स्वयं प्रीतिमगात् गय-
स्य ११ गयाद्वयं त्यां चित्ररथः सुगतिरवरोधन इति त्रयः पुत्रा बभूवुः चित्ररथादूर्णायां सभा उजनिष्ट १२ तत उ-
त्कलायां मरीचिः मरीचेर्बिंदुमत्यां बिंदुमानुदपद्यत तस्मात्सरघायां मधुना माऽभवेत्तमधोः सुमनसि वीरव्रतः ततो-
भोजायां मंथुप्रमंथूजज्ञाते मंथोः सत्यायां भौवनः ततो दूषणायां त्वष्टाऽजनिष्ट त्वष्टुर्विरोचनायां विरजः विरजस्य श-
तजित्प्रवरं पुत्रशतं कन्या च विषूच्यां किल जातम् १३ तत्रायं श्लोकः प्रियव्रतं वंशमिमं विरजश्चरमोद्भवः अकरोद-
त्यलं कीर्त्या विष्णुः सरगणं यथा १४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे प्रियव्रतवंशानुकीर्तनं नाम पंचदशोऽ-
ध्यायः १५ राजोवाच उक्तस्त्वया भूमंडलायामविशेषोयावदादित्यस्तपतियत्र चासौ ज्योतिषांगणैश्चंद्र-
मावासह दृश्यते १ तत्रापि प्रियव्रतरथचरणपरिरवातैः सप्तभिः सप्तसिंधव उपकृताः यत एतस्याः सप्त द्वीपविशेषविक-
ल्पस्त्वया भगवन् नृवलु सूचितः एतदेवारिव लमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं विजिज्ञास्यामि २ भगवतो गुणमये स्थूल-
रूप आवेशितं मनोऽस्य गुणैः पिसूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवारव्ये क्षममावेशितुं तदुद्देतद्गुरोः
हस्यनुवर्णयितुमिति ३ ऋषिरुवाच न वै महाराज भगवतो मायागुणविभूतेः काष्ठां मनसां वचसां वाऽधिगं-
तुमलं विबुधा युषाऽपि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगोलकविशेषं नाम रूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ४

शेऽधस्तथा चोर्ध्वपरितः सन्निवेशतः मेरोः स्थितिर्महीकंजकर्णिका चोपवर्ण्यते २ प्रियव्रतचरित्रोक्ता बुक्ता द्वीपादिकल्पना तद्विशेषविजिज्ञासः
कयांते परिपृच्छति ३ उक्त इति किंपर्यंतमुक्तः तदाह यावदादित्यस्तपति यत्र चासौ शक्रकृष्णपक्षयोर्नक्षत्रगणैः सह चंद्रमा वा दृश्यते ता-
वत् १ यतः येभ्यः सिंधुभ्यः एतस्याः भुवः सूचितः संक्षेपतो दर्शितः २ जिज्ञासायाः फलमाह भगवत इति ३ यामायागुणविभूतिः तस्याः काष्ठा-
मंतरूपं संनिवेशः लक्षणां चिह्नम् ४

कुवलयं भूमंडलं तदेव कमलं तस्य कोशाः सप्त द्वीपाः तेष्वभ्यंतरकोशः प्रथमोजंबुद्वीपः नियुतयोजनविशालः लक्षयोजनविस्तीर्णः ५ नवयोजनसहस्रमायामोयेषाम् आयामोऽत्र विस्तारः एतच्च भद्राश्वकेतुमालव्यतिरेकेण द्रष्टव्यम् तयोश्चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् केचित्तु नीलनिषधयोः संलग्नाग्रयोः समुद्रप्रवेशमंगीकृत्य तयोरपि संकुचितत्वेन नवसहस्रायामत्वं संपादयंति संनिवेशश्च वायुनोक्तः धनुर्वत्संस्थिते ज्ञेये हेवर्षे दक्षिणोत्तरे दीर्घाणितत्र चत्वारिचतुरस्रमिलावृतमिति ६ नाभ्यां मध्ये द्वीपस्यायामो लक्षयोजनप्रमाणम् तावान् समुन्नाह उच्छ्रायो यस्य ७ मूले षोडशयोजनसहस्रं विततः तावता षोडशयोजनसहस्रमानेन चतुरशीतियोजनसहस्रमानेन च बहिर्दृश्यते एवं लक्षयोजनोन्ना

यो वाऽयं द्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यंतरकोशो नियुतयोजनविशालः समवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् ५ यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टमिर्यादागिरिभिः स्रविभक्तानि भवन्ति ६ एषां मध्ये इलावृतं नामाभ्यंतरवर्षं यस्य नाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुर्द्वीपायामसमुन्नाहः कर्णिकाभूतः कुवलयकमलस्य ७ मूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततो मूले षोडशसहस्रं तावतां तर्भूम्यां प्रविष्टः उत्तरोत्तरे णे लावृतं नीलः श्वेतः शृंगवानिति त्रयोरभ्यकहिरण्मयकुरूणां वर्षाणां मर्यादागिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसहस्र एव एकैकशः पूर्वस्मात् पूर्वस्मादुत्तरं उत्तरोदशांशाधिकं शो नैर्देर्घ्य एव द्रुसंति ८ एवं दक्षिणे ने लावृतं निषेधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथानीलादय अयुतयोजनोत्सेधा हरिवर्षं किंपुरुषभारतानां यथा संख्यम् ९ तथैवे लावृतं परेण पूर्वेण च माल्यवद्गंधमादना वानीलनिषधायतौ द्विसहस्रं पप्रथुः १० केतुमालभद्राश्वयोः सीमानं विदधाते ११

हः उत्तरोत्तरे णे लावृतस्योत्तरोत्तरतः क्रमेण नीलादयस्त्रयो

मर्यादागिरयः प्रागायताः पूर्वतो दीर्घाः क्षारोदोवधिर्येषां द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णाः दशांशादीषदधिकीर्योः शः तेनैर्देर्घ्य एव द्रुसंति न तूच्चत्वे पथुत्वे वा यथोक्तं विष्णुपुराणे लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्ये दशहीनास्तथापर इति एतच्च स्थूलदृष्ट्यैवोक्तम् तयोरपि यथावन्मध्यमत्वाभावेन लक्षप्रमाणत्वाभावात् ८ अयुतयोजनोत्सेधः उच्छ्रायो येषाम् अयंचोत्सेधो नीलादीनामपि द्रष्टव्यः नीलादिपथुत्वं चैषामपि द्रष्टव्यम् यथा संख्यं मर्यादागिरय इति शेषः ९ आनीलनिषधायतौ उत्तरतो नीलपर्यंतं दक्षिणतो निषधपर्यंतं च दीर्घोपप्रथुः विस्तीर्णौ भवतः १० तावैव केतुमालभद्राश्वयोर्वर्षयोः सीमानं कुर्वते ११

नन्वेवं सति पूर्वापररेखायामिलावृतवेष्टितो मेरुर्मध्ये ततः पूर्वापरतो गिरिद्वयं वर्षद्वयं च नातः किञ्चिदस्ति दक्षिणोत्तररेखायां तु तथैवेलावृतवेष्टितो
मध्ये मेरुः उभयतस्त्रीणि त्रीणि वर्षाणि गिरयश्च तत्कथं सर्वतो लक्षप्रमाणत्वं जंबुद्वीपस्य उच्यते मेरोः षोडशसहस्राणिसर्वतः स्थितत्वादिला
वृतस्याष्टादश अन्येषां षण्णां चतुः पञ्चाशत् गिरीणां षण्णां द्वादशेत्येवं दक्षिणोत्तररेखायां तावल्लक्षणम् पूर्वापररेखायामपि समेरोरिलावृत-
स्य चतुस्त्रिंशत् गिर्योश्च त्वारिशेषाणि द्विषष्टिसहस्राणि पूर्वापरवर्षयोरासमुद्रं दैर्घ्ये द्रष्टव्यानि अतो न विरोधः अयुतयोजनप्रमाणो विस्तारो
न्नाहो येषां विस्तीर्णमूर्ध्नो मेरोरवष्टंभत्वात् पूर्वपश्चिमौ गिरीदक्षिणोत्तरविस्तारौ दक्षिणोत्तरौ च पूर्वापरविस्तारौ द्रष्टव्यौ सर्वतो दशयोजनसह

मंदरो मेरुमंदरः स्रपाश्वः कुमुद इति अयुतयोजनविस्तारो न्नाहामेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरय उपकृताः १२ चतु
र्वेतेषु चूतजंबूकदंबन्यग्रोधाश्च त्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनो न्नाहास्तावद्विदपविततयः
शतयोजनपरिणाहाः १३ हृदाश्च त्वारः पयोमध्विस्फुरसमृष्टजलायदुपस्पर्शिन उपदेवगणायोगैश्चर्याणि स्वा
भाविकानि भरतर्षभधारयंति १४ देवोद्यानानि च भवन्ति च त्वारिनंदनं चैत्ररथं वैभ्राजकं सर्वतो भद्रमिति १५
येष्वमरपरिवृताः सहस्ररललनाललामयूथपतय उपदेवगणैरुपगीयमानमहिमानः किल विहरंति १६ मंदरोत्सं
ग एकादशशतयोजनोत्तुंगदेवचूतशिरसौ गिरिशिरवरस्थूलानि फलान्यमृतकल्पानि पतंति १७ तेषां विशीर्यमाणा
नाम्रतिमधुरस्फुरभिस्फुग्धिबहुलोरुणरसो देनारुणो दानामनदी मंदरगिरिशिरवरान्निपतंती पूर्वेणे लावृतमुपप्लावय
ति १८ यदुपजोषणाद्भवान्या अनुचरीणां पुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शस्फुग्धवातो दशयोजनसमंतादनुवासयति १९

सविस्तारांगीकारे त्विलावृतलोपात्पूर्वेणे लावृतमुपप्लावयतीत्यादिविरोधः स्यात् १२ अधिसहस्रमेकादशशतानि उन्नाहो येषां तावत्प्रमाणं विद-
पविततिर्येषाम् शतयोजनं परिणाहो विस्तारो येषाम् १३ यदुपस्पर्शिनः यत्सेविनः १४ १५ ललामोभूषणं स्फुरललनानां भूषणभूताः श्रेष्ठायाः-
स्त्रियस्तासां यूथस्यपतयः सहसंभूय येषु विहरंति १६ एकादशशतयोजनमुत्तुंगो यो देवचूतस्तस्य शिरसः सकाशात् फलप्रमाणमुक्तं वायुपुरा
णे अरलीनां शतान्यष्टावेकषष्ट्यधिकानि च फलप्रमाणमारव्यातमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिरिति १७ अतिमधुरश्वासोऽस्वतः स्फुरभिश्च स्फुग्-
धिश्च न चान्येषां गंधैरधिवासितः बहुलश्चारुणश्चरसः स एव उदमुदकं तेन १८ यदुपजोषणात् यस्य रसस्य सेवनात् १९ ६ ६

अनस्थिप्रायाणामतिसूक्ष्मबीजानां यत्र निपतंती ततश्चारभ्यात्मनो दक्षिणतः सर्वमिलाहृतं व्याप्य वहतीत्यर्थः २० तावत्सर्वतः रोधसोस्तदयोः
 २१ २२ आयामोऽत्र व्यामः स च व्यामो बाहोः स करयोस्ततयोस्तिर्यगंतरमित्युक्तलक्षणः पंचव्यामं परिणाहः स्थौल्यं यासामित्यर्थः केचित्तु

अ-
१६

एवं जंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानां रसेन जंबूनामनदी मेरुमंदरशिरवरादयु-
 तयोजनोदवनितले निपतंती दक्षिणेनात्मानं यावदिलाहृतमुपस्पंदयति २० तावदुभयोरपि रोधसोर्यामृत्तिकातद्रस-
 नानुविध्यमाना वाय्वर्कसंयोगविपाकेन सदाऽमरलोकाभरणजंबुनदं नाम सुवर्णं भवति २१ यदुहवावविबुधाद-
 यः सहयुवतिभिर्मुकुटकटकटिसूत्राद्याभरणरूपेण रबलुधारयंति २२ यस्तु महाकंदवः स पाश्वर्निरूढो यस्त-
 स्य कोटरेभ्यो विनिःसृताः पंचायामे परिणाहाः पंचमधुधाराः स पाश्वर्शिरवरात्पतंत्योऽपरेणात्मानमिलाहृतम-
 नुमोदयंति २३ यात्युपयुजानानां मुखनिर्वासितो वायुः समंताच्छतयोजनमनुवासयति २४ एवं कुमुदनिरूढो यः
 शतवल्शो नाम वदस्तस्य स्कंधेभ्यो नीचीनाः पयोदधिमधुघृतगुडान्नाद्यं बरशय्यासनाभरणादयः सर्वे एव कामदुघा-
 नदाः कुमुदाग्रात्पतंतस्तमुत्तरेणेलाहृतमुपयोजयंति २५ यानुपजुषाणानां न कदाचिदपि प्रजानां वलीपलितकूमस्वे-
 ददौर्गंध्यजरामयमृत्युशीतोष्णवैवर्ण्योपसर्गादयस्तापविशेषा भवति यावज्जीवं स्रवं निरतिशयमेव २६ कुरंगकुर-
 रकुसुंभवैकंकत्रिकूटशिशिरपतंगरुचकनिषधशिनीवासकपिलशंखवैडूर्यजारुधिहंसर्षभनागकालजरनारदाद-
 यो विंशतिगिरयो मेरोः कर्णिकाया इव केसरभूता मूलदेशे परित उपकृताः २७ जठरदेवकूटो मेरुपूर्वेणाष्टादशयोजनस-
 हस्रमुदगायतो द्विसहस्रं पृथुतुंगो भवतः एवमपरेण पवनपारियात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरो प्रागायतो एव मुत्तरतस्त्रिंश-
 गमकरो अष्टभिरेतैः परिस्तृतोऽग्निरिव परितश्च कास्तिकांचनगिरिः २८ मेरोर्मूर्धनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकृता
 पुरीमयुतयोजनसाहस्री समचतुरस्री शातकौंभी वदंति २९

पंचव्यागपरिणाहा इत्येव पठंति २३ २४ नीचीना अधोमुखवाः २५ २६

२७ चतुर्दिक्षु मेरुमूलाद्योजनसहस्रं त्यक्त्वाऽग्नेः परितः परिधय इव जठरदेवकूटादयस्तिष्ठंति अतोऽष्टादशयोजनसहस्रं प्रमाणमत्रोक्तम् वैष्णवा-
 दिपुराणेषु परिमाणादियत्पुनः अन्यथा वर्णितं तत्तुल्यभेदाद्यपेक्षया द्विसहस्रं पृथुचतुंगो च २८ २९

३४

यथादिशंपाच्यादिदिक्षयथारूपमिंद्रादिवर्णानतिक्रमेणतुरीयमानेनसार्द्धद्विसहस्रप्रमाणेननामानिपुराणांतरात्ज्ञातव्यानि यथोक्तम् मे-
 रौनवपुराणि स्युर्मनोवत्यमरावती तेजोवती संयमनी तथा कृष्णांगनापरा श्रद्धावती गंधवती तथा चान्यामहोदया यशोवती च ब्रह्मद्रव्यादी-
 नां यथाक्रममिति ३० इति पंचमेटीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशे गंगागमनंतच्चतुर्दिशम् इलाहते च रुद्रेण संकर्षणनिषे-
 वणम् १ यज्ञलिंगस्य बलेर्यज्ञे लिंगं त्रिविक्रममूर्तिर्यस्य विक्रमतः दक्षिणेन पदाश्रुवक्रांत्वा वामपदमुत्क्षिपतः वामपादांगुष्ठनखेन निर्भिन्नमूर्-
 ध्वमुपरि भागो यस्य ङकटाहस्य तस्य विवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारा सा दिवोमूर्धन्यवततारेत्यन्वयः तस्य च चरणपंकजंतस्यावनेजनेन

तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं यथारूपं तुरीयमानेन पुरोऽष्टावुपहृताः ३० इति श्रीभागवते महा-
 पुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञलिंग-
 स्य विष्णोर्विक्रमतो वामपादांगुष्ठनखे निर्भिन्नोर्ध्वं ङकटाहविवरेणांतः प्रविष्टाया बाह्यजलधारा तच्चरणपंकजाव-
 नेजना रुणा किंजल्कोपरंजितारिव लज्जदधमलापहोपस्पर्शनाऽमला साक्षाद्भगवत्पदीत्यनुपलक्षितवचोऽभिधी-
 यमानाऽतिमहताकालेन युगसहस्रोपलक्षणेन दिवोमूर्धन्यवततार १ यत्तद्विष्णुपदमाहुः यत्र हवा वीरवत औत्ता-
 नपादिः परमभागवतोऽस्मत्कुलदेवता चरणारविंदोदकमितिया मनुसवनमुत्कृष्यमाण भगवद्भक्तियोगेन हृदं-
 क्लिद्यमानांतर्हृदय औत्कण्ठ्यविवशामीलितलोचनयुगुलकुड्मलविगलितामलबाष्पकलयाऽभिव्यज्यमानरोम-
 पुलकोऽधुनाऽपि परमादरेण शिरसा विभर्ति २

क्षालनेन अरुणांतर्गतं कुंकुमंतदेव किंजल्कास्तैरुपरंजिता अतएवारिवल-
 स्यजगतोऽधमलापहमुपस्पर्शनं यस्याः तथाऽप्यमलातन्मलसंगशून्या साक्षाद्भगवत्पदीति यदनुपलक्षितं जान्हवी भागीरथीत्याद्युपल-
 क्षणांतररहितं वचोनामतेनाभिधीयमाना तस्मिन् समये भगवत्पदीनामपश्चात्नामांतराणि जातानि १ कोऽसौ दिवोमूर्धतमाह यदिति किं-
 तद्विष्णुपदं तदाह यत्रेति वीरवतः हृदसंकल्पः अस्मत्कुलदेवतायाहरेश्चरणारविंदोदकमिति हेतोः परमादरेण विभर्तित्यन्वयः कथं भू-
 तः सन् प्रतिक्षणं वर्द्धमानेन भगवद्भक्तियोगेन हृदमत्यंतं क्लिद्यमानं तर्हृदयस्य अतएव औत्कण्ठ्येन विवशामीलितं यल्लोचनयुगुलंतदेवकुड्म-
 लेताभ्यां विगलितममलं बाष्पंतस्य कलया सह अभिव्यज्यमानं रोमपुलकानां कुलं यस्य २ ६२ ६२ ६२

ततः सप्तचक्रपयस्तस्यांगगायाः प्रभावाभिज्ञाः संतोयांजटाजूटैरुद्धंतीत्यन्वयः एतावत्येवमातोऽधिकास्तात्यभिप्रयिवंतः तत्र हेतुः भगवतिसं-
 ततं भक्तियोगलाभेनैवोपेक्षिता अन्ये पुरुषार्था आत्मज्ञाने च येः कामिव कदवधारयंति प्रत्यक्षं मुक्तिमिवतामागतां मुमुक्षुवोजना इवेति ३
 ततोऽनेकसहस्रकोटीनां विमानानामनीकैः संकुलेन देवयानेनाकाशमार्गेणावतरंती सप्तचक्रभिभ्योऽर्वागेव प्रायशः कर्मिणां गतिरितिततोऽर्वा-
 गेव संकुलत्वमुक्तमाचार्य आप्लाव्य मेरुमूर्धस्थे ब्रह्मसदने निपतति ४ अभिस्पंदती अभितोगच्छंती ५ केसराचलानां मेरुसमानोच्छ्रायत्वा

अ.

१७

ततश्च षष्ठ्यस्तत्प्रभावाभिज्ञायां ननु तपस आत्यंतिकी सिद्धिरेतावती भगवति सर्वात्मनि वासुदेवेऽनुपरत भक्तियोग
 लाभेनैवोपेक्षितान्यार्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षुवद्वस बहुमानमद्यापि जटाजूटैरुद्धंति ३ ततोऽनेकसह-
 स्रकोटिविमानानीकसंकुलदेवयानेनावतरंती दुमंडलमाचार्य ब्रह्मसदने निपतति ४ तत्र चतुर्द्धाभिधमाना चतुर्भिर्नाम-
 भिश्चतुर्दिशमभिस्पंदती नदनदीपति मेवाभिनिविशति ५ सीतालकनंदा चक्षुर्मद्रेति सीता तु ब्रह्मसदनात् केसराच-
 लादिगिरिशिरवरेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती गंधमादनमूर्धस्थपतित्वा अंतरेण भद्राश्ववर्षे प्राच्यादिशिक्षारसमुद्रमभिप्र-
 विशति ६ एवं माल्यवच्छिरवरान्निःपतंती ततोऽनुपरत वेगाकेतुमालमभिचक्षुः प्रतीच्यादिशिसरित्पतिं प्रविशति
 ७ भद्राचोत्तरतो मेरुशिरसो निपतिता गिरिशिरवराद्गिरिशिरवरमतिहाय शृंगवतः शृंगादवस्पंदमाना उत्तरां स्तुकुरू-
 नभित्तुदीच्यादिशजलधिमभिप्रविशति ८ तथैवालकनंदा दक्षिणेन ब्रह्मसदनाद्ब्रह्मनिगिरिकूटान्यति क्रम्य हेमकूटा-
 त् हेमकूटान्यतिरभसतरं हसालुठयंती भारतमभिवर्षे दक्षिणस्यां दिशि जलधिमभिप्रविशति ९ यस्यां स्नानार्थं चांग-
 च्छतः पुंसः पदे पदेऽश्वमेधराजसूयादीनां फलं न दुर्लभमिति अन्ये च नदानद्यश्च वर्षे वर्षे संति बहुशो मेर्वादिगिरिदुहितरः
 शतशः १० तत्रापि भारतमेव वर्षे कर्मक्षेत्रमन्यान्यष्टवर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौमानि स्वर्गपदानि व्य-
 पदिशंति ११

तत्प्रथमं तेषामादिशिरवरेषु मुख्यशृंगेषु पतितं तस्तेभ्योऽधोऽधः प्रस्रवंती सती ६ माल्यवच्छिरवरात्केतुमालाभि-
 मुरवं निष्पतंती चक्षुः संज्ञा ७ गिरिशिरवरादिति कुमुदशिरवरादुच्चलितानीलशिरवरंतत उच्चलिता श्वेतशिरवरंतत दप्यतिहाय शृंगवतः
 शृंगादधः स्रवंती ८ अतिरभसतरं हसा अस्वलिततीवतरवेगेन ९ बहुशः बहुविधाः मेर्वादिगिरीणां दुहितरः तत्प्रसूताः १० दिव्य-
 भौमविलभेदात्त्रिविधः स्वर्गः तत्र भौमस्वर्गस्य पदानि स्थानानि व्यपदिशंति ११

३५

अयुतंपुरुषमानेन आयुर्वर्षाणियेषाम् वज्रवत्दृढं संहननं शरीरं तस्मिन्बलवयो मोदास्तैः प्रमुदिताभियानिमहासौरतानिमिथुनानितेषां व्यवा-
यापवर्गसंभोगावसाने एकवर्षशेषे आयुषि धृत एको गर्भेयैः तादृशानि कलत्राणियेषाम् त्रैतायुगसमः विषयस्तरवोत्कर्षात् कृतयुगे हि स-
र्वे ध्याननिष्ठाः द्वापारादौ तु दुःखबहुलाः १२ यत्र ह्येषु हि वर्षेषु देवपतयः स्वैः स्वैः सेवकगणेषु मुरव्यैः कृतमहोपचाराः संतः स्वैरंविहरंतीत्य-
न्वयः केषु स्थानेषु सर्वेषु ऋतुषु कुसुमस्तबकादीनां श्रिया समृद्ध्याः त्यंतं नम्यमाना विटपास्तदाश्रिता लताश्च येषु तैर्विटपिभिरुपशंभमाना-
नि शोभमाना निरुचिराणि काननानियेषु तेष्वश्रमायतनेषु वर्षगिरिद्रोणीषु च तथा अमलेषु जलाशयेषु विकचानि विकाशीनियानि नवानि नव

एषु पुरुषाणामयुतंपुरुषायुर्वर्षाणां देवकल्पानां नागायुतप्राणानां वज्रसंहननबलवयो मोदप्रमुदितमहासौरतमिथुन-
व्यवायापवर्गवर्षधृते कर्गर्भकलत्राणां तत्र तु त्रैतायुगसमः कालो वर्तते १२ यत्र ह्येव पतयः स्वैः स्वैर्गणनायकैर्विहि-
तमहाः हृणाः सर्वर्तु कुसुमस्तबकफलकिसलयश्रियानम्यमाना विटपलता विटपिभिरुपशंभमाना रुचिरकाननाश्रमायत-
नवर्षगिरिद्रोणीषु तथा चामलजलाशयेषु विकचविविधनवनरुहामोदमुदितराजहंसजलकुक्कुटकारंडवसारसचक्र-
वाकादिभिर्मधुकरनिकराकृतिभिरुपकूजितेषु जलक्रीडादिभिर्विचित्रविनोदैः सुललितस्तरसुंदरीणां कामकलिल-
विलासहासलीलाः वलोकाकृष्टमनोदृश्यः स्वैरंविहरंति १३ नवस्वपिवर्षेषु भगवान्नारायणो महापुरुषः पुरुषाणां
तदनुग्रहायात्मतत्त्वव्यूहेनात्मनाः द्यापि सन्निधीयते १४ इलाहते तु भगवान्भव एक एव पुमान्मह्यन्यस्तत्रापरो नि-
विशति भवान्याः शापनिमित्तजः यत्प्रवेक्षतः स्त्रीभावस्तत्पश्चाद्दृश्यामि १५ भवानीनाथैः स्त्रीगणान्बुद्धसहस्रैरवरुह्य
मानो भगवतश्चतुर्भूतेर्महापुरुषस्य तुरीयांतामसीं मूर्तिं प्रकृतिमात्मनः संकर्षणसंज्ञामात्मसमाधिरूपेण सन्निधाप्यैतद-
भिगृणन् भवउपाधावति १६ नरुहाणि नीरजानितेषामामोदेन मुदितैराजहंसादिभिर्मधुकरनिकराणां च आकृतिभिर्जातिविशेषै-

रुपकूजितेषु कामेन कलिलैः क्षुभितैर्विलासादिभिराकृष्टमनोदृष्टिश्च येषां ते १३ नवस्वपिवर्षेषु ये पुरुषास्तेषां तदनुग्रहाय सचासौ वक्ष्यमा-
णोऽनुग्रहस्तदर्थमात्मतत्त्वव्यूहेन स्वमूर्तिसमूहेन संनिधीयते संनिहितो भवति १४ अपरः अर्वाचीनः पश्चान्नवमस्कंधे १५ भवानीनाथा-
स्वामिनीयेषां तैः स्त्रीगणानामर्बुदसहस्रैरवरुह्यमानः सर्वतः सेव्यमानः आत्मनः प्रकृतिकारणमात्मनिसमाधिर्ध्यानं यस्य तेन रूपेण एतद्-
दृश्यमाणं मंत्रादिकमभिगृणन् जपन् १६

६

६

६

६

६

६

सर्वेषां गुणानां संख्यानां प्रकाशोयस्मात् स्वयंतु अव्यक्ताय अप्रमेयाय १७ हे भजन्त्यभजनीयत्वात्त्वां परमेश्वरं भज इत्यन्वयः अरणं शरणं पादपं
कजं यस्य कृत्स्नस्य भगस्य ऐश्वर्यादिषां दुण्यस्य परमयनमाश्रयम् भक्तेषु अलमत्यर्थं भावितं प्रकटितं भूतभावनं स्वरूपं येन भवापहं संसार
हरम् भक्तेषु इत्यनुषंगः भवं भावयतीति तथा तम् अर्थादभक्तेषु इति द्रष्टव्यम् १८ ईश्वरत्वमुपपादयंस्तामसत्वेन प्रसक्तमनादरं वारयति-
नयस्येति निरीक्षमाणस्यापि दृष्टिर्मायागुणौ विषयैश्चित्तवृत्तिभिः करणैश्च अणवपि ईषदपि नाज्यते न लिप्यते किमर्थं निरीक्षमाणस्य ईशे इश
नायनियमनाय ईशानमीदृ संपदादित्वाद्भावे किं अत्र वैधर्म्यदृष्टांतः यथा अजितक्रोधवेगानां नोऽस्माकं दृष्टिरज्यते न तथेति अतः आत्म-
न इन्द्रियाणि जिगीषुः जेतुमिच्छुर्मुमुक्षुः तं को न मन्येत न द्रियेत १९ ननु सरामद्याभ्यां भक्तस्य कुतो दृष्टिर्नाज्यते तत्राह असती दृष्टिर्यस्य तस्य
स्वमायया क्षीवामत्त इव यो भयंकरः प्रतिभाति मध्वासवाभ्यामाताम्रलोचन इव नागवधू विमोहनेन तथा प्रतिभानं युक्तमित्याह नेति पादार्चने-

श्रीभगवानुवाच ॐ नमो भगवते महापुरुषाय सर्वगुणसंख्यानायानंताय अव्यक्ताय नम इति १७ भजे भज-
न्यारणपादपंकजं भगस्य कृत्स्नस्य परंपरायणम् भक्तेष्वलं भावितं भूतभावनं भवापहंत्वा भवभावमीश्वरम् १८
नयस्य मायागुणाच्चित्तवृत्तिभिर्निरीक्षतो ह्यणवपि दृष्टिरज्यते ईशे यथानोजितमन्युरंहं सां कस्तं न मन्येत जिगीषुरा-
त्मनः १९ असहृशोयः प्रतिभाति मायया क्षीवेव मध्वासवताम्रलोचनः न नागवधूः ईशे ईशेरेहियायत्पादयोः
स्पर्शनधर्षितेन्द्रियाः २० यमाहुरस्य स्थितिजन्मसंयमं त्रिभिर्विहीनं यमनंतमृषयः न वेद सिद्धार्थमिव क्वचिस्थितं भू-
मंडलं मूर्द्धसहस्रधामस्र २१ यस्याद्य आसीदुणविग्रहो महान्विज्ञानधिष्ठयो भगवानजः किल यत्संभवोऽहं-
त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसमैन्द्रियंसृजे २२ यस्य पादयोः स्पर्शनेन धर्षितं मोहितमिन्द्रियं मनोयासां ताः क्रिया लज्जया भुज-

धर्हणेन ईशेरेन शोकः कस्तं न मन्येतेति पूर्वोक्तान्वयः २० अस्य विश्वस्य स्थितिजन्मसंयमं हेतुं यमाहुः अतएव त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनमनंतं च
यमाहुः ऋषयो मंत्राः छंदोऽनुरोधेन दीर्घपाठे ऋकारो देवमाता लक्ष्मीः सा च ऋषयश्चेत्यर्थः अनंतत्वं दर्शयति मूर्द्धसहस्रमेव धामानि स्थानानि ते-
षु क्वचिदेकदेशस्थितं भूमंडलयोनवेदसिद्धार्थं सर्षपमिव तस्मै नम इति चतुर्थेनान्वयः २१ तत्र जन्महेतुत्वं महदादिद्वारेण प्रपंचयति तस्य गुणानि मि-
तो महान्नामविग्रह आसीत् विज्ञानं सत्त्वं धिष्ठयमाश्रयो यस्य सः तस्य चित्तरूपत्वेन सत्त्वप्रधानत्वात् स एव किलाधिदेवो वासुदेवाभेदविवक्षया भग-
वानजो ब्रह्मायत्संभवः यस्माद्ब्रह्मणः संभूतः अहंरुद्रः त्रिवृतात्रिगुणेन स्वतेजसा स्वविभूतिरूपेणाहंकारेण वैकारिकं देवतावर्गं तामसंभूतवर्गमै-
न्द्रियमिन्द्रियवर्गं च सृजे सृजामि २२

किंच एतेवयंमहदादयः सर्वेयस्यानुग्रहादिदंब्रह्मांडं सृजामः कथंभूताः यस्यमहात्मनोवशोस्थिताः संतः यतः सूत्रेणक्रियाशक्त्यायंत्रिताः प्रोक्ताः
शकुंताः पक्षिणइवलोकिकेनसूत्रेणवयमित्युक्तम् तानेवाह महानहंकारश्चवैकृतादयः पूर्वोक्तावर्गाश्च २३ स्थितिलयहेतुत्वंदर्शयन्प्रण-
मतिर्येननिर्मितामेतांमायामेवायंजनोऽजसावेदनतुतन्निस्तारणयोगमुपायंकर्हिचिदपिवेदेतिस्थितिहेतुत्वंदर्शितम् कीदृशीकर्मण्येवपर्वी-
णिग्रंथयः तानिनयतिप्रापयतीतितथाताम् प्रलयहेतुत्वमाह विलीयतेऽस्मिन्निति विलयः उदेत्यस्मादिति उदयः विलयश्चोदयश्चात्मास्व-
रूपंयस्यतस्मै नमः २४ इतिपंचमेटीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशेततोमेरोःपूर्वादिक्रमतस्त्रिषु त्रिषुचोत्तरवर्षेषुसेव्यसेवकव

एतेवयंयस्यवशोमहात्मनः स्थिताः शकुंताइवसूत्रयंत्रिताः महानहंवैकृततामसैन्द्रियाः सृजामसर्वेयदनुग्रहा
दिदम् २३ यन्निर्मितांकर्ह्यपिकर्मपर्वणीमायांजनोऽयंगुणसर्गमोहितः नवेदनिस्तारणयोगमजसातस्मै न-
मस्तेविलयोदयात्मने २४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणपंचमस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुकउवा-
च तथाचभद्रश्रवानामधर्मसूतस्तत्कुलपतयः पुरुषाभद्राश्ववर्षेसाक्षाद्भगवतोवासुदेवस्यप्रियांतनूं धर्मम-
यांहयशीर्षाभिधानांपरमेणसमाधिनासन्निधाप्येदमभिगृणंतउपधावन्ति १ भद्रश्रवस ऊचुः ॐ न
मोभगवतेधर्मायात्मविशोधनायनमइति २ अहोविचित्रंभगवद्विचेष्टितंघंतंजनोऽयं हिमिषन्नपश्यति ध्या-
यन्नसद्यर्हिविकर्मसेवितुंनिर्हृत्यपुत्रंपितरंजिजीविषुः ३ वदन्तिविश्वंकवयः स्मनश्वरंपश्यन्तिचाध्यात्मविदोवि-
पश्चितः तथाऽपिमुह्यन्ति तवाजमाययासुविस्मितंकृत्यमजंनतोऽस्मितम् ४

र्णनम् १ भद्रश्रवावर्षपतिः तस्यकुलपत

यः सेवकगुरव्याश्च १ भद्रश्रवस ऊचुरितिप्राणभृतउपदधातीतिवद्गणलक्षणयातद्योगाद्गणिषुलिंगसमवायन्यायेनबहुवचनम् २ अयं-
जनोमिषन्नपिपश्यन्नपि घंतंहिंसंतंनपश्यतिनालोचयतीतिभगवद्विचेष्टितमेवतच्चविचित्रम् अदर्शनेलिंगम् पुत्रंबालंपितरंहृदंमृतंनि-
र्हृत्यदग्धास्वयंतदुमयधनैर्जिजीविषतिजीवितुमिच्छति पाठांतरेतुछंदः सामंजस्यम् किंधर्मार्थेनयर्हियतः अरातुच्छंविषयस्वरवंसे-
वितुंविद्मर्मापमेवध्यायन् ३ नन्वविद्वान्नपश्यतिकिमत्रचित्रंतत्राह नश्वरंवदन्तिस्मशास्त्रतःपश्यन्तिचसमाधौहेअजतथाऽपिमाययामुह्यं-
ति एतच्चतवरुत्वंचेष्टितंसुविस्मितमतिचित्रमतः शास्त्रादिश्रमंविहायतंत्वामजंनतोऽस्मि ४ ७ ७ ७

इदमपरंचित्रवत्प्रतीयमानमपित्वयिनचित्रमित्याह विश्वोद्भवस्याननिरोधकर्मतेत्यकर्तुरंगीकृतमप्यपावृतः युक्तं नचित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते च व-
स्तुतः ५ वेदान्युगांते तमसातिरस्कृतान् रसातलाद्यो नृतुरंगविग्रहः प्रत्याददेवैकवयेऽभियाचते तस्मै नमस्तेऽवि-
तये हिताय तदिति ६ हरिवर्षे चापि भगवान् नरहरिरूपेणास्ते तद्रूपग्रहणमिति मुत्तरत्राभिधास्ये तद्व्यतिरूपं महा-
पुरुषगुणभाजनो महाभागवतो दैत्यदानवकुलतीर्था करणशीलाचरितः प्रह्लादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सह
तद्वर्षपुरुषैरुपास्ते इदंचोदाहरति ७ ॐ नमो भगवते नरसिंहाय नमस्ते जस्ते जसे आविराविर्भववज्रनरववज्र
दंष्ट्रकर्माशयान् रंध्ययं रंध्ययतमोग्रस ॐ स्वाहा अभयमभयमात्मनि भूयिष्ठा ॐ क्षौम् - स्वस्त्यस्तु विश्वस्य रवलः
प्रसीदतां ध्यायंतु भूतानि शिवं मिथो धिया मनश्च भद्रं सजता दधोऽक्षज आवेशयतां नो मतिरप्यहेतुकी ९ माऽगार-
दारात्मजवित्तबंधुषु संगो यदि स्याद्भगवत्प्रिये पुनः यः प्राणवत्यापरितुष्ट आत्मवान् सित्यत्यदूरात् न तयेंद्रियप्रियः

१०

आविराविः अतिप्रकटो भववीप्सावा कर्माशयान् कर्मवासनाः कर्माशयानिति पाठे रागादीन् रंध्ययनिर्दह भूयिष्ठाः भूयाः - विश्वस्य स्वस्ति प्रा-
र्थने रवलस्यापि भवेत्तच्च साधुपीडां विना न स्यात् अन्योऽन्यममंगलं ध्यायतां च भूतानां मन्योऽन्यघातं विना न भवेत् इत्याशंक्याह रवलः प्रसीद
तु कौर्येत्यजतु भूतानि च मिथः शिवमेव ध्यायंतु तेषां मनश्च भद्रमुपशमादिकं सजतु नोऽस्माकमपि मतिः अपिशब्दात् भूतानां च मतिः अहेतु
की निष्कामासती ९ नः संगः कापि मा स्यात् यदि कथंचित् स्यात् तर्हि अगारादिषु मा स्यात् किंतु भगवत्प्रियेष्वेव अगारादिसंगदोषमाह यदिति
इंद्रियप्रियोग्रहाद्यासक्तः १०

भगवत्प्रियसंगेगुणमाह येषांभगवत्प्रियाणां संगेत्लब्धं मुकुंदविक्रमं श्रुतिभिः श्रवणादिभिः संस्पृशतां सेवमानानां पुंसामंतर्गतोऽजोमानसमलं
हरति कथंभूतं विक्रमम् निजमसाधारणं वीर्यं वैभवं प्रभावातिशयोयस्य तीर्थं तु गंगादिमुहुः संस्पृशतामंगजं मलं केवलं हरति तान् को वै न सेवेते-
त्यन्वयः ११ मानसमलापगमफलमाह यस्येति अकिंचनानिष्कामामनः शब्दो हरेर्भक्तिर्भवति ततश्च तत्पसादे सति सर्वदेवाः सर्वैर्गुणैर्धर्म-
ज्ञानादिभिः सह तत्र सम्यगासते नित्यं वसन्ति गृहाद्यासक्तस्य तु हरिभक्त्यसंभवात् कुतो महतां गुणाः ज्ञानवैराग्यादयो भवन्ति असति विषयस्य
रवे मनोरथेन बहिर्धावतः १२ ननु हरि विमुरवस्य गृहाद्यासक्तस्यापि लोके महत्त्वं दृश्यते सत्यं दृश्यते तच्चूपाहासास्पदमिति सहेतुकमाह हरिर्ही-
ति यथा क्षपाणां मीनानां मीप्सितं तोयमेवात्मा तेन विना जीवनाभावात् महानतिप्रसिद्धोऽपि गृहे यदि सज्जते तदा दंपतीनां मिथुनानां शूद्रादिष्व

यत्संगलब्धं निजवीर्यं वैभवं तीर्थं मुहुः संस्पृशतां हि मानसम् हरत्यजोऽतः श्रुतिभिर्गतोऽंगजं को वै न सेवेत मुकुंदवि-
क्रमम् ११ यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यकिंचना सर्वैर्गुणैस्तत्र समासते सुराः हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणामनोरथेना
सति धावतो बहिः १२ हरिर्हि साक्षाद्गवांश्छरीरिणामात्मा क्षपाणामिव तोयमीप्सितम् हित्वा मह्यं स्तं यदि स-
ज्जते गृहे तदा महत्त्वं वयसा दंपतीनाम् १३ तस्माद्रजोरागविषादमन्युमानस्य हाभयदेन्याधि मूलम् हित्वा गृहं स-
सृति चक्रवालं नृसिंहपादं भजता कुतो भयमिति १४ केतुमालेऽपि भगवान् कामदेवस्वरूपेण लक्ष्म्याः प्रियचि-
कीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां पुत्राणां तद्दर्शपतीनां पुरुषायुषाः होरात्रपरिसंख्यानां यासां गर्भा महापुरुषमहा स्वते
जसोद्देजितमनसा विध्वस्ता व्यसवः संवत्सरांते विनिपतन्ति १५

पिप्रसिद्धं वयसैव केवलं यत् महत्त्वं तदेव तस्य भवति न तु ज्ञानादि-
ना मिथुनेषु तेषु पूज्यमानेषु स्त्रीभ्यः पुंसामहत्त्वम् बालमिथुनेभ्यश्च वृद्धमिथुनानां महत्त्वं यथेत्यर्थः १३ यस्मादेवं तस्मात् गृहं हित्वाऽकुतो भयं नृ-
सिंहपादं भजते त्यसुरानुपदिशति कीदृशं गृहम् रजस्तृष्णारागोऽभिनिवेशः रजआदीनां मूलं कारणमतएव संसृतीनां जन्ममरणादीनां च क्र-
वालं मंडलमविच्छेदो यस्मात् १४ केतुमालेऽपि कामदेवस्वरूपेण आस्तइति शेषः किमर्थमास्ते अत आह लक्ष्म्या इति प्रजापतिः संवत्सरः
संवत्सरो वै प्रजापतिरिति श्रुतेः तस्य दुहितरोराव्यभिमानिन्यो देवताः पुत्रादिव साभिमानिनो देवाः तेषां च प्रियचिकीर्षया पुरुषायुषा वर्षशते-
न यान्यहोरात्राणि तैः परिसंख्यानां गणना येषां षट्त्रिंशत्सहस्राणामित्यर्थः यासां दुहितृणां महापुरुषस्य महाऽस्त्रं चक्रं तस्य तेजसा १५ ६५

रमारमयनस्वीयानांन्द्रियाणिरमयते केनसाधनेनरमयन्तदाह अतीवसुललितयागत्यायोविलासस्तेनविलसितोरुचिरहासलेशोमंदस्मितंतत्स-
हितोऽवलोकएवलीलातयाकिंचिदुत्तंभितमुत्तुंगितंसंदरयत्भूमंडलंतेनसुभगंवदनारविंदंतस्यश्रिया १६ तद्भर्तृभिः दिवसाधिष्ठातृभिरुपेता-
१७ सर्वैर्गुणविशेषैः श्रेष्ठवस्तुभिर्विलक्षितोलक्षीकृतआत्मायस्य आकूतीनांक्रियाणांचित्तीनांज्ञानानांचेतसांसंकल्पाध्यवसायादीनांविशेषा-
णांतत्तद्विषयाणांषोडशकलाअंशाएकादशेन्द्रियपंचविषयलक्षणायस्यछंदोमयायवेदोक्तकर्मप्राप्त्यायअन्नमयायअन्नोपपद्यत्वात्-

अतीवसुललितगतिविलासविलसितरुचिरहासलेशावलोकलीलयाकिंचिदुत्तंभितसंदरभूमंडलसुभगवद-
नारविंदश्रियारमारमयन्निन्द्रियाणिरमयते १६ तद्भगवतोमायामयरूपंपरमसमाधियोगेनरमोदेवीसंवत्सर-
स्यरात्रिषुप्रजापतेर्दुहितृभिरुपेताः हस्तचतुर्भिरुपास्तेइदंचोदाहरति १७ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ओं नमो भगवते ह-
षीकेशाय सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकूतीनांचित्तीनांचेतसांविशेषाणांचाधिपतयेषोडशकलायछंदोमयान्न
मयायामृतमयायसर्वमयायसहसे ओजसेबलायकांतायकामायनमस्ते उभयत्रभूयात् १८ स्त्रियोवर्तेस्त्वाहृषी
केश्वरं स्वतोत्थाराध्यलोकेपतिमाशासतेऽन्यम् तासांनतेवैपरिपांत्यपत्यंप्रियंधनायुंषियतौऽस्वतंत्राः १९ स-
वैपतिः स्यादकुतोभयः स्वयंसमंततः पातिभयोतुरंजनम् सएकएवेतरथामियोभयैर्नैवात्मलाभादधिमन्यते
परम् २०

अमृतमयायपरमानंदाविष्कारत्वात् सर्वमयायसर्वविषयत्वात् सहसे ओजसेबलायतद्धेतुत्वात् १८ त्वत्कामेनैवत्व-
त्सेवकत्वादहंकृतार्थोऽस्मि अन्यकामनयातुत्वामर्चत्येनपरिपूर्णमनोरथाः स्युरित्याह स्त्रियइति स्वतएवहृषीकाणामीश्वरंपतिंसंतं-
त्वामाराध्ययाः स्त्रियोऽन्यंपतिंप्रार्थयंतेपतिकामानांहिकामाराधनंव्रतेषुप्रसिद्धतासामपत्यादीनितेपतयोनपातुंशक्ताः १९ अतस्तेपत-
यएवनभवन्तीत्याह सवाइति सचैवंभूतः पतिः भवानेकएवनान्योयोभवानात्मलाभात् परमन्यदधिकंनमन्यतइतरथाऽन्याधीनस्वरव-
स्यनस्वतंत्रता स्वतंत्रनानात्वेचमंडलेश्वराणामिवमियोभयंस्यादित्यर्थः २०

किंच निष्कामभजनेऽपार्थिताएव सर्वकामाभवंति सकामभजने तु कामितमात्रमनित्यं चेत्याह यास्त्रीतस्य उक्तलक्षणस्य तव पादसरोरुह-
 स्यार्हणं पूजामेव कामयेत् न फलांतरं सा अरिवलेषु कामेषु लंपटा सर्वाङ्कामान्याप्रोतीत्यर्थः ईप्सितमीप्सितो फलांतरमाप्नुमपेक्षितः सन् अ-
 र्वितश्चेत्तर्हितदेवैकं रासिददासि किंच यद्यतः फलभोगानंतरं भग्यायाञ्चायाचितोऽर्थीयस्याः सा प्रतप्यते दुःखं प्राप्नोति तदेव रासिननुनि-
 त्यम् २१ ननु ममार्हणे कुतः सर्वकामप्राप्तिः त्वमेव कामार्थीभिः सेव्यसे अत आह मत्प्राप्तये ब्रह्मादयस्तपस्तप्यंते कुर्वन्ति कथं भूताः ऐन्द्रिये सरवे
 धीर्थेषामलुक् समासः तथाऽपि भवत्यादपरायणा हते मां न विदंति मत्कटाक्षविलसितविभूतिं न लभन्त इत्यर्थः यतः त्वय्येव हृदयं यस्याः साऽहं त्व

यातस्य ते पादसरोरुहार्हणं नि कामयेत् साऽरिवलकामलंपटा तदेव रासीप्सितमीप्सितोऽर्वितो यद्भग्याञ्चाभगवा-
 न्प्रतप्यते २१ मत्प्राप्तयेऽजेश सरासरादयस्तप्यन्त उग्रं तप ऐन्द्रिये धियः ऋते भवत्यादपरायणा न्न मां विदंत्यहं
 त्वत् हृदयाय तोऽजित २२ सत्त्वममाप्य च्युतशीर्ष्णि वंदितं करांबुजं यत्त्वदधायि सा त्वताम् विभर्षि मां लक्ष्मवरे-
 ण्यमायया कर्द्वेश्वरस्ये हितमूहितुं विभुरिति २३ रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्वर्षपुरुषस्य म-
 नोः प्राक् प्रदर्शितम् स इदानीमपि महता भक्तियोगेनाराधयतीदं चोदाहरति २४ ओं नमो भगवते मुरव्यतमाय न
 मः सत्वाय प्राणायौजसे सहसे बलाय महामत्स्याय नम इति २५ अंतर्बहिश्चारिवल लोकपाल कैरहृष्टरूपो विचर
 स्युरुस्वनः स ईश्वरस्त्वं यद्वं वशेन यन्नाम्नायया दारुमयी नरः स्त्रियम् २६

त्यरतं त्वत्वात् त्वदनुवर्तिनमेव विलोकयामि-
 नान्यमित्यर्थः २२ इदानीं रूपां प्रार्थयते सत्त्वमिति यद्भजनं विना न कश्चित्पुरुषार्थः सत्त्वम् त्वदितित्वयायत्करांबुजं सा त्वतां भक्तानां शी-
 र्षि अधायि रूपयान्यस्तं तन्ममापि शीर्ष्णि निधेहीति शेषः कथं भूतं वंदितं सर्वकामवर्षित्वेन सद्भिस्तुतम् न च मयितवानादरः यतः हे वरेण्यमां
 वक्षसिलक्ष्म विभर्षि अहो चित्रमेतत् मयि केवलमादरमात्रं भक्तेषु तु परमा रूपा अत ईश्वरस्य तव यत्मायया ईहितं तत्को वितर्कयितुं समर्थः
 २३ २४ सत्वाय सत्त्वप्रधानाय मुरव्यतमाय प्राणाय सूत्रात्मने २५ उरुः स्वनो वेदात्मको नादो यस्य यद्वं विश्वं ब्राह्मणादिनाम्ना विधिनिषेधालं-
 बनभूतेन वशेन यत्नयितवान् सत्त्वमीश्वरः तथा च श्रुतिः तस्य वाक् तंतिर्नामानि दामानीति २६ ७ ७ ७

नन्विन्द्रादयो वशं नयंति लोकपालत्वात् कुतोऽहं तत्राह यमिति मत्सर एव ज्वरो येषां ते यं हित्वा द्विपदः चतुष्पदः सरीसृपं जंगमं स्थाणुस्थावरं च यदत्र दृश्यते-
तत्किंचिदपि पातुं न शक्ताः सत्त्वमेव प्राणरूपेण पालक ईश्वरश्चेत्यर्थः तथा च श्रुतिः ता अहिंसंता हमुक्थ्य मस्य हमुक्थ्य मस्य हमुक्थ्य मस्मीत्यादि
२७ अवतारचरितमाह भवान्द्रुमांक्षोणीमयामनुनासहमत्सहितांधृत्वेत्यध्याहारः उर्मिमालावतिप्रलयार्णवे ओजसाक्रमते विचरति यद्वा
पातुमित्यस्यानुषंगः क्षोणीं पातुं क्रमते उत्सहत इत्यर्थः यतः अजः कीदृशीम् ओषधीनाम् वीरुधानां च निधिमाश्रयभूतामृतसै नमः जगतोयः
प्राणगणस्तस्यात्मने नियंते २८ तत्प्रियतमांतां प्रियतनुम् २९ अकूपाराय कूर्माय सर्वः संपूर्णः सत्त्वगुणो विशेषणं यस्य न उपलक्षितं स्थानं-

यं लोकपालाः किल मत्सरज्वराहित्वा यतंतोऽपि पृथक् समेत्य च पातुं न शो कुर्हि पदश्चतुष्पदः सरीसृपं स्थाणु-
यदत्र दृश्यते २७ भवान्युगांतार्णव उर्मिमालिनि क्षोणीमिमामोषधि वीरुधानिधिम् मया सहोरुक्रमते-
ज ओजसा तस्मै जगत्प्राणगणात्मने नम इति २८ हिरण्मयेऽपि भगवान्निवसति कूर्म तनुं विष्णोणस्तस्य-
तत्प्रियतमां तनुमर्यमा सह वर्ष पुरुषैः पितृगणाधिपतिरुपधावति मंत्रमिमं चानुजपति २९ ॐ नमो भगवते अकू-
पाराय सर्वसत्त्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय नमो वर्षर्णे नमो भूमे नमो नमोऽवस्थानाय नमस्ते ३० यद्वा
पमेतन्निजमाययाऽर्पितमर्थस्वरूपं बहु रूपरूपितम् संख्यायस्यास्त्ययथोपलंभनात् तस्मै नमस्ते व्यपदेशरूपिणे
३१ जरायुजं स्वेदजमंडजोद्भिदं चराचरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् द्यौः रवंक्षितिः शैलसरित्समुद्रदीपग्रहर्क्षेत्यभिधे-
य एकः ३२

यस्य वारिचरत्वात् वर्षर्णे वर्षीयसे कालानविच्छिन्नाय भूमे सर्वगताय अवस्थानाय आधाराय ३० निजमाययाऽ-
र्पितं प्रकाशितमेतदर्थस्वरूपं दृश्यं पृथिव्यादियस्यैव रूपम् यतः पृथग्नास्ति कथं भूतम् बहुभिः रूपैरूपितं निरूपितं यस्य च संख्या नास्ति कु-
तः अयथा मिथ्यैवोपलंभनात् न हि मरीचिजलमेतावदिति संख्यातुं शक्यते अव्यपदेशरूपिणे अनिरुक्तप्रपञ्चाकाराय ३१ बहुरूपत्वं द-
र्शयंस्तस्यैश्वरादव्यतिरेकमाह जरायुजेति दीपग्रहर्क्षमित्यभिधेयस्त्वमेवैकः न त्वद्व्यतिरिक्तोऽस्ति सर्वैरवलंबितं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेरित्य-
र्थः ३२

सप्रपंचतामनूयतनिरासेनप्रणमति यस्मिन्निति असंख्येया अनंताविशेषायेषां तानि नामानिरूपाण्याकृतयश्च यस्य तादृशेयस्मिन्त्व
यिकविभिः कपिलादिभिरियंचतुर्विंशत्यादिसंख्याकल्पितासतीययातत्त्वदृशायेनतत्त्वज्ञानेनापनीयतेतस्मै सांख्यसिद्धांतरूपायनमः
परमार्थरूपायेतिवा ३३ एषाभूरुपधावतिहेत्यन्वयः ३४ मंत्रैस्तत्वेनलिंग्यतेइतितथातस्मै यज्ञाअयूपाःकृतवःसयूपाःतद्रूपायअतएवमहां
तोऽध्वराअवयवभूतायस्यकर्मणाशक्कायशब्दाययज्ञानुष्ठात्रेत्रियुगायकृतयुगेयज्ञाभावान् यद्वाकलियुगेछन्नत्वात् ३५ कवयोविद्वां-
सःविपश्चितोनिपुणाःगुणेषुदेहेंद्रियादिषुमथ्यंतिविचिन्वंति मथ्याविवेकसाधनेनमनसाक्रियार्थैःकर्मभिःतत्फलैश्चगूढमप्रकाशमानंदिदृक्षवः

यस्मिन्नसंख्येयविशेषनामरूपाकृतौकविभिःकल्पितेयम् संख्याययातत्त्वदृशाऽपनीयतेतस्मैनमःसांख्य
निदर्शनायतइति ३३ उत्तरेषुचकुरुषुभगवान् यज्ञपुरुषःकृतवराहरूपआस्ते तंतुदेवीहैषाभूःसहकुरुभिर-
स्वलितभक्तियोगेनोपधावति इमांचपरमामुपनिषदमावर्त्तयति ३४ ॐ नमोभगवतेमंत्रतत्त्वलिङ्गाययज्ञक्र-
तवेमहाऽध्वरावयवायमहापुरुषायनमःकर्मशक्कायत्रियुगायनमस्ते ३५ यस्यस्वरूपंकवयोविपश्चितोगुणेषुदा-
रुष्विवजातवेदसम् मथ्यंतिमथ्यामनसादिदृक्षवोगूढक्रियाऽर्थैर्नमईरितात्मने ३६ द्रव्यक्रियाहेत्वयनेशकर्तृभि-
र्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने अन्वीक्षयांऽगातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तामायाकृतयेनमोनमः ३७ करोतिविश्व
स्थितिसंयमोदयंस्येप्सितंनेप्सितमीक्षितुर्गुणैः मायायथाऽयोभ्रमतेतदाश्रयं ग्राव्यो नमस्तेगुणकर्मसाक्षिणे ३८

एवंमथनेईरितःप्रकटितआत्मास्वरूपंस्यतस्मैनमः ३६ मथनमेवदर्शयन्नाह द्रव्यंविषयःक्रियाइंद्रियव्यापारःहेतुर्देवता अयनंदेहःईशः
कालःकर्ताअहंकारःएतैर्मायायागुणैःकार्यैरुपलक्षणैःवस्तुत्वेननिरीक्षितोयआत्मातस्मै अन्वीक्षयाविचारेणअंगैर्यमनियमादिभिःअ-
तिशयात्मानिश्चयवतीबुद्धिर्येषांतैःनिरस्तामायानिमित्ताआकृतिर्यस्मात्तस्मै ३७ तदेवंनिर्गुणरूपेणनत्वापरमेश्वररूपेणप्रणमति करोती-
ति यस्येक्षितुर्जीवार्थमीप्सितमत्यंतानिच्छायामीक्षणायोगात् स्वार्थेतुनेप्सितंविश्वस्थित्यादिस्वगुणैर्मायाकरोति तस्याजडत्वेऽपीश्वरसन्नि-
धानात्प्रवृत्तिदृष्टान्तेनाह यथाअयोलोहंग्राव्योअयस्कांतानिमित्तात्भ्रमतेतदाश्रयंतदभिमुखंवसत् गुणानांकर्मणांजीवाहृष्टानांचसाक्षिणेन
स्मैतेनमः ३८

अवतारचरितमाह प्रमथ्येति योजगतामादिः कारणभूतः सूकरः सांख्यीमग्रदंष्ट्रे दंष्ट्राः ग्रेहत्वारसातलादारभ्य उदन्वतः प्रलयाणवात् इभो-
 गजद्वनिरगात् ततश्च प्रतिगजतुल्यं दैत्यं प्रमथ्य यः कीडन् स्थितः तं विभुं प्रणताः स्मीत्यन्वयः ३९ इति पंचमेटीकायां अष्टादशोऽध्यायः
 १८ ऊनविंशे किंपुरुषे भारते चोपवर्ण्यते सेव्यसेकभावश्च भारतश्चैष्यमेव च १ किंपुरुषवर्ष इति भर्ता चासौ भगवांश्च तस्य कथाम् १
 २ आर्याणिलक्षणा निशीलं ब्रतं च यस्मिन् उपशिक्षितात्मने संयतचित्ताय उपासितोऽनुसृतो लोको येन साधुवादः साधुत्वप्रसिद्धिः तस्य
 निकषणाय निकषाश्मवन्निर्द्धारस्थानाय परमसीम्न इत्यर्थः ३ श्रीरामं परमार्थरूपेण प्रणमति यदेकं वेदांतेषु प्रसिद्धं तत्त्वं तत्प्रपद्येत तत्कथं भूतम्

प्रमथ्य दैत्यं प्रतिवारणं मृधेयो मां रसाया जगदादि सूकरः कृत्वाऽग्रदंष्ट्रे निरगादुदन्वतः कीडन् निवेष्टः प्रणताऽस्मि
 तं विभुमिति ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशवर्णनं नामाऽष्टादशोऽध्यायः १८
 श्रीशुक उवाच किंपुरुषे वर्षे भगवंतमादिपुरुषं लक्षणाग्रजं सीताऽभिरामं तच्चरणसन्निकर्षाभिरतः पर-
 मभागवतो हनुमान् सह किंपुरुषैरविरतभक्तिरूपास्ते १ आर्षिषेणेन सह गंधर्वैरनुगीयमानां परमकल्याणी भर्तु-
 भगवत्कथां समुपशृणोति स्वयं चेदंगायति २ ॐ नमो भगवते उत्तमश्लोकाय नम आर्यलक्षणशीलव्रताय नम उ-
 पशिक्षितात्मने उपासितलोकाय नमः साधुवादनिकषणाय नमो ब्रह्मण्यदेवाय महोपगुणाय महाराजाय नम इति ३
 यत्तद्दिशुद्धानुभवमात्रमेकं स्वतेजसा ध्वस्तगुणव्यवस्थम् प्रत्यक् प्रशांतस्रुधियोपलभनं ह्यनामरूपं निरहंप्रपद्ये
 ४ मर्त्यावतारस्त्विह मर्त्यशिक्षणं रक्षोवधायैव न केवलं विभोः कुतोऽन्यथास्यूरमतः स्वआत्मनः सीताकृतानि-
 व्यसनानीश्वरस्य ५ विशुद्धश्वासावनुभवश्च स एव मात्रास्वरूपं यस्य विशुद्धत्वे हेतुः प्रशांतम् तत्रापि हेतुः स्वतेजसा स्वरूपप्र-

काशेन ध्वस्ताः गुणानां विविधा जाग्रदाद्यवस्थायस्मिन् अनुभवमात्रत्वे हेतुः प्रत्यक् दृश्यादन्यत् तत्कुतः अनामरूपम् ननु वस्तुत एव भू-
 तस्यापि जीवस्योक्तसर्वविपर्ययो दृश्यते तत्राह निरहमहंकाराभावात् न तथा वैपरीत्यमित्यर्थः ननु श्रीरामस्य रूपं नैव प्रतीयते तत्राह स्रुधि-
 यापुंसा उपलभ्यत इत्युपलभनं शब्दचित्तेन ब्रह्मत्वेनैवोपलभ्यत इत्यर्थः ४ कथं तर्हि दशरथपुत्रत्वं तत्राह विभोर्मर्त्यावतारस्तरक्षसोरावण-
 स्यवधाय तस्य मनुष्यादन्यतोऽवध्यत्वात् न केवलमेतावत् किंतु इह संसारे स्त्रीसंगादिकृतं दुःखं दुर्वारमिति मर्त्यानां शिक्षणं च शिक्षार्थमपीत्य-
 र्थः अन्यथास्वेस्वरूपेण ममाणस्य जगदात्मनः सीताविरहकृतानि व्यसनानि इति कुतः स्युः ५

विषयासक्त्यभावेन व्यसनानर्हत्वमुपपादयति नवैसभगवान्त्रिलोक्यांकापिसक्तः यत आत्मवतांधीराणामात्मासहजमश्वअतो न स्त्रीकृतं
मोहं प्राप्नुयात् न लक्ष्मणं चेति देवदूतेन श्रीरामं मंत्रयता विज्ञापितमत्रागतस्त्वया वध्य इति तदैव हारिस्थितं लक्ष्मणं दुर्वाससमागतं विज्ञापयितुं
प्रविष्टं हेतुमुद्यतो वसिष्ठवाक्यात्तत्त्याजतच्च न युज्येत इत्यर्थः ६ अतः श्रीराम एव सर्वैः सेव्य इति वक्तुं न तस्य तोषहेतुः सलुलजन्मादिकिंतु भ-
क्तिरेवेत्याह न जन्मेति महतः पुरुषाज्जन्म महतः श्रीरामस्येति वासौ भगं सौंदर्यमाकृतिर्जातिः यद्यस्मात्तैर्जन्मादिभिर्विसृष्टान् त्यक्तानपि-
नो वनचरान् बत अहो लक्ष्मणस्याग्रजोऽपि सरिवत्वेकतवान् ७ तस्मात्सरो वा अन्यो वायः कोऽपि श्रीराममेव सर्वप्रकारेण भजेत् सकृत्कृतज्ञम-

नवैस आत्मात्मवतां सहजतमः सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः न स्त्रीकृतं कश्मलमश्रुवीत न लक्ष्मणं चापि वि-
हातुमर्हति ६ न जन्म नूनं महतो न सौ भगं न वा क्व न बुद्धिर्नाकृतिस्तोषहेतुः तैर्यद्विसृष्टान्पिनो वनौकसश्चकार-
सरव्येव तलक्ष्मणाग्रजः ७ सरोऽसरो वाऽप्यथ वानरानरः सर्वात्मनाथः सकृत्कृतज्ञमुत्तमम् भजेतरामं मनुजा-
कृतिं हरिं यउत्तराननयत्कोसलान्दिवमिति ८ भारतेऽपि वर्षे भगवान्नरनारायणारव्य आकल्यांतमुपचित-
धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योपशमोपरमात्मोपलभनमनुग्रहायात्मवतामनुकंपयात्तपोऽव्यक्तगतिश्चरति ९ तं भग-
वान्नारदो वर्णाश्रमवतीभिर्भारतीभिः प्रजाभिर्भगवत्प्राक्ताभ्यां सारव्ययोगाभ्यां भगवदनुभावोपवर्णनं सावर्णे-
रुपदेक्ष्यमाणः परमभक्तिभावेनोपसरति इदं चाभिगृणाति १० ॐ नमो भगवते उपशमशीलायोपरतानात्म्या-
य नमोऽकिंचन वित्ताय च ऋषि ऋषभाय नरनारायणाय परमहंस परमगुरवे आत्मारामाधिपतये नमो नम इति ११
गायति चेदम् कर्ताऽस्य सर्गादिषु यो न बध्यते न हन्यते देहगतोऽपि दैहिकैः द्रष्टुर्न दृश्यस्य गुणैर्विदूष्यते तस्मै नमोऽस-
क्तविविक्तसाक्षिणे १२

लीयस्यपि भजने बहुमानिनम् उत्तरान्कोसलान् अयोध्यावासिनः ८ उपचितैर्धर्मादिभिरात्मोपलभ्यते
येन तत्तपश्चरति तत्र उपशमः इन्द्रियाणां संयमः उपरमो निरहंकारता आत्मवतामनुग्रहाय नरवार्थम् ईश्वरत्वात् ९ भगवदनुभाव उपवर्ण्य
ते येन पंचरात्रेण तत्सावर्णेः मनोऽपसरति सेवते १० उपरतानात्म्याय निरहंकाराय ११ असक्तश्चासौ विविक्तश्च साक्षी च तस्मै नमः अस-
क्तत्वं दर्शयति अस्य विश्वस्य सर्गादिषु कर्ताऽपि यो न बध्यते अहंकर्तेति न मन्यते विविक्तत्वमाह देहगतोऽपि दैहिकैः क्षुत्पिपासादिभि-
र्यो न हन्यते नाभिभूयते साक्षित्वमाह यस्य द्रष्टु रपि सतो दृष्टिर्गुणैर्दृश्येर्न विदूष्यते न विक्रियते १२

योगकौशलं निरूपयन् योगं प्रार्थयते इदमिति त्रिभिः हेयोगेश्वर हिरण्यगर्भो यद्योगेनैपुण्यं जगाद इदमेव तत् किं जन्म प्रभृतिभक्त्या अंतकाले पु-
मांस्त्वयि मनोधारयेदित्यत् कथं भूतः सन् उद्दिष्टं दुष्कले वरं तदभिमानो येन १३ अन्यथा तस्य शास्त्राभ्यासादिश्रमो व्यर्थ इत्याह ऐहिका-
मुष्मिककामेषु लंपटो मूर्खः स्मृतादिषु योगक्षेमं चिंतयन् कुत्सितस्य कलेवरस्यात्ययात् मृत्योः शंकेततया विद्वानपि स न्यः शंकेततस्य यत्नः श्रम-

इदं हि योगेश्वरयोगेनैपुणं हिरण्यगर्भो भगवान् जगाद यत् यदंतकाले त्वयि निर्गुणे मनोभक्त्या दधीतो हि द्वात दु-
ष्कले वरः १३ यथैहिकामुष्मिककाम लंपटः स्मृतेषु दारेषु धनेषु चिंतयन् शंकेतविद्वान् कुकले वरात्ययाद्यस्तस्य
यत्नः श्रम एव केवलम् १४ तन्नः प्रभो त्वं कुकले वरापिता त्वन्माययाः हं ममतामधो क्षज भिंदामयेनाश्रवयं-
स्तदुर्भिदां विधेहि योगं त्वयिनः स्वभावजमिति १५ भारतेऽप्यस्मिन् वर्षे सरिच्छैलाः संति बहवः मलयो मंगलप्र-
स्यो मैनाकस्त्रिकूटऋषभः कूटकः कोल्लुकः सत्यो देवगिरिऋष्यमूकः श्रीशैलो वेंकटः महेंद्रो वारिधारो विंध्यः श-
क्तिमान् नृक्षगिरिः पारियात्रो द्रोणश्चित्रकूटो गोवर्द्धनो रैवतकः ककुभो नीलोगो कामुरवदं द्रकीलः कामगिरिरिति-
चान्ये च शतसहस्रशः शैलास्तेषां नितंबप्रभवा नदानद्यश्च संत्य संख्याताः १६ एता सामपो भारत्यः प्रजानाम-
भिरेव पुनंतीनामात्मना चोपस्पृशंति १७ चंद्रवशाताम्रपर्णी अवटो दाहृतमाला वैहायसी कावेरी वेणी पयस्वि-
नी शर्करावता तुंगभद्रा कृष्णा वेण्या भीमरथी गोदावरी निर्विंध्या पयोष्णी तापी रेवा सरसा नर्मदा चर्मण्वती सिंधुः
अंधः शोणश्च नदी महानदी वेदस्मृती ऋषिकुल्या त्रिसामा कौशिकी मंदाकिनी यमुना सरस्वती दृषद्वती गोम-
ती सरयू रोधस्वती सप्तवती स्रष्टो माशतद्रूश्चंद्रभागा मरुहन्दा वितस्ता असिक्री विश्वेति महानद्यः १८

एव १४ यस्मादिदुषोऽपीयमेव दशा तत्तस्मान् देप्रभो अधोक्षज त्वमेव नो योगं विधेहि कीदृशं त्वयि स्वभावजं सहजवासनारूपं येन योगेन
वयं त्वन्माययानः कुकले वरे अर्पिता मंहं ममतां शीघ्रं भिंदामत्यजे मदुर्भिदा मुपायांतरेः सर्वथा त्यक्तुमशक्याम् १५ इला वत वदस्मि-
न्नपि वर्षे सरितः शैलाश्च संति नितंबप्रभवाः तदेष्टव्यः संभूताः १६ आत्मना च देहेनाप्युपस्पृशंति १७ १८

लब्धं जन्मयैस्तेः पुरुषैः सात्विकादिस्वरूपेन कर्मणादिव्यादिगतय आत्मनो विधीयन्ते साध्यन्ते हि यस्मात् सर्वा एव गतयः कर्मानुसारेण सर्वेषां भवन्ति यस्य वर्णस्य यद्विधानं मोक्षप्रकारः संन्यासवनस्थत्वादितदनतिक्रमेणास्मिन्नेव वर्षे नृणामपवर्गश्च भवति एतच्च कर्मादिबहुसाधनसंभवाभिप्रायेणोक्तम् न त्वन्यत्रापवर्गभावेन तदुपर्यपि बादरायणसंभवादिति देवानामपि मोक्षस्य सूचितत्वात् १९ अपवर्गस्वरूपमाह योऽसाविति अनात्म्ये आत्मनि भवमात्म्यं रागादितद्रहिते अनिरुक्ते वाचामगोचरे अनिलयने अनाधारे अनन्यनिमित्तोऽहेतुको भक्तियोग एव लक्षणं स्वरूपं यस्य कथं भवति नानागतीनां निमित्तं योऽविद्याग्रंथिः तस्य रंधनं छेदनं तद्वारेण महापुरुषपुरुषाविष्णुभक्तास्तेः प्रकृष्टः संयोगो यदा भवति तदा २० एतदेव मानुष्यमेव सर्वपुरुषार्थसाधनं गायन्ति अमीषामेभिः उतस्वित् अथवा स्वयमेव साधनं विनैव हरिरेषां प्रसन्नोऽभूत्-

अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैर्लब्धं जन्मभिः शकुलोहितकृष्णवर्णेन स्वारथेन कर्मणादिव्यमानुषनारकगतयो बद्ध आत्मन आनुपूर्व्येण सर्वाद्येव सर्वेषां विधीयन्ते यथा वर्णविधानमपवर्गश्चापि भवति १९ योऽसौ भगवति सर्वभूतात्मन्यनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयने परमात्मनि वासुदेवेऽनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणो नानागतिनिमित्ताऽविद्याग्रंथिरंधनद्वारेण यदा हि महापुरुषपुरुषप्रसंगः २० एतदेव हि गायन्ति अहो अमीषां किमकारि शोभनं प्रसन्न एषां स्विदुत स्वयं-हरिः यैर्जन्मलब्धं नृषु भारताजिरे मुकुंदसेवोपयिकं स्पृहाहिनः २१ किंदुष्करैर्नः क्रतुभिस्तपोव्रतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेन फल्गुना नयत्र नारायणपादपंकजस्मृतिः प्रमुष्टाऽतिशयैर्द्रियोत्सवात् २२ कल्पायुषां स्थानजयात्पुनर्भवात् क्षणायुषां भारतभूजयो वरम् क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयांत्यभयं पदं हरेः २३ नयत्र वैकुण्ठकथाः सुधापगानसाधवो भागवतास्तदाश्रयाः नयत्र यज्ञेशमरवामहोत्सवाः सुरेशलोकोऽपि न वै स सेव्यताम् २४

एवंभूतस्य पुण्यस्य दुष्करत्वात् भारताजिरे भारतांगणेनः केवलं स्पृहैव यत्र तन्मुकुंदसेवोपयोगिनृषु जन्मयैर्लब्धम् २१ स्पृहामेवाह किमित्यादिसप्तभिः दुष्करैः क्रत्वादिभिर्नः फल्गुना तुच्छेन युजयेन स्वर्गमाप्त्या किं न किंचित्फलम् कुतः यत्र नारायणपादपंकजस्मृतिर्नास्ति प्रत्युत अतिशयिनादिन्द्रियाणामुत्सवात् भोगात् प्रमुष्टाऽभूत् २२ क्षणमेवायुर्येषाम् वरत्वे हेतुः मर्त्येनापि देहेन क्षणेनैव कालेन कृतं कर्म संन्यस्य हरेः पदं सम्यग्याति २३ अतः यत्र वैकुण्ठकथाः मृतनद्यो न संति तदाश्रयाः कथापगाश्रयाः महान्तो नृत्याद्युत्सवायेषु तादृशायज्ञेशस्य मरवाश्च पूजाः सः सुरेशस्य ब्रह्मणोऽपि लोको न सेव्यताम् २४

अमुमुक्षून्तरान्निंदति प्राप्ता इति ज्ञानं च तदर्थः क्रियाश्च तदर्थानिद्रव्याणि च तेषां कलापेन संभृतां पूर्णाम् अपुनर्मृताय मोक्षाय वनौका इव व-
नौकसः पक्षिणो यया लुब्धकात् मुक्ता अपि पुनर्यदितस्मिन्नेव वृक्षे प्रमत्ता विहरन्ति तर्हि यथा बल्यं ते तद्वत् २५ अहो भारतवासीनां भाग्यमि-
त्याहुः यैरिति अग्रये जुष्टं निर्वपामि इंद्राय जुष्टं निर्वपामीत्येवं भागशो निरुसं पृथक् कृतं कथं विधिना प्रकारेण मंत्रेण च वस्तुतश्चरुपुरोडाशादि-
भेदेन इंष्टं देवतामुद्दिश्य त्यक्तं निरुसं च ममेदमिति स्वीकृत्य त्यागानंतरं मश्नातीत्यर्थः पृथक् इंद्रादिनामभिराहुतः आहुतः आशिषां प्रभुः स्वयं
पूर्णोऽपि हरिः २६ तत्रापि निष्कामाः कृतार्था इत्याहुः सत्यमिति प्रार्थितः सन्नर्थितं ददातीति सत्यं तथाऽपि परमार्थे दोषो न भवत्येव यद्यस्मात्

प्राप्तानृजातिं त्विह ये च जंतवो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताम् न वैयतेरन्नपुनर्मृताय तेभूयो वनौका इव यांति बंधन-
म् २५ यैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हविर्निरुसं मिष्टं विधि मंत्र वस्तुतः एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः-
स्वयमाशिषां प्रभुः २६ सत्यं दिशत्यर्थितं मर्थितो नृणां नैवार्थदो यत्पुनरर्थितायतः स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-
मिच्छापि धानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गस्वरवावशेषितं स्वष्टस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनम् तेनाज-
नाभे स्मृतिमज्जन्मनः स्याद्वर्षे हरि र्यद्भजतां शंतनोति २८ श्रीशुक उवाच जंबुद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपा-
नष्टौ हैक उपदिशंति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्भिरुपकल्पितान् २९ तद्यथा स्वर्णप्रस्थ-
श्चंद्रशेखर आवर्तनो रमणकोमंदरहरिणः पांचजन्यः सिंहलोलंकेति ३० एवं तव भारतोत्तम जंबुद्वीपवर्षविभा-
गो यथोपदेशमुपवर्णित इति ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे जंबुद्वीपवर्णनो नाम एकोनविंशतित-
मोऽध्यायः १९ श्रीशुक उवाच अतः परं प्लक्षादीनां प्रमाणलक्षणसंस्थानतो वर्षविभाग उपवर्ण्यते १

यतो दत्तानंतरं पुनरर्थिता भवति ननु नार्थितश्चेत्किमपि न दद्यादित्याशंक्याह अनिच्छतां निष्कामानां तदुत्थानां पिधानमाच्छादकं सर्वकामपरिपू-
रकं निजपादपल्लवं स्वयमेव संपादयति २७ स्वष्टस्य सम्यग्यजनस्य सूक्तस्य प्रवचनस्य कृतस्य अन्यस्यापि कर्मणः स्वर्गस्वरवादुपभुक्तादव-
शेषितं यदि किंचिदस्ति तेनाजनाभे वर्षे नोऽस्माकं जन्म स्यात् कीदृशम् स्मृतिमत् हरिरेव सेव्य इत्यनुसंधानयुक्तम् यतः हरिः भजतां शंकरवंत-
नोति २८ २९ ३० ३१ इति पंचमेटीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशे प्लक्षादिषट्द्वीपस्थितिमाह सहार्णवीः लोकालो-
कस्थितिश्चांतर्बहिर्भागादिमानतः १ १ २ २ ३ ३ ४ ४ ५ ५

तावतालक्ष-विस्तारेणपरिक्षिप्तःपरिवेष्टितःउपास्तेतिष्ठति आकलय्यसमर्प्य २ अभिज्ञाताःप्रसिद्धाःसप्तैव अन्येचपर्वतानद्यश्चसहस्र-
शःसंतीत्यर्थःमानसोत्तरस्यमंडलाकारत्वोक्तेरेतेषुप्लक्ष्यादिपंचद्वीपेषुवर्षाद्रयस्तिर्यग्रेखाकाराउभयतोऽब्धिंस्पृशंतदतिगम्यते अन्यथासप्तव-
र्षविभागासंभवात्वेष्णावेवर्षाणांपूर्वादिक्रमोक्तेश्च ३ जलोपस्पर्शनेनविधूतरजस्तमश्चयेषाम् हंसादयोबाह्यणादिस्थानीयाःवर्णाःविबुधो

जंबुद्वीपोऽयंयावत्प्रमाणविस्तारस्तावताक्षारोदधिनापरिवेष्टितोयथामेरुर्जंघारव्येनलवणोदधिरपिततोद्विगु-
णाविशालेनप्लक्षारव्येनपरिक्षिप्तोयथापरिरवाबाह्योपवनेनप्लक्षो जंबुप्रमाणोद्वीपारव्याकरोहिरण्यमयउत्थितोयत्रा-
ग्निरुपास्तेसप्तजिह्वस्तस्याधिपतिःप्रियव्रतात्मजइध्मजिह्वःस्वद्वीपंसप्तवर्षाणिविभज्यसप्तवर्षनामभ्यआत्म-
जेभ्य आकलय्यस्वयमात्मयोगेनोपरराम २ शिवंयवयसंस्कभद्रंशांतक्षेमममृतमभयमितिवर्षाणितेषुगिरयो न-
द्यश्चसप्तैवाभिज्ञाताः ३ मणिकूटोवज्रकूटइंद्रसेनोज्योतिष्मान्स्फुपणोहिरण्यघीवोमेघमालइतिसेतुशैलाःअ-
रुणानृम्यांगिरसीसावित्रीस्फुप्रभाताक्रुतंभरासत्यंभराइतिमहानद्यःयासांजलोपस्पर्शनविधूतरजस्तमसोहं-
सपतंगोर्ध्वायनसत्यांगसंज्ञाश्चत्वारोवर्णाःसहस्रायुषोविबुधोपमसंदर्शनप्रजननाःस्वर्गद्वारंत्रय्याविद्ययाभगवं-
तंत्रयीमयंसूर्यमात्मानंयजंते ४ प्रत्नस्यविष्णोरूपंचसत्यस्यऋतस्यब्रह्मणःअमृतस्यचमृत्योश्चसूर्यमात्मान-
मीमहीति ५ प्लक्ष्यादिषुपंचस्रपुरुषाणामायुरिंद्रियमोजःसहोबलंबुद्धिर्विक्रमइतिचसर्वेषामौत्पत्तिकीसि-
द्धिरविशेषेणवर्तते ६ प्लक्षःस्वसमानेनेक्षरसोदेनावृतोयथातथाद्वीपोऽपिशाल्मलोद्विगुणाविशालःसमानेन-
स्फुरोदेनावृतःपरिवृत्ते ७ यत्रहवैशाल्मलीप्लक्षायामायस्यांवावकिलनिलयमाहुर्मगवतश्छंदःस्ततःपत-
त्रिराजस्यसाद्वीपहृतयेउपलक्ष्यते ८ तद्वीपाधिपतिःप्रियव्रतात्मजोयज्ञबाहुःस्वसृतेभ्यःसप्तभ्यस्तन्ना-
मानिसप्तवर्षाणिव्यभजत्सरोचनंसौमनस्यंरमणकंदेववर्षेपारिभद्रमाप्यायनमाविज्ञातमिति ९ पमंसंदर्शनंकुम-

स्वेदादिरहितंरूपंमजननमपत्योत्पादनंचयेषाम् ४ विगीताअपिद्वीपमंत्राव्याख्यायंते प्रत्नस्यपुराणपुरुषस्यविष्णोर्यद्रूपंतंसूर्यमीमहीतिश-
रणंव्रजेम कथंभूतंसत्यादीनामात्मानमधिष्ठातारंतत्रसत्यमनुष्ठीयमाणोधर्मःऋतंप्रमीयमाणोधर्मः ब्रह्मणः तद्वोधकस्यवेदस्यअमृतस्य-
शुभफलस्यमृत्योःअशुभफलस्य ५ ६ ७ स्फुपणोऽसिगरुत्मान्निवृत्तेशिरइत्यादिश्रुतेः छंदोभिःस्वावयवैःश्रीविष्णुस्तौतीति छंदस्तु

तृतस्यद्वीपस्यहृतयेव्यपदेशाय ८ ९

१० ११ स्वगोभिः स्वरश्मिभिः अंधः अन्नम् सोमोनोराजा आस्तु आभिमुख्येन भवतु इह स्वपाठे त्वविवक्षया संख्याभावः १२ एवं सरोदाहृदिर्घ-
तो देना वृतः कुशदीप इत्यन्वयः स्वशष्पाणि स्वकोमलशिरवास्तेषां रोचिषा १३ १४ १५ १६ हे जातवेदः त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणो हरेर्हव्य-

तेषु वर्षाद्र्योनयश्च सप्तैवाभिज्ञाताः स्वरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदः मुकुंदः पुष्पवर्षः सहस्रश्रुतिरिति अनुमती-
सिनीवाली सरस्वती कुहूरजनी नंदाराकेति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतधर वीर्यधर वसुंधरेषंधर संज्ञा भगवंतं वेदमयं-
सोममात्मानं वेदेन यजंते ११ स्वगोभिः पितृदेवेभ्यो विभजन् कृष्णाशक्लुयोः प्रजानां सर्वांसां राजाऽधः सोमो न आ-
स्त्विति १२ एवं सरोदाहृदिस्तद्दिगुणः स्वमानेना वृतो घृतो देन यथा पूर्वः कुशदीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्दी-
पारव्याकरो ज्वलन इवापरः स्वशष्परोचिषादिशो विराजयति १३ तद्दीपपतिः प्रैयव्रतो राजा हिरण्यरेतो नाम स्वदी-
पं सप्तम्यः स्वपुत्रेभ्यो यथा भागं विभज्य स्वयंतप आतिष्ठत १४ वसुवसुदान दृढरुचिनाभिगुप्तस्तुत्यवतविवि-
क्तवामदेवनामभ्यस्तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्तैव चक्रश्चतुः शृंगः कपिलश्चित्रकूटो देवानीक ऊ-
र्ध्वरोमाद्रविण इति १५ रसकुल्यामधुकुल्या मित्रविंदा श्रुतविंदा देवगर्भा घृतच्युता मंत्रमालेति यो सांपयोभिः कु-
शदीपौ कसः कुशलकोविदाभियुक्तकुलकसंज्ञा भगवंतं जातवेदस रूपिणं कर्मकौशलेन यजंते १६ परस्य ब्रह्म-
णः साक्षाज्जातवेदोऽसि हव्यवाट् देवानां पुरुषांगानां यज्ञेन पुरुषं यजेति १७ तथा बहिः कौंचदीपो दिगुणः-
स्वमानेन क्षीरो देन परित उपकृप्तः वृतो यथा कुशदीपो घृतो देन यस्मिन् कौंचो नाम पर्वतराजो दीपनाम निवर्तक आ-
स्ते १८ योऽसौ गुहप्रहरणो न्मथितनितंबकुंजोऽपि क्षीरो देना सिच्यमानो भगवता वरुणेनाभिगुप्तो विभयो बभूव १९
तस्मिन्नपि प्रैयव्रतो घृतपृष्ठो नामाधिपतिः स्वदीपे वर्षाणि सप्त विभज्य तेषु पुत्रनाम सप्त सप्तरिक्थादान् वर्षपान्निवेश्य
स्वयं भगवान् भगवतः परमकल्याणयशस आत्मभूतस्य हरेः श्वरणारविंदमुपजगाम २० आमो मधुरुहो मेघपृष्ठो-
स्रधामाभ्राजिष्ठो लोहिता र्णो वनस्पतिरिति घृतपृष्ठस्रतास्तेषां वर्षगिरयः सप्त सप्तैव नद्यश्चाभिरव्याताः शक्लुवर्द्ध-
मानो भोजन उपबर्हिणो नंदो नंदनः सर्वतो भद्र इति २१ वाडसि अतो देवानां यज्ञेन पुरुषं हरिमेव यज अंगानां नाम्ना दत्तमंगिने स-

मर्पयेत्यर्थः १७ उपकृप्तः वेष्टितः यथा कुशदीपो घृतो देना वृतः १८ गुहस्य कार्तिकेयस्य प्रहरणेन आयुधेन उन्मथितानितंबाः कुंजानि च यस्य १९
स्वयं भगवान् ज्ञानी परमकल्याणं यशो यस्येति २० २१

आपोमयममयम् २२ हेआपःपुरुषवीर्याईश्वरात् लब्धसामर्थ्याः स्थभवयअतएवभूर्भुवःस्वःत्रैलोक्यपुनंत्यःताःभवत्योनोऽस्माकंस्पृशतां
स्पर्शनंकुर्वताम् भुवःशरीराणिपुनंतुयतआत्मनास्वरूपेणैव अमीवघ्नीःपापहन्त्र्यः २३ दधोमंडरसःसएवोदकंस्ययस्यपर्णान्यंतःस्वर-

अभयाअमृतौघाआर्यकातीर्थवतीवृत्तिरूपवतीपवित्रवतीशुक्लेति यासामंभःपवित्रममलमुपयुंजानाःपुरुष-
ऋषभद्रविणदेवकसंज्ञावर्षपुरुषाआपोमयंदेवमपांपूर्णेनांजलिनायजंते २२ आपःपुरुषवीर्यास्थपुनंतीभूर्भुवः
स्रवःतानःपुनीतामीवघ्नीःस्पृशतामात्मनाभुवदति २३ एवंपुरस्तात्क्षीरोदात्परितःउपवेशितःशाकदीपोद्वाविंशल्लु
क्षयोजनायामःसमानेनचदधिमंडोदेनपरीतःयस्मिन्शाकोनाममहीरुहःस्वक्षेत्रव्यपदेशकोयस्यहमहास्ररभिर्ग
धस्तंद्वीपमनुवासयति २४ तस्याधिप्रैयवतएवाधिपतिर्नाम्नामेधातिथिःसोऽपिविभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानि-
तेषुस्वात्मजान्पुरोजवमनोजवपवमानधूम्रानीकचित्ररेफबहुरूपविश्वधारसंज्ञानिधाय्याधिपतीन्स्वयंभगवत्य
नंतै आवेशितमतिस्तपोवनंप्रविवेश २५ एतेषांवर्षमर्यादागिरयोनद्यश्चसप्तसप्तैव ईशानउरुशृंगोबलभद्रःशत-
केसरःसहस्रस्रोतोदेवपालोमहानसदिति २६ अनघायुर्दाउभयस्पष्टिरपराजितापंचपदीसहस्रस्ततिर्निजधृतिरि-
ति २७ तद्वर्षेपुरुषाऋतसत्यव्रतदानव्रतानुव्रतनामानोभगवंतंवाय्वात्मकंप्राणायामविधुतरजस्तमसःपरमसमाधि-
नायजंति २८ अंतःप्रविश्यभूतानियोबिभर्त्यात्मकेतुभिः अंतर्यामीश्वरःसाक्षात्पातुनोयद्वशेस्फुटम् २९ एवमेव
दधिमंडोदात्परतःपुष्करद्वीपस्ततोद्विगुणायामःसमंततउपकल्पितःसमानेनस्वादूदकेनसमुद्रेणबहिरावृतोय-
स्मिन्बृहत्पुष्करंज्वलनशिरवामलकनकपत्रायुतायुतंभगवतःकमलासनस्याध्यासनंपरिकल्पितंतद्वीपमध्येमा-
नसोत्तरनामैकएवावाचीनपराचीनवर्षयोर्मर्यादाचलौऽयुतयोजनोच्छ्रयायामोयवतुचतसृष्टिदक्षचत्वारिपुराणिलो-
कपालानामिंद्रादीनांयदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्यमेरुपरिभ्रमतःसंवत्सरात्मकंचक्रंदेवानामहोरात्राभ्यांपरिभ्रमति ३० एत
द्वीपस्याप्यधिपतिःप्रैयवतोवीतिहौत्रोनामैतस्यात्मजौरमणकधातकिनामानौवर्षपतीनियुज्यसस्वयंपूर्वजवद्भगव-
त्कर्मशीलइत्यास्ते ३१ स्पर्शानिबहिर्मुदुस्पर्शानिसशाकोनामवक्षः २४ २५ २६ २७ २८ आत्मकेतुभिःप्राणादिवृत्तिभिः २९

ज्वलनशिरवावदमलानांकनकपात्राणामयुतानामयुतानियस्यतत्देवानामहोरात्राभ्यामुत्तरदक्षिणायनाभ्यामित्यर्थः ३० ३१ ६२

ब्रह्मरूपिणं कमलासनमूर्तिम् सकर्मकेन ब्रह्मसालोक्यादिसाधनेन ३२ कर्ममयं कर्मफलरूपं ब्रह्मलिंग्यते यस्मात् एकस्मिन्नेव परमेश्वरे अं-
तो निष्ठा यस्य तदतएव वस्तुतोऽद्वैतम् ३३ ततः शब्दोदात्तरस्तात् लोकः सूर्याद्यालोकवान् देशः अलोकः तद्रहितस्तयोरंतराले मध्ये तयोर्वि-
भागार्थमित्यर्थः ३४ ततः परस्तादित्युक्तस्तदेव कियतां तरेणेत्यपेक्षायां तदंतर्वर्तिनीं भूमिमाह यावन्मानसोत्तरमेवोरंतरं सार्द्धं सप्तलक्षोत्तरं
सार्द्धं कोटिपरिमितं तावती भूः शब्दोदात्तरास्ति तत्र च प्राणिनोऽपि संति ततः कांचनी भूमिरन्यास्तीत्यर्थः सार्धैकोनचत्वारिंशल्लक्षोत्तरकोट्य-
ष्टकपरिमिता ज्ञेया एवं हि सति मेरुलोकालोकयोरंतरं सार्द्धं द्वादशकोटिपरिमितं वक्ष्यमाणमुपपन्नं भवति एतदेव शैवतंत्रेषूक्तम् कोटिद्वयं त्रि-

तद्वर्षपुरुषाभगवंतं ब्रह्मरूपिणं सकर्मकेन कर्मणाराधयंति इदं चोदाहरंति ३२ यत्तत्कर्ममयं लिंगं ब्रह्मलिंगं जनोऽर्च-
येत् एकांतमद्वयं शांतं तस्मै भगवते नमः ३३ ऋषिरुवाच ततः परस्ताल्लोकालोकनामा च लोका-
लोकयोरंतराले परित उपक्षिप्तः ३४ यावन्मानसोत्तरमेवोरंतरं तावती भूमिः कांचन्यन्यादर्शतलोपमा यस्यां प्र-
हितः पदार्थो न कथंचित्पुनः प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरिहृतासीत् ३५ लोकालोक इति समारव्यायदनेना च
लेन लोकालोकस्यांतर्वर्तिनाऽवस्थाप्युते ३६ सलोकत्रयांते परित ईश्वरेणा विहितो यस्मात्सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गा-
णां ज्योतिर्गणानां गभस्तयोर्वाचीनास्त्रील्लोकानां वितन्वानानां कदाचित्पराचीनां भवितुमुत्सहते तावदुन्नहनाया-
मः ३७ एतावौ लोकविन्यासो मानलक्षणसंस्थाभिर्विचिंतितः कविभिः सत्पंचाशत्कोटिगणितस्य भूगोल-
स्य तुरीयभागोऽयं लोकालोकाचलः ३८

पंचाशल्लक्षाणि च ततः परम् पंचाशच्च सहस्राणि सप्तद्वीपाः सागराः ततो हे-
ममयी भूमिर्दशकोट्यो वरानने देवानां क्रीडनार्थाय लोकालोकस्ततः परमिति अत्र च दशकोटित्वं पूर्वोक्तभूम्या सह द्रष्टव्यं सर्वसत्त्वपरि-
हृतेति देवव्यतिरेकेणेति विज्ञेयं देवानां क्रीडनार्थायेत्युक्तत्वात् ३५ ३६ लोकत्रयस्यांते परितो मर्यादारूपो विहितः यस्मात्प्रतिबंध-
कात् सूर्यआदिर्येषां ध्रुवोऽपवर्गोऽतो येषाम् आवितन्वानासमंतात्प्रकाशयंतः परतो गंतुं न शक्नुवन्ति तावदुन्नहनमुत्सेधः तदनु रूप-
आयामश्च विस्तारो यस्य ध्रुवादप्युच्छिन्नत्वाच्चि लोकी मर्यादाभूत इत्यर्थः ३७ सोऽयं तु लोकालोकाचलः तुरीयभागः चतुर्थोऽंशः
सार्द्धं द्वादशकोट्यः मेरोरेकत इति द्रष्टव्यम् ३८

आशासुदिक्षयेऽधिनिवेशिताः ते आसते ३९ तेषां दिग्गजानां स्वविभूतीनां स्वांशभूतानां महेंद्रादीनां च विविधवीर्योपबृंहणाय सकललो-
कस्वस्तये च भगवान् तस्मिन्नास्ते इत्यन्वयः किं कुर्वन् आत्मनः स्वस्य यद्विशुद्धं सत्त्वं तत्संधारयमाणः आविष्कुर्वन् कीदृशम् धर्मज्ञानादी-
न्यष्टमहासिद्ध्यश्चोपलक्षणं यस्य तत् दोर्दंडैरुपलक्षितः सन्महाविभूतेः परमैश्वर्यस्य पतित्वादेकैव मूर्त्या समंतादास्ते ४० नन्वं तर्था-
मिणां तस्यैव सर्वकर्तुं शक्यं किंतस्य बहिः समंतादवस्थानेनेत्याशंक्य तस्यार्थस्वयमेव व्याचष्टे आत्मनो योगमायया विरचिताया वि-
विधलोकयात्रा तस्या गोपीयायरक्षणाय एष भगवानेवंभूतः आकल्पं वेषंगतः लीलया प्राप्त इति समंतादास्त इत्यस्यार्थः ४१ अलोकप-

तदुपरिष्ठाच्च तसृष्वाशा स्वात्मयोनिनाऽरिव लज्जगद्गुरुणाऽधिनिवेशिता ये द्विरुदपतयः ऋषभः पुष्करचूडो वा-
मनौऽपराजित इति सकललोकस्थितिहेतवः ३९ तेषां स्वविभूतीनां लोकपालानां विविधवीर्योपबृंहणाय भगवा-
न्परममहापुरुषो महाविभूतिपतिरंतर्याम्यात्मनो विशुद्धं सत्त्वं धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याद्यष्टमहासिद्ध्युपलक्षणं वि-
ष्वक्सेनादिभिः स्वपार्षदप्रवरैः परिवारितो निजवरायुधोपशोभितैर्निजभुजदंडैः संधारयमाणः तस्मिन् गिरिवरे
समंतात् सकललोकस्वस्तय आस्ते ४० आकल्पमेव वेषंगत एष भगवानात्मयोगमायया विरचित विविधलोक-
यात्रा गोपीयायेति ४१ योऽतर्विस्तार एतेन ह्यलोकपरिमाणं च व्याख्यातं यद्बहिर्लोकालोकाचलात् ततः पर-
स्ताद्योगेश्वरगतिं विशुद्धा मुदा हरति ४२ अंडमध्यगतः सूर्यो द्यावाभूम्योर्यदंतरम् सूर्योऽङ्गोलयोर्मध्ये को-
ट्यस्युः पञ्चविंशतिः ४३ मृतेऽणु एतस्मिन् यदभूत्ततो मातृदंड इति व्यपदेशः हिरण्यगर्भ इति यद्विरण्यांडसमुद्भ-
वः ४४ सूर्येण हि विभज्यंते दिशः खं द्यौर्मही भिदा स्वर्गापवर्गौ नरकारसौकांसि च सर्वशः ४५

परिमाणं च मेरोरेकतः सार्द्धं द्वादशकोटयः ततो लोकालोकात् अलोकाद्वापरस्तात् विशुद्धां द्विजपुत्रानयनेऽर्जुनस्य श्रीकृष्णेन प्रदर्शिताम् ४२
विस्तारेणोक्तं ब्रह्मांडमानमसर्वतोऽपि निरूपयति अंडमध्यगतः किंतन्मध्यंतदाह द्यावाभूम्योः पूर्वोत्तरकपालयोर्यदंतरं मध्यस्थानं सर्वतः
पञ्चविंशतिकोट्यः ४३ अंडमध्यावस्थाने कारणं तन्नाम निर्वचनेनाह मृते अचेतने एषः सूर्यो वैराजरूपेण यस्मात्प्रविष्टः ४४ किंच
सूर्येणैव विभज्यंते दिशः खं मंतरिक्षं भिदा अन्योऽपि विभागः स्वर्गापवर्गौ भोगमोक्षदेशौ रसौ कांसि अतलादीनि ४५ ५ ६

उपासनाऽर्थमाह देवादीनांसूर्यआत्मादगीश्वरः नेवाधिष्ठाताच ४६ इतिपंचमेटीकायांविंशतितमोऽध्यायः २० एवमध्यायविंशत्या
भूमर्यादानिरूपिता अतःपरंद्युमर्यादापालनंत्रिभिरुच्यते १ एकविंशेरवेःकालचक्रेणभ्रमतोऽन्वहम् स्वगत्याराशिसंचारेर्लोकयात्रानि
रूप्यते २ एतावान्विस्तारेणकोट्यःपंचाशत्उत्सेधेनपंचविंशतिः १ द्विदलयोर्मध्येयथैकस्यमानेनापरस्यमानमुपदिश्यते तद्वत् तैअं
तरेणतयोर्मध्ये तदुभयसंधितंताभ्यामुभयतःसंलग्नम् २ उदगयनादिसंज्ञाभिर्मंदक्षिप्रसमगतिभिर्यथाकालमारोहणादिस्थानेष्वारोह-

देवतिर्यङ्मनुष्याणांसरीसृपसवीरुधाम् सर्वजीवनिकायानांसूर्यआत्मादगीश्वरः ४६ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेपंचमस्कंधेभुवनकोशवर्णनेसमुद्रद्वीपवर्षसन्निवेशेपरिमाणलक्षणोविंशतितमोऽध्यायः २०
श्रीशुक उवाच एतावानेवभूवल्लयस्यसन्निवेशःप्रमाणलक्षणतोव्यारब्धातः एतेनहिदिवोमंडलमानंत
द्विदुपदिशंति १ यथाद्विदलयोर्निष्पावादीनांते अंतरेणांतरिक्षंतदुभयसंधितम् २ तन्मध्यगतोभगवांस्त
पतांपतिस्तपनआतपेनत्रिलोकांप्रतपत्यवभासयति आत्मभासासएषउदगयनदक्षिणायनवैषुवतसंज्ञाभिर्मं-
द्यशैथ्यसमानाभिर्गतिभिरारोहणावरोहणसमानस्थानेषुयथासवनमभिपद्यमानोमकरादिषुराशिष्वहोरात्राणि
दीर्घद्रुस्वसमानानिविधत्ते ३ यदामेषतुल्योर्वर्ततेतदाहोरात्राणिसमानानिभवंति यदावृषभादिषुपंचसूचरा
शिषुचरतितदाऽहान्येववर्द्धतेद्रुसतिचमासिमास्येकैकाघटिकारात्रिषु ४ यदावृश्चिकादिषुपंचसूवर्ततेतदाऽ
होरात्राणिविपर्ययाणिभवंति ५ यावद्दक्षिणायनमहानिर्वर्द्धतेयावदुदगयनंरात्रयः ६

णाद्यभिपद्यमानोमकरादिष्वहोरात्राणिदीर्घद्रुस्वसमानानिविधत्ते ३ तत्पंचयति यदेति अत्यंतवैषम्याभावात्समानानीत्युक्तंसर्व
थासाम्यंतेकस्येवाहोरात्रस्य यद्यपिवृषभमिथुनयोरेवान्हांवृद्धिः कर्कटादिषुद्रुसः तथाऽपिरात्र्यपेक्षयाअधिकत्वावर्द्धतेइत्युक्तम्
एवंरात्रिवृद्धावपिदिनापेक्षयाद्रुसंतीत्युक्तम् एकैकेतिस्थूलदृष्टोक्तम् वृद्धिद्रुसयोःप्रतिमासंवैषम्यात् ४ विपर्ययाणीति अहानि
न्यूनानिरात्रयोऽधिकादित्यर्थः ५ तद्वृद्धिद्रुसकालमाह यावदिति ६

एवंमंदादिगतिभिः नवकोट्यइति मेरोरुभयतोमानसोत्तरस्यांतर्विस्तारेण पंचदशलक्षाधिककोटित्रयपरिमितेनेदंपरिमंडलमानमुन्नेयम् एवंपंचदशभिर्घटिकाभिरित्यादिष्वपित्रैराशिकगणितेन तत्तन्मानमुन्नेयम् अत्रापेक्षितो विशेषः पुराणांतरादवगंतव्यः तत्रारोहणादिस्थानानि वायुपुराणे दर्शितानि सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि द्विजसत्तमाः स्थानं जरद्गवं मध्यंतथैरावतमुत्तरम् वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वत इति तदेव मध्यमोत्तरदक्षिणमार्गत्रयं प्रत्येकं वीथीत्रयेण त्रिधा भिद्यते त्रिभिस्त्रिभिरश्विन्यादिनक्षत्रैः नागवीथी गजवीथी ऐरावती चेत्पुत्तरमार्गे वीथीत्रयम् आर्षभीगोवीथी जरद्गवी चेति त्रैषु वते मध्यमभागे वीथीत्रयम् अजवीथी मृगवीथी वैश्वानरी चेति दक्षिणमार्गे वीथीत्रयम् तदप्युक्तं तत्रैव अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथीति शब्दिता रोहिण्यार्द्रा मृगशिरोगजवीथ्या भिधीयते पुष्याश्लेषा तथादित्या वीथी चैरावती स्मृता एतास्तु वीथयस्तिस्त्रोत्तरो मार्ग उच्यते तथा द्वे चापि फाल्गुन्यो मघा चैव आर्षभीमता हस्तश्चित्रा तथा स्वातिर्गोवीथीति तु शब्दिता ज्येष्ठा विशाखा नृाधा वीथी जरद्गवीमता एतास्तु वीथयस्तिस्त्रो मध्यमो मार्ग उच्यते मूलाषाढोत्तराषाढा अजवी-

एवं नवकोट्य एकपंचाशलक्षाण्यो जनानां मानसोत्तरगिरिपरिवर्तनस्योपदिशति तस्मिन् नैर्द्रां पुरीं पूर्वस्मान् मेरोर्देवधानीनाम दक्षिणतो याम्या संयमनीनाम पश्चाद्धारुणी निम्लोचनीनाम उत्तरतः सौम्या विभावरीनाम तासूदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीति भूतानां प्रवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण मेरोश्चतुर्दिशम् ७

थ्यभि शब्दिता श्वणं च धनि-

षाच मार्गशतभिषस्तथा वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैव कीर्तिता एतास्तु वीथयस्तिस्त्रो दक्षिणो मार्ग उच्यत इति याम्या भरणी आदित्या अदिति देवता का पुनर्वसुः मार्ग मृगवीथी एवं स्थिते उत्तरायणे ध्रुवेण युगाक्षकोटिनिबद्धवायुपाशद्वयाकर्षणे रथस्यारोहणम् तथाभ्यंतरमंडलप्रवेशो गतिमाद्यं चेति दिनवृद्धिः रात्रिहासश्च दक्षिणायने च पाशप्रेरणादवरोहणे बहिर्मंडलप्रवेशो गतिशैघ्र्यं चेत्त्यहोरात्रयोर्विपर्ययः त्रैषु वते तु पाशा साम्यात्समावस्थाने मध्यमंडलप्रवेशो गति साम्यं चेत्त्यहोरात्रयोः साम्यमिति तथा च पुराणांतरम् आरुष्येते यदा तौ तु ध्रुवेण समधिष्ठितौ तदाभ्यंतरतः सूर्योऽभ्यमते मंडलानि तु ध्रुवेण मुच्यमानेन पुनरश्वि युगेन तु तथैव वात्यतः सूर्योऽभ्यमते मंडलानि चेति तदेतदुक्तम् यदा मेः पतुल्योरित्यादिना उदयास्तादिकं वक्तुमाह तस्मिन् मानसोत्तरे मेरोः पूर्वत एर्द्रां पुरीमुपदिशंतीत्यनुषंगः तास्तु पुरीषु उदयादीन्युपदिशति चतुर्दिशमित्युक्ते ये मेरोर्दक्षिणे देशे तेषां नैर्द्रां मारुष्यपूर्वादयः येषां श्वमेतेषां याम्या मारुष्यये उत्तरे तेषां वारुणी मारुष्यये पूर्वतेषां सौम्या मारुष्य ७

तत्रत्यानां मेरुस्थानाम् सव्येनेति नक्षत्राभिमुखतया स्वगत्या मेरुवामतः कुर्वन्नपि प्रदक्षिणावर्तेष्ववहारव्यवायुभ्राम्यमाणज्योतिश्चक्र
वशात्प्रत्यहं दक्षिणतः करोति अतश्चक्रगतिवशादतिदूरतो भूसंलग्नस्येव दर्शनमुदयः आकाशमारूढस्येव दर्शनं मध्याह्नः भूमिं प्रवि
ष्टस्यैवादर्शनमस्तमयः ततोऽतीव दूरगमने निशीथ्य इति समुद्रतीरस्थदृष्ट्या च अर्धो वा एष प्रातरुदेत्यपः सायं प्रविशतीति श्रुतिव्यवहा
रो न वस्तुतः तदुक्तं वैष्णवे उदयास्तमये चैव सर्वकालं तु समुदये दिशास्वशेषास्तथा मैत्रेयविदिशास्तु च यैर्यत्र दृश्यते भास्वान्सतेषा
मुदयः स्मृतः तिरोभावं च यत्रैतितत्रैवास्तमनं रवेः नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा स्मृतः उदयास्तमनारव्यं हि दर्शनादर्शनं रवेः शक्रा
दीनां पुरेतिष्ठन् स्पृशत्येष पुरत्रयम् विकर्णो द्वौ विकर्णस्थस्त्रीन् कोणान् द्वे पुरे तथेति अतएव तत्रैवोक्तम् तस्मादिदं युत्तरस्यां वैदिवारात्रिः

तत्रत्यानां दिवसमध्यंगत एव सदादित्यस्तपतिसव्येना च लंदक्षिणेन करोति ८ यत्रोदेति तस्य ह समानसू
त्रनिपाते निम्लोचति यत्र कुचनस्पंदेनाभितपतितस्य हेष समानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्यं
तियेतं समनुपश्येरन् ९ यदा चैद्याः पुर्याः प्रचलते पंचदशघटिकाभिर्योम्यां सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्द्धं
द्वादशलक्षाणि साधकानि चोपयाति १० एवं ततो वारुणीं सौम्यामैर्द्रां च पुनस्तथाऽन्ये च ग्रहाः सोमादयो नक्ष
त्रैः सह ज्योतिश्चक्रे समभ्युद्यन्ति सहवानिम्लोचन्ति ११ एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशल्लक्षयोजनान्यष्टशताधिकानि सो
रोरथस्त्रयीमयोऽसौ च तस्युपरिवर्तते पुरीषु १२ यस्यैकं चक्रं द्वादशार्षणे मित्रिणाभिसंवत्सरात्मकं समाम
नन्ति तस्याक्षो मेरोर्मूर्ध्नि कृतं तरभागीयत्रप्रोत्तरविरथचक्रं तेलयत्रचक्रं वद्मन्मानसोत्तरगिरोपरिभ्रमति १३

सदैव हि सर्वेषां द्वीपवर्षाणां मेरोरुत्तरतस्थित इति यतो यत्रयः पश्यति सैव तस्य प्राचीतस्य च वामतो मेरुस्तिष्ठतीति ८ यथोक्तमुदयास्त
मनाद्यनियमं दर्शयति यत्रोदेतीत्यादिना स्पंदेन स्वेदोद्गमेन प्रस्वापयति निशीथं करोति येतं समनुपश्येरन् प्रस्वापसमानसूत्रस्थाः ९ साधि
कानि पंचविंशतिसहस्राधिकानि १० सहवासहैव यद्यपि वस्तुतः सूर्यस्यापि नक्षत्रैः सहैवोदयास्तमयौ तथाऽपि तत्साहित्यमुक्तम् ११ त्र
यीमय इत्याद्युपासनाऽर्थम् १२ द्वादशमासा आरायस्य षट्कृतवोनेमयोयस्य त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयोयस्य कृत इतरभागीयस्य
मानसोत्तरगिरो लक्षार्द्धादुपरि वायुबद्धभूमाविति द्रष्टव्यम् चक्रं वातावदुच्छ्रितमिति मंतव्यम् अन्यथाऽयुतमात्रोच्छ्रायत्वान्मानसो
त्तरस्य मेरोश्चतुरशीत्युच्छ्रायत्वादक्षस्य साम्यानुपपत्तेः १३

तस्मिन्नक्षेत्रे चक्रप्रांते कृतमूलः निबद्धपूर्वभागः प्रथमाक्षौ मेरुमानसोत्तरायतः सार्द्धसप्तलक्षाधिकसार्द्धकोटिप्रमाणः तस्य तुर्यमानेन सार्द्धसप्तत्रिंशत्सहस्राधिकैकोनचत्वारिंशलक्षमानेन ध्रुवे कृतः वायुपाशेन निबद्धः उपरिभागो यस्य १४ नीड उपवेशस्थानम् गायत्र्या दिच्छंदोनामानः अरुणेन योजिताः संतो देवं वहन्ति १५ पुरस्तात्स्थितोऽपि पश्चात्पत्यङ्गुरव आस्ते यद्वा यत्सूर्यस्य पुरस्तात् तस्यैव पश्चिमत्वात्पश्चादित्युक्तम् अश्वस्थानं च वायुनोक्तम् सप्ताश्वरूपछंदांसि वहन्ते वामतोरविम् चक्रपक्षनिबद्धानि चक्रे चाक्षः समाहित इ

तस्मिन्नक्षेत्रे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन संमितस्तैलयंत्राक्षवत् ध्रुवे कृतोपरिभागः १४ रथनीडस्तषट्त्रिंशलक्षयोजनाय तस्तत्तुरीयभागविशालस्तावानुरविरथयुगोयत्र हयाश्छंदोनामानः सप्तारुणयोजिता वहन्ति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चाच्च नियुक्तः सौत्ये कर्मणि किलास्ते १६ तथा बालरिव ल्याक्त्रषयोऽगुष्ठपर्वमात्राः षष्टिसहस्राणि पुरतः सूर्यसूक्तवाकायनियुक्ताः संस्तुवन्ति १७ तथाऽन्ये चक्रषयो गंधर्वाप्सरसो नागा ग्रामण्यो यातुधाना देवा इत्येकैकशो गणाः सप्तचतुर्दशमासि मासि भगवन्तं सूर्यमात्मानं नाना नामानं पृथक् नाना नामानः पृथक् कर्मभिर्द्वद्वश उपासते १८ लक्षोत्तरं सार्द्धं नवकोटियोजनपरिमंडलं भूवल्लयस्य क्षणेन सगव्यूत्युत्तरं द्विसहस्रयोजनानि सभुंक्ते १९ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिष्ये चक्रसूर्यरथमंडलवर्णनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः २१ राजोवाच यदेतद्भगवत आदित्यस्य मेरुध्रुवं च प्रदक्षिणेन परिक्रामतो राशीनामभिमुखं च प्रचलितं चाप्रदक्षिणं भगवतोपवर्णितं ममुष्य वयं कथमनुमीमहीति १ सहो वाच यथा कुलालचक्रेण भ्रमता सह भ्रमतां तदा श्रयाणां पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्यमानत्वात् एवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालचक्रेण ध्रुवं मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सह परिधावमानानां तदा श्रयाणां सूर्यादीनां ग्रहाणां गतिरन्यैव नक्षत्रांतरे राश्यंतरे चोपलभ्यमानत्वात् २ ति १६ सूक्तवाकायसूत्राधिताय १७ एकैक

शश्चतुर्दशद्वद्वशः सप्तगणाः संतो मासि मास्युपासत इत्यन्वयः १८ गव्यूतिः कोशद्वयम् सगव्यूत्युत्तरं यथा भवति तथा १९ इति पंचमेटीकायामेकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशे सोमशक्रादेः स्थानमाहोत्तरोत्तरम् तत्तद्गत्यनुसारेण दृष्टानिष्टेतथानृणाम् १ राशीनामभिमुखं प्रदक्षिणं च उपवर्णितम् सव्येन चलन् प्रदक्षिणेन करोतीति वदता अमुष्य वयं कथमनुमीमहि एतत्कथं ज्ञास्यामो विरुद्धत्वादित्यर्थः १

चक्रवशात् स्वतश्च गतिद्वयमविरुद्धमिति परिहारार्थः २

तत्तत्कालनियमेन कर्मणां विशुद्धेः साहुण्यस्य निमित्तभूतमात्मानं विभज्य विजिज्ञास्यमानः वितर्क्यमाणः यथोपजोषं यथा कर्मभोगमृतुगु-
णान् शीतोष्णादीन् ३ वर्णाश्रमाचारानुवर्तिनः पुरुषास्त्रय्या आम्नातैः कर्मभिरिन्द्रादिरूपं योगवितानैश्च ध्यानादिभिरन्तर्यामिरूपं पूजयं-
तः ४ स एव स्वगत्या मासादिव्यवहारकारणमित्याह स एष लोकानां मात्मा द्यावापृथिव्योरन्तरेण मध्ये यन्नभो बलयमन्तरिक्षं तस्य मध्ये य-
त्कालचक्रं तद्गतः राशिभिर्मेषादिभिः संज्ञायेषाम् चैत्रादिसंज्ञास्तु चान्द्रमासानाम् मासमाह पक्षद्वयं मास इति चांद्रेण मानेन सपादं महा-
नक्षत्रद्वयं सौरिणा दिवानक्तं च अहोरात्रमिति पित्र्येण षष्ठमं शं राशिद्वयम् ५ ६ मंडलाभ्यां सहस्रं जीतं सहस्रं हि सूर्यः यदा शतं प्रतिपदि-

स एष भगवानादिपुरुष एव साक्षान्नारायणो लोकानां स्वस्तय आत्मानं त्रयीमयं कर्म विशुद्धं निमित्तं कविभिरपि
च वेदेन विजिज्ञास्यमानो द्वादशधा विभज्य षट्संवत्सरादिषु क्रतुषु यथोपजोषं मृतुगुणान् विदधाति ३ तमेतमि-
ह पुरुषास्त्रय्या विद्यया वर्णाश्रमाचारानुपया उच्चावचैः कर्मभिराम्नातैर्योगवितानैश्च द्वायजतोऽजसाश्रेयः सम-
धिगच्छति ४ अथ स एष आत्मा लोकानां द्यावापृथिव्योरन्तरेण नभो बलयस्य कालचक्रगतो द्वादशमासानुभुंक्ते
राशिसंज्ञानुसंवत्सरावयवान् मासः पक्षद्वयं दिवानक्तं चेति सपादं द्वयमुपदिशति यावता षष्ठमं शं भुंजीत स वै क्रतु-
रित्युपदिश्यते संवत्सरावयवः ५ अथ च यावताऽर्द्धेन नभो वीथ्यां प्रचरति तं कालमयनमाचक्षते ६ अथ च यावन्न-
भो मंडलं सह द्यावापृथिव्योर्मंडलाभ्यां कालस्येन सह भुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमि-
ति मानोर्मोद्यशेष्यसमगतिभिः समामनंति ७ एवं चंद्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्ठा लक्ष्यो जनत उपलभ्यमानोऽर्क-
स्य संवत्सरभुक्तिं पक्षाभ्यां मासभुक्तिं सपादं दक्षाभ्यां दिने नैव पक्षभुक्तिमुग्रचारी द्रुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ वा पूर्य-
माणाभिश्च कलाभिरमराणां क्षीयमाणाभिश्च कलाभिः पितृणामहोरात्राणि पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः सर्वजी-
वनिवहप्राणो जीवश्च एकमेकं नक्षत्रं त्रिंशतामुहूर्तेन भुंक्ते ९ संक्रांतिर्भवति तदा सौरचांद्रयोर्मोसयोर्युगपदुपक्रमो भवति संव-

त्सरः ततः सौरमानेन वर्षे षट् दिनानि वर्द्धन्ते चांद्रमानेन षट्संतीति द्वादशदिनव्यवधानादुभयोरग्रपञ्चान्द्रावो भवति एवं पंचवर्षाणि गच्छन्ति तन्म-
ध्ये द्वौ मलमासौ भवतः ततः पुनः षष्ठः संवत्सरो भवति तदेव मवांतरभेदेन संवत्सरादिपंचकं समामनंति ७ सोमादीनामपि स्थानं कार्यं चाह ए-
वं चंद्रमा इति अर्कगमस्तिभ्यः मंडलरूपेभ्यः सपादं दक्षाभ्यां सपादं दिनद्वयेन ८ सर्वेषां जीवनिवहानां प्राणः अन्नमयत्वादमृतमयत्वाच्च अतएव-
जीवनहेतुत्वाज्जीवश्च ९

तदेवाह यएषइति १० दक्षिणेनैव न तु तेषां पृथगन्या गतिरस्तीत्यर्थः कालायने कालचक्रे उत्तराषाढाश्रवणसंधावभिजिन्नक्षत्रं फलविशेषेण पृथक् कल्पितं तेन सह तथा च श्रुतिः अभिजिन्नाम नक्षत्रं उपरिष्ठादषाढानां अधस्ताच्छ्रेणाया इति ११ पुरतः सूर्येण भोक्ष्यमाणेन नक्षत्रे पश्चाद्भुक्ते सौहैव भुज्यमाने चारेण क्रमस्थ नक्षत्राद्यतिक्रमेण वृष्टेर्विष्टं भः स्तंभनं यस्मात् ग्रहात् तमुपशमयतीति तथा १२ बुधो व्याख्या

यएष षोडशकलः पुरुषो भगवान् मनोमयोऽन्नमयोऽमृतमयो देवपितृमनुष्यभूतपशूपक्षिसरीसृपवीरुधांप्राणाप्यायनशीलत्वात् सर्वमय इति वर्णयति १० तत उपरिष्ठात्रिलक्षयोजनतो नक्षत्राणि मेरुं दक्षिणेनैव कालायन ईश्वरयोजितानि सहाभिजिताः षाविंशतिः ११ तत उपरिष्ठादुशनाद्विलक्षयोजनत उपलभ्यते पुरतः पश्चात्सौहैव वाः कस्य शौघ्यमांघसाभ्यामिर्गतिभिरर्कवच्चरति लोकानां नित्यदाऽनुकूल एव प्रायेण वर्षयन् चारेणानुमीयते स वृष्टिविष्टं भग्रहोपशमनः १२ उशनसा बुधो व्याख्यातः तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजनतो बुधः सोमं सत उपलभ्यमानः प्रायेण शक्रमकुधदाऽर्काद्यतिरिच्येत तदाऽतिचरताऽभ्यप्रायाना वृष्ट्यादिभयमाशंसते १३ अतर्ध्वमंगारकोऽपि योजनलक्षद्वितय उपलभ्यमानस्त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो राशीन् द्वादशानुभुंक्ते यदि न वक्रेणाभिवर्तते प्रायेणाशक्रमग्रहोऽघशंसः १४ तत उपरिष्ठाद्विलक्षयोजनान्तरगतो भगवान् बृहस्पतिरेकैकस्मिन् राशौ परिवत्सरं चरति यदि न वक्रः स्यात् प्रायेणानुकूलो ब्राह्मणकुलस्य १५ तत उपरिष्ठाद्योजनलक्षद्वयात्पतीयमानः शनैश्चरएकैकस्मिन् राशौ त्रिंशन्मासान्विलंबमानः सर्वानेवानुपर्येति तावद्भिरनुवत्सरेः प्रायेण हि सर्वेषामशांतिकरः १६ तत उत्तरस्मादृषय एकादशलक्षयोजनान्तर उपलक्ष्यंते या एव लोकानां शमनुभावयंतो भगवतो विष्णोर्यत्परमं पदं प्रदक्षिणं प्रक्रमंति १७ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे ज्योतिश्चक्रवर्णिने द्वाविंशोऽध्यायः २२

तः पुरतः पश्चात्सौहैव वा चरतीति किंचिद्विशेषं चाह तत इत्यादिना आशंसते सूचयति १३ अघशंसः दुःखसूचकः यदि न वक्रेणाभिवर्तते तर्हि त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैः १४ यदि न वक्रः स्यात् तर्हि परिवत्सरम् १५ १६ १७ इति पंचमेटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रयोविंशे ध्रुवस्थानं ज्योतिश्चक्राश्रयंततः शिशुमारस्वरूपेण हरेश्च स्थितिरुच्यते १ यत्तत्पसिद्धं विष्णोः पदं यत्र ध्रुवउपास्तेतिष्ठतीत्य-
न्वयः समकालमेव युज्यंत इति तथा तैर्नक्षत्ररूपैः १ मेढीस्तं भैबद्धाधान्याक्रमणपशवो बलीवर्दाः २ कर्मसारथिः सहायो येषाम् ३

श्रीशुक उवाच अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्षयोजनानंतरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवर्दंति यत्र ह महा-
भागवतो ध्रुवोऽन्तानपादिरग्निनेंद्रेण प्रजापतिना कश्यपेन धर्मेण च समकालयुग्मिः सबहुमानंदक्षिणतः क्रिय-
माण इदानीमपि कल्पजीविनामा जीव्यउपास्ते तस्येहानुभाव उपवर्णितः १ सहिसर्वेषां ज्योतिर्गणानां ग्रहनक्ष-
त्रादीनामभिषेणा व्यक्तरं ह सा भगवता कालेन भ्राम्यमाणानां स्थाणुरिवावष्टंभ ईश्वरेण विहितः शश्वदवभास-
ते यथा मेढीस्तं भै आक्रमणपशवः संयोजितास्त्रिभिस्त्रिभिः सर्वैर्यथा स्थानं मंडलानि चरंति २ एवं भगणाग्र-
हादय एतस्मिन्नंतर्बहिर्योगेन कालचक्र आयोजिता ध्रुवमेवावलंब्य वायुनोदीर्यमाणा आकल्पान्तं परिचक्रमंति-
नभसि यथा मेघाः श्येनादयो वायुवशाः कर्मसारथयः परिवर्तंते एवं ज्योतिर्गणाः प्रकृतिपुरुषसंयोगानुगृहीताः क-
र्मनिर्मितगतयो भुवि न पतंति ३ केचनैतज्ज्योतिरनीकं शिशुमारसंस्थानेन भगवतो वासुदेवस्य योगधारणा-
यामनुवर्णयंति ४ यस्य पुच्छाग्रेऽवाकूशिरसः कुंडली भूतदेहस्य ध्रुव उपकल्पितः तस्य लांगूले प्रजापतिरग्नि-
रिंद्रो धर्म इति पुच्छमूले धाता विधाता च कल्पासप्तर्षयः तस्य दक्षिणा वर्तकुंडली भूतशरीरस्य योन्युदगयनानि-
दक्षिणा पार्श्वे तु नक्षत्राण्युपकल्पयंति दक्षिणायनानि तु सव्ये यथा शिशुमारस्य कुंडला भोगसंनिवेशस्य पार्श्वयो-
रुभयोरप्यवयवाः समं सरव्या भवंति एष्टे त्वजवीथी आकाशगंगा चोदरतः ५

ईश्वराधारत्वात्पतनशं केवना

स्तीति वक्तुं मतांतरमाह केचिदिति ज्योतिरनीकं ज्योतिश्चक्रम् योगधारणायां स्थितमिति शेषः ४ लांगूले अग्रादधोभागे उदगयना-
नि अभिजिदादीनि पुनर्वस्वतानि चतुर्दश दक्षिणा पार्श्वे दक्षिणायनानि पुष्यादीन्युत्तराषाढांतानि चतुर्दश वामपार्श्वे ५

तदेवस्थानविशेषेणविभज्यदर्शयति पुनर्वसुपुष्यावित्यादिना पुनर्वसुरुदगयनांत्यनक्षत्रम् पुष्योदक्षिणायनस्याद्यम् आर्द्राश्लेषेत
योर्निरंतरे अभिजिदुत्तराषाढेउत्तरदक्षिणायनयोराद्यंतनक्षत्रे श्रवणपूर्वाषाढेधनिष्ठामूलंचतयोरप्युत्तरपूर्वमघादीनियान्यनुराधांता
नि दक्षिणायनान्यष्टतानि वामपार्श्ववंकिषु वामपार्श्वस्थिषु मृगशीर्षादीनि प्रातिलोम्येन पूर्वाभाद्रपदांता नियान्युदगयननक्षत्राण्यष्टता
नि दक्षिणपार्श्वे शतभिषक् ज्येष्ठेउत्तरदक्षिणायनयोर्येऽवशिष्टेतेस्कंधयोः ६ यमोनक्षत्ररूपः तथानारायणोऽश्विनौचक्रकुदिगलएष-

पुनर्वसुपुष्योदक्षिणवामयोः श्रोणयोरार्द्राश्लेषेचदक्षिणवामयोः पश्चिमयोः पादयोः अभिजिदुत्तराषाढेदक्षिण-
वामयोर्नासिकयोर्यथासंख्यंश्रवणपूर्वाषाढेदक्षिणवामयोर्लोचनयोः धनिष्ठामूलंचदक्षिणवामयोः कर्णयोः
मघादीन्यष्टनक्षत्राणि दक्षिणायनानि वामपार्श्ववंकिषु युंजीत तथैवमृगशीर्षादीन्युदगयनानि दक्षिणपार्श्ववंकि
षु प्रातिलोम्येन प्रयुंजीत शतभिषाज्येष्ठेस्कंधयोर्दक्षिणवामयोर्यसेत् ६ उत्तराहनावगस्तिरधराहनौयमः सु
खेषुचांगारकः शनैश्वरउपस्येबृहस्पतिः ककुदिवक्षस्यादित्योहृदयेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनाःस्त
नयोरश्विनौबुधः प्राणापानयोराहुर्गलेकेतवः सर्वाङ्गेषुरोमस्तुसर्वतारागणाः ७ एतदुहैवभगवतोविष्णोः सर्वदे
वतामयरूपमहरहः संध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणउपतिष्ठेत नमोज्योतिर्लोकायकालायनायानिमि
षांपतयेमहापुरुषायधीमहीति ग्रहक्षतारामयमाधिदैविकंपापापहंमंत्रकृतांत्रिकालम् नमस्यतः स्मरतो-
वात्रिकालंनश्येततत्कालजमाश्रुपापम् ८ इति श्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेशिशुमारसंस्थानं
नामत्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ श्रीशुकउवाच अधस्तात्सवितुर्योजनायुतेस्वर्मानुर्नक्षत्रवच्चर-
तीत्येके योऽसावमरत्वंग्रहत्वंवाऽलभतभगवदनुकंपयास्वयमस्मरापसदः सैहिकेयोत्स्यतदर्हः तस्यतातजन्मक
र्माणिचोपरिष्टाद्वक्ष्यामः १

शृङ्गे ७ ज्योतिषोलोकायाश्चयायकालायनायकालचक्ररूपायनमोऽभिधीमहीतिमंत्रेणोपतिष्ठेत-
मंत्रकृतांपूर्वोक्तंमंत्रंजपताम् ८ इतिपंचमेटीकायांत्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ एवंत्रिभिर्द्युमर्यादापालनंवर्णितंतथा अधोमु-
वनमर्यादापालनंत्रिभिरुच्यते १ चतुर्विंशेरवेरर्वाकस्वर्मान्वादिस्थितिः क्रमात् अतलादिबिलस्वर्गमर्यादाः सप्तवर्णिताः २ सूर्यमार-
प्यध्रुवांतंसंनिवेशंनिरूप्येदानींसूर्यादधस्तान्निरूपयति अधस्तादितिस्वर्मानुः राहुः अलभतलेभे सिंहिकायाः पुत्रः १ ६ ६

ग्रहणं वक्तुमाह यददः प्रतपतस्तरणेर्मंडलम् अमृतपाने मध्यप्रवेशेन तयोर्व्यवधानं करोतीति तथा अतएवेताभ्यां सूचितत्वाद्देरमनुबधातीति त
था २ भागवतं चक्रं परिवर्तमानं परिश्रमम् अभि अभिमुखं मुहूर्तमवस्थितः सन् इति एवमंतरादवस्थानमुपरागं वदंति तत्र चक्रजुवक—
स्थितिभ्यामर्द्धग्राससर्वग्रासेन तु ग्रासोऽस्ति दूरांतरत्वात् ३ तावन्मात्रे योजनायुते ४ अंतरिक्षं ग्रहहीनम् तस्यावधिमाह यावद्वायुः प्र

यददस्तरणेर्मंडलं प्रतपतस्ति द्विस्तरतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोर्यः पर्व—
णितद्व्यवधानं कृद्देरानुबंधः सूर्यचंद्रमसावभिधावति २ तन्निशम्याभयत्रापि भगवतारक्षणाय प्रयुक्तं सुद
र्शनं नाम भागवतं दयितमस्त्रं तत्तैजसादुर्विषहं मुहुः परिवर्तमानमभ्यवस्थितो मुहूर्तमुद्विजमानश्च कितहृदय आ
रादेव निवर्तते तदुपरागमिति वदंति लोकाः ३ ततोऽधस्तात्सिद्धचारणविद्याधराणां सदनानि तावन्मात्र एव ४
ततोऽधस्ताद्यक्षरक्षः पिशाचप्रेतभूतगणानां विहाराजिरमंतरिक्षं यावद्वायुः प्रवातियावन्मेघा उपलभ्यन्ते ५
ततोऽधस्ताच्छतयोजनांतरद्वयं पृथिवीयावद्दंसमासश्येन स्रपणादयः पतन्निप्रवरा उत्पतन्तीति ६ उपवर्णितं भूमे
र्यथा संनिवेशावस्थानमवनेरप्यधस्तात्सप्तभूविवराः एकैकशो योजनायुतांतरेण आयामविस्तारेणोपकृप्ताः अत
लं वितलं स्रतलं तलातलं महातलं रसातलं पातालमिति ७ एतेषु हि बिलस्वर्गेषु स्वर्गादप्यधिककामभोगैश्चर्यानि
दविभूतिभिः स्रसमृद्धमवनोद्यानां क्रीडविहारेषु दैत्यदानवकाद्रवेयानित्यप्रमुदितानुरक्तकलत्रापत्यबंधु-
सहृदनुचरा गृहपतय ईश्वरादप्यप्रतिहतकामा मायाविनोदानिवसन्ति ८

वातीति तीव्रो वाति तस्याप्यवधिमाह यावन्मेघाः ५ पृथिव्या उपरिभूर्लोकावधिमाह यावद्दंसादयः पार्थिवविकाराः ६ योजनायु-
तांतरेण प्रत्येकमुच्छ्रिताः आयामोयः कटाहस्य तावद्विस्तारेण ७ सामान्येन विवराणि वर्णयति एतेष्वित्यादिना अथातल इत्यंतः
प्राक्तनेन ग्रंथेन एतेषु दैत्यादयो निवसन्तीत्यन्वयः कथं भूतेषु अधिकः कामभोगश्च ऐश्वर्यानंदश्च विभूतिश्च संपत्तिः तैः स्रसमृद्धम-
नुरक्तकलत्रापत्यबंधुः नित्यप्रमुदितानुरक्ताः कलत्रादयो येषां प्रतिहतः कामो येषां मायाविनोदो येषां ८

किंच हेमहाराजयेषु मयेन निर्मिताः पुरश्चकासतइत्यन्वयः कथंभूताः नानायेमणिप्रवरास्तेषांप्रवेकाः मुख्याः तैर्विरचितैर्विचित्रैर्भवनादिभिः तथाविवरेश्वराणांगृहोत्तमैश्चसमलंकृताः कीदृशैः गृहोत्तमैः नागाश्चअसुराश्चमिथुनीभूताः पारावतादयश्चतैराकीर्णाः कृत्रिमाभूमयोयेषुतैः पाठांतरेनानास्वनत्वंमिथुनविशेषणम् ९ उद्यानानिचअतितराममरलोकश्चियमतिशयितानियेषुचकासतीत्यन्वयः काभिः श्रीभिः केषाम् कुसुमफलस्तवकाश्चसुभगकिसलयानिचतैरवनतारुचिरावितपायेषांविटपिनांलतानामंगैरालिंगितानांश्रीभिः तथासमिथुनाश्चक्रवाकादिमिथुनसहितायेविविधाविहंगाः तद्युक्तानांजलाशयानांचश्रीभिः कीदृशानाममलैर्जलैः पूर्णानांपुनरपिकैरतिशयि-

येषुमहाराजमयेनमायाविनाविनिर्मिताः पुरोनानामणिप्रवरप्रवेकविरचितविचित्रभवनप्राकारगोपुरसभाचैत्यचत्वरायतनादिभिर्नागासुरमिथुनपारावतशक्रसारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवरेश्वरगृहोत्तमैः समलंकृताश्चकासति ९ उद्यानानिचातितरामनइंद्रियानंदिभिः कुसुमफलस्तवकसुभगकिसलयावनतरुचिरविटपविटपिनांलताः गालिंगितानांश्रीभिः समिथुनविविधविहंगमजलाशयानाममलजलपूर्णानांक्षुभकुलोल्लघनक्षुभितनीरनीरजकुमुदकुवलयकल्लारनीलोत्पललोहितंशतपत्रादिवनेषुकृतनिकेतनानामेकविहारकुलमधुरविविधस्वनादिभिरिंद्रियोत्सवैरमरलोकश्चियमतिशयितानि १० यत्रहवावनभयमहोरात्रादिभिः कालविभागैरुपलक्ष्यते ११ यत्रहिमहाहिप्रवरशिरोमणयः सर्वतमः प्रबाधंते १२ नवाएतेषुवसतांदिव्यौषधिरसरसायनान्नपानस्नानादिभिराधयोव्याधयोवलीपलितजरादयश्चदेहवैवर्ण्यदौर्गन्ध्यस्वेदकूमगलानिरितिवयोः वस्थाश्चभवति १३ नहितेषांकल्याणानांप्रभवतिकृतश्चनमृत्युर्विनाभगवत्तेजश्चक्रापदेशात् १४ यस्मिन्प्रविष्टेऽसुरवधूनांप्रायः पुंसवनानिभयादेवस्रवंतिपतंति १५ तानिक्षुभकुलोल्लघनेनक्षुभितंयज्जलाशयानांनीरंतस्मिन्प्रयानिनीरजादीनि

तेषांवनेषुकृतनिकेतनंयेस्तेषामर्थात्पक्षिणामेकोऽरवंडोयोविहारस्तेनाकुलाश्चतेमधुराश्चविविधस्वनादयः तैर्येइंद्रियोत्सवास्तेश्चयथासमिथुनेत्यादेरुत्तरेणैवसंबंधः मनइंद्रियानंदिभिरितिस्वनादीनांविशेषणम् तत्रनीरजंसामान्येनकमलंलोहितंशतपत्रंतद्विशेषः १० अहोरात्रादिभिर्यद्भयंतन्नोपलक्ष्यतेसूर्याद्यभावात् ११ १२ क्लमःश्मःगलानिरनुत्साहः १३ कल्याणानांमंगलरूपाणाम् १४ यस्मिन्भगवत्तेजसिप्रविष्टेपुंसवनानिगर्भाः आचतुर्थ्यद्भवेत्प्रावःपातःपंचमषष्ठयोरितिस्रावपातौज्ञेयो १५ ६ ६

सवर्णैरताः स्वैरिण्यः कामिन्यस्त्वसवर्णैः पितत्राप्यतिचंचलाः पुंश्चल्यः विलायनं विलायतनं साधयित्वा संभोगसमर्थं कृत्वा स्वेये अ-
साधारणा विलासाः तत्पूर्वकोऽवलोकस्तेनानुरागयुक्तं स्मितं तेन संलाप उपगूहनं च तदादिभिः यस्मिन् रसे उपयुक्ते सेविते १६ भवयो
र्भवस्य भवान्याश्च चित्रभानुरग्निस्तेन निष्कृतं फलकृत्य त्यक्तम् असुरेन्द्राणामवरोधेषु अंतःपुरेषु पुरुषाभिः स्त्रीभिः १७ स्रुतले बलि
रधुनाऽप्यास्त इत्यन्वयः कथं भूतः महेंद्रस्य प्रियं कर्तुं मिच्छतां प्रथमं पराक्षिप्तमपहृतं लोकत्रयं यस्य सः पुनर्भगवतोऽनुकंपयैव तत्र प्रवे

अथातले मयपुत्रोऽसुरो बलो निवसति येन ह वा इह सृष्टाः षण्णवतिर्मायाः काश्चनाद्यापि माया विनोधारयंति य
स्य च जृम्भमाणस्य मुरवतस्त्रयस्त्रीगणा उदपद्यंत स्वरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य इति यावै विलायनं प्रविष्टं पुरुषं रसे
न हाटकारव्येन साधयित्वा स्वविलासावलोकनानुरागस्मितसंलापोपगूहनादिभिः स्वैरं किल रमयंति यस्मिन्नुप
युक्ते पुरुष ईश्वरोऽहं सिद्धोऽहमिति अयुतमहागजबलः आत्मानमभिमान्यमानः कृत्यते मदांध इव १६ ततोऽ
धस्ताद्वितले हरो भगवान् हाटकेश्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिसर्गोपहृणाय भवो भवान्या सह मिथुनी-
भूत आस्तेयतः प्रवृत्ता सरित्प्रवरा हाटकीनाम भवयो वीर्येण यत्र चित्रभानुर्मातरि श्वनासमिध्यमान ओजसा पिब
ति तन्निष्कृतं हाटकारव्यं सवर्णं भूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सह पुरुषाभिर्धारयंति १७ ततोऽधस्तात्स्रुतल
उदारश्च वाः पुण्यश्लोको विरोचनात्मजो बलिर्भगवता महेंद्रस्य प्रियं चिकीर्षमाणेनादितेर्लब्धकायो भूत्वा बहुवाम
नरूपेण पराक्षिप्तस्वलोकत्रयो भगवदनुकंपयैव पुनः प्रवेशित इन्द्रादिष्वविद्यमानया स्रुतसमृद्ध्या श्रियाऽभिजुष्टः -
स्वधर्मेणाराधयंस्तमेव भगवंतं माराधनीयमपगतसाध्वस आस्तेऽधुनाऽपि १८ नो एवैतत्साक्षात्कारो भूमिदान-
स्य यत्तद्भगवत्यशेषजीवनिकायानां जीवभूतात्मभूते परमात्मनि वा स्रुतदेवे तीर्थतमे सर्वजीवनियंत्यात्मारामे पात्र उपप
न्ने परया श्रद्धया परमादरसमाहितमनसा संप्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य यद्विलनिलयैश्वर्यम् १९ शितः सन् कीदृ

शेनयोऽदितेः सकाशाद्भूत्वा बहुवामनरूपेण लब्धकायस्तेन १८ केचित्तस्य स्रुतलराज्यं भूमिदानफलं मन्यंते तन्निराकरोति नो एवैतदिति
यद्विलनिलये विवरस्याने एश्वर्यमेतत् भूमिदानस्य साक्षात्कारः फलं न भवत्येव कुत इत्यपेक्षायामेवं भूतस्य दानस्य साक्षादपवर्गहेतुत्वादि-
त्याह यत्तत्प्रसिद्धदानं तस्य तदेवाह भगवत्यशेषजीवनिकायानां जीवभूतश्चासावात्मभूतश्च सर्वजीवनियंत्यासावात्मारामश्चेत्यर्थः त

किंच यस्यनामक्षतादिषु च विवशोऽपि सकृदपि गृणन् कर्मबंधं विधुनोति कथं भूतम् यस्य प्रतिबाधनं त्विह मुमुक्षुवोऽन्यथैवोपलभ्यते
यन्निवृत्त्यर्थं योगसंख्यादिक्लेशाननुभवतीत्यर्थः तं कर्मबंधं त्यजति २० तत्तस्मिन् भगवतां भक्तानां ज्ञानिनां च यथायथमात्मदेशानदे
हरी आत्मतमे च समर्पितस्य भूमिदानस्य न तत्फलमिति पूर्वैर्णैव संबंधः २१ किंच नेदं भगवदनुकंपाफलमपि किंत्वेकांतभक्तस्य त
स्यांतरायमात्रमित्याह नेति भगवान् अमुष्य अमुं नैवानुगृहीतवान् तत्र हेतुः यदुतेति आत्मन ईश्वरस्यानुस्मृतिं मुष्णातीति तथा त
दुक्तम् वासुदेवे मनो यस्य जपहोमार्चनादिषु तस्यांतरायो मेवैव देवद्रत्वादि कं फलमिति २२ तस्यैकांतभक्तिं संप्रपंचमाह यत्त

यस्य ह वावक्षतपतनप्रस्खलनादिषु विवशः सकृन्नामाभिगृणन् पुरुषः कर्मबंधनमंजसा विधुनोति यस्य हेव प्र
तिबाधनं मुमुक्षुवोऽन्यथैवोपलभ्यते २० तद्भगवतामात्मवता सर्वेषामात्मन्यात्मद आत्मतमे च २१ नैव भग-
वान् नूनममुष्यानुजग्राह यदुत पुनरात्मानुस्मृतिमोषणं मायामयभोगैश्चर्यमेवातनुतेति २२ यत्तद्भगवताऽनधि-
गतान्योपायेन याश्चाछलेनापहतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयोवरुणपाशैश्च संप्रतिमुक्तो गिरिदर्याचापविन्द इति-
होवाच २३ नूनं वतायं भगवानर्थेषु न निष्णातो योऽसाविन्द्रो यस्य सचिवो मंत्राय वृत एकांततो बृहस्पतिस्तमतिहाय
स्वयमुपेन्द्रेणात्मानमया च त आत्मनश्चाशिषो नो एव तद्दास्यमतिगंभीरवयसः कालस्य मन्वंतरपरिवृतं कियल्लोक-
त्रयमिदम् २४ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहः किल ववेन तु स्वपिच्यं यदुताकुतो भयं पदं दीयमानं भगवतः पर-
मिति भगवतो परतेरवलुस्वपितरि २५

दिति प्रसिद्धमिति वक्ष्यमाणमुवाच हेत्यन्वयः कथं भूतः अनधिगतः अन्यउपा-
योयेन तेन भगवता याश्चाछलेनापहतं स्वशरीरमात्रावशेषितं लोकत्रयं यस्य सम्यक् प्रतिमुक्तो बद्धः अपविन्दः प्रक्षिप्तोऽपि सन् २३
बतेति रेवेदे भगवान्विद्वानपियोऽसाविन्द्रः यस्यैकांतेन बृहस्पतिः सचिवः सहायः यतो मंत्रार्थं वृतः सोऽपि पुरुषार्थेषु नूनं न निष्णातः
न निपुणः यत उपेन्द्रेण द्वारभूतेन तमुपेन्द्रं विहायात्मानं मां लोकत्रयमया च ततं मंत्रप्रदं बृहस्पतिमतिहायेति वा तस्मिन् सन्ने स एव वर-
णीयोन लोकत्रयं यतस्तदति तुच्छमित्याह अतिगंभीरमनंतं वयो यस्य तस्य कालस्य यन्मन्वंतरं तेन परिवृतं विपर्यस्तं लोकत्रयमिदं कि-
यत् २४ प्रह्लादस्त्वेक एवार्थं निष्णात इत्याह यस्यानुदास्यमिति स्वपितरि उपरते सति स्वपिच्यं पदं भगवता दीयमानमपि भगवतः खलु परम-
न्यादिति कृत्वा ननु जग्राहेत्यर्थः २५

ननुत्वमतिवीरः कुतस्तमेवबहुमन्यसेतत्राह तस्यानुपथमनुवर्त्ममृजिताअक्षीणाः कषायारागादयोयस्य परिहीणोभगवदनुग्रहोयस्य
सकोवाउपगंतुमिच्छतीति २६ अथशक्तोक्तिः नन्वेवंभूतश्चेद्बलिस्तर्हितस्यैवचरितंविस्तरेणकथ्यतांतत्राह तस्यबलेरनुचरितमुपरि
ष्टादष्टमेविस्तरिष्यते यस्यद्वार्यवतिष्ठतेनिजजनेष्वनुकंपितंरुतानुकंपंरुदयंयस्य द्वारपालकर्मदर्शयति येनश्रीनारायणेनबलेर्द्वारिविश
नृदशकंधरउच्चादितः केनपदातत्राप्यंगुष्ठेनैव २७ यथाहरिणास्वभक्तोबलिः स्तलेनिहितः स्वरवमास्ते एवमहादेवभक्तोऽपिमयस्त
लातलेस्वरवमास्तइत्याह ततइति लब्धंपदंस्थानंयेनमहीयतेपूज्यते २८ नैकशिरसामनैकफणानांगणोऽस्ति एतत्पंचयति कुहके

तस्यमहानुभावस्यानुपथममृजितकषायः कोवाऽस्माद्विधः परिहीणभगवदनुग्रहउपजिगमिषतीति २६
अथतस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तरिष्यतेयस्यभगवान्स्वयमरिवलजगद्गुरुनारायणोद्वारिगदापाणिरवतिष्ठ
तेनिजजनानुकंपितरुदयोयेनांगुष्ठेनपदादशकंधरोयोजनायुतायुतंदिग्विजयउच्चादितः २७ ततोऽधस्ता-
त्तलातलेमयोनामदानवेंद्रस्त्रिपुराधिपतिर्भगवतापुरारिणात्रिलोकांशंचिकीर्षुणानिर्दग्धस्वपुरत्रयस्तत्प्रसादा
लुब्धपदोमायाविनामाचार्योमहादेवेनपरिरक्षितोविगतस्तदर्शनभयोमहीयते २८ ततोऽधस्तान्महातलेका
द्रवेयाणांसर्पाणांनैकशिरसांक्रोधवशोनामगणः कुहकतक्षककालियरूपेणादिप्रधानामहाभोगवंतः पतत्रिरा
जाधिपतेः पुरुषवाहादनवरतमुद्विजमानाः स्वकलत्रापत्यसहकुटुंबसंगेनक्वचित्प्रमत्ताविहरंति २९ ततोऽध-
स्ताद्रसातलेदेतेयादानवाः पणयोभामनिवातकवचाः कालेयाहिरण्यपुरवासिनइतिविबुधप्रत्यनीकाउत्पत्त्या
महौजसोमहासाहसिनोभगवतः सकललोकानुभावस्यहरेरेवतेजसाप्रतिहतबलावलेपाबिलेशयाइववसंति ये
वैसरमयेंद्रदूत्यावाग्भिर्मंत्रवर्णाभिरिंद्रादिभ्यति ३०

ति महाभोगवंतोमहाकायाः पुरुषवाहात्हरेर्वाहनात् २९ विबुधप्रत्यनी
काः देवशत्रवः सकलेष्वपिलोकेष्वनुभावोयस्यतस्यैवतेजसास्तदर्शनेनप्रतिहतोबलावलेपोवीर्यमदोयेषाम् बिलेशयाः सर्पाइव इंद्र-
दूत्याप्रयुक्ताभिर्मंत्ररूपाभिर्वाग्भिः एवंहिंवैदिकमारव्यानंपणिभिरस्त्रैर्निगूढागामन्वेष्टुंसरमांदेवशक्तीमिंद्रेणप्रहितांसंधिमिच्छंतः
पणयः प्राहः किमिच्छंतीसरमेत्यादि साचसंधिमिच्छंतींद्रस्ततिपूर्वकंताम्यतिपुरुषमाह हताइंद्रेणपणयः शयध्वमित्यादितेचतच्छ्रुत्वा-
बिभ्रतीति ३१

महाभोगिनः महाफणामहानमर्षः क्रोधोयेषांपंचादिसंख्यानिशीर्षाणि येषाम् शीर्ष्णाभितिवक्तव्येशीर्षाणामित्यार्षः ३१ इति पंच-
मेटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशततोऽधस्तादाहशेषस्य संस्थितिम् संजिहीर्षोरिदं काले यत्र रुद्रसमुद्भवः १ तस्य पाता-
लस्य कोऽसावनंतः सात्वतीयाः सात्वततंत्रनिष्ठाः चतुर्व्यूहोपासनेयं संकर्षणमित्याचक्षते तथारव्याने हेतुः द्रष्टृदृश्ययोः सम्यक्

ततोऽधस्तात्पाताले नागलोकपतयो वासुकिप्रमुखाः शंखकुलिकमहाशंखश्चेतधनं जयधृतराष्ट्रशंखचूडकं
बलाश्वतरदेवदत्तादयो महाभोगिनो महामर्षा निवसन्ति तेषामुहवैपंचसप्तदशशतसहस्रशीर्षाणां फणास्त्राविर-
चिता महामणयो रोचिष्णावः पातालविवरतिमिरानिकरं स्वरोचिषा विधमन्ति ३१ इति श्रीभागवते महापुरा-
णे पंचमस्कंधे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ श्रीशुक उवाच तस्य मूलदेशे त्रिंशद्योजनसहस्रांतरा आ-
स्ते यावैकलाभगवतस्तामसीसमारव्याताः नंत इति सात्वतीया द्रष्टृदृश्ययोः संकर्षणमहमित्यभिमानलक्षणं सं-
कर्षणमित्याचक्षते १ यस्येदं क्षितिमंडलं भगवतोऽनंतमूर्तेः सहस्रशिरस एकस्मिन्नेव शीर्षाणि धियमाणां सिद्धा-
र्यदवलक्ष्यते २ यस्य हवा इदं काले नोपसंजिहीर्षतोऽमर्षविरचितरुचिरभ्रमद्भुवोरंतरेण सां कर्षणो नाम रुद्र-
एकादशव्यूहस्य क्षस्त्रिशिरव्यूहमुत्तंभयन्नुदतिष्ठत् ३ यस्याधिकमलयुगुलारुणा विशदनरवमणिरवंडमं-
डलेष्वहिपतयः सहसात्वतर्षभैः एकांतभक्तियोगेनावनेमंतः स्ववदनानि परिस्फुरत् कुंडलप्रभामंडलमंडितगंड-
स्थलान्यतिमनोहराणि प्रमुदितमनसः खलु विलोकयन्ति ४

र्षणमेकीकरणं येन तत् कुतः अहमित्यभिमानो लक्षणं चिह्नमधिष्ठातुर्यस्य अहंकाराधिष्ठानेन द्रष्टृदृश्यसंकर्षणात् संकर्षण इत्यर्थः १
अनंतत्वमाह यस्येदमिति यच्छब्दानां स एष भगवाननंत इत्युत्तरेणान्वयः २ तामसत्वमाह यस्येदं विश्वमुपसंहर्तुमिच्छतः अम-
र्षाणविरचितरुचिरशक्तेः कुटिलीकृते भ्रमंत्यो भ्रुवौ तयोर्मध्यम् उत्तंभयन्नुन्नमयन् ३ स भगवत्त्वमाह यस्याधिकमलयुगुलेऽरुणा वि-
शदनरवा एव मणयः तेषां रवंडः समूहः तस्य मंडलेषु परिस्फुरतां कुंडलानां प्रभयामंडितानि गंडस्थलानि येषु तानि ४ ७ ७

चारुणी अंगवलयै विलसिताश्च ते विशदाश्च विपुलाश्च धवलाश्च सभगाश्च रुचिराश्च मुजा एवरजतस्तंभास्तेषु अगुरुचंदनकुंकुमानांपंक-
एवानुलेपः तेनावलिंपमानाः तेषामभिमर्शनेनोन्मथिते हृदये मकरध्वजस्यावेशेन रुचिरंचललितंचस्मितयासांताः तस्यानुरागेण
मदेन च मुदितंचतत् मदेन विधूर्णिते प्रचलिते च आर्द्रपदरुणे करुणाः वलोकयुक्तेन यनेयस्मिन् तद्दृष्ट्वा नारविंदं विलोकयंति ५ अमर्षोः
सहनरोषः क्रोधः उपसंहृतस्तयोर्वै गोयेन ६ उपासनार्थमाह सरादिभिर्ध्यायमानः चिंत्यमानः अनवरतमदेन मुदितश्चासौ वि-
कृतविह्वललोचनश्च सुललितेन मुखवरिकाः मृतेन वचनामृतेन स्वपार्षदान् विबुधयूथपानां पतींश्चाप्यायमानः हर्षयन् नीलेवाससी

यस्यैव हि नागराजकुमार्य आशिष आशासानाश्चार्वेगवलयविलसितविशदविपुलधवलसभगरुचिरमुजरजत-
स्तंभेष्वगुरुचंदनकुंकुमपंकानुलेपेनावलिंपमानास्तदभिमर्शनोन्मथितहृदयमकरध्वजावेशरुचिरललितस्मिता-
स्तदनुरागमदमुदितमदविधूर्णितारुणकरुणाः वलोकनयनवदनारविंदं सव्रीडं किल विलोकयंति ५ स एव भग-
वाननेतोऽनंतगुणार्णव आदिदेव उपसंहृतामर्षरोषवेगोलोकानां स्वस्तय आस्ते ६ ध्यायमानः सरासरोरगसिद्धं
धर्वविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविकृतविह्वललोचनः सुललितमुखवरिकाः मृतेनाप्यायमानः स्वपार्षदवि-
बुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेन माद्यन्मधुकरं वातमधुरगीतश्रियं वै जयंतीं स्वां वनमा-
लां नीलेवासा एककुंडलोहलकुक्कुटिकृतसभगसंदरभुजो भगवान् माहेद्रोवारणेद्रवकांचनीं कक्षां मुदारलीलो वि-
भर्ति ७ य एष एव मनुश्रुतो ध्यायमानो मुमुक्षूणामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयहृदयग्रंथिं सत्वरजस्त-
मोमयमंतर्हृदयंगत आशुनिर्भिन्नचित्तस्यानुभावान् भगवान् स्वायं भुवो नारदः सहतुं वरुणा सभायां ब्रह्मणः संश्लोक-
यामास ८ उत्पत्तिस्थितिलयहेतवोऽस्य कल्पाः सत्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षया सन् यद्रूपंध्रुवमकृतं यदेकमात्म-

नानाधातुकथमुहवेदतस्य वर्त्म ९

यस्य एकमेव कुंडलयस्य हलस्य कुक्कुटिकृतः न्यस्तः सभगश्च संदरश्च भुजो येन उदारा-

लीलायस्य सः नपरिम्लानो रागः कांतिर्यस्याः तस्याः नवतुलसिकाया आमोदमध्वासवेन सराभिर्मधुरसेनमाद्यतां मधुकराणां ये वाताः तेषां
मधुरगीतेन श्रियं स्याः तां वनमालाम् कक्षां वरत्राम् ७ संश्लोकयामास वर्णयामास ८ अस्य जगत उत्पत्त्यादिहेतवो गुणायस्येक्षया क-
ल्पाः स्वस्वकार्यसमर्था आसन् यस्य तु रूपंध्रुवमनंतमकृतमनादि तत्र हेतुः यदेकमेव सत् आत्मन् आत्मनि नानाकार्यप्रपंचमधात् तस्य ब्र-
ह्मरूपस्यावर्ततत्त्वं जनः कथमुहवेदतवेदैवेत्यर्थः ९

तर्हि कथमसौ मुमुक्षुभिः सेव्यते तत्राह मूर्तिमिति यत्रेदं सदसद्विभातिसः नोऽस्माकं भक्तानां बहुकृपया संशुद्धं सत्त्वं मूर्तिवभार स्वजनानां मनोऽस्यादातुं वशीकर्तुं कृतां यस्य लीलां मृगपतिः सिंहः आददे अशिक्षत् यतः उदारगणि वीर्याण्यस्य तस्मादन्यं मुमुक्षुः कमाश्रयेदित्युत्तरेणान्वयः यद्वा कृपयेत्यत्र हेतुः यद्यस्मात्स्वजनानां मनोऽस्यादातुं लीलामाददे मृगपतिरिवोदारवीर्यः यद्वा मृग्यंत इति मृगाः कामप्रदाः तेषां पतिर्गुरव्यः १० किंच आस्तां तस्य कृपया वपुर्धारणं तद्भजेनैवा तन्नामोदार्यमेवातिचित्रमित्याह यस्य नाम यदि पतितो महापातक्यपि अनुकीर्तयेत् तर्हि स शक्येदिति किमु वक्तव्यं यतोऽसावेव नृणामशेषमंहः सद्यो हंति कथमनुकीर्तयेत् अन्यतः श्रुतं वा अक

मूर्तिनः पुरुकृपया वभार सत्त्वं संशुद्धं सदसद्विभातियत्र यल्लीलां मृगपतिराददेऽनवधामादातुं स्वजनमनोऽस्युदारवीर्यः १० यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेत् कस्मादातो वा यदि पतितः प्रलभनाद्वा हंत्यहः सपदि नृणामशेषमन्यं कं शेषाद्भगवत आश्रयेन्मुमुक्षुः ११ मूर्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्धो भूगोलं सगिरिसारित्समुद्रसत्त्वम् आनंत्यादनिमित्तविक्रमस्य भूम्नः कौवीर्याण्यधिगणयेत्सहस्रजिह्वः १२ एवं प्रभावा भगवाननेतो दुरंतवीर्यो गुणानुभावः मूले रसायाः स्थित आत्मतंत्रो यो लीलया द्वां स्थितये विभर्ति १३ एताद्ये वेह नृभिरुपगंत व्यागतयो यथा कर्मविनिर्मिताः यथोपदेशमनुवर्णिताः कामान् कामयमानैः १४ एतावतीर्हि राजनृपुंसः प्रवृत्तिरुत्तमस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचा विसदृशायथा प्रभं व्याचरव्ये किमन्यत्कथयाम इति १५ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भूविवरविध्युपवर्णनं नाम पंचविंशतितमोऽध्यायः २५

स्माद्वा आर्तो वा सन् प्रलभनाद्वा परिहासात् तस्मान्छेषादन्यम् ११ गिर्यादिसहितं भूगोलम् सत्त्वानि प्राणिनः सहस्रजिह्वोऽपि को गणयेत् १२ दुरंतवीर्यं बलं यस्य उरवोगुणाः अनुभावश्च यस्य स च स च रसायाः भूमेर्मूले स्थितः तिष्ठति आत्मतंत्रः आत्माधारः १३ उक्तस्य लोकविभागस्यापयोगं वदन्नुपसंहरति एताद्ये वेह कामान् कामयमानैर्नृभिरुपगंतव्या इत्यन्वयः १४ तस्य प्रपंचः एतावत्यः विपाकगतयः फलभूता गतयः ताः व्याचरव्ये व्याख्यातवानस्मि १५ इति पंचमेटिकायां पंचविंशतितमोऽध्यायः २५ षड्विंशेतु ततोऽधस्तात्तरकस्थितिरुच्यते पापिनो यत्र दह्यंते यमदूतैर्यथायथम् १

पुंसो गतय उच्चावचा विसदृशा इति भोगवैचित्र्यमुक्तं तदेतत्कुत इति पृच्छति महर्षे इति कर्मणः समानत्वेऽपि श्रद्धावैचित्र्यात्फलवैचित्र्यमिति परिहरति त्रिगुणत्वादिति सात्त्विक्या श्रद्धया कर्तुः स्रुवत्वं राजस्या स्रुवत्वं दुःखत्वं च तामस्या दुःखत्वं च मूढत्वं च तत्रापि तासां श्रद्धानां तारतम्यात् स्रुवादि तारतम्यं सर्वेषामित्यर्थः १ प्रतिषिद्धं प्रतिषेधः स एव लक्षणं प्रमाणं यस्य अधर्मस्य कर्तुः श्रद्धावैसादृश्यं त-

राजोवाच महर्षे एतद्वैचित्र्यं लोकस्य कथमिति ऋषिरुवाच त्रिगुणत्वात्कर्तुः श्रद्धया कर्मगतयः पृथग्विधाः सर्वा एव सर्वस्य तारतम्येन भवन्ति १ अथेदानीं प्रतिषिद्धलक्षणस्याधर्मस्य तथैव कर्तुः श्रद्धया वैसादृश्यात् कर्मफलं विसदृशं भवति यात्यनाद्यविधया कृतकामानां तत्परिणामलक्षणाः सूतयः सहस्रशः प्रवृत्तास्तासां प्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः २ राजोवाच नरकानामभगवन् किं देशविशेषा अथवा बहिस्त्रिलोक्या आहोस्विदंतराल इति ३ ऋषिरुवाच अंतराल एव त्रिजगत्यास्तदिशदक्षिणस्यामधस्ताद्भूमेरुपरिष्ठाच्च जलाद्यस्यामग्निष्वात्तादयः पितृगणादिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिष आशासानानि वसन्ति ४ यत्र हवावभगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जंतुषु संपरेतेषु यथा कर्मावधं दोषमेवानुल्लंघितं भगवच्छासनः संगणो दमं धारयति ५ तत्र ह्येके नरकानेकविंशतिगणयन्ति अथ तांस्ते राजानामरूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामः तामिस्रोऽधतामिस्रो रौरवो महारौरवः कुंभीपाकः कालसूत्रमसिपत्रवनं सूकरमंधकूपः कृमिभोजनः संदंशस्तप्तसूर्मिर्वज्रकंटकशाल्मली वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशसनं लालाभक्षः सारमेयादनमवीचिरयः पानमिति किंच क्षारकर्दमोरक्षोगणभोजनः शूलप्रोतो दंशूकः अवटनिरोधनः पर्यावर्तनः सूचीमुरवमित्यष्टाविंशतिनरका विविधया तनाभूमयः ६

मसस्तारतम्यात् तत्रापि कारणं दर्शयन्नाह अनाद्यविधाकृतानां कामानां सूतयो नरकाः तासाम् अथेदानीं ताः प्राचुर्येणानुवर्णयिष्याम इत्यन्वयः २ किंभूमावेव देशविशेषाः त्रिलोक्याः ब्रह्माडाद्वहिर्वा आवरणेषु मध्ये अंतराले वा भूमिव्यतिरिक्ते ३ ४ कर्मदोषमनतिक्रम्य दोषमेव दमं पापफलं दंडं करोति न उल्लंघितं भगवच्छासनं येन ५ मतांतरेणाष्टाविंशतिमाह किंचेति ६

पापभेदेन च तत्तन्नरकयातनाभेदं प्रपञ्चयति यस्त्वित्यादिनायात्यमानः पीड्यमानः एकदैवतदैव ७ पुरुषं पतिवंचयित्वा ८ एतत्शरीरमहमिति इदं धनादिममेति मत्वा स्वयंच कुटुंबमेव पुष्पाति तेनाश्रमेन ९ रुरवो भूत्वेति कर्माण्येव तथा परिणामं प्राप्येत्यर्थः अतिक्रू

तत्र यस्तु परवित्तापत्यकलत्राण्यपहरति सहिकालपाशबद्धो यमपुरुषैरतिभयानकेस्तामिस्तेनरके बलान्निपात्यते अनशनानुदपानदंडताडनसंतर्जनादिभिर्यातनाभिः यात्यमानो जंतुर्यत्र कश्मलमासादित एकदैवमूर्छामुपयातितामिस्त्रप्राये ७ एवमेवांधतामिस्त्रेयस्तु वंचयित्वा पुरुषंदारादीनुपयुंक्ते यत्र शरीरीनिपात्यमानो यातनास्थो वेदनयानष्टमतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पतिर्विश्रम्यमानमूलस्तस्मादंधतामिस्त्रंतमुपदिशंति ८ यस्त्विह वा एतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण केवलं स्वकुटुंबमेवानुदिनं प्रपुष्पातिसतदिह विहाय स्वयमेव तदश्रमेन रौरवे निपतति ९ यैस्त्रिहयैवामुना विहिंसिता जंतवः परत्रयमयातनामुपगतं त एवरुरवो भूत्वा तथातमेव विहिंसंति तस्माद्रौरवमित्याहुः रुरुरिति सर्पादति क्रूरसत्त्वापदेशः १० एवमेव महारौरवो यत्र निपतितं पुरुषं क्रव्यादानामरुरवस्तक्रव्येण घातयति यः केवलं देहभैरः ११ यस्त्विह वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणात उपरंधयति तमपकरुणं पुरुषादैरपि विगर्हितममुत्रयमानुचराः कुंभीपाके तप्ततैले उपरंधयति १२ यस्त्विह पितृविप्रब्रह्मधुकसकालसूत्रसंज्ञकेनरके अयुतयोजनपरिमंडलैताम्रमये तत्सरवले उपरंधयति तदग्न्यर्काभ्यामति तप्यमानैः श्मिनिवेशितः क्षुत्पिपासाभ्यांच दह्यमानांतर्बहिः शरीर आस्ते शैते चेष्टते अवतिष्ठति परिधावति च यावति पशूरो माणिता वद्वर्षसहस्राणि १३ यस्त्विह वै निजवेदपथादनापद्यपगतः पारवंडं चोपगतस्तमसि पत्रवनं प्रवेश्य कशया प्रहरति तत्र हासावितस्ततो धावमान उभयतो धारैस्तालवनासिपत्रैः छिद्यमान सर्वागोहाहतोऽस्मीति परमया वेदनया मूर्छितः पदे पदे निपतति स्वधर्महापाखंडानुगतं फलं मुंक्ते १४

रस्यभारशृंगारस्यसत्त्वस्यापदेशः संज्ञायस्य १० क्रव्येणानिमित्तेन मांसार्थमित्यर्थः ११ प्राणातः सजीवांस्तु उपरंधयति पचति अपकरुणं निष्कृपम् १२ रवले समदेशे १३ स्वधर्महाधर्मत्यागी १४

स्वनयनरुदन्कश्मलमोहमुपगतोभवति अदृष्टदोषास्तेनोपरुद्धाः संतोयथाकश्मलमुपगताः तद्वत् १५ ईश्वरेणोपकल्पितामनुष्यरक्तपाना
दिलक्षणावृत्तिर्येषामत्कुणादीनां नविविक्ताविज्ञातापरव्यथायैरविवेकिभिस्तेषांपुरुषेण ब्राह्मणादिभावेन विधिनिषेधपूर्वककल्पितावृत्ति
र्यस्यविविक्तापरव्यथायेनविवेकिनाअभिद्रुग्धाः हिंसिताः विहतानिद्रारूपानिर्वृत्तिर्यस्यनलब्धमवस्थानंयेनसतमसिपरिक्रामति १६ य

यस्त्विहवैराजाराजपुरुषोवाअदंज्येदंडंप्रणयतिब्राह्मणेवाशरीरदंडंसपापीयान्नरकेः मुत्रसूकरमुरवेनिपत-
ति तत्रातिबलैर्विनिषिष्यमाणावयवोययैवेहेक्षुरवंड आर्तस्वरेणस्वनयनकचिन्मूर्छितः कश्मलमुपगतः य
थैवेहादृष्टदोषाउपरुद्धाः १५ यस्त्विहवैभूतानामीश्वरकल्पितवृत्तीनामविविक्तपरव्यथानांस्वयंपुरुषोपक-
ल्पितवृत्तिर्विविक्तपरव्यथोव्यथामाचरतिसपरत्रांधकूपेतदभिद्रोहेणनिपततितत्रहासोतैर्जंतुभिः पशूमृगपक्षि-
सरीसृपैर्मशकयूकामत्कुणामक्षिकादिभिर्येकेचाभिद्रुग्धास्तैः सर्वतोःभिद्रुह्यमाणस्तमसि विहतनिद्रानिर्वृत्ति
रलब्धावस्थानः परिक्रामतियथाकुशरीरेजीवः १६ यस्त्विहवाअसंविभज्याश्मातियत्किंचनोपनतमनिर्मि-
तपंचयज्ञोवायससंस्तुतः सपरत्रकुमिभोजनेनरकाधमेनिपतति तत्रशतसहस्रयोजनेकमिकुंडेकमिभू-
तः स्वयंकुमिभिरेवभक्ष्यमाणः कुमिभोजनोयावत्तदप्रत्ताप्रहृतादोऽनिर्वेशमात्मानंयातयते १७ यस्त्वि-
हवैस्तेयेनबलाद्वाहिरण्यरत्नादीनिब्राह्मणस्यवाऽपहरतिअन्यस्यवाऽनापदिपुरुषस्तममुत्रराजन्यमपुरुषाअ-
यस्मयैरग्निपिंडैः संदेशैस्त्वचिनिष्कुषंति १८ यस्त्विहवाअगम्यांस्त्रियमगम्यंवापुरुषयोषिदभिर्गच्छतिता
वमुत्रकशयाताडयंतस्तिग्मयासूर्म्यालोहमय्यापुरुषमालिंगयंतिस्त्रियंचपुरुषरूपयासूर्म्या १९ यस्त्विह
वैसर्वाभिर्गमस्तममुत्रनिरयेवर्तमानंवज्रकंटकशाल्मलीमारोप्यनिष्कर्षंति २०

किंचनभक्षादिकमुपनतंप्राप्तं-

तदसंविभज्यननिर्मिताः पंचयज्ञायेनअतएववायसैः संस्तुतः समत्वेनवर्णितः कुमिभोजनः कुमीनेवभुंजानः यावत्तत् यावंतियो-
जनानितत्कुमिकुंडंतावंतिवर्षाणि यावद्वातत्पातकमित्यर्थः अप्रत्तमसंविभक्तम् अप्रहृतंवाऽतीतितथासः अनिर्वेशमकृतप्रायश्चित्त-
म् १७ निष्कुषंतिछिंदंति १८ तिग्मयातमयासूर्म्याप्रतिमया १९ सर्वाभिर्गमः पश्वाद्युपगता २०

अपारवंडाः सत्कुलीनाः संतः द्वितीयांतपाठे सेतुविशेषणं नदीं विशिनष्टिविण्मूत्रेति २१ पशुचर्यास्वेच्छाचारम् २२ अतीर्थे विहिताद-
न्यत्र विवृत्यंतीति प्राणनिरोधो दर्शितः २३ निरयपतयो यमपुरुषाः २४ लालाभक्षमाह यस्त्विति रेतः पानं कारयंति २५ यम
दूता येष्वानः सरभसं ससंभ्रमं २६ द्रव्यविनिमये क्रयादौ निरवकाशे निरालंबे अवीचीशब्दार्थमाह यवेति वीचिस्तरंगः तद्रहितत्वाद्-

ये त्विह वैराज न्याराज पुरुषा वा अपारवंडाः धर्मसेतू नृभिर्दंतिते संपरेत्यवैतरण्यां निपतंतिति भिन्नमर्यादास्त-
स्यां निरयपरिरवाभूतायां नद्यां यादोगणैरितस्ततो भक्ष्यमाणा आत्मनान विद्युज्यमानाश्चासूभि रूह्यमानाः स्वा-
धेन कर्मपाकमनुस्मरंत उपतप्यंतो विण्मूत्रपूयशोणितकेशनरवास्थिमेदोमांसवसावाहिन्यामुपतप्यंते २१
ये त्विह वै वृषलीपतयो नृपशौचाचारनियमास्त्यक्तलज्जाः पशुचर्याचरंतिते चापि प्रेत्य पूयविण्मूत्रश्लेष्ममला-
पूर्णा णैवे निपतंतितदेवातिवीभत्सितमश्नंति २२ ये त्विह वै श्वगर्दभपतयो ब्राह्मणादयो मृगयाविहारा अतीर्थे-
च मृगान्निघ्नंति तानपि संपरेतोलुक्ष्य भूतान्यमपुरुषा इषुभिर्विह्वल्यंति २३ ये त्विह वै दंभिका दंभयज्ञेषु पशून्वि-
शसंतितानमुष्मिं लोके वै शसे नरके पतितानि निरयपतयो घातयित्वा विशसंति २४ यस्त्विह वै सवर्णाभार्यो द्विजो-
रेतः पातयति काममोहितस्तं पापकृतममुत्र रेतः कुल्यायां पातयित्वा रेतः संपाययंति २५ ये त्विह वै दस्यवोऽ-
ग्निदागरदाग्रामान् सार्थान्वा विलुपंतिराजानो राजभटास्तांश्चापि हि परेत्ययमदूता वज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशता-
नि विशतिश्च सरभसं रवादति २६ यस्त्विह वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये दाने वा कथंचित्सर्वे प्रेत्य नर-
केऽवीचि मत्यधः शिरानिरवकाशे योजनशतोच्छ्रयाद्गिरिमूर्धः संपात्यते यत्र जलमिव स्थलमश्मष्टमवभा-
सते तदवीचि मत्तिलशो विशीर्यमाणशरीरो नम्रियमाणः पुनरारोपितो निपतति २७ यस्त्विह वै विप्रो राजन्यो वैश्यो-
वासो मपीयस्तत्कलत्रं वासूरां वतस्थोऽपि वापि बति प्रमादतस्तेषां निरयभीतानामुरसि पदाक्रम्यास्येव किं नाद्रव-
माणं कार्णाय संनिषिंचंति २८

वीचिः २७ यो विप्रस्तत्कलत्रं वासूरां पिबति अन्योऽपि वा वतस्थः स नृराजन्यो वैश्यो वा सोम-

पीयः कृतसोमपान इत्यन्वयः तयोः सोमस्थाने फलचमसविधानात् सोमपाननिषेधाच्च तथा च श्रुतिः न्यग्रोधस्त्रिभिराहत्यताः संपिष्यदधस्य
पमृज्यतमसौ भक्षंसंप्रयच्छेन्न सोममिति २८

सपूर्वमपिमृतकएवसनमृत्वा २९ पुरुषस्यमेधेनहिंसयाभैरवादीन्यजंते याश्चास्त्रियः कामरूपाः रक्षोगणाभूत्वायथेहतेपुरुषादाः सतः पू-
र्वमनृत्यंततद्दत् ३० वैश्वंभकैः विश्वासोपायैः उपविश्वंभय्यविश्वास्य ३१ बिलेशयान्मूषकान् ३२ सगरेणसविषेण ३३ अतिथयोऽज्ञा

अ-
२६

अयचयस्त्वहवाआत्मसंभावेनस्वयमधमोजन्मतपोविद्याचारवर्णाश्रमवतोवरीयसोनबहुमन्येतसमृत-
कएवमृत्वाक्षारकर्दमेनिरयेः वाक्शिरानिपातितोदुरंतायातनात्यश्रुते २९ येत्वहवैपुरुषाः पुरुषमेधेनयजंते-
याश्चास्त्रियोनुपशूनुरवादंतितांश्चतेप्रशवद्वनिहृतायमसदनेयातयंतोरक्षोगणाः सैनिकाइवस्वधितिनाः व-
दायासूकपिबंतिनृत्यंतिचगायंतिचहृष्यमाणायथेहपुरुषादाः ३० येत्वहवाअनागसोऽरण्येग्रामेवावैश्वं-
भिकैरुपसृतानुपविश्वंभय्यजिजीविषून्शूलसूत्रादिषूपप्रोतान्क्रीडनकतयायातयंतितेऽपिचप्रेत्ययमया-
तनासूशूलादिषुप्रोतात्मानः क्षुत्तृड्भ्यावाः मिहताः कंकवटादिभिश्चेतस्ततस्तिग्मतुंडैराहन्यमानाआत्म-
शमलंस्मरंति ३१ येत्वहवैभूतान्युद्देजयंतिनराउल्बणस्वभावायथादंदशूकास्तेऽपिप्रेत्यनरकेदंदशूका-
रव्येनिपतंति यत्रनृपदंदशूकाः पंचमुरवाः सप्तमुरवाउपसृत्यग्रसंतिथयाबिलेशयान् ३२ येत्वहवाअं-
धावटकुशूलगुहादिषुभूतानिनिरुंधंति तथाऽमुत्रतेष्वेवोपवेश्यसगरेणवह्निनाधूमेननिरुंधंति ३३ य-
स्त्वहवाअतिथीनभ्यागतान्वागृहपतिरसकदुपगतमन्युर्दिधक्षरिवपापेनचक्षुषानिरीक्षतेतस्यवाऽपि
निरयेपापदृष्टेरक्षिणीवज्वतुंडागृधाः कंककाकवटादयः प्रसह्योरुबलादुत्पादयंति ३४ यस्त्वहवाआढ्याभि-
मतिरहंकृतिस्तिर्यक्प्रेक्षणाः सर्वतोऽभिविशंकीअर्थव्ययनाशचिंतयापरिश्रष्ट्यमाणहृदयवदनोनिवृत्तिमनवग-
तोग्रहद्वार्यमभिरक्षतिसचापिप्रेत्यतदुत्पादनोत्कर्षणशमलग्रहः सूचीमुरवेनरकेनिपतति यत्रहवित्तग्रहंपा-
पपुरुषंधर्मपुरुषावायकाइवसर्वतोऽगेषुसूत्रैः परिवयंति ३५

तपूर्वाः तानूपापेनवक्त्रीकृतेन ३४ आढ्याभिमतिः धन-
गर्वितः अहंकृतिः श्रेष्ठोऽहमितिमानीतिर्यक्प्रेक्षणांयस्यसर्वतः गुर्वादेरपिधनंचौरयिष्यंतीतिविशंकमानः परिश्रष्ट्यमाणहृदयवदनं
चयस्यअनवगतः अप्राप्तः तस्यार्थस्योत्पादनादिभिः शमलगृणहातितथा परिवयंतिसूत्रप्रोतान्कुर्वंति ३५

५५

इतरत्रस्वर्गादौ इहमर्त्यलोके पुनर्भवे पुनर्जन्मनिमित्तम् उभयोर्धर्माधर्मयोः शेषाभ्याम् आदावेव द्वितीयस्कंधे वैश्वानरं यातीत्यादि-
ना उपगेयमुपनिषदम् श्रद्धाभक्तिभ्यां विशुद्धाबुद्धिर्यस्य ३६ यथावच्छ्रुत्वा ३७ कथं भूता संस्था सकलानां जीवनि कायानां धाम-

एवं विधानरकायमालये संति शतशः सहस्रशस्तेषु सर्वेषु च सर्व एवाधर्मवर्तिनो ये केचिदिहोदिता अनुदिताश्चाव-
निपते पर्यायेण विशन्ति तथैव धर्मानुवर्तिन इतरत्र इह तु पुनर्भवेत उभयशेषाभ्यां निविशन्ति निवृत्तिलक्षणमा-
र्ग आदावेव व्याख्यातः एतावानेवाऽऽकोशो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उपगीयते यत्तद्भगवतो नारायण-
स्य साक्षान्महापुरुषस्य स्थविष्ठं रूपमात्ममायागुणमयमनुवर्णितमाह तः पठति शृणोति श्रावयति स उपगेयं भ-
गवतः परमात्मनोऽग्राह्यमपि श्रद्धाभक्तिविशुद्धबुद्धिर्वेद ३६ श्रुत्वा स्थूलं तथा सूक्ष्मं रूपेण भगवतो यतिः स्थू-
ले निर्जितमात्मानं शनैः सूक्ष्मं धियानयेत् ३७ भूमीपवर्षसरिदद्रिनभः समुद्रपातो लदिङ्गरकभागणलोक-
संस्था गीतामया तव नृपोद्भुतमीश्वरस्य स्थूलं वपुः सकलजीवनि कायधाम ३८ इति श्रीभागवते-
महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां पंचमस्कंधे नरकानुवर्णनो नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ ७ ७

आश्रयभूतं वपुरिति ३८ पंचमस्कंधसंबन्धिपदभावार्थदीपनैः प्रीयतां परमानंदनृहरिर्बालभाषितैः १ इति श्रीभागवते म-
हापुराणे श्रीधरस्वामि विरचितायां पंचमस्कंधे टीकायां षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ ७ ७ ७ ७

इति श्रीमद्भागवतपंचमस्कंधः समाप्तः

अजामिल

अथ श्रीमद्भागवतषष्ठस्कंधप्रारभ्यते.

परि
शुक्र

नारद

श्रीगणेशायनमः पुण्यारण्येनृसिंहेकनामसिंहोविराजते यन्नादतःपलायंतेमहाकल्मषकुंजराः १ विसर्गसंभवान्जीवान्स्व-
मर्यादासुसंस्थितान् विष्णुःपात्यरिवलैरूपैरित्येवंपंचमेस्थितम् २ अध्यायैकोनविंशत्याषष्ठेपोषणमुच्यते अतिलंघितम-
र्यादभक्तरक्षणलक्षणम् ३ अजामिलोमनुष्येषुमहापापोयथावितः विश्वरूपादिघातीचयथादेवेषुवासवः ४ अजामि-
लस्यभक्तत्वंविष्णुदूतैर्निरूपितम् संकेतभगवन्नामपुत्रस्नेहानुषंगजम् ५ इन्द्रोपिभगवद्भक्तःसरव्येनोपेन्द्रसेवकः तदधीनस्तरै-
श्वर्यशत्रुनिर्जयजीविनः ६ तत्रादौत्रिभिरध्यायैरजामिलकथाच्यते विश्वरूपकथाषड्विंशदोषोक्तयेततः ७ इन्द्रस्यैवतुदोषो-
क्तयेवृत्रारव्यानंततोऽष्टभिः द्वाभ्यांचमरुदारव्यानमेवंप्रकरणक्रमः ८ तत्रादौप्रथमेविष्णोर्दूतैःपातकिमोचने तत्पापरव्याप-

श्रीगणेशायनमः राजोवाच निवृत्तिमार्गःकथितआदौभगवतायथा क्रमयोगोपलब्धेनब्रह्म
णायदसंसृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैवत्रैगुण्यविषयोमुने योऽसावलीनप्रकृतेर्गुणसर्गःपुनःपुनः
२ अधर्मलक्षणानानानरकाश्चानुवर्णिताः मन्वन्तरश्चव्याख्यातआद्यःस्वायंभुवोयतः ३ प्रियव्र-
तौत्तानपदोर्विशस्तच्चरितानिच द्वीपवर्षसमुद्राद्रिनद्युद्यानवनस्पतीन् ४ धरामंडलसंस्थानभाग-
लक्षणमानतः ज्योतिषाविवराणांचयथेदमसृजद्विभुः ५ अधुनेहमहाभागयथैवनरकान्नरः
नानोग्रयातनान्नेयात्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६

नायोक्तयाम्येधर्मादिलक्षणम् ९ अथषष्ठस्कंधोव्याख्यायते पूर्वोक्तानु-
वादपूर्वकंनिरंतरोक्तनरकपरिहारोपायंपृच्छति निवृत्तिमार्गइतिषड्विः आदौद्वितीयस्कंधेवैश्वानरंयातीत्यादिनाभगवतात्वयायथा-
यथावत्तयत्त्येनमार्गेणयोगोऽर्चिरादिप्राप्तिः तेनोपलब्धोब्रह्मातेनसहासंसृतिर्मोक्षोभवति ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे परस्यांतेह-
तात्मानः प्रविशंतिपरंपदमितिबचनात् १ त्रैगुण्यंस्वर्गादिसुरवंतदेवविषयः प्राप्यंयस्य नलीनाप्रकृतिर्यस्यतस्यपुंसःपुनःपुनर्गुणसर्गःभो-
गार्थेदेहारंभरूपोयोमार्गः सचकथितः तृतीयेदक्षिणेनपथाऽर्यम्णाःपितृलोकंब्रजंतितइत्यादिना २ अनुवर्णिताःनिरंतराध्यायेव्याख्या-
तश्चतुर्थस्यादौ यतःयस्मिन् ३ द्वीपादीन् भागतोलक्षणतोमानतश्च धरामंडलस्यसंस्थानंज्योतिषाविवराणांचइदंसंस्थानंविभुय-
थाऽसृजत्तथाव्याख्यातमित्यर्थः ४ ५ नानाउग्रायातनायेषुतान् नरकान् यथायेनोपायेननइयात्नगच्छेत्तन्मेऽधुनाव्याख्यातुमर्हसि

तत्रतावन्मन्वाद्युक्तं प्रायश्चित्तं विना नरकादुर्निवारा इत्याह न चेदिति द्वाभ्याम् मनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायैः कृतस्याहससैरेव इहैवा
पचितं प्रायश्चित्तं न कुर्यात् चेत्तर्हि पुरुषः प्रेत्य मृत्वा नरकान् भुवमुपैति मेमया ये भवतः कीर्तिताः तिग्मादारुणायातनायेषु तान् ७ यस्मादे-
वं तस्मात्पापस्य प्रायश्चित्ते यते तदामृत्योः पुरैव तत्रापि अविपद्यता अभियमाणेनात्मना देहेन यद्वा अविपत् विपत्तिरहितो यावत् यता
त्मना संयतेन मनसा तत्रापि आशु अन्यथा अतीव चिरकाले तु द्विगुणं व्रतमर्हतीति द्वैगुण्यापत्तेः तत्र च पापस्य महत्त्वमल्पत्वं चावेक्ष्यत
द्वुरूपं प्रायश्चित्ते यतेत रुजो रोगाणां निदानविधया वैद्यः तद्वनुरूपं चिकित्सेत तद्वत् ८ अत्र चोदयति द्वाभ्याम् दृष्टं राजदंडादिश्रुतं
नरकपातादिताभ्यामात्मनः पापमहितं जानन्नपि भूयः प्रायश्चित्तानंतरं करोति अथो अतः कारणात् द्वादशाब्दादिकं प्रायश्चित्तं तेन-

श्रीशुक उवाच न चेदिहैवापचितं यथाऽहसः कृतस्य कुर्यान्मनउक्तिपाणिभिः ध्रुवं स वै प्रेत्य
नरकानुपैतियेकीर्तिता मे भवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्कृतो यतेतमृत्योर-
विपद्यतात्मना दोषस्य दृष्ट्वा गुरुलाघवं यथाभिषक् चिकित्सेत रुजो निदानवित् ८ राजोवा-
च दृष्ट्वा श्रुताभ्यायत्पापं जानन्नप्यात्मनोऽहितं करोति भूयो विवशः प्रायश्चित्तमथो कथम्
९ कचिन्निवर्तते मद्रात् कचिच्चरति तत् पुनः प्रायश्चित्तमतोऽपार्थमन्यकुंजरशोचवत् १०
श्रीशुक उवाच कर्मणा कर्मनिर्हारे न त्यात्यंतिक इष्यते अविद्वदधिकारित्वात् प्रायश्चित्तं विम-
र्शनम् ११ नाश्रितः पथ्यमेवान्न व्याधयोऽभिभवति हि एवं नियमकृद्राजन्शनैः क्षमाय कल्पते १२

समूलस्य दोषस्यानिवृत्तेः निवृत्तौ वा पुनश्च पापप्ररोहायोगादिति भावः ९ किंच कचित्कदाचिदमद्रात्पापात् निवर्तते कचित्तदेव पुन-
राचरति यथा कुंजरः स्नातोऽपि रजोभिरात्मानं मलिनीकरोति तथा पापस्य पुनर्दुर्निवारत्वेन नरकपातस्यावश्यं भावित्वात् प्रायश्चित्तं
तंचर्यमिति १० परिहरति कर्मणा कृच्छ्रादिप्रायश्चित्तेन कर्मणः पापस्य निर्हारे नाशः आत्यंतिकः समूलो न हीष्यते अविद्वानधि-
कारीयस्मिन् तस्य भावस्तत्वं तस्मात् अतो विधायानाशाभावान्नष्टेऽपि तस्मिन्पापे तत्संस्कारेण पापांतरस्य पुनः पुनः प्ररोहो भव-
त्येव किंतर्हि मुख्यं प्रायश्चित्तं तदाह प्रायश्चित्तं तु विमर्शनं ज्ञानम् ११ तत्तु नित्यमप्रमत्तः शनैर्लभते नान्य इति सदृशं तमाह नैति प-
थ्यमेवान्नमश्रितः पुरुषान् यथा व्याधयो न बाधंते तथा नियमादिकर्ता क्षमाय तत्त्वज्ञानाय समर्थो भवति १२

एतदेवविशदयति द्वाभ्याम् तपसा ऐकाग्र्येण मनसश्चैन्द्रियाणां च ऐकाग्र्यं परमं तप इति स्मृतेः ब्रह्मचर्येणाशंगेन तदुक्तम् स्मरणं कीर्तनं
केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्देतिरेव च एतन्मैथुनमशंगं प्रवदंति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवा-
लक्षणा मिति शमो मनसो नियमनम् दमो बाह्येन्द्रियाणाम् त्यागोदानम् यमोऽहिंसादिः नियमोजपादिः १३ १४ अस्यातिदुष्कर-
त्वात् पुरव्यमेवान्यत्प्रायश्चित्तमाह केचिदित्यनेनैवं भूता भक्तिप्रधाना विरला इति दर्शयति केवलया तप आदि निरपेक्षया वासुदेव-
परायणा इति नाधिकारि विशेषणमेतत् किं त्वन्येषां अश्रद्धया तत्राप्रवृत्तेरर्थोत्तेष्वेव पर्यवसानादनुवादमात्रम् १५ एतच्च ज्ञानमार्गाद-

तपसा ब्रह्मचर्येणाशमेन च दमेन च त्यागेन सत्यशौचाभ्यां यमेन नियमेन च १३ देहवाक्बुद्धिजं धीरा
धर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः क्षिपंत्यघं महदपि वैष्णुगुल्ममिवानलः १४ केचित्केवलया भक्त्या वासुदेव-
परायणाः अघंधुन्वंति काल्पयन् न नीहारा मिव भास्करः १५ न तथा त्वघवान् राजन् पूयेत तप आदिभिः
यथा कृष्णार्पितप्राणस्तत्पुरुषनिषेवया १६ सध्रीचीनोऽयं लोके पंथाः क्षेमोऽकुतो भयः सुशीलाः साध-
वो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि चोपायानि नारायणपराङ्मुखम् न निःपुनंति राजेन्द्रसराकुं-
भमिवापगाः १८ सकृन्मनः कृष्णपदारविन्दयोर्निवेशितं तद्गुणरागियैरिह न ते यमं पाशं भृतश्च तद्भटान्
स्वप्नेऽपि पश्यन्ति हि चोपायानि निष्कृताः १९ अत्र चोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् दूतानां विष्णुयमयोः सं-
वादस्तं निबोध मे २० कान्यकुब्जे द्विजः कश्चिद्दासीपतिरजामिलः नाम्ना निवसदाचारोदास्याः
संसर्गदूषितः २१ पित्रेष्टमित्याह न तथा पूयेत शक्येत् तत्पुरुषनिषेवया कृष्णोऽर्पिताः प्राणायमेन १६ तत्र हेतुः सध्रीची-

नः सध्रीचीनः अयं पंथाः भक्तिमार्गः यतः क्षेमः क्षेमत्वे हेतुः न कुतश्चिद्दिग्भादेर्मयं यास्मिन् तदेवाह सुशीलाः कृपालवः साधवो-
निष्कामाः यत्र धर्मनिष्ठा अतो न ज्ञानमार्ग इवा सहायता निमित्तं भयं नापि कर्ममार्गवन्मत्सरादियुक्तेभ्यो भयमिति भावः भक्तेरन्य-
निरपेक्षत्वमुक्तम् १७ कृच्छ्रादीनि तु भक्तिं विना न शोधयन्तीत्याह प्रायश्चित्तानीति महता मप्यशोधकत्वे दृष्टं तमाह सराकुंभमि-
वापगा इति १८ भक्तिः स्वल्पाऽपि पुनात्येवेत्याह सकृदिति तस्य गुणेषु रागमात्रमस्ति न तु ज्ञानं यस्य तन्मनः तावन्नेव चोपायानि निष्कृतं-
पाराश्चित्तं यैः १९ दममर्थमिति हासेनोपपादयति अत्र चेति मे मत्तः २० कान्यकुब्जे पुरे दास्याः पतिः नाम्ना अजामिलः २१ ५

बंदीग्रहेण अक्षैश्च द्यूतेन कैतवे वै च नादिभिश्च वृत्तिं जिविकां बिभ्रत् पुष्पान् यातयामास पीडयामास २२ आयुषः संबन्धी महान् कालोऽ-
 त्यगात् सक्रियानित्यपेक्षायामाह अष्टाशीत्यासंख्यया युक्ताः समाः संवत्सराः २३ प्रवयसः प्रवृद्धस्य २४ बद्धं हृदयं येन जरठो ह-
 र्दः २५ २६ एतच्च तदुपलालनादिर्श्रीनारायणनामोपचारमाहात्म्येन भक्तिरेवाभूदिति सिद्धांतोपयोगित्वेनापि द्रष्टव्यम् २७

बन्धक्षकैतवे श्वोयैर्गर्हिता वृत्तिमास्थितः बिभ्रत् कुटुंबमश्रुचिर्यातयामास देहिनः २२ एवं निवस-
 तस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान् कालोऽत्यगात् महान् राजन्नष्टाशीत्यायुषः समाः २३ तस्य प्रवय-
 सः पुत्रादशतेषां तु योऽवमः बालो नारायणो नाम्नापि त्रौश्वदयितो भृशम् २४ सबद्ध हृदयस्तस्मि-
 न्नभके कलभाषिणि निरीक्ष्यमाणस्तल्लीलां मुमुदे जरठो भृशम् २५ मुंजानः प्रपिबन् रवादनू बालक-
 स्नेहयंचितः भोजयन्प्राययन्मूढो न वेदागतमंतकम् २६ स एव वर्तमानोऽशो मृत्युकाल उपस्थिते मतिं च-
 कार तनये बालेनारायणा वृहये २७ सपाशहस्तांस्त्रीन् दृष्ट्वा पुरुषान् भृशदारुणान् वक्रतुंडान् ध्वरोमाना-
 त्मानं नेतुमागतान् २८ दूरं कीडनकासं च पुत्रं नारायणा वृहयम् प्लावितेन स्वरेणोच्चैराजुहावाकुलं द्रियः
 २९ निशम्य म्रियमाणस्य ब्रुवतो हरि कीर्तनम् भर्तुर्नाम महाराजपौषदाः सहसा पतन् ३० विकर्षतोऽतर्ह-
 दया हासीपतिमजामिलम् यमप्रेष्यान्विष्णुदूताचारयामासुरोजसा ३१ ऊर्चुर्निषेधितास्तास्ते वैवस्व-
 तपुरःसराः केयूरं प्रतिषेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् ३२ कस्य वा कुत आयाताः कस्मादस्य निषेधय-
 किं देवा उपदेवा वीर्या किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वे पद्मपलाशाक्षाः पीतकौशेयवाससः किरीटिनः कुंडलि-
 नोलसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूलवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः धनुर्निषंगासिगदाशरवचक्राबुजश्रियः

२५

वक्राणितुंडानि मुरवानियेषाम् ऊर्ध्वाणि रोमाणियेषांतान् २८ प्लावितेन प्लुतत्वं नीतेन २९ हरि कीर्तनं निशम्य आपतन् यतस्त-
 द्भर्तुर्नाम ३० ३१ पुरःसरा मृत्याः ३२ अस्य नयनं निषेधय ३३ वयं युष्मान् जानीम इति न कोपः कार्यः यतोऽलौकिकान्द्रुतरूपा यूयमित्या-
 हुः सर्व इति साधोभ्याम् लसत्यः पुष्करमालाः संतियेषाम् ३४ नूलं नवं वयो येषाम् निषंग इषुधिः धनुर्निषंगादिभिः श्रीः शोभायेषां ते ३५

विगतंतिमिरमालोकश्चान्यस्यप्रकाशोयासुतथाभूतादिशः कुर्वतः भवतामेतदनुचितमित्याहुः किमर्थमिति ३६ अहोदंज्यादंज्या
दिज्ञानभूत्याएते चोराएवास्मद्विद्याधर्मराजस्यकिंकराइत्यनृतंवदंतीतिविस्मयेनप्रहस्यतान्प्रत्युचुः मेघस्येवनिर्होदोध्वनिर्य-
स्यास्तया ३७ ३८ कथंस्वित्केनप्रकारेणस्थानंविषयः कारिणः कर्मिणः नृणामिति नराएव न पशवादयः तेष्वपि कतिचिदेवेत्यर्थः
३९ वेदेनप्रणिहितोविहितोधर्मः वेदप्रमाणकइत्यर्थः अनेनयोवेदप्रमाणकः सधर्मः योधर्मः सवेदप्रमाणकइतिस्वरूपंप्रमाणं-
चोक्तम् यथाहजैमिनिः चोदनालक्षणोऽर्थोधर्मइतिव्याख्यातंचभट्टैः द्वयमेकेनसूत्रेणश्रुत्यर्थाभ्यानिरूप्यतइति अएस्याप्य
धर्मस्यस्वरूपंलक्षणंचदंडस्थानकथनायाहुः तद्विपर्ययः योवेदनिषिद्धः सोऽधर्मः निषेधश्चतस्मिन्प्रमाणमित्यर्थः वेदस्यप्रामा

दिशोवितिमिरालोकाः कुर्वतः स्वेनरोचिषा किमर्थधर्मपालस्यकिंकरान्नोनिषेधय ३६ श्रीशुकउवा
च इत्युक्तेयमदतैस्तैर्वास्तुदेवोक्तकारिणः तान्प्रत्युचुः प्रहस्येदंमेघनिर्होदयागिरा ३७ विष्णु
दत्ताऊचुः यूयंवैधर्मराजस्ययदिनिर्देशकारिणः ब्रूतधर्मस्यनस्तत्त्वयच्चधर्मस्यलक्षणम् ३८
कथंस्वित्प्रियतैदंडः किंवास्यस्थानमीप्सितम् दंज्याः किंकारिणः सर्वेआहोस्वित्कतिचिन्नृणाम्
३९ यमदत्ताऊचुः वेदप्रणिहितोधर्मोऽद्यधर्मस्तद्विपर्ययः वेदोनारायणः साक्षात्स्वयंभूरितिश्रु-
श्रुम् ४० येनस्वधाम्न्यमीभावारजः सत्वतमोमयाः गुणनामक्रियारूपैर्विभाव्यतेयथातथम् ४१ सूर्य-
र्योग्निःखंमरुद्भावः सोमःसंध्याऽहनीदिशः कंकुः कालोधर्मइतिह्येतदेत्यस्यसाक्षिणः ४२ एतैरर्थ-
मोविज्ञातः स्थानंदंडस्ययुज्यते सर्वेकर्मोनुरोधेनदंडमर्हतिकारिणः ४३ ण्येहेतुः वेदोनारायणादुद्धृतः सएव
साक्षादित्युपचारः स्वयंभूरितिचनिश्वासमात्रेणस्वयमेवभवतीति तथाचश्रुतिः अस्यमहतोभूतस्यनिश्वासितमेतद्यद्वेदइति ४०
कोसोनारायणस्तत्राहुः येनस्वधाम्नस्वस्वरूपेअमीभावाः प्राणिनः गुणाः शांतत्वादयः नामानिब्राह्मणइत्यादीनिक्रियाश्चाध्यय-
नाद्याः रूपाणिवर्णाश्रमादयः तैर्विभाव्यंतेविविच्यंतेयथातयंयथावत्सनारायणः ४१ तथाप्यधर्मोऽनेनकृतइतिकृतोज्ञायतेतत्राहुः
सूर्यइति अहनीअहश्चरात्रिश्चकमुदकमुकुः एष्वीदैत्यस्यजीवनस्ययथाहुः आदित्यचंद्रावनिलोऽनलश्चद्योर्भूमिरापोहृदयंयमश्च अ-
हश्चरात्रिश्चउमेचसंध्येधर्मश्चजानातिनरस्यवृत्तमिति ४२ स्थानमाहुः एतैर्निमित्तभूतैर्विज्ञातः दंज्यानाहुः सर्वइति ४३ ५

विपरीतानि अभद्राण्यपि कर्मिणां संभवन्ति यतस्तेषां गुणसंगोऽस्ति यदिकश्चिदकर्ता स्यात्तर्हि तस्याभद्राणि न स्युः न त्वेतदस्तीत्याहुः
न हि देहवान् कर्मकृदस्तीति अतः सर्वे कर्मिणः कर्मिणां च पापस्यावश्यं भावित्वात् ते सर्वे दंडमर्हन्तीत्यर्थः ४४ कथं स्विक्षियते दंड इत्या-
स्योत्तरम् येनेति धर्मो वेति दृष्टान्तः अधर्मानुसारेण दंडो धर्मानुसारेण सखवदित्यर्थः ४५ न केवलं सूर्यादय एव ज्ञापकाः किं त्वर्थोप-
त्तिरपीत्याहुः यथेति हे देव प्रवराः इह जन्मनि शांतघोरमूढत्वेन वा सखदुःखमिश्रत्वेन वा धार्मिकत्वादिना त्रैविध्यं भूतेषु यथोपलभ्यते
तथाऽन्यत्र जन्मान्तरेऽनुमीयते त्रैविध्यं अन्यथाऽनुपपत्त्या कल्प्यते ४६ वर्तमानजन्मना पूर्वापरजन्मधर्माधर्मज्ञानं भवतीति सदृष्टान्तमा-
हुः वर्तमानो वसन्तादिकालः अन्ययोर्भूतमविष्ययोः वसन्तयोः ये गुणाः पुष्पफलादयः तेषामभिज्ञापको यथा एवमेतज्जन्म अन्य-

संभवन्ति हि भद्राणि विपरीतानि चानघाः कारिणां गुणसंगोऽस्ति देहवान्न ह्यकर्मकृत् ४४ येन यावान्-
यथा धर्मोऽधर्मो विहसमीहितः स एव तत्फलमुत्तेतथा तावदमुत्र वै ४५ यथेह देव प्रवरास्त्रैविध्यमुप-
लभ्यते भूतेषु गुणवैचित्र्यात् तथाऽन्यत्रानुमीयते ४६ वर्तमानोऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा
एवं जन्मान्येयोरित्त्वधर्माधर्मनिर्दर्शनम् ४७ मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति अनुमीमांसते पूर्वमनसा
भगवानजः ४८ यथाऽज्ञस्तमसा युक्तोपास्ते व्यक्तमेव हि न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मस्मृतिस्तथा ४९

योर्भूतमविजन्मनोः धर्माधर्मो निर्दर्शयतीति तथा ४७ अयंच धर्माधर्मज्ञानप्रकारोऽन्येषां धर्मराजस्तमनसैव सर्वं पश्यतीत्याहुः
पुरे संयमिन्याम् स्थित एव देवो यमः देहे स्थितोऽर्थामीवा जीवस्य पूर्वरूपं धर्माधर्मादियुक्तं विशेषणं पश्यति अनु अनंतरमपू-
र्वरूपं मीमांसते यद्यस्यानुरूपं तत् विचारयति यतोऽसौ भगवानजः ४८ जीवस्तु ईश्वरेण उपस्थापितं वर्तमानं देहं पश्यति
न तु पूर्वमपरंचेत्याहुः यथेति अज्ञः अविद्योपाधिर्जीवस्तु व्यक्तमेव प्राचीनकर्माभिव्यक्तं वर्तमानमेव देहाद्युपास्ते अहमिति म-
न्यते पूर्वमपरं वा न वेद अत्र हेतुः नष्टजन्मना स्मृतिर्यस्य अत्र दृष्टान्तः तमसानिद्रया युक्तो यथा स्वप्नेऽभिव्यक्तमेव देहाद्यु-
पास्ते न तु जाग्रद्देहादिपूर्वस्वप्नादिगतं वा तद्दित्यर्थः ४९

एवंभूतस्यजीवस्यसंसारंपंचयतिपंचभिः श्लोकैः पंचभिः कर्मेन्द्रियैः स्वार्थानुपादानादीन् पंचशब्दादीन्वेदपंचभिर्ज्ञानेन्द्रियैः-
षोडशेनमनसासहससदशः षोडशोपाध्यंतर्गतोऽपिस्वयंत्वेकएवसर्वेन्द्रियविषयप्रतिसंधानात्त्रीनृज्ञानकर्मेन्द्रियमनोविषयान्प्रा-
प्नोति ५० तदेतल्लिंगशरीरंशक्तित्रयंगुणत्रयकार्यमहदनादिपुंसिर्जावेअन्वनुसंसृतिंधत्ते ५१ नेच्छन्अनिच्छन्नपिअनेनैवक-
र्माणिकार्यतेकोशकारः कीदृविशेषः मुह्यतिनिर्गमोपायंनजानाति ५२ कार्यतइत्यत्रानुभवंप्रमाणयति नहीति गुणैर्गुणकार्यरागादि-
भिः स्वाभाविकैः पूर्वकर्मसंस्कारोद्भूतैः ५३ कर्मवशेनचतदनु रूपोदेहोभवतीत्याहलब्धेति अव्यक्तमदृष्टंनिमित्तंलब्धाव्यक्ता

पंचभिः कुरुतेस्वार्थान्पंचवेदाथपंचभिः एकस्तुषोडशेनत्रीनृस्वयंसप्तदशोऽश्नुते ५० तदेतत्षोडशक-
लंलिंगंशक्तित्रयमहत् धत्तेऽनुसंसृतिंपुंसिहर्षशोकमयातिदाम् ५१ देह्यज्ञौजितषडूर्गोनेच्छन्कर्म-
णिकार्यते कोशकारइवात्मानंकर्मणाच्छाद्यमुह्यति ५२ नहिकश्चिदक्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृत्
कार्यतेत्यवशः कर्मगुणैः स्वाभाविकैर्बलात् ५३ लब्धानिमित्तमव्यक्तव्यक्ताव्यक्तंभवत्युत यथायो-
नियथाबीजंस्वभावेनबलीयसा ५४ एषः प्रकृतिसंगेनपुरुषस्यविपर्ययः आसीत्सएवनचिरादीशसंगादि
लीयते ५५ अयं हि श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः धृतव्रतोमृदुर्दातः सत्यवान्मंत्रविच्छुचिः ५६ गुर्वग्न्य-
तिथिवृद्धानांशुश्रूषुर्निरहंकृतः सर्वभूतसहृत्साधुर्मितवागनसूयकः ५७ एकदाऽसौविनयातः पितृसंदे-
शकृद्भुजः आदायततआवृत्तः फलपुष्पसमित्कुशान् ५८ ददर्शकामिनंकंचिच्छूद्रंसहभुजिष्यया पी-
त्वाचमधुमैरेयंमदाघूर्णितनेत्रया ५९

व्यक्तंतदनु रूपंस्थूलं सूक्ष्मंचशरीरंभवति यथायोनिमातृसदृशंयथाबीजंपितृसदृशं

स्वभावोवासनाशुक्रशोणितयोरेकत्वेऽपिकर्मवासनयामातृपितृसदृशोदेहोभवतीत्यर्थः ५४ संसारचक्रमुपसंहरंतोमुक्तिप्रकारमा-
हुः एषइति ईशसंगात्परमेश्वरभजनात् ५५ तदेवंसामान्यतो धर्मादिनिर्णयमुक्त्वाप्रस्तुतस्याजामिलस्याधर्मंपंचयंतोदंड्यत्वमा-
हुः अयंहीति यावदध्यायसमाप्ति तत्रह्यस्याम् तत्पूर्ववृत्तांतानुवादोऽन्यायातिरेकप्रदर्शनार्थः शीलंस्वभावः वृत्तंसदाचारः गुणाः
क्षमादयः तेषामालयः ५६ निरहंकृतः निरहंकारः ५७ आवृत्तः वनात्परावृत्तः ५८ भुजिष्ययाभोगश्चियादास्यामैरेयंमधुपैर्हींसरां
पीत्वामदेनाघूर्णितेभ्रान्तेनेत्रेयस्याः ५९

विशेषेण श्लयंतीनीवीयस्याः तथा सहव्यपेतं स्वाचारात्प्रथमम् ६० कामेन कामोद्दीपकेन तदंगरागेण हरिद्रादिना लिप्तेन ६१ सत्वं धैर्यं शु-
तं ज्ञानम् तद्वलेन स्तंभयन्नपि मदनेन कंपितं मनः समाधातुं नियमितुं शक्नोना भूत् ६२ तद्दर्शनमेव निमित्तं यस्य स्मरव्याजग्रहस्य-
तेन ग्रस्तः विचेतनो गतस्मृतिः ६३ यावता समग्रेण ६४ लंभितां परिणीताम् ६५ ६६ अघरूपमायुर्यस्य मलमेव तदीयमन्नादिक

मत्तया विश्लथन्नीव्याव्यपेतं निरपत्रपम् क्रीडंतमनुगायंतं हसंतमनयां ॥ तिके ६० दृष्टातां कामलि-
प्तेन बाहुना परिंभिताम् जगाम हृच्छयवेशं सहसैव विमोहितः ६१ स्तंभयन्नात्मनात्मानं यावत्सत्त्वयथा
श्रुतम् नशशाकसमाधातुं मनो मदनेन वेपितम् ६२ तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहस्तो विचेतनः तामेव मन-
सा ध्यायन् स्वधर्मोद्दिरगमह ६३ तामेव तोषयामास पित्र्येणार्थेन यावता ग्राम्यैर्मनोरमैः कामैः प्रसीदेत
यथा तथा ६४ विप्रो स्वभार्यामप्रौढाकुले महति लंभिताम् विससर्ज चिरात्पापः स्वेरिण्याऽपांगविद्धधीः
६५ यतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतो न्यायतो धनम् बभारा स्याः कुटुंबिन्याः कुटुंबं मंदधीरयम् ६६ यदसौ
शास्त्रमुल्लंघ्य स्वेरचार्यार्थगर्हितः अवर्तत चिरकालमघायुरशक्तं चर्मलात् ६७ तत एन दडपाणेः सकाशं कृ-
तं किल्बिषम् नेष्यामो कृतनिर्वेशं यत्र दंडेन शस्त्यति ६८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे अ-
जामिलोपारव्याने प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच एवमेव भगवद्वाक्यमदूताभिभाषितम् उपा-
धार्या यतानुराजन प्रत्याहर्नयको विदाः १ विष्णुदूता उवाच अहो कैश्च धर्मदृशामधर्मः स्पृशते स-
भाम् यत्रादंड्येष्वपि पुदंडो यैर्ध्रियते तथा २ प्रजानां पितरो ये च शास्तारः साधवः समाः यदि स्यात्ते
षु वैषम्यं कयांति शरणं प्रजाः ३ मत्तीति मलात् ६७ अकृतनिर्वेशमकृतप्रायश्चित्तम् अस्यैव च हितार्थेनेष्याम इत्याहुः यत्रे-

ति ६८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयैर्वैष्णोर्वैर्याम्यान्नाममाहात्म्यमद्भुतम् श्राव-
यित्वा हि जो विष्णोर्लोकं नीत इतीर्यते १ नयको विदाः न्यायनिपुणाः १ धर्मदृशां सभामधर्मः स्पृशति तदाहुः यत्र सभायां यैः धर्मदृग्भिः ते
पांतां सभाम् २ पितरः पितृवत्पालकाः शास्तारः अनुशिस्तकाः वैषम्यमदंड्यदंडनम् ३ ७ ७ ७

एतत्प्रवर्तितमधर्ममन्योऽपिकरिष्यतीतिमहत्कष्टमभूदित्याहुः यद्यदिति श्रेयान्श्रेष्ठः ४ विश्वस्तघातादपीत्याहुः यस्येतिहास्याम् निर्वृतोनिश्चिंतः ५ विश्वासेननितरामर्पितआत्मायेनतम् विश्रंभणीयः विश्वसनीयः सघृणश्चेत् ६ नन्वस्यपापिनोदंडेकिमर्थमाक्रोशः क्रियतेतत्राहुः अयंहीति यद्यस्मात्विश्वशोऽपिहरिनामव्याजहारउच्चारितवान् नकेवलंप्रायश्चित्तमात्रंहरेर्नामअपितुस्वस्त्ययनंमोक्षसाधनमपीति सकृदुच्चारितयेनहरिरित्यक्षरद्वयम् बद्धःपरिकरस्तेनमोक्षायगमनंप्रतिइतिस्मृतेः ७ ननुकर्मसाहुण्यकरंहरेर्नामेतियुक्तम् यस्यस्मृत्याचनमोक्त्यातपोयज्ञक्रियादिषु न्यूनंसंपूर्णतांयातिसद्योवंदेतमच्युतमित्यादिवचनात् स्वातंत्र्येणत्वघनिवर्तकंहरेर्नामकथंस्यात्तत्राहुः एतेनैवेति अधोनः अधवतः मघवच्छब्दवत् रूपम् यत् आइतिच्छेदः आर्इषत् आभासमात्रंचतुरक्षरंयन्नामजगाद् एतेनैवकेवलेनचतुरक्षरमित्यनेनाधिक्यंचदर्शितम् कथंजगादनारायणआयआगच्छइत्येवंविक्रोशरूपेणपु

यद्यदाचरतिश्रेयानितरस्तत्तदीहते सयत्प्रमाणंकुरुतेलोकस्तदनुवर्तते ४ यस्यांकेशिरआधायलोकः स्वपितिनिर्वृतः स्वयंधर्ममधर्मवानहिवेदयथापशुः ५ सकथंन्यर्पितात्मानंकृतमैत्रमचेतनम् विश्रंभणीयोभूतानांसघृणोद्रोगधुमर्हति ६ अयंहिकृतनिर्वेशोजन्मकोट्यहसामपि यद्व्याजहारविवशोनामस्वस्त्ययनंहरेः ७ एतेनैवत्यघोऽनोस्यकृतंस्यादघनिष्कृतम् यदनारायणायैतिजगादचतुरक्षरम् ८ स्तेनः सरापोमित्रधुक् ब्रह्महागुरुतल्पगः स्त्रीराजपितृगोहतायेचपातकिनोऽपरे ९

त्राह्यानेन अयंभावः कर्मो गत्वेऽपिहरिनाम्नः स्वादिरत्वादिवत्संयोगएथक्केनसर्वप्रायश्चित्तार्थत्वंयुक्तमेवतथाहिअवशेनापियन्नाम्मिकीर्तितेसर्वपातकैः पुमान्विमुच्यतेसद्यः सिंहत्रस्तेर्मृगैरिवेत्यादिभिः पुराणेतावत्सहस्रशोनाम्नः स्वातंत्र्यमवगम्यते नचैतेऽर्थवादाइतिशंकनीयंविधिशेषत्वाभावात् नचविध्यश्रवणादन्यशेषताकल्पनीया यदाऽग्नेयोष्ठाकपालोभवतिइत्यादिवदप्रार्थत्वेनविधिकल्पनोपपत्तेः मंत्रेषुचमर्ता अमर्त्यस्यतेभूरिनाममनामहेविप्रासोजातवेदसः आस्यजानंतोनामचिद्विक्त्तनेत्यादिषुनाम्नस्तपोदानादिसर्वधर्माधिक्यमवगम्यते उपपादितंचमंत्रार्थवादानामपिस्वार्थप्रामाण्यंदेवताऽधिकरणेतस्मात्श्रीमारायणनामाभासमात्रेणैवसर्वाघनिष्कृतंकृतंस्यादिति ८ ननुकामकृतानांबहूनामहापातकानांसहस्रशआवर्तितानांद्वादशाब्दकोटिभिरप्यनिवर्त्यानांकथमिदमेकमेवप्रायश्चित्तंस्यात्तत्राहुः स्तेनइतिहास्याम् ९ ७ ७ ७ ७

सुनिष्कृतं श्रेष्ठं प्रायश्चित्तमिदमेव तत्र हेतुः यतो नामव्याहरणात् तद्विषयानामोच्चारकपुरुषविषयामदायोः यं मया सर्वतोरक्षणीय इति विष्णोर्मतिर्भवति १० श्रेष्ठत्वमेवोपपादयति नेति द्वाभ्याम् ब्रह्मवादिभिर्मन्वादिभिरुक्तैर्ब्रतादिभिर्निष्कृतैः तथानशक्त्यति उदाहृतैरुच्चारितैर्यथानामपदैरित्यनेन नमामीत्यादिक्रियायोगोऽपि नापेक्षित इति दर्शितम् किंच तन्नामपदोच्चारणमुत्तमश्लोकस्य गुणानां चोपलभकं ज्ञापकं भवति न तु कृच्छ्रां द्रायणादिवत्पापनिवृत्तिमात्रोपक्षीणमित्यर्थः ११ नैकांतिकं नात्यंतशोधकं तन्निष्कृतम् यस्मिन् कृतेऽपि असत्पथे पापमार्गे मनोधावति चेत्कर्मणां पापानां निर्हारमात्यंति कं नाशमिच्छतां हरेर्गुणानुवाद एव प्रायश्चित्तम् यतोऽसौ रवलुसत्वभावनः चित्तशोधकः १२ अथ तस्मादेनं मा अपमार्गेण नयत कृतमशेषाणामघानां निष्कृतं येन यद्यस्मात्समग्र-

सर्वेषामप्यघवतामिदमेव सुनिष्कृतम् नामव्याहरणं विष्णोर्यत्स्तद्विषयामतिः १० न निष्कृतैरुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथा विशक्त्यत्यघवान्ब्रतादिभिः यथा हरेर्नामपदैरुदाहृतैस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलभकम् ११ नैकांतिकं तद्विष्कृतंऽपि निष्कृतं मनः पुनर्धावति चेदसत्पथे तत्कर्म निर्हारमभीप्सतां हरेर्गुणानुवादः- रवलुसत्वभावनः १२ अथैनं माऽपनयत कृतशेषाघनिष्कृतम् यदसौ भगवन्नामभियमाणः समग्रहीत् १३ सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः १४ पतितः स्वलितां भग्नः संदष्टस्तप्त आहतः हरिरित्यवशेनाह पुमान् नार्हति यातनाम् १५

हीत् संपूर्णमुच्चारितवान्नामैकदेशेनाप्यलमिति भावः भियमाण इत्यनेन पुनः पापांतरासंभव उक्तः न तु तत्कालमेव विवक्षितं तदानीं कृच्छ्रादिविधिवन्नामोच्चारणविधेरप्यसंभवात् न च विधिं विना काकतालीयनामोच्चारणं पापापहमिति प्रमाणमस्ति १३ नन्वयं पुत्रनामाग्रहीत् न तु भगवन्नाम तत्राहुः सांकेत्यं पुत्रादौ संकेतितम् पारिहास्यं परिहासेन कृतम् स्तोमं गीतालापपूरणार्थं कृतं हेलनं किं विष्णुना इति सावज्ञमपि च वैकुण्ठनामोच्चारणम् १४ ननु नायं संकल्पपूर्वकं वैकुण्ठनामाग्रहीत् किंतु पुत्रस्नेहपरवशः सन् तत्राहुः पतित इति अवशेनापि यो हरिरित्याह स यातनां नार्हति पुमानित्यनेन नात्र वर्णाश्रमादिनियम इत्युक्तम् अवशत्वमेवाह पतितः प्रासादादिभ्यः स्वलितां मार्गे भग्नः भग्नगात्रः संदष्टः सर्पादिभिः तप्तो ज्वरादिना आहतो दंडादिना १५

ननु महतः पापस्य महदेव प्रायश्चित्तं युक्तं न त्वत्पुन्यं नाम ग्रहणमात्रं पापतारतम्येन कृच्छ्रादितारतम्यवत् तत्राहुर्दोष्याम् गुरूणां पापानां गुरू-
णि प्रायश्चित्तानि लघूनां च लघूनि च तारतम्यं ज्ञात्वा मन्वादिभिर्मुक्तानि अतस्तत्र तथैव व्यवस्था हरिनाम्नस्तु नेयं व्यवस्थोक्ता विष्णोः
स्मरणमात्रेण मुच्यते सर्वपातकैरिति वचनात् न च स्मरा बिंदुपाने महापातकत्वस्मरणवन्नाम्नस्तत्प्रायश्चित्तत्वस्मरणस्यायमिति भा-
रः १६ किंच तैस्तपोदानादिभिस्तान्यधान्येव पूयंते नश्यंति अधर्माज्जातं मलिनं तु तस्य पापकर्तुर्हृदयम् यद्वा तेषामधानां हृदयं
सूक्ष्मरूपं संस्कारारब्धं न शक्यति तदपीशांघ्रिसेवया कीर्तनादिना शक्यतीत्यर्थः अयं भावः महात्पिपापानि सकृदुच्चारितेनैव ना-
म्नानश्यंति सकृत्प्रवर्तितेन दीपेन च गाढध्वानितदा वृत्त्या तु पापांतरस्यानुत्पत्तिः दीपधारण इव तमोऽंतरस्य ततश्च वासनाक्ष-
यात् हृदयशुद्धिः एतदर्थमेव तत्र तत्रावृत्तिविधानम् पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमित्यादिषु तदेवात्राप्नुक्तं गुणानुवादः

गुरूणां च लघूनां च गुरूणि च लघूनि च प्रायश्चित्तानि पापानां ज्ञात्वोक्तानि महर्षिभिः १६ तैस्तान्य-
धानि पूयंते तपोदानजपादिभिः नाधर्मजं तद् हृदयं तदपीशांघ्रिसेवया १७ अज्ञानादयवाज्ञानादुत्तम-
श्लोकं नाम यत् संकीर्तितं मधं पुंसो दहे देधो यथाऽनलः १८ यथा गदं वीर्यं तममुपयुक्तं यदृच्छया अ-
जानतोऽप्यात्मगुणं कुर्यान्मंत्रोऽप्युदाहृतः १९ श्रीशुक उवाच त एवं संविनिर्णीय धर्मभागवतं
नृप तं याम्यपाशा निर्मुच्य विप्रं मृत्योरमूमुचन् २० इति प्रत्युदितायाम्यादतायात्वायमाति के यमराज्ञे यथा
सर्वमाच चक्षुररिंदम २१ द्विजः पाशादिनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिगतः ववं देशिरसाविष्णोः किं करान् दर्शनो

त्सवः २२ खलु सत्वभावः तदपीशांघ्रिसेवयेति च अतोस्य हरिनाम्नैव सर्वपापक्षयः वासनाक्षयस्तु महापुरुषदर्शनादिभिरिति

१७ तथाऽपि पापप्रायश्चित्तमिदमिति ज्ञात्वा नोच्चरितमिति चेत्तत्राहुः अज्ञानादिति बालकेनाज्ञानादपि प्रक्षिप्तोऽग्निर्यथा काष्ठराशिं-
दहति तद्वत् १८ नन्विदमपि पर्षदनुपादिष्टं श्रद्धाहीनं च कथं प्रायश्चित्तं स्यात्तत्राहुः यथेति अगदमौषधं वीर्यवत्तममिति वक्तव्ये वी-
र्यं तममित्युक्तम् यदृच्छया श्रद्धादिहीनमुपयुक्तं भक्षितम् पर्षन्मुखादजानतोऽपि स्वगुणमारोग्यं कुर्यात् मंत्रोऽपि नामात्मकस्त-
थास्वकार्यं कुर्यादेव न हि वस्तुशक्तिः श्रद्धादिकमपेक्षत इत्यर्थः तदुक्तं विष्णुधर्मेषु हरिर्हरति पापानि दुष्टं चैरेरपि स्मृतः अनि-
च्छयाऽपि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः १९ तं विप्रममूमुचन् मोचयामासुः २० प्रत्युदिताः निराकृताः संतः यात्वा गत्वा यमराजा ययया
वत्कथयामासुः २१ दर्शनेनोत्सवो यस्य २२

विवक्षुं वक्तुमिच्छंतं ज्ञात्वा २३ त्रैविध्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यम् गुणाश्रयं यमदूतानां धर्मकृष्णदूतानां च भागवतं भगवत्प्रणीतं शब्दं निर्गु-
णं धर्ममाकर्ण्य इति योज्यम् भक्तिमानासीदित्युत्तरस्यानुषंगः २४ २५ अनुतापं प्रपंचयति अहो इति चतुर्भिः येन आत्मना मया वृष-
ल्यां पुत्रतया जायमानेन ब्रह्म ब्राह्मणजातिः विप्लावितं नाशितम् २६ दुष्कृतं दोषकर्तारं कुलस्य कज्जलकलकम् २७ नास्त्यन्यो बंधुः पुत्रा-
दिर्ययोः तपस्विनो संतप्तौ अधुना तत्क्षणमेव २८ २९ इदानीं तस्य विमर्शपूर्वकं मोक्षक्रममाह किमिदमित्यष्टभिः साक्षात्प्रत्यक्ष

तं विवक्षुमभिप्रेत्य महापुरुषकिंकराः सहसा पश्यतस्तस्य तत्रांतर्दधिरेऽनघ २३ अजामिलोऽप्य-
थाकर्ण्य दूतानां यमकृष्णयोः धर्मभागवतशब्दत्रैविध्यचगुणाश्रयम् २४ भक्तिमान् भगवत्याश्रमाहा-
त्म्यश्रवणाद्विरेः अनुतापो महानासीत् स्मरतोऽश्रममात्मनः २५ अहो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः
येन विप्लावितं ब्रह्म वृषल्यां जायतात्मना २६ धिक्कां विगर्हितं सद्भिर्दुष्कृतं कुलकज्जलम् हित्वा बालांस-
तीयोऽहं सरापामसतीमगाम् २७ ब्रह्मावनायौ पितरो नान्यबंधुर्तापस्विनौ अहो मया धुना त्यक्ता व-
क्तुं ज्ञेयं नीचवत् २८ सोऽहं व्यक्तं पतिष्यामि नरके भृशदारुणे धर्मघ्नाः कामिनो यत्र विंदंतियमया-
तनाः २९ किमिदं स्वप्न आहोस्वि त्साक्षाद्दृष्टमिहाद्भुतम् कया ता अद्य ते ये मां व्यकर्षन् पाशापाणयः ३०
अथ ते क्व गताः सिद्धाश्च त्वारश्चारुदर्शनाः व्यमोचयन् नीयमानं बद्ध्वा पाशैरधो मुवः ३१ अथापि मे दुर्भ-
गस्य विबुधोत्तमदर्शने भवितव्यं मंगलेन येनात्मा मे प्रसीदति ३२ अन्यथा भ्रियमाणस्य नाशश्चेव वृषली-
पतेः वैकुण्ठनामग्रहणं जिह्वा वक्तुमिहार्हति ३३ क्व चाहं कितवः पापो ब्रह्मघ्नो निरपत्रपः क्व च नारायणात्ये-
तद्भगवन्नाममंगलम् ३४ सोऽहं तया यतिष्यामि यतश्चित्तेन्द्रियानिलः यथानुभूय आत्मानमंधेतमसिम-
ज्जये ३५

मिह जाग्रते वदष्टम् ३० ये मां व्यमोचयन्ते च क्व गताः ३१ यद्यप्यहमस्मिन् जन्मनि दुर्भगः पापीयान् अथापि जन्मां-
तरे नूनं पुण्यवानित्याह विबुधोत्तमदर्शन इति निमित्तसप्तमीतेषां दर्शनार्थपूर्वणमंगलेन महता पुण्येन भवितव्यम् येन दर्शनेन ३२
अन्यथा पूर्वपुण्यं विना कथं भूतं वैकुण्ठनाम गृह्यते वशीक्रियते अनेनेति ग्रहणम् ३३ ब्रह्मघ्नः विप्रत्वनाशकः ३४ ३५ ७

३६ ३७ अमिथ्याभूतेऽर्थधीर्यस्यतथाभूतः सन् देहादौ ममाहमिति मतिं हित्वा धास्ये ३८ मुक्तं सर्वमनुबन्धनं पुत्रादिस्नेहोयेन सः
३९ प्रत्याहृतं इंद्रियग्रामोयेन ४० गुणेष्व्यो देहेंद्रियादिभ्यः आत्मानं वियुज्यात्मसमाधिना चित्ते काश्र्येण भगवतो-
धास्मिन् स्वरूपे ४१ तस्मिन् भगवद्वाग्नि उपरतानि श्वलाधीर्यस्य सः तस्मिन् काले अद्राक्षीदिति वा पुरः पुरतः ततश्च प्रागुपलब्धा-

विमुच्यतमिमं बन्धमविद्याकामकर्मजम् सर्वभूतसुहृच्छांतो मैत्रः करुण आत्मवान् ३६ मोचयेग्रस्त
मात्मानं योषिन्मय्यात्ममायया विक्रीडितो ययैवाहं क्रीडामृग इवाधमः ३७ ममाहमिति देहादौ हित्वा
ऽमिथ्याऽर्थधीर्मतिम् धास्येमनो भगवति श्रद्धात्कीर्तनादिभिः ३८ इति जातस्तन्निवेदः क्षणसंगेन
साधुषु गंगाद्वारमुपेयाय मुक्तसर्वानुबन्धनः ३९ श्रीशुक उवाच स तस्मिन् देवसदन आसीनो यो-
गमाश्रितः प्रत्याहृतं इंद्रियग्रामोयु योजमन आत्मनि ४० ततो गुणेष्व्य आत्मानं वियुज्यात्मसमाधिना यु-
युजे भगवद्वाग्निब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४१ यद्युपारतधीस्तस्मिन् न द्राक्षीत् पुरुषान् पुरः उपलभ्योपलब्धान् प्रा-
क्वैव वंदेशिरसा द्विजः ४२ हित्वा कलेवरं तीर्थे गंगायां दर्शनादनु सद्यः स्वरूपजगृह भगवत्पार्श्ववर्तिनाम्
४३ साकं विहाय साविप्रो महापुरुष किं करैः हेमं विमानमारुह्य ययो यत्र श्रियः पतिः ४४ एवमविष्ठावि-
त सर्वधर्मादास्याः पतिः पतितो गत्य कर्मणा निपात्यमानो निरयह तवतः सद्यो विमुक्तो भगवन्नामगूणहन्
४५ नातः परं कर्म निबन्धकृतं न मुमुक्षुतां तीर्थपदानुकीर्तनात् न यत्पुनः कर्मसु सज्जते मनो रजस्तमोभ्यां
कलिलं ततोऽन्यथा ४६ य एव परमं गुह्यमिति हासमघापहम् शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्याऽनुकी-
र्तयेत् ४७ न वै स नरकं याति नैक्षितो यमकिं करैः यद्यप्यमंगलो मर्त्या विष्णुलोके महीयते ४८

नेव तानुपलभ्य

प्रत्यभिज्ञाय ववंदे ४२ ४३ ४४ उपसंहरति एवमिति द्वाभ्याम् विष्ठाविताः सर्वधर्मायेन हतं वतं स्वदारनियमादियस्य ४५ कर्म-
निबन्धस्य पापमूलस्य कृतं नम् छेदकमतः परन्नास्ति कस्मात्परम् तीर्थपदास्यानुकीर्तनात् यत्र हेतुः यत्पुनः नुकीर्तनात् त-
तोऽनुकीर्तनादन्यथा प्रायश्चित्तांतरैः रजस्तमोभ्यां कलिलं मलिनमेव तिष्ठति यत्तच्च नः कर्मसु पुनः न सज्जते ४६ ४७ न चेक्षितो
भवति ४८

प्रियमाणः अवशत्वेन श्रद्धाविहीनोऽपि ४९ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये तु यमेनापि वैष्णवा-
 वोत्कर्षवर्णनेः सांत्वयित्वा स्वदूतांस्ते वैष्णवो किंकरीकृताः १ विष्णुदूतौ निर्णीतं शास्त्रार्थं यममुखेन हृदयितुं तृतीयाध्यायारंभः तत्र य-
 दुक्तं यमराज्ञे तया सर्वमाचक्षुःश्रितिततः किंतवत्तमिति एच्छति निशम्येति मुरारे नैदेशिकैः किंकरीरेवं विहृतान् अतएव हता-
 आज्ञायस्य यस्य वशवर्ती अयं जनः सोऽपि तान्प्रतिक्रमाह १ अत्याश्चर्यमेतदित्याह यमस्येति हेऽक्षय मस्य दंडभंगः कुतश्च न-
 कस्माच्चिदपि श्रुतपूर्वो नासीत् एतत् एतस्मिन्नर्थे यद्वा नुश्रुतपूर्वः एतत् यमदूत निराकरणं चासीत् अतः सर्वस्यापि लोकस्य संश-

प्रियमाणो हरेर्नामगुणानुचोपचारितम् अजामिलोऽप्यगान्धाम किंपुनः श्रद्धया गुणान् ४९ इ-
 ति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे अजामिलोपारव्याने द्वितीयोऽध्यायः २ राजा वाच-
 निशम्य देवः स्वभटोपवर्णितं प्रत्याह किंतान् प्रति धर्मराजः एवं हताज्ञो विहृतान् मुरारे नैदेशिकैर्यस्य व-
 शे जनोऽयम् १ यमस्य देवस्य न दंडभंगः कुतश्च नपेश्रुतपूर्व आसीत् एतन्मुने हश्चाति लोकसंश-
 येन हित्वदन्ये इति मे विनिश्चितम् २ श्रीशुक उवाच भगवत्पुरुषं राजन्याम्याः प्रति-
 हतोद्यमाः पाति विज्ञापयामासुर्यमसंयमिनीपतिम् ३ यमदूता ऊचुः कतिसंतीह-
 शास्तारो जीवलोकस्य वैप्रभो त्रैविध्यं कुर्वतः कर्मफलाभिव्यक्तिहेतवः ४ यदि स्युर्बहवो लोक-
 शास्तारो दंडधारिणः कस्य स्यातां न वा कस्य मृत्युश्चामृतमेव वा ५

यो वर्तते तं त्वत्तोऽन्योनश्चिन्नतीति मे नि-
 श्चितमतः कथयेति शेषः २ भगवतः पुरुषैः प्रतिहत उद्यमो येषां ते याम्याः पुरुषाः ३ कतिसंतीत्याक्षेपोक्तिः त्रैविध्यं त्रिविधं स्वार्थं
 प्यङ् यद्वा त्रैविध्यं यथा भवति तथा कर्म कुर्वतः तदर्थं च कर्मफलस्याभिव्यक्तिहेतवः कतिसंतीति ४ संतु बहवः को बाधस्तत्राहुः
 यदीति मृत्युर्दुःखममृतं स्रवं तेषां विप्रतिपत्तौ ते उभे कस्य स्यातां न कस्यापि परस्परविरोधेनोभयोरपि प्रतिबंधात् एकमत्येतु कस्य वा-
 न स्याताम् एकः स्रवं कर्तुमिच्छति दुःखं चान्यः एकमत्ये च तयोः परस्परकार्यानुमोदनेनोभयोरपि प्राप्ते कस्य वा ते उभे अपि न स्यातामित्य-
 र्थः ५

ननु बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया बहवः शास्तारो भवंतु तथा सति नायं दोषः स्यात्तत्राहुः बहूनां कर्मिणां व्यवस्थया शास्तृ बहुल्वे शास्तृत्वं स्यात्
 घटेत् किंतु तदायत्सर्वशास्तरि मुख्यं शास्तृत्वं तदेकदेशे उपचारमात्रमेव स्यात् यथा चक्रवर्तिन एव मुख्यं शास्तृत्वं मंडलवर्तिनामुप-
 चारमात्रं निरंकुशत्वाभावात् ६ यस्मादेवं शास्तृ बहुल्वं न घटते अतस्त्वमेक एव शास्ता श्रमाश्रमे विविनक्षीति तथा ७ विप्रलंभिता-
 वंचिता लंघितेत्यर्थः ८ तदेवाहुः नीयमानमिति ९ तत्त्वतः यदि नोऽस्माकं क्षमं हितं मन्यसे अन्यथा अज्ञानतस्तदवज्ञाने तवाप्यनर्थः

किंतु शास्तृ बहुल्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् शास्तृत्वमुपचारो हियथामंडलवर्तिनाम् ६ अतस्त्व-
 मेका भूतानां सेश्वराणामधीश्वरः शास्ता दंडधरो नृणां श्रमाश्रमे विवेचनः ७ तस्य ते विहता द-
 डानलोके वर्ततेऽधुना चतुर्भिस्सुतेः सिद्धैराज्ञाते विप्रलंभिता ८ नीयमानं तवादेशादस्माभिर्यात
 नागृहान् व्यमोचयन्पात किं न छित्वा पाशान् प्रसृत्यते ९ तांस्ते वेदितुमिच्छामो यदि नो मन्यसे क्षमम्
 नारायणे त्यभिहिते मा भैरित्याय युद्धतम् १० श्रीशुक उवाच इति देवः स आष्टष्टः प्रजा संय-
 मनो यमः प्रीतः स्वदूतान् प्रत्याह स्मरन्पादां बुजं हरेः ११ यम उवाच परो मदन्यो जगतस्त-
 स्युषश्च ओतं प्रोतं पटवद्यत्र विश्वम् यदशतोऽस्य स्थितिजन्मना शानस्योतवद्यस्य वशोचलोकः १२ यो
 नामभिर्वाचि जनान् निजायां बध्नाति तं त्यामिव दामभिर्गाः यस्मै बलित इमे नाम कर्मनिबंधवद्धाश्च किताव
 हंति १३ अहं महेंद्रो निर्ऋतिः प्रचेताः सोमोऽग्निरीशः पवनोऽर्को विरिंचः आदित्य विश्वेवसवोऽथ सा
 ध्यामरुद्राणारुद्राणाः ससिद्धाः १४

स्यात् अतर्क्यो हितेषां प्रभावः यतो नारायणायेति केवलमभिहिते मा भयं कुर्विति वदं-
 तः शीघ्रमागताः १० संयमयतीति तथा ११ मत्तोऽन्यो जगतस्तस्युषश्च परोऽधीश्वरोऽस्ति अहं तु जंगमाना मेव तत्रापि नृणामेव त-
 चापि पापिना मेव तत्किं करः सन् ईश्वरः स तु सर्वेश्वरः कोऽसौ यत्र यस्मिन् विश्वमोतं प्रोतं च ऊर्ध्वतिर्यक्तं तुषु पटवत् यस्य त्वं शोभ्यो
 विष्णु ब्रह्मरुद्रेभ्यो अस्य स्थित्योदयो भवति यस्य च वशो लोको वर्तते न सिनासिकायां प्रोतबलीवर्दवत् १२ एतत्प्रपंचयति ब्राह्मणादि
 नामभिर्वाचि निजायां तं त्यां दामन्यां जनान् यो बध्नाति दामभिर्गाः बलीवर्दानिव त इमे जीवाः नाम कर्मभिर्निबंधैर्बद्धाः यस्मै बलिवर्दं हंतियद-
 धीनाः कर्म कुर्वतीत्यर्थः १३ यस्य च लीलादुर्विभाच्येत्याह अहमिति द्वाभ्याम् १४

नस्पृष्टं रजस्तमश्चयैः ईहितमभिप्रेतं चेष्टितं वानविदुः स्पृष्टमायाः मायया स्पृष्टाः ततस्तेभ्योऽन्येन विदुरिति किंपुनर्वक्तव्यम् १५ तन्मा
यया विमोहितत्वा न्नजानंतीत्युक्तमविषयत्वाच्च तस्येत्याह यमिति गोभिरिन्द्रियैर्हृदा चित्तेन न विचक्षते न पश्यति यद्वाचाऽनस्यु
दितं यन्मनो न मनुत इत्यादि श्रुतेः आत्मनां जीवानामात्मानं द्रष्टारमाकृतयोरूपाणि चक्षुर्यथा कर्मभूतं न जानंति ततः परमाकृतीनां
प्रकाशकम् न हि प्रमाता प्रमाणस्य विषय इति भावः एवंभूतः परमेश्वरो मदन्योऽस्तीति पूर्वोक्तसंबन्धः १६ भवत्वेवंभूतोऽन्यः परमे-
श्वरः ये पुनरस्मान्निर्भर्त्स्य पापिनं रक्षितवन्तः ते केतानाह तस्येति द्वाभ्याम् तस्यैव रूपगुणाः प्रभावादयः स्वभावः भक्तवात्सल्या

अन्ये च यै विश्वसृजोऽमरेशा भृगवादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः यस्येहितं न विदुः स्पृष्टमायाः सत्त्वप्रधाना-
अपि किंततो न्ये १५ यै न गोभिरमनसाऽस्रभिर्वा हृदा गिरा वाऽस्रभूतो विचक्षते आत्मानं मंतर्हृदिसं-
तमात्मानं चक्षुर्यथैवाकृतयस्ततः परम् १६ तस्यात्मतंत्रस्य हरेरधीशितुः परस्य मायाऽधिपतेर्महा-
त्मनः प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः १७ भूतानि विष्णोः स्वरूपजितानि दुर्दर्शानि
गानि महाद्भूतानि रक्षन्ति तद्भक्तिमतः परेभ्यो भक्तश्च मर्त्या नथ सर्वतश्च १८ धर्मस्तु सोऽक्षाद्भगवत्पणी-
तं न वै विदुर्ऋषयो नापि देवाः न सिद्धा मरुत्या अस्मरामनुष्याः कुतश्च विद्याधरचारणादयः १९ स्वयंभूना
रदः शंभुः कुमारः कपिलो मनुः प्रह्लादो जनको भीष्मो बालिर्वैयासकिर्वयम् २० द्वादशैते विजानीमो धर्मं भा-
गवतं भटाः गुह्यं विशुद्धं दुर्बाधं यज्ञात्वा मृतमश्नुते २१ एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसां धर्मः परः स्मृतः भक्ति-
योगो भगवतितन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः अजामिलोऽपियेनैव
मृत्युपाशादमुच्यत २३

द्विर्येषां ते १७ विष्णोर्भूतानि मृत्याः दुर्दर्शानि द्रष्टुमप्यशक्यानि लिङ्गानि रूपाणि येष्वांतानि तद्भक्तिम-
तः विष्णुभक्तान् परेभ्यः शत्रुभ्यः सर्वतः अग्न्यादिभ्यश्च रक्षन्ति १८ ननु विष्णुभक्ताश्चेत्कथमधर्मपक्षपातं कृतवन्तस्तत्राह धर्ममिति
ऋषयो भृगवादयः १९ ननु केचिन्नजानंति तस्य सत्त्वे किंप्रमाणं तत्राह स्वयंभूरिति कुमारः सनत्कुमारः वयमित्यात्मानमेव बहुमन्यमानो
निर्दिशति २० हे भटाः २१ तमेव धर्ममाह एतावानिति २२ नचात्र प्रमाणं वक्तव्यं दृष्टत्वादित्याह नामोच्चारणेति येनैव केवलेन सकृदुच्चारि-
तेन २३

ननुनामाभासेनकथं सर्वपापक्षयः स्यात् श्रद्धाभक्त्याख्यादेरपि विधानात् तथा हि सायं प्रातर्गुणानुभक्त्यादुःखग्रामादिमुच्यत इति अ-
नुदिनमिदमारेण शृण्वन्निति श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः जन्मकर्मगुणानां च तदर्थैः रिवलचेष्टितमित्याद्यस्मिन्नेव पुराणे तत्र त-
त्र पठ्यते पुराणांतरे च पापक्षयश्च भवति स्मरतां तमहर्निशमिति औत्रैव च तस्मात्संकीर्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहसाम् महतामपि कौर-
व्यवित्थैकांतिकनिष्कृतमित्यादिना सम्यक् कीर्तनादेव मन्यते किंच तथा सति किमिति मन्वादयो द्वादशाब्दादीनि स्मरन्त्युः तस्मादिदम-
नुपपन्नमिव तत्राह एतावतीति भगवतो गुणानां कर्मणां च नाम्नां च सम्यक् कीर्तनमिति यत् एतावता पुंसामघनिर्हरणाय पापक्षयमात्रा-
य अलमुपयोगो नास्ति अलंशब्दोऽत्र वारणे यथाहामरसिंहः अलं भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणवाचकमिति उपयोगाभावमेवाह अजा-
मिलो महापातक्यपिनारायणेति विक्रयनतु सम्यक् कीर्तयित्वा तच्च पुत्रं विक्रयनतु हरिम् अघवान् अशचिरपि म्रियमाणोऽस्वस्थ

एतावताऽलमघनिर्हरणाय पुंसां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् विक्रयपुत्रमघवानयदजामि-
लोऽपिनारायणेति म्रियमाण इयाय मुक्तिम् २४ प्रायेण वेदतदिदं न महाजनीऽयं देव्या विमोहित-
मतिर्बतमाययाऽलम् त्रय्यां जडीकृतमतिर्मधुपुष्पितायां वैतानिके महति कर्मणि युज्यमानः २५

चित्तोऽपि मुक्तिमवाप न त्वघनिर्हरणमात्रमतो नामाभासेनापि सर्वपापक्षय इत्येव तत्त्वमावृत्तिश्रद्धादिविधयस्तु पापवासनाक्षयार्था इ-
त्युक्तमेव हरर्गुणानुवादः खलु सत्वभाव इत्यत्र २४ यत्तूक्तं व्यर्थं तर्हि द्वादशाब्दादिस्मरणमिति तत्राह प्रायेणेति महाजनो मन्वादि-
अयं भावः यथा मृतसंजीवनौषधिमजानंतो वैद्यारोगनिर्हरणाय त्रिकटुकनिंबादीनि स्मरन्ति तथा स्वयं भुशं भुप्रभुखट्वा द्वादशव्यतिरे-
केणायं महाजनोऽतिगुह्यमिदं ज्ञात्वा द्वादशाब्दादिकं स्मरतीति किंच मायया देव्या अलं विमोहितमतिरयं जनः मधुमधुरयथा भ-
वत्येवं पुष्पितायां पुष्पस्थानीयैरर्थैर्वादेर्मनोहरायां त्रय्यां जडीकृता अभिनिविष्टमतिर्यस्य अतो महत्येव कर्मणि श्रद्धया युज्यमानो
नाल्ये प्रवर्तते दृश्यते हि प्राकृतस्य लोकस्य महति मंत्रादौ श्रद्धा अल्ये चाश्रद्धा तस्मादस्य ग्राहको नास्तीति तेनेोक्तम् यद्वा स्वाधी-
नः सिंहोऽस्त्येतावता श्वसृगालादिनिवारणाय तं यथानप्रयुज्यते तथाऽतितुच्छत्वात् पापस्य न तन्निरसनाय परममंगलं हरेर्नामस्मरन्ति
यद्वा नाममाहात्म्यज्ञाने सर्वमुक्तिप्रसंगादित्येषादि कुग्रंथविस्तरभयात्तु नातिप्रपंच्यते २५ ६२ ६३ ६४

भावयोगं भक्तियोगम् अमीषां पातकं न स्यादेव यदि स्यादुरुगायस्य वादः कीर्तनम् २६ तदेवं धर्मतत्त्वं निर्णयिष्यत्याननुशास्ति तदिति
ये भगवंतं प्रपन्नाः ते देवैः सिद्धैश्च परिगीतपवित्रगाथाः वर्णितपवित्रकथाः अतस्तान्नोपसीदत तत्समीपमपि न गच्छत वयः कालोः
पिनप्रभवति २७ केतर्हि दंडार्थमानेया इत्यत्राह तानिति द्वाभ्याम् असतः दुष्टान् तानेवाह मुकुंदपादारविंदयोर्योमकरंदरूपोर
सस्तस्माद्भिमुखान् कथं भूतात् निष्किंचने रजसं जुष्टात् तेषां ज्ञापकमाह निरयवर्त्मनि स्वधर्मशून्ये गृहे बद्धा तृष्णा येस्तान् २८

एवं विमृश्य सुधियो भगवत्पूज्यं न ते सर्वात्मना विदधते रव लुभावयोगम् ते मे न दंडमर्हं त्ययद्यमीषां स्या
त्पातकं तदपि हंत्युरुगाय वादः २६ ते देवसिद्धपरिगीतपवित्रगाथा ये साधवः समदृशो भगवत्प्रपन्नाः
तान्नोपसीदत हरिर्गदयाऽभिगुप्तान् तेषां वयं न च वयः प्रभवामदंडे २७ तानानयध्वमसतो विमुरवान् मु-
कुंदपादारविंदमकरंदरसादजस्रम् निष्किंचनेः परमहंसकुलैरसंज्ञैर्जुष्टाद्गृहे निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान्
२८ जिह्वानवक्ति भगवद्गुणानामधेयं चेत्तश्च न स्मरति तच्चरणारविंदम् कृष्णाय नो नमस्ति योऽच्छि-
एकदाऽपि तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ तत्क्षम्यतां स भगवान् पुरुषः पुराणो नारायणः स्व
पुरुषैर्यदसत्कृतं नः स्वानामहो न विदुषां रचितां जलीनां क्षांतिर्गरीयसि नमः पुरुषाय भूम्ने ३० तस्मात्सं
कीर्तनं विष्णोर्जगन्मंगलमहं साम् महतामपि कौरव्यवित्थैर्कांतिकं निष्कृतम् ३१ शृण्वतां गृणतां-
वीर्याण्युद्दामानि हरेर्मुहुः यथा स्रजो तया भक्त्या शतस्थेनात्मा व्रतादिभिः ३२

किंच जिह्वेत्यादि यद्येषां जिह्वेत्याद्यन्वयः न कृतं विष्णुकृत्यं भगवद्भक्त्यैः २९ भगवंतं क्षमापयति तदिति अयं भावः नः स्वपुरु-
षैरस्मदीयत्वेन स्थितैः स्वीयैरेव पुरुषैर्यद्यस्मादसत् अन्याय्यं कृतम् तत्तस्मात्स्वयमेव क्षम्यतां सहताम् स्वानां स्वीयानां भक्ता-
नां नः अस्माकं न विदुषां अज्ञानां महो गरीयसि तस्मिन् क्षांतिर्युक्तेव मह इति पाठे स्वीयानां माहात्म्यमविदुषां नः क्षमां करोत्वित्य-
र्थः ३० तस्मादित्यादि शतकोक्तिः जगतोऽपि मंगलरूपम् ३१ एकांतिकत्वमेवाह शृण्वतामिति व्रतादिभिस्तथानश्रद्धेयैः ३२

एतदुपपादयति कृष्णांघ्रिपद्मयोर्मधुलेदिआस्वादयतीति तथामधुलिहतीति मधुलिह अतितुच्छत्वेन विसृष्टयेमायागुणाः विषयास्ते
षु पुनर्नरमते अस्तु तन्मध्वास्वादरहितः अतएव कामाभिभूतः सन्नात्मनोरजः पापं प्रमार्ष्टुमपि कर्मैव प्रायश्चित्तरूपमीहेत यतः क-
र्मणः पुनरपिरजः पापं स्यादेव कुंजरशौचवत् सत्वशोधकत्वाभावात् ३३ नैव विस्मितधियो बभूवुः किंतु सत्यमुक्तमित्येवमेतिरेत-
तः प्रभृतिप्रतिशंकमानाः अस्मान् नैवेषह्न्यादिति शंकां वहंतः तं द्रष्टुमपि बिभ्यति स्म पाठांतरे तु विस्मितधियो जाताः ते च ततः प्रभृति-
बिभ्यति स्मेत्यर्थः ३४ कुंभसंभवोऽगस्त्यो मलये पर्वते आसीनोऽव्यग्रो हरि मर्चयन् पुनः पुनः विश्वासार्यं हरेः पादौ स्पृशन्नित्यर्थः ३५

कृष्णांघ्रिपद्ममधुलिहन् पुनर्विसृष्टमायागुणेषु रमते वृजिनावहेषु अन्यस्तु कामहत आत्मरजः प्रमार्ष्टु-
मीहेतु कर्मयत एव रजः पुनः स्यात् ३३ इत्यंस्वभर्तृगादित भगवन्महित्वं संस्मृत्य विस्मितधियो यमकिं क-
रास्ते नैवान्व्युत्ताश्च यजनं प्रतिशंकमाना द्रष्टुं च बिभ्यति ततः प्रभृति स्म राजन् ३४ इति हासमिमं गुह्यं-
भगवान् कुंभसंभवः कथयामास मलय आसीनो हरि मर्चयन् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठ-
स्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ राजोवाच देवास्सरन् नृणां सर्गो नागानां मृगपक्षिणाम् सामासिकस्त्व-
या प्रोक्तो यस्तु स्वायं भुवैः तरे १ तस्यैव व्यासमिच्छामि ज्ञातुं ते भगवन् यथा अनुसर्गं यथा शक्त्या स-
सर्ज भगवान्परः २ सूत उवाच इति संप्रश्नमाकर्ण्य राजर्षेर्बादरायणिः प्रतिनंदमहायोगीज-
गादमुनि सत्तमः ३ श्रीशुक उवाच यदा प्रचेतसः पुत्रा दश प्राचीन बर्हिषः अंतः समुद्रादु-
न्मग्ना ददृशुर्गोदुर्मैवृताम् ४

इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थ्यादित्रिभिर्विश्वरूपजन्म-
विवक्षया प्रचेतः सतदक्षस्य वंशस्तावत्प्रतन्यते १ चतुर्थेतु प्रजासृष्टे दक्षेणाराधनं हरेः तपसाहं सगुह्यारव्यस्तोत्रेण च निरूप्य-
ते २ प्रसक्तानुप्रसंगेन स्वायं भुवस्तान्वये नाम प्रभावमाकर्ण्य वंशव्यासं बुभुक्षन्ते ३ देवास्सरेति दाभ्याम् सामासिकः संक्षिप्तो-
यः प्रोक्तस्तृतीयस्कंधे १ व्यासं विस्तारम् ते त्वत्तः यथा शक्त्या यथा ससर्जतां शक्तितत्पकारं च ज्ञातुमिच्छामि अनुसर्गमनुवृत्तं सर्गम्
२ ३ दक्षादिरूपेण ससर्जति वक्तुं दक्षजन्मप्रकारमाह यदेति प्राचीन बर्हिषः पुत्रा यदा समुद्रमध्यादुन्मग्ना निर्गताः तदा गां पृथिवीं दुर्मै-
वृतां ददृशुः ४

नारदोपदेशतः प्राचीनबर्हिषो निवृत्त्या अराजके सति कृष्याद्यभावात् तपसा दीपितो मन्युर्येषां ते तेषां द्रुमाणां दग्धुमिच्छया ५ ताभ्यां वा
 अग्निभ्यां दत्तमानां स्तान् द्रुमान् वनस्पतीनां राजा सोम उवाच ६ मां द्रुमेष्विति न वभिः हेमहाभागाः विवर्धयिषवः विशेषेण वर्धयि-
 तुमिच्छवः ७ प्रजापतीनां तद्द्रव्यमोज्यदाहोऽनुचित इत्याह अहो इति त्रिभिः ऊर्जमक्ष्यमिषमन्नम् ८ अचराः फलाद्याः अप-
 दाः तृणाद्याः अहस्ताः पश्वाद्याः चतुष्पदो मेषाद्याः ९ १० अतः आतिष्ठत आश्रयत सतां मार्गमुपशमोपि चादिभिर्जुष्टम् ११ प्रजा-

द्रुमेष्वः कृत्यमानास्ते तपो दीपितमन्यवः सुरवतो वायुमग्निं च ससृजुस्तद्विधक्षया ५ ताभ्यां निर्द-
 द्यमानास्तानुपलभ्य कुरूदूह राजोवाच महान्सोमो मन्युप्रशमयान्निव ६ मां द्रुमेष्वो महामागा-
 दीनेभ्यो द्रोणधुमर्हथ विवर्धयिषवो यूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ७ अहो प्रजापतिपतिर्भगवान् हरिर-
 व्ययः वनस्पतीनां षधीश्च ससर्जोर्जमिषं विभुः ८ अन्नचराणामचराद्यपदः पादचारिणाम् अह-
 स्ताहस्तयुक्तानां द्विपदाश्च चतुष्पदः ९ यूयं च पित्राऽन्वादिष्टा देवदेवेन चानघाः प्रजासर्गाय हि कथं वृ-
 क्षान् निर्दग्धमर्हथ १० आतिष्ठत सतां मार्गं कोपयच्छत दीपितम् पित्रापितामहेनापि जुष्टवः प्रपिता
 महैः ११ लोकानां पितरौ बंधुर्दशः पक्ष्मस्त्रियाः पतिः पतिः प्रजानां भिक्षूणां गृह्यज्ञानां बुधः सुहृत् १२
 अंतर्देहेषु भूतानां मात्मास्ते हरिरीश्वरः सर्वतद्दिष्यमीक्षध्वमेवं वस्तोषितो ह्यसौ १३ यः समुत्पति
 तंदेह आकाशान् मन्युमुल्बणम् आत्मजिज्ञासया यच्छेत्स गुणानतिवर्तते १४ अलंदग्धे द्रुमेर्दी-
 नैः खिलानां शिवमस्तु वः वार्ष्णीत्येषा वराकन्या पत्नी त्वेप्रतिगृह्यताम् १५

नां प्रजापतिरेव बंधुरतस्तज्जी

विकानां शो न कर्तव्य इति दृष्टांतपंचकेनाह लोकानां बालानां माता पितरौ अज्ञानां ज्ञानदो बुध एव सुहृत् १२ ईश्वराधिष्ठानत्वाच्च-
 भूतदाहो न युक्त इत्याह अंतर्देहेष्विति वीरुष्माभिः १३ आकाशादेहे समुत्पतितमाकस्मिकमित्यर्थः आत्मविचारेण नियच्छे-
 त् १४ खिलानां शेषाणां वीरुष्माकंच शिवमस्तु वृक्षरक्षणार्थं तदीयां कन्यां ददाति वार्ष्णीर्वक्षैः पालिता १५ ६ ६

आमं च्यसां त्वयित्वा आप्सरसीं अप्सरसः प्रम्लोचायाः सुताम् १६ १७ दुहितृवत्सल इति तस्य कन्यावंश एवेत्युक्तम् मम मत्तः १८
प्रजापतिर्देवः १९ अहं हितमसं वृद्धम् विंध्यस्य पादानुसन्निहितपर्वतान् २० २१ हंसगुल्धारव्येनस्तोत्रेण कस्य दक्षस्य २२ पराय-
सर्वोत्तमाय नमो दधेनमनं करोमि परत्वे हेतुः अवितथा अनुभूतिश्चिच्छक्तिर्यस्य अतो गुणत्रयाभासो जीवो निमित्तं माया च तयोर्ब-
धवे नियंत्रे एवमपि गुणेषु तत्त्वबुद्धिर्येषां ते जीवैरदृष्टा मस्वरूपं यस्य तत्र हेतुः निवृत्तं मानं यस्मात् पाठांतरे निरस्तमानमवधिश्च
यस्मात् तर्हि कथं तस्य सिद्धिरत आह स्वयं भुवे स्वप्रकाशाय २३ अदृष्टधाम त्वं दर्शयन्नाह नेति पुरुषसर्वा जीवः अस्मिन् पुरे दे-

इत्यामं च्यवरारोहं कन्यामाप्सरसीं नृप सोमो राजाय यौ दत्वा ते धर्मोपये मिरे १६ तेष्वस्तस्यासम-
भवदक्षः प्राचेतसः किल यस्य प्रजाविसर्गेण लोका अपूरितास्त्रयः १७ यथा ससर्ज भूतानि दक्षो दु-
हितृवत्सलः रेतसामनसान् चैव तन्ममावहितः शृणु १८ मे न सेवासृजत्पूर्वं प्रजापतिरिमोः प्रजाः देवा
स्तरमनुष्यादीन् नमस्थलजलोकसः १९ तेमहं हितमालोक्य प्रजासर्गं प्रजापतिः विंध्यपादानुपव-
ज्य सोऽचरद्दृष्टं तपः २० तत्राघमर्षणं नाम तीर्थं पापहरपरम् उपस्पृश्यानुसवनतपसा ऽतोष्यन्दरि-
म् २१ अस्तौषीन्द्रसगुल्धेन भगवतमधोक्षजम् तुभ्यं तदभिधास्यामि कस्या तुष्यद्यतो हरिः २२
प्रजापतिरुवाच नमः पराया वितथानुभूतये गुणत्रयाभासनिमित्तबधवे अदृष्टधाम्ने गुणा तत्त्वबु-
द्धिभिर्निवृत्तमानाय दधे स्वयं भुवे २३ नयस्यै सरव्यं पुरुषोऽवैति सरव्युः सर्वावसन्नसंवसतः पुरेऽस्मि-
न् गुणो यथा गुणिनो व्यक्तदृष्टस्तस्मै महेशाय नमस्करोमि २४ देहोऽसवोऽक्षामनवो भूतमात्रानात्मा
नमन्यं च विदुः परं यत् सर्वं पुमान्वेद गुणां श्वतज्ज्ञो न वेद सर्वज्ञमनंतमीडे २५ हेवसन्नपि अत्रैव संवसतः सरव्यु-

र्यस्य सरव्यकरणं प्रवर्तकादिकं नावैति न जानाति तस्मै कुतः व्यक्तदृष्टेः प्रपंचद्रष्टुः न हि द्रष्टा दृश्यो भवतीति प्रथमांतपाठे व्यक्ते प्रपंच-
च एव दृष्टिर्यस्य सः गुणो विषयो गुणिनो विषयिण इन्द्रियादेः सरव्यं प्रकाशकत्वं यथानवेत्ति तद्वत् २४ ननु गुणो जडत्वान्न जानाति जी-
वस्तु चेतनः किमिति न जानाति अत आह देह इति देहश्चासवश्च प्राणा अक्षाणीन्द्रियाणि मनवश्च अंतःकरणानि भूतानि च मात्रा-
श्वतन्मात्राणि आत्मानं स्वरूपं दृश्यमन्यमिन्द्रियवर्गतयोः परं देवतावर्गं च न विदुः पुमान् जीवस्तु सर्वमेतन्नयं वेद गुणां श्वतन्मूलभूता-
नवेद तज्ज्ञोऽपि सन्नयं सर्वज्ञं न वेद तमनंतमीडे स्तोमि २५

अदृष्टधामत्वमुक्त्वा स्वप्रकाशत्वमाह यदा मनस उपरामः समाधिर्न तु स्रुषु सा विवलयः न च जाग्रत्स्वप्रयोरिव विक्षेपः तदा ह नामरूपे
रूप्येते येन तत्तथा तस्य उपरामे हेतुः दृष्टं दर्शनं स्मृतिश्च तयोः संप्रमोषान्नाशात् तदायः केवलेन स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय
शब्दाय शक्तिश्च शब्दं मनः सद्यप्रतीतिस्थानं यस्य तस्मै नमः २६ एवं भूतः केषां प्रतीयत इत्यपेक्षायामाह मनीषिण इति द्वाभ्याम् विवे
किनो यं निष्कर्षेति विविच्य ध्यायंति स निर्वानासुरवानुभूतिर्मम प्रसीदतामिति ह्योरन्वयः एवं निष्कर्षेतां प्रतीयत इति भावः किमि
ति निष्कर्षेति स्वशक्तिभिर्गूढमप्रकाशमानम् कतिभिर्नवभिः पुनश्च त्रिवृद्धिः त्रिगुणाभिः सप्तविंशत्युपाधिभिर्गूढमष्टाविंशं निष्क
र्षेतीत्यर्थः यद्वा नवभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपञ्चतन्मात्ररूपाभिः त्रिवृद्धिः त्रिगुणात्मिकाभिः चकारात्षोडशविकाररूपाभिः
श्च कथं भूतं निष्कर्षेति मनीषयाऽतर्हदिसंनिवेशितं निश्चलीकृतम् पाञ्चदश्यं पञ्चदशसामिधेनीमंत्रैः प्रकाशयम् अलौकिकं वन्दि

यदोपरामो मनसो नामरूपरूपस्य दृष्टं स्मृतिसंप्रमोषात् यद्विद्यते केवलयास्वसंस्थया हंसाय तस्मै
शक्तिश्च सद्यनेन नमः २६ मनीषिणोऽतर्हदिसंनिवेशितं स्वशक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः वन्दि यथा
दारुणि पाञ्चदश्यं मनीषयानिष्कर्षेति गूढम् २७ सर्वममाशेषविशेषमायानिषेधनिर्वानासुरवानु
भूतिः स सर्वनामासच विश्वरूपः प्रसीदताम निरुक्तात्मशक्तिः २८ यद्यनिरुक्तवचसानिरु
पितंधियाऽक्षभिर्वा मनसा वा तयस्य माभूत्स्वरूपगुणरूपवहितं सर्वगुणापायविसर्गलक्षणः २९

मिवाहंकारास्पदादात्मनोऽन्यपरमात्मानं निष्कर्षेतीत्यर्थः २७ अशेषाविशेषायास्तस्यामायायाः निषेधेन निर्वानासुरवे अनुभूतिर्यस्य अप्र
सक्तनिषेधासंभवात् प्रसक्तिमाह स एव सर्वनामास एव विश्वरूप इति तद्रूपत्वेऽपि वास्तवत्वाभावा निषेधः संभवतीत्याह अनिरुक्ता आ
त्मनि शक्तिर्माया यस्य सः २८ ननु यदि केवलयास्वसंस्थया प्रतीयते तर्हि सर्वनामत्वं विश्वरूपत्वं चानुपपन्नं वा गाद्यगोचरत्वादित्याशंक्य स
र्वैर्नामभिर्वाच्यं प्रत्यक्षादिदृश्यं च तस्य स्वरूपं वस्तुतो माभूत्तथापि मायया घटत इति श्लोकत्रयेणोपपादयन्मस्वकरोति यद्यदिति यद्यद्वच
सानिरुक्तमभिहितंधियानिरूपितं व्यवसितमक्षभिर्वा इंद्रियैर्निरूपितं गृहीतमुत अपि मनसाऽपि निरूपितं संकल्पितं यस्य स्वप्रकाशत्वं तस्य
तत्स्वरूपं माभूत् स्वरूपत्वाभावे हेतुः हियस्यात्तद्गुणानामेवरूपम् पादांतरे गुणैर्वर्धितम् स तु गुणव्यतिरिक्तः यतोगुणानामपायविसर्गाभ्या
प्रलयोत्पत्तिभ्यां लक्ष्यत इति तथा चेतनाधिष्ठानं विना तयोरसंभवात् यदायस्य स्वरूपं माभून्नभवति तस्मै नम इति तृतीयेनान्वयः २९

तदेवंवस्तुतो गुणस्वरूपत्वाभावमंगीकृत्य अनिरुक्तात्मशक्तिरित्यनेन द्योतितं मायया सर्ववाच्यत्वेन विश्वरूपत्वं माह यस्मिन्नधिकारणेय
तोऽपादानात् येन करणेन यस्य संबन्धि यस्मै संप्रदानाय यदीप्सिततमं यः कर्ता कुरुते स्वतंत्रः कार्यते चान्येन प्रयोज्य कर्त्ता तद्ब्रह्मेति प्रत्येकं सं-
बंधः अत्र च सप्तभिर्न्यच्छब्दैः सप्तविभक्त्यर्थो दर्शिताः यथेति च क्रियाकारकसंबंधप्रकारवाचिनामव्ययानामर्थः कुरुते कार्यते चेति स्वा-
र्थपरार्थक्रियाऽन्वयश्च सर्वेषां दर्शितः च शब्देन भावकर्मादिविहितप्रत्ययार्थाः संगृहीताः तद्ब्रह्मेवेति कुतस्तत्राह तद्देतुस्तेषां कारणम् तत्कु-
तः सर्वेभ्यः प्राक्सिद्धम् ननु ब्रह्मादयस्तद्देतवः श्रूयंते अवरेचदृश्यंते तत्कथं ब्रह्मेव तद्देतुस्तत्राह परेषामवरेषां च हेतूनां परमं कारणम् ननु स-
र्वकारणत्वे तस्य किं नाम सहकारि भवेत् तदानीमन्यस्याभावात् सत्यं निरपेक्षमेव तत्कारणमित्याह अनन्यत्वं विजातीयशून्यम् एकं सजा-
तीयशून्यं च तस्मै न मदत्युत्तरेणान्वयः ३० नन्वेवं चेद्विश्वस्य हेतुस्तर्हि न कदाचिदनीदृशं जगदिति वदंतो मीमांसकाः कुतोऽत्र विवदं ते तैश्चा-

यस्मिन्नन्यतो येन च यस्य यस्मै यद्यो यथा कुरुते कार्यते च परावरेषां परमं प्राक्सिद्धं तद्ब्रह्म तद्देतुरनन्यदे-
कम् ३० यच्छ्रुतयो वदतां वादिनां वै विवादसंवादभुवो भवन्ति कुर्वन्ति चेषां मुहुरात्ममोहतस्मै नमोऽनं
तगुणाय भूम्ने ३१ अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोरेकस्थयोर्भिन्नविरुद्धधर्मयोः अवक्षितं किंचन
योगसारव्ययोः समंपरं तदनुकूलं ब्रह्म तत् ३२

न्येस्वभाववादिनः संवदंते ते च ते च तत्त्वविद्भिर्बोधिता अपि कुतः पुनः पुनर्मु-
द्यंतितत्राह यस्य मायाविद्यायाः शक्तयो विवादस्य क्वचित्संवादस्य भुवः स्थानानि भवन्ति तस्मै नमः ३१ ननु किंतद्ब्रह्म यस्य शक्तयो वि-
वादादिभुवो भवन्ति तत्राह अस्तीति योगउपासनाशास्त्रम् तत्र हि विराटरूपेणोपासनायां पातालपादादिकमस्तीत्युपास्यत्वेन विधी-
यते नास्तीति सारं ज्ञानशास्त्रम् तत्र तदपाणिपादः अचक्षुरश्चोत्रमिति च पादादिनास्तीति निषिध्यते तयोर्योगसारव्ययोर्यत्किं
चित्सममनुवर्तमानमवेक्षितं प्रतीतं तद्ब्रह्म तद्ब्रह्म विवादास्पदं ब्रह्मेत्यर्थः विवादं स्फुटयति भिन्नौ अस्ति नास्तीत्येवं भूतौ विरुद्धौ धर्मौ
ययोः तयोर्भिन्नविषयत्वेऽपि विरोधो न स्यादित्येकस्थयोरित्युक्तमेकविषययोः कुतः वस्तुनिष्ठयोः पादादिविधिप्रतिषेधयोरेकव-
स्तुनिष्ठत्वात् समत्वे हेतुः परम् ह्येततः विधिप्रतिषेधयोरविषयस्तयोः पादादिविषयत्वात् तथा तर्हि अविषयस्य सद्भावे किं प्रमाणं त-
दाह अनुकूलमधिष्ठानं विना पादादिकल्पनायोगात् अवधिं विना तन्निषेधायोगाच्च तयोरुपपादकत्वेन सिद्धमित्यर्थः तस्मै नम इति पूर्व-

ननूदासीनस्यसमस्यनमस्कारेकालाभस्तत्राह यदिति पादमूलभजतमनुग्रहाथप्राकृतनामरूपराहताऽपि जन्माभिरवतारावशः
 र्जितसत्वानिरूपाणिकर्मभिर्नामानिचयोभेजे तत्कृतः भगवानचिंत्यैश्वर्यः समत्वं प्रसीदतु ३३ ननुत्वादशाः सकामागणेशादीन्प्रार्थयं
 तेत्वंतुतान् विहायकिमितिभगवंतमेवप्रार्थयसेतत्राह प्राकृतेरर्वाचीर्नैर्ज्ञानपथैरुपासनामार्गेर्यथाशयंतत्तद्दासनाऽनुसारेणयोदेहगतो
 ऽतर्यामीतत्तद्देवतारूपेणविविधोभाति यथावायुः पार्थिवंचंपकादिगंधभेदमाश्रित्यनानागंधवान् विभातिरेणुगुणंधूसरत्वादिक-
 माश्रित्यनानारूपवान्प्रतीयतेतद्वत्तस्यैवतत्तद्देवतारूपेणफलदातृत्वात्सईश्वरएवमममनोरथंसत्यंकरोतुकिमंतर्गतबहुभिर्देवताऽतरे

योऽनुग्रहार्थेभजतांपादमूलमनामरूपोभगवाननंतः नामानिरूपाणिचजन्मकर्मभिर्भेजेसमत्वंपरमःप्र-
 सीदतु ३३ यःप्राकृतेर्ज्ञानपथैर्जनानांयथाशयंदेहगतोविभाति यथानिलःपार्थिवमाश्रितोगुणसई-
 श्वरोमेकुरुतान्मनोरथम् ३४ श्रीशुकउवाच इतिस्तुतःसंस्तवतःसतस्मिन्नघमर्षणे
 आविरासीत्कुरुश्रेष्ठभगवान्भक्तवत्सलः ३५ कृतपादःस्रपणीसेप्रलंबाष्टमहाभुजः चक्रशंखासि-
 चमेषुधनुःपाशगदाधरः ३६ पीतवासाघनश्यामःप्रसन्नवदनक्षणः वनमालानिर्वीतांगोलसच्छ्रीव-
 त्सकौस्तभः ३७ महाकिरीटकटकःस्फुरन्मकरकुंडलः कांच्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८
 त्रैलोक्यमोहनरूपविभ्रत्रिभुवनेश्वरः वृत्तोनारदनंदाद्यैःपार्षदैःसरयूथपैः ३९ स्तूयमानोऽनुगा-
 यद्भिःसिद्धगंधर्वचारणैः रूपंतन्महदाश्चर्यविचक्ष्यागतसाध्वसः ४०

रित्यर्थः तदुक्तं गीतासु यो यो यां यां तनुं

भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् सतया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते लभते च ततः का-
 मानुमयेव विहितान् हिता निति ये यथा मां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहमिति चेति ३४ संस्तवतो दक्षस्य भगवान्प्रत्यक्षोऽभूत् ३५
 तं वर्णयति सार्धैश्चतुर्भिः स्रपणीस्यांसेस्कंधे कृतौ पादौ येन प्रलंबा अष्टौ महांतो भुजा यस्य चक्रा घशायुधधरः ३६ प्रसन्नवदनमीक्ष-
 णो यस्य वनमालया निर्वीतं कंठादिपादांतं व्याप्तमंगं यस्य लसंतौ श्रीवत्सकौस्तभौ यस्य ३७ महांति किरीटकटकानियस्य स्फुरन्ती मक-
 रकुंडले यस्य कांच्यादिभिर्विभूषितः वलयमत्र पादभूषणं द्रष्टव्यं कटकस्योक्तत्वात् ३८ त्रैलोक्यमोहनं श्रीपुरुषोत्तमारव्यम् सरयूथपैर्लोक-

पालैः ३९ ४०

४१ आपूरितानिमनोद्वाराणि इंद्रियाणि तेर्यथाऽङ्गद्विन्योनद्योनिर्झरैरापूर्यते तथा महानंदपूर्णत्वेनावृत्तिकत्वाद्वागादीनां न किंचिद्भक्तुं श-
क्तोऽभूदित्यर्थः यद्यसौ नाबोचत् तथाऽपि चित्तज्ञ इदं वक्ष्यमाणमाह ४२ भावं भक्तिंगतः प्राप्तः ४३ यत्तु यतस्ते तपः अस्य विश्वस्य उहं-
हणं वद्विकरमतस्तेऽहं प्रीतः मत्तपसो लोकसमृद्धयर्थं त्वेव तत्प्रतीतेः किं कारणं तत्राह ममेति भूतानां विभूतयः समृद्धयो भूयाः स्रारित्य-
त् एष एव मम कामः अतो मत्कामपूरणादेवाहं प्रीतोऽस्मीत्यर्थः ४४ भूतिविस्तारप्रयत्नश्च तवोचित एवेत्याह ब्रह्मेति भवतः प्रजाप-
तयः भूतेरुद्भवस्य हेतवः ४५ विश्ववृद्धयर्थेन त्वत्तपसाऽहं प्रीत इत्युक्तं तदेव तपः स्तवनप्रसंगादन्यान्यपि लोकवद्विकराणि विद्यादी-

नमामदंडवद्भूमौ प्रहृष्टात्मा प्रजापतिः न किंच नोच्चारयितुमशक्तीव्रया मुदा ४१ आपूरितमनोद्वा-
रैर्द्रद्विन्य इव निर्झरैः तंतथाऽवनतं भक्तं प्रजाकामं प्रजापतिम् चित्तज्ञः सर्वभूतानां मिदमोहजनादनः
४२ श्रीभगवानुवाच प्राचेतसमहाभाग संसिद्धस्तु पसा भवान् यच्छ्रद्धयामत्पूरयामासि
भावं परंगतः ४३ प्रीतोऽहं ते प्रजानाथ यत्तेऽस्योहं हणंतपः ममैष कामो भूतानां यद्भूयाः स्रविभूतयः
४४ ब्रह्माभवो भवतश्च मनोविबुधेश्वराः विभूतयो मम ह्येता भूतानां भूतिहेतवः ४५ तपो मे हृदयं ब्र-
ह्म नूतनु विद्या क्रिया कृतिः अंगानि क्रतवो जाता धर्म आत्मा सवः स्रराः ४६ अहमेवा समेवाग्रनान्य-
त्किंचोत्तरं बहिः संज्ञानमात्रमव्यक्तं प्रसक्तमिव विश्वतः ४७ मय्यनंतगुणोऽनंतगुणतो गुणविग्रहः य-
दासीत्तत एवाद्यः स्वयंभूः समभूदजः ४८

निस्तोति तपो यमनियमादिसहितं ध्यानं मे हृदयम् विद्यासांगमं च जपः
साध्यानंतनोतीति तनुर्देहः क्रियाध्यानादिविषयः पुंव्यापारोभावनाशब्दवाच्यस्तेन हि ध्यानादिकमाक्रियत इत्याकृतिः जाताः स्र-
निष्पन्नाः क्रतवो गानि शिरोवा एतद्यत्पवर्ग्यः ग्रीवा उपसदश्चक्षुषी आज्यभागा वित्यादिश्रुतेः धर्मः कत्वाद्यपूर्वः आत्मा मनः हृ-
दयाश्च यत्वात् स्ररायज्ञभुजस्त एव असवः प्राणाः संतर्पणीयत्वात् ४६ तपसः संतानवद्विहेतुत्वं दर्शयितुं द्वितीयतृतीयोक्तमिति हा-
समाह चतुर्भिः अहमेवेति वस्त्वंतरव्यावृत्तिः आसमेवेति क्रियांतरव्यावृत्तिः आंतरंग्याहं कंबहिर्याहं संज्ञानमात्रं चैतन्यमात्रम् अव्य-
क्तमिन्द्रियवृत्तिभिरनभिव्यक्तम् अतएव प्रसक्तमिव विश्वतः सर्वत्र ४७ गुणतो मायातः गुणमयो विग्रहो ब्रह्मांडम् ततः तदैव अजः अयोनिजः ४८

रिवलमसमर्थमिव ४९ मेमयातपतपेत्यभिहितः सन्ध्येनतपसा ५० संततिवृत्त्युपायमाह एषेति अंगदेदक्ष पंचजनारव्यस्यप्रजापतेः
 ५१ मिथुनस्यव्यवधारतिः सएवधर्मोयस्यसत्त्वम् तथाभूतायांतस्याम् ५२ माययानिमित्तभूतयास्त्रियासहमिथुनीभूयभविष्यं-
 तिपुत्रादिरूपेणोत्पत्स्यंते ५३ ५४ इतिषष्ठेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेनारदेनायवाचः कूटैस्तनाशितान् कृताना
 कर्ण्यदक्षोऽमुंशशापेतिनिरूप्यते १ १ अथयग्धर्मशीलाएकाचारस्वभावाः २ तत्रप्रतीच्यांदिशिसंधोर्नद्याः समुद्रस्यचयत्रसंगमः

सर्वैयदामहादेवोममवीर्योपबृंहितः मेनेरिवलमिवात्मानमुद्यतःसर्गकर्मणि ४९ अथमेऽभिहितोदेव
 स्तपोतप्यतदारुणाम् नवविश्वसृजोयुष्मानुयेनादावसृजाद्विभुः ५० एषापंचजनस्यांगदुहिताविप्रजा
 पतेः असिक्तीनामपेलीत्वेप्रजेशप्रतिगृह्यताम् ५१ मिथुनव्यवायधर्मस्त्वंप्रजासर्गमिमंपुनः मिथुन-
 व्यवायधर्मिण्यांभूरिशोभावयिष्यसि ५२ त्वत्तोऽधस्तात्प्रजाः सर्वामिथुनीभूयमायया मेदीययाभवि
 ष्यंतिहरिष्यंतिचमेबलिम् ५३ श्रीशुकउवाच इत्युक्तामिषतस्तस्यभगवानुविश्वभावनः
 स्वप्नोपलब्धार्थइवतत्रैवांतर्दधेहरिः ५४ इतिश्रीभागवतमहापुराणषष्ठस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ४
 श्रीशुकउवाच तस्यांसपांचजन्यांवैविष्णुमायोपबृंहितः हेयश्वसंज्ञानुयुतंपुत्रानजनयद्विभुः १
 अथयग्धर्मशीलास्तेसर्वेदाक्षायणानृप पित्राप्रोक्ताः प्रजासर्गेप्रतीचीप्रययुर्दिशम् २ तत्रनारायणस
 रस्तीर्थसिंधुसमुद्रयोः संगमायत्रसुमहन्मुनिसिन्धुनिषेवितम् ३ तदुपस्पर्शनादेवविनिर्धूतमलाश-
 याः धर्मेपारमहंस्यचप्रोत्पन्नमतयोऽप्युत ४ तैपिरेतपएवोग्रपित्रोदेशेनयंत्रिताः प्रजाविहृदयेयत्तान्
 देवर्षिस्तान्ददर्शह ५ उवाचचायहर्यश्वः कथंस्वस्थयवैप्रजाः अहस्वातंभुवोयूयंबालिशावतपालकाः ६

तत्रस्थंनारायणसरोनामतीर्थप्रययुरित्यन्वयः सुमहत् अतिविस्तीर्णम् ३ विनिर्धूतोमलोरागादिर्यस्मात्सआशयोयेषाम् ४ तान्शुद्धस-
 त्वानपिपित्रादेशजाड्येनप्रजाविहृदयेयत्तानुद्युक्तान्ददर्श ५ अहोमोक्षमार्गाधिकारिणः संत्येतेप्रवृत्तिनिष्ठेः कर्मभिर्नश्येरन्नितिकृपया
 तान्निगूढार्थैर्वाक्यैरुपदिशतिस्मृतदाह उवाचेतिचतुर्भिः पालकाः संतोऽपिबालिशअज्ञाः यूयंकथंप्रजाः स्वस्थयबालकाइतिपाठेबालि
 शत्वेहेतुः ६

एकएवपुरुषोयस्मिन् तद्राष्ट्रमदृष्ट्वेत्यनुषंगः बलित्वाद्यादिद्वितीयां तानामविज्ञायकथं सर्गे करिष्यथेति तृतीयेनान्वयः ७ पंचपंचानां पंचविंशतेरुद्भुतं गृहम् क्षौरपव्यं क्षुरैः पविभिः वज्रैश्च निर्मितमिवातीक्ष्णं दृढं चेत्यर्थः स्वयं स्वतंत्रं अमिषमणस्वभावम् ८ विपश्चि-
तः सर्वज्ञस्य स्वपितुरादेशमात्मनोऽरूपमविद्वांसोऽजानंतः पूर्वोक्तं चैकपुरुषं राष्ट्रमित्याद्यविज्ञाय अहो कथं सर्गे करिष्यथेत्यन्वयः ९
वाचः कूटं परोक्षवादेनार्थोत्तरमिव प्रतीयमानं वचनम् औत्पत्तिकी सहजामनीषा विचारशक्तिर्यस्यास्तया धिया स्वयमेव विममृशः वि-
चारितवंतः १० नारदोक्तदशवाक्यानां तैर्विमृश्य निणीतानर्थानाह दशभिः अदृष्ट्वा तं सुवदत्यत्र भूशब्दार्थमाह भूरिति क्षेत्रं तच्चात्र जीव-
संज्ञं लिंगशरीरं यत् निजबंधनमात्मनो बंधकारणं जन्महेतुः अंतः शब्दार्थमाह तस्य जीवसंज्ञितस्य लिंगशरीरस्य निर्वाणं नाशमदृष्ट्वा-

तथैकपुरुषं राष्ट्रं बिलं चादृष्ट्वा निर्गमम् बहुरूपांस्त्रियं चापि पुमांसं पुंश्चलीपतिम् ७ नदीमुभयतो वाहां
पंचपंचाद्भुतं गृहम् कचिद्भूतं चिक्रकथं क्षौरपव्यं स्वयं अमिषं ८ कथं स्वपितुरादेशमविद्वांसो विपश्चि-
तः अनुरूपमविज्ञाय अहो सर्गे करिष्यथ ९ श्रीशुक उवाच तन्निशम्याय हयं श्वा औत्पत्ति-
कमनीषया वाचः कूटं तु देवर्षेः स्वयं विममृशार्धिया १० भूः क्षेत्रजीवसंज्ञं यदनादि निजबंधनम् अ-
दृष्ट्वा तस्य निर्वाणं किं मसत्कर्मभिर्भवेत् ११ एकएवेश्वरस्तुर्यो भगवान् स्वाश्रयः परः तमदृष्ट्वा भवं
पुंसः किं मसत्कर्मभिर्भवेत् १२ पुमान् नैवेति यद्गत्वा बिलं स्वर्गे गतो यथा प्रत्यग्धामाऽविदद्ब्रह्म किं मस-
त्कर्मभिर्भवेत् १३ नानारूपात्मनो बुद्धिः स्वैरिणीव गुणान्विता तन्निष्ठा भगवतस्येह किं मसत्कर्मभि-
र्भवेत् १४

असद्भिर्मोक्षानुपयोगिभिः कर्मभिः किं भवेन्न किमपि ११ एकपुरुषमित्यस्यार्थमाह एकएवेति तुर्यः स-
र्वसाक्षी स्वाश्रयः स्वाधारः अभवन्नित्यमुक्तम् असद्भिरीश्वरासर्गापितैः कर्मभिः १२ बिलं चादृष्ट्वा निर्गममित्यस्यार्थमाह पु-
मान् यद्गत्वा प्राप्य बिलं स्वर्गे पातालं गत इव नैवेति नावर्तते तत् प्रत्यक् धाम ज्योतिरूपं ब्रह्म अविदः अविदुषः असद्भिर्नैश्वरस्वर्गा-
दिसाधनैः कर्मभिः १३ बहुरूपांस्त्रियमित्यस्यार्थमाह नानारूपेति स्वैरिणी पुंश्चलीव विमोहकैः रज आदिगुणैरन्विता तन्निष्ठा
तस्या अवसानं विवेकमगतस्य अप्राप्तस्य असद्भिर्ज्ञातैः १४

पुमांसंपुंश्चलीपतिमित्यस्यार्थमाह तस्याः संगेन भ्रंशितमैश्वर्यं स्वातंत्र्यं यस्य कुत्सिताभार्यायस्य तद्वत् तस्यागतीः सरस्वदुःखलक्षणाः संसरंतंगच्छंतं जीवमबुधस्य अजानतः असद्भिर्बुद्ध्याविवेकप्राप्तैः १५ नदीमुभयतो वाहामित्यस्यार्थमाह सृष्ट्यप्ययौ करोतीत्युभयतः प्रवाहो दर्शितः वेलाकूलं प्रवाहपतितानां निर्गमस्थानं तपोविद्यादितस्यांते समीपे वेगितां निर्गमप्रतिबंधाय क्रोधाहंकारादिभिः कृतवेगाम् मत्तस्य तद्देगेन विवशस्य अतएव तां तथाभूतामविज्ञस्य अविचारयत असद्भिर्मोयिकैः यद्वा वेलाकूलं समुद्रस्य व्यवहारस्थानं तस्य समीपे समुद्रहृदि द्वासाभ्यां यथा उभयतः तर्बहिः कृतवेगानदीभवति एवं समुद्रतुल्यस्य आत्मनो व्यवहारस्थाने देहे जन्ममरणादिभिः कृतवेगामित्यर्थः वेगिनीमिति पाठे वेगवतीम् १६ पंचपंचेत्यस्यार्थमाह पंचविंशतितत्त्वानां पु-

तत्संगभ्रंशितैश्वर्यं संसरंतं कुभार्यवत् तद्गतीरबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १५ सृष्ट्यप्ययकरीमायां वेलाकूलांतवेगिताम् मत्तस्यतामविज्ञस्य किमसत्कर्मभिर्भवेत् १६ पंचविंशतितत्त्वानां पुरुषोऽद्भुतदर्पणम् अध्यात्ममबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १७ ऐश्वरं शास्त्रमुत्सृज्य बंधमोक्षानुदर्शनम् विविक्तपदमज्ञाय किमसत्कर्मभिर्भवेत् १८ कालचक्रं भ्रमिस्तीक्ष्णसर्वनिष्कर्षयज्जगत् स्वतंत्रमबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १९ शास्त्रस्य पितुरादेशं योनवेदनिवर्तकम् कथं तदनु रूपाय गुणविश्वं पश्युपक्रमेत् २०

रुषोऽतर्यामी अद्भुतदर्पणमाश्चर्यरूप आश्रयः अध्यात्मकार्यकारणसंघाताधिष्ठातारं तमबुधस्य असद्भिः मिथ्या स्वातंत्र्यकृतैः १७ कचिद्वंसमित्यस्यार्थमाह ऐश्वरमीश्वरप्रतिपादकम् विविक्तं पदं चिज्जडरूपं वस्तु येनेति हंसपदव्याख्यानम् बंधमोक्षानुदर्शयतीति तथा अनेन चित्राः कथायस्येति व्याख्यातम् तदुत्सृज्य अनभ्यस्य अज्ञाय अविदुषः असद्भिर्बहिर्मुखैः १८ क्षौरपव्यमित्यस्यार्थमाह कालचक्रमिति भ्रमिभ्रमणात्मकम् तीक्ष्णमिति निष्कर्षयदिति च क्षौरपव्यपदं व्याख्यातम् तदबुधस्य अतएव फलस्य नित्यबुद्ध्या काम्यकर्मानुष्ठाने वैगुण्यबाहुल्यादसद्भिः १९ स्वपितुरादेशमित्यस्यार्थमाह शास्त्रस्य स्वपितुर्द्वितीयजन्महेतोः तदनु रूपाय निवृत्त्यनु रूपाय निवर्तकमादेशं योनवेदसकथं गुणविश्वं भीगुणमयप्रवृत्तिमार्गं विश्वासवान्सन् उपक्रमेत् सृष्ट्यादौ प्रवर्तत मोक्षेशब्रह्मबुद्धीनां जीवमायाऽतरात्मनाम् शास्त्रकालोपदेशानामज्ञाने

किमु कर्मभिः इति वाचः कूटसंग्रहश्लोकः २०

इतिव्यवसिताः एवंनिश्चितवन्तः एकचेतसः ऐकमत्ययुक्ताः तन्नारदंप्रदक्षिणीकृत्य अपुनरावृत्तिमार्गेप्रययुः २१ निर्मातः साक्षात्कृतोयो
हृषीकेशस्तस्यपादांबुजेअनुचरत् अन्वचरदित्यर्थः २२ नाशमदर्शनंस्वधर्मभ्रंशंवा शीलेनशालंतेशोभंतइतितयातेषाम् कोदक्षः
संप्रजस्त्वंसत्पुत्रवत्त्वम् शक्रांशोकानांस्थानम् २३ अजेनब्रह्मणासहस्रशः सहस्रसंख्यान् २४ २५ परमंब्रह्मप्रणवंवक्ष्यमाणम्

अ.
५

इतिव्यवसिताराजनुहूर्यश्वाएकचेतसः प्रययुस्तंपरिक्रम्यपंथानमनिवर्तनम् २१ स्वरब्रह्मणिनि
र्मातहृषीकेशपदांबुजे अरवडच्चित्तमावेश्यलोकाननुचरन्मुनिः २२ नाशनिशम्यपुत्राणानारदा-
च्छीलशालिनाम् अन्वतथ्यतकः शोचन्संप्रजस्त्वशक्रांपदम् २३ सभूयः पांचजन्यायामजेनपरि
सांत्वितः पुत्रानजेनयदक्षः सवलाश्वान्सहस्रशः २४ तैःपिपित्रोसमादिष्टैः प्रजासर्गेधृतवताः नारा-
यणसरोजगमुर्यत्रसिन्धुः स्वपूर्वजाः २५ तदुपस्पर्शनादेवविनिर्धूतमलाशयाः जपंतोब्रह्मपरमंतेपुस्त
त्रमहत्तपः २६ अष्मक्षाः कतिचिन्मासान्कतिचिद्वायुभोजनाः आराधयन्मंत्रमिममभ्यस्यतइडस्प
तिम् २७ ओंनमोनारायणायपुरुषायमहात्मने विश्रद्धसत्वाधिष्ण्यायमहाहंसायधीमहि २८ इ
तितानपिराजेंद्रप्रतिसर्गधियोमुनिः उपेत्यनारदः प्राहवाचः कूटानिपूर्ववत् २९ दाक्षायणाः संश्रूणु
तगदतोनिगमंमम अन्विच्छतानुपदवीभ्रातृणांभ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणांप्रायणंभ्रातायोऽनुतिष्ठ
तिधर्मवित् सपुण्यबंधुः पुरुषोमरुद्भिः सहमोदते ३१ एतावदुक्ताप्रययोनारदोऽमोघदर्शनः
तैःपिचान्वगमन्मार्गंभ्रातृणामेवमारिष ३२

त्रंवा २६ इडस्पतिंवाचंमंत्राणांपतिंविष्णुमाराधयामासुः २७
विश्रद्धसत्वाश्रयायपरमहंसायनमोधीमहि २८ प्रतिसर्गधीर्येषांतान्वाचः कूटानिअदृष्ट्वाऽतंभुवइत्यादीनिपूर्वेक्तानिप्राह २९
हेदाक्षायणाः संश्रूणुतेत्यादिपुनरन्यदपिप्राह निगममुपदेशम् अन्विच्छतअवलोकयत ३० प्रायणंप्रकृष्टमयनम् पुण्यमेव
बंधुर्यस्य मरुद्भिर्भ्रातृवत्सलैर्देवैः ३१ अमोघदर्शनंयस्यहेमारिषआर्य ३२

१५

सधीचीनंसमीचीनंप्रतीचीनंप्रत्यगृह्णितिलभ्यम् अनुपथंअनुगुणंपंथानम् पश्चिमायामिनीर्गतात्रयइव ३३ ३४ पुत्राणांपारमहं-
स्यनिष्ठामुपश्रुत्यदक्षोऽपिप्रायशोविरक्तःस्यादितितदनुग्रहायैदेवर्षिस्तत्पार्श्वगतस्तदातमुपलभ्यदक्षआह ३५ साधोरिवलिंगंवेषो
यस्यतेनत्वयानोऽस्मदीयानामर्भकाणामसाधुअकारिकृतम् तदेवाह साधूनांस्वधर्मेप्रवृत्तानांभिक्षोर्योमार्गः सप्रदर्शितः ३६ ननुसं-
न्यासिनोमार्गः साधुरेवमोक्षहेतुत्वात्सत्यंऋणत्रयापाकरणंविनातुमहाननर्थएवेत्याह ऋणैरिति जायमानोवैब्रह्मणस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋ-
णवान् जायतेब्रह्मचर्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः एषवाअनृणोयः पुत्रायज्वाब्रह्मचारीवासीदितिश्रुतेः ऋणैरमुक्ता-

सधीचीनंप्रतीचीनंपरस्यानुपथंगताः नाद्यापितेनिवर्ततेपश्चिमायामिनीरिव ३३ एतस्मिन्काल-
उत्पातान्बहून्यश्वान्प्रजापतिः पूर्ववन्नारदकृतंपुत्रनाशमुपाश्रूणोत् ३४ चुक्रोधनारदायासौपुत्र-
शोकविमूर्छितः देवर्षिमुपलभ्याहरोषाद्विस्फुरिताधरः ३५ दक्षउवाच अहोअसा-
धोसाधूनांसाधुलिंगेननस्त्वया असाध्वकायैर्भकाणांभिक्षोर्मार्गः प्रदर्शितः ३६ ऋणैस्त्रिभिर्मुक्ता-
नाममीमांसितकर्मणाम् विघातःश्रेयसःपापलोकयोरुभयोःकृतः ३७ एवंत्वनिरनुक्रोशोबालानांम-
तिभिन्दुरेः पार्षदमध्येचरसियशोहानिरपत्रपः ३८ ननुभागवतानित्यंभूतानुग्रहकातराः ऋतेत्वांसौ
हृदघ्नवैवैरकरमवैरिणाम् ३९

नाम् नमीमांसितानिविचारितानिकर्माणिर्णयैः तेषांतावद्वह्णविमोकोनास्ति तदुत्तरकाल-
भावित्वाच्चपुत्रोत्पादनयज्ञानुष्ठानयोरभावेनपितृदेवर्षिऋणात्विमुक्तिश्चनास्तिअतः हेपापविषयभोगत्यागात्इहलोकेश्रेयसो
विघातःकृतः मोक्षानधिकारित्वाच्चपरलोकेऽपिश्रेयसोविघातःकृतइत्यर्थः तथाचमनुः ऋणानित्रीण्यपाकृत्यमनोमोक्षेनिवे-
शयेत्अनपाकृत्यमोक्षंतुसेवमानोव्रजत्यधइति ३७ बालानांमतिंपुत्रादिविषयांभिनत्तीतितथा एवंनिरनुक्रोशोनिर्घणः हरेर्य-
शोनाशकः सन्तत्यार्पदानांमध्येकथंचरसि ३८ निर्लज्जत्वमेवाह नन्विति त्वामृतेभागवताः सर्वेभूतानुग्रहपरवशाः त्वंतुभू-
तविप्रियंकुर्वन्कथंनलज्जसइतिभावः ३९

ननु वैराग्यादुपशमः उपशमाच्च भूतस्नेहपाशाच्छेदनं भवति न च विरक्तस्य क्रणत्रयापाकरणमावश्यकम् यदहरेव विरज्येत तदहरेव प्रव-
जेत् यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रवर्जो दित्यादि श्रुतेः अतो वैराग्योपदेशेन तेषां मयाऽनुग्रह एव कृत इति चेत्तत्राह नेति यद्यपि त्वमेव म-
न्यसे तथाऽपि मृषा केवलिनानां विनाऽवधूतवेषेण त्वया इत्थं प्रतिचालने कृतेऽपि पुंसां विरागो नैव स्यात् न च विरागं विनोपशमः न च
तेन विना स्नेहपाशानि कृतनमित्यर्थः ४० इत्थं विरागो न स्यादित्यत्र हेतुमाह नानुभूय अननुभूय विषयाणां तीक्ष्णतां दुःखहेतुत्वं न जा-
नाति तस्माद्विषयानुभवेन तीक्ष्णत्वज्ञानात् ४१ अतस्त्वयाऽस्माकमप्रियमेव कृतं तथाऽपि वयं न कुर्म इत्याह यदिति कर्मसंधा-
नां कर्ममर्यादानाम् कर्तुमंधानामिति पाठे विप्रियं कर्तुमजानतामित्यर्थः दुःसहं यत्वं कृतवानसितन्मर्षितं सोढम् ४२ तथाऽपि तवा

नेत्थं पुंसां विरागः स्यात्त्वया केवलिनानामृषा मन्यसे यद्युपशमं स्नेहपाशानि कृतनम् ४० नानुभूय न जा-
नाति पुमानुविषयतीक्ष्णताम् निर्विद्येत स्वयंतस्मान्न तथा भिन्ने धीः परैः ४१ येन स्वकर्मसंधानां
साधूनां गृहमेधिनाम् कृतवानसि दुर्मर्षं विप्रियंतवमर्षितम् ४२ तंतु कृतनयन्नस्त्वमभद्रमचरः पु-
नः तेस्माल्लोकेषु ते मूढनभवेद्भ्रमतः पदम् ४३ श्रीशुक उवाच प्रतिजग्राह तद्वाटं नारदः सा-
धुसंमतः एतावान्साधुवादो हितितिक्षेतेश्वरः स्वयम् ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठ-
स्कंधे दक्षनारदशापः पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच ततः प्राचेतसोऽसि क्रम्याम-
नुनीतः स्वयं भुवा षष्टिसंजनयामास दुहितुः पितृवत्सलाः १ दशधर्माय काये दोहि षट्त्रिणव-
दत्तवान् भूतांगिरः कृशाश्वेभ्यो द्वादहताक्ष्यो यच्चापराः २

भद्रं भविष्यत्येवेत्याह तंतु कृतन संतानच्छेदकं यद्यस्मात् अभद्रं पुत्राणां स्थानभ्रंशम् आचरः तत्तस्मात्तव लोकेषु भ्रमतः पदं स्या-
न्न न भवेदिति मूढुच्छलेन शापः ४३ वाटं तथेति स्वीकृतवान् ईश्वरोऽपि प्रतिशप्तुं समर्थोऽपि तितिक्षेत सहेतेतियत् एतावानेव ४४
इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे टीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठदक्षेण सृष्ट्या कन्याषष्ट्यां प्रकीर्तिताः पृथक् क्वं-
शायतो जातो विश्वरूपो दितेः सुतात् १ नारदात् पुत्राणां नाशमाशंकमानो दुहितृजनयामास १ कायकश्च पायद्विषट्द्विगुणाः ष-
ट्द्विदशया सुताः त्रयोदशेत्यर्थः इंदोः सोमाय त्रिणवसप्तविंशतिम् ताक्ष्याय नामांतरं प्राप्ताय कश्यपायैव अपराः अवशिष्टाश्च तस्रः २

सापत्यानामपत्यसहितानाम् मेमत्तः शृणु प्रसूतिप्रसवैः पुत्रपौत्रादिभिः ३ ४ ततो देवऋषमात् ५ यतः कीकटात् भुवो दुर्गाणि
दुर्गाभिमानिनो देवाः जामेयः जाम्याः पुत्रः स्वर्गः ततः स्वर्गात् नन्दिः पुत्रोऽभवदिति ६ तत्सूतः साध्यानां सूतः ७ ८ ९ वसोर्विश-
स्यभूयस्त्वादन्ते निर्देशः मेमत्तः १० अभिमतिर्नामपत्नी तस्याहर्षादयः पुत्राः ११ सहस्र आयुश्च पुरोजवश्च पुत्राः पुरः पुराणि १२

नामधेयान्यमूषां त्वं सापत्यानां च मे शृणु यासां प्रसूतिप्रसवैर्लोका आपूरितास्त्रयः ३ भानुर्लंबा क
कुञ्जामिर्विश्वसाध्यामरुत्वती वसुर्मुहूर्तासंकल्पाधर्मपत्यः सूतां च्छृणु ४ भानोस्तदेवऋषम-
इन्द्रसेनस्ततो नृप विद्योत आसील्लंबायास्ततश्चस्तनयित्ववः ५ ककुभः संकटस्तस्य कीटकस्तन
यायतः भुवो दुर्गाणि जामेयः स्वर्गो नन्दिस्ततोऽभवत् ६ विश्वे देवास्तु विश्वाया अप्रजास्तान्यचक्षु
ते साध्यो गणस्तु साध्याया अर्थसिद्धिस्तु तत्सूतः ७ मरुत्वांश्च जयतश्च मरुत्वत्यां वभूवतुः जय
तो वासुदेवांश्च उपेन्द्र इति यं विदुः ८ मोहूर्तिका देवगणामुहूर्तायाश्च जज्ञिरे ये वै फलं प्रयच्छन्ति भूता-
नां स्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्च संकल्पः कामः संकल्पजः स्मृतः वसुवोष्टौ वसोः पुत्रास्तेषां नामानि
मेशृणु १० द्रोणः प्राणो ध्रुवोर्कोऽग्निर्द्रोषो वसुर्विभावसूतः द्रोणस्याभिमतेः पत्याहर्षशोकभयादयः
११ प्राणस्योर्जस्वती भार्या सह आयुः पुरोजवः ध्रुवस्य भार्या धरणि रसूतविविधाः पुरः १२ अर्कस्य-
वासना भार्या पुत्रास्तर्षादयः स्मृताः अग्नेर्भार्या वसोर्धारा पुत्राद्रविणकादयः १३ स्कंदश्च कृत्तिका पु
त्रो ये विशारवा दयस्ततः द्रोणस्य शर्वरी पुत्रः शिशुमारो हरैः कला १४ वसोरागिरसी पुत्रो विश्वकर्मा-
कृती पतिः ततो मनुश्चाक्षुषो भूद्विश्वसाध्यामनोः सूताः १५ विभावसोरसूतोषाव्युष्टरो चिषमात-
पम् पंचयामोऽयं भूतानियेन जोग्रतिकर्मसू १६

१३ स्कंदश्च कृत्तिका सूतोऽग्नेः पुत्रः पाणमातुर इति अग्नि-
भूरिति च प्रसिद्धेः ततः स्कंदात् १४ आकृती पतिः शिल्पाचार्यः ततो विश्वकर्माणः चाक्षुषो मनुरासीत् १५ विभावसोः उषा-
नाम भार्या अयं आतपात् पंचयामो दिवसो जातः अतएव रात्रिस्त्रियामाप्रदोषप्रत्यूषयोर्दिवसस्यावयवत्वात् १६ १७ १८

भूतस्य द्वे भार्येतयोर्वेशमाह सरूपेति १७ महानित्येवमेकादशरूपस्य रुद्रस्य पार्षदाः प्रेतादयः अन्ये अन्यस्यांजाताः १८ अंगिर-
सः स्वधासतीचेति द्वे भार्येतयोर्वेशमाह प्रजापतेरिति स्वधानामपत्नीपितृनृपुत्रत्वेऽकरोत् अथसतीच अथवांगिरसं नामवेद-
म् १९ कशाश्वस्य अर्चिर्धिषणोति द्वे भार्येतयोर्वेशमाह कशाश्व इति २० २१ स्रपर्णा विनता अनूरुमरुणम् २२ रोहिण्यामेव-

सरूपासूतभूतस्य भार्या रुद्रांश्च कोटिशः रैवतोऽजोभवोभीमोवामउग्रोवृषाकपिः १७ अजैकपा
दहिषुर्ध्यावहूरूपो महानिति रुद्रस्य पार्षदाश्चान्ये घोराभूतविनायकाः १८ प्रजापतेरंगिरसः स्व-
धापत्नीपितृनय अथवांगिरसं वेदपुत्रत्वेचाकरोत्सती १९ कशाश्वोऽर्चिषिभार्यायाधूम्रकेश-
मजीजनत् धिषणायां वेदशिरा देवलवयुनमनुम् २० ताक्ष्यस्य विनता कद्रुः पतंगीयामिनी इति
पतंग्यसूतपतगान्यामिनीशलभानथ २१ स्रपर्णासूतगरुडसाक्षाद्यज्ञेशवाहनम् सूर्यसूतमनूरुच-
कद्रुर्नागानिनेकशः २२ रुत्तिकादीनि नक्षत्राणीदोः पत्यस्तु भारत दक्षशापात् सोमपत्यस्तु सूर्यस्तु
ग्रहार्दितः पुनः प्रसाद्यतं सोमः कलालेभेक्षयेदिताः २३ शृणुनामानि लोकानां मातृणां शंकराणि च
अथ कश्यपपत्नीनां यत्पसूतमिदं जगत् २४ अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्टा सरसा इला मुनिः क्रोधव-
शात्ताम्रा सरभिः सरमातिमिः २५ तिमैर्यादोगणा आसनश्वापदाः सरमासुताः सूरभैर्महिषा गावो
यैचान्यो द्विशफानृप २६ ताम्रायाः श्येनगृध्राद्यामुनेरप्सरसांगणाः द्रुक्षुकादयः सपाराजन् क्रोधवशा-
त्तमजाः २७ इलायाभूरुहाः सर्वेयातुधानांश्च सौरसाः अरिष्टायाश्च गंधर्वाः काष्ठाया द्विशफेतराः २८
सुतादनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकांश्च ऋणु द्विमूर्धा शंबरोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावस्तुः २९

प्रेमातिशयेनान्यासामुपे

क्षणात् कुपितस्य दक्षस्य शापात् यद्वमग्रहार्दितः क्षयरोगपीडितः सन् तास्वनपत्योऽभूत् तं दक्षं प्रसाद्य कलालेभेन त्वपत्यानि क-
थं भूताः क्षये कृष्णपक्षेदिताः रवंडिताः सतीः पाठांतरे क्षये सति पुनरेदितास्तेनैव वर्धिताः सतीः २३ २४ २५ अल्पत्वेन स्रगमत्वा-
द्यथायथं व्युत्क्रमेण तासां वंशानाह तिमिरित्यादिना २६ २७ सौरसाः सरसायाः पुत्राः प्राधानिकान् मुरव्यानष्टादशशृणु २८ २९

३० ३१ वैश्वानरः दनोः पुत्रः तस्य स्रुताः ३२ कः प्रजापतिः कश्यप उपये मेदानवी परिणयने हेतुः ब्रह्मणा चोदित इति ३३ तयोः षष्टिः
सहस्राणि निवातकवचाः पुत्रा जाताः तांश्च स्वर्गतः सन् ते पितामहोऽर्जुनो जघान ३४ राहुर्ज्यैष्ठ्यायस्य ३५ ३६ ३७ असूयत अज

अयो मरुतः शंकुशिराः स्वर्मानुः कपिलोऽरुणः पुलोमा वृषपर्वान् च एकचक्रोऽनुतापनः ३० धूमकेशो-
विरूपाक्षो विप्रचित्तिश्च दुर्योधनः स्वर्मानोः स्रुपभा कन्यामुवाहनमुचिः किल वृषपर्वणस्तेशामिष्टा
ययातिना हृषोबली ३१ वैश्वानरस्रुतायाश्च चतस्रः चारुदर्शनाः उपदानवीहयशिरापुलोमा काल-
का तथा ३२ उपदानवीहिरण्याक्षः क्रतुर्हयशिरानृप पुलोमा कालका च द्वे वैश्वानरस्रुतौ तु कः उपये-
मेथ भगवान् कश्यपो ब्रह्म चोदितः ३३ पुलोमाः कालकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः तयोः षष्टिः सहस्रा
णियज्ञास्तोपितुः पिता जघान स्वर्गतो राजन्नेक इन्द्रप्रियंकरः ३४ विप्रचित्तिः सिंहकाया शतचैक
मजीजनत् राहुर्ज्यैष्ठ्ये तु शतग्रहत्वय उपागतः ३५ अथातः श्रूयतां वंशो योऽदितेरनुपूर्वशः यत्र ना-
रायणो देवः स्वर्शेनावतराद्दिभुः ३६ विवस्वानयमा पूषा त्वष्टाऽथ सविता भगः धाता विधाता वरुणा
मित्रः शक्र उरुक्रमः ३७ विवस्वतः श्रान्द्देवसंज्ञा सूर्यतवे मनुम् मिथुनं च महाभागाय मंदे वयमी
तथा सैव भूत्वा यवडवाना सत्योऽसृषुर्वेभुवि ३८ छायाशनेश्च रलेभे साविर्णिचमनुततः कन्यां च त
पतीया विवस्वसवरणापतिम् ३९ अर्यम्णा मातृका पत्नी तयोश्च र्षणयः स्रुताः यत्र वैमानुषी जाति
ब्रह्मणा चोपकल्पिता ४० पूषाऽनपत्यः पिशादो भग्नदंतोऽभवत्पुरा योऽसौ दक्षाय कुपितं जहा-
स विवृतहिजः ४१ त्वष्टुर्देत्यानुजाभायारचनानाम कन्यका संनिवेशस्तयोर्जज्ञे विश्वरूपश्च
वीर्यवान् ४२

नयत् सुविवर्तमाना ३८ ततो विवस्वतः ३९ चर्षणयः कृताकृतज्ञानवंतः पश्यन्ति कर्मत्वेन नि
घंटावुक्तेः यत्र येषु आत्मानुध्यानविशेषेण मानुषी जातिश्चोपकल्पिता तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरामात्मा इति ४० कुपि
तंहरामिति शेषः विवृतहिजः प्रकटितदंतः सन् ४१ ४२

यद्यदाविमतेन अवज्ञातेन बहस्पतिना परित्यक्ताः तदा द्विषतां शत्रूणां भागिनेयमपि विश्वरूपं पौरोहित्ये वतवन्तः ४३ इति षष्ठे टी
कायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे विश्वरूपोऽसौ पौरोहित्ये वतः सरैः गुरुणा संपरित्यक्तैः पौरोहित्यमथाकरोत् १ कस्य हेतोः कस्मा
हेतोः आत्मनः शिष्याः सुराः परित्यक्ताः अक्रममपराधम् १ स इन्द्रो यदा संप्राप्तं वाचस्पतिनाभ्यनन्दत नादृतवान् तदा स आंगिर-
सस्ततो निर्गत्य तूष्णीं स्वर्गहमायया वित्यष्टानामन्वयः अनादरे हेतुं मदं दर्शयितुं तं विशिनष्टि त्रिभुवनैश्वर्यमदेनो लुङ्घितः सतां पं-

तं वधिरे सरगाणां दौहित्रं द्विषतामपि विमतेन परित्यक्ता गुरुणांगिरसेन यत् ४३ इति श्रीभागव
तैमहापुराणेषष्ठस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ६ राजोवाच कस्य हेतोः परित्यक्ता आचार्येणात्मनः
सुराः एतदाचक्ष्व भगवन् शिष्याणामक्रमं गुरो १ श्रीशुक उवाच इन्द्रस्त्रिभुवनैश्वर्यमदो-
लुङ्घितसत्पथः मरुद्भिर्वसुभिर्रुद्रैरादित्यैर्ऋषिभिर्नृप २ विश्वे देवैश्च साध्यैश्च नो सुत्याभ्यां परि-
श्रितः सिद्धचारणां गंधर्वैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ३ विद्याधराप्सरोग्निश्चकिन्नरैः पतंगारगैः निषे-
व्यमाणो मधवास्तु यमानश्च भारत ४ उपगीयमानो ललितमास्थानाध्यासनाश्रितः पांडुरेणातपत्र
णचंद्रमंडलचारुणा ५ युक्तश्चान्यैः पारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः विराजमानः पौलोम्यासहाधी
सनयाभृशम् ६ स यदा परमाचार्यदेवानामात्मनश्च ह नाभ्यनन्दत संप्राप्तं प्रत्युत्थानासनादिभिः ७
वाचस्पतिं मुनिवरं सुरासुरनमस्कृतम् नोच्चंचालासनादिद्रुः पश्यन् नपि सभागतम् ८ ततो निर्ग-
त्य सहसा काविरांगिरसः प्रभुः आययोस्वर्गह तूष्णीं विद्वांश्छीमद्विक्रियाम् ९ तर्ह्येव प्रतिबुध्य-
द्रोगुरुहेल न्मात्मनः गह्र्यामास सदसि स्वयमात्मानमात्मना १० अहो बतम्मासाधुकृतं वेदं बु-
द्धिना येन यैश्वर्यमत्तेन गुरुः सदसि कात्कृतः ११ यायेन सः २ परिश्रितः परिवृतः ३ ४ आस्थानं सभातस्मिन्न

ध्यासनं सिंहासनं तदा स्थितः ५ पारमेष्ठ्यैर्महाराजचिह्नैः आसनस्यार्धे स्थितया पौलोम्यासह विराजमानः सन् ६ उत्थाना
दिना नाभ्यनन्दत ७ नोच्चंचाल आसन एव स्थितोऽपि किंचिन्नचलितवान् ८ श्रीमदेन याविक्रियातां विद्वान् जानन् ९
प्रतिबुध्य अनुस्मृत्य १० मम कृतं कर्म अहो असाधु यद्यस्मात् दम्बबुद्धिना अल्पमतिना मया कात्कृतः तिरस्कृतः ११ ८ ६५

विबुधानां सात्विकानां देवानां मीश्वरोप्यहम् १२ ननु सिंहासनस्थो राजाऽप्युत्थानं न कुर्यादिति वृद्धावदंतितवाह यदिति द्वाभ्याम् धि-
षणामासनम् १३ कुपयंति दिशंति उपदिशंतीति कुपयंति देशरस्तेषां वचः अश्ममयः प्लवोयेषां ते यथामज्जतं प्लवमनुमज्जंतितद्वत्
१४ अगाधागंभीराधिषणायस्यतम् निःशठः शाठ्यहीनः सन् १५ अधिकया आत्ममायया १६ गुरोः संज्ञां ज्ञानोपायं परी-
क्षमाणोऽपि नाधिगतः अप्राप्तः सन् १७ आततायिनः उद्यतास्त्राः १८ निर्भिन्नान्यंगानि उत्तमांगानि शिरांसि उरवो बाहव

को गृध्येत्पंडितो लक्ष्मीं त्रिविष्टपपतेरपि ययाऽहमासुरं भावं नीतोऽद्य विबुधेश्वरः १२ ये पारमेष्ठ्यं धिषण-
मधितिष्ठन्नकुंचन प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मतेन परं विदुः १३ तेषां कुपयंति देशरस्तेषां वचः ये-
श्रद्धयुर्वचस्ते वै मज्जंत्यश्मप्लवा इव १४ अथाहममराचायमगाधधिषणो द्विजम् प्रसादयिष्ये निशठः
शीष्णो तच्चरणं स्पृशन् १५ एवं चित्तयतस्तस्य मेघो नो भगवान्गृहात् बृहस्पतिर्गतोऽदृष्टा गतिम-
ध्यात्ममायया १६ गुरोर्नाधिगतः संज्ञां परीक्षन् भगवान्स्वराट् ध्यायेन्धियासुरैर्युक्तः शर्मना लभ-
तात्मनः १७ तच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे आश्चित्यौशनसं मतम् देवान्प्रत्युद्यमं चक्रुर्दुर्मदा आततायिनः १८
तैर्विसृष्टेषु भिस्तीक्ष्णो निर्भिन्नांगोरुबाहवः ब्रह्माणं शरणं जग्मुः सहैद्रानतकधराः १९ तांस्तथाऽ-
भ्यर्दितान् वीक्ष्य भगवानात्मभूरजः कृपया परया देव उवाच परिसात्वयेन २० ब्रह्मोवाच अहो
वतस्सुरश्रेष्ठाद्यमद्रवः कृतमहते ब्रह्मिष्ठब्राह्मणं दत्तमैश्वर्यान्नाभ्यनंदते २१ तस्यायमनयस्यासीत्प-
रेभ्यो वः पराभवः प्रक्षीणोभ्यः स्वैर्वैरिभ्यः समृद्धानां च यत्सुराः २२ मघवनृद्विषतः पश्य प्रक्षीणान्गुर्व-
ति क्रमात् संप्रत्युपचितान्भूयः काव्यमाराध्य भक्तितः आददीरन्निलयने ममापि भृगुदेवताः २३

श्वयेषाम् १९ २० वीर्युष्माकं कृतं करणं महदमद्रम् तदाह ब्रह्मिष्ठमिति नाभ्यनंदतनाभिनंदितवंतः २१ परेभ्यः शत्रुभ्यो वः
पराभव इति यत् अयंतस्य अनयस्य अन्याय्यस्य संबंधी फलरूप आसीत् उक्तं च ब्राह्मणं कुलसंपन्नं भक्तं विष्णोर्महात्मनः -
आयांतं वीक्ष्य नोत्तिष्ठेत्सदुःखैः परिभूयत इति स्वयमेवैरिणो हंतारो येषां तेभ्यः २२ गुरुतिरस्कारसत्कारावेवापचयोपचय-
कारणमित्यस्मिन् दृष्टान्तेनाह मघवनृद्विषतः शत्रून् काव्यं भार्गवं गुरुमेव वासे व्योपचितान् उपचितत्वमेवाह आददीरन्गुणहीनुः

अभेद्योमंत्रोयेषाम् अनुशिक्षितार्थाः शिष्याः यतः विप्रगोविंदो गावश्चेश्वराः अनुग्राहका येषां तेषामेव अभद्राणि न भवन्ति अन्येषां तु भवन्ति २४ तत्तस्मात् अथ अनंतरमेव भजत अस्य कर्म असुरपक्षपातम् २५ उदिता उक्ताः २६, २७, २८ अतिथीनां पितॄणां च प्रशंसार्थमाहुः आचार्य उपनीय वेदाध्यापकः ब्रह्मणो वेदस्य मूर्तिः २९ धर्मस्यात्मा मूर्तिरतिथिः स्वयंसाक्षात् आत्मनः श्रीविष्णोः यद्वा आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेष्व्वात्महृष्टिः कर्तव्येत्यर्थः ३० परेभ्यः पराभेव एवार्तिस्ताम् ३१

त्रिविष्टपं किं गणयंत्यभेद्यमंत्राभ्युगूणामनुशिक्षितार्थाः न विप्रगोविंदो गावश्चेश्वराणां भवंत्यभद्राणि नरेश्वराणाम् २४ तद्दिश्वररूपं भजिता शर्वविप्रतपस्विनत्वाष्टमयात्मवतम् सप्ताजितोऽथानुसविधास्यते वो यो दिक्षमिष्यध्वमुतास्य कर्म २५ श्रीशुक उवाच त एव मुदिताराज ब्रह्मणा विगतज्वराः ऋषित्वाष्टमपब्रज्य परिष्वज्येदमब्रुवन् २६ देवा ऊचुः वयं ते तिथयः प्राप्ता आश्रमं भद्रमस्तु ते कर्मैः संपद्यतां तात पितॄणां समयोचितः २७ पुत्राणां हि परो धर्मः पितृशुश्रूषणं सताम् अपि पुत्रवता ब्रह्मन् किमुत ब्रह्मचारिणाम् २८ आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पितो मूर्तिः प्रजापतेः भ्राता मरुत्युते मूर्तिर्माता साक्षात्क्षितस्तनुः २९ दयाया भगिनी मूर्तिर्धर्मस्यात्मा तिथिः स्वयम् अग्नेरभ्यागतो मूर्तिः सर्वभूतानि चात्मनः ३० तस्मात्पितॄणामातानां मातिपरपराभवम् तपसापनेयं स्तात संदेशं कर्तुं महसि ३१ वृणीमहे त्वापो ध्यायं ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् यथाऽजसा विजेष्यामः सपत्न्यास्तव तजसा ३२ न गह्रयंति त्वर्थेषु यविष्ठां ध्यामि वादनम् छंदोभ्योऽन्यत्र न ब्रह्मन् वयोज्यैष्ठ्यस्य कारणम् ३३ ऋषिरुवाच अभ्यर्थितः सूरगणैः पौरोहित्ये महातपोः सविश्वरूपस्तानाह प्रसन्नः श्लक्ष्णाया गिरा ३४ संदेशमाहुः वृणीमहे इति ३२ न नृपाध्यायत्वेक

निष्ठस्य ममाभिबंदनं करिष्यथ तच्च गार्हितं तत्राहुः नेति अर्थेषु प्रयोजननिमित्तं यविष्ठानामभिवादनं न निंदंति किंच छंदोभ्योऽन्यत्र वयोज्यैष्ठ्यस्य कारणं न तु मंत्रेषु अतोऽस्मभ्यं मंत्रदातृत्वेन त्वमेव ज्यैष्ठो भविष्यसि यद्वा छंदोभ्योऽन्यत्र वेदान्बिहाय वय एव ज्यैष्ठ्यकारणं न भवति किंतु वेदा एव मुख्यं कारणं तस्मात्तु वयः वेदज्ञत्वाच्च त्वमेव ज्यैष्ठ इत्यर्थः ३३, ३४ ६२

निंदितमपीदं युष्मदाञ्चाभंगमयेन करिष्यामीत्याह साधेन विगर्हितं पौरोहित्यं धर्मशीलैः अधर्महेतुत्वात् किंच ब्रह्मवर्च उपव्ययं
पूर्वसिद्धस्य ब्रह्मवर्चसः व्ययकरम् प्रत्यारव्यातुं च मादृशो नार्हतीत्याह कथं न्वितितेषां शिष्यः शिक्षणार्हः स एव प्रत्यारव्याना-
भाव एव हि शिष्यस्य स्वार्थ उच्यते ३५ ननु पौरोहित्येन धनलाभाद्धर्मः सिद्ध्येत् अन्यथानिर्धनस्य कुतो धर्मः अतएव तेन लोको-
दृश्यतितत्राह अकिंचनानां शिलोच्छनं हि धनम् क्षेत्रे स्वाम्युपेक्षितकणिशोपादानं शिलम् हृद्वा दौपतितत्रीत्यादेरुपादानमुच्छनम्

विश्वरूप उवाच विगर्हितं धर्मशीलैर्ब्रह्मवर्च उपव्ययम् कथं नुमदिधोनाया लोके शैरभियाचितम्
प्रत्यारव्यास्यतितच्छिष्यः स एव स्वार्थ उच्यते ३५ अकिंचनानां हि धनं शिलोच्छनं तेनेह निर्वर्तितसाधु-
सक्रियः कथं विगर्ह्य नु करोम्यधीश्वराः पौरोधसं हृष्यतियेन दुर्मतिः ३६ तथाऽपि न प्रीतिब्रूयां गुरुभिः
प्रार्थितं कियत् भवतां प्रार्थितं सर्वे प्राणैरर्थैश्च साधये ३७ श्रीशुक उवाच तैर्म्य एव प्रीतिश्रुत्य
विश्वरूपो महोत्तमाः पौरोहित्यं वृत्तश्च के परमं समाधिना ३८ सूरद्विषां श्रियं गुप्तामौशनस्यापि विद्य-
या आच्छिद्य दान्महेन्द्राय वैष्णव्या विद्यया विभुः ३९ यया गुप्तः सहस्राक्षो जिग्येऽसुरचमूर्विभुः तां
प्राह समहेन्द्राय विश्वरूप उदारधीः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७
राजोवाच यया गुप्तः सहस्राक्षः सवाहानुरिपुसेनिकान् कीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या बुभुजे-
श्रियम् १ भगवंस्तन्ममारव्याहिवर्मनारायणात्मकम् यथा ततायिनः शत्रून् नृयेन गुप्तोऽजयन्मूर्धे २
श्रीशुक उवाच वृत्तः पुरोहितस्त्वाष्ट्रो महेंद्रायानुपेक्षते नारायणारव्यैव माहतादिहैकमनाः शृ-
णु ३

इह गृहाश्रमे तेनैव निर्वर्तिता साधूनां सक्रियायेन ३६ कियदेतत्प्रार्थितमल्पमेव अभ्यधिकमपि करिष्यामीत्या-
ह भवतामिति ३७ समाधिना परमो धर्मेन ३८ वैष्णव्या श्रीनारायणकवचात्मिकया ३९ असुरचमूर्देत्यसेनाः
४० इति षष्ठस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे विश्वरूपस्तत्त्ववर्मनारायणात्मकम् इन्द्राय प्राहयेनैन्द्रो-
गुप्तो देत्यानया जयत् १ त्रिलोक्याः संबंधिनीं श्रियम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

मंत्राभ्यामष्टाक्षरद्वादशाक्षराभ्याम् कृतः स्वांगेषु करयोश्च न्यासो येन नारायणमयं वर्मसंनह्येत् बधीयात् ४ तत्राष्टाक्षरेण पादाद्यष्टांगेषु न्यासमाह पादयोरितिसार्धेन प्रणवसंपुटितमोकाराद्यैकैकमक्षरं विन्यसेत् विपर्ययं यथाभवत्येवं शिरआदिपादांतं वा विन्यसेत् उत्पत्तिन्याससंहारन्यासं वा कुर्यात् इत्यर्थः ५ द्वादशाक्षरस्योद्धारः प्रणवादियकारांतमिति प्रणवसंपुटितमैकैकमक्षरं दक्षिणतर्जनीमारभ्य वामतर्जनीपर्यंतमंगुलिषु परिशिष्टमक्षरचतुष्टयमंगुष्ठयोराद्यंतपर्वसूक्तं न्यसेत् ६ मंत्रांतरन्यासमाह

विश्वरूप उवाच धौतांघ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः कृतस्वांगुकरन्यासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शक्तिः नारायणमयं वर्मसंनह्येद्भय आगते ४ पादयोरितिसार्धेन प्रणवसंपुटितमोकाराद्यैकैकमक्षरं विन्यसेत् ५ करन्यासंततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया प्रणवादियकारांतमंगुल्यंगुष्ठपूर्वसू ६ न्यसेत् हृदयमोकारं विकारमनुमूर्धनि षकारं तु म्रुवोर्मध्योणकारं शिरव्यादिशोत् वैकारं नेत्रयोर्ध्वज्यान्मकारं सर्वसंधिषु ७ मकारं मस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेत् बुधः सविसर्गफडततस्सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत् ओं विष्णवे नम इति ८ आत्मानं परमं ध्यायेत्त्र्यंशं षट्शक्तिभिर्युतम् विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिममंत्रमुदाहरत् ९ ओं हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षान्यस्तांघ्रिपदः पतंगेद्रुष्टे दूरारिचर्मोसि गदेषु चापपाशान्दधानो ऽष्टगुणो ऽष्टबाहुः १० जलेषु मारक्षतुमत्स्यमूर्तिर्यादोगणेश्वररूपस्य पाशात् स्थलेषु मायो बटुवामनो ऽव्यात्रिविक्रमः रवेऽवतु विश्वरूपः ११ दुर्गेष्वटव्याजिमुखादिषु प्रभुः पायान् नृसिंहो ऽस्त्रयूथपारिः विमुचतो यस्य महाऽदृहासो दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भाः १२

न्यसेदिति षकारणकारयोर्विश्लेषेण षडक्षराणि हृदयादिषु न्यसेत् ७ मकारमस्त्रमुद्दिश्य ध्यात्वा तन्मकरास्त्रं मः अस्त्राय फडित्येवं दिग्बंधे विनिर्दिशेत् ८ ध्येयमीश्वररूपमात्मानं ध्यायेत् षट्शक्तिभिः ऐश्वर्यादिभिर्मगशब्दवाच्याभिः विद्याचतेजश्चतुष्टयमूर्तिर्यस्य तम् इमं वक्ष्यमाणं श्रीमन्नारायणकवचारव्यम् ९ अष्टगुणः अणिमाद्यष्टैश्वर्ययुक्तः १० यादसांगणा एव वरुणस्य पाशस्तस्मात् ११ अटवी आजिमुखं संग्रामोपग्रहश्च आदिर्येषां तेषु सं

असौप्रसिद्धोवराहोमामध्वनिरक्षतु यज्ञैरवयवरूपैः कल्प्यतेनिरूप्यतइतितथाउन्नीताउद्धताधरायेनसः अद्रिकूटेषुगिरिशिरव-
रेषुरामोजामदग्न्यः १३ उग्रधर्मादभिचारादिलक्षणात् हासात् गर्वात् नरः अवतु दत्तोदत्तात्रेयः अयोगात् योगभ्रंशात् १४ पथि-
यद्देवहेलनंनमस्कारमकृत्वागमनंतस्मात् पुरुषार्चनस्यांतरात् देवपूजाच्छिद्रात् द्वात्रिंशदपराधरूपान्नारदः १५ लोकाज्जनाप-
वादाद्यज्ञः जननिमित्तोयोतउपघातः तस्माद्दुर्लभद्रअवतात् कृतांतादितिपाठेकृतांतात्कालाद्रक्षतु क्रोधवशात् सर्पाणांगणा

रक्षत्वसौमाऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरोवराहः रामोऽद्रिकूटेष्वथविप्रवासेसलक्ष्मणोऽव्यात्पर-
ताऽग्रजोऽस्मान् १३ मामुग्रधर्मादखिलात्ममादान्नारायणः पातुनरश्चहासात् दत्तस्त्वयोगादथयोगना-
थः पायाहुणेशः कपिलः कर्मबन्धात् १४ सनत्कुमारोऽवतुकामदेवान्द्वयशीर्षामापथिदेवहेलनात् देवर्षि-
वर्यः पुरुषार्चनांतरात् कूर्मोहरिमोनिरयादशेषात् १५ धन्वंतरिभगवान्पात्वपथ्याद्दुर्लभाद्द्वयादेषमो-
निजितात्मा यज्ञश्चल्लोकादेवताज्जनातादुलोगणात् क्रोधवशादह्रीद्रः १६ द्वैपायनोभगवानप्रबो-
धाद्दुःखस्तपारवडगणात्ममादात् कल्किः कलेः कालमलात्प्रपातुधर्मावनायोरुक्तावतारः १७ मांके-
शवौगद्याप्रातरव्याहोविंदुआसंगवमात्तवेणुः नारायणः प्राणहउदात्तशक्तिर्मध्यंदिनेविष्णुररींद्रपा-
णिः १८ देवोऽपराणहेमधुहोग्रधन्वासायंत्रिधामाऽवतुमाधवोमाम् दोषेहृषीकेशउतार्धरात्रेनिशीथएकोऽव-
तुपद्मनाभः १९ श्रीवत्सधामाऽपररात्रेईशः प्रत्यूषईशोऽसिधरोजनार्दनः दामोदरोऽव्यादनुसं-
ध्यंप्रभातेविश्वेश्वरोभगवान्कालमूर्तिः २०

त अह्रींद्रः शेषः १६ कालमलभूतात् कलेः कल्किः धर्मावनायधर्मरक्षणार्थमधिकस्वीकृतावतारः १७ दिनस्यषट्संभागो
षुक्रमेणप्रातरादिसंज्ञेषुरात्रेश्वप्रदोषादिसंज्ञेषुरक्षाप्रार्थनम् मांकेशवइतित्रिभिः आसंगवसंगवमभिव्याप्य १८ त्रिधा-
माब्रह्मादित्रिमूर्तिः श्रीमाधवः दोषेप्रदोषेअर्धरात्रे अर्धरात्रिपर्यन्तेकालेनिशीथेचएकएवपद्मनाभोऽवतु १९ अपररात्रेई-
शः श्रीवत्सधामावतु प्रत्यूषईशः श्रीजनार्दनः श्रीदामोदरः प्रभातेश्रीविश्वेश्वरोऽनुसंध्यम् २० ७ ७ ७ ७

युगांतानलवत् तिग्मातीक्ष्णानेमिर्यस्यतच्चक्रं भगवता प्रयुक्तं सत् अरिसेन्यंदंदग्धि अतिशयेन दहति तस्यायं स्वभाव एव न तु तस्मात्प्रा-
र्यनीयमित्यर्थः यद्वा दंदग्धीतिलोद्गम्य मपुरुषः अत्र त्वमेवंभूतं चक्रमिति स्वरूपमुक्त्वा संबोध्य प्रार्थ्यते अतिशयेन दहेति कक्षं शक्य-
तृणम् २१ अशनिवत् स्पर्शो येषां ते विस्फुलिङ्गा यस्यास्तस्याः संबोधनं हे गदे त्वमजितस्य प्रियाऽसि अहमच्युतस्य दासः अतः कू-
ष्मांडादीन् निष्पिण्डिनिष्पिण्डिसंचूर्णय संचूर्णय अरींश्च चूर्णय चूर्णय सर्वत्र वीप्सा अतिशीघ्रत्वाय २२ हे देरेन्द्र पांचजन्य त्वं यातु धो-
नादीन् विद्रावय विप्रग्रहाः ब्रह्मराक्षसाः येऽन्ये च घोरदृश्यस्तान् २३ तिग्माधारायस्य हेति गमधार असि वररवद्ग्रेष्वेवं ममारिसे

चक्रं युगांतानलतिग्मनेमिभ्रमत्समं ताद्भगवत्प्रयुक्तम् दंदग्धिदंदग्ध्यरिसेन्यमाश्रकूक्षं यथा वा तस्य रवो-
हुताशः २१ गदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिङ्गे निष्पिण्डिनिष्पिण्ड्यजितप्रियाऽसि कूष्मांडवेनायकयक्षरक्षोभू-
तग्रहांश्चूर्णय चूर्णय अरीन् २२ त्वं यातु धानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन् देरेन्द्र विद्रावय-
कूष्मांडपरितोषीमिस्वनोऽरे हृदयानि कं पयन् २३ त्वं तिग्मधाराऽसि वरारिसेन्यमीश प्रयुक्तो मम छि-
धि छिधि चक्षुषि चर्मनशतचंद्रछादय द्विषामघोनां हरपापचक्षुषाम् २४ यन्नोभयं ग्रहेभ्योऽभूत्
केतुभ्यो नृभ्य एव च सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यस्तथा अंहोभ्य एव वा २५ सर्वाण्येतानि भगवन्नामरूपा
स्त्रकीर्तनात् प्रयातु संक्षयसद्यो येनः श्रेयः प्रतीपकाः २६ गरुडो भगवानुस्तोत्रस्तोभश्छंदो मयः प्र-
भुः रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्यो विष्वक्सनः स्वनामभिः २७ सर्वापेभ्यो हरं नामरूपयानायुधानिनः बुद्धीं दि-
यमनः प्राणान् पातु पार्षदभूषणाः २८ यथा हि भगवानेव वस्तुतः सदसच्चयत् सत्येनानेन नः सर्व-
यातु नाशमुपद्रवाः २९ न्यं छिधि छिधि शतचंद्राकाराणि मंडलानि यस्मिन् हेशतचंद्रचर्मन् अघोनामघवतां द्विषां चक्षुषि

छादय पापचक्षुषां च उग्रदृष्टीनां चक्षुषि हर २४ यत्तु येभ्यो भयम् अंहोभ्यः पापेभ्यः २५ श्रेयः प्रतीपकाः इष्टव्याघातकाः २६
स्तोत्राणि बृहद्रथंतरादिसामानितैः स्तोभ्यते संस्तुयत इति स्तोत्रस्तोभः छंदो मयो वेदमूर्तिः रूपर्णोऽसि गरुत्मानित्यादि श्रुतेः
ऐकपद्यपाठे स्तोभाः गीतिपूरकाक्षराणि स्तोत्रस्तोमेति पाठे सामाधरभूतक्रकूस्तोमः २७ नामानि चरूपाणि यानानि च वाह-
नानि आयुधानि च नो बुद्ध्यादीन् पातु पार्षदभूषणाः पार्षदमुख्याश्च पातु २८ सच्च असच्च मूर्ता मूर्तयत्तत् सर्वजगत् २९ ६२

ऐकात्म्यानुभावोऽनुध्यानंयेषातेषांविकल्पोभेदस्तद्रहितोऽपि ३० सत्यमानेनसत्यभूतेनप्रमाणेन ३१ पुनरपिश्रीनृसिंहएवप्रा-
र्थ्यतेविदिक्ष्विति पात्वित्यनुषंगः यद्वानारसिंहः प्रह्लादः स्वनेनश्रीनृसिंहनामगर्जनेन स्वतेजसास्वप्रभावेण ग्रस्तानिसम-
स्तानिदिग्गजविषशस्त्रजलवाय्वग्नादीनांतेजांसिप्रभावायेनसः ३२ दंशितः कवचितः ३३ सोऽपिसाध्वसाद्भयात् विमु-

यथैकात्म्यानुभावानांविकल्परहितःस्वयम् भूषणायुधालिंगारव्याधत्तेशक्तीःस्वमायया ३० तेनैव-
सत्यमानेनसर्वज्ञोभगवानुहरिः पातुसर्वैःस्वरूपैर्नःसदासर्वत्रसर्वगः ३१ विदिक्ष्वदिक्षुर्ध्वमधःसमंता-
दंतर्बहिर्भगवान्नारसिंहः प्रह्लापयल्लोकभयंस्वनेनस्वतेजसाग्रस्तसमस्तजाः ३२ मघवेन्निदमारव्या-
तवर्मनारायणात्मकम् विजेष्यस्यजसायेनदंशितोऽसुरयूथपान् ३३ एतद्धारयमाणस्तुयंयंपश्यति-
चक्षुषा पदावासंस्पर्शोत्सद्यःसाध्वसात्सविमुच्यते ३४ नकुतश्चिद्भयतस्यविद्याधारयतोभवेत्
राजदस्युग्रहादिभ्योव्याघ्रादिभ्यश्चकर्हिचित् ३५ इमांविद्यांपुराकश्चित्कोशिकोधारयन्निहजः योग-
धारणयास्वांगजहोसमरुधन्वनि ३६ तस्योपरिविमानेनगंधर्वपतिरेकदा ययौचित्ररथःस्त्रीभिर्व-
तोयत्रद्विजक्षयः ३७ गगनान्त्यपतत्सद्यःसविमानोद्यवाकशिराः सवालरिवल्यवचनादस्थीन्यादा
यविस्मितः प्रास्यप्राचीसरस्वत्यांस्नात्वाधाम स्वमन्वगात् ३८ श्रीशुकउवाच यद्
दंशृणुयात्कालेयोधारयतिचादृतः तंनमस्यतिभूतानिमुच्यतेसर्वतोभयात् ३९ एतांविद्यामधि-
गतोविश्वरूपान्छतक्रतुः त्रैलोक्यलक्ष्मीबुभुजेर्विनिर्जित्यमृधेऽसुरान् ४० इतिश्री-
भागवतमहापुराणोषष्ठस्कंधेनारायणवर्मनामअष्टमोऽध्यायः ८

अते ३४ एतद्विद्याप्रभावमिति हा-
सेनाह इमामितिसार्धैस्त्रिभिः मरुधन्वनिनिरुदकेदेशे अनेनविद्यायाः क्षेत्रतीर्थानपेक्षत्वंदर्शितम् ३६ यत्रद्विजस्यक्षयो-
देहत्यागस्तस्योपरि ३७ सद्यस्तत्क्षणादेवगगनात् न्यपतत् पाठांतरेअंगनाभिःसह वालरिवल्योपदेशात्तस्यास्थीनिप्रा-
प्त्यप्रक्षिप्यविस्मितःसन्स्वधामगंधर्वलोकंजगाम ३८ ३९ अधिगतःप्राप्तःसन् ४० इतिषष्ठटीकायामष्टमोऽध्यायः ८

नवमेविश्वरूपेतुहतेशकेणकोपतः त्वष्टाचोत्पादितेवृत्रेभीतैर्देवैर्हरेस्तुतिः १ सोमस्यपीथं पानंयस्मिन् एवंसुरापीथम् अन्नमत्ती
त्यन्नादम् अत्रविश्वरूपोवेत्वाष्टः पुरोहितोदेवानामासीदित्यादिश्रुतिरनुसंधेया १ तस्यासुरपक्षपातमाह सवाइतिहोम्याम् प्र
त्यक्षंप्रकटयथाभवतितथासविनयंदेवेभ्योहविर्भागंइन्द्रायेदमग्नयइदमित्युच्चैरवदत् अत्रहेतुः यस्यपितरोदेवाःसः २ असुरे
भ्यस्तपरोऽक्षगुप्तभागंददौ तदेवाह देवान्यजमानोऽसावसुरान्प्रतिभागमवहत् ३ ४ ५ तांवारयितुंसमर्थः तथाऽपि

श्रीशुकउवाच तस्यासन्विश्वरूपस्यशिरांसित्रीणिभारत सोमपीथंसुरापीथमन्नादमिति
शुश्रुम १ सर्वैर्बर्हिषिदेवेभ्योभागंप्रत्यक्षमुच्चकैः अवदद्यस्यपितरोदेवाःसुप्रश्रयंनृप २ सएवहि
ददौभागंपरोऽक्षमसुरान्प्रति यजमानोऽवहद्भागमातृस्नेहवशानुगः ३ तद्देवहेलनतस्यधर्माली
कंसुरेश्वरः आलक्ष्यतरसाभीतस्तच्छीर्षाण्यच्छिन्नद्रुषा ४ सोमपीथंतुयत्तस्यशिरासीत्कपिजलः
कलविंकःसुरापीथमन्नादयत्सतित्तिरिः ५ ब्रह्महत्यामंजलिनाजग्राह्यदपीश्वरः संवत्सरांततदघंभूतानां
सविश्रद्धये भूम्यंबुद्रुमयोषिभ्यश्चतुर्धाव्यभजद्भरिः ६ भूमिस्तुरीयंजग्राहृवातपूरवरेणैव ईरणंब्रह्मह-
त्यायारूपंभूमौप्रदृश्यते ७ तुर्यंछेदोर्वरोहेणवरेणजगृहुर्द्रुमाः तेषानिर्यासरूपेणब्रह्महत्याप्रदृश्यते ८ श
श्वत्कामवरेणोहस्तुरीयंजगृहुःस्त्रियः रजोरूपेणतास्वहोमासिमासिप्रदृश्यते ९

जग्राह संवत्सरम् तथैवस्थित्वा
संवत्सरांतभूताक्रोशभीतःसन्भूतानांमध्येविश्रद्धयेलोकापवादपरिहारायसहरिरिंद्रोभूम्यादिभ्यस्तदघंविभज्यददौ ६ तुरीयंचतुर्थंभा
गंरवातस्यगर्तस्यपूरःपूरणंतेनवरेणयदिरवातपूरणंस्वतएवभविष्यति तर्हिगृहीष्यामीत्येवंभाषाबंधेनजग्राहेत्यर्थः ईरणमूषर
म् अतएवोषरेऽध्ययनादिनिषिध्यते ७ छेदेतिपुनर्विरोहः प्ररोहोभवत्विति वरेणानिर्यासरूपेणब्रह्महत्यायादृष्टत्वात् निर्या
सोनभक्ष्यः ८ शश्वत्कामवरेणयावत्प्रसवंगर्भानुपघातैर्नैवसंभोगवरेण अतएवरजोदर्शनेतत्संगादिनकार्यम् ९ ५

द्रव्यभूयोवरेणयस्मिन्द्रव्येक्षीरादावापोमिश्राभवेयुः तस्यभूयस्त्वमाधिक्यस्यादितिवरेण यद्वास्वस्यैवनिर्द्देशमादिनाभूयस्त्व
वरेण द्रवभूयइतिपाठेऽप्ययमेवार्थः यद्वा द्रवभूयस्त्वसांसिद्धिकद्रवत्वंतेनवरेण अस्यविभागस्यविश्वरूपोवैत्वाष्ट्रइत्यस्या
श्रुतावुक्तेः तद्विभागफलमाह तत्पापंहरतिनिराकरोति कःक्षिपन्बुधुदादिजलाद्गहिःप्रक्षिपन्नित्यर्थः यद्वाक्षिपन्जलपापंहर
तिआहरतिगृणहातीत्यर्थः अयंचतस्मादापोनपरिचक्ष्याइत्यादिश्रुत्यर्थउक्तः पाठांतरेहरिकिल्बिषमिंद्रपापम् १० इंद्रायइंद्रहं-
तुम् शत्रवेशत्रुत्यत्येतदाह इंद्रशत्रोविवर्धस्वेतिअत्रचेंद्रशत्रुपादस्याधुदात्तत्वात्बहुव्रीहोप्रकृत्यापूर्वपदमितस्मृतेर्वह्व्रीहि-
लक्षणापत्त्याइंद्रएवतस्यशत्रुरभूत् तदुक्तंश्रुत्यायदब्रवीत्स्वाहेंद्रशत्रुवर्धस्वेतितस्मादस्येंद्रः शत्रुरभवदिति तथाचशिक्षा-

द्रव्यभूयोवरेणापस्तरायंजगृहुर्मलम् तासुबुधुदफेनाभ्यांहृष्टंतद्धरतिक्षिपन् १० हतपुत्रस्ततस्त्व
राजुहोविंद्रायशत्रवे इंद्रशत्रोविवर्धस्वमाचिरंजहि विद्विषम् ११ अथान्वाहार्यपचनादुत्थितोघो
रदर्शनिः कृतांतद्वलोकानांयुगांतसमयेयथा १२ विष्वक्गविवर्धमानतमिषुमात्रदिनेदिने दग्धशै
लप्रतीकाशंसंध्याऽश्वानीकवर्चसम् १३ तप्तताम्रशिरवाश्मश्रुमध्यान्हार्कग्लोचनम् १४ दैदीप्य
मानेत्रिशिरवेशूलआरोप्यरोदसी नृत्यंतमुन्नतंचचालयंतपदामहीम् १५ दरीगंभीरेवत्केणपिब-
तान्चनमस्तलम् लिहताजिह्वयाक्षीणिग्रसताभुवनत्रयम् १६ महतारौद्रदंष्ट्रेणजृम्भमाणामुहुमुहुः
वित्रस्तादुद्रुवुर्लोकावीक्ष्यसर्वदिशोदश १७ येनावृताइमेलोकास्तमसात्वाष्ट्रमूर्तिना सर्वैर्वचइति-
प्रोक्तःपापैःपरमदारुणः १८ याम् मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवामिथ्याप्रयुक्तोनतमर्थमाह सवाग्वज्रोयजमानंहिन-

स्ति ययेंद्रशत्रुःस्वरतोपराधादिति ११ अन्वाहार्यपचनादक्षिणाग्नेः १२ तंवीक्ष्यवित्रस्तालोकादशदिशोविदुद्रुवुरितिपंचमेनान्व
यः कथंभूतम् विष्वक्समंततः इषुविक्षेपमात्रंप्रतिदिनंवर्धमानम् दग्धशैलप्रतीकाशंरुष्णावर्णम् संध्याऽश्वानीकवर्चोदीप्तिर्य
स्यतम् १३ तप्तताम्रवच्छिरवाः श्मश्रूणिचयस्य मध्यान्हार्कवदुग्रैर्लोचनेयस्य १४ रोदसीआरोप्यैवेत्यर्थः १५ दरीवन्गंभीरेणव-
त्केणमुहुर्मुहुर्जृम्भमाणमित्यन्वयः कथंभूतेननमस्तलंपिबताक्ष्णाणिजिह्वयालिहता भुवनत्रयंग्रसता १६ महताविस्तीर्णेन रौ
द्रादंशयस्मिन् १७ वचनामनिर्वक्ति येनावृताइति त्वाष्ट्रमूर्तिर्यस्यतमसस्तेन तथाचश्रुतिः सइमाल्लोकानावृणोत्तद्वचस्यवचत्वमिति

अग्रसत्प्रसूतवान् १९ ग्रस्तं तेजो येषाम् प्रत्यंचमंतर्थाभिणम् त्रिभुवनस्य तेन व्याप्तत्वात् कापि गमना संभवात् तत्रैव स्थित्वा तुष्टुवुरित्यर्थः
महाभये परित्राणमन्यतो न भवेदिति हरिमेव प्रपद्यंते स्मराः शरणमातुराः २० वाखादीनि पंच महाभूतानि ते निर्मितान्स्त्रयो लोकास्तेषामधि-
पतयो ब्रह्मादयश्च ततोऽर्वाचीनावयंच सर्वेयस्मै अंतकायकालाय उद्भिजंतः संतो बलिं हराम असावपियस्माद्विभेति ततः परमेश्वरादेव
नोऽस्माकमरणं शरणं रक्षणमस्तु २१ तत एवेत्यवधारणे हेतुमाहुः अविस्मितं निरहंकारम् कुतूहलशून्यं वा कुतः प्रशांतं रागादिशून्यम्
तच्च कुतः स्वेनैव लाभेन परिपूर्णं कामम् तच्च कुतः सममुपाधिपरिच्छेदशून्यम् एवं भूतं परमेश्वरं विना अपरंयः शरणार्थमुपसर्पति सर्वा-
लिशोऽक्षः यतोऽसौ शून्यो लांगूलेन पुच्छेन समुद्रमति तर्ति अति तर्तुमिच्छतीत्यर्थः यथा तेन समुद्रतरणं न भवति तथा निरीश्वराश्रयणेन

तं निजघ्नुरभिद्रुत्य सगणा विबुधर्षभाः स्वेः स्वे दिव्यास्त्रशस्त्रोघैः सोऽग्रसत्तानि कृत्स्नशः १९ ततस्ते वि-
स्मिताः सर्वे विषण्णाग्रस्ततेजसः प्रत्यंचमादिपुरुषमुपतस्थुः समाहिताः २० देवा ऊचुः वाखंब-
राग्न्यपक्षितयस्त्रिलोका ब्रह्मादयो ये वयमुद्भिजंतः हरामयस्मै बलिमंतकोऽसौ विभेति यस्मादरणं ततोऽ-
स्तनः २१ अविस्मितं तं परिपूर्णं कामं स्वेनैव लाभेन समं प्रशातम् विनोपसर्पत्य परहिबालिशः श्वलांगूले-
नाति तितर्ति सिंधुम् २२ यस्योरुशृंगे जगतीं स्वनावमनुर्यथा बद्धा ततारदुर्गम् स एव नस्त्वाष्टमया हरतां त्राता-
श्रितान् वारिचरोऽपि नूनम् २३ पुरा स्वयं भूरपि संयमां भस्युर्दीर्णवातो भिरुवैः कराले एको रविंदोत्पतित-
स्ततारते स्माद्रयाद्येन स नोऽस्तु पारः २४ यै एक ईशो निजमाययानः स सजयेनानुसृजाम विश्वम् वयं नय-
स्यापि पुरः समीहतः पश्यामलिंगं पृथगीशमानिनः २५ व्यसनार्णव तरणं न भवतीति भावः २२ महाभये स एव रक्षक इति

दृष्टमित्याहुः यस्येति द्वाभ्याम् यस्य महाशृंगे जगतीं पृथ्वीमेव स्वनावं बद्ध्वा मनुः सत्यवतो यथा वत दुर्गं संकटं ततार स एव वारिचरो मत्स्य-
मूर्तिर्नोऽस्मान्प्याश्रितान् संतः नूनं त्राता रक्षिष्यति २३ संयमां भसि प्रलयोदके उदीर्णैरुद्गतैः वातैर्यैः उर्मयस्तेषां रवैः करालेभ्यं करे अ-
रविंदान्नाभिकमलात् पतितप्रायः एक असहाय एव तस्मात् भयाद्येन ततार स एव नः पारस्तारकोऽस्तु २४ किंच वयं भगवतैव सृष्टाः
पालिताश्च बहुशः अतस्ते मेव शरणं वजामेत्याहुः यै एक इति त्रिभिः येनानुगृहीताः संतो विश्वं सृजामननुयूय मेव स्रष्टारो नान्योयु-
ष्माकमनुग्राहकोऽस्ति तस्यादर्शनात्तत्राहुः अस्मत्तः पुरः पूर्वमेवांतर्था मितया समीहमानस्यापि यस्य लिंगं रूपं न पश्यामः तत्र हेतुः

पृथक् पृथगीशा इत्यभिमानिनः २५

देवादिषु उपेन्द्रपरशराममत्स्यरामादितनुभिः कृतावतारः सन् आत्मसात्कृत्वा पातितच २६ आत्मभूतदवतम् कुतः विश्वात्मकम् त-
थाऽपि विकारं वारयन्ति अन्यम् विश्वात्मत्वे हेतुः परंकारणम् ननु प्रधानं पुरुषश्च विश्वस्य कारणं तत्राहुः प्रधानं पुरुषं च तदात्म-
कोऽपि स एवेत्यर्थः स एव नः शंविधास्यति २७ प्रतीच्यादिशि हृदि प्रथममाविरभूत् २८ पुनश्च तं पुरो दृष्ट्वा ईक्षणा ल्हादेन वि-
वशां अवनो दंडवत्पतिताः संतः शनैरुत्थाय तुष्टुवुरित्यन्वयः कथं भूतं श्रीवत्सकौस्तुभौ विनास्वतुल्यैः षोडशभिः स्तनं दादिभिः

यो नः सपत्नैर्भृशमर्धमानान् देवर्षितिर्यङ् नृषु नित्य एव कृतावतारस्तनुभिः स्वमायया कृत्वात्मसात्पा-
तियुगेयुगे च २६ तमेव देववयमात्मदेवतं परं प्रधानं पुरुषं विश्वमन्यम् ब्रजामसर्वेशरणं शरण्यं स्वा-
नां स नो धास्यति शं महात्मा २७ श्रीशुक उवाच इति तेषां महाराज सराणामुपतिष्ठताम्
प्रतीच्यादिश्य भूदाविः शं वचक्रगदाधरः २८ आत्मतुल्यैः षोडशभिर्विना श्रीवत्सकौस्तुभौ पर्युपा-
सितमुनिद्रशरदंबुरुहक्षणां २९ दृष्ट्वा तमवनो सर्व ईक्षणा ल्हादविक्रवाः दंडवत्पतिताराज नृशनैरु-
त्थाय तुष्टुवुः ३० देवा ऊचुः नमस्ते यज्ञवीर्याय वयसे उत्तते नमः नमस्ते ह्यस्तचक्राय नमः स्रपुरुहूत-
ये ३१ यत्तं गतीनां तिसृणामां शितुः परमं पदम् नार्वाचीनो विसर्गस्य धातवो दितुमर्हति ३२

परितः सेवितम् उन्निद्र-
शरदंबुरुहवदीक्षणेयस्य तम् ३१ ३० यज्ञोवीर्यं स्वर्गादिफलजननाय सामर्थ्यं यस्य तस्मै नमः वयसे उत्ततत्फलपरिच्छेदककालात्मनेऽपि तद्विधा-
तकेषु दैत्येषु अस्तं प्रक्षिप्तं चक्रं येन एवं भूतैः प्रभावेः स्रपुरुहूतयेशो भन बहुनाम्ने ३१ ननु मम गुणातीतं रूपं विहाय गुणोपाधिकं यज्ञवीर्यत्वा-
दिकमिति वर्णयते तत्राहुः यत्तव गुणत्रयस्येशितुर्नियंतुस्त्रिगुणात्मकानां तिसृणां गतीनां परमं पदं निर्गुणस्वरूपं तद्विसर्गस्यार्वाचीनः इदानीं
तनः हे धातः वेदितुमर्हति अतः केवलं तस्मै नमोऽस्तु ३२

मिताक्षराणि पद्यानि नमोयंते हरेर्गुणाः इति पद्यैरतुष्यंतः सद्योग धेनतुषुवुः भक्त्युद्रेकेण बहुधा संबोधयंतो दुर्ज्ञेयत्वं प्रपंचयंति भगव
नित्यादिपरमं मंगलं शब्दो धर्मो यस्मिन् आत्मयोगेनाशंगेनयः समाधिश्चित्ते काश्चिन्तेन परिभाषितः सुशीलितः परिस्फुरोयः पार
महंस्यधर्मो भगवद्भजनं तेन उद्घाटितं तमोरूपं कपाटं यस्मिन् तद्द्वारभूते चित्ते अपावृते कपाटे आत्मलोके प्रत्यग्रूपे स्वयमेवोपल
ब्धमभिव्यक्तं यन्निजस्वरं तदनुभवरूपो भवान् ३३ १ ननु केवलानुभवरूपत्वे मम सृष्ट्यादिकर्तृत्वं कथं तत्राहुः दुरवबोध इव त-

ओं नमस्ते ऽस्तु भगवन्नारायण वासुदेवादिपुरुष महापुरुष महानुभाव परमं मंगलं परमं कल्याणं परमं का
रुणिकं केवलं जगदाधारलोकैकनाथ सर्वेश्वर लक्ष्मीनाथ परमं हंसं परिब्राजकैः परमेणात्मयोगसमाधि
ना परिभाषितं परिस्फुटं पारमहंस्यधर्मोऽद्घाटितं तमः कपाटद्वारं चित्ते ऽपावृतं आत्मलोके स्वयमुपलब्ध
निजस्वरं भवान् ३३ १ दुरवबोध इव तवायं विहारयोगो यदशरणो ऽशरीर इदमनवेक्षितं तस्मात्स
मवायं आत्मनैवा विक्रियमाणेन सगुणमगुणः सृजसि पासि हरसि ३४ २ अथ तत्र भवान् किं देवदत्तव
दिह गुणविसर्गपतितः पारतन्त्र्येण स्वकृतकुशलाकुशलं फलमुपाददाति अहोस्विदात्माराम उपशमशीलः
समंजसदर्शन उदास्त इति ह वाचनविदामः ३५ ३

वायं विहारयोगः यद्यस्मात् अशरणो निराश्रयः इदं विश्वम् अ
नवेक्षितो ऽस्माकं समवायो मेलनं सहाय्यं येन सः ३४ २ दुर्ज्ञेयांतरमाहुः अथ तत्रेति यथेह देवदत्तो गृहादिनिर्माय तत्र स्वकृत
शुभाशुभयोः फलमुपादत्ते एवं भवान् ब्रह्मस्वरूपो जीवरूपेण गुणविसर्गपतितः सन्नुपाददाति यद्वा समंजसमप्रच्युतं दर्शनं चि-
च्छक्तिर्यस्य स भवानुदास्ते उदासीनः साक्षितया वर्तत इति ३५ ३

तदेवंविरोधेन दुर्ज्ञेयत्वमुक्त्वा तत्परिहारेण ज्ञानप्रकारमाहुः नहीति विरुध्यत इति विरोध उभयं न विरुद्धमित्ययः न ह्यन्यदृष्टान्तन्याय-
विकल्पो युज्यते अतर्क्यैश्वर्यत्वादित्याहुः भगवतीति अपरिमिता गुणगणाय स्यतस्मिन्नीश्वरे स्वतंत्रेऽनवगाह्यमतर्क्यमाहात्म्य-
यस्य तस्मिन् विकल्प एव वा एव वेति वितर्कः किमत्र युक्तमिति विचार इत्यमेवेति तत्र प्रमाणाभासास्तदनुग्राहकाः कुतर्काश्चावा-
चीनावस्तस्वरूपा संस्पर्शिनो ये विकल्पादयस्ते येषु शास्त्रेषु तैः कलिलं व्याकुलमंतः करणमाश्रयो यस्य दुरवग्रहस्य तेन वादिनां वि-
वादस्यानवसरे अगोचरे ननु श्रद्धामात्रमेतत् युक्तिरुच्यतां तत्राहुः उपरतो मायामयः संसारो यस्मिन् तस्मिन् केवलेऽप्यात्ममा-
यां मध्ये निधाय को न्वर्थः कर्तृत्वादिर्न संभवाति यदि वस्तुतः कर्तृत्वादिर्भवेत्तर्हि विरोधः स्यात् न तु तदस्तीत्याहुः स्वरूपद्वयाभा-

नहि विरोध उभयं भगवत्यपरिगणितगुणगण ईश्वरे अनवगाह्यमाहात्म्ये अर्वाचीनविकल्पवितर्कविचारप्र-
माणाभासकुतर्कशास्त्रकलिलांतः करणाश्रयदुरवग्रहवादिनां विवादानवसरे उपरतसमस्तमायामये के-
वल एवात्ममायामंतर्धाय को नु अर्थो दुर्घट इव भवति स्वरूपद्वयाभावात् ३६ ४ समविषममतीनां मत-
मनुसरसि यथारज्जुरवडः सर्पो दिधियाम् ३७ ५ स एव हि पुनः सर्ववस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्का-
रणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वगुणाभासोपलक्षित एक एव पर्यं वशेषितः ३८ ६

वादिति ३६ ४ अनुग्रहनिग्रहादिकंतु तन्मतिभेदेन त्वन्मायया त्वयि स्फुरतीत्याहुः समाविषमाचमतिर्येषां तेषां मतमभिप्रायम् स-
र्पो दिधियार्थीर्येषाम् यथारज्जुरवडस्तथा भवति यद्वा तमेवाविरोधं पुरुषमतिभेदेन दर्शयति समविषमेति ३७ ५ तदेवं वि-
रोधं परिहृत्य निश्चितं परमार्थमाहुः स एव हि नाना रूपेण प्रतीतः वस्तुस्वरूपः सद्रूपः सर्वेषां गुणानां विषयाणामाभासैः प्रकाशस्त्व-
लक्षितः ननु तैर्जीव एवोपलक्ष्यते न सर्वप्रत्यगात्मत्वात् सर्वजीवांतर्यामित्वाज्जडतादात्म्याभ्यासेन जीवस्यापि जडप्रायत्वात् न तेन वि-
ना प्रकाश इति भावः पर्यं वशेषितः नेति नेतीत्यादि श्रुतिभिः ३८ ६ ७ ७ ७ ७

अतस्त्वद्भक्तिरेव परमपुरुषार्थ इत्याहुः अथ हेति पर्यावर्त इत्यन्तेन यस्मादेवं भूतस्त्वं परमेश्वरः अथ ह वाव अतएव हि हेमधुमथनप
रमभागवता एते त्वत्पदोभोजानुसेवां कथमुहुर्मुहुर्विसृजंतीत्यन्वयः हियस्मात्स्वार्थे पुरुषार्थे कुशलाः निपुणाः अतएव आत्मा त्वमेव
प्रियः स्रुहृच्चयेषां ते साधवो रागादिशून्याः तत्र हेतुः तव महिमे वामृतरससमुद्रस्तस्य विपुषा बिंदुमात्रेण सकृदपि लीढया आस्वादित-
या स्वमनसि निष्पंदमानमतिशयेन स्रवत् यन्निरंतरं स्रवतेन विस्मारिता दृष्टश्रुतविषयाः स्रवलेशाभासा येषां ते अतएव भगवति-
त्वयि नितरां निरंतरं निर्वृतं च मनो येषां ते यत्र यस्यामनुसेवायां सत्याम् ३९ ७ प्रकृतं विज्ञापयंति त्रिभुवनेत्यादिना यावत्समाप्ति त्रिभुव

अथ ह वाव तव महिमा मृतरससमुद्रविपुषा सकृदवलीढया स्वमनसि निष्पंदमानानवरतस्ररेव न विस्मारि
त दृष्टश्रुतविषयस्रवलेशाभासाः परमभागवता एकांतिनो भगवति सर्वभूतप्रियस्रुहृदिसर्वात्मनि नितरां
निरंतरं निर्वृतमनसः कथमुहुर्वा एते मधुमथनपुनः स्वार्थकुशलाः स्वात्मप्रिये स्रुहृदः साधवस्त्वच्चरणां बुजा-
नुसेवां विसृजंति न यत्र पुनरयं संसारपर्यावर्तः ३९ ७ त्रिभुवनात्मभवनत्रिविक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरा
नुभावत वैव विभूतयो दिति जदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोऽयमिति स्वात्ममायया स्रनरमृगामि-
श्रितजलचराकृतिभिर्यथापराधदंडदधरदधर्य एवमेव नमपि भगवन् जहत्वाष्टमुतयदिमन्यसे ४० ८
अस्माकं तावकानां तवनतानां तततामहतवचरणनलिनयुगुलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानां स्वलिङ्गविवर
णेनात्मसात्कृतानामनुकंपाऽनुरंजितविशदरुचिरशिशिरस्मितावलोकनेन विगलितमधुरमुरवरसामृतकल-
याचांतस्तापमनघाहं शिशमयितुम् ४१ ९ नमात्मास्वरूपं भवनं च यस्य त्रिभुवनस्यात्मा भवनं चेति वाच्यो विक्रमाय-

स्य च नृलोकान् नयतीति तथा त्रयाणां लोकानां मनोहरोऽनुभावो यस्य एवं चतुर्धा संबोद्ध्याहुः तेषामनुपक्रमसमयः उद्यमकालो न
भवतीति मत्वा हेदंडधरपूर्वयथा दंडदधर्यधृतवानसि एवमेव त्वाष्टमपि जहियादिमन्यसे हंतुं यदीच्छसि ४० ८ प्रथमं तावत् त्वदी
यानामस्माकमंतस्तापं शमयितुमर्हसि तावकानामित्यत्र हेतुः हेपितः हेपितामह तव चरणनलिनयुगुलध्यानैर्नैवानुबद्धो हृदये नि
गडः श्रृंखला येषाम् स्वलिङ्गविवरणेन निजभूर्तिप्रकटनेन स्वीकृतानाम् केन अनुकंपयाऽनुरंजितं सानुरागं च तदनुविशदरुचिरं च
स्मितं तत्सहितेनावलोकेन तथाऽनुकंपयेव विगलितो मधुरो मुरवरसः प्रियवाक् सैवामृतकला तया च ४१ ९ ७ ७ ७

किंच अस्मदभिप्रायस्त्वयाज्ञायतएवकिमत्रास्माभिर्विज्ञापनीयमित्याहुः अथहेभगवन्तवास्माभिरिहकियान्वाऽथविशेषाविज्ञापनीयः स्यादित्यन्वयः यथाहिरण्यरेतसोऽग्रेस्तदंशभूतैर्विस्फुलिंगादिभिः प्रकाशोनक्रियते तथातवास्माभिः कार्यार्थप्रकाशनंनकार्यमित्यर्थः अत्रहेतुगर्भाणिविशेषणानि अखिलजगतामुत्पत्त्यादिषुनिमित्तायमानयादिव्यमाययाविनोदोयस्य अतएवसर्वजीवनिकायानामंतर्हृदयेषुब्रह्मस्वरूपेणप्रत्यगात्मांतर्यामीतद्रूपेणचबहिरपिप्रधानरूपेणदेशकालदेहावस्थानविशेषाननुल्लंघ्यानुभवतः कथंतेषामुपादानतयाउपलभकतयाच उपादानस्योपलभकतयेतिवा अतएवसर्वेषांप्रत्ययानांबुद्ध्यादीनामपि-

अथहभगवंस्तवास्माभिरखिलजगदुत्पत्तिस्थितिलयानिमित्तायमानदिव्यमायाविनोदस्यसकलजीवनिकायानामंतर्हृदयेषुबहिरपिचब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेणप्रधानरूपेणचयथादेशकालदेहावस्थानविशेषंतदुपादानोपलभकतयाऽनुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिणआकाशशरीरस्यसाक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानिहवाअर्थविशेषोविज्ञापनीयः स्यात्विस्फुलिंगादिभिरिवहिरण्यरेतसः ४२ १० अतएवस्वयंतदुपकल्पयास्माकंभगवतः परमगुरोस्तवचरणशतपलाशच्छायाविविधवृजिनसंसारपरिश्रमोपशमनीमुपसृतानांवयंयत्कामेनोपसादिताः ४३ ११ अथोद्देशजहित्वाद्ग्रसंतंभुवनत्रयमग्रस्तानियेननः कृष्णतेजांस्यस्त्रायुधानिच ४४

साक्षिणः साक्षित्वेहेतुः आकाशवत् अलिप्तंशरीरंस्वरूपंयस्य अलिप्तत्वेहेतुद्वयम् साक्षात्परब्रह्मणो निरुपाधेः परमात्मनः शुद्धसत्त्वमूर्तेश्च ४२ १० अतएवसर्वज्ञत्वादेववयंयत्कामेनयस्यकार्यस्यकामेनोपसादिताः प्रापितास्तदस्माकंकार्यंस्वयमेवोपकल्पयंसंपादयेति चरणमेवशतपलाशंकमलंतस्यच्छायाविविधैर्वृजिनैर्यः संसारपरिश्रमस्तस्योपशमकरीमुपसृतानांप्राप्तानाम् ४३ ११ पूर्वभक्तेरुत्कर्षोक्तेस्तत्कामशंकामामृदितिस्वकामंकथयंति अथोऽनंतरमेव ४४

शीघ्रंतद्वधाय पुनः प्रणमंति हंसाय शब्दाय हरये आर्तिहराय ते नमः शब्दत्वे हेतवः दङ्गनिलयाय हृदयाकाशनिकेताय निरीक्षकाय बुद्ध्या
दिसाक्षिणे कृष्णाय सदानंदरूपाय कृषिर्भूवाचकः शब्दोणश्च निर्वातिवाचकः तयोरेक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते इति निरुक्तेः
आर्तिहरत्वे हेतवः मृष्टं रुचिकरं यशो यस्य निरूपकमाय आदिशून्याय सद्भिः संगृह्यत इति तथा तस्मै भवपांथः भवरूपे पथि वर्तमानः
तस्य जनस्य निजाश्रमाप्तौ स्वशरणप्राप्तौ सत्यां संसारस्यांते परीक्षा सर्वतः पूजिता उत्तमगतिः फलयस्तस्मै ४५ अभिनंदितः संतो
षितः ४६ मदीयमुपस्थानं स्तोत्रं तत्सहितया विद्यया ज्ञानेन आत्मन ऐश्वर्यमसंसारित्वं तस्य स्मृतिर्यया न हि विरोध उभयमित्यादि

हंसाय दङ्गनिलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरूपकमाय सत्संग्रहाय भवपांथ निजाश्रमाप्तावन्ते
परीष्टगतये हरये नमस्ते ४५ श्रीशुक उवाच अथैवमीदितो राजन् सादरं त्रिदशैर्हरिः स्वमुपस्था
नमाकर्ण्य प्राह तान अभिनंदितः ४६ श्रीभगवानुवाच प्रीतो हवः सरश्चष्टामदुपस्थानविद्यया आ
त्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ४७ किंदुरापं मयि प्रीते तथाऽपि विबुधर्षभाः मय्येकांतमतिर्ना-
न्यन्मत्तो वाञ्छति तत्त्ववित् ४८ न वेद कृपणः श्रेय आत्मनो गुणवस्तुदृक् तस्य तानिच्छतो यच्छेद्यदिसोऽपि त-
थाविधः ४९ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान् न वक्तव्यं ज्ञायकर्म हि नरातिरोगिणोऽपथ्यं वाञ्छतो हि भिषक्तमः ५० म
घवन्यात भद्रं वो दध्यंचमृषिसत्तमम् विद्याव्रततपः सारंगात्रयाचतमाचिरम् ५१

नाकर्तृत्वमोक्तत्वादेर्मायिकत्वोक्तेः भक्तिश्च ययामवति ४७ अथाह भगवन्नित्यादिना भक्तेः सर्वोत्कर्षोक्तेर्मत्तममभिनंदति किमि-
ति ४८ यदुक्तं देवैः स्वयंतदुपकल्पयास्माकमित्यादितत्संपादनं कृपालोर्ममानुचितमित्याशयेनाह न वेदेति द्वाभ्याम् गुणेषु तत्त्वदर्शि-
तान् विषयान् तथाविधोऽज्ञ एव ४९ कर्मन वक्ति प्रवृत्तिमार्गं न वक्ति हि अपथ्यं यथानरातिन ददाति भिषक्तमः सद्देयः ५० एवंच तत्त्वक-
थनेनानौचित्यं परिहृत्य तदभिप्रायमनुसरन्नाह मघवन्निति विद्ययाव्रतैस्तपसाच सारंगदं गात्रं शरीरं याचतयाच ध्वम् ५१

तत्रतदीयंविद्याःतिशयमाह सवाइतिद्विष्याम् एवंत्यत्रप्रसिद्धाकथानिशम्याथर्वणंदक्षंप्रवर्ग्यब्रह्मविद्ययोः दध्यंचसमुपागम्यतमू-
चतुरथाश्विनो भगवन्देहिनोविद्यामिति श्रुत्वासचाब्रवीत् कर्मण्यवस्थितोऽद्याहंपश्चाद्दक्ष्यामिगच्छतम् तयोर्निर्गतयोरेवशक्र-
आगत्यतंमुनिम् उवाचभिषजोर्विद्यांमाऽवदीरश्विनोर्मुने यदिमद्वाक्यमुल्लंघ्यब्रवीषिसहसैवते शिरश्छिंघानसंदेहइत्युक्त्वासय-
योहरिः इद्रेगतेतथाऽभ्येत्यनासत्यावूचतुर्द्विजम् तन्मुरवादिद्रगदितंश्रुत्वातावूचतुःपुनः आवातरशिरश्छित्वापूर्वमश्वस्यमस्त-
कम् संधास्यावस्ततोब्रूहितेनविद्यांचनोर्द्विज तस्मिन्निंद्रेणसंछिन्नेपुनःसंधायमस्तकम् निजंतेदक्षिणांदत्वागमिष्यावोयथाग-
तम् एतत्श्रुत्वातथोवाचदध्यडाथर्वणस्तयोः प्रवर्ग्यब्रह्मविद्यांचसत्कृतोसत्यशंकितइति ततश्चायमर्थः दध्यङ्निष्कलंश-
द्वनिर्विकारंब्रह्मअधिगतः ज्ञातवान् पाठांतरेतुनिष्कृतंनितरांकृतंभवतितंप्रवर्ग्यचाधिगतः ज्ञातवान्ततोऽश्विन्यांप्रादात्इत्यु-

सवाअधिगतोदध्यङ्अश्विन्यांब्रह्मनिष्कलम् यद्वाअश्वशिरोनामतयोरमरतांव्यधात् ५२ दध्यडा-
थर्वणस्त्वष्ट्रेवमोमेधमदात्मकम् विश्वरूपाययत्पादात्त्वष्टायत्वमधास्ततः ५३ युष्मभ्यंयाचितोश्व-
िन्यांधर्मज्ञोऽगानिदास्यति ततस्तैरायुधश्रेष्ठोविश्वकर्मविनिर्मितः ५४ येनवृत्रशिरोहर्तामत्तेजउपहं-
हितः तस्मिन्विनिहतेयुयंतेजोऽस्त्रायुधसंपदः भूयःप्राप्स्यथमद्रवोनहिंसन्तिचमत्परान् ५५
इतिश्रीभागवतमहापुराणेषष्ठस्कंधेनवमोऽध्यायः ९

तरस्यानुषंगः उपदिदेशेत्यर्थः कथंभूतंब्रह्मयद्वैअश्व-
शिरसाप्रोक्तत्वादश्वशिरोनामप्रसिद्धम् तयोरमतांजीवन्मुक्तत्वंव्यधात् तथाचश्रुतिः अश्वस्यशीर्ष्णाप्रयदीमुवाचेति ५२ मदा-
त्मकंवर्मश्रीनारायणकवचमधिगतइतिपूर्वस्यानुषंगः तत्रहेतुः यद्यस्मात्त्वष्ट्रेप्रादात्किंतयत्त्वष्टाविश्वरूपायपुत्रायप्रादात्-
कीदृशम् यत्त्वंततोविश्वरूपात् अधाःधृतवानसि तदेवंविद्ययासारंगान्यांचध्वमित्यर्थः ५३ नेनुप्रेष्ठंदेहंकथंदास्यतितत्राह यु-
ष्मभ्यमंगानिअस्थीनियाचितःसन्दास्यति यतोधर्मज्ञः विशेषतोऽश्विन्यांशिष्यप्रीत्यादास्यति अस्थीनीत्यनेनहेयत्वंदर्शितंतेर-
स्यभिर्विश्वकर्मणाविनिर्मितआयुधश्रेष्ठोवज्रोभविष्यतीतिशेषः ५४ येनभवान्वृत्रशिरोहर्ताहरिष्यति ममतेजसाउपहंहितः-
सन् तेजश्चअस्त्राणिचसंपदश्चभूयःप्राप्स्यथ महाकायस्त्रिभुवनग्रासीसएवास्मान्हन्यादितिशंकाकुलचित्तान्प्रत्याह मत्परान्च
केऽपिनहिंसन्ति अतोयुष्माकंमद्रमेवेति ५५ इतिषष्ठस्कंधेटीकायांनवमोऽध्यायः ९

दशमेकेशवादिष्टदध्यङ्गस्थिजवज्रधक् इन्द्रोयुध्यतवृत्रेणसासरेणसनिर्जरः १ १ मोदमानएवतन्मुरवात्थर्मश्चोतुकामः प्रत्याच-
क्षाणइवोवाच २ अपीतिहाभ्याम् हेहंदारकाः अपिकंसंस्थायांमृत्योयोऽभिद्रोहोदुःखंतंनजानीथ ३ आत्मादेहः वयंजा-
नीमएवकिंतुभीविष्णुरस्मत्तुरवेनयाचतइतिचेत्तत्राह याचतेविष्णवेऽपिदातुंकउत्सहेत ४ पुण्यश्लोकैरीड्यानिकर्मा-
णियेषाम् ५ याचकोयदिवेदतर्हि नयाचेत् यदीश्वरः दानसमर्थश्चेत्तर्हिसोऽपिनेतिनाह अतोयथातवसंकटंस्वार्थपरा-
न-

अ-

१०

श्रीशङ्कउवाच इन्द्रमेवंसमादिश्यभगवान्विश्वभावनः पश्यतामनिमेषाणांतत्रैवांतर्दधेहरिः १
तथाऽभियाचितोदैवैर्ऋषिराथवर्णोमहान् मोदमानउवाचेदंप्रहसन्निवभारत २ अपिहंदारकायूयंनजा-
नीथशरीरिणाम् संस्थायांयस्त्वभिद्रोहोदुःखंश्चेतनापहः ३ जिजीविषूणांजीवानामात्मापि षड्रहोपि
तः कउत्सहेततेदातुंभिक्षमाणायविष्णवे ४ देवाऊचुः किंनुतदुस्त्यजंब्रह्मनूपुंसांभूतानुकपिना-
म् भवद्विधानामहतांपुण्यश्लोकेऽयकर्मणाम् ५ ननुस्वार्थपरोलोकोनवेदपरसंकटम् यदिवेदनया-
चेतनेतिनाहयदीश्वरः ६ ऋषिरुवाच धर्मैवः श्रोतुकामेनयूयमेप्रत्युदाहृताः एषवः प्रिय-
मात्मानंत्यजंतसंत्यजाम्यहम् ७ योऽध्रुवेणात्मनानाथानधर्मनयशःपुमान् इहतभूतदययासशोच्यः
स्यावरेरपि ८ एतावानव्ययोधर्मः पुण्यश्लोकैरुपासितः योभूतशोकहर्षाभ्यामात्माशोचतिहृष्यति
९ अहोदन्यमहो कष्टं पारक्यैः क्षणभंगुरैः यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्मर्त्यैः स्वज्ञातिविग्रहैः १० श्रीशङ्कउ-
वाच एवंकृतव्यवसितोदध्यङ्गयवर्णस्तनुम् परेभगवतिब्रह्मण्यात्मानंसंनयन्जहौ ११

जानीमः एवंप्रत्याचक्षमाणः त्वंमत्संकटंनजानासीतिभावः ६ मेमयाप्रत्युदाहृताः प्रत्युक्ताः मांत्यजंतंत्यक्कायांतमात्मानं
देहम् ७ अध्रुवेणात्मनादेहेनहेनाथाः ८ भूतानांशोकेनशोचतिहर्षेणप्रहृष्यतियआत्मास्वयंतस्ययोधर्मः एतावाने-
वाव्ययइत्यर्थः ९ पारक्यैः श्वसृगालादिभक्ष्यैः अस्वार्थैः आत्मोपयोगशून्यैः स्ववित्तंज्ञातयः पुत्रादयः विग्रहोदेहः तैर्ना-
पकुर्यादितियत् १० कृतंव्यवसितंनिश्चयोयेन आत्मानंक्षेत्रज्ञंसंनयन्नेकीकुर्वन्तनुंजहौ ११

२७

यता अक्षादयो येन तत्त्वं पश्यतीति तथा ध्वस्तानि बंधनानियस्य १२ अथेंद्रः अशोभतेत्युत्तरेणान्वयः मुनेः शक्तिभिः अस्थिभिर्निर्मि-
तम् उत्सिक्तः ऊर्जितः मुनेः शक्तिभिरिति वा पाठः १३ १४ अक्षरानीकानां यूपैः पर्यस्तं परिवृतम् १५ रणः संग्रामः प्रथमे चतुर्युगे-
त्रेतायुगस्य मुरवे आरंभे १६ १७ नामृष्यन्नासहंत १८ १९ २० २१ २२ शतघ्नी च चतुर्हस्ता लोहकंदकसंचिता शुशुङ्डी सर्वतो लो-

यता अक्षास्रमनोबुद्धिस्तत्त्वद्वक् ध्वस्तबंधनः आस्थितः परमं योगं न देहं बुबुधे गतम् १२ अथेंद्रो वज्रमुद्य-
म्य निर्मितं विश्वकर्मणा मुनेः शक्तिभिरुत्सिक्तो भगवत्तेजसाऽन्वितः १३ वृतो देवगणैः सर्वैर्गजेंद्रो पर्यशो-
भत स्तुयमानो मुनिगणैस्त्रैलोक्यं हर्षयन्निव १४ वृत्रमभ्यद्रवच्छेत्तुमक्षरानीकयूपैः पर्यस्तमोजसारा
जनून् क्रुद्धीरुद्र इवातकम् १५ ततः स्रराणामस्ररैरणः परमदारुणः त्रेतामुरवे नर्मदा यामभवत्प्रथमे युगे १६
रुद्रैर्वस्रभिरादित्यैरश्विभ्यां पितृवन्द्भिभिः मरुद्भिर्ऋषुभिः साध्यैर्विश्वेदेवैर्मरुत्पतिम् १७ दृष्ट्वा वज्रध-
रं शक्रो च मानं स्वमायया नामृष्यन्नास्रराराजनमृधे वृत्रपुरःसराः १८ नमृचिः शंबरो नर्वोद्दिमूर्धा क्रुषमा-
बरः हयग्रीवः शंकुशिरा विप्रचित्तिरयो मुरवः १९ पुलोमा वृषपर्वो च प्रहोति होति रुत्कलः दैत्यादानवा
यक्षारक्षांसि च सहस्रशः २० सुमालि मालिप्रमुरवाः कार्तस्वरपरिच्छदाः प्रतिषिद्धेन्द्रसेनाग्र्यमृ-
त्योरपि दुरासदम् २१ अभ्यर्दयन् स्रंभ्रांताः सिंहनादेन दुर्मदाः गदाभिः परिघैर्बाणैः प्रासमुद्गरतोम-
रैः २२ शूलैः परश्वधैः खड्गैः शतघ्नीभिर्भुशुङ्डीभिः सर्वैर्वाकिरंच्छस्त्रैश्च विबुधैर्षभान् २३
नतेश्च दृश्यंत संच्छन्नाः शरजालैः समंततः पुरवान् पुरवपतिर्तेज्योतीषी वनमोघनैः २४ नतेशस्त्रोस्त्रव-
र्षो घाह्यासेदुः स्रसैनिकान् छिन्नाः सिद्धपथे देवैर्लघुहस्तैः सहस्रधा २५ अथ क्षीणास्त्रशस्त्रोघा-
गिरिभृगद्रुमोपलैः अभ्यवर्षन् स्रबलं चिच्छिदुस्तांश्च पूर्ववत् २६

हकंदकानुक्रमो न तेत्यभिधानम् २३ पुरवो मूलदेशः एकस्य मूलदेशमनु तत्संलग्नोऽपरस्य पुरवो यथा भवति तथा नमस्यैर्घने-
ज्योतीषीवेत्यनेन तेषां तदप्राप्तिः सूचिता २४ तामेवाह नत इति शस्त्राणामस्त्राणां च यानि वर्षाणि तेषामोघाः नासेदुः न प्रा-
पुः सिद्धपथे आकाशे २५ क्षीणास्त्राणां च शस्त्राणां च ओघा येषाम् गिरिभृगैर्द्रुमैरुपलैश्च २६ ७ ७

तानिन्द्रसेनिकान्शस्त्राणामस्त्राणांचपूगेः समूहेरक्षतान् क्षतशून्यान्स्वस्तिमतः सरिवनः दुमादिभिश्चअविक्षतानि शम्य दृष्ट्वा
 वृत्रो नाथो येषां ते तत्र सः भीताः २७ कृताः कृताः पुनः पुनः कृताः कृष्णाः नुकूलो येषां ते पुनर्देवगणेषु रुशतीः रुशत्यः अकल्याण्यः
 रूक्षाः परुषावाचो यथा महत्सूक्ष्मो भवति तद्वत् २८ हतो युद्धे दर्पो येषां आत्तः परैर्गृहीतः सारोधैर्येषां ते अतिप्रसिद्धा
 अपिते दैत्या एव ते इत्यस्यापौ न रुत्तं आजिमु रवे युद्धारंभे पतिं विसृज्य पलायनाय मनोदधुः यतो ह्यवमक्ताः २९ प्रधावतः पला
 यमानान् प्रेक्ष्य आदावेव तीव्रेण भयेन पलायितं भग्नं च तदलं सैन्यं तच्च प्रेक्ष्य एतद्वक्ष्यमाणं वभाषे ३० तदेव विशिनष्टि कालोपप-

तानक्षतान्स्वस्तिमतो निशम्य शस्त्रास्त्रपूगे रथवृत्रनाथाः द्रुमेर्दृष्ट्वा विविधा दिश्वंगै रविक्षतांस्तत्र स
 रिन्द्रसेनिकान् २७ सर्वप्रयासा अभवन् विमोघाः कृताः कृता देवगणेषु दैत्यैः कृष्णाः नुकूलेषु यथा मह-
 त्सूक्ष्मैः प्रयुक्ता रुशती रूक्षवाचः २८ ते स्वप्रयासं वितथं निरीक्ष्य हरावमक्ता हतयुद्धदर्पाः पलायना
 याजिमु रवे विसृज्य पतिं मनस्ते दधुरात्तसाराः २९ वृत्रोऽसुरास्ताननुगान् मनस्वी प्रधावतः प्रेक्ष्य वभाषए-
 तत् पलायितं प्रेक्ष्य बलं च भग्नं भयेन तीव्रेण विहस्य वीरः ३० कालोपपन्नां रुचिरां मनस्विनामुवाच वाचं
 पुरुषप्रवीरः हे विप्रचित्तेन मुचे पुलोमन्मयानवन् शंबरमेशृणु ध्वम् ३१ जातस्य मृत्युर्ध्रुव एष सर्वतः प्र-
 ति क्रियायस्य न चेह कृता लोकौ यशश्चाथ ततो यदि ह्यमुं मृत्युं वरं को न वृणीत युक्तम् ३२ द्वौ समता वि-
 ह मृत्युदुरापीयद्ब्रह्मसंधारणया जिता सः कलेवरयोगरतो विजह्याद्यदग्रणी वीरशायोऽनिवृत्तः ३३
 इति श्रीभाग० षष्ठस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच तएव शंसतो धर्मवचः पत्यु रचेतसः

नैवा गृणहन् भयत्रस्ताः पलायन परानृप १ नाम वसरोचिताम् मनस्विनां रुचिराम् हेमय हे अनवन् मेवाचं शृणु त-
 ३१ ततो मृत्योरिह यशः लोकः स्वर्गश्च यदित्यात् अथ तर्हि अमुं मृत्युं युक्तं समीचीनं प्राप्तम् ३२ ब्रह्मसंधारणया कलेवरं जह्यादित्य
 त् स एको मृत्युः वीरशाये रणभूमौ अनिवृत्तः अपराङ्मुखः स नृजह्यादित्यत् स एवैकः तौ ह्यविहशास्त्रे समतौ मृत्युं तथा च स्मृतिः
 द्वौ विमौ पुरुषौ लोके सूर्यमंडलमैदिनौ परिव्राट् योगयुक्तश्चरणे चाभिमु रवो हत इति ३३ इति टीकायां दशमोऽध्यायः १०
 एकादशे तु वृत्रस्य युद्धमानस्य वज्रिणा भक्तिज्ञानबलोदकांश्चित्रावाचोऽनुवर्णिताः १ शंसतः कथयतः पत्यु र्वचः १ ६५

कालानुकूलैः कालानुवर्तिभिः काल्यमानां विद्राव्यमाणाम् २ अमर्षितः असहमानः तांस्त्रिदशान्निवार्यनिभैस्स्येचेदवक्ष्यमाणमुवा-
च ३ तदेवाह द्वाभ्याम् मातुरुच्चरितैः पुरीषप्रायैः प्रथमांतपाठे देवानां संबोधनम् एष्टतो हतैर्दैत्यैः किंन किंचित् नयशोनापि ध-
र्मः तदेवाह नहीति ४ प्रधने संग्रामे सारंधैर्यद्दिचेत्तर्हि हेक्षल्लकाः क्षुद्राः मात्रं क्षणमात्रमग्रेतिष्ठत नचेदिह लोकभोगे स्प-
हाऽस्ति ५ स्मरगणान् रिपून् सुमहान् प्राणो बलयस्य येन विचेतसो बभूवुः ६ वृत्रस्य विस्फोटनेन नादेन ७ उद्यतं शूलं येन

विशीर्यमाणा एतनामा स्मरीमस्मरर्षभः कालानुकूलैस्त्रिदशैः काल्यमानामनाथवत् २ दृष्ट्वाऽतप्यत संक्रु-
द्ध इन्द्रशत्रुरमर्षितः तान्निवार्यो जिसारा जननिभैस्स्येदमुवाच ह ३ किं वउच्चरितैर्मौतुर्धा वद्भिः एष्टतो ह-
तैः नहिभीतवधः श्लाघ्यो न स्वर्ग्यः शूरमानिनाम् ४ यदिवः प्रधने श्रद्धा सारं वाक्षल्लकाहृदि अग्रेति-
ष्ठत मात्रमेनचेत्ग्राम्यस्मरवे स्पहा ५ एवं स्मरगणान् कुहोभीषयन् वपुषारिपून् व्यनदत्सुमहाप्राणो-
येन लोका विचेतसः ६ तेन देवगणाः सर्वे वृत्रविस्फोटेन न वै निपेतुर्मूर्छिता भूमौ यथैवाशनिनाहताः ७
ममर्दपद्भ्यां स्मरसेन्यमातुरं निमीलिता स्मरणरंगदुर्मदः गां कं पयन्नुद्यतं शूलं ओजसानालं वनयूथपतिर्यथो-
न्मदः ८ विलोक्य तं वज्रधरोऽत्यमर्षितः स्वशत्रवेऽभिद्रवते महागदाम् चिक्षेपतामापततीं सिद्धुः सहां-
जग्राह वामेन करेण लीलया ९ स इन्द्रशत्रुः कुपितो भृशं तयामहेन्द्रवाहं गदयोऽग्रविक्रमः जघान कुंभस्थल-
उन्नदन्मृधेतत्कर्मसर्वं समपूजयन् नृप १० एषावतो वृत्रगदाऽभिमृष्टो विघूर्णितोऽद्रिः कुलिशाहती यथा
अपासरंद्भिन्नमुरवः सहेन्द्रो वमन्नसूक्ष्मसधनुर्भृशार्तः ११ न सन्नवाहाय विषण्णचेतसं प्रायुंक्तभूयः सगदां
महात्मा इन्द्रोऽमृतस्पंदिकराभिमर्शवीतव्यथः क्षतवाहोऽवतस्थे १२ सतं नृपेन्द्राहवकाम्ययारिपुं वज्रायु-
धं भ्रातृहणं विलोक्य स्मरं श्वतत्कर्म नृशंसमंहः शोकेन मोहेन हसन् जगाद १३ नालं वनं नलानां वनं उद्धतो मदी-

यस्य सयूथपतिः गजो यथामर्दयति ८ ९ १० सप्तधनुः प्रमाणं देशम् ११ सन्नोऽवसन्नो वाहो यस्य तस्मै न प्रायुंक्तः अमृतस्पंदी अमृ-
तस्वावीयः स्वकरः तेनाभिमर्शः स्पर्शः तेन वीतव्ययोगतदुःखः क्षतो वाहो यस्येन्द्रस्य स तथा भूतोऽवतस्थे १२ स वृत्रः हेनृपेन्द्र आ-
हवकाम्ययायुर्देच्छयाऽवस्थितम् भ्रातृहणं भ्रातरं विश्वरूपं तस्य हंतारम् नृशंसं क्रूरं तदेवाहः पापं तस्य कर्म स्मरन् १३ ६३

यो ब्रह्महा ब्राह्मणं हतवान् विशेषतः स्वगुरुं मम च भ्रातरम् स भवानग्रतः समवस्थितः एतद्दिक्ष्यामद्रं जातम् दिक्ष्येत्यन्यत्र हे असत्तम मम भूलेन निर्भिन्नं दृष्टुं हृत् हृदयं यस्य तेन त्वयानि मित्त भूतेन अद्य अचिरादेव भ्रातुरनृणोऽहं स्यां एतच्च दिक्ष्या १४ स्वर्गकामो- यो भवान् अहश्च त् स्वर्गकामो याज्ञिकः पशोरिवेति वा १५ तं त्वामस्पृष्टवन् हि मद्गृधदेहं समदंति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवन्नि- देशः १६ अन्येऽपि अज्ञा इह त्वात्मानं नृशंसमनुमत्य मुद्यतास्त्राः संतो यदि प्रहरंति ते तैर्भूतनाथान् भैरवादीन् यक्ष्यामि कथं भूतैः नि-

वृत्र उवाच दिक्ष्यामवान्मे समवस्थितो रिपुर्यो ब्रह्महा गुरुहा भ्रातृहा च दिक्ष्या नृणोऽद्याहमसत्तम- त्वयामच्छूलनिर्भिन्नदृष्टुं हृदा चिरात् १४ यौनोऽग्रजस्यात्मविदो द्विजातेर्गुरोरपापस्य च दीक्षितस्य वि- श्वस्य स्वदेने शिरांस्यहश्च तपशोरिवाऽकरुणः स्वर्गकामः १५ द्वीश्रीदया कीर्तिभिरुद्दिष्टं तत्त्वां स्वकर्मणा पु- रुषादैश्च गर्ह्यम् कृच्छ्रेण मच्छूलविभिन्नदेहमस्पृष्टवन् हिं समदंति गृधाः १६ अन्येऽनृये त्वेह नृशंसम- ज्ञायेद्युद्यतास्त्राः प्रहरंति मत्सु मे तैर्भूतनाथान्सगणान् निशात विशूलनिर्भिन्नगले र्यजामि १७ अथो- हरे मे कुलिशेन वीरहर्ता प्रमथ्य वेशिरो यदीह तत्रानृणो भूतबलिं विधाय मनस्विनां पादरजः प्रपत्स्ये १८ सरेशे कस्मान्नहि नोषिवज्रं पुरः स्थिते वीरिणमय्यमोघम् मासं शयिष्ठानगदेव वज्रस्यानिष्फलं कृप- णार्थं वयाञ्च्वा १९ नन्वेष वज्रस्तव शक्रतेजसा हरेर्दधीचैस्तपसा च तेजितः तेनैव शत्रुजहि विष्णुय- त्रितोयतो हरिर्विजयः श्रीगुणास्ततः २०

शातं तीक्ष्णीकृतं यन्मम विशूलं तेन निर्भिन्नो गलो येषां तैः १७ अथो अथ वा हरे भो इन्द्रयादि भवानेव मम शिरोहर्ता हरिष्यति तत्र तथा सति अनृणो विमुक्तकर्मबंधः सन् तेभ्यो बलिं देहेन विधाय मनस्विनां पा- दरजः प्रपत्स्ये धीराणां पदं प्राप्स्यामि १८ जीवितादपि मृत्युरेव ममाभिमत इत्याशयेनाह सरेशेति नहि नोषि नहि क्षिपसि ग- देव विफलो यास्यतीति संशयं कामार्षिः कृपणादर्थः प्रयोजनं यस्याः सायाञ्चायथा तथानस्यात् १९ अमोघत्वे हेतुं वदन् तं प्रो- त्साहयति नन्विति तेजितस्तीक्ष्णीकृतः शत्रुं मां जहि विष्णुनायं त्रितः प्रेरितः २०

हननेनममपीडास्यादित्यपिमांसंशयिष्ठाइत्याह अहमिति संकर्षणो मत्पतिर्यथाह तथातदीयचरणारविंदेमनः समाधाय मुने
 यौगिनोगतिमहंयास्यामि तववज्रस्वरंहसालुलितः छिनोग्राम्यपाशो विषयभोगलक्षणो यस्य अपविद्धलोकः त्यक्तदेहः २१ तर्हि-
 भगवान्संकर्षणः स्वभृत्याय मत्पत्यमेव स्वर्गादिसंपदोदास्यतीत्यपिमांसंशयिष्ठाइत्याह पुंसांमिति स्वर्गेभूमौ रसातले च याः संप-
 दस्ताः किल निश्चितं नरातिनददाति तत्र हेतुः यत्प्राप्यः द्वेषादयो भवन्ति २२ तर्हि स्वभक्तस्य किं विधत्ते तत्राह त्रैवर्गिको धर्मार्थ-
 कामविषयो य आयासस्तस्य विधातं विधत्ते तत आयासो परमादनुमेयः न तैश्वर्यादिना अतः सम्यक् भगवत्प्रसादाभावात् तव संप

अहं समाधाय मनो यथाह संकर्षणस्तच्चरणारविंदे त्वद्वज्ररंहोलुलितग्राम्यपाशो गतिं मुनेर्याम्यपविद्धलो-
 कः २१ पुंसां किलैकांतधियां स्वकानां याः संपदोदिविभूमौ रसायाम् नराति यद्द्वेष उद्देग आधिर्मदः कलि-
 व्यसनं संप्रयासः २२ त्रैवर्गिकायासविधातमस्मत्पतिर्विधत्ते पुरुषस्य शक्र ततोऽनुमेयो भगवत्प्रसा-
 दो यो दुर्लभोऽकिंचन गोचरोऽन्यैः २३ अहं हरे तव पादैकमूलं दासानुदासो भविताऽस्मि भूयः मनः स्म-
 रता संपतेर्गुणां स्ते गृणीतवाक्कर्म करोतु कार्यः २४ न नाक एष्टं न च पारमेष्ठ्यं न सावर्भौमं न रसाधिपत्यं
 न योगसिन्धोरपुनर्भववासमंजसत्वाविरहय्यकांक्षे २५ अजातपक्षा इव मातरं रवगाः स्तन्यं यथा व-
 त्सतराः क्षुधाताः प्रियं प्रिये वयुषितं विषण्णो मनोऽरविंदाक्षदिह क्षतेत्वाम् २६

दोषविष्यंतीति भावः २३ एव

मिंद्राय स्वाभिप्रायं निवेद्य भगवंतं प्रार्थयते अहमिति तव पादावेव एकं मूलमाश्रयो येषां तेषां दासानामनुदासः भूयो भविताऽस्मि
 भविष्यामि भवेयम् असंपतेः प्राणनाथस्य तव गुणान्मम मनः स्मरतु वागपितानेव कीर्तयतु कार्यस्तवैव कर्म करोतु २४ ननु किं दा-
 स्येन तुभ्यं महाफलानि दास्यामि तत्राह नाक एष्टं ध्रुवपदं ब्रह्मलोकादि किंचन हे स मंजस निरिवलसो भाग्यनिधे त्वात्वाविरहय्य पृथक् कृ-
 त्य न कांक्षेनेच्छामि २५ तर्हि किमिच्छसि तदाह अजातपक्षाः रवगाः घूकादिभिः पीडिता यथा मातरं यथा च दाम्ना बद्धाः बालवत्साः स्त-
 न्यं यथा च वयुषितं दूरदेशगतं प्रियं कामेन विषण्णा प्रिया तथामे मनस्तापत्रयपीडितं कर्मभिर्बद्धं च कामादिभिर्विषण्णं च त्वां दिह क्षते
 द्रष्टुमिच्छतीत्यर्थः २६

उत्तमश्लोकस्यतवजनेषुभक्तेष्वेवसरव्यंभूयात् त्वन्माययादेहादिष्वासक्तचित्तस्यभूयोऽपितेषासक्तिर्नभूयात् २७ इतिषष्ठस्कंधेटी
कायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽतिविषण्णेनस्वयमुल्साहितेनतु महेन्द्रेणमहायुद्धेवत्रस्यवधैर्यते १ महापुरुषंश्रीविष्णुम् -
अप्सूपलयोदके १ युगांताग्नित् कठोरजिह्वाशिरवायस्यतत् आविध्यभ्रामयित्वा २ तत्ररेवेआपतत् आगच्छत् विचलत्परि-
भ्रमत्ग्रहश्चउल्काचग्रहोल्कंतद्वत्दुष्प्रेक्ष्यम् शतंपर्वाण्यस्यतेनउरगराजोवाक्काकिः तस्यभोगोदेहस्तदाकारम् ३ हनौकपोलप्रान्ते

यमोत्तमश्लोकजनेषुसरव्यंसंसारचक्रेभ्रमतःस्वकर्मभिः त्वन्माययात्मात्मजदारगेहेष्वासक्तचित्तस्यन
नायभूयात् २७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेएकादशोऽध्यायः ११ ऋषिरूवाच
एवंजिहोसर्नूपदेहमाजौमृत्युवरंविजयान्मन्यमानः शूलपगृह्याभ्यपतत्सुरेन्द्रयथामहापुरुषंकेटभोप्सु
१ ततोयुगांताग्निकठोरजिह्वाविह्वलतरसासुरेन्द्रः क्षित्त्वामहेद्रायविनद्यवीरोहेतोऽसिपापैतिरु-
षाजगाद २ रवआपतत्तद्विचलत्ग्रहोल्कवनिरीक्ष्यदुःप्रेक्ष्यमजातविक्रवः वज्रेणवज्रीशतपर्वणाच्छि-
नद्भुजंचतस्योरगराजभोगम् ३ छिन्नैकबाहुःपरिघेणवृत्रःसंरब्धआसाद्यगृहीतवज्रम् हनौतताडिन्द्र-
मथामरेभंवज्रंचहस्तान्यपतन्मघोनः ४ वृत्रस्यकर्मोतिमहाऽद्भुततत्सुरासुराश्चारणासिद्धसंघाः अ-
पूजयंस्तत्पुरुहतसंकटनिरीक्ष्यहाहेतिविचुक्रुशभृशम् ५ इन्द्रो नर्वज्रंजगृहेविलज्जितश्च्युतस्वहस्तादरि-
सन्निधौपुनः तमाहवृत्रोहरात्तवज्रोजिह्विस्वशत्रुनविषादकालः ६ युयुत्सतांकुत्रचिदाततायिनाजयः
सदैकत्रनर्वपरात्मनाम् विनैकमुत्पत्तिलयास्थितीश्वरंसर्वज्ञमाद्यंपुरुषंसनातनम् ७ लोकाःसपालाय
स्येमैश्वरसंतिविवशावशे द्विजाइवशिचाबद्धाःसकालइहकारणम् ८

अमरेभमैरावतंच ४ ५ पुनश्चतमाहवृ

त्रः हेहरेइन्द्र ६ सदाजयोनैवकिंतुकुत्रचिज्जयः एकत्रकुत्रचित् नैव यद्वाकुत्रचिदपियुयुत्सतांसदाजयोनैवकिंतु एकत्रैवकदाचिदेवेत्य-
र्थः परोदेहआत्मायेषांपराधीनात्मनामितिवा आद्यमनादिंसनातनंनित्यम् ७ पराधीनतामेवाह लोकाइतिसप्तभिः यस्यवशोस्थि-
ताःस्वयंविवशाःसंतः श्वसंतिचेष्टंते द्विजाःपक्षिणःशिचाजालेनकालः कलयतीति भगवान्इहजयादौकारणम् ८ ९

ओजआदिरूपंकालंतहेतुमज्ञायअविज्ञायजडंसंतमात्मानंदेहंहेतुमन्यते ९ १० ननुस्वारंभकप्रधानपुरुषादितंत्राणीतियुक्तंतत्राह
पुरुषइति व्यक्तंमहत्तत्त्वमात्माअहंकारः ११ ननुस्वकर्मद्वाराजीवएवसृष्ट्यादिहेतुरितिमीमांसकामन्यंतेतत्राह एवमविद्वान्अनी-
शमेवात्मानंदेश्वरंस्वतंत्रंमन्यते ननुपित्रादयः स्रष्टारोदृश्यंते व्याघ्रादयस्तुहंतारस्तत्राह भूतैरिति स्वयमीश्वरः १२ ननुत्वयापरा-
जितस्यममजयादिशौकेवनास्तिकिमितिमाबलात् युद्धेप्रवर्तयसितत्राह आयुरिति तत्कालेजयादिकालेविपर्ययाः अकीर्त्या-

ओजःसहोबलंप्राणमभृतंमृत्युमेवच तमज्ञायजनोहेतुमात्मानंमन्यतेजडम् ९ यथादारुमयीनारी-
यथायंत्रमयोमृगः एवंभूतानिमघवन्नीशतंत्राणिविद्धिभोः १० पुरुषःप्रकृतिर्व्यक्तमात्माभूतोद्रियाश-
याः शक्रवंत्यस्यसर्गादौनेविनायदनुग्रहात् ११ अविद्वानेवमात्मानंमन्यतेऽनीशमीश्वरम् भूतैःसृज-
तिभूतानिग्रसतेतानितैःस्वयम् १२ आयुःश्रीःकीर्तिरैश्वर्यमाशिषःपुरुषस्ययाः भवत्येवाहितत्कालेय-
थानिच्छेदोविपर्ययाः १३ तस्मादेकीर्तियशोसोजयापजययोरपि समःस्यात्सूरवदुःखाभ्यामृत्युजीवित-
योस्तथा १४ सत्त्वरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनोगुणाः तत्रसाक्षिणमात्मानंयोवेदनसंबद्ध्यते १५ पश्य-
मानिर्जितंशक्रवक्त्रमायुधंभुजंमृधे घटमानंयथाशक्तितवप्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लहोऽयंसमरइ-
ष्वक्षोवाहनासनः अत्रनज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः १७ श्रीशुकउवाच इन्द्रोद्वचवचः
श्रुत्वागतालीकमपूजयत् गृहीतवज्रःप्रहसंस्तमाहगतविस्मयः १८ अहोदानवसिन्धोऽसियस्यते
मतिरीदृशी भक्तःसर्वात्मनात्मानंस्फुटंजगदीश्वरम् १९ भवानतार्षिन्मीयावैवैष्णवीजनमोहिनी-
म् यदिहायास्तरभावमहापुरुषतागतः २० रवाल्विदमेहदाश्चययद्रजःप्रकृतेस्तव वासुदेवभगवति
सत्त्वात्मनिददामतिः २१

दयः १३ यस्मादेवंसर्वमीश्वराधीनंतस्मात्समःस्याद्धर्षविषादहीनोभवेत् १४ समदृष्टावुपायमाह
सत्त्वमिति हर्षादिभिर्नबध्यते १५ हर्षविषादनिवृत्त्येतवाहमेवगुरुरित्याह पश्येति वक्त्रमायुधंभुजश्चयस्य १६ अनियतत्वंघृतकरूपे-
णोपसंहरति प्राणएवग्लहःपणोयस्मिन्इषवएवाक्षाः यस्यवाहनान्येवेतस्ततश्चाल्यमानानिआसनानिफलकायस्मिन् १७ गतोलीकं-
निष्कपटम् १८ भक्तःसेवितवानसि १९२०२१

तस्य तवरवातकोदकैः गर्तादिजलोपमैः स्वर्गादिभिः किम् २२ युद्धानां संग्रामाणां पती मुरव्यो २३ हेमारिषश्चैष्ठराजन् २४ २५ उल्ह
 तैर्मूलं ययोस्ताभ्याम् रक्तं स्रवतीति तथा गोत्रः पर्वतः २६ कृत्वाऽधरामित्यादेर्जग्रासेतितृतीयेनान्वयः नमो वदंभीरेणवक्त्रेणले-
 लिहः सर्पः तद्वत् उल्बणयाजिह्वया २७ कालकल्पाभिः ग्रसनचालयन् २८ निर्जरयन् चूर्णयन् २९ महाप्राणो महाबलः महावीर्यो

यस्य भक्तिर्भगवति हरो निःश्रेयसेश्वरे विक्रीडतोऽमृतांभोधौ किंक्षुद्रैः रवातकोदकैः २२ श्रीशुक उ
 वाच इति ब्रुवाणा वन्योऽन्यधर्मजिज्ञासयानृप युयुधाते महावीर्या विद्रवत्रौ युधांपती २३ आवि
 ध्यपरिघं वृत्रः कार्णाय समरिद्रुमः इन्द्राय प्राहिणोत्तघोरं वामहस्तेन मारिष २४ स तु वृत्रस्य परिघं करं च-
 करभोपमम् चिच्छेद युगपद्देवो वज्रेण शतपर्वणा २५ दोभ्यामुत्कृत्तमूलाभ्यां वभौ रक्तस्रवोऽसुरः छि
 न्नपक्षो यथा गोत्रः रवातश्च हो वज्रिणा हतः २६ कृत्वाऽधरां हनुं भूमौ दैत्यो दिव्युत्तरां हनुम् नमो गंभीरवक्त्रे-
 णलेलिहोल्बणजिह्वया २७ दंष्ट्राभिः कालकल्पाभिर्ग्रसनं निवजगत्रयम् अतिमात्रमहाकाय आक्षिप
 न्तरसागिरीन् २८ गिरिराट्पादचारी वपञ्चां निर्जरयन् महीम् जग्रास स समासाद्य वज्रिणं सहवाहनम्
 २९ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् वृत्रग्रस्तं तमालेक्ष्य स प्रजापतयः सुराः ३० हाकष्टमिति निर्वि
 ण्णाश्चुक्रुशुः समहर्षयः निर्गीर्णोऽप्यसुरेन्द्रेण नममारोदूरगतः महापुरुष सन्नद्धो योगमायाबलेन च
 ३१ भित्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्क्रम्य बलभित्तिविभुः उच्चकर्तेशिरः शत्रोर्गिरिशृंगमिवौजसा ३२ वज्रस्त
 तत्कंधरमाश्रवेगः कृतस्समंतात्परिवर्तमानः न्यपातयत्तावदहर्गणेन योज्योतिषामयने वार्चहृत्ये ३३

महाप्रभावः ३० महापुरुषेण कवचरूपेण श्रीनारायणेन सन्नद्धो दंशितः योगबलेन मायाबलेन च ३१ बलभित्तिः उच्चकर्तृचि-
 च्छेद ३२ तस्य कंधरकधराम् आश्रवेगः अतिवेगवान् ज्योतिषां सूर्यादीनाम् अयने दक्षिणोत्तरगतिरूपे संवत्सरयोऽहर्ग-
 णः पश्युत्तरशतत्रयात्मकः तावताऽहर्गणेन वार्चहृत्ये वृत्रहृत्या योग्ये काले न्यपातयत् यद्वा स्वार्थे तद्धितः वृत्रहृत्यायां वृत्रह-
 ननार्थपरिवर्तमान इत्यर्थः ३३

वार्चघालिंगैः वृत्रहंतुः वीर्यप्रकाशकैः वार्चहत्याशवसे एतनाषाढाय चेत्याद्यैस्तमिंद्रमभिष्टुवानाः अभिष्टुवंतः ३४ अलोकं लोका-
तीतं भगवंतम् ३५ इति षष्ठस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशो तु वृत्रस्य ब्रह्महत्या महाभयात् चिरं नष्टोऽ-
वितः शक्रो विष्णुनेति निरूप्यते १ अनिर्वृतं शक्रमपृष्ट्वा स्वयमेव प्रतिजग्मुः १ वार्चहत्याय इंद्र एतत्सर्वमपश्यदिति श्रुतेः प्रथमे

तदा चरवेदं दुभयो विनेदुर्गंधर्वसिद्धाः समहर्षिसंधाः वार्चघालिंगैस्तमभिष्टुवानामंत्रैर्मुदाकुसुमेरप्यवर्ष-
त् ३४ वृत्रस्य देहानिष्क्रान्तमात्मज्योतिरिंद्रम पश्यतां सर्वलोकानामलोकं समपद्यत ३५
इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे वृत्रवधो नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच वृत्रहते त्रयो-
ल्लोका विनाशक्रेण मूरिद सपालाह्यमवनुसूद्यो विज्वरानिर्वृतेन्द्रियाः १ देवर्षिपितृभूतानि देव्या देवा-
नुगाः स्वयम् प्रतिजग्मुः स्वधिष्यानि ब्रह्मेशो द्वादयस्ततः २ राजोवाच इंद्रस्यानिर्वृते हंतु-
श्रोतुमिच्छामि भो मुने येनासन्सुखरिव नो देवा हरेदुःखकुतोऽभवत् ३ श्रीशुक उवाच वृत्रविक्र-
मसंविग्नाः सर्वे देवाः सहर्षिभिः तद्वधायार्थयन्निंद्रं न च्छेद्रीतो हृद्दधात् ४ इंद्र उवाच स्त्रीषू-
जलद्रुमेरे नो विश्वरूपवधोद्भवम् विभक्तमनुगृह्णद्भिर्वृत्रहत्याक्वमाज्म्यहम् ५ श्रीशुक उवाच
अरुष्यस्तदुपाकर्ण्य महेंद्रमिदमब्रुवन् याजयिष्यामि भद्रं ते हयमेधेन मासमैः ६ हयमेधेन पुरुषप-
रमात्मानमोश्वरम् इष्टुं नारायणं देवमोक्ष्यसे पि जगद्वधात् ७ ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चायिहाऽ-
घवान् श्वादः पुल्कसकोवाऽपिशुत्यैरनूयस्य कीर्तनात् ८ तमश्वमेधेन महो मरवेन श्रद्धाऽन्विताऽ-
स्माभिरनुष्ठितेन हत्वाऽपि स ब्रह्मचराचरं त्वं न लिप्यसे किं रवलनिग्रहेण ९

गायत्री त्रिष्टुभौ इंद्रो वृत्रहा देवता वा-

र्चहत्याय वृत्रो येन शवसा बलेन हन्यते तद्वार्चहृत्यंशवस्तस्मै वार्चहत्याय शवसे एतनाषाढाय च एतनाः संग्रामाः येन शवसा अभिभू-
यंते तत् एतना सह बलं तस्मै एतना सहाय सहतिरभिभवार्थः हे इंद्र त्वामावर्तयामः सदा २ ३ अशंतस्य हरेरिंद्रस्य दुःखहेतुं वक्तुं प्रस्ताव-
कयामाह वृत्रविक्रमेत्यादिना अर्थयन् प्रार्थयन् वृहद्वधात् ब्राह्मणवधाद्भीतः सन् ४ एनः पापं विभक्तं विभज्य गृहीतम् माज्म्यं शोधया-

मि ५६७ ८ ९

वृषाकपिमिंद्रम् १० तथादेवादिभिः कारितयास्मेत्यवधारणे इंद्रएवतापमसहत्नान्यः अमुमिंद्रंनिर्वृतिर्नाविशत् ननुधैर्यादिगुण
युक्तस्यकुतोनिर्वृतिस्तत्राह हीमंतंलज्जावंतम् वाच्यतांनिघताम् ११ यक्ष्मग्रस्तांक्षयरोगव्याप्ताम् १२ मीनस्येवगंधोयस्यसः
मीनगंधिः सत्त्वासावस्रश्चश्वासवायुस्तस्यगंधेन १३ प्रागुदीचींदिशंगतः सन्तूर्णमानसंसरः १४ सइंद्रः सहस्रवर्षाणिपुष्करनाल
स्यतंतूनावसत् कथंभूतः नलब्धोभोगोयेनसः कुतः यत्तुयस्मात् इहजलेवसतः अग्निदूतश्चस्वयमग्नेश्चस्वदूतस्यहविर्भागान्ने
तुर्जलेप्रवेशासंभवादलब्धभोगइत्यर्थः अलब्धभागपाठोतरेनलब्धोयज्ञभागोयेनसः १५ त्रिणाकंनअकंदुः खंयस्मिन्नितिना

श्रीशक्रउवाच एवंसंचोदितोविप्रैर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ब्रह्महत्याहतेतस्मिन्नाससादवृषाकपिम् १०
तयेंद्रः स्मासहत्तापंनिर्वृतिर्नामुमाविशत् हीमंतंवाच्यतांप्राप्तंस्वरवयत्यपिनोगुणाः ११ ताददर्शानुधा
वंतींचांडालीमिवरूपिणीम् जरयावेपमानांगीयक्ष्मग्रस्तामस्रकूपटाम् १२ विकीर्यपलितानुकेशान्
तिष्ठतिष्ठेतिभाषिणीम् मीनगंध्यस्रगंधेनकुर्वतीमागदूषणम् १३ नभोगेतोदिशः सर्वाः सहस्राक्षोवि-
शांपते प्रागुदीचींदिशेतूर्णप्रविशेन्नृपमानसम् १४ सआवसत्पुष्करनालतंतूनलब्धभोगोयदिहा-
ग्निदूतः वर्षाणिसाहस्रमलक्षितोऽतः सचिंतयन्ब्रह्मवधादिमौक्षम् १५ तौवत्रिणाकंनहुषः शशा
सविधातपोयोगबलानुभावः ससंपदैश्वर्यमदाधबुद्धिर्नतिस्तिरश्वांगतिमिंद्रपत्न्या १६

कः पुण्यलोकः तृती

यं नाकंस्वर्गम् ननुमनुष्यस्यकुतः स्वर्गराज्यंतत्राह विद्यादिभिः अनुभावः स्वर्गपालनसामर्थ्यस्यसः तर्हि तस्मिन्सतिकथमिंद्र
स्यपुनः स्वर्गप्राप्तिस्तत्राह सनहुषः संपदैश्वर्याभ्यांयोमदस्तेनांधाबुद्धिर्यस्यसः इंद्रपत्न्याशच्यातिरश्वांगतिसर्पयोनिनीतः उपाये
नभापितः एवंधारव्यापतेनहुषः किलकदाचिदिंद्राणीमुवाच इंद्रस्तावदहमतस्त्वंमांभजेतितयाचावेदितवृत्तांतो ब्रह्मस्यतिस्तामुवाच
ब्राह्मणवाह्यशिबिकायामारुह्यागतंत्वांभजिष्यामीतिब्रूहिततोऽसौब्रह्मशापात्यतिष्यतीति तयाचतथोक्तोनहुषोऽगस्त्यादीन्-
शिबिकांवाहयामास तदाशीघ्रंसर्पसर्पेत्यगस्त्यंपदापस्पर्शते नकुपितेनसर्पोभवेतिशप्तोमहासर्पः अजगरः अभूदिति १६

ततः इंद्रः स्वर्गगतः प्राप्तः कथं भूतः ब्रह्मगिरा ब्राह्मणवाक्येनोपहृतः सन् क्रुतं भरः सत्यपालको हरिः तस्य ध्यानेन निवारितमघं येन प्राक्
अपितु पापो ब्रह्मवधस्तमिंद्रं नाभ्यभूत् तस्याभिभवना करोत् कुतः दिग्देवतया प्रागुदीच्यां दिशि स्थितया श्रीरुद्रेण अवितंरक्षितं संत
म् १७ पुरुषस्य हरे राराधनं यस्मिंस्तेन १८ सर्ववेदमयात्मनीतिपाठः ब्रह्मवादिभिर्विततेऽनुष्ठिते अश्वमेधे महेंद्रेण ज्यमाने पुरुषे
सति १९ तेनैव पुरुषेणैव शून्यायनीतः नाशित इत्यर्थः २० अधिकृताय ज्ञायनेन तम् २१ पाठादिविधातुमाख्याने स्तौति इदमिति

ततो गतो ब्रह्मगिरोपहृतक्रुतं भरुध्याननिवारिताघः पापस्तु दिग्देवतया हतौ जास्तं नाभ्यभूदवितं वि-
ष्णुपत्न्या १७ तंच ब्रह्मर्षयोऽभ्येत्यहयमेधेन भारत यथावदीक्षयांचक्रुः पुरुषाराधनेन ह १८ अथ
ज्यमाने पुरुषे सर्वदेवमयात्मनि अश्वमेधे महेंद्रेण वितते ब्रह्मवादिभिः १९ सर्वेत्वाष्टवधोभूयानपि पाप-
चयोनृप नीतस्तेनैव शून्यायनीहार इव भानुना २० सवाजिमेधेन यथोदितेन वितायमानेन मेरीचिमिश्रे-
इक्ष्वाधियज्ञं पुरुषपुराणमिंद्रो महानासविधूतपापः २१ इदं महारव्यानमशेषपापनाप्रक्षालनं तीर्थप-
दानुकीर्तनम् भक्त्युच्छ्रयभक्तजनानुवर्णनं महेंद्रमोक्षविजयं मरुत्वतः २२ पठेयुरारव्यानमिंद्र-
सदाबुधाः शृण्वंत्यथोपवर्णिपवर्णीन्द्रियम् धन्यं यशस्यं निरिवलाघमोचनं रिपुजयस्वस्त्ययनं तथायुषम्
२३ इति श्रीभागवते महापुराणेषष्ठस्कंधे इंद्रविजयो नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ परीक्षित उवाच
रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मनृचस्य पाप्मनः नारायणे भगवति कथमासीद्दृढमतिः १ देवानां शत्रुद्वसत्वा-
नामृषीणां चामलात्मनाम् भक्तिर्मुकुटचरणेन प्रायेणोपजायते २

प्रक्षाल्यतेऽनेनेति प्रक्षालनम् तीर्थपदस्या-
नुकीर्तनं यस्मिन् भक्तेरुच्छ्रयो यस्मिन् भक्तजनानामनुवर्णनं यस्मिन् महेंद्रस्य मोक्षो यस्मिन् मरुत्वतो विशेषेण जयो यस्मि-
न् २२ इंद्रियं तत्पाटवकरम् इंद्रसंबंधीति वा आयुषमायुष्यम् २३ इति श्रीभागवते महापुराणेषष्ठस्कंधे टीकायां त्रयो-
दशोऽध्यायः १३ चतुर्दशेतुसहस्राकृच्छ्रलब्धेऽस्मृते मृते चित्रकेतोरतिस्नेहादतिशोको निरूप्यते १ वृचस्य ज्ञानभक्त्या-
दिश्रुत्वा एष्टः परीक्षिता हेतुमाह चतुर्भिस्तत्प्राग्जन्मचरितोक्तिभिः २ रजश्च तमश्च स्वभावो यस्य १ २ ७९ ७९

मत्तेर्दुर्लभत्वं प्रपंचयति त्रिभिः पार्थिवैरजोभिः परमाणुभिः समाः संख्याताः अनन्ता इत्यर्थः जंतवो जीवाः तेषां मध्ये ये केचन कतिपये-
श्रेयो धर्ममीहंते कुर्वन्ति ३ मुच्येत गृहादिसंगादिमुच्यते सिद्ध्यति तत्त्वं जानाति ४ ५ ६ न चेंद्रभिया कृष्णांशरणंगत इत्याह यः पौरु-

रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः तेषां ये केचनेहंते श्रेयो वैमनुजादयः ३ प्रायो मुमुक्षवस्ते-
षां केचनैव हि जन्तवः मुमुक्षूणां सहस्रेषु कश्चिन्मुच्येत सिद्ध्यति ४ मुक्तानामपि सिद्धानां नारायण
परायणः सुदुर्लभः प्रशांतात्मा कोटिष्वपि महामुने ५ ब्रह्मस्तु सकथं पापः सर्वलोकोपताप
नः इत्थं हृदमतिः कृष्ण आसीत् संग्राम उल्बणे ६ अवनः संशयो भूयान् श्रोतुं कौतूहलं प्रभो यः पौरुषे-
ण समरे सहस्राक्षमतोषयत् ७ सूत उवाच परीक्षितोऽथ संप्रभं भगवान् बोधरायणिः निश-
म्य श्रद्धा नस्य प्रतिनंद वचोऽब्रवीत् ८ श्रीशुक उवाच शृणुष्व बहो तोराज निति हासमिमं
यथा श्रुतं देवाय नमुरवान्नारदा देवलादपि ९ आसीद्राजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृप चित्रकेतु-
रिति रव्यातोयस्यासीत् कामधुञ्जही १० तस्य भार्या सहस्राणां सहस्राणि दशा भवन् सांतानिकश्चा-
पि नृपो न लेभे तासु संततिम् ११ रूपौदार्यव्ययोजन्यविद्येश्वर्यश्रियादिभिः संपन्नस्य गुणैः सर्वैश्चि-
ता वंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वा महिष्यो वामलोचनाः सार्वभौमस्य भूश्चैयमभवन् प्रीति
हेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमगिरा भगवान् ऋषिः लोकाननुचरन्नेतानुपागच्छ दृष्ट्वा १४ तं
पूजयित्वा विधिवत्प्रत्युत्थानार्हणादिभिः कृतातिथ्यमुपासीदत् सूरवासीनं समाहितः १५ महर्षिस्तमु-
पासीनं प्रश्नयाचनं तं क्षितौ प्रतिपूज्य महाराज समाभाष्य दमब्रवीत् १६

वेणेति ७ ८ यथायथावत् शृणु ९

१० भार्या सहस्राणां दश सहस्राणि कोटिरित्यर्थः सांतानिकः स्वयं संतानार्होऽपि पुत्रोत्पादनस्य मर्थोऽपि तासु संततिं न लेभे सर्वास्ता वंध्या
एवं देवयोगेन मिलिता इति भावः ११ तदेवाह वंध्यापतेरिति १२ १३ १४ उपासीदत् तत्समीपमुपविवेश समाहितः संयतः १५ १६

अपि किं अनामयमारोग्यम् स्वस्तिशुभम् प्रकृत्यधीनमेव हिराज्यमिति सदृशं तमाह यथामहदाद्याभिः सप्तभिः प्रकृतिभिः पुमान्जीवो-
नित्यंगुप्तो भवति न तु तद्व्यतिरेकेण क्षणमपि तिष्ठति तथाराजाऽपि सप्तप्रकृतिभिः स्वाम्यमात्यौ जनपदादुर्गद्रविणसंचयाः दंडो मित्रं च-
तस्यैताः सप्तप्रकृतयो मता इत्युक्तलक्षणाभिर्नित्यंगुप्तः सन् १७ आत्मानं प्रकृतिषु अद्वासाक्षान्निधाय तदनुवर्तिनं कृत्वा श्रेयोराज्य-
स्वरूपं प्राप्नुयादित्यर्थः स्वामीगुरुः स्वयं वामं च सहायो मित्रं कर्मसहायो मात्य इति भेदः प्रकृतीनां च स्वरं राजाधीनमेवेत्याह हेनरदेव
तथा प्रकृतयोऽपि राज्ञा आहिताधयः न हितनिक्षेपाः धनैः समृद्धा भवन्ति पाठांतरे आसमंततो हताधयो निरस्तमनो दुःखा भवन्तीत्य-

अंगिरा उवाच अपितेनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः यथा प्रकृतिभिर्गुप्तः पुमान् राजाऽपि सप्त-
भिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वद्वा निधाय श्रेयः प्राप्नुयात् राज्ञा तथा प्रकृतयो नरदेवा हिताधयः १८ अपि दा-
राः प्रजामत्याभृत्याः श्रेण्यो धर्मं त्रिणः पौराजानपदाभूपा आत्मजा वशवर्तिनः १९ यस्यात्माऽनुवशश्चे-
त्स्यात्सर्वे तद्दृशागादमे लोकाः सपालायच्छंति सर्वे बलिमतं द्रिताः २० आत्मनः प्रीयते नात्मा परतः स्व-
तएव वा लक्षये लब्धकामं त्वांचितया शबलं मुखम् २१ एवं विकल्पितो राजन् विदुषामुनिनाऽपि सः प्रश्न-
यावनतोऽभ्याह प्रजाकामस्ततो मुनिम् २२ चित्रकेतु रुवाच भगवन् किं न विदितं तपो ज्ञान स-
माधिभिः योगिनां ध्वस्तपापानां बहिरंतः शरीरिषु २३ अथाऽपि पृच्छतो ब्रूयां ब्रह्मन्नात्मनि चिंतितम्
भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञया २४ लोकपालैरपि प्रार्थ्याः साम्राज्यैश्चर्यसंपदः न नंदयंत्यप्र-
जं मां कृत्तुं काममिवापरे २५

र्थः १८ प्रजाश्च अमात्याश्च श्रेण्यश्च समयविशेषेण संघशो वर्तमाना वणिक्प्रभृतयः
पौराः पुरवासिनः जानपदास्तत्तद्देशाधिकारिणः १९ तव मनः स्ववशे वा न वेत्यर्थात् पृच्छति यस्यात्मा मनः अनुवशः अनुवर्ति-
अधीनः स्यात्तस्य वशागादमे सर्वे भवन्ति किंच लोकाश्च तस्य बलिन्यच्छंति २० आत्मा भवान् आत्मनो न प्रीयते न तुष्यति तत्किं
परतो वा स्वतो वा अलब्धकामं त्वां लक्षये २१ विदुषा सर्वज्ञेनापि २२ अलब्धकामत्वं कथयन् पुत्रयाचते भगवन् निति चतुर्भिः २३
२४ अप्रजमपुत्रम् कृत्तुं इम्यामन्नपानकाममपरे सकृच्चंदनादयो यथान्तरवयंति २५

पूर्वैः पित्रादिभिः सहगतं प्राप्तं तमो नरकं प्रजयायथातरेमतत्तथाविधेहि २६ २७ यज्ञोच्छिष्टं यज्ञशेषम् २८ जन्मना हर्षम् मरणेन च शोकं प्रददातीति तथा इत्येवमुक्त्वा ययौ २९ ३० शूरसेनानामीशस्य तेजसार्वायेण योगर्भः सवदधे ३१ ३२ जातकं जातकर्म ३३

ततः पाहिमहाभागपूर्वैः सहगतं तमः यथातरेमदुस्तारं प्रजयातद्विधेहि नः २६ श्रीशुक उवाच
इत्यर्थितः स भगवान् रुपा लुर्ब्रह्मणः स्तुतः श्रपयित्वा चरुत्वाष्ट्वष्टारमयजद्विजः २७ ज्येष्ठाश्चैषा च यारा
ज्ञोमहिषीणां च भारते नाम्ना कृतद्युतिस्तस्येयज्ञोच्छिष्टमदाद्विजः २८ अथाह नृपतिराज नृभवि तैक-
स्तवात्मजः हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमिति ब्रह्मस्तोययौ २९ साऽपितत्प्राशनादेव चित्रकेतो रधारयत् गर्भं क-
तद्युतिर्देवी कृत्तिकाऽग्रेरिवात्मजम् ३० तस्या अनुदिनं गर्भः शुकूपसूद्वोडुपः वदधे शूरसेने शतैजसा-
शून्यैर्केनूप ३१ अथ काल उपावृत्ते कुमारः समजायत जनयन् शूरसेनानां शृण्वतां परमां मुदम् ३२ ह-
ष्टो राजा कुमारस्य स्नातः शूचिरलंकृतः वाचयित्वा शिषो विप्रैः कारयामास जातकम् ३३ तैभ्यो हि र-
ण्यं रजतं वासां स्याभरणानि च ग्रामान् हयान् गजान् प्रादाद्धेनूनामर्बुदानि षट् ३४ ववर्ष काममन्येषां प-
र्जन्य इव देहिनाम् धन्यं यशस्य मायुष्यं कुमारस्य मेहामनाः ३५ कृच्छ्रलब्धेऽथ राजर्षेस्तनयेऽनुदि-
नं पितुः यथानिःस्वस्य कृच्छ्राप्ते धनैस्तेहोऽन्ववर्धत ३६ मातुस्त्वतितरां पुत्रेस्तेहो मोहसमुद्भवः क-
तद्युतैः सपत्नीनां प्रजाकामज्वरैऽभवत् ३७ चित्रकेतो रतिप्रोतिर्यथादारैः प्रजावति नतथाऽन्येषु संज-
ज्ञैर्बालं लालयतोऽन्वहम् ३८ ताः पर्यतप्यन्नात्मानं गर्हयंत्योऽभ्यसूयया आनपत्येन दुःखेन राज्ञोऽ-
नादरणेन च ३९ धिगप्रजां स्त्रियपापां पत्युश्चागृहसंमताम् सप्रजोभिः सपत्नीभिर्दासीभिर्वतिर-
स्तुताम् ४०

अर्बुदं दशकोटयः वेदेतुकोटिरेवार्बुदम् नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं चेति प्रयुतानंतरं निर्देशात् ३४ धन्यं धन-
करम् आयुष्यमायुः करम् ३५ ३६ मोहस्य समुद्भवो यास्मिन् प्रजाकामरूपज्वरस्तापः ३७ दारइत्येकवचनमार्षम् ३८
आग्राणेन आग्रावत्त्रिभिर्ज्वर ३९ नगदेसंमतां नबहमताम् यद्वा गृहिण्येव गृहं नभार्येति संमतामित्यर्थः ४०

दास्यादासीयथातथावयदुर्मगाः ४१ नसंमतादृतिजीविनयासाम् ४२ विद्वेषेणनष्टमतिर्यासांताः गरविषम् दुर्मर्षाः असहमानाः ४३
४४ धात्रीस्तनदायिनीम् ४५ उद्धतेतारकैकनीनिकैययोस्तेलोचनेयस्यतम् ४६ ४७ विप्रश्वाः शिरोरुहाः अंबरेचयस्याः सा ४८
ताश्चसपत्न्योऽपि ४९ अलक्षितः अंतकः मृत्युहेतुर्यस्यतम् अनुगताः प्रकृतयोऽमात्यादयो यस्यसोऽनुप्रकृतिः ५० बाष्पकलाभिः

दासीनांकोनुसंतापः स्वामिनः परिचर्यया अभीक्ष्णं लब्धमानानां दास्यादासीवदुर्मगाः ४१ एवंसंदह्यमा-
नानांसपत्न्याः पुत्रसंपदा राज्ञोऽसंमतवृत्तीनां विद्वेषो बलवानभूत् ४२ विद्वेषेण नष्टमतिर्यासांताः गरविषम् दुर्मर्षाः असहमानाः
गरददुःकुमाराय दुर्मर्षानृपतिं प्रति ४३ कृतघृतिरजानंती सपत्नीनामघं महत् सप्त एवेति संचित्य निरीक्ष्य व्य-
चरद्गृहं ४४ शयानं सूचिरं बालमुपधार्य मनीषिणी पुत्रमानयमेभद्रे इति धात्रीमचोदयत् ४५ सा शयानमु-
पव्रज्य दृष्ट्वा चोत्तारलोचनम् प्राणोद्रियात्मभिस्त्यक्तं हताऽस्मीत्यपत्तुवि ४६ तस्यास्तदा कण्यभृशातुरं स्वरं
घ्नन्त्याः कराभ्यामुरउच्चकैरीप प्रविश्य राज्ञी त्वरया त्मजाति कंददर्शबालं सह सामृतं कृतम् ४७ पपात भू-
मौ परिहृदया शङ्खामुमोहविप्रश्वा शिरोरुहां बरा ४८ ततो नृपांतः पुरवर्तिनो जनानराश्च नार्यश्च निशम्य रो-
दनम् आगत्य तुल्यव्यसनाः स्रुदुःखितास्ताश्च व्यलीकं रुरुदुःकृतागसः ४९ श्रुत्वामृतं पुत्रमलक्षितान्तकं
विनष्टदृष्टिः प्रपतन् स्रवलनृपथि स्नेहानुबंधे धितया शङ्खामृशौ विमूर्छितोऽनुप्रकृतिर्हि जैर्वतः ५० पपात बा-
लस्य सपादमूले मृतस्य विस्त्रस्त शिरोरुहां बरः दीर्घश्वसन् बाष्पकलोपरोधतो निरुद्धकंठानशशाकभाषितुम्
५१ पतिं निरीक्ष्योरुशङ्खाऽपितंतदामृतं च बालं कृतमेकसंततिम् जनस्य राज्ञी प्रकृतेश्च हृद्गुजं सती दधाना-
विललापचित्रधा ५२ स्तनद्वयं कुंकुमगंधमंडितं निषिंचती सा जनबाष्पविंदुभिः विकीर्य केशान् विगलत्स्रजः
कृतं शङ्खोच्चचित्रं कुरुरीव स्रस्वरम् ५३ अहो विधातस्त्वमतीव बालिशो यस्त्वात्मसृष्ट्यप्रतिरूपेमीहसे परे
नुजीवत्यपरस्य यामृतिर्विपर्ययश्चेत्त्वमसि ध्रुवः परः ५४ अश्रुविंदुभिरुपरोधतः संवृतत्वेन निरुद्धः कंठो यस्य ५१ उरुशङ्खाऽपि

तंबहुशोकेन व्याप्तम् एकमेव संततिरूपम् ५२ विगलन्त्यः स्रजो येभ्यस्तान् केशान् ५३ आत्मसृष्टेरप्रतिरूपमनुरूपं चेष्टसे तदेवाह नु अ-
हो परे हृद्दे जीवति अपरस्य बालस्य यामृतिस्तत् तदा हि हृदस्य सृष्टिसामर्थ्याभावे बाले च मृते सति तव सृष्टिर्नष्टा स्यादित्यर्थः ननु सांप्रतं स्व-
सृष्टेर्विपरीतोऽस्मीति चेत्तत्राह विपर्ययः विपरीतोऽसि चेत्तर्हित्वं प्राणिनामतिदुःखकारित्वात् ध्रुवः नित्यः परः शत्रुरसि नतुरुपालुरित्यर्थः ५४

ननु जीवकर्मनुसारेण जन्मादिकुर्वती मम कोपराधस्तत्राह नहीति पुत्रे जीवत्येव पिता भ्रियते पितरि जीवत्येव पुत्रो जायत इति क्रमो नास्ति
कर्माधीनत्वादिति चेत्तर्ह्यात्मकर्मभिरेव तज्जन्मादिकमस्तु किं त्वया कृत्यम् ननु मया ईश्वरेण विना जडैः कर्मभिरिदं कथं सिद्ध्येत् मा
वतु नाम तथाऽपि निजसर्गवृद्धये ते त्वया यः स्नेहपाशः कृतस्तमिमं स्वयमेव विवृश्वसि छिनत्सीत्यादि कोशति न ह्येवं विधंदुः खं दृष्ट्वा
कश्चिदपि पुत्रादिषु स्नेहं करिष्यतीति भावः ५५ अप्रजदुस्तरमप्रजानां दुस्तरम् अकरुणेन सह ५६ अशनया क्षुधा ५७ तनू

नहि क्रमश्चेदिह मृत्युजन्मनोः शरीरिणामस्तु तदात्मकर्मभिः यः स्नेहपाशो निजसर्गवृद्धये स्वयं कृतस्ते
तमिमं विवृश्वसि ५५ त्वं तात नार्हसि च मां रूपणामनायां त्यक्तुं विचक्ष्व पितरं तव शो कृतं तप्तम् अंजस्तरे
मभवताऽप्रजदुस्तरं यस्त्वांतं नया ह्यं करुणेन यमेन दूरम् ५६ उत्तिष्ठ तात तद्मेशिशवो वयस्यो स्त्वामाह
यंति नृप नंदनसंविहर्तुम् सुप्तश्चिरं त्वं अशनया च भवान्निपरीतो भुंक्ष्वस्तनं पिब शचो हरनः स्वकानाम् ५७
नाहं तनूजददृशे हतमंगलात्ते मुग्धस्मितं मुदितवीक्षणमाननाजम् किं वागतोऽस्य पुनरन्वयमन्यलोकं-
नीतो घृणो न नशृणो मि कलागिरस्ते ५८ श्रीशुक उवाच विलपत्यां मृतं पुत्रमिति चित्रविला
पनैः चित्रकेतुर्भृशं तप्तो मुक्तकंठो रुरोदह ५९ तयोर्विलपतोः सर्वे दंपत्योस्तदनुव्रताः रुरुदुःस्मन
शनार्यः सर्वमासीदचेतनम् ६० एव कश्मलमापन्नं नष्टं सज्ञमूनायकम् ज्ञात्वाऽगिरानाममुनिराजगा
मसनारदः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीशुक उवाच
ऊचतुर्मृतकोपांते पतितं मृतकोपमम् शोकाभिभूतं राजानं बोधयंतो सदुक्तिभिः १

जह्रे पुत्र नाहं प्रथमं त्वत्पार्श्वमागता सती तव मुग्धस्मितं वक्त्रं दृष्ट्वा न दृष्टवत्यस्मि इदानीमपि गिरो न शृणोमि तर्हि किमपुनरन्वयं पु
नरागमनं यथानमविष्यति तयागतोऽसि ५८ ५९ ६० ६१ इति षष्ठस्कंधे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४
ततः पंचदशे चित्रकेतोः शोकापनोदनम् कृतं तत्त्वोपदेशेन नारदेनांगिरो युजा १ मृतकोपांते शवसमीपे १ ६२ ६३

त्वंचास्यवधूनाकतमः सृष्टोप्रजारूपायाम् अयपुत्रः अहंचास्यपितृतिचेत्तत्राहुः पुरेति येपूर्वजन्मनिपित्रादिरूपेणसंयुक्ताआसन् त
एषमरणेनवियुक्ताः संतोवर्तमानजन्मनिकदाचित्तस्यैवान्यस्यवापुत्रादयोभवन्ति तेजन्मांतरेतस्यैवान्यस्यवाकलत्रादयः शत्रुमित्रा
दयोवाभवन्ति अतोनायंनियमइतिभावः २ तमेवाभिप्रायंप्रकटयति यथेति स्रोतसः प्रवाहस्यवेगेनयथाप्रयांतिवियुज्यंतेसंयाति
संयुज्यंते तथाकालवेगेनदेहिनोजीवाअपि ३ तथाप्येतावंतंकालंममपुत्रोनाभूद्वार्धकेजातोमृतइतिदुःस्वमितिचेत्तत्राहुतुः यथा-
धानास्रबीजेषुधानाः बीजांतराणिभवन्ति कास्रचित्कदाचिन्नभवन्तिनोत्पद्यंतेनश्यंतिच नतुभवत्येवतिष्ठंत्येवेतिवानियमः एवमेव
भूतानिपुत्रादिरूपाणिभूतेषुपित्रादिषु अतोधानानांजन्यजनकत्वेऽपियथापितृपुत्रादिभावोनास्ति एवमत्रापीतिनशोकः कार्यइ

कोऽयंस्यात्तवराजेंद्रभवानुयमनुशोचति त्वंचास्यकतमः सृष्टोपुरेदानीमतः परम् २ यथाप्रयांति सं-
यांति स्रोतोवेगेनवालुकाः संयुज्यंते वियुज्यंते तथाकालेनदेहिनः ३ यथाधानास्रवैधानाभवन्ति नभवं
तिच एवभूतेषुभूतानिचोदितानीशमायया ४ वयंचत्वंचयेचेमेतुल्यकालाश्वराचराः जन्ममृत्योर्य
थापश्चात्प्राद्विंमधुनाऽपिभो ५ भूतैर्भूतानिभूतेशः सृजत्यवतिहत्यजः आत्मसृष्टेरस्वतंत्रैरनपेक्षो
ऽपिबालवत् ६ देहेनदेहिनोराजनृदेहादेहोऽभिजायते बीजादेवयथाबीजंदेह्यथैवशाश्वतः ७

तिभावः ईशमायापेरितानामेवभवनमभवनंनवस्तुतः ४ तस्यचसर्वसाधारणत्वान्नपुत्रएवशोचनीयइत्याहुतुः वयंचेति तुल्य-
कालावर्तमानकालीनाः जन्मनः प्राक् मृत्योः पश्चाच्चयथानसंति एवमधुनाऽपिनसंति भोराजन् आद्यंतयोरसत्वात्स्वभवदि-
त्यर्थः ५ असत्वेकयंप्रतीतिः कथंवाहंमस्यजनकइत्याद्यभिमानस्तत्राहुतुः भूतैरिति ईश्वरेणमाययासृष्टत्वात् प्रतीतिनिमि-
त्तमात्रत्वेनैवभूतानामयमभिमानइतिभावः नन्वीश्वरस्यसृष्ट्यादिभिः साध्यमस्तिचेत् तर्हिअपूर्णकामताप्राप्तानास्तिचेत्कुतः
प्रवृत्तिस्तत्राहुतुः अनपेक्षोऽपिबालवल्लीलयाकरोतिइति ६ अयंचजन्मादिव्यवहारोदेहानामेवनत्वात्मनइत्याहुतुः देहिनः पितु-
र्देहेनदेहिनः पुत्रस्यदेहोमातुर्देहिनोदेहादभिजायते यथाबीजादेवबीजंजायतेदेहीतुशाश्वतएवअर्थोभूम्यादिर्यथातइत् ७

ननु नश्वरदेहप्रतियोगित्वात् देह्यपिनशाश्वतः स्यात्तत्राहुतुः देहदेहिनोरयं परस्परप्रतियोगिविभागः पुरा अनादिरविवेककृतः अ-
ज्ञानकल्पितः जातिः सामान्यव्यक्तिर्विशेषः तयोर्विभागो यथावस्तुनिसन्मात्रेकल्पितः परस्परापेक्षसिद्धत्वेनानिरूपणात् तद्

देहदेहीविभागोऽयमविवेककृतः पुरा जातिव्यक्तिविभागोऽयं यथावस्तुनिकल्पितः ८ श्रीशु-
कउवाच एवमाश्वासितो राजा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः प्रमृज्य पाणिना वक्त्रमाधि म्लानमभाष-
त ९ राजोवाच कौयुवां ज्ञानसंपन्नो महिषो च महीयसाम् अवधूतेन वेषेण गूढाविहसमा-
गतो १० चरति ह्यवनौ कामं ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः मादृशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधार्थो न्यूनतल्लिङ्गिनः ११
कुमारो नारदश्च पुरंगिरा देवलोऽसितः अपांतरतमो व्यासो माकण्डेयोऽथ गौतमः १२ वसिष्ठो भग-
वानुरामः कपिलो बादरायणिः दुर्वासायाज्ञवल्क्यश्च जातुकर्ण्यस्तथाऽरुणिः १३ रोमशश्च्यवनो
दत्त आसुरिः सपतंजलिः ऋषिर्वेदशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिरास्तथा १४ हिरण्यनाभः कौशल्यः
श्रुतदेवश्च तद्ध्वजः एते परे च सिद्धेशाश्चरति ज्ञानहेतवः १५ तस्माद्युवाचाम्यपशो मम मूढधियः प्रभू-
अंधेतमसि मम स्य ज्ञानदीप उदीयताम् १६ अंगिरा उवाच अहं ते पुत्र कामस्य पुत्रदोऽ-
स्यंगिरानृप एष ब्रह्मकृतः साक्षान्नारदो भगवानृषिः १७ इत्येत्वा पुत्रशोकेन मम तमसि दुस्तरे अ-
तदर्हमनुस्मृत्य महापुरुषगोचरम् १८ अनुग्रहाय भवतः प्राप्तावावा मिह प्रभो ब्रह्मण्याभगवद्भक्तो
नावसीदितुमर्हति १९ तदैव ते परं ज्ञानं ददाभिर्गृहमागतः ज्ञात्वाऽन्याभिनिवेशं ते पुत्रमेवाददावहम्
२० अधुना पुत्रिणां तापो भवतवानुभूयते एवदारागृहारायो विविधैश्चर्यसंपदः २१ शब्दादयश्च-
विषयाश्च लाराजविभूतयः महीराज्यबलकोशाभृत्यामात्याः सहज्जनाः २२

दिति ८ आधि म्लानं व-

क्रम ९ १० उन्मत्तस्येवल्लिङ्गं येषां ते ११ १२ १३ १४ १५ मम प्रभूरक्षकौ बोधे समर्था विति वा अतो वां युवाभ्यां ज्ञानदीपः प्रवर्त्यताम्
१६ १७ महापुरुषगोचरम् हरिभक्तं त्वाम् १८ १९ तदैव यदा पूर्वमागतोऽस्मि २० रायः अर्थाः २१ यदा चलाः अनित्याः किंच महीति २२

हेभूरसेन इमे सर्वेऽपिशोकादिप्रदाः किंच आगमापायित्वेन गंधर्वनगरतुल्याः गंधर्वनगरं ह्यकस्मादेव कचिदायाति अपयाति चे-
ति प्रसिद्धं तदेव मनित्वं शोकादिहेतुत्वं चागमापायित्वं चोक्तं मिथ्यात्वमप्याह स्वप्नमाया च मनोरथश्च यथा तद्वत् २३ एते मनो-
भवाः मनोमात्रविजृम्भिताः अत्र हेतुः अर्थेन तात्त्विकस्वरूपेण विनैव दृश्यमानाः तत्कृतः यस्मात् क्षणांतरे न दृश्यन्ते तात्त्विकत्वे हि
क्षणांतरे बाधो न स्यात् अतो मनोमात्रविजृम्भितत्वेन स्वप्नादिवन्मिथ्याभूता इत्यर्थः नन्वेते पुण्यापुण्यकृता इति मीमांसकाः प्राहुः
तत्कृतो मनोभवत्वं तत्राह कर्मभिः कर्मवासनाभिः अर्थान्ध्यायतः पुंसो मनस एव निमित्तात् कर्माण्यभवन् पाठांतरे कर्म ईप्सितत-
ममभिध्यायत इत्यर्थः कर्मणोऽपि मनोभवत्वात् तत्साध्या अर्था अपि मनोभवा एवेति भावः २४ तदेवं ममतां स्पदानांदुःखादिहेतु-

सर्वेऽपि भूरसेने मे शोकमोहमयार्तिदाः गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्नमायामनोरथाः २३ दृश्यमाना विनाऽर्थेन
न दृश्यन्ते मनोभवाः कर्मभिर्ध्यायतो नाना कर्माणि मनसोऽभवन् २४ अयं हि देहिनो देहो द्रव्यज्ञानक्रिया-
त्मकः देहिनो विविधक्लेशसंतापकृदुदाहृतः २५ तस्मात्स्वच्छेन मनसा विमृश्य गतिमात्मनः द्वैते ध्रुवार्थ-
विश्रंभं त्यजोपशममाविश २६ नारद उवाच एतां मंत्रोपनिषदं प्रतीच्छ प्रयतो मम यां धारयन्-
सप्त रात्रात् द्रष्टा संकषणं प्रभुम् २७ यत्पादमूलमुपसृत्य नरेन्द्र पूर्वैशर्वादयो भ्रममिमं हितयं विसृज्य सद्य-
स्तदीयमतुलानधिकं महित्वं प्राप्नुवन् नपि परं न चिरादुपैति २८ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कं-
धे पंचदशोऽध्यायः १५

त्वमुक्तम् तत्र देहसंबंधो मूलमित्याह अयं हीति हीत्यवधारणे अयं द्रव्यज्ञानक्रियात्म-
कः अधिभूताधिदेवाध्यात्मरूपो देह एव देहिनः देहोऽहमिति मन्यमानस्य देहिनो जीवस्य विविधान् क्लेशान् संतापान् च करोतीति त-
था २५ स्वच्छेनाव्यग्रेण गतित्वम् ध्रुवोऽयमर्थ इति विश्रंभं विश्वासं प्रणयं वा त्यज ततश्च उपशममाविश आश्रय २६ अंगिरसोप-
दिष्टं तत्त्वं परमेश्वरप्रसादं विना न प्राप्यत इति तत्प्रसादाय मंत्रविद्यां नारद उपदिशति एतामिति उपनिषदं परं श्रेयोऽस्यामित्युपनिषत्
मंत्र एवोपनिषत् तां प्रतीच्छ गृहाण द्रष्टा द्रष्टव्य इति भवान् २७ अतुलं च तदनधिकं च समानाधिकशून्यं परं महिमानं प्रापुः उपैति उपैष्यति
२८ इति षष्ठे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽध्यायः तत्सोत्तयेव विशोकीकृत्य तं नृपम् आदिदेश महाविद्यां नारदः शेषतोषणीम् १

आदौ तावत्तत्पुत्रमुखेनैव पितृपुत्रादिसंबंधो मिथ्येति दर्शयितुं योगबलेन तमेव ज्ञातीनां दर्शयित्वा जीवात्मनित्याद्युवाच १ २ शेषमा-
वशिष्टमायुरस्ति अपमृत्युना मृतत्वादित्यर्थः तदेव कलेवरं प्रविश्योत्थितो जीव उवाच यद्वा अंतराले प्रेतशरीरे स्थित्वेति ज्ञेयम् ३
४ मयि मृते पुत्रदृष्ट्या शोकश्चेत् शत्रुदृष्ट्या हर्षः किं न क्रियत इत्याशयेन संबंधस्यानियतत्वमाह बंधवो विवाहादिभिः संबंधिनः ज्ञा-
तयः सपिंडाः अरयो घातकाः मित्राणि रक्षकाः मध्यस्था उभयव्यतिरिक्ताः साधारणाः विद्विषो द्रव्यादिनिमित्तेन द्वेषिणः उदा-
सीनास्तद्व्यतिरिक्ता इति भेदः ५ कर्मभिर्भ्राम्यमाणत्वे दृष्टान्तः यथा पण्यानि क्रयविक्रयाद्यर्हाणिकर्तृषु व्यवहर्तृषु परिश्रमंति एवं-

श्रीशुक उवाच अथ देवर्षी राजन्संपरेतं नृपात्मजम् दर्शयित्वेति होवाच ज्ञातीनामनुशोचताम्
१ नारद उवाच जीवात्मन पश्य भद्रं ते मातरं पितरं च ते स्रुहदो बोधवांस्तस्मान् शक्या त्वत्कृतयो
मृशम् २ कलेवरं स्वमाविश्य शेषमायुः स्रुहदुतः सुखभोगान् पितृप्रत्तान् अधितिष्ठ नृपासनम् ३
जीव उवाच कस्मिन् जन्मन्यमीमह्य पितरं मातरं भवन् कर्मभिर्भ्राम्यमाणस्य देवतिर्यङ् नृयोनिषु
४ बंधुजात्यरिमध्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः सर्वे एव हि सर्वेषां भवेति क्रमशो मिथः ५ यथा वस्तूनि पण्यानि
हेमादीनि ततस्ततः पर्यटन्ति न रेष्वेवं जीवो योनिषु कर्तृषु ६ नित्यस्यार्थस्य संबंधो ह्यनित्यो दृश्यते नृषु याव-
द्यस्य हि संबंधो मम त्वं तावदेव हि ७ एवं योनिगतो जीवः स नित्यो निरहंकृतः यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्व-
त्वं हितं स्यात् ८

जीवोऽपि योनिषु जनकेषु ६ एकस्मिन् न पि जन्मनि संबंधस्यानियतत्वं सदृष्टान्तमाह द्वाभ्याम् नित्यस्य-
जीवतोऽपि अर्थस्य पञ्चादेः अनित्यः अनियतः विक्रयादिना संबंधनिवृत्तेः ७ एवं योनिगतः पित्रादिसंबंधं प्राप्नोति स जीवो नित्यः
देहजन्मादिना तस्य जन्माद्यभावात् अतएव वस्तुतो निरहंकृतः अहमस्य पुत्र इत्यभिमानशून्यः यत्र पित्रादौ संबंधिनि यावदुप-
लभ्येत कर्मवशेन वर्तेत तावदेव तस्य पित्रादेः तत्तस्मिन् स्वत्वं न तु विक्रयादुत्तरकालमपि अथैवं संबंधः यदुक्तं कलेवरं समावि-
श्येति तत्र तस्मिन् कलेवरे ममेदानीं स्वत्वं निवृत्तमिति सदृष्टान्तमाह नित्यस्य चिरकालावस्थायिनः स्रवणादिः योनिगतो देहं प्रवि-
ष्टः यत्र देहे तस्य जीवस्य तत्तस्मिन् देहे स्वत्वं न तु मरणोत्तरकालमपीत्यर्थः शेषं समानम् ८

जीवस्यनित्यत्वंसाधयति एषनित्यः तत्रहेतुः अव्ययः अपक्षयशून्यः तत्कृतः सूक्ष्मः जन्मादिशून्यः तच्चकृतः सर्वाश्रयः जन्मादिमतोदेहा-
देराश्रयः नतुदेहादिरूपः यतः स्वदृक् स्वप्रकाशः सर्वाश्रयत्वमुपपादयति आत्मनः मायायागुणैरात्मानमेवविश्वंविश्वात्मकंसृजति
तदात्मानंस्वयमकुरुतेतिश्रुतेः उपादानकारणत्वात्सर्वाश्रयइत्यर्थः जीवस्यवस्तुतोब्रह्मत्वात् ब्रह्मणएवचिच्छक्तिविशिष्टस्येश्वर-
त्वेनस्रष्टृत्वाज्जीवः सृजतीतिवाचोयुक्तिः यद्वा स्वकर्मद्वारासृष्टिनिमित्तत्वेनस्रष्टृत्वंभोग्यस्यचसर्वभोक्त्राश्रयत्वात्सर्वाश्रयत्वंचोक्त-
मितिद्रष्टव्यम् ९ तदुक्तंस्मृतदृष्टइतिस्मृतदोषांधवांस्तप्तानितिचतदप्याह नद्यस्येति तत्रहेतुः एकःस्मृदादिसंग्रहितः तत्कृतः गुण

एषनित्योऽव्ययःसूक्ष्मएषसर्वाश्रयःस्वदृक् आत्ममायागुणैर्विश्वमात्मानंसृजतेप्रभुः ९ नद्यस्यातिप्रियः
कश्चिन्नाप्रियःस्वःपरोऽपिवा एकःसर्वाधियांद्रष्टाकर्तृणांगुणदोषयोः १० नादत्तआत्माहिगुणंनदोषंन-
क्रियाफलम् उदासीनवदासीनःपरावरदृगीश्वरः ११ श्रीशुकउवाच इत्युदीर्यगतोजीवोज्ञातय-
स्तस्यतेतदा विस्मितामुमुचुःशोकंछित्वात्मस्नेहशृंगखलाम् १२ निर्हृत्यज्ञातयोर्देहतथाकृत्वोचिताः कि-
याः तल्यजुर्देस्त्यजंस्नेहशोकमोहभयार्तिदम् १३ बालघ्नोव्रीडितास्तत्रबालहृत्याहतप्रभाः बालहृत्याव्र-
तंचेरुर्ब्राह्मणैर्यन्निरूपितम् यमुनायामहाराजस्मरंत्योद्विजभाषितम् १४ सइत्थंप्रतिबद्धात्माचित्रकेतुर्हि-
जोक्तिभिः गृहांधकूपान्निष्क्रान्तःसरःपंकादिवद्विपः १५ कालिंघांविधिवल्नात्वाकृतपुण्यजलक्रियः मौने-
नसंयतप्राणोब्रह्मपुत्राववदत १६ अथतस्मैप्रपन्नायभक्तायप्रयतात्मने भगवान्नारदःप्रीतोविधामेता-
मुवाचह १७

दोषयोर्हिताहितयोः कर्तृणांभिन्नादीनांयाः सर्वाधियः विचित्राबुद्ध्यः तासांद्रष्टासाक्षी १० यच्चोक्तंमुंस्त्वभोगानि-
त्यादितत्राप्याह नादत्तइति गुणंस्वरवंदोषंदुःखंक्रियाफलंचराज्यादिकम् उदासीनत्वेहेतुःपरावरदृक्कारणस्यकार्यस्यचसाक्षीनतु
भोक्तायतःईश्वरः देहादिपारतंत्र्यशून्यः अतएवंभूतस्यममचयुष्माकंचसंबंधाभावाच्छोकमाकुरुतेतिवाक्यार्थः ११ १२ १३ द्विजभा-
षितमंगिरसाप्रोक्तंपुत्रादीनांदुःखहेतुत्वंस्मरंत्यःपुत्रकामनाशून्यानिर्मत्सराःसत्यइतिभावः १४ निविडपंकतुल्यंगृहंविहायनिष्क्रमण-
मतिधीरस्यतस्मैवयोग्यंनान्यस्येतिदृष्टांतमाह सरसःपंकाद्विपोगजइव १५ कृताःपुण्यजलक्रियाःपितृतर्पणाद्यायेन संयतप्राणोनिचते

द्वियः १६ १७

नमो धीमहि ध्यायेम मनसानमस्याम इत्यर्थः १८ निवृत्तां ह्येतदृष्टिर्यस्मात् १९ न्यस्तानिरस्ताः शक्त्यूर्मयः मायानिमित्तारागद्वेषादयो येन २० मनसा सह वचसि अप्राप्योपरते सतिय एक एव प्रकाशते वचसीति सर्वेन्द्रियोपलक्षणम् सोऽस्मानव्यात्सदसत्परः कार्यकारणयोः कारणम् २१ तदेवाह यस्मिन्निति इदं कार्यकारणं तिष्ठति अप्येति च यतश्च जायते मृन्मयेषु घटादिषु मृज्जातिर्मृन्मात्रमिव सर्वानुस्यूतं यत् तस्मै २२ ननु सर्वानुस्यूतं चेत् मृज्जातिवत्प्रतीयेत कथं मनो वचसोरप्राप्तिस्तत्राह यद्ब्रह्म व्योमवद्विस्तृतमपि असवः प्राणाः क्रियाशक्त्या न स्पृशंति मन आदीनि च ज्ञानशक्त्या न विदुः तद्ब्रह्म न तोऽस्मि २३ तेषां तदज्ञाने हेतुमाह देहोन्द्रियादयोऽमीयदंशविद्धाय चैतन्यांशेनावि

नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानन्दमूर्तये आत्मारामाय शांताय निवृत्तं ह्येतदृष्टये १९ आत्मानन्दानुभूत्यै वन्यस्तशक्त्यूर्मये नमः हृषीकेशाय मेहते नमस्ते विश्वमूर्तये २० वचस्युपरते प्राप्य एको मनसा सह अनामरूपश्चिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१ यस्मिन्नित्येतद्व्यतिष्ठत्यप्येति जायते मृन्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः २२ यं न स्पृशंति न विदुर्मनो बुद्धीन्द्रियासवः अंतर्बहिश्च विततं व्योमवत्तनतोऽस्य हम् २३ देहोन्द्रियप्राणमनोधियोऽमीयदंशविद्धाः प्रचरंति कर्मसु नैवान्यदालोहमिवाप्रतप्तस्थानेषु तत्तद्द्रष्टृपदेशमिति २४ ओ नमो भगवते महापुरुषाय महानुभवाय महाविभूतिपतये सकलसात्वतपरिवृट्निर्करकरकमलकुण्डलोपलालितचरणारविन्दयुगुलपरमपरमेष्ठिन्नमस्ते २५

शः संतः कर्मसु स्वस्वविषयेषु प्रचरंति जाग्रत्स्वप्नयोः अन्य-

दास्युप्तिमूर्च्छादीर्नैव प्रचरंति यथा अप्रतप्तलोहं न दहति अतो यथा लोहमग्निशक्त्यैव दाहकं सदाग्निं विना न दहति एवं ब्रह्म गतज्ञानक्रियाशक्तिभ्यां प्रवर्तमाना देहादयस्तन् स्पृशंति न विदुश्चेति भावः जीवस्तर्हि द्रष्टृत्वाज्जानातुं नेत्याह स्थानेषु जाग्रदादिषु द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञां तदेवैति प्राप्नोति नान्यो जीवो नामास्ति नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टृत्वादिश्रुतेः यद्वा द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञं जीवमपि तदेव एति जानाति न तु जीवस्तत् जानातीत्यर्थः तदुक्तं हं सगुह्यस्तोत्रे देहोऽसवोऽक्षा इत्यादि २४ सकला ये सात्वतपरिवृटाः तेषां निर्करः समूहस्तस्य करकमलानां कुण्डमलैर्मुकुलैरुपलालितं चरणारविन्दयुगुलं यस्य तस्य संबोधनम् परम उत्कृष्ट परमेष्ठिन् सर्वेश्वर २५

पूर्वसनारदोऽगिरा आजगामेत्यंगिराः प्रधानोक्तः चित्रकेतोः पुत्रप्रदत्वेन तस्य पृथगुक्तत्वात् इहतु नारदोऽगिरसा साकं यथाविति नारदस्य प्राधान्यनिर्देशः तदुपदेशेन तस्य वैराग्योत्पत्तेः प्रभो हे समर्थ २६ यथा यथा वद्धारयामास २७ विद्याधराधिपत्यं चावांतरफलं लेभे अप्रतिहतमस्खलितम् २८ कतिपयैरहोभिः विद्यया इत्येनदीप्तेन मनसा गतिर्यस्य २९ मृणालवत् गौरं शितिवाससं नीलांबरम् स्फुरंतिकिरीटादीनियस्य कटिचक्रं कटिसूत्रम् प्रसन्नानिवक्त्राण्यस्य अरुणानिलोचनानियस्य तंच तंच ३० दृष्ट्वा च तमादि पुरुषमभ्ययाच्छरणंगतः अनमन्ननाम कथं भूतः तस्य दर्शनेन ध्वस्तं समस्तं किल्बिषं यस्य स्वच्छममलं चांतःकरणं यस्य प्रणयेना-

श्रीशुक उवाच भक्तार्थैतां प्रपन्नाय विद्यामादिश्य नारदः यथा वंगिरसा साकं धाम स्वायं भुवं प्रभो २६ चित्रकेतुस्तु विद्यां तां यथा नारदभाषिताम् धारयामास सप्ताहमभ्यस्तः स समाहितः २७ ततश्च सप्तरात्रांते विद्याधार्यमाणया विद्याधराधिपत्यं लेभेऽप्रतिहतं नृप २८ ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्धमनोगतिः जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणांतिकम् २९ मृणालगौरं शितिवाससं स्फुरत्किरीटकेयूरकटिचक्रकणाम् प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनं दत्तं दर्शयित्वा सिद्धेश्वरमंडलैः प्रभुम् ३० तद्दर्शनध्वस्तं समस्तं किल्बिषः स्वच्छामलांतःकरणोऽभ्ययान्मुनिः प्रवृद्धभक्त्या प्रणयाश्रुलोचनः प्रहृष्टरोमाऽनमदादिपुरुषम् ३१ स उत्तमश्लोकपदाब्जविष्टरं प्रेमाश्रुलेशैरुपमेहयन्मुहुः प्रेमोपरुद्धारिवलवर्णानिर्गमो नैवाशकत्तं प्रसमीदितुं चिरम् ३२ ततः समाधाय मनो मनीषया बभाष एतत्प्रतिलब्धवागसौ नियम्य सर्वेन्द्रियबाह्यवर्तनं जगद्गुरुं सात्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ चित्रकेतुरुवाच अजितजितः सममतिभिर्भवान् जितात्मभिर्भवता विजितास्तेऽपि च भजतामकामात्मनां य आत्मदोऽतिकरुणः ३४

श्रुयुक्ते लोचने यस्य प्रहृष्टानि रोमाणि यस्य सः ३१ तं प्रसमीदितुं स्तोतुं चिरं नैवाशकत् न शशक तत्र हेतुः उत्तमश्लोकस्य पादाब्जयोर्विष्टरमासनम् उपमेहयन् अभिषिंचन् प्रेम्णा उपरुद्धः अखिलानां वर्णानां निर्गम उच्चारणं यस्य सः ३२ मनीषया बुद्ध्या मनः समाधायैतद्दृश्यमाणं बभाषे प्रतिलब्धवाग्येन सात्वतशास्त्रोक्तो विग्रहो यस्य तम् ३३ अन्योऽन्यप्रेमजानंदनिभृतान् स्वामिसेवकान् अभिनंदन्मुदास्तौति दशभिः पंचभिर्विभुम् हे अजित अन्यैरजितोऽपि भवान् साधुभिर्भक्तैर्जितः स्वाधीन एव कृतः यतो भवानतिकरुणः तेऽपि च निष्कामा अपि भवता विजिताः यो भवान् अकामात्मनामात्मानमेव ददाति

ननु भक्तैरेव जित इति कथं स्पर्धमानैरपि सृष्ट्यादिकर्तृभिरन्यैरीश्वरैर्जयसंभवात्तत्राह तवेति जगत उदयादीनि तैवेव विभवः विभवने-
महिमालीलेतियावत् आदिशब्देन प्रवेशनियमनादीनि विश्वसृजस्तद्ब्रह्मादयो नेश्वराः किंतु ते तवांशोयः पुरुषः तस्यांशाः तत्र
एवं स्थितेऽपि पृथक् पृथक् गीश्वरावयमित्यभिमानेन वृथैव स्पर्धते ३५ त्वमेव सृष्ट्यादिकर्तृत्येतदुपपादयति परमाणुः सूक्ष्ममूल-
कारणं परममहदंति मंकार्यंतयोस्त्वमेवाद्यंतांतरवर्ति आदावंते च अंतरे मध्ये च वर्तितुं शीलं यस्य सः अतएव त्रयविधुरः आद्यंतम-
ध्यमून्योऽधुवः ते च त्वया सृज्यंते न तु ध्रुवाः कुत इत्यत आह सत्वानां सत्वेन प्रतीतानां कार्याणामादावंतेऽपि अंतरालेऽपि च तदे-
व ध्रुवं स्रवणादिवत् ३६ ध्रुवं ध्रुवत्वेन कालतः परिच्छेदो नास्तीत्युक्तं देशतोऽप्यपरिच्छेदमाह क्षित्यादिभिरिति पूर्वस्मात् पू-

तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयादीनि विश्वसृजस्तेऽंशांशास्तत्र मृषास्पर्धेति पृथगाभि-
मत्या ३५ परमाणुपरममहतोस्त्वमाद्यंतांतरवर्ति त्रयविधुरः आदावंतेऽपि च सत्वानां यत् ध्रुवं त-
देवांतरालेऽपि ३६ क्षित्यादिभिरिषकिलावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरेणोडकोशः यत्र पतत्यणुकल्पः
सहोडकोटिकोटिभिस्तदनंतः ३७ विषयतृषानरपशवो यउपासते विभूतिनपरत्वाम् तेषामाशिषई-
शतदनुविनश्यंतियथाराजकुलम् ३८ कामधियस्त्वयिरचितानपरमरोहंतियथा करं भबीजानि
ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य द्वाद्वजालानि ३९

र्वस्मात् दशगुणमुत्तरोत्तरेरधि कैरावृतः यत्र त्वयि अणुकल्पः प-
तति परिभ्रमति तत्तस्मादनंतस्त्वम् ३७ यस्मादेवं परमेश्वरस्त्वमेव अन्ये देवास्तव विभूतयः अतस्त्वां विहाय विषयकामनयाऽन्योपास-
का अतिमंदा इत्याह विषयेषु तृट् तृष्णा येषां ते नराकाराः पशवः कुतः यो विभूतीं रिंद्राद्याउपासते न तु परंत्वाम् ततः किंतत्राह तेषामिति तदनु-
उपास्य नाशानंतं यथाराजकुलमनुराजकुलनाशानंतं यथा तत्सेवकानामाशिषो नश्यंतितद्वत् अयंच परमोऽवधिः मध्येऽपि नश्यंत्येव
३८ विषयकामेनापि कृता त्वत्सेवामोक्षफलैवेत्याह कामधियः विषयकामना अपि हे परमत्वयिरचिताः कृताश्चेत् नरोहंति देहांतरोत्पत्त-
येन भवंति करं भबीजानि भर्जितबीजानियथा यतोऽस्य जीवस्य गुणगणादेव द्वाद्वसमूहा भवंति अतः कामेनापि निर्गुणस्य तव भजना-
च्छेनैर्नैर्गुण्यं भवतीत्यर्थः ३९

फलकामनयाऽपित्वदाराधनं यदा मोक्षहेतुः तदा किं वक्तव्यं भगवन् धर्ममाहात्म्यमिति वक्तुं तत्संप्रदायप्रवर्तकत्वेन भगवंतं स्तौति जितमि-
ति यदा भवान् भागवतं धर्ममाह तदा हे भगवन् त्वया जितं सर्वोत्कर्षेण स्थितम् तत्र हेतुः ये निष्किंचनाः सनत्कुमारादयो मुनयस्ते यं भ-
गवंतमपवर्गाय सेवंते तेन भवता जितम् यं धर्ममिति वा ४० अनवद्यतामेवाह विषममतिः यत्र यस्मिन् भागवतधर्मे नास्ति यदन्य-
त्र यथान्यस्मिन् काम्यधर्मे ननु सोऽपि वेदोक्तत्वादनवद्य एव तत्राह विषमधियाशत्रुमरणादिकामनयारचितोयः सत्यविशुद्धः राग-
द्वेषादिमत्वात् क्षयिष्णुश्च नरेश्वरफलत्वात् अधर्मबहुश्च हिंसादिबाहुल्यात् तदुक्तं शंबरस्वामिभिः उभयमिह चोदनांयां लक्ष्यते
अर्थोऽनर्थश्चेत्यादि ४१ एतत्पंचयति कः क्षेमः कुशलं न किंचित् निजपरयोः स्वस्य परस्य च स्वपरद्रुहा स्वस्मै परस्मै च द्रुह्यतीति-

जितमजिततदाभवतायदाह भागवतं धर्ममनवद्यम् निष्किंचनाये मुनय आत्मारामाय मुपासतेऽपवर्गाय
४० विषममतिर्नयत्र नृणां त्वमहमिति मम तवेति च यदन्यत्र विषमधियारचितोयः सत्यविशुद्धः क्षयिष्णु-
रधर्मबहुलः ४१ कः क्षेमो निजपरयोः कियानर्थः स्वपरद्रुहा धर्मेण स्वद्रोहात्तव कोपः परसंपीडया च तथा-
धर्मः ४२ नव्यभिचरतितवेक्षायया ह्यभिहितो भागवतो धर्मः स्थिरचरसत्त्वकदंबेष्वप्यगिधयो यमुपास-
ते त्वार्याः ४३ नहि भगवन् न घटितमिदं त्वदृशना न् नृणामरिव लपापक्षयः यन्नाम सकृच्छ्रवणात्पुलकसंकोऽ-
पि विमुच्यते संसारात् ४४ अथ भगवन् वयमधुना त्वदवलोकपरिमृष्टाशयमलाः स्रग्भिरपिणायदुदितं ता-
वकेन कथमन्यथा भवति ४५

स्वपरधुक्तेन यतः स्वद्रोहात् अत्यंतकायक्लेशात् तव कोपः पीडा संभवति तदुक्तं गी-
तासु कर्षयंतः शरीरस्य भूतग्राममचेतसः मां चैवांतः शरीरस्थं तान् विध्यास्रग्भिरनिश्चयानिति तथा परसंपीडया धर्मः च शब्दात्तव-
कोपश्च अतस्त्वयारागां धर्मपिकथं चिद्देदमार्गे प्रवर्तयितुं काम्यधर्मोऽभिहितो न तत्त्वदृष्ट्या ४२ भागवतधर्मेण न तु द्रोह इत्याह
नेति नव्यभिचरतिनपरमार्थं जहाति तव ईक्षादृष्टिः अव्यभिचारे हेतुः स्थिरेति स्थावरजंगमप्राणिसमूहेषु समबुद्धयो भागवतायं
धर्मसेवंते ४३ एवं भूतस्य भागवतधर्मप्रवर्तकस्य तव दर्शनात् सर्वपापक्षयो भवतीति किंचिच्चमित्याह नहीति ४४ अतोऽहं कृता-
र्थोऽस्मीत्याह अथेति अतो हेतोः तवावलोकनेन परिमृष्टानिरस्ता आशये चित्ते मलायेषां ते त्वदर्शनं च मम मनारदोषदेशेन जातमित्या-
ह स्रग्भिरपिणेति ४५

यथान्वाहं पूर्वमतिमूढ आसं यथा च नारदेनानुगृहीतोऽस्मितस्सर्वोतर्यामिणस्तव मया किं प्रकाशनीयमित्याह विदितमिति विशेषेण
ज्ञाप्यं प्रकाशनीयं कियदिव न किमपीत्यर्थः सवितुर्यथारवद्योतैः प्रकाशनीयं नास्ति तद्वत् ४६ उक्तलक्षणं भगवंतं प्रणमति नम
इति द्वाभ्याम् सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशाय समर्थाय दुरवसिता अविज्ञाता आत्मगतिर्निजंतत्वं यस्य तस्मै वेष्मांकुः योगि
नाम् केन भिदा भेददृष्ट्या ४७ श्वसंति चेष्टंते चे कितानं पश्यंतमनुचित्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि उच्चकंति स्वारूढं पश्यंति ४८ ४९
मेऽनुशासनं मद्दिष्य उपदेशः तेन तया च विद्यया अस्माच्च दर्शनात् संसिद्धोऽसि ५० तद्वोधदाढ्याय स्वयमप्युपदिशति अह-

विदितमनंतसमस्तंतव जगदात्मनो जनैरिहा चरितम् विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिव सवितुरिव रवद्योतैः
४६ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदयेशाय दुरवसितात्मगतये कुयोगिनां भिदा परमहं-
साय ४७ यं वै श्वसंतमनु विश्वसृजः श्वसंतियं चे कितानमनुचित्तय उच्चकंति भूमंडलं सर्षपायतिय
स्यमूर्धितस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्धे ४८ श्रीशुक उवाच संस्तुतो भगवानेव मनंतस्त
मभाषंत विद्याधरपतिं प्रीतश्चित्रकेतुं कुरुद्वह ४९ श्रीभगवानुवाच यन्नारदा गिरोभ्याते
व्याहृतं मेनुशासनम् संसिद्धोऽसि तयारो जनु विद्यया दर्शनाच्च मे ५० अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूत-
भावनः शब्दब्रह्म परं ब्रह्म ममोभेशाश्वतीतनू ५१ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मानि संततम् उभयं-
च मया व्याप्तं मयि चैवोभयं कृतम् ५२

मित्यादिना सर्वभूतान्यहमेव भूतानां मात्मा भोक्ताऽप्यहमेव भोक्तृभोग्यात्म
कं विश्वं मध्यतिरिक्तं नास्तीत्यर्थः यतोऽहं भूतभावनः भूतानां प्रकाशकः कारणं च ननु शब्दब्रह्म प्रकाशकं परं ब्रह्म कारणं च प्रकाश
कं च सत्यं ते उभे ममेव रूपे इत्याह शब्दब्रह्मेति शाश्वती शाश्वत्यौ ५१ अतस्त्वमेव पश्येत्याह लोके भोग्यप्रपंचे भोक्तृत्वेन वित-
तमनुगतमात्मानं लोकं चात्मानि भोग्यत्वेन संततं व्याप्तम् तदुभयं च मया कारणात्मना व्याप्तम् मयि चैवोभयं कृतं प्रकल्पितं स्मरेदि-
तितृतीयेनान्वयः पश्येदित्यध्याहारो वा ५२

ननु जाग्रदाद्यवस्थाभेदेन भोक्तृभोग्यात्मकं विश्वं स्फुटं प्रतीयमानं कथं कल्पितं स्यादित्याशंक्य स्वप्नगत जाग्रदादिदृष्टान्तेन सं-
भावयन्नाह यथेति द्वाभ्याम् यथा स्वप्ने सप्तो विश्वं गिरिवनादिरूपं देशान्तरस्थमात्मन्येव पश्यति स्वप्नमध्येषु सप्तं स्वप्नं च प-
श्यतीत्यर्थः तथा स्वप्न एवोत्थितः सन् आत्मानमेकदेशस्थं शयनदेशे स्थितं मन्यते जाग्रदवस्थामनुभवति ५३ एवं प्रसिद्धान्य-
पि जागरादीनि जीवस्थानानि जीवोपाधेर्बुद्धेरवस्थाभूतानि आत्मनो मायामात्राणि इत्येवं विज्ञायतेषां द्रष्टारमत एव परंतदवस्थारहि-
तमात्मानं स्मरेत् ५४ ननु तेषां द्रष्टारमिति कथमुच्यते स्वापे दृश्याभावेन द्रष्टृत्वाभावात्तत्राह येनेति प्रसक्तः पुरुषो जीवो येन रूपे-
ण तदा स्वापकाले आत्मनः स्वापं निर्गुणमतीन्द्रियं स्ररं च वेदतमात्मानं ब्रह्म मामवेहि तदा स्वापस्ररवयोरसंवेदनं स्ररवमहमस्वाप्स-
मिति स्मृतेरसंभवात् ५५ ननु स्वापसाक्षिणादृष्टं कथं जाग्रदवस्थः स्मरेत् न ह्यन्येन दृष्टमन्यः स्मरति तत्राह अभयं प्रस्वापं प्रति बो-

यथा स्रपुतः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मनि आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्नोत्थितः ५३ एवं जागरणादी-
नि जीवस्थानानि चात्मनः मायामात्राणि विज्ञायत द्रष्टारं परं स्मरेत् ५४ येन प्रसक्तः पुरुषः स्वापं वेदात्म-
नस्तदा स्ररं च निर्गुणं ब्रह्मतमात्मानमवेहि माम् ५५ अभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः अन्वे-
ति व्यतिरिच्येत तज्ज्ञानं ब्रह्मतत्परम् ५६ यदेतद्विस्मृतं पुंसो मद्भावं भिन्नमात्मनः ततः संसार एतस्य दे-
हादेहो मृतेर्मृतिः ५७ लब्ध्वेहमानुषीयो निज्ञानविज्ञानसंभवाम् आत्मानं यो न बुध्येत न कुचिच्छममा-
प्नुयात् ५८ स्मृत्वेहायां परिक्लेशततः फलविपर्ययम् अभयं चाप्यनीहायां संकल्पाद्विरमेत्कविः ५९

धंच स्मरतः अनुसंदधतः तयोः प्रस्वापप्रतिबोधयोः प्रकाशकत्वेन यदन्वेति ताभ्यां व्यतिरिच्येत यत् एकैकापायेऽप्यनपायात् तत्-
ज्ञानं परं ब्रह्मतदेवननु भिन्नमित्यर्थः अतो बाल्ये दृष्टस्य यौवने स्मृतिवदवस्थांतरत्वेऽपि स्वापानंदयोः स्मरणं घटत इति भावः तदेवं-
भूतं ब्रह्मात्मानमवेहीत्यनुषंगः ५६ विपक्षे दोषमाह यत् यदि एतन्मयि भावं मत्स्वरूपं ब्रह्म विस्मृतं तदात्मनः सकाशाद्भिन्नं भवति त-
त एतस्य पुंसः संसारो भवति संसारस्वरूपमाह देहादेहो जन्मानंतरं पुनर्जन्म मृतेरनंतरं मृतिश्चेति ५७ योन्यंतरेऽपि भोगादिसंपादनं
शक्यं ज्ञानार्थं त्वत्रैव यति तव्यमित्याह लब्ध्वेति ज्ञानं शास्त्रोक्तं विज्ञानमपरोक्षं तयोः संभवो यस्यांताम् ५८ वैराग्यार्थमाह ईहा-
यां प्रवृत्तिमार्गे तत ईहातः अनीहायां निवृत्तिमार्गे तु अभयं मोक्षो भवतीति च स्मृत्वा फलसंकल्पाद्विरमेत् पाठांतरे नो अभयं परिक्लेशः फ-
लविपर्ययश्च नास्तीत्येवं स्मृत्वा ५९

एतद्विदुषोति स्रवायेतिविभिः दुःखस्यानिवृत्तिः स्रवस्याप्राप्तिः ६० विज्ञाः उद्यमेप्रवीणावयमित्यभिमानवताम् स्थानत्रय-
विलक्षणांतुरीयांबुध्वा ६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिरेहिकामुष्मिकैर्विषयैः स्वेनतेजसाविवेकबलेन ६२ नचातः परः पुरुषार्थोऽ-
स्तीत्याह एतावानिति योगेनैपुण्यंयस्याः साबुद्धिर्येषाम् परस्यात्मनएकंदर्शनमितियत् एतावानेव ६३ ६४ ६५ इति
षष्ठेटीकायांषोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्तदशोऽमोघमहर्धिंप्राप्यरवेचरन् विहस्यगिरिशंशापादुमायावत्रतांगतः १ यतो

स्रवायदुःखमोक्षायकुर्वतोदंपतीक्रियाः ततोनिवृत्तिरप्राप्तिर्दुःखस्यचस्रवस्यच ६० एवंविप-
र्ययंबुध्वांतुरीयांविज्ञाभिमानिनाम् आत्मनश्चगतिंसूक्ष्मांस्थानत्रयविलक्षणां ६१ दृष्टश्रु-
ताभिर्मात्राभिर्निर्मुक्तः स्वेनतेजसा ज्ञानविज्ञानसंतुष्टोमद्भुतः पुरुषोभवेत् ६२ एतावानेवमनु-
जैर्योगेनैपुण्यबुद्धिभिः स्वार्थः सर्वात्मनाज्ञेयोयत्परात्मैकदर्शनम् ६३ त्वमेतच्छ्रद्धयाराजन्नप्रम-
त्तोवचोमम ज्ञानविज्ञानसंपन्नोधारयन्नाशसिद्ध्यसि ६४ श्रीशुकउवाच आश्वस्यम-
गवानित्यंचित्रकेतुंजगद्गुरुः पश्यतस्तस्यविश्वात्माततश्चांतर्दधेहरिः ६५ इतिश्रीभागवतेम-
हापुराणेषष्ठस्कंधेषोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुकउवाच यतश्चांतर्हितोऽनंतस्तस्यैकत्वाद्विशो-
नमः विद्याधरश्चित्रकेतुश्चचारगगनेचरः १ सलक्षंवर्षलक्ष्णामाव्याहतबलेंद्रियः स्तुयमानोम-
हायोगीमुनिभिः सिद्धचारणैः २ कुलाचलेंद्रद्रोणीषुनानासंकल्पसिद्धिषु रमेविद्याधरस्त्रीभिर्गा-
ययन्हरिमीश्वरम् ३ एकदासविमानेनविष्णुदत्तेनभास्वता गिरिशंदृशोगच्छन्परीतंसिद्धचार-
णैः ४ आलिंग्यांकीकृतांदेवींबाहुनामुनिसंसदि उवाचदेव्याः शृण्वत्याजहासोच्चैस्तदतिके ५

यस्याम् तस्यैदिशेनमः नमनंकृत्वा १ सचित्रकेतुः विद्याधरस्त्रीभिर्हरिंगाययन्रेमइतिद्वयोरन्वयः अव्याहतंबलमिंद्रियपाटवंयस्य
२ नानाविधाः संकल्पेनैवसिद्धयोयाकृतास्त ३ अकस्माद्भुतेश्वर्यगर्वात्माचीनकर्मतः आसुरींयोनिमापन्नोभवानीशापतः सतु
तदाह एकदेत्यादिना ४ अंकीकृतामुत्संगेनैकीकृत्यदेवींबाहुनाआलिंग्यस्थितंउवाच जहासचतस्यांतिकेस्थितः सन् ५

धर्मवक्तावदतिशरीरिणांमध्येमुख्यश्चभार्ययामिथुनीभूयचास्ते ६, ७ - अगाधागंभीराधीर्यस्यसः ९ नतस्यवीर्यप्रभावंविद्वा-
न् अतद्दीर्यंविद्वान्तस्मिन् निर्जितात्माभिमानिनेजितेंद्रियोऽहमित्यभिमानवतेइतिरुषाक्रोधेनाह १० विरुद्धं प्रकर्षेण करोतीति वि-
प्रकृत ११ अतिवर्तिनं शास्त्रमतिक्रम्यवर्तमानशीलं येनो निषेधंति न निवारयंति १२ एषां ब्रह्मादीनामनुध्येयं पदाब्जयुग्मं यस्य तत्

चित्रकेतुरुवाच एषलोकगुरुः साक्षाद्धर्मवक्ताशरीरिणाम् आस्तेमुख्यः सभायां वै मिथुनीभूयभा-
र्यया ६ जटाधरस्तीव्रतपाब्रह्मवादी सभापतिः अंकीकृत्यस्त्रियं चास्ते गतहीः प्राकृतो यथा ७ प्रा-
यशः प्राकृताश्चापिस्त्रियं रहसिं बिभ्रति अयं महाव्रतधरो बिभर्तिसदसिस्त्रियम् ८ भगवानपि तच्छ्रु-
त्वा प्रहस्या गाधधीर्नृप तूष्णीं बभूव सदसि सभ्याश्च तदनुव्रताः ९ श्रीशुक उ० इत्यतद्दीर्यं विदुषि-
ब्रुवाणे बभूव शोभनम् रुषाह देवी धृष्टाय निर्जितात्माभिमानिने १० पार्वत्युवाच अयं किमधुना लो-
केशास्तादुधरः प्रभुः अस्मादिधानां दुष्टानां निर्लज्जानां च विप्रकृत ११ न वेद धर्मं किल पद्मयोनिर्न ब्रह्मपु-
त्राननु नारदाद्याः न वै कुमारः कपिलो मनुश्च येनो निषेधं त्यतिवर्तिनं हरम् १२ एषामनुध्येयपदाब्जयुग्मं
जगद्गुरुमंगलमंगलं स्वयम् यः क्षत्रबंधुः परिभूयसूरीन् प्रशास्ति धृष्टस्तदयं हि दंज्यः १३ नायमर्हति वै-
कुण्ठपादमूलोपसर्पणम् संभावितमतिः स्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् १४ अतः पापीयसीं योनिमासू-
रां याहि दुर्मते यथेह भूयो महतां न कर्ता पुत्रं किल्बिषम् १५ श्रीशुक उवाच एवं शप्तश्चित्रकेतुर्वि-
मानादव रुह्यसः प्रसादयामास सतीं मूर्ध्ना नम्रेण भारत १६ चित्रकेतुरुवाच प्रतिगृण्हामि
तेशापमात्मनोऽजलिनांऽबिके देवैर्मर्त्या ययत्योक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् १७

मंगलमंगलं परमधर्ममूर्तिम् सूरीन् परिभूय अज्ञानं कृत्वा जगद्गुरुः प्रशास्ति तत्तस्मात् १३ ननु हरिभक्तोऽयं न दंडार्ह इति चेत्तत्राह नायं साधुभिः परिसेवितं वैकुण्ठस्य
पादमूलोपसर्पणमर्हति यतः संभाविता अहमधिक इति कृता मतिर्येन अतएव स्तब्धोऽनम्रः १४ तदेव स्वयं दंज्यत्वं निश्चित्य तं-
प्राह अत इति हे पुत्र यथा भूयो महतां किल्बिषमपराधं न कर्ता करिष्यति तथा याहीत्यर्थः १५ पूर्वदिष्टं प्राचीनकर्म प्राप्तमेव १६ १७

अयंचसंसारचक्रस्वभावएवचित्रमित्याह संसारचक्रइति १८ अतएवात्रममचतवचनकोऽपिदोषइत्याह नैवेति १९ एवंतावत्
स्फुरवदुःखादिकमंगीकृत्योक्तमिदानींतदपिवस्तुतोनास्तीत्याह गुणानांमायामयानांप्रवाहेसंसारे २० ननुमायागुणानांचेदयंप्रवा
हस्तर्हि तेषांजडत्वाद्धमोक्षाद्यनुभवोनस्यात्तत्राह एकःपरमेश्वरोमाययानिमित्तभूतयाभूतानिप्राणिनः सृजति एषांबंधादिकं
चसृजति निष्कलः स्वयंबंधादिशून्यः २१ नन्वेवंभूतविषमसृष्टेतस्यकिंकारणंप्रियादिवैषम्याभावादित्याशंक्ययद्यपिप्रियादयो न
संति तथाऽपितत्तत्कर्मवशात्सर्वघटतइत्याह नतस्येतिद्वाम्याम् प्रतीपः अप्रियः नज्ञातिर्वेधुश्चेत्यर्थः सर्वत्रसमस्यतत्कुतः निरं-

संसारचक्रएतस्मिन्जंतुरज्ञानमोहितः भ्राम्यन्स्फुरवंचदुःखंचभुंक्तेसर्वत्रसर्वदा १८ नैवात्मानपर-
श्चापिकर्तास्यात्स्फुरवदुःखयोः कर्तारिमन्यतेप्राज्ञ आत्मानपरमेवच १९ गुणप्रवाहएतस्मिन्कःशापः
कोन्वनुग्रहः कःस्वर्गोनरकःकोवाकिंस्फुरवदुःखमेववा २० एकःसृजतिभूतानिभगवानात्ममायया ए
षांबंधंचमोक्षंचस्फुरवदुःखंचनिष्कलः २१ नतस्यकश्चिद्व्ययितःप्रतीपोनज्ञातिबंधुर्नपरोनचस्वः समस्य
सर्वत्रनिरंजनस्यस्फुरवेनरागःकुतएवरोषः २२ तथाऽपितच्छक्तिविसर्गएषांस्फुरवायदुःखायहिताहिता
यच बंधायमोक्षायचमृत्युजन्मनोःशरीरिणांसंसृतयेवकल्पते २३ अथप्रसादयेनत्वांशापमोक्षायमो-
मिनि यन्मन्यसेअसाधूक्तंममतत्क्षम्यतांसति २४ श्रीशुकउवाच इतिप्रसाद्यगिरिशोचित्र
केतुररिंदम जगामस्वविमानेनपश्यतोःस्मयतोस्तयोः २५ ततस्तभगवानरूद्रोरूद्राणीमिदमब्रवीत् दे
वर्षिदैत्यसिद्धानांपार्षदानांचशृण्वताम् २६ श्रीरूद्रउ० दृष्टवत्यसिस्तुश्रीणिहररुद्रुतकर्मणः मा-
हात्म्यंभृत्यभृत्यानांनिस्पृहाणामहात्मनाम् २७

जनस्यनिःसंगस्यअतएवतन्निमित्तेस्फुरवेरागोनास्तिरागानुबंधो-
रोषःकुतःस्यात् २२ यद्यप्येवंतथाऽपितस्यशक्त्यामाययायोविसर्गःपुण्यपापादिलक्षणंकर्मएषांशरीरिणांस्फुरवाद्यर्थमवकल्पतेस
मर्थोभवति यथोक्तंगीतासु भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंक्षितइति २३ अथतस्मात्भामिनिहेकोपनेत्वांकेवलंप्रसादयामि न-
तुशापमोक्षाय तर्हि किंप्रसादनेनअतआह ममोक्तमुक्तिंसाधुअपिअसाधुवन्मन्यसेतत्त्वयाक्षम्यताम् २४ गिरिशोभवानीशंकरी-
प्रसाद्यस्मयतोःविस्मयंकुर्वतोःसतोः २५ २६

स्वर्गादावेवतुल्योऽर्थः प्रयोजनमिति द्रष्टुंशीलं येषां ते तथा २८ तत्र तदुक्तमेव हेतुमाह द्वाभ्याम् देहिनां स्रवदुःखमित्यादिद्वंद्वानि ई-
श्वरस्य लीलया मायया भवन्ति २९ तेषु च गुणदोषविकल्प इत्येवेत्यन्वयः इष्टानिष्टभेद इव यः स्फुरति आत्मन्यर्थभेदः पुंसः स्वमेयथा-
अविवेककृतो भवति स्रजिवत्सर्पमालादिभिर्यथा तथैव कृत इत्यर्थः स्रग्वदिति वक्तव्ये स्रजिवदित्यार्थम् पाठांतरे तु स्रगमम् ३०
अतो भागवतानां निस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह वासुदेव इति ज्ञानवैराग्ययोर्वीर्यं बलं येषां तेषां व्यपाश्रयः विशिष्टबुद्ध्या आश्रयणीयोऽ-

नारायणपराः सर्वे न कृतश्च न विभ्यति स्वर्गापवर्गनरकेष्वपितुल्यार्थदर्शिनः २८ देहिनां देहसंयोगाद्द्वंद्वा-
नीश्वरलीलया स्रवदुःखस्मृतिर्जन्मशापोनुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसोऽर्थभेद इवात्मनि गु-
णदोषविकल्पश्च भिदेव स्रजिवत्कृतः ३० वासुदेवे भगवति भक्तिमुद्रहतां नृणाम् ज्ञानवैराग्यवीर्याणां नेह
कश्चिद्व्यपाश्रयः ३१ नाहं विरंच्यो न कुमारनारदो न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सरेशाः विदामयस्ये हितमंशकांशका-
नतत्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न ह्यस्यास्ति प्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा आत्मत्वात् सर्वभूतानां
सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चायं महाभाग चित्रकेतुः प्रियोऽनुगः सर्वत्र समहं कृशांतो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः
३४ तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महात्मसु महापुरुषभक्तेषु शांतेषु समदर्शिषु ३५ श्रीशुक उ०
इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो मां भिभाषितम् बभूव शांतधीरा ज न देवा विगतविस्मया ३६ इति भागवतो दे-
व्याः प्रतिशप्तुमलंतमः मूर्ध्ना संजग्दृशे शापमेतावत्साधुलक्षणम् ३७ जज्ञे त्वष्टुर्दक्षिणाग्नेौ दानवीं योनिमाश्चि-
त्कृत्वा इत्यभि विख्यातो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमारब्धा तं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ह्यत्र स्यात्सरजा तेश्च-
कारणं भगवन्मतेः ३९ इति हासमिमं पुण्यं चित्रकेतोर्महात्मनः माहात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा बंधादिमुच्यते ४०

यो नास्ति ३१ अस्य च हरिदासत्वेन तत्स्वभावत्वान्नैतच्चित्रमिति वक्तुं हरेर्माहात्म्यमाह नाहमिति द्वाभ्याम् ईहितमभिप्रायं लीलां वा-
यदा वयं न विद्वस्तदा तस्य स्वरूपमंशकांशका अपि संतः पृथगीशमानिनो न विदुरेव ३२ अंत एव हरिरपि सर्वेषां भूतानां प्रियः ३३
अहं चैवाच्युतस्य प्रियः तस्मान्ममास्मिन् क्रोधो नाभूदिति भावः ३४ ३५ ३६ प्रतिशप्तुमलंतमः समर्थतमोऽपि ३७ ३८ अस्रजजा-
तेः अस्रजभावेनोत्पत्तेः भगवति मते च ३९ ४०

एतत् एतम् ४१ इति पष्ठे दीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ आदित्यानां चतुर्यस्य त्वष्टुर्वेशप्रसंगतः प्रोक्तमिन्द्रकृतं विश्वरूपवृत्रव
धादिकम् १ अदितेः पंचमादीनां पुत्राणामन्वयोक्तिभिः अष्टादशे दितेर्गर्भेशक्रेण मरुतां भिदा २ त्वष्टुर्वेशमनुक्रम्य सप्तसंगं यथाक
मम् आदित्यानामथान्येषां वंशानाह मुनीश्वरः ३ दक्षकन्यान्वयानुक्रमेण अदित्याः द्वादशपुत्राः प्रोक्ताः विवस्वानर्यमापूषा त्वष्टा य-
सविता भगः धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्र उरुक्रम इति तत्र अष्टाध्यायांतमारभ्य विश्वरूपवृत्रचित्रकेतूपारव्यानेस्त्वष्टुर्वेशमनुव
र्ण्य इदानीं सवितुर्वेशमाह एभिस्त्विति सावित्रीमित्यादिषु प्रासूतेत्युत्तरस्यानुषंगः पशं पश्यागम् महामरवान् पंचयज्ञान् १ २

य एतत्प्रातरुत्थाय श्रद्धया वाग्यतः पठेत् इति हासं हरिस्मृत्वा सयाति परमांगतिम् ४१ इति श्रीभागवते
म० षष्ठस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशक्र उवाच एभिस्त्विति सावित्री व्याहृती त्रयीम्
अग्निहोत्रं पशं सोमं चातुर्मास्यं महामरवान् १ सिद्धिर्भगस्य भार्याः गमहिमानं विष्णुं प्रभुम् आशिषं च वरा
रोहां कन्यां प्रासूत स्रवताम् २ धातुः कुहूः सिनीवाली राका चानुमतिस्तथा सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रम
मात् अग्नीन् पुरीष्यानाधत्त क्रियायां समनंतरः ३ चर्षणीवरुणस्यासीद्यस्यां जातो भृगुः पुनः वाल्मीकिश्च
महायोगी वाल्मीकादभवत्किल ४ अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च मित्रावरुणयोर्ऋषी रेतः सिषिचतुः कुंभे उर्वश्याः सं
निधौ द्रुतम् ५ रेवत्यां मित्र उत्सर्गमरिष्टं पिप्पलं व्यधात् ६ पौलोम्यामिन्द्राधत्त त्रीन् पुत्रानिति नः श्रुतम् ज
यंतमृषभं तोत तृतीयं मीढुषं प्रभुः ७ उरुक्रमस्य देवस्य माया वामनरूपिणः कीर्तौ पितृणां बृहत् श्लोकस्तस्या
सन्सौ भगादयः ८

धातुर्भार्याकुहूः सायं पुत्रं प्रासूत एवं सिनीवाली दर्शमित्यनुक्रमात् समनंतरो विधाता क्रियायां पुरीष्या
नग्नीन् पंचचितान् पुरीष्या सो अग्नय इति पंचवा एतेऽग्नयो यच्चित्तय इति श्रुतेः ३ चर्षणीवरुणस्य भार्यासीत् पूर्वब्रह्मणः पुत्रो भृगु
र्यस्यां पुनर्जातः वाल्मीकिर्वरुणस्यैव पुत्रोऽभवत् एतौ वरुणस्यासाधारणौ पुत्रौ ४ तथोत्सर्गादयो मित्रस्य साधारणाः तयोरेव सा-
धारणौ द्वौ पुत्रौ चाह अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च ऋषी मित्रावरुणयोरभवताम् यत उभावपि कुंभे रेतः सिषिचतुः सत्रे हजाता विषितान
मोभिः कुंभे रेतः सिषिचतुः समानमिति श्रुतेः द्रुतं स्कन्नम् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

पश्चात् अष्टमस्कंधे ९ अथेतिकश्यपस्यादितेः पुत्राणां द्वादशादित्यानां संततिमुक्त्वादितेः पुत्रान् कथयामीत्यर्थः १० हिरण्यकशिपुर्हिर-
ण्याक्षश्चेति प्रथमं द्वादशैव तौ च कीर्तितौ तृतीयस्कंधे ११ १२ विप्रचितो दानवाद्भर्तुः सकाशात् राहुं पुत्रमग्रहीत् १३ ततः संक्रादसूत
१४ येमिषरूपं वातापिपेचेतमिल्वलम् यंपेचेतं च वातापिपिंचासूतेत्यन्वयः १५ १६ ततो बलेः सकाशादभवत् तस्य बलेः अनुभावः सः श्लो

तत्कर्मगुणवीर्याणिकश्यपस्य महात्मनः पश्चाद्दृश्यामहेदित्यां यथैवावततारह ९ अथ कश्यपदायादान्
दैतेयान् कीर्तयामिते यत्र भागवतः श्रीमान् प्रक्रादो बलिरेव च १० दितेर्द्वावेव दायादौ दैत्यदानववदितौ
हिरण्यकशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्तितौ ११ हिरण्यकशिपोर्भार्या कयाधुर्नाम दानवी जंभस्य तनया दत्ता
सुषुवे चतुरः सुतान् १२ संक्रादं प्रागनुक्रादं क्र्वादं प्रक्रादमेव च तत्स्वसासिंहिकानाम राहुं विप्रचितोऽग्रहीत्
१३ शिरोऽहरद्यस्य हरिश्चक्रेण पिबतोऽमृतम् संह्रादस्य कृतिर्भार्याः सूतपंचजनं ततः १४ ह्रादस्य धर्मनिर्भा
र्याः सूतवातापि मिल्वलम् योगस्त्यायत्वतिथयेपेचे वातापि मिल्वलम् १५ अनुक्रादस्य सूर्यायां बाष्कलोम
हिषस्तया विरोचनस्तु प्रक्रादिदेव्यास्तस्याभवद्बलिः १६ बाणज्येष्ठं पुत्रशतमशनायां ततोऽभवत् त-
स्यानुभावः सः श्लोक्यः पश्चादेवाभिधास्यते १७ बाणआराध्यगिरिशंलेभेत द्रुणामुरव्यताम् यत्पाश्वे
भगवानास्तेत्यद्यापि पुरपालकः १८ मरुतश्च दितेः पुत्राश्च त्वारिंशन्नुवाधिकाः त आसन्नं प्रजाः सर्वे
नीता इंद्रेण सात्मताम् १९ राजोवाच कथं त आसन्नं भावमपो ह्योत्पत्तिकंगुरो इंद्रेण प्रापिताः
सात्म्यं किंतु साधु कृतं हितैः २० इमेश्च दधते ब्रह्म नृषयो हि मया सह परिज्ञानाय भगवन् तन्नो व्याख्या
तुमर्हसि २१ सूत उवाच तद्दिष्णुरातस्य सबादरायणिर्वचो निशम्यादृतमल्पमर्थवत् सभा
जयन् संनिभृतेन चेतसा जगाद सत्रायण सर्वदर्शनः २२

क्यः पुण्यं कीर्त्यहः यदा अनुभाव्यते सद्भिस्तूयत इत्यनु-
भावं सः श्लोक्यं यश इति शेषः १७ तस्य गणेषु मुरव्यतां प्राधान्यम् १८ सात्मतां समानरूपताम् १९ सात्म्यं देवत्वं प्रापिताः २० २१
आदृतं सादरम् अल्पं मिताक्षरम् अर्थवत् बह्वर्थं युक्तम् सत्रमयनमाश्रयो यस्य हे सत्रायण शौनक २२ ७ ७

पार्ष्णिग्राहेणपृष्ठतःसहायेन २३ भ्रातृहंतारमिंद्रमारयित्वा सरिनीस्यामितिचिंतयामासदितिः उल्बणंकूरम् अक्लिन्नहृदयंकठिन-
चित्तम् २४ ननुराजास्वदेहरक्षाः र्थमन्येषांघातंकरोत्येवकिमत्रचित्रंतत्राह कमीति ईशः प्रप्पुरित्यभिहितस्यापियस्यपूर्वेषांराज्ञां-
देहस्यमरणानंतरं द्वित्रिदिनावस्थितस्यरुमयइतिश्वादिभिर्मक्षितस्यतुविष्टेतिदग्धस्यभस्मेतिसंज्ञा आसीत्तत्कृतेतस्यदेहस्यार्थ-
योभूतेभ्योद्रुह्यतिसाकिंस्वार्थंवेदनवेदेव तत्रहेतुः यतोभूतद्रोहान्निरयोभवति २५ इदंदेहादिकंध्रुवंनित्यमाशासानस्यमन्यमानस्य

श्रीशुकउवाच हतपुत्रादितिः शक्रपार्ष्णिग्राहेणविष्णुना मन्युनाशोकदाप्तेनज्वलंतीपर्यंचिंतयत्
२३ कदानुभ्रातृहंतारमिंद्रियाराममुल्बणम् अक्लिन्नहृदयंपापघातयित्वाशयेसरवम् २४ कमीवि
दभस्मसंज्ञासीद्यस्येशाभिहितस्यच भूतध्रुकृतकृतेस्वार्थंकिंवेदनिरयोयतः २५ आशासानस्यतस्ये
देध्रुवमुन्नद्धचेतसः मदशोषकइंद्रस्यभूयाधेनसक्तोहिमे २६ इतिभावेनसाभर्तुराचचाराः सकृत्प्रि-
यम् शूश्रूषयाः नुरागेणप्रश्रयेणदमेनच २७ भक्त्यापरमयाराजनमनोक्षैर्वल्लभाषितैः मनोजग्रा-
हभावज्ञासंस्मितापांगवीक्षणैः २८ एवंस्त्रियाजडीभूतोविद्वानपिविदग्धया बाढमित्याहविवशोनत
च्चित्रंहियोषिति २९ विलोक्यैकांतभूतानिभूतान्यादौप्रजोपतिः स्त्रियंचक्रेस्वदेहार्धययापुंसामतिहता
३० एवंशूश्रूषितस्तातभगवान्कश्यपःस्त्रियां प्रहस्यपरमप्रीतोदितिमाहाभिनयच ३१ कश्यपउ-
वाच वरंवरयवामोरुप्रीतस्तेहमनिंदिते स्त्रियाभर्तरिस्सुप्रीतेकः कामइहचागमः ३२ पतिरेव-
हिनारीणांदैवतंपरमंस्मृतम् मानसःसर्वभूतानांवास्तुदेवः श्रियःपतिः ३३

अतउन्नद्धमुच्छंरवलंचेतोयस्य तस्येंद्रस्ययोमदस्तस्यशोषकः पुत्रोयोमेयेनहेतुनाभूयात्भवेत् २६ भर्तुः प्रियाचरणमेवेतिभावेनसा
भर्तुः प्रियमसकृदाचचार २८ विवशः स्त्रीपरतंत्रः सन् बाढंतवमनोरथंपूरयिष्यामीतियदाहतन्नचित्रम् २९ तत्रहेतुमाह विलोक्ये
ति एकांतभूतानिनिःसंगानिमैथुनेनसृष्टिरुत्थयर्थस्वदेहार्धमेवस्त्रियंचक्रे ३० एवंस्त्रियाशूश्रूषितः सन् ३१ इहचकारात्परवच-
अगमः अप्राप्यः ३२ ननुपरमेश्वरेस्सुप्रीतेसर्वकामप्राप्तिरितिप्रसिद्धंतत्राह पतिरेवेति ३३

ननुमनसिस्थितः श्रीवासुदेवएवलक्ष्मीपतिः परदैवतमितिप्रसिद्धम् सत्यम् सएवस्वाधिकारेणरूपभेदैः पूज्यतइत्याह मानसइतिसार्धेन
देवतालिंगैः मूर्तिभिरुपलक्षितः तान्येवाह नामइन्द्रादिरूपंवज्रहस्तत्वादि ताभ्यांविविधंकल्पितैः ३४ ३५ ३६ इन्द्रहणंइन्द्रहंतारम् अ
मृत्युमृत्युशून्यम् येनइन्द्रेणविष्णुनासहायेनधातितौ ३७ ३८ ३९ स्वभावमनुवर्तमानायायोषितः कोऽतिक्रमोऽपराधः ४० स्वभाव-

सएवदेवतालिंगैर्नामरूपविकल्पितैः इज्यतेभगवानुपुंभिः स्त्रीभिश्चपतिरूपधृक् ३४ तस्मात्पतिव्रता-
नार्यैः श्रेयस्कामाः सुमध्यमे यजंतेऽनन्यभावेनपतिमात्मानमीश्वरम् ३५ सौऽहंत्वयाऽर्चितोभद्रेईदृ
ग्भावेनभक्तितः तत्तेसंपादयेकाममसतीनांसुदुर्लभम् ३६ दितिरुवाच वरदोयदिमेब्रह्मनपु-
त्रमिन्द्रहणंरूपे अमृत्युमृतपुत्राऽहंयेनमेधातितौसुतौ ३७ निशम्यतद्वचोविप्रोविमनाः पर्यतप्यत अहो
अधर्मः सुमहानघमेसमुपस्थितः ३८ अहोअद्येंद्रियारामोयोषिन्मय्येहमायया गृहीतचेताः रूपणः पति
येनरकेध्रुवम् ३९ कोऽतिक्रमोऽनुवर्तत्याः स्वभावमिहयोषितः धिङ्मां वताबुधंस्यार्थेयदहंत्वजितेन्द्रि-
यः ४० शरत्पद्मोत्सवंवचंचवचश्चश्रवणामृतम् हृदयंक्षरधाराभंस्त्रीणांकोवेदचेष्टितम् ४१ नहिक-
श्चिन्मियः स्त्रीणामंजसास्वाशिषात्मनाम् पतिंपुत्रंभ्रातरंवाधंत्यर्थेधातयंतिच ४२ प्रतिश्रुतंददामीति
वचस्तन्नमृषाभवेत् वधंनार्हतिचेंद्रोऽपितत्रेदमुपकल्पते ४३ इतिसंचिंत्यभगवान्मारीचः कुरुनंदन
उवाचकिंचित्कुपितआत्मानंचविगर्हयन् ४४

मेवाहद्वाभ्याम् शरत्पद्मस्येवोत्सवोविकाशोयस्मिन् श्रवणेश्रुतीत
योरमृतम् क्षरधारोपमंचित्तम् ४१ स्वाशिषात्मनांस्यार्थकामनयात्मवत्प्रेषत्वेनप्रतीयमानानाम् ४२ तत्रेदमुपकल्पतेयोग्यंभव-
ति अयंभावः वैष्णवंव्रतंतावदुपदेक्ष्यामितेनैवास्याः शुद्धचित्तायाः इन्द्रंप्रतिक्रोधोनिवर्तिष्यतेपुत्रस्त्वमर्त्योभविष्यतिदीर्घकालत्वे
चव्रतस्यकथंचिदैर्गुण्येसतींद्रस्यवधोऽपिनभविष्यतीति ४३ ४४

हेमद्रेअंजः यथावद्यदिधारयिष्यसि तर्हीद्रहाभविष्यति वैगुण्येतुदेवबांधवोभविष्यति वैष्णवत्वादृतस्य कथंचिद्देगुण्येऽपि सति सर्व
यावैफल्याभावात् ४५ कार्याण्यावश्यकानि व्रतं यानि न घ्नंति आवश्यकानि न च निषिद्धानि किंत्वप्यनुज्ञातानि तानि सर्वाण्यपि-
ब्रूहि ४६ तत्रैकत्रिंशन्निषेधानाह नहिंस्यादिति पंचभिः नशपेन्नाक्रोशेत् यदमंगलं कपालास्थ्यादिकं तन्न स्पृशेत् ४७ नाप्स-
प्रविश्य स्नायात् पूर्वविधृतां स्रजं पुनर्न धारयेत् ४८ भोजने पंचनिषेधानाह नोच्छिष्टमिति चंडिकां न भद्रकाल्ये निवेदितम्

कश्यप उवाच पुत्रस्ते भविता भद्रे इन्द्रहादेव बांधवः संवत्सरव्रतमिदं यद्यंजो धारयिष्यसि ४५
दितिरुवाच धारयिष्ये व्रतं ब्रह्मन् ब्रूहि कार्याणि यानि मे यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं घ्नंति यानि तु ४६
कश्यप उवाच नहिंस्याद्रूतजातानि नशपेन्नानृतं वदेत् नच्छिद्यान्नरवरो माणि न स्पृशेद्यदमंग-
लम् ४७ नाप्स स्नायान् कुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः न वसीता धौतवासः स्रजं च विधृतां क्वचित् ४८ नो-
च्छिष्टं चंडिकाऽन्नं च सामिषं वषलाहृतम् मुंजीतो दक्ष्यया दृष्टं पिबेदं जलिना त्वपः ४९ नोच्छिष्टाः स्पृष्ट-
सलिला संध्यायां मुक्तमूर्धजा अनर्चिताऽसंयतवागसंवीता बृहिश्चरेत् ५० नाधौतपादाप्रयतानाद्रिपान्नो-
उदकशिराः शयीति नापराङ् नान्यैर्न नग्नान च संध्ययोः ५१ धौतवासाः शक्चिर्नित्यं सर्वमंगलसंयुता पूज-
येत्प्रातराशात्प्राग्गोविप्रान् श्रियमच्युतम् ५२ स्त्रियो वीरवतीश्चार्चैस्त्रगंधबलिमंडनैः पतिंचार्च्योपति-
ष्ठेत्प्रायेत्कोष्ठगतं च तम् ५३ संवत्सरं पुंसवनं व्रतमेतदविष्णुतम् धारयिष्यसि चेत्तुभ्यं शक्रहाभविता स-
त ५४ बादमित्यभिप्रेत्याद्यदि तीराजन्महामनाः काश्यपंगममाधत्त व्रतं चांजोदधारसा ५५

पिपीलिकादिदूषितं वा अंजलिना त्वपो न पिबेत् ४९ गृहाद्वहिर्निर्गमे सप्तनिषेधानाह नोच्छिष्टेति अनर्चितामंडनहीना असंवीता अप्रावृता
५० शयनेष्टो निषेधानाह नाधौतपादेति नापराकृपश्चिमशिराः ५१ कार्याण्याह धौतवासा इति द्वाभ्याम् प्रातराशात् प्रथमभोजना-
त् ५२ वीरवतीर्जावर्द्धकाः आर्च्यं संपूज्य कोष्ठगतं कुक्ष्यंतरगतम् ५३ पुंसवनं पुत्रोत्पत्तिकरं तुभ्यं तव ५४ ५५ ५६ ५७

५६ ५७ हरिरिंद्रोवतस्यच्छिद्रं प्रेक्षः प्राप्नुमिच्छुः जिह्वः कुटिलः साधुवेषः मृगहा लुब्धको यथा मृगवंचनाय मृगवेषो भवति ५८ केन मे-
शिवं स्यादिति चिंतंतां प्राप्तः ५९ अस्पृष्टवारिश्वासावधौ तांघ्रिश्च ६० निद्रयाऽपहतं चेतो यस्य ६१ मारोदीरित्युपलालयन्निवता-

मातृष्वस्फुरभिप्रायमिंद्राज्ञायमानद शश्रूषणेनाश्रमस्यादिति पर्यचरत्कविः ५६ नित्यं वनात्सुम-
नसः फलमूलसमिलकुशान् पत्रांकुरमृदोपश्चकाले काले उपाहरत् ५७ एवं तस्यावतस्थायावतच्छिद्रं हरि-
र्नृप प्रेक्षः पर्यचरज्जिह्वो मृगहेव मृगाकृतिः ५८ नाध्यगच्छद्रतं च्छिद्रं तत्परोऽयमहीपते चिंतंती वांग-
तः शक्रः केन मे स्याच्छिवं त्विह ५९ एकदा सातु संध्यायामुच्छिष्टावतकर्षिता अस्पृष्टवार्यधौ तांघ्रिः स्रष्ट्वा
पविधि मोहिता ६० लब्ध्वा तदंतरं शक्रो निद्राऽपहतचेतसः दितेः प्रविष्ट उदरं योगेशो योगमायया ६१
चकर्त सप्तधा गर्भं वज्रेण कनकप्रभम् रुदंतं सप्तधैकैकं मारोदीरितितापुनः ६२ ते तमूचुः पात्यमानाः सर्वे-
प्रांजलयो नृप नोजिघांससि किं इंद्रं भ्रातरो मरुतस्तव ६३ मा भैष्ट भ्रातरो मह्यं यूयमित्याह कौशिकः अ-
नन्यभावा न्यार्षदानात्मनो मरुतां गणान् ६४ नममारदिते गर्भः श्रीनिवासानुकंपया बहुधा कुलिशक्षु-
ण्णो द्रोण्यस्त्रेण यथा भवान् ६५ सकृदिष्वादिपुरुषं पुरुषो यातिसाम्यताम् संवत्सरं किंचिदूनं दित्याय-
द्भिररर्चितः ६६ सजूरिंद्रेण पंचाशद्देवास्ते मरुतो भवन् व्यपोह्य मातृदोषं ते हरिणा सोमपाः कृताः ६७
दितिरुत्थाय ददृशे कुमाराननलप्रभान् इंद्रेण सहितान् देवीपर्यतुष्यदनिंदिता ६८ अथेन्द्रमाहताताह
मादित्यानां भयावहम् अपत्यमिच्छत्यचरं व्रतमेतत्स दुष्करम् ६९ एकः संकल्पितः पुत्रः सप्तसप्ताभव-
न्कथम् यदि ते विदितं पुत्रसत्यं कथय मामृषा ७०

सप्तगणविंशतिश्रुतेः ६४ ६५ ६६ सजूः सह ६७ ६८ ६९ ७० न्युनः सप्तधा चकर्त चिच्छेद ६२ ६३ कौशिकः इंद्रः गणान् सप्त
७ ७ ७ ७

दित्यानिष्कपटमुक्तेसतिइंद्रोऽपिनिष्कपटमेवाह अंबेति लब्धमंतरंयेन अर्थेएवबुद्धिर्यस्य ७१ ७२ ७३ ७४ गुणस्पर्शविषयभो
गंबुधः कोटणीतेयद्यस्मान्नरकेऽपिविषयभोगःस्यात् ७५ महीयसिमहत्तमेमृतःसन्नुत्थितः ७६ ७७ ७८ इतिषष्ठस्कंधे

अ.
१८

इंद्रउवाच अंबतेऽहंव्यवसितमुपधार्यागतोऽतिकम् लब्धांतरोऽच्छिदंगर्ममर्थबुद्धिर्नधर्मवित् ७१
कृत्तौमेसप्तधागर्भआसनसप्तकुमारकाः तेऽपिचैकैशोरेकणाःसप्तधानापिमग्निरे ७२ ततस्तत्परमा
श्वर्यवीक्ष्याध्यवसितंमया महापुरुषपूजायाःसिद्धिःकाप्यानुषंगिणी ७३ आराधनंभगवतइहमा-
नानिराशिषः येतुनेच्छत्यपिपरंतेस्वार्थकुशलाःस्मृताः ७४ आराध्यात्मप्रदंदेवंस्वात्मानंजगदीश्वर-
म् कोटणीतेगुणस्पर्शबुधःस्यान्नरकेऽपियत् ७५ तदिदंममदौर्जन्यंबालिशस्यमहीयसि क्षंतुमर्ह-
सिमातस्त्वंदिष्ट्यागर्भोमृतोत्थितः ७६ श्रीशुकउवाच इंद्रस्तयाऽप्यनुज्ञातःशक्रोऽभावेनतु
ष्टया मरुद्भिःसहतांनत्वाजगामत्रिदिवंप्रभुः ७७ एवमेतसर्वमारव्यातयन्मांत्वपरिपृच्छसि मंगलंमरु-
तांजन्मकिंभूयःकथयामिते ७८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः१८
राजोवाच व्रतंपुंसवनंबह्मनुभवतायदुदीरितम् तस्यैवेदितुमिच्छामि येनविष्णुःप्रसीदति १
श्रीशुकउवाच शक्रेमागंशिरेपक्षेयोषिद्भर्तुरनुज्ञया आरभेतव्रतमिदंसार्वकामिकमादितः २
निशम्यमरुतांजन्मब्राह्मणाननुमंच्यच स्नात्वाशक्रकृदतीशक्रक्रेवसीतालंकृतांबरे पूजयेत्प्रातराशात्प्रा-
क्भगवंतंश्रियासह ३

टीकायांअष्टादशोऽध्यायः १८

उनविंशेतुयत्योक्तंकश्यपेनदितेर्वतम् तदेवविद्यतंलो

केहितायहरितोषणम् १ तस्यप्रकारमितिशेषः १ मार्गशिरेमासेशक्रपक्षेआदितःप्रतिपदि २ अनुमंच्यपृष्ठा शक्रादंताय-
स्याःसाशक्रकृदतीधौतदंता अलंकृतासतीपूजयेत् ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

४६

आदौ तावन्नमस्कारमंत्रानाहविभिः ते तुभ्यमलंपर्याप्तमेव सर्वं न किंचिदन्यैः कृत्यमस्ति अतः केवलं ते तुभ्यं नमोऽस्तु पर्याप्तो हेतवः निरपेक्षाय
हे पूर्णकाम महाविभूतिपतये लक्ष्मीपतये सकलाः सिद्धयोऽणिमाद्यास्मिन्तस्मै ४ ओर्द्देशयथायथावत् त्वं रूपादिभिः जुष्टः अन्यैश्च-
सत्यसंकल्पत्वादिभिः सर्वगुणैः ततस्तस्मात् ५ महापुरुषस्य परमेश्वरस्येवलक्षणानि निरपेक्षत्वादीनियस्यास्तस्याः संबोधनम् ६ पूजा

अलं ते निरपेक्षाय पूर्णकाम नमोऽस्तु ते महाविभूतिपतये नमः सकलसिद्धये ४ यथा त्वं रूपयाभूत्या तेजसा
महि नो जसा जुष्टर्द्देशगुणैः सर्वैस्ततोऽभिगवान् प्रभुः ५ विष्णुपत्नि महामाये महापुरुषलक्षणे प्रीयेतां
मे महाभागे लोकमातर्नमोऽस्तु ते ६ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय महाऽनुभावाय महाविभूतिपतये सह
महाविभूतिभिर्वलिमुपाहराणीति अनेनाहरहर्मन्त्रेण विष्णोरावाहनाध्यपाद्योपस्पर्शनस्नानवासोपवीतवि-
भूषणगंधपुष्पधूपदीपोपहाराद्युपचारांश्च समाहिता उपाहरेत् हविः शेषं तु जुहुयादनले द्वादशाहुतीः ७ ॐ न
मो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये स्वाहेति श्रियं विष्णुं च वरदा वा शिषां प्रभवान् भौ भक्त्या संपूज-
येन्नित्यं यदीच्छेत्सर्वसंपदः ८ प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिप्रवृत्तेन चेतसा दशवारं जपेन्मन्त्रं ततस्तोत्रमुदीरये
त् ९ युवांतु विश्वस्य विभूजगतः कारणं परम् इयं हि प्रकृतिः सूक्ष्मा माया शक्तिर्दुरत्यया १० तस्या-
अधीश्वरः साक्षात्त्वमेव पुरुषः परः त्वं सर्वयज्ञइज्येयं क्रियेयं फलमुग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियं देवी-
व्यंजको गुणमुग्भवान् त्वं हि सर्वशरीर्यात्मा श्रीः शरीरेन्द्रियाशया नामरूपेभगवति प्रत्ययस्त्वमपाश्र-
यः १२

मंत्रमाह ओं नम इति हविः शेषमुपाहारावशिष्टम् ७ होममंत्रस्योदाहरणं दर्शयति ओमिति प्रकर्षेण भवन्त्याभ्या-
मिति प्रभवौ ८ ९ १० इज्यायज्ञाभिनिवर्तकः पुरुषव्यापारो भावनारब्धः क्रियालौकिकी ११ प्रत्ययो नामरूपयोः प्रका-
शः अपाश्रयः तयोराधारः १२

१३ १४ १५ महापुरुषचेतसाईश्वरबुद्ध्याउपनमेत् भजेत् पतिश्चस्वयंप्रेमशीलः सन् पत्न्याः कर्माणि विभृयात् तदनुकूलो भवेदित्य-
र्थः १६ यतोदंपत्योर्मध्ये एकतरेण कृतमुभयोरपि भवति १७ न विहन्यात् न विच्छिंद्यात् १८ १९ द्वादशमासानित्युक्ते कदाचित्त-

यथायुवांचिलोकस्यवरदोपरमेष्ठिनौ तथामउत्तमश्लोकसंतुसत्यामहाशिषः १३ इत्यभिष्टयवरदंश्रीनि
वासंश्रियासह तन्निःसार्योपहरणंदत्वाचमनमर्चयेत् १४ ततस्तुवीतस्तौत्रेण भक्तिप्रवहेण चेतसा य-
ज्ञोच्छिष्टमवघ्राय पुनरभ्यर्चयेद्धर्मम् १५ पतिंचपरयाभक्त्या महापुरुषचेतसा प्रियेस्तेस्तेरूपनमेत्येम-
शीलः स्वयंपतिः विभृयात्सर्वकर्माणि पत्न्या उच्चावचानि च १६ कृतमेकतरेणापि दंपत्योरुभयोरपि पत्न्या
कुर्यादनर्ह्यां पतिरेतत्समाहितः १७ विष्णोर्व्रतमिदं विभ्रन्नविहन्यात् कथंचन विप्रान्स्त्रियो वीरवतीः स्व
गंधबलिमंडनैः अर्चदहरहर्भक्त्या देवं नियममास्थितः १८ उद्वास्य देवं स्वेधाभिततन्निवेदितमग्रतः अद्या-
दात्मविशुद्ध्यर्थं सर्वकामर्ह्येतथा १९ एतेन पूजाविधिना मासान् द्वादश हायनम् नीत्वाऽथोपचरेत्साध्वी-
कार्तिकेचरमेऽहनि २० श्वोभूतेऽप उपस्पृश्य कृष्णामभ्यर्च्य पूर्ववत् पयःश्रुतेन जुहुयाच्चरुणा सह सर्पिषा
पाकयज्ञविधानेन द्वादशैवाहुतीः पतिः २१ आशिषः शिरसो दार्यद्विजैः प्रीतैः समीरिताः प्रणम्य शिरसा
भक्त्या भुंजीत तदनुज्ञया २२ आचार्यमग्रतः कृत्वा वाग्यतः सहबंधुभिः दद्यात्पत्न्यै चरोः शेषं सप्रजा-
स्त्वं ससौ भगम् २३

मध्ये मलमासे सतितेन सह द्वादश संख्यायां सत्यां शुद्धस्यैकस्य त्यागः स्यात् हायनमित्युक्ते तन्मध्यपति
तस्तस्यापि प्रसंगः स्यात् तदुभयं वारयितुमुभयमुक्तम् उपचरेत् उपवसेत् २० श्वोभूते प्रभाते सति पयसि श्रुतेन पक्वेन पाकयज्ञवि-
धानेन पार्वणस्थालीपाकविधानेन २१ २२ सप्रजास्त्वं सत्युत्रकरमित्यर्थः वाग्यतः सन् शेषम् २३

२४ अवीराविधवा धनेश्वरीसत्यपियासुदुर्भगासुभगाभवति २५ यआमयावीरोगीसविरुजाविशिष्टयारुजाविमुच्यते इंद्रियैःस
हितंकल्पंदेहंचविंदेदितिशेषः पठन्योवर्तेततस्यपितृणांदेवतानांचानंततृप्तिर्भवतीत्यर्थः २६ उपसंहरति राजन्निति महत्पुण्यंजन्म

एतच्चरित्वाविधिवद्वतंविभोरभीप्सितार्थंलभतेपुमानिह स्त्रीत्वेतदास्थायलभेतसौभगंश्रियंप्रजांजीवप-
तियशोगृहम् २४ कन्याचविंदेतसमग्रलक्षणांवरंत्ववीराहतकिल्बिषागतिम् मृतप्रजाजीवसुताधनेश्व
रीसुदुर्भगासुभगारूपमग्र्यम् २५ विंदेदिरूपाविरुजाविमुच्यतेयआमयावींद्रियकल्पंदेहम् एतत्प-
ठन्नाभ्युदयेचकर्मण्यनंततृप्तिः पितृदेवतानाम् २६ तुष्टाःप्रयच्छंतिसमस्तकामान्होमावसानेहुतशुक्
श्रीर्हरिश्च राजन्महन्मरुतांजन्मपुण्यंदितेव्रतंचाभिहितंमहत्ते २७ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेषष्ठस्कंधेषुसवनव्रतकथनंनामएकोनविंशोऽध्यायः १९ ६ ६ ६

महद्व्रतंच २७ षष्ठस्कंधनिगूढार्थपदभावार्यदीपिका सद्भिरासेव्यतामेषायतिश्रीधरनिर्मिता १
पुराणेषष्ठस्कंधेश्रीधरस्वामिविरचितायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ ६ ६

इतिश्रीभागवतेमहा ६ ६

इति श्रीमद्भागवतपष्टस्कंधः समाप्तः ॥

